Universul Convolut

Volumul 2

Dolores Cannon

Universul Convolut

Volumul 2

Dolores Cannon

Universul convolut

Dolores Cannon

Volumul 2

Misterul este cel mai frumos lucru pe care îl putem experimenta. El este sursa a toată arta şi ştiinţa adevărată.

Albert Einstein

Fiinţa umană face parte dintr-un întreg pe care noi îl numim „univers”, şi este o parte limitată în timp şi spaţiu. Ea îşi experimentează gândurile şi sentimentele ca fiind separate de întreg... ca o iluzie optică a conştiinţei sale. Această iluzie este un fel de închisoare care ne limitează dorinţele personale şi afecţiunea, la puţinele persoane care ne sunt apropiate. Sarcina noastră este să ne eliberăm din această închisoare lărgindu-ne cercul de compasiune, ca să îmbrăţişăm toate fiinţele vii şi întreaga natură, în toată frumuseţea sa.

Albert Einstein

Autoarea acestei cărţi nu dă sfaturi medicale şi nu prescrie folosirea nici unei tehnici ca formă de tratament pentru probleme fizice sau medicale. Informaţiile medicale incluse în această carte provin din sesiunile individuale şi consultaţiile de lucru făcute de Dolores Cannon cu clienţii săi. Ele nu constituie un diagnostic medical şi nu înlocuiesc sfatul medicului sau tratamentul medical. Autoarea şi editura care publică această carte, nu îşi asumă nici o responsabilitate pentru modul în care vor interpreta şi vor folosi cititorii aceste informaţii.

S-a făcut tot efortul posibil pentru protejarea identităţii clienţilor implicaţi în sesiunile de lucru şi pentru protejarea vieţii lor private. Locaţia unde s-au făcut sesiunile este corectă, dar s-a folosit doar numele mic al persoanelor, care a fost schimbat de fiecare dată.

SECȚIUNEA 1

BENEFICIILE TERAPIEI VIEȚILOR TRECUTE

CAPITOLUL 1

Începuturile mele în domeniul hipnozei

Aventurile mele în domeniul hipnozei au mai produs încă douăsprezece cărţi în afară de aceasta. De multe ori mă simt ca personajele din Star Trek, care merg acolo unde nu au mai ajuns oamenii. Am călătorit prin timp şi spaţiu, ca să explorez istoria trecutului şi posibilităţile viitorului. Am călătorit pe planete necunoscute şi în dimensiuni necunoscute şi am conversat cu multe specii aşa-numite „extraterestre”. Am văzut minunile civilizaţiilor pierdute şi am primit informaţii despre dispariţia lor. Toate astea s-au realizat fără a se folosi maşina timpului, atât de des întâlnită în science-fiction. Singurul lucru necesar pentru această muncă plină de aventură, este utilizarea minţii umane. Tot ce este cunoscut şi necunoscut se află în adâncimile inconştientului şi aşteaptă să fie descoperit. Aceasta este munca mea şi pasiunea mea. Mă consider reporterul-investigator, cercetătorul „cunoaşterii pierdute”, deşi cea mai mare parte din munca mea este hipnoterapia prin regresie în vieţi trecute. Consider că munca mea constă în abordarea a ceea ce este necunoscut, pentru că am descoperit o tehnică de hipnoză prin care pot fi sondate şi examinate domenii misterioase, care încă nu au fost explorate.

Am început să explorez acest domeniu şi nu după mult timp am descoperit că munca mea mergea în direcţia „cunoaşterii pierdute”, numită astfel pentru că mi-am dat seama că descopeream informaţii care au fost uitate, îngropate, sau nu au fost niciodată cunoscute. Ne mutăm într-o lume nouă, într-o nouă dimensiune unde aceste informaţii vor fi apreciate şi aplicate. Ele au fost îngropate şi pierdute din diferite motive. Multe civilizaţii pierdute şi-au folosit în mod greşit puterile şi nu au apreciat ceea ce au realizat, astfel încât li s-a luat cunoaşterea.

Poate că a venit vremea ca aceste talente, aceste puteri și această cunoaștere să reapară și să fie apreciate și aplicate din nou, în vremurile noastre.

Desigur, obiectul principal al muncii mele este terapia și ajutarea oamenilor, ca să își revină și să-și rezolve problemele. Dar cea mai antrenantă parte a muncii mele, care îmi aduce cea mai mare împlinire, am putea spune cireașa de pe tort, este descoperirea istoriei, este aducerea de informații și de teorii noi în vremurile noastre. E ca și cum ai descoperi o comoară ascunsă. Se spune că nimic nu e nou sub soare. Noi doar recuperăm cunoașterea pe care am mai avut-o în alte vieți, dar am uitat-o de-a lungul eonilor de timp. De-a lungul muncii mele, am descoperit că această cunoaștere nu a fost niciodată cu adevărat uitată pentru că a fost înmagazinată în băncile de computer ale minții subconștiente. Ea așteaptă doar momentul potrivit, pentru a fi readusă la lumină. Asta am încercat eu să fac, în munca mea cu hipnoza.

Eu țin prelegeri peste tot prin lume, în care îmi prezint cărțile. Întotdeauna încep prezentarea cu o scurtă trecere în revistă a istoricului meu personal, astfel încât publicul să înțeleagă cum am obținut informațiile prezentate în cărți. Am fost acuzată că am inventat cazurile din cărți și mi s-a spus că sunt o scriitoare de ficțiune. Ar fi grozav dacă aș putea să inventez materialul despre care scriu, în loc să mă rezum la a raporta faptele ce ies la lumină, când clienții mei se află în transă adâncă. Am descoperit un mod de a deschide proverbiala Cutie a Pandorei. Materialul continuă să curgă din subconștientul clienților. Tot ce trebuie să fac este să organizez informațiile și să le transpun apoi în cărțile mele, iar asta nu este o sarcină măruntă.

Rădăcinile mele în domeniul hipnozei merg înapoi în anii 1960. Am lucrat în acest domeniu timp de aproximativ patruzeci de ani. La începutul muncii mele, procesul de inducție dura mult timp și era plictisitor. Se folosea metoda „uită-te la obiectul ăsta strălucitor” și ți se legăna în față un un ceas sau un alt obiect, iar hipnoterapeutul prezenta inducția. Acest proces de inducție lung și tărăgănat se ocupa apoi de relaxarea diferitelor părți ale corpului. Apoi se făceau diverse teste pentru a se aproxima adâncimea transei, înainte ca hipnoterapeutul să continue

să lucreze. Unele din aceste proceduri mai sunt folosite şi astăzi şi încă mai sunt predate în şcoli. Multe din ele sunt prezentate în filme, ca având efecte spectaculoase. Dar majoritatea hipnoterapeuţilor au progresat şi folosesc acum metode mult mai rapide. Eu mi-am dezvoltat tehnica pe care o folosesc în prezent eliminând acele părţi din inducţie care durau mult timp şi nu erau necesare. Tehnicile moderne implică folosirea vocii, a imagisticii şi a vizualizării.

Prima dată m-am ocupat cu reîncarnarea şi regresiile în vieţile trecute, în anul 1968. Soţul meu Johnny a fost militar de carieră în marina SUA timp de peste douăzeci de ani şi tocmai revenise din Vietnam. Eram staţionaţi în Texas şi încercam să revenim la o viaţă normală, după patru ani de separare. Soţul meu (care era hipnoterapeutul principal) şi cu mine lucram cu o tânără care avea probleme cu adicţia pentru mâncare. Era supraponderală şi avea probleme cu rinichii, asfel încât doctorul i-a sugerat că ar putea apela la hipnoză ca să o ajute. Până la acest caz, mai făcusem doar hipnoză convenţională, lucrând cu diverse dependenţe. Lucrasem numai cu oameni care doreau să nu mai fumeze sau să slăbească. Nici în cele mai fanteziste vise nu ne-am închipuit vreodată ce se putea realiza. Am început să lucrăm cu această femeie şi am regresat-o la evenimente semnificative din viaţa prezentă, când deodată ea a sărit în altă viaţă, în care era o tânără la modă în sălbaticii ani ’20, la Chicago. E puţin spus că am fost surprinşi. Am privit cu uimire cum ea s-a transformat şi a adoptat o personalitate diferită, cu alte tipare vocale şi alte gesturi. A devenit literalmente o altă persoană, chiar în faţa ochilor noştri. A fost pentru prima dată când am fost expuşi la fenomenul reîncarnării. Întreaga poveste este relatată în prima mea carte, Amintirea a cinci vieţi. Aceasta este prima carte pe care am scris-o vreodată. Nu a fost niciodată publicată şi nici nu ştiu dacă va fi publicată vreodată, pentru că pare comună acum, când s-au întâmplat atâtea lucruri în cariera mea. Dar unii oameni mi-au spus că ar fi totuşi interesant să se prezinte povestea începuturilor mele în domeniul hipnozei.

Pe măsură ce lucram cu femeia, curiozitatea ne-a făcut să vrem mai mult şi am dorit să aflăm mai multe despre fenomenul reîncarnării. Vroiam să vedem unde putem ajunge prin hipnoză. Am regresat-o în cinci vieţi diferite, mergând înapoi până în punctul în care a fost creată de Dumnezeu.

Toate sesiunile au fost înregistrate pe un magnetofon portabil cu benzi, cum erau pe vremea aceea. Spun portabil, dar era foarte mare și greu de transportat și avea niște role cu benzi de 20 de centimetri. În zilele acelea nu existau cărți cu instrucțiuni care să ghideze hipnoterapeutul și nu știam la ce să ne așteptăm. Singura carte de acest gen publicată atunci era În căutarea lui Bridey Murphy, de Morey Bernstein. Este o carte considerată clasică, dar acum este depășită și nu ar mai publica-o cineva. Ea a apărut la momentul potrivit. Prin urmare nu aveam nimic care să ne ghideze, când am început să călătorim înapoi în timp cu această femeie și am văzut cum literalmente își asumă alte personalități, pe măsură ce treceam prin diferite perioade de timp. Ne-am inventat propriile noastre reguli pe măsură ce lucram și rezultatele au fost remarcabile. De asemenea în timp ce experimentam, pentru că nimeni n-a spus ce trebuia să facem, am dus-o în viitor ca să vedem ce vom face noi în viitor și ea ne-a văzut trăind la țară într-un mediu rural, înconjurați de nepoți. Nu am spus nimănui care era identitatea femeii cu care lucram, dar câțiva prieteni din marină au auzit de experimentul nostru și au venit acasă la noi pentru a afla ultimele noutăți, prezentate în ultimul capitol. Această experiență ne-a schimbat viața și sistemul de credințe, pentru totdeauna.

Anul 1968 a fost un an semnificativ în viața mea, pentru că atunci s-a schimbat totul pentru mine și viața mea nu a mai revenit niciodată la normal. Soțul meu a fost pe punctul de a muri într-un accident oribil de automobil, în timp ce conducea într-o noapte mașina spre baza militară a marinei. A fost lovit frontal de un șofer beat și a fost mutilat în dubița noastră Volgswagen, zdrobită ca un acordeon. Doctorii au spus că este un miracol că a supraviețuit. Avea răni foarte grave și extinse, din cauza cărora ar fi trebuit să moară. Unul din motivele pentru care viața lui a fost salvată este că în automobilul din spatele mașinii lui Johnny se afla un medic militar, abia întors din Vietnam. Acest om era obișnuit să trateze cazuri de urgență extremă pe câmpul de luptă și a fost capabil să îl ajute pe Johnny, înainte de a sângera până la moarte. Între timp a sosit echipa medicală de urgență de la baza militară, dar deși se oprise cu succes sângerarea, Johnny era încă prins în rămășițele mașinii. A fost necesară multă muncă pentru a fi eliberat. Apoi a fost transportat cu elicopterul la spitalul marinei, Corpus Christi.

Când am sosit la reanimare, au venit la mine cinci medici diferiţi, care mi-au prezentat diferite motive pentru care credeau ei că soţul meu nu va supravieţui până dimineaţă. Au fost uimiţi că eu nu m-am panicat. Eu le-am spus că greşesc, că soţul meu nu va muri. Dar nu puteam să le spun de unde ştiam acest lucru. Cum putea el să moară, dacă eu îl văzusem în viitor, înconjurat de nepoţi? Ştiam că acest lucru este adevărat. Credeam în aceste informaţii pe care le descoperisem noi în munca noastră şi dacă credeam într-o bucăţică de informaţie, atunci trebuia să cred totul. Această credinţă m-a ajutat să-mi păstrez minţile, în perioada îngrozitoare care a urmat.

Atunci nu-mi dădeam seama, dar sistemul de credinţă al multor oameni de la baza militară a fost pus la încercare. Unii au spus că accidentul era o pedeapsă de la Dumnezeu, pentru că scormonisem în ceva considerat a fi lucrul cu Diavolul: reîncarnarea. Trăgeam cu ochiul după colţ în întuneric, deschideam uşi care nu mai fuseseră niciodată deschise, sau care ar fi trebuit să rămână închise. Nu puteam să cred ce spuneau aceşti oameni, pentru că în lucrul cu pacienta noastră, ne apăruse un Dumnezeu iubitor şi bun, nu un Dumnezeu răzbunător. Nu puteam înţelege cauza din spatele acestei întâmplări dramatice care mi-a întors lumea pe dos, dar ştiam cu certitudine că dorinţa noastră de a explora în căutarea cunoaşterii, nu era pedepsită.

Ar fi fost o ironie a sorţii ca Johhny să supravieţuiască unui război cumplit, doar ca să moară din neglijenţa unui şofer beat. Aşa ceva nu putea să se întâmple. Doctorii l-au numit „omul miracol” pentru că împotriva sorţilor, el a supravieţuit. A fost începutul unui coşmar care a durat mai mulţi ani. După luni de tratament la reanimare şi după un an petrecut în spital (opt luni a stat într-un ghips care-i cuprindea tot corpul), a fost eliberat din marină cu statutul de veteran cu dizabilităţi. Atunci ne-am hotărât să ne mutăm pe dealurile din Arkansas, unde credeam că putem trăi din pensia lui militară, ca să ne întreţinem cei patru copii. Pe vremea aceea era absolut necesar să trăim la ţară din cauza vieţii mai ieftine, dar mai târziu m-am bucurat că aveam acest sanctuar, retras în dealuri greu accesibile. Johnny a petrecut 25 de ani într-un scaun cu rotile. Pentru că piciorul îi fusese amputat parţial, se putea deplasa numai cu cârje şi conducea o maşină special concepută pentru a fi condusă manual. Eram complet focusată doar pe îngrijirea soţului meu şi pe creşterea copiilor. Aventura mea în

domeniul hipnozei şi a reîncarnării a trebuit să fie pusă în aşteptare şi m-am aruncat în greutăţile vieţii. Interesul meu pentru hipnoză nu a fost reaprins decât după ce copiii mei au plecat de acasă, s-au căsătorit sau au mers la universitate. Atunci când au plecat copiii, m-a lovit sindromul „cuibului gol” şi m-am confruntat cu dilema: „Ce voi face cu restul vieţii mele?” M-am hotărât să fac ceva neobişnuit, ceva care nu era considerat „normal” pentru o femeie de condiţia mea. M-am hotărât să revin la hipnoză, deşi nu aveam nici o idee unde îmi voi găsi clienţii, în dealurile din Arkansas. Ştiam doar că asta doream să fac. Nu-mi plăcea metoda de inducţie lungă şi tărăgănată, care era populară in anii 1960. Ştiam că trebuie să existe tehnici mai uşoare şi mai rapide. Aşa că am studiat noile metode şi am descoperit că starea de transă putea fi indusă cu ajutorul imageriei şi vizualizării. Nu mai doream să mă focusez pe hipnoza obişnuită, ca să ajut oamenii să îşi întrerupă o adicţie cum ar fi fumatul, mâncatul în exces etc. Mi se trezise interesul pentru reîncarnare. Pe asta doream eu să mă concentrez. La sfârşitul anilor 1970 şi începutul anilor 1980 existau foarte puţine cărţi publicate, care să ajute hipnoterapeutul în domeniul terapiei prin regresie în viețile trecute.

A trebuit să îmi inventez propria tehnică. Nu după mult timp, am descoperit că cea mai mare parte din ce se preda în hipnoza tradiţională, nu era necesar. Am renunţat la o parte din aceşti paşi şi am folosit metode mai rapide. Atât timp cât pacientului nu i se face rău, cred că hipnoterapeutul poate experimenta ce funcţionează şi ce nu funcţionează. La urma urmelor cineva trebuie ca undeva cumva, să descopere cum se ajunge cel mai eficient în starea de transă. Ştiam că explorez un teren nou. Acum, după 30 de ani de perfecţionare a tehnicii, mi-am dezvoltat propria metodă. Îmi place să lucrez în starea somnambulă (care e cea mai adâncă stare de transă posibilă) pentru că eu cred că acolo se află toate răspunsurile. Mulţi hipnoterapeuţi nu vor să intre acolo, pentru că „acolo se întâmplă lucruri ciudate”. Oricine mi-a citit cărţile, ştie că într-adevăr acolo se întâmplă lucruri ciudate. Majoritatea hipnoterapeuţilor sunt pregătiţi să coboare clientul doar într-o stare uşoară de transă. La acest nivel mintea conştientă este foarte activă şi intervine de multe ori. Se pot obţine informaţii şi la acest nivel, dar în acest caz nu accesăm cooperarea completă a minţii subconştiente, care se produce doar la nivel somnambul, când interferenţa minţii conştiente este eliminată. În mod normal o persoană nu-şi aminteşte nimic după o astfel de regresie şi crede că doar a aţipit. Cam unul din 20-30 de oameni va intra automat şi spontan în starea de transă somnambulă. Cu tehnica pe care am dezvoltat-o eu,

se inversează procentajul: doar un om din 20-30 nu va intra acolo. Este o metodă foarte eficientă de a da la o parte mintea conştientă şi de a permite subconştientului să găsească răspunsurile. Aceasta este metoda pe care o predau acum în clasele de hipnoterapie şi studenţii mei raportează aceleaşi rezultate uimitoare.

Când mi-am început cu adevărat terapia la începutul anilor 1970, am descoperit existenţa unui tipar. Asta s-a întâmplat înainte de a-mi descoperi metoda prin care să contactez mintea subconştientă. Cu timpul, tiparul a devenit mai clar. Am descoperit că cea mai mare parte a problemelor pe care le au oamenii (de natură fizică, mentală, alergii, fobii, sau din domeniul relaţiilor etc.) îşi are originea în evenimente care nu s-au petrecut în viaţa prezentă, ci în alte vieţi trecute. Mulţi dintre clienţii mei au petrecut ani întregi mergând de la doctor la doctor din domeniul medical şi psihiatric, cu foarte puţin succes în descoperirea răspunsurilor la problemele persistente, din cauză că doctorii se focusau doar pe simptomele fizice evidente şi pe evenimentele petrecute în viaţa curentă. Uneori problema poate fi descoperită în evenimente care s-au petrecut în copilărie, dar în majoritatea cazurilor cu care am lucrat, răspunsul se afla în trecut.

Eu cred că vieţile trecute se găsesc pe o altă vibraţie sau frecvenţă. Când regresăm în acele vieţi schimbăm frecvenţele, ca să le vedem şi să le experimentăm aşa cum ai schimba canalul la radio sau la televizor. Uneori aceste frecvenţe provoacă stagnare sau boală.

În tehnica mea am obţinut cele mai bune rezultate, contactând ceea ce eu numesc mintea subconştientă. La un punct crucial în sesiunea de hipnoză, după ce subiectul şi-a localizat viaţa trecută care conţine răspunsurile la problemele din viaţa prezentă, îi cer să comunice cu subconştientul, care are întotdeauna răspunsurile şi ne oferă informaţiile dorite.

În hipnoza tradiţională, practicianul este învăţat cum să primească răspunsurile de la subconştient, prin folosirea unor semne făcute cu mâna. Persoana este

instruită să ridice un deget pentru da și alt deget pentru nu. Asta mi se pare foarte lent și limitativ. De ce să folosești această metodă, când poți vorbi direct cu subconștientul și îți va răspunde verbal? Prin metoda mea poți conversa direct cu el și poți afla răspunsurile la absolut orice dorești să afli. Funcționează în ambele direcții.

Definiția mea asupra subconștientului este: acea parte a minții care are grijă de corp. El reglează sistemele corpului. Nu trebuie să-i spui inimii tale să bată și nu-ți spui că trebuie să respiri. Treaba subconștientului este de a monitoriza constant ce se întâmplă și el știe tot ce se petrece în corpul persoanei. Acesta este modul prin care obținem răspunsuri cu privire la probleme de sănătate. Am descoperit că fiecare simptom fizic, fiecare boală, este un mesaj de la subconștient. Acesta încearcă cu disperare să ne atragă atenția, încearcă să ne comunice ceva și va persevera până vom înțelege. Dacă nu acordăm atenție bolii, aceasta va continua să se înrăutățească, până va fi prea târziu să se mai poată repara. Știu că acest lucru este adevărat, pentru că aceleași simptome s-au manifestat în legătură cu aceleași probleme, în multe vieți ale pacienților mei. Mi-aș dori ca subconștientul să găsească o metodă mai puțin dureroasă de a transmite un mesaj. Adeseori mă întreb: „Nu ar fi mai ușor să ne trimită o notiță?” Subconștientul crede că ne transmite un mesaj direct pe care persoana ar trebui să-l înțeleagă, dar de cele mai multe ori nu așa stau lucrurile. Suntem mult prea focusați pe viețile actuale, pentru a ne întreba de ce avem aceste dureri de cap sau de șale, care persistă.

Când avem o sesiune de lucru și descoperim motivul disconfortului (uneori motivele sunt atât de extraordinare încât nu cred că există cineva care ar putea face conexiunile conștient) atunci mesajul a fost transmis și încetează disconfortul fizic. Nu mai există motiv ca acest disconfort să existe, deoarece mesajul a fost transmis și înțeles. Atunci persoana poate reveni la starea de sănătate, dacă face schimbările necesare în viața personală. Întotdeauna este vorba de responsabilizarea persoanei. Subconștientul își face partea sa, dar liberul arbitru al persoanei este întotdeauna respectat.

Știu că aceste afirmații par a fi radicale și nu se potrivesc cu metodele tradiționale de tratament, dar eu pot doar să raportez ceea ce am descoperit și observat la mii de oameni.

Eu cred că subconștientul este păstrătorul înregistrărilor, este echivalentul unui computer uriaș. El înregistrează tot ce s-a întâmplat vreodată în viața unei persoane. Din această cauză, aceste informații pot fi accesate prin metoda hipnozei. Dacă unei persoane i s-ar cere să revină la aniversarea vârstei de 12 ani, ar putea să-și amintească în detaliu petrecerea, inclusiv ce fel de tort era, cine a fost prezent, ce cadouri s-au primit etc. Subconștientul înregistrează fiecare detaliu minuscul. Multe din aceste informații sunt inutile și mă întreb ce face subconștientul cu toate aceste detalii? De exemplu la un moment dat ești bombardat de mii de informații legate de simțul văzului, de miros, informații senzoriale și multe altele. Dacă ai fi conștient de toate astea, ai fi copleșit și nu ai mai putea funcționa. De aceea este necesar să te concentrezi numai pe informațiile necesare ca să-ți trăiești viața de zi cu zi. Dar subconștientul cunoaște întotdeauna, înregistrează și stochează aceste informații. În ce scop? Vom explora asta mai târziu în această carte. Asta ar putea explica de unde vin revelațiile psihice bruște și intuițiile. Cred că acestea fac parte din informațiile care ne vin la nivel conștient la un moment dat, de care în mod normal nu avem nevoie. Dar fiindcă aceste informații se găsesc acolo, ele se transmit cumva până în lumea noastră conștientă. Când acest lucru se petrece, este considerat un fenomen miraculos, deși acest vas imens de informații se află mereu acolo și așteaptă să fie accesat. Subconștientul înregistrează nu doar ce i s-a întâmplat unei persoane în această viață, ci tot ce i s-a întâmplat vreodată în toate viețile trecute și în toate existențele din lumea dintre vieți. Multe din aceste informații nu au aplicație la viața noastră curentă. Pot fi accesate din curiozitate și ar fi interesante de știut, dar cum ar putea servi ele pentru rezolvarea problemelor din viața curentă?

Aceasta este una din greșelile pe care le fac mulți hipnoterapeuți. Ei consideră că nu ar avea vreo valoare să-ți duci pacienții într-o viață trecută, decât dacă o faci din motive de curiozitate, pentru a te distra sau din pură fantezie (deși multe dintre aceste vieți trecute nu sunt deloc distractive). Acesta este motivul pentru care mi-am dezvoltat propria tehnică. Eu duc persoana în viața care este cea mai

relevantă şi mai potrivită pentru rezolvarea problemelor din viaţa prezentă. Eu nu conduc niciodată clientul, nu-i spun unde să meargă. Îi permit subconştientului să ducă clientul în viaţa pe care o consideră cea mai relevantă pentru prezent. Întotdeauna sunt surprinsă, indiferent dacă acea viaţă este plictisitoare sau mondenă (şi în 90% chiar este), dacă mergem în civilizaţii străvechi sau moderne, sau dacă avem de a face cu extratereştri sau entităţi din alte dimensiuni sau planete. Subconştientul face conexiunea şi întotdeauna este una inaccesibilă în mod conştient, dar prinde contur când este privită din această perspectivă.

Când contactez subconştientul întodeauna mă uimeşte, pentru că nu vorbesc cu personalitatea clientului ci cu o entitate separată, sau cu o parte din întregul clientului. Întotdeauna îmi dau seama când contactez subconştientul şi începe el să răspundă la întrebări. Vorbeşte întotdeauna la persoana a treia (foloseşte „el” sau „ea”), nu are emoţii şi pare a fi detaşat cumva deasupra problemelor, ca un observator obiectiv. Face observaţii persoanei, fiindcă nu i-a urmat instrucţiunile. Uneori prima observaţie a subconştientului va fi: „În sfârşit am ocazia să vorbesc. Am tot încercat să vorbesc (cu James sau Bob), dar ei nu vor să asculte”. Subconştientul este atât de obiectiv, încât pare crud. Spune adevărul despre orice situaţie, aşa cum este. Face observaţii persoanei, ca să înţeleagă ce vrea să îi comunice. Îi spune persoanei cât de mult este iubită şi cât de mândri sunt ei de progresele făcute. Subconştientul mă recunoaşte şi pe mine şi îmi mulţumeşte că am adus în stare de transă clientul şi am creat ocazia să se poată comunica astfel. Adeseori subconştientul vorbeşte despre el la plural („noi”) ca şi cum nu ar fi o singură entitate. Acest lucru va fi explorat mai departe în această carte.

CAPITOLUL 2

Terapia normală a vieților trecute

Oamenii nu-și dau seama cât de puternică este mintea lor și cum îi poate ajuta să se vindece. Tehnica mea permite accesul la acea parte a minții care poate afla care este cauza problemelor. Subconștientul poate fi foarte concret în ceea ce privește simptomele fizice pe care le folosește pentru a-și transmite mesajele. Dacă mai mulți oameni conștientizează acest lucru, ei vor începe să asculte cu mai mare atenție ce încearcă trupul lor să le spună.

În miile de sesiuni pe care le-am făcut, de obicei pot să identific un tipar sau o secvență de simptome care arată posibilitatea ca problemele fizice ale unei persoane să provină din evenimente din viața prezentă. De exemplu, dacă cineva îmi spune că are dureri mari la șale sau la umeri, voi întreba dacă poartă o povară grea în această viață. În mod invariabil clienții răspund că într-adevăr se simt așa, pentru că viața lor în familie, la muncă sau la servici, îi face să simtă că se află sub o mare presiune. Acest fel de condiții se manifestă ca un disconfort la șale sau în zona umerilor. Durerile de la încheietura mâinilor și din mâini pot să însemne că se cramponează de ceva în viață, că nu vor să dea drumul. Am descoperit că durerea din zona coapselor sau din picioare înseamnă că te afli într-o situație când ai putea să mergi într-o direcție diferită în viață. De obicei este legată de o decizie importantă, care ți-ar schimba viața în mod radical. Aceasta se manifestă ca disconfort în acea parte a corpului, pentru că subconștientul spune că îți este frică să faci un pas într-o direcție diferită, astfel încât durerea te reține fizic să pășești. Problemele la stomac sunt cauzate uneori de faptul că o persoană nu poate să „digere” ceea ce se petrece în viața sa. Cancerul, mai ales cancerul intestinelor, reține lucruri până când se ajunge la o stare de stres și se consumă organele, pentru că stresul nu poate fi eliberat. Epilepsia are legătură cu

inabilitatea de a procesa nivelul înalt de energie din corp.

Am avut clienţi care se sufocau când mâncau anumite mâncăruri sau când luau anumite medicamente. În aceste cazuri subconştientul le spunea că nu este nevoie să ia medicamentele respective, fiindcă le făceau mai mult rău decât bine, în corpul fizic. Reflexul cauza senzaţia de sufocare şi disconfort ca o formă de respingere, ca să oprească persoana de a mai ingera mâncarea sau medicamentul care îi făcea rău. Subconştientul te poate controla într-un mod foarte dramatic, uneori.

O parte din răspunsuri se află în împrejurările vieţii prezente, dar cea mai mare parte a muncii mele se concentrează pe vieţile trecute. Vă voi prezenta câteva regresii în vieţi trecute „normale”, ca să vedeţi cum pot fi folosite acestea când lucrezi cu problemele experimentate de client în viaţa prezentă. Restul cărţii se concentrează pe regresii anormale sau deosebite şi arată cum poate fi ajutat clientul, când explorează acest gen de regresii.

Reţineţi că aceste explicaţii nu se aplică la toate cazurile şi nu constituie un remediu unic pentru orice maladie sau disconfort. Nu se poate spune de exemplu că îngrăşarea excesivă este cauzată de acest lucru, iar migrenele sunt cauzate de un alt lucru. Explicaţiile variază de la om la om şi subconştientul poate arăta asta foarte clar. Hipnoterapeutul trebuie să fie flexibil şi să-şi folosească intuiţia, pentru a pune întrebările potrivite. Răspunsul şi soluţia care se aplică la o persoană este posibil să nu fie valabile la următoarea persoană.

Iată un exemplu al modului cum vieţile trecute pot influenţa prezentul, generând probleme fizice: multe cazuri de artrită sunt cauzate de chinurile pe roata de tortură sau pe alte aparate de tortură din temniţele medievale. Omenirea are o istorie întunecată, în care oamenii îşi făceau lucruri groaznice unul altuia. Acest lucru se transmite uneori în memoria corpului.

***

Am descoperit o explicaţie interesantă pentru tumorile gen fibrom din uterul femeilor. Am lucrat cu o femeie care a avut mai multe avorturi. A făcut aceste avorturi din motive întemeiate, pentru că avea deja mulţi copii şi îi venea greu să meargă la servici şi să-i susţină. Simţea că nu mai poate adăuga încă un copil poverii pe care o purta deja pe umeri. Spunea că avorturile nu o deranjau şi se împăcase cu asta, dar subconştientul şi trupul său i-au transmis un alt mesaj. A început să aibă tumori tip fibrom. În timpul sesiunii subconştientul i-a spus că simţea mai multă compasiune decât îşi dădea seama, iar tumorile gen fibrom reprezentau bebeluşii nenăscuţi. Când a înţeles asta, tumorile au început să se micşoreze şi au dispărut, fără a se mai apela la tratament chirurgical.

Bolile sexuale gen herpes, histerectomia, chisturile pe ovare, problemele la prostată etc. îşi au originea într-un comportament sexual greşit şi în tratarea greşită a membrilor de sex opus, în alte vieţi. Ele sunt şi o metodă de a te îndepărta de reprezentanţii sexului opus în această viaţă, ca un fel de pedeapsă autoimpusă. O femeie a avut endometrioză, probleme la organele feminine care i-au afectat spinarea. Nu a avut copii, deşi a fost căsătorită timp de 19 ani. Doctorul ei dorea să o opereze şi să-i scoată ovarele şi trompele uterine, ca să rezolve problema sexuală. Explorarea vieţilor trecute a arătat că problemele la organele feminine provin uneori dintr-un tipar, de exemplu faptul că ai trăit mai multe vieţi ca preot sau călugăriţă în celibat, poate duce la reprimarea trăirilor şi activităţilor de natură sexuală.

Legămintele făcute în alte vieţi sunt foarte puternice. Mai ales legămintele de sărăcie pot cauza probleme financiare în viaţa prezentă. Acestea au fost poate necesare în viaţa trecută dar acum se poate renunţa la ele, pentru că nu mai este nevoie de ele.

Uneori o persoană a avut acelaşi sex de-a lungul a mai multe vieţi, apoi s-a

încarnat deodată într-un corp de sex opus. În acest caz apar boli şi probleme ca un mod de respingere a acestui trup, în special a părţilor din trup care sunt influenţate de hormoni. Aceasta este o explicaţie a homosexualităţii. O persoană care a avut mai multe vieţi ca reprezentantă a unui sex, poate întâmpina probleme de ajustare la viaţa într-un corp de sex opus.

***

Am avut mulţi clienţi care suferă de migrenă, iar cauza poate fi o traumă la cap din vieţile trecute. Loviturile la cap cauzate de alţi oameni, de arme sau de animale, se transmit ca un mod de a reaminti persoanei să nu repete greşeala care i-a cauzat moartea în altă viaţă. Am avut un caz în care o femeie a retrăit o viaţă în care a fost un tânăr soldat, împuşcat în cap în timpul Războiului Civil american. Într-un caz din Anglia, o femeie a avut toată viaţa dureri cumplite de cap, care radiau de la nas şi se întindeau pe frunte şi peste cap spre ceafă. Nici un medicament nu-i aducea alinare. Am descoperit cauza. Durerea provenea de la faptul că a fost străpunsă de o sabie în acel loc din cap, în timpul războaielor care se purtau în Europa în Evul Mediu. Înţelegerea cauzei a fost suficientă ca să elimine problema fizică.

Un caz de migrenă ne-a dus la o cauză diferită. Clienta era o femeie cu o slujbă care îi cerea să călătorească pe tot globul. Călătorise în Indonezia şi se întorcea acasă, când a început să aibă dureri de cap cumplite. Avusese o vacanţă frumoasă şi relaxantă şi se simţise acolo ca acasă, aşa încât nu putea să facă nici o asociere între durerea de cap şi vacanţă, fiindcă nu se întâmplase nimic traumatic sau neplăcut. Dar în timpul regresiei a mers într-o viaţă idilică în acea parte a lumii, într-o familie minunată, cu un bărbat care o iubea foarte mult. Subconştientul i-a explicat că atunci când a revenit în acea parte a lumii i s-au declanşat amintiri din acea viaţă minunată, aşa încât a durut-o profund să părăsească din nou acel loc. Plecarea de acolo a declanşat durerile de cap. Ea tânjea să revină în locul unde fusese atât de fericită. Treaba mea în acest caz a fost să conving cealaltă personalitate că nu ar avea aceeaşi experienţă dacă ar reveni acum în locul acela, pentru că oamenii pe care-i iubea nu se mai găseau acolo şi împrejurările erau

diferite. Nu avea cum să-şi mai recapete viaţa trecută, aşa încât trebuia să-şi găsească fericirea în viaţa prezentă, poate cu aceiaşi oameni care-i fuseseră dragi altădată, care se reîncarnaseră acum alături de ea. Odată înţeles acest lucru, durerile de cap au dispărut şi nu au mai revenit.

***

Îngrăşarea excesivă are şi ea multe explicaţii. Unele din ele sunt uşor de găsit: de exemplu este posibil ca persoana respectivă să fi murit de foame în altă viaţă, sau să îi fi înfometat pe alţii. Uneori grăsimea oferă un fel de protecţie. Persoana îşi pune nişte scuturi care să o protejeze de ceva (poate fi ceva real sau imaginar) din viaţa prezentă, sau poate fi un efort inconştient de a deveni neatrăgătoare, ca să nu fie rănită. Treaba mea este să descopăr de ce anume se protejează aceşti oameni. Adesea persoana nu-şi dă seama care este cauza, dar când i se explică în stare de hipnoză, explicaţia are sens. Atunci clientul îşi poate reveni în mod spectaculos.

Am descoperit şi explicaţii neaşteptate pentru îngrăşarea excesivă. O femeie s-a întors într-o viaţă în care era conducătorul unui clan din Scoţia. Era o slujbă foarte grea şi simţea din plin responsabilitatea de pe umeri. Când această persoană a murit încă se mai simţea aşa şi a spus ceva care mi-a oferit indiciul: „Nu voi scăpa niciodată de greutatea acestei responsabilităţi”. Aceste cuvinte s-au imprimat în mintea subconştientă, au fost luate ad litteram şi s-au transmis apoi în viaţa prezentă, sub forma îngrăşării excesive.

În cartea Moştenire din stele, se descrie un caz neobişnuit în care o femeie s-a văzut ca un extraterestru prăbuşit cu nava pe Pământ în urma unui accident, apoi a fost îngrijit de băştinaşi. Avea multe abilităţi neobişnuite, care atrăgeau atenţia. De exemplu la un moment dat, datorită gravitaţiei diferite de pe Pământ, a început să plutească pe neaşteptate. Pentru ca să nu se mai repete acest incident şi să atragă atenţia, în viaţa prezentă a început să se îngraşe, deşi din punct de

vedere logic, acest lucru nu avea nici un sens.

O altă explicație neobișnuită pentru îngrășarea excesivă am găsit-o la Rick, un client care căuta ajutor legat de problema obezității. Nimic nu funcționase la el, nici o dietă în care mâncase anumite alimente și se abținuse de la altele. În timpul regresiei a mers imediat într-o viață dintr-o cultură străveche. Clădirile și structurile arhitectonice nu arătau ca ceva despre care să fi auzit sau citit în cărțile de istorie. O parte din descrieri îmi aminteau de ceea ce au descoperit arheologii despre cultura aztecă. A văzut o piață rectangulară înconjurată de structuri ciudate, folosite ca tribune. Piața era ca un fel de arenă, în care se întreceau atleți care reprezentau diferite comunități. Rick era un atlet antrenat să facă asta. Jocul acesta era foarte important, pentru că în urma lui se alegea conducătorul comunităților unite, pentru următorul sezon. În fiecare sezon exista o rotație a conducătorilor și acest lucru se hotăra în funcție de ce atlet câștiga jocul. Rick purta o uniformă ciudată și fața îi era pictată cu dungi. Jocul era ca un fel de baschet. Alergau în jurul curții cu o minge și trebuiau să o arunce printr-un cerc de piatră, montat pe latura pieții. M-am gândit la azteci, fiindcă arheologii spun că au descoperit o astfel de piață pentru jocurile cu mingi în Mexic, unde aztecii jucau un joc similar, dar se jucau cu un cap de om aruncat prin cercul de piatră. Dacă este aceeași locație, oare jocul s-a deteriorat până când au început să folosească un cap de om? Sau poate arheologii nu au dreptate?

Rick era un atlet foarte bun și câștigase în mod repetat. Asta înseamnă că liderul a fost ales din comunitatea sa vreme de multe sezoane. Lui nu îi plăcea să muncească atât de mult și de multe ori ar fi dorit ca jocul să fie interpretat chiar de conducătorii comunității. Nu i se permitea să se căsătorească și trebuia să urmeze o dietă foarte strictă, care să-l țină în formă. Îi invidia pe ceilalți oameni, care puteau să socializeze și să mănânce tot ce vroiau. Dieta sa consta din carne de broască țestoasă, din anumite rădăcini, multă apă și un lichid alb cu gust amar, extras dintr-o plantă cărnoasă. Trebuia să bea lichidul în fiecare dimineață și în fiecare seară. Adesea îi dădea o stare de somnolență dar era esențial, pentru că îi întreținea musculatura în formă bună. Detesta gustul acestei băuturi și nu s-a obișnuit niciodată cu ea.

În cele din urmă s-a săturat să mai joace acest joc şi a încercat să scape. Oamenii îl iubeau dar după o vreme s-au plictisit, pentru că el câştiga întotdeauna. Nici reprezentanţilor din celelalte comunităţi nu le plăcea acest lucru, pentru că nu aveau şansa de a fi ales şi un conducător din partea lor. Aşa încât s-a hotărât să piardă jocul, dar nu-şi putea permite să o facă într-un mod vizibil. Când a început să piardă, s-a luat hotărârea să fie înlocuit. I s-a permis atunci să ducă o viaţă normală şi să mănânce orice vroia. El s-a hotărât să meargă să trăiască în comunitatea rivală, pentru că oamenii de acolo erau foarte fericiţi că în sfârşit aveau şansa să fie ales un conducător din rândul lor, şi se purtau frumos cu el. A descoperit că acolo atleţii aveau o dietă normală. Era foarte bucuros că se află acolo, dar nu a mai trăit mult timp. Pe patul de moarte, simţea cum îi ard măruntaiele. Şamanul care-l îngrijea a spus că boala era rezultatul lichidului alb pe care fusese forţat să-l bea ani de zile, care-i distrusese corpul.

Când am vorbit cu subconştientul, am văzut că exista o legătură directă între viaţa aceea şi problema de îngrăşare din viaţa prezentă. Subconştientul spunea că băutura era un drog, un narcotic care făcea ca inima să-i bată mai repede şi digestia sau metabolismul corpului se accelerau, ca să producă mai repede musculatură. În final i-a produs găuri şi ulceraţii în intestine şi acest lucru l-a omorât. Când am cerut ajutor cu problema de îngrăşare din viaţa curentă, subconştientul a răspuns că nu e atât de simplu. Problema era cauzată de mai mulţi factori amestecaţi. Din cauză că autorităţile îl obligaseră să facă ceva care nu era în interesul său, avea o atitudine plină de suspiciune faţă de conducerea societăţii şi nu avea încredere în guvern, biserică, doctori etc. De asemenea în mintea sa, mâncarea se asocia cu plăcerea şi cu socializarea. Era greu să separi toate aceste componente şi avea o stare de sănătate bună, aşa încât subconştientul nu credea că se merită efortul de a îndepărta aceste cauze complexe. Era evident de ce Rick nu se simţea bine urmând diete în care putea consuma numai anumite feluri de mâncare. Ele îi aminteau de cealaltă viaţă. Acum adora să gătească şi consuma o mare varietate de alimente. Acesta a fost un motiv neobişnuit pentru îngrăşarea excesivă şi un caz dificil de rezolvat.

Când Rick s-a trezit, nu îşi amintea nimic. A dorit să bea apă, fiindcă avea un

gust amar în gură. A spus că gustul din gură îi amintea de vremea când era copil şi explora pădurile cu un prieten, când au descoperit nişte plante cărnoase şi le-au mestecat (e de mirare că nu s-a otrăvit atunci). Aveau gust amar. I-am povestit despre lichidul alb pe care îl băuse ani de zile, în viaţa cealaltă. Luase cu el gustul amar, peste timp. I-am dat o sticlă cu apă. După ce a băut-o, şi-a revenit.

***

Am explorat mai multe cazuri de astm şi am descoperit cauza lor în vieţi trecute, în care persoana a murit de obicei din cauza unei sufocări sau a unor probleme la plămâni cauzate de praful sau nisipul din aer. La începutul activităţii mele în domeniu am avut un caz semnificativ. Un doctor a venit să mă vadă, fiindcă avea de mulţi ani criză de astm. Folosea un inhalator, dar ştia că asta creează dependenţă şi vroia să scape de el. Avea destule cunoştinţe despre domeniul paranormal şi metafizică, pentru a crede că răspunsul se află în viețile trecute. S-a întors într-o viaţă în care era un băştinaş care trăia în jungla din Africa. În perioada în care francezii aveau mine subterane de azbest, ei îi luau prizonieri pe băştinaşi şi îi forţau să lucreze în mine ca sclavi. A fost şi el capturat şi forţat să lucreze în subteran. Expunerea constantă la fibrele de azbest în timpul procedurilor de lucru din mină, au cauzat simptome cum ar fi sângerarea din gură şi din plămâni. Băştinaşii au avut probleme respiratorii, care în final i-au ucis. Când se întâmpla asta, francezii le duceau trupul în junglă şi îl aruncau, apoi capturau alt băştinaş pe care îl puneau la muncă, în locul lucrătorului mort. Acest om a început să aibă şi el simptomele pe care le văzuse la alţii şi ştia că va muri din cauza rănilor din plămâni. În cultura lui nu era un lucru greşit să te sinucizi dacă te aflai într-o situaţie insuportabilă, aşa încât s-a aruncat într-o ţeapă care i-a străpuns umărul drept şi a murit.

Când am comunicat cu subconştientul, acesta i-a explicat că amintirea din acea viaţă s-a transmis până în prezent şi în perioade de stres reapare sub forma unor atacuri de astm. Acum când doctorul a înţeleges de unde vine problema, aceasta putea fi îndepărtată. Când s-a trezit, el a spus: „Întotdeauna m-am întrebat de ce uneori simt durere în piept”, apoi s-a şters exact în locul unde fusese împuns de

țeapă. Ulterior acest doctor mi-a devenit un prieten bun. La patru sau cinci ani după sesiune, l-am întrebat care e situaţia cu astmul. El a zâmbit şi a spus: „O, e în regulă. Eu chiar am avut astm? Aproape că am uitat.”

***

Multe temeri şi fobii îşi au originea în modul în care a murit o persoană în altă viaţă. Teama de înălţime, teama de întuneric, claustrofobia sau agorafobia, pot fi explicate uşor când sunt privite din această perspectivă. Am avut sute de cazuri şi unul din ele a fost o femeie claustrofobă care se temea să i se lege mâinile sau picioarele şi nu putea dormi noaptea, fără să se trezească aproape la fiecare oră. Când a vizitat situl istoric de la Fort Smith din Arkansas, a avut o experienţă de deja vu. Acolo se află un muzeu vechi şi un tribunal. Acolo judecătorul Parker, teribilul „judecător al spânzurătorii” (după cum i se mai spunea) şi-a ţinut procesele între anii 1875 şi 1897. Închisoarea s-a păstrat şi spânzurătoarea a fost reconstruită. Când a vizitat muzeul, femeia şi-a dat seama că mai fusese în locul acela, unde a avut cândva o experienţă oribilă. Excursia aceea a fost o experienţă foarte stranie, pentru ea.

În timpul sesiunii s-a întors la o viaţă când era un soldat din Confederaţia Sudului, luat prizonier împreună cu alţi câţiva soldaţi. Au fost îngrămădiţi într-o cameră întunecată, cu ferestre mici. Teama de a i se lega mâinile sau picioarele provenea din faptul că a fost legat în cătuşe cu lanţuri, de pereţi. Trezirea repetată în timpul nopţii era cauzată de faptul că nu putuse dormi bine într-o astfel de situaţie, de teama a ceea ce se va întâmpla. Ştia că în următoarele zile vor fi spânzuraţi cu toţii.

Acest caz este un alt exemplu al modului în care experienţa de deja vu îţi poate aminti la modul subconştient, de o viaţă trecută. De asemenea atunci când eşti fascinat de anumite perioade istorice sau de anumite culturi sau ţări, cauza poate

fi similară. Atracția față de anumite culturi sau zone geografice nu este întotdeauna negativă, dar este însoțită de emoții puternice, întipărite din alte vieți.

***

O altă clientă a descoperit că într-o altă viață a fost asistentă medicală, cu masterat în psihologie. Mergea la terapeut deja de mult timp încercând să găsească o soluție la problema sa, dar până acum nu avusese mare succes. Singurele concluzii la care ajunseseră terapeuții era că s-a întâmplat ceva în copilărie, ceva ce nu-și mai amintea. Nu descoperiseră răspunsul la problemă. Avea probleme cu fiul mai mare. Când a rămas însărcinată cu acest copil, ea nu era căsătorită și a vrut să-l avorteze. Dar tatăl copilului s-a hotărât să se căsătorească cu ea și a convins-o să păstreze copilul. Când s-a născut bebelușul, avea sentimentul că acesta o amenință și o intimidează. Credea că poate el și-a dat seama cumva că la un moment dat a vrut să-l avorteze. Acum copilul ajunsese la maturitate și existau multe probleme între ei.

În regresie, femeia a mers imediat la o scenă în care era un bărbat extrem de furios. Își ținea mâinile în jurul gâtului cuiva și îl sugruma. Când am încercat să vedem cine era omul pe care îl sugruma, a spus că era fiul său din viața prezentă. Tocmai îl descoperise făcând dragoste cu soția sa și vroia să îl omoare. Soția, și-a dat ea seama deodată, era mama sa din viața prezentă, cu care avea o relație foarte rea. Și-a dat seama că într-o viață trecută l-a ucis pe bărbatul care acum îi era fiu. Au venit autoritățile și au arestat-o pe ea (pe ucigașul din viața trecută) și l-au pus într-o celulă de închisoare oribilă, plină de șobolani și gândaci, fără fereastră, care era extrem de murdară și dezolantă. În cele din urmă a murit în acel loc. Fiul a revenit în viața prezentă ca să își poată lucra împreună karma negativă, dar a revenit cu multe resentimente față de ea. Iată de ce se simțea amenințată și intimidată de băiat.

În viaţa prezentă nu putea să înţeleagă de ce detesta atât de mult alcoolismul. Mirosul alcoolului, modul în care vorbeau şi se purtau alcoolicii, îi creau o repulsie foarte mare. Am întrebat care e cauza acestei reacţii şi am văzut că ea asocia alcoolul cu scena în care îl sugruma pe acel bărbat. Probabil că amândoi băuseră prea mult şi acest lucru le-a mărit agresivitatea, ceea ce a avut consecinţe teribile. A revenit în această viaţă cu aceiaşi oameni, ca să încerce să îşi lucreze karma negativă. Când a văzut toate aceste lucruri şi a înţeles încărcătura din altă viaţă, s-a putut ierta pe ea însăşi şi i-a iertat şi pe ceilalţi participanţi. A putut atunci să lase în urmă lucrurile din trecut şi a găsit rezolvarea problemei din viaţa curentă.

În munca mea am descoperit că există multe moduri de a repara karma, la fel de multe ca stelele de pe cer. Cea mai rea soluţie de a plăti o crimă, este să revii în prezent pentru a fi omorât de victima ta. Asta nu rezolvă nimic, doar dă un imbold nou la roata karmei şi creează mai multă karmă. Mi s-a spus că cel mai bun mod în care un criminal îşi poate ispăşi crima este calea blândeţii prin iubire. De exemplu persoana care a fost ucigaş va fi pusă într-o poziţie în care trebuie să-şi îngrijească victima. Îşi va dedica întreaga viaţă îngrijirii victimei din viaţa trecută. Poate fi vorba de un copil handicapat, de un părinte care depinde de ei etc. Nu vor avea o viaţă personală, ci o viaţă de devotament. Acesta este un mod mult mai înţelept de a ne plăti karma, decât abordarea „ochi pentru ochi, dinte pentru dinte”.

Psihologul la care mergea i-a spus că nu are obiecţii dacă vrea să facă terapia vieţilor trecute, dar că el nu crede în asta. Dar ea nu ar fi putut să descopere niciodată cauzele problemei, prin terapia tradiţională. Mi-ar fi plăcut să mă transform într-o muscă pe perete, ca să fiu de faţă când i-a spus psihologului că nu mai are nevoie de tratament psihiatric, fiindcă şi-a găsit răspunsul printr-o altă formă de terapie.

***

Am avut un alt caz la New Orleans, în care o femeie supraponderală dorea cu disperare să aibă un copil. Luase medicamente pentru fertilitate, dar nimic nu funcţionase. Avea probleme cu menstruaţia şi sângera luni la rând. Singura soluţie a fost să i se aplice un tratament cu pilule de control al menstruaţiei, ceea ce contravenea intenţiei de a încerca să aibă un copil. Practic nu mai avea nici o şansă. De asemenea încerca să slăbească. În timpul regresiei am întrebat de ce nu putea să aibă copii. Subconştientul a spus că într-o viaţă trecută a fost asistentă maternală, un părinte adoptiv plătit de stat, care avea în grijă unsprezece copii adoptaţi. Când pleca un copil, venea altul. Se purta frumos cu copiii şi ei ţineau foarte mult la ea, dar sufletul său avea nevoie de o pauză în viaţa prezentă, pentru a se odihni. Subconştientul i-a spus să nu se îngrijoreze, fiindcă va avea un copil. Corpul i se regla şi revenea încet, încet la normal. Greutatea excesivă era o încercare prin care trebuia să treacă în tinereţe şi mai târziu la maturitate, pentru a vedea dacă poate rezista la tachinările şi răutăţile persoanelor din jur. Acum trecuse testul şi i se va permite să slăbească. Atunci când va ajunge în momentul în care va putea avea un copil, corpul său va fi într-o stare bună, iar copilul va veni atunci când trebuie să vină.

Ea era o persoană foarte sensibilă. Toată viaţa sa fusese foarte sensibilă, cu perioade de deprimare când se simţea singură şi părăsită. În cele din urmă a avut o cădere nervoasă în care nu se mai putea opri din plâns. În însemnările sale spunea: „Mă simt goală pe dinăuntru. Simt că viaţa pe care o trăiesc e lipsită de sens şi nu se întâmplă nimic. Uneori simt că parcă timpul s-a oprit şi mă odihnesc. Alteori mă simt ca şi cum se va întâmpla ceva cumplit. Tristeţea a fost în mine încă din copilărie. Cum să o identific, ce să fac ca să o transform? Tristeţea a fost parte din mine încă din copilărie, de la vârsta de opt sau nouă ani”. Subconştientul a făcut aici o observaţie foarte interesantă şi a spus că ea trebuia să mai aibă un frate geamăn. Cealaltă entitate făcuse o înţelegere ca să vină în viaţa prezentă împreună cu ea, dar în ultima clipă s-a răzgândit şi a hotărât că nu mai vrea să vină. Astfel că celălalt trup nu s-a mai dezvoltat în pântecul mamei şi ea a fost singura care s-a născut. Toată viaţa sa a simţit la modul inconştient că a fost abandonată de fratele geamăn. A rămas sentimentul de tristeţe, sentimentul că lipseşte ceva, sentimentul de deprimare. Acesta era motivul. Îi lipsea cealaltă entitate, care trebuia să o însoţească în această viaţă.

Nu i-am spus acest lucru, dar mă întreb dacă nu cumva bebelușul care se va naște în viitor nu va fi această entitate, care s-a hotărât în sfârșit să se încarneze.

Când i-am spus mamei acestei femei despre fratele geamăn, ea a răspuns că se miră, fiindcă nu a avut nici un indiciu că ar fi purtat un alt fetus în pântec. Doctorii nu i-au spus că ar fi existat un geamăn în pântec. Clienta mea s-a născut în anul 1972. Nu știu dacă pe vremea aceea medicii căutau să depisteze „geamănul fantomă” sau „geamănul care dispare”, un fenomen care acum este cunoscut. Mai târziu, când am luat cina împreună, mama a spus că atunci când s-a născut fetița, medicul curent era plecat și era de gardă un medic înlocuitor. Poate că dacă ar fi fost de gardă doctorul ei curent, acesta și-ar fi dat seama dacă mai exista un geamăn în pântec. Dar presupun că nu vom afla asta niciodată.

Alte cazuri de infertilitate, am descoperit că au fost produse de moartea mamei la naștere, în altă viață. Este o încercare a subconștientului de a preveni repetarea traumei de altădată. Uneori subconștientul are o logică ciudată.

***

Am făcut această regresie la San Jose în California, în luna mai din anul 2000. O femeie se simțea extrem de tristă și deprimată etc. În viața sa se putea discerne un tipar de abandon și respingere, de a se simți nevrednică, de copil abandonat și teama de ceea ce se va petrece în viitor. În copilărie a fost abandonată de părinți și crescută într-un orfelinat. Avea probleme în relațiile cu bărbații, în căsătorie și la servici. Schimbase multe joburi și era însoțită mereu de sentimentul că nu merită și că nu poate realiza nimic. Suferea din cauza unor migrene, care încep să cred că erau o modalitate de a se autopedepsi. Era o persoană tristă și deprimată, am putea spune chiar jalnică.

Am ajuns într-o viață trecută importantă, care explica situația prezentă. S-a văzut cum fugea pe străzi într-un oraș, ducând în brațe un bebeluș de un an. Toată lumea fugea nebunește și țipa, fiindcă erau urmăriți de soldați călare. Orașul fusese invadat și ea încerca disperată să își salveze viața, căutând un loc unde să se ascundă. Bebelușul țipa și ea se temea că asta va atrage atenția soldaților, care o vor descoperi. Așa încât și-a pus bebelușul lângă un zid și a alergat să se ascundă într-o clădire. S-a gândit că nimeni nu-i va face rău unui bebeluș. Dar în timp ce se uita pe stradă, a văzut cum soldații au venit călare și au ucis copilul. A fost copleșită de durere și nu-i mai păsa dacă va fi descoperită, violată și omorâtă. S-a blamat pentru moartea copilului, gândindu-se că ar fi trebuit să-l țină cu ea. Oricum ar fi murit amândoi, dar ea nu s-a gândit la asta. Doar se autoblama fiindcă și-a abandonat copilul. După ce a trecut în lumea de apoi, încă mai era disperată din această cauză.

Am văzut că a adus cu ea durerea și chinul în viața curentă, odată cu tiparul de autoblamare și autopedepsire. Am întrebat-o dacă poate să-i ierte pe soldați, fiindcă i-au ucis copilul. Ea a răspuns că da, putea, fiindcă își făceau treaba lor de bărbați. Dar nu se putea ierta pe ea însăși, fiindcă și-a abandonat copilul. După multe negocieri cu subconștientul, am convins-o în cele din urmă să se ierte. A fost foarte greu și a fost o mare ușurare, când a reușit în final să o facă. Când s-a trezit, am discutat toate aceste lucruri și i-am arătat cum s-a autopedepsit timp de multe vieți și era timpul să dea drumul la această durere. Mai mult decât atât, dacă aș fi dus-o în alte vieți trecute, pun pariu că am fi descoperit că plătea karma fiindcă a făcut același lucru altădată, ca soldat. Roata se învârte, ce faci altuia ți se face ție. După această regresie, femeia a simțit o ușurare extraordinară. Sentimentul că nu este vrednică a dispărut și a fost înlocuit de speranță. A început să simtă că se vor întâmpla lucruri bune. Apoi a făcut schimbări radicale în viață. Venise timpul să nu se mai pedepsească și să înceapă să trăiască.

***

Următoarea regresie se referă la o tânără frumoasă din Cehoslovacia, care trăia acum la Londra. Ea studiase metafizica mai mulţi ani la Colegiul de Studii Paranormale, dar încă nu obţinuse o diplomă. Deţinea deja toate informaţiile necesare, dar când ajungea la examenele de absolvire se oprea şi nu mai termina eseurile finale. Problema ei consta dintr-o eczemă care se răspândea pe tot corpul. Avea această problemă medicală încă de la vârsta de trei luni. Nici un tratament medical nu dăduse rezultate. În copilărie fusese spitalizată câteva luni şi s-au încercat diferite tratamente, de exemplu un tratament cu steroizi, dar acesta avusese efecte secundare. A obţinut un oarecare rezultat cu un tratament chinezesc de ierburi medicinale, dar în final i-a produs o infecţie la stomac. Acum folosea o cremă care făcea ca eczema de pe faţă să nu mai fie atât de virulentă. În cazul cel mai rău când eczema se exacerba, avea mâncărimi şi arsuri pe tot corpul. Ea a venit la mine căutând o uşurare a acestei condiţii medicale, deşi avusese această boală toată viaţa sa şi simţea că a devenit o parte din ea. Simţea că dacă i s-ar îndepărta această boală, e ca şi cum s-ar lua o parte din ea şi atunci ar trebui să o înlocuiască cu altceva.

De îndată ce a intrat în transă adâncă, a văzut o lumină puternică şi şi-a dat seama că se uita într-un foc. Focul era sub picioarele ei şi i se întindea în sus pe corp. Am îndepărtat-o din corp ca să poată observa lucrurile în mod obiectiv, din afară. A văzut că era un bărbat. Ea şi alţii din jurul său erau legaţi pe un rug într-un câmp, în apropierea pădurii şi erau arşi pe rug. Ne-am întors la începutul poveştii şi a văzut cum ea împreună cu alţi oameni locuiau într-un conac mare de pe o moşie. Erau gnostici. Locuiau liniştiţi, studiind şi scriind în nişte cărţi mari şi nu deranjau pe nimeni. Dar autorităţile locale au considerat că aceşti oameni sunt periculoşi şi lucrează cu diavolul. Îndemnaţi de comunitatea religioasă, i-au arestat într-o noapte când le-au spart locuinţa şi au intrat însoţiţi de câini. Împreună cu colegii săi, bărbatul a alergat în pădure. Au fost urmăriţi de oameni cu câini şi au fost capturaţi. Au fost duşi undeva în oraş unde au fost torturaţi în mod oribil, ca să se afle de la ei unde îşi ascunseseră cărţile. În timpul torturii i-a fost distrusă faţa, mai ales maxilarul şi un ochi (care-i făcea mari probleme femeii în viaţa prezentă). În final când nu au mai putut obţine alte informaţii de la gnostici, i-au dus într-o încăpere mare, unde s-a făcut un simulacru de proces. Avea dureri mari şi era complet dezorientat, aşa încât nu a putut participa la

proces şi nu a putut să răspundă la nici una din acuzaţii. Stătea acolo într-o stare de confuzie şi stupoare, auzind ce se petrece în jurul său ca într-un vis. Oricum nu ar fi contat, fiincă procesul era doar o formalitate falsă. Apoi au fost duşi pe un câmp lângă pădure şi arşi pe rug. Ea şi ceilalţi nu făcuseră nimic rău. Posedau doar o cunoaştere secretă, pe care încercau să o păstreze. A spus că o parte din cărţi fuseseră ascunse într-un loc unde oamenii de pe vremea aceea nu aveau cum să le găsească.

Aşa ceva s-a întâmplat de nenumărate ori, de-a lungul istoriei. Au existat întotdeauna grupuri de gnostici care încercau să păstreze cunoaşterea şi au existat alte grupuri care încercau să le-o ia cu forţa, pentru a o folosi în scopurile lor personale. Acesta era adevăratul motiv al aşa-numitei „vânători de vrăjitoare" de pe vremea Inchiziţiei. Biserica încerca să scape de cei care posedau o cunoaştere secretă, pe care biserica încercase fără succes să o obţină de la ei. Dar acum ştim că nimic nu este pierdut cu adevărat. Cunoaşterea a rămas ascunsă în cel mai sigur loc din toate, în subconştientul uman.

Subconştientul a recunoscut că faptul că a privit în foc şi a văzut cum se ridică flăcările pe corp, a cauzat eczema. Arsurile şi mâncărimile de piele simbolizau moartea pe rug. E uşor de înţeles de ce nu reuşea să-şi termine cursurile de metafizică, din viaţa prezentă. Se temea în mod inconştient că se va produce acelaşi rezultat dacă obţinea cunoaşterea, deşi asta nu o oprise să o caute şi să o studieze. A trebuit să conving subconştientul că în viaţa curentă nu putea fi arsă pe rug, pentru că trăia într-o perioadă complet diferită, că eczema putea fi îndepărtată, pentru că acum se cunoştea cauza sa şi nu mai era nevoie de ea.

Mi-am amintit ce a spus ea, că dacă i se ia această durere, ar trebui să fie înlocuită cu altceva. Ni s-a arătat o altă viaţă în Olanda şi a văzut că avea atunci un corp frumos, sănătos şi puternic. I-a plăcut foarte mult acel corp şi subconştientul a spus că ar putea să înlocuiască eczema cu acest corp sănătos al femeii din Olanda. Asta a făcut-o foarte fericită şi a fost de acord să permită ca să se întâmple acest lucru.

***

O altă clientă avea dureri la şale care emanau de la un disc de la coloană şi doctorii doreau să o opereze. A retrăit o viaţă trecută când fusese un soldat negru în Coreea. Explodau bombele în jurul său. A fost lovit de o schijă de bombă în spate şi aruncat într-un şanţ plin cu apă. A paralizat şi nu a mai putut ieşi de acolo, înecându-se în apa din şanţ. A revenit în trup prea curând, purtând memoria dureroasă în spate. Acest lucru explică şi teama sa de spaţii închise, precum şi teama de sufocare. (Uneori avea atacuri de bronşită).

***

În munca mea, am descoperit că mai multe suflete stau la coadă ca să primească un corp handicapat, decât ca să primească un trup normal. Din punct de vedere al spiritului, acest lucru este uşor de înţeles. Planul de reîncarnare pe Pământ este să plăteşti într-o viaţă cât mai multă karma posibil, pentru a evita să mai revii iar şi iar. Iar dacă ai un corp handicapat, plăteşti mai multă karma, fiindcă sufletul are lecţii de învăţare mai mari. Tot aşa stau lucrurile şi pentru cei care au grijă de el (părinţi etc). Aceşti oameni au fost de acord înainte de a veni în această viaţă, că vor avea grijă de această persoană şi o vor ajuta cât mai mult posibil. Totul în viaţă este legat de lecţiile pe care le ai de învăţat, dar unele lecţii sunt mai dificile decât altele. De asemenea ce lecţii sunt învăţate de cei care văd o persoană handicapată? Cum reacţionează observatorii? O persoană handicapată îi învaţă multe lucruri pe cei din jur. De aceea persoanele handicapate nu trebuiesc evitate şi nu trebuie să ai o atitudine de milă faţă de ele. Aceste persoane trebuiesc acceptate şi admirate, pentru că au ales o cale dificilă în viaţa prezentă.

***

Copiii adoptați au știut că vor avea părinți adoptivi. Totul a fost planificat dinainte în lumea spiritului, s-au făcut aranjamente privitoare la părinții biologici și la părinții adoptivi. Părinții biologici au fost de acord să își doneze genele pentru a crea corpul fizic și au avut de învățat o lecție, atunci când și-au predat copilul altcuiva. Părinții adoptivi au căzut de acord să crească copilul în mediul înconjurător care a fost hotărât dinainte, pentru ca acesta să învețe lecțiile pe care le are de învățat în această viață. Dar planurile nu sunt sculptate în piatră. Întotdeauna există liberul arbitru (nu doar al persoanei, ci și al tuturor celor cu care aceasta intră în contact), iar cei implicați pot schimba cursul lucrurilor.

***

Următorul caz ne poartă la prima mea iubire – descoperirea cunoașterii pierdute sau necunoscute. Este un fragment interesant din istoria posibilă.

Un bărbat din Anglia era directorul unei tipografii. Era foarte priceput la negocieri și la relațiile cu oamenii, dar se simțea prins ca într-o capcană în slujba sa și copleșit de responsabilități și de căsătoria pe care o avea, în special. Dezvoltase un tic supărător, de a se încrunta și a face cu ochiul. Acest lucru îl deranja și își dădea seama că îl făcea să pară ciudat în ochii oamenilor cu care lucra. A încercat să pretindă că era doar o iritare a ochilor și le spunea celor din jur că este sensibil la lumină.

Acest om dorea să știe dacă și-ar putea schimba direcția în viață, luîndu-și o

slujbă diferită și dacă ar putea să-și părăsească soția și cei patru copii, ca să clădească o viață nouă cu prietena sa. S-ar putea spune că e vorba de criza vieții de mijloc (avea aproximativ 40 de ani) când oamenii încep să-și pună întrebări privind calea în viață și încep să creadă că „au pierdut trenul”. Avea multe hobbiuri periculoase, cum ar fi alpinismul, planorismul, scufundările de scafandru. Îi plăcea riscul, pericolul, ca o distracție opusă plictiselii de la slujbă.

Regresia sa a fost foarte ciudată. Cred că am accesat o parte necunoscută a istoriei din Al Doilea Război Mondial. Întâi am accesat o viață comună în care era fierar și trăia fericit cu familia într-un orășel, undeva în Vestul american. Nu era nimic neobișnuit în viața aceasta și i-am spus să meargă înainte într-o zi importantă. Când a făcut asta a tras aer în piept șocat și mi-a spus că vede un nor ca o ciupercă, rezultat dintr-o explozie atomică, care se ridica până la cer. Apoi a venit o lumină extrem de strălucitoare. Eu am crezut că este vorba de explozia de la Hiroshima sau Nagasaki pentru că numai de acestea am auzit, dar nu era așa.

El a exclamat: „Are prea multă putere. Cred că au făcut o greșeală! E mai puternică decât au crezut ei că va fi!” Era complet șocat. Apoi a început să aibă convulsii și să tremure. Nu putea să-mi vorbească, pentru că era prins în reacțiile fizice. Am pus mâna pe el ca să-l calmez și i-am spus să se îndepărteze din această scenă și să o vadă dinafară cu obiectivitate, ca să poată explica ce se petrece. A durat câteva minute până când a reușit să facă asta. Era încă prins în vibrații și convulsii și nu putea vorbi, ca și cum era într-o undă de șoc. Când în final a reușit să vorbească, a spus că făcea parte dintr-o echipă de oameni de știință care experimentau cu acest fel de energie. Experimentul avea loc în Germania, ceea ce m-a surprins complet. Se afla într-o zonă montană și avea un laborator într-un canion, între doi munți. El credea că e rus, nu german. Fiecare om de știință deținea un fragment din formulă sau din ecuație și le puseseră cu toții la un loc, ca să le facă să funcționeze. Nimic nu putea fi făcut separat, fiindcă fiecare din ei știa doar bucățica lui. Nu cunoșteau ce știau ceilalți. El fusese ales să participe, datorită cunoștințelor sale extraordinare în domeniul fizicii și matematicii. Oamenii de știință înțelegeau conceptele scrise pe hârtie și modul cum se presupunea că funcționează ele, dar nu încercaseră să le pună în practică. Erau prinși într-un război în desfășurare și încercau să găsească o armă nouă. Nu conta dacă vor fi uciși mulți oameni, atâta timp cât erau salvați cei din

tabăra lor. Se pare că experimentau când s-a produs explozia, într-un mod neintenționat sau din greșeală. A fost copleșit de puterea exploziei. Nu credea că va fi atât de mare. Știa că lucrau la ceva care ar putea distruge o zonă întinsă, dar a fost șocat când și-a dat seama că puteau distruge un oraș întreg sau chiar mai mult. Explozia era mult mai puternică decât își imaginaseră ei că va fi. A privit de deasupra această scenă și a văzut că nu a mai rămas nimic. Laboratorul și totul în jur a fost complet distrus. Când a privit lucrurile din această poziție, a reușit să se exprime coerent și obiectiv. Dar când a vorbit despre explozie și a revenit din nou la aceeași scenă, a început iar să tremure și să aibă convulsii. Așa încât l-am calmat și l-am readus în siguranță, într-un punct de observație situat deasupra scenei.

Subconștientul a spus că îi arată această viață, pentru a vedea că dacă a supraviețuit unui eveniment de o asemenea amploare, atunci nimic nu îl mai poate deranja. Va putea face față oricărei situații din viață. (Deși de fapt nu a supraviețuit. Doar sufletul lui a ieșit intact din această experiență). Asta explica ticul de a se încrunta și a clipi, precum și aversiunea față de lumina puternică din viața prezentă, când se afla într-o situație stresantă. Subconștientul a vrut să îi reamintească faptul că putea face față la orice.

Oare Germania a experimentat și ea cu energia atomică, în același timp când se întâmpla asta în Statele Unite? Mai mulți clienți au spus că germanii experimentau cu apa grea. Poate că acesta este motivul pentru care nu au avut succes cu energia atomică. Poate că cei mai buni oameni de știință ai lor, care dețineau doar fragmente ale cunoașterii, au fost uciși cu toții în acest experiment fatal și Germania nu a reușit să revină destul de repede la nivelul la care s-a făcut acest experiment. M-am mai consultat și cu alte persoane privitor la informațiile aflate în această regresie, iar ei au spus că norul și reculul exploziei ar fi fost observate. Dar poate că nu au fost observate. În America, am făcut și noi experimente atomice ani de zile în White Sands, New Mexico, înainte de a fi dezvoltată bomba atomică aruncată în Japonia. S-au făcut experimente în zone izolate din deșert. Dacă cineva ar fi văzut explozia din depărtare, probabil nici nu și-ar fi dat seama ce vede. Acesta era secretul păstrat cel mai bine în război – dezvoltarea bombei atomice. Doar cei aflați într-o poziție înaltă știau ce se întâmplă, înainte de aruncarea bombei în Japonia. Poate la fel se făcea și în

Germania. El a spus că laboratorul se afla într-un loc izolat din munţi. Poate că (la fel ca la White Sands), locul unde se făcea experimentul se afla la multe mile depărtare de zona civilizată şi atunci cine ar fi putut să afle despre asta?

Dacă cineva ar fi văzut explozia, nu ar fi ştiut ce este aceasta, pentru că în mintea oamenilor de pe vremea aceea nu exista un punct de referinţă ca să poată compara. Chiar şi un bombardament normal era destul de sinistru. Probabil acesta era cel mai bine păstrat secret din Germania. După război, cei mai buni oameni de ştiinţă din Germania au venit să lucreze în SUA, la programul nostru de rachete. Ştim că au făcut experimente cu rachetele şi au reuşit să le lanseze cu succes (rachetele V-2S) în timpul celui de Al Doilea Război Mondial. Este posibil ca nemţii să fi experimentat şi cu energia atomică, dar noi am fost mai rapizi şi mai buni decât ei. Iniţial intenţia a fost ca bomba noastră atomică să fie aruncată în Germania, dar s-a terminat războiul înainte ca bomba să fie gata. Aşa încât a fost aruncată în Japonia, pentru a se vedea dacă funcţionează. Acesta este un fapt istoric (vedeţi cartea mea Un suflet îşi aminteşte Hiroshima). Este absolut posibil ca ambele ţări să fi avut proiecte secrete. Probabil că auziseră de progresul făcut de ceilalţi.

***

Toate aceste cazuri ne-au adus răspunsuri care nu pot fi acceptate de comunitatea medicală, care acceptă doar gândirea logică. Dar aceste informaţii au sens, din punctul de vedere al logicii minţii subconştiente. Ele ne arată modul în care un terapeut trebuie să încerce să convingă acea parte a clientului care este subconştientul, că problema din viaţa actuală nu mai este necesară. Această problemă aparţine celuilalt trup, care a încetat să existe cu mulţi ani în urmă. Nu există cărţi care să îl înveţe pe hipnoterapeut ce să facă sau ce să spună. Totul se întâmplă în inspiraţia de moment şi adeseori te bazezi doar pe bunul simţ, când încerci să faci faţă unei situaţii neaşteptate. Cel mai important lucru este ca clientul să fie tot timpul protejat. Trebuie să acţionăm conform jurământului pe

care îl fac medicii: „Să nu faci rău”.

Exemplele de mai sus sunt doar câteva din miile de cazuri cu care am lucrat în activitatea mea terapeutică. Am încercat să aleg cazuri care să aducă explicaţii diverse pentru problemele fizice şi alte probleme cu care se poate confrunta un client şi să arăt modul în care aceste probleme îşi au originea în altă viaţă. Aceste exemple demonstrează uşurinţa cu care poate fi rezolvată o problemă atunci când intervine subconştientul, cu ajutorul său inestimabil. Scepticii vor spune că este doar o fantezie a persoanei, prin care aceasta încearcă să explice problema fizică. Dacă lucrurile stau aşa, de ce apar explicaţii atât de bizare (şi uneori atât de cumplite)? Există modalităţi mai simple de a crea o fantezie. Dacă privim în mod obiectiv aceste cazuri, vedem că nu au trăsături fantastice. Şi chiar dacă ar fi doar imaginaţia la mijloc, important este că s-a găsit răspunsul la problemă şi odată cu răspunsul, a venit libertatea. Aceasta este cea mai mare răsplată a mea pentru anii în care am lucrat: faptul că am reuşit să ajut oamenii.

Întrebările sunt o parte esenţială din proces. „Ei” mi-au spus de multe ori că modul în care punem întrebările este foarte important. Să pui întrebări este o artă. Dacă întrebarea nu este pusă corect, vei primi doar informaţii parţiale sau lipsite de importanţă. Întrebarea trebuie exprimată cu precizie. Am învăţat cum să fac asta pe măsură ce mi-am dezvoltat tehnica, pe parcursul a treizeci de ani. Practica este foarte importantă pentru dezvoltarea oricărei tehnici terapeutice.

Odată ce o persoană acceptă realitatea conceptului de reîncarnare, următorul pas este să înţelegem că Pământul nu este singura şcoală pe care o poate alege un suflet. Noi am avut vieţi pe alte planete şi în alte dimensiuni, unde este posibil să nu ai un corp fizic. Este posibil să fii o fiinţă formată din energie. Noi nu suntem limitaţi de lumea fizică a Pământului. Totul este posibil. Voi explora acest lucru în capitolele următoare. Voi explora şi alte lumi, alte realităţi, alte posibilităţi.

Acest capitol a vorbit despre cazuri de terapie „normală” a vieţilor trecute. Următorul capitol va explora cazurile „anormale” sau neobişnuite, în care

clientul a obținut informații valoroase cu care își poate rezolva problemele, deși subconștientul ne-a dus pe căi neobișnuite și necunoscute. În această aventură am aflat informații nepreţuite care mi-au satisfăcut curiozitatea de reporter și cercetător, aflat în căutarea cunoașterii „pierdute” și necunoscute.

SECȚIUNEA 2

CUNOAȘTEREA STRĂVECHE ȘI CIVILIZAȚIILE TRECUTE

CAPITOLUL 3

Oamenii pisică (Un altfel de Sfinx)

S-a întâmplat într-o sesiune privată pe care am făcut-o în luna iunie 2001, când mă aflam la Kansas City Missouri, la convenţia Unity Church.

În tehnica mea de hipnoză, eu regresez clientul într-o viaţa trecută şi îl fac să coboare de pe un nor alb. În general vorbind, în terapia normală a vieţilor trecute rezultatele sunt previzibile, dar uneori se întâmplă lucruri neaşteptate. Practic se poate întâmpla orice. Aceasta este aventura muncii mele, pentru că nu poţi să ştii niciodată unde va merge persoana cu care lucrezi. În acest caz când Jane a coborât de pe nor, a constatat cu surprindere că se găsea în Egipt. Putea să vadă piramidele, dar atenţia îi era focusată pe un templu frumos, aflat pe o movilă din apropiere.

„Piramidele sunt acum în ruine. Par foarte vechi. Le văd cum arată acum dar le-am ştiut şi altă dată, înainte de a se transforma în ruine. Îmi amintesc cum arătau atunci când erau noi, strălucitoare şi frumoase, cu fresce minunate. Încă mai pot vedea cu ochii minţii frescele de pe pereţii ruinelor, înainte să fie mâncate de vânturi. Mă simt ca acasă. Am cunoscut locurile astea. Sunt în zona mea de confort. De asta am venit aici. Nu e straniu? Mă întorc acolo în trecut, mai degrabă decât să rămân aici în prezent. Sunt atrasă înapoi pe vremea când erau atât de frumoase. Pot să văd statuile de aur din templu. Îmi lipesc faţa de o figurină de aur, o pisică de aur. E ciudat cum aurul are o căldură interioară. Aurul are o anumită energie. Lucrez cu faraonii şi sunt una din puţinele persoane care au permisiunea de a intra în temple. Intru într-un templu, unde simt o mare

iubire. Pot să văd totul. O Doamne, toţi oamenii ăştia!”

D: Acolo sunt oameni?

J: Nu în locul ăsta. Ei nu au permisiunea să intre aici. Este unul din puţinele locuri în care doar cei aleşi au permisiunea de a intra. Încerc să mă simt mai confortabil aici, pentru că mintea mea îmi spune: „Este ridicol”, iar eu îi spun: „Taci din gură!”

Aşa ceva se întâmplă de multe ori atunci când o persoană intră pentru prima dată într-o viaţă trecută. Mintea conştientă încearcă să o distragă şi să creeze confuzie. Oricine încearcă pentru prima dată să facă meditaţie, ştie exact ce se întâmplă, cum începe mintea să sporovăiască, încercând să oprească procesul de meditaţie. Cel mai bine este să o ignori. Când cobori mai adânc în descrierea scenelor, mintea conştientă se închide, pentru că nimeni nu îi mai acordă atenţie. Tehnica de hipnoză pe care am dezvoltat-o este construită ca să dea la o parte mintea conştientă, astfel încât aceasta să nu mai poată interveni. O închizi şi permiţi subconştientului să îţi ofere în mod liber informaţiile. Fără intervenţia şi întrebările minţii conştiente, informaţiile vor curge mai curat şi mai adevărat.

D: Nu îţi fă griji în privinţa asta, spune-mi doar ce vezi.

J: Simt că alţi oameni nu ar îndrăzni să intre aici pentru că nu s-ar afla în siguranţă, din cauza energiei. Acesta este templul luminii albe. Aici există ea, în acest plan. Iar eu trebuie să intru în această lumină. (Spuse toate acestea cu un ton de mirare, ca şi cum nu îi venea să creadă ce se întâmplă. Era evident că a intrat în lumină). Simt o prezenţă în această lumină.

Părea copleșită de respect şi chiar teamă şi mi-am dat seama că ar fi mai bine să o distrag şi să o fac să se uite în jur, să vadă unde se află.

D: Templul este într-un loc separat de piramidă?

J: Când am coborât de pe nor am venit în acest templu. Cred că încă nu a fost descoperit, dar nu mai au mult. Treci printre morminte unde puneau morţii, dar acesta este un templu unde veneau cei vii. Aici trăiesc eu. Aici lucrez eu. Pentru asta m-am născut.

D: Spuneai că mai erau şi alţi oameni?

J: Mai sunt servitori, mai sunt ajutoare. Ei îi aduc pe ceilalţi la noi, cei care lucrăm aici în lumină. Ei vin la noi, ca să ceară sfaturi. E ciudat, dar ei cred că noi ştim totul. Dar informaţiile vin din lumină, iar ei nu ar îndrăzni să păşească în lumină.

D: Spuneai că este multă energie în acest loc. Un om obişnuit nu poate sta în această energie?

J: Nu în acest loc. Nu în lumina albă.

Am rugat-o să se descrie şi părea a fi derutată pentru că nu era sigură dacă era bărbat sau femeie.

J: (Derutată) Tot păşesc înainte şi înapoi. Mă simt ca şi cum aş fi femeie, apoi în clipa următoare mă simt ca şi cum aş fi bărbat.

Purta o robă albă curgătoare. Nu avea păr, era rasă în cap.

J: Noi nu vrem să intervenim. Mă simt ca şi cum aş fi femeie dar nu sunt, pentru că noi nu vrem să fim nici femeie, nici bărbat. Cred că în mod normal (chicotit), în mod normal corpul acesta ar fi fost categorisit drept feminin, pentru că pot să îmi simt sânii. În rest sunt foarte slabă şi costelivă.

Purta bijuterii sofisticate pe care le-a descris ca fiind făcute din aur şi pietre preţioase, care îi zăngăneau pe antebraţ şi în jurul încheieturii mâinii, întinzându-se până la degete.

J: Tare ne-au mai împodobit. (Râde) E mai mult pentru ei, decât pentru noi. Oamenii care vin să fie vindecaţi, cred că astea sunt nişte podoabe grozave. Înfățișarea noastră îi face să se simtă ca şi cum ar primi, cum să mă exprim, mai multe „daruri pentru bani”. (Râde) De asta există o statuetă a unei pisici de aur şi bijuteriile astea sunt făcute tot din aur, pentru că cei care fac bijuteriile simt că aurul are proprietăţi deosebite. E vorba de alchimie. Ei fac aceste bijuterii pentru noi. (Surprinsă) Dumnezeule! Aurul ajută. Asta este. Modul cum transmite lumină, energia pură care trece prin el, trece prin aur în aşa fel încât atunci când îi atingi pe ceilalţi pentru vindecare, aurul face că ei să nu fie vătămați.

D: Dacă nu ar exista aurul, energia le-ar face rău?

J: Da. Este ca un sintetizator care face tranziţia din domeniul eteric în cel fizic, iar eu când intru în lumină, îmi scot bijuteriile. Cred că uneori îmi scot şi roba, pentru că nu vreau să existe nimic între mine şi acest lucru incredibil. Apoi îmi pun iar roba, care protejează corpul de energia pe care o primesc.

D : Deci poţi să produci mai multă energie, atunci când te afli în acest câmp de energie.

J: O, nu! Eu doar o descarc prin mine. Este un simţământ minunat. Intră în atomii tăi. Este minunat!

D: Deci nu îţi face rău, dar trebuie totuşi să foloseşti un filtru.

J: Un filtru pentru ceilalţi, pentru că este prea puternică pentru ei. E ca şi cum îi atingi şi ei fac „Puf!” şi se topesc. (Râde) Nu e nimic personal, dar dacă nu eşti atent, se întâmplă. De asta trebuie să am grijă şi să îi supraveghez.

D: Energia aceasta se află într-o anumită parte a templului?

J: Da. Avem acolo piatra noastră specială şi cei care purtăm în noi această energie, când ne apropiem de această piatră, piatra prinde viaţă, piatra învie.

D: Unde se află această piatră?

J: Oamenii vin în faţa clădirii şi există o încăpere mare unde se adună oamenii de rând, apoi este zona unde energia începe să se schimbe puţin, apoi se intră în cealaltă secţiune unde există mai multe obiecte de artă şi bijuterii, în lăcaşuri din pereţi. Apoi urmează zona unde păstrăm piatra la mare depărtare de oameni, ca să fie în siguranță. Există şi perdele care o acoperă şi o izolează.

Când am făcut cercetări, am aflat că vechile temple din Egipt erau proiectate aşa cum a spus ea. Un astfel de templu era considerat a fi casa unui zeu, nu casa preoţilor. Faraonul era înaltul preot care îi numea pe ceilalţi înalţi preoţi, îi delega să îndeplinească diferite îndatoriri faţă de zei. Un templu tipic avea două părţi, templul exterior (unde se permitea accesul novicilor care abia începeau să îşi primească iniţierile) şi templul interior (în care puteai intra după ce dovedeai că eşti vrednic de asta şi că eşti gata să primeşti cunoaşterea şi înţelegerea înaltă). Credincioşii nu aveau acces mai departe de curtea exterioară, unde îşi lăsau ofrandele. Statuia zeului căruia îi era dedicat templul se afla în incinta templului interior, dar în templul descris în această regresie se găsea ceva mult mai puternic.

În cartea Isus şi esenienii, în biblioteca de la Comran exista un cristal uriaş în care studenţii esenieni îşi canalizau energia, iar acesta era supravegheat şi condus de un Maestru al Misterelor. Isus a învăţat să folosească această energie, când a studiat acolo. Acest cristal se afla într-o zonă protejată, astfel încât studenţii să nu fie vătămaţi dacă se apropiau prea mult. Această tehnologie semăna oarecum cu Chivotul Legământului, care se păstra într-un fel de „Sfânta Sfintelor”, în spatele unui voal în Templul din Ierusalim. Doar preoţii special pregătiţi puteau intra în contact cu el. În cartea Păstrătorii Grădinii, Phil vorbește despre o viaţă trecută de pe altă planetă, unde slujba lui era să controleze energia şi să o adune, apoi să o redirecţioneze mai departe. Se pare că în vremurile străvechi oamenii aveau acces la pietre de putere similare şi deţineau cunoaşterea modului în care puteau folosi şi direcţiona energia conţinută de aceste pietre. Aceasta era o parte din cunoaşterea străveche, pe care noi nu o mai ştim. Se pare

că a venit vremea ca aceste informaţii să fie readuse la suprafaţă, în perioada în care ne aflăm acum.

D: Deci un om obişnuit nu putea intra în camera unde se afla această piatră?

J: Nu putea intra în zona aceea, pentru că nu se afla în siguranţă.

D: Oamenii obişnuiţi nu erau pregătiţi pentru a putea face faţă acestei energii...

J: Este vorba de a da drumul, de a renunţa la toate. Cu asta am lucrat eu din greu în viaţa de acum. Am lucrat cu renunţarea. (Are o revelaţie) O, nu e uimitor? Aceia din noi care puteam lucra cu piatra sacră, am pus o bucăţică din ea în piramide, pentru faraoni. De asta se mai întâmplă ca oamenii să moară, atunci când intră în anumite părţi ale piramidelor. Piatra aceea încă mai are multă putere, deşi acolo se află doar o bucăţică din ea. Cei care au intrat acolo în zilele noastre sau hoţii de morminte vorbesc despre blesteme, dar nu e vorba de un blestem, este puterea acelei pietre.

D: Este doar energia care probabil că nu este compatibilă cu oricine.

J : Nu, nu.

D: Şi oamenii o percep ca fiind ceva negativ.

J: Dar vezi tu, această piatră poate să manifeste orice. Acesta este secretul pietrei. Dacă inima ta nu este pură, vei fi distrus dacă te apropii de o energie atât de pură.

D: Oamenii manifestă lucrurile de care se tem, oricare ar fi ele. (Da)

J: Da, asta are sens.

D: Dar ce fel de piatră era aceea din care mai târziu aţi luat bucăţi?

J: Este ciudat pentru că ai zice că trebuie să fie o piatră specială, dar e ceva polarizat. Cristalele lucrează bine, dar este greu să găseşti un cristal pur care să fie potrivit. Când ai obţinut cristalul pur, îl duci în energia sacră şi atunci devine un cristal special. De fapt cristalul în sine nu este special. (Chicoteşte) Nu-i aşa că e ciudat? Oamenii cumpără toate cristalele astea în zilele noastre şi cred că aceste cristale îi ajută. (Chicoteşte) Dar este energia, nu cristalul. Energia divină este cea care îi ajută.

D: Acestă energie este ca o piatră de cristal?

J: Nu, nu. Cristalele sunt singurul lucru din planul fizic care poate să susţină o astfel de energie, pentru că aceste pietre au acceptat să facă acest lucru. Folosim cristale mari, pentru că atunci când intrăm în zona pentru toată lumea şi ne

deschidem către această energie, cristalele pure pot să susţină energia pentru noi. Sunt ca nişte baterii care te energizează. Putem depozita acolo energia, ca apoi să plecăm şi să lucrăm printre oameni.

D: Vrei să spui că sunteţi capabili să luaţi energia cu voi şi să o folosiţi.

J: Da. Și să o dăruim, să încercăm să îi ajutăm pe ceilalţi să înţeleagă. Putem chiar să îi atacăm cu această energie, pentru că alchimia aurului de pe brăţări îi ajută şi ei nu vor fi vătămați. Apoi energia va mai rămâne cu ei o vreme. Eu pot să îi ating şi o primesc în continuare din plin, amplificată de bijuterii; de asemenea aurul îi protejează pe pacienți față de ei înşişi, pentru că altminteri această energie albă şi strălucitoare ar fi prea puternică față de vibrația lor.

D: De unde vine această energie?

J: Ea provine de la alte surse de lumină (cu blândeţe), de la Dumnezu Sursa.

D: Şi cum poate fi redirecţionată energia în camera aceea? Ea se afla peste tot, nu-i aşa? Înseamnă că se disipă.

J: Când ne-am reîncarnat în acest plan fizic, aceia din noi care poartă în ei această energie, au făcut o înţelegere. Avem realmente energia în interiorul nostru, există o alchimie în trup, dar acest lucru face ca trupul să întâmpine mari dificultăți, atunci când se încarnează.

De asta rinichii lui Jane i-au provocat probleme şi nu au mai funcţionat în viaţa prezentă, fiindcă s-a infiltrat karma în acel suflet, în acel spirit, fiindcă indiferent ce se întâmplă, trebuie să avem aceste experienţe negative, pentru că vrem să cunoaştem totul. Dar aceste energii continuă să existe, astfel încât atunci când intră în acest corp o fac într-un mod puternic şi s-a produs o curăţare foarte mare, la care rinichii ei nu au mai putut face faţă. Jane a avut mai multe crize în copilărie şi era cât pe ce să moară. A stat luni întregi într-un spital, iar doctorii s-au luptat cu nişte simptome neobişnuite şi nemaiîntâlnite.

J: De asta s-a îmbolnăvit atât de tare şi a trebuit să meargă la spital, din cauza energiei pe care a adus-o cu ea.

D: Dar energia aceea nu a rămas în corpul din Egipt?

J: Tehnic vorbind, nu a rămas. Energia aceea albă din templul vindecării, pentru că asta era, era un templu al vindecării... Noi am reuşit să punem energia aceea în cristal ca să putem veni şi să ne putem reenergiza mai rapid, iar acest procedeu a focalizat energia.

D: Dar eu credeam că atunci când sufletul părăseşte corpul, energia rămâne în corp şi nu este dusă mai departe, pentru că trupul din Egipt era cel care o redirecţiona şi care lucra cu acea energie.

Preocuparea mea principală este să ajut la vindecarea corpului din încarnarea prezentă, aşa încât încercam să separ cele două personalităţi, astfel încât să nu se mai transmită în corpul lui Jane nimic care ar fi putut să îi facă rău.

J: Da, dar ne aflăm aici ca să aducem această energie. De fapt spiritul este cel care transportă energia. Este vorba de spiritul care intră în corp. Spiritul e cel căruia îi aparţine energia, aşa încât totul depinde de cât de mult va intra spiritul în corpul din planul fizic.

Nu credeam că totul va fi atât de tehnic, dar aşa stăteau lucrurile. Pe vremuri în Egipt, când era în corpul acela, alchimia din planul fizic s-a dezvoltat, dar zaharurile şi elementele din aer care contaminează corpul fizic şi mediul înconjurător în vremea noastră, generează astăzi condiţii diferite. Chiar şi Soarele este acum diferit. În Egipt aproape că puteai ieşi afară să te vindece Soarele. Dar în viaţa noastră din prezent există multă murdărie în aer, astfel încât atunci când corpul nostru doreşte să iasă afară să se joace şi să încerce să se vindece, nu mai reuşeşte. Când corpul lui Jane a suferit operaţii chirurgicale, i-a venit greu să facă faţa durerii. Ea ar fi putut să spună: „Plec din corpul ăsta. Am ieşit!“ Dar a avut noroc fiindcă a beneficiat de o echipă minunată de ajutor, de părinţi şi iubire, mai ales de iubirea mamei faţă de acest corp. (Chicoteşte) Puteam să o aud cum mă cheamă din lumea spiritului, să vin să mă încarnez. Dar am aşteptat o vreme, fiindcă ştiam că viaţa aceasta nu va fi prea distractivă pentru mine.

D: (Încercam să o readuc la povestea inițială). Dar este interesant că spiritul poate să aducă această energie cu el.

J: Dar asta este spiritul, este energie. Cu toţii suntem o scânteie din Dumnezeu.

D: Da. Dar corpul fizic de energie a fost expus la acea energie şi ştia cum să lucreze cu ea, de asta m-am mirat că energia a rămas legată de acest spirit.

J: De fapt nu erau separate. În oceanul iubirii şi al îndurării există atâta lumină albă, apoi ne desfacem din acest întreg într-o scânteioară mică şi ne încarnăm, iar când a venit ea la încarnare în Egipt, a adus cu ea o cantitate mare de lumină albă. Atunci am dorit să aducem această lumină albă în prezent şi când am făcut asta, din mediul înconjurător... Vreau să spun că toată energia aceea nu se mai regăseşte cu totul în prezent, deşi există și acum. Este influenţată de mediul înconjurător, asta este problema.

D: Dar ai spus că energia vine de la Atotputernicul, de la Sursă, de la Dumnezeu Sursa şi a intrat în acest cristal şi l-a direcţionat. Ai fost pregătită într-un mod special, ca să ştii cum să creezi această energie şi să o redirecționezi?

J: Nu. Te naşti cu darul ăsta, pentru că l-ai învăţat altă dată. Dar el nu poate fi predat ca o învățătură, în planul în care vă aflaţi. Îl porţi cu tine de la alte şcoli, din alte planuri.

D: Mă întrebam dacă ai fost învăţată cum să creezi energie cu cristalul, acolo unde te afli.

J: Nu. Pe vremea aceea era mai greu pentru părinţi, pentru că puştii noştri făceau toate năzbâtiile. Așa era. Copilul făcea pozne şi de asta a trebuit să fie luat de la părinţi, pentru că mai degrabă, ai putea spune, corpul copilului făcea toate lucrurile astea. Dacă părinţii ar fi văzut asta, ar fi fost şocaţi. Pe vremea piramidelor s-au întâmplat anumite lucruri şi părinţii şi-au dat seama că acest copil trebuie dus la templu, pentru a fi crescut și educat într-un mod deosebit, fiindcă părinţii ştiau că nu au cum să-i ofere copilului lor o astfel de educaţie deosebită.

Acest caz seamănă cu cazul lui Molly, povestit în alt capitol. Molly avea abilităţi uimitoare în această viaţă când era copil mic, ceea ce i-a înspăimântat total pe părinţii ei.

D: Cred că te afli într-o zonă diferită. (Da) Spuneai că mai erau şi alţii ca tine?

J: Da. Şi ei s-au născut la fel ca mine.

D: Şi spui că au fost aduşi aici. Dar ai spus că templul se găsea în apropierea piramidelor, că le puteai vedea...

J: Da. Piramidele sunt puţin mai departe. Ei au construit templul pe o înălţime şi de acolo te puteai uita ca să vezi unde se aflau piramidele.

D: Dar tu nu ai crezut că templul va fi vreodată descoperit?

J: Nu. Templul a fost lăsat să se dărâme fiindcă îi trecuse vremea. Nu era vremea să fie cunoscut, aşa cum s-a întâmplat cu piramidele. Este ceva ciudat în legatură cu Sfinxul, cu partea de pisică şi partea de om. Este ciudat. E ca şi cum cineva ar fi ştiut. E ca ataşamentul meu faţă de statuia în formă de pisică. Templul trebuia să fie dărâmat şi de asta au construit Sfinxul.

D: Templul se afla pe vremuri unde este Sfinxul?

J: Da.

Sfinxul e singurul lucru care s-a permis să funcţioneze ca o reamintire a acelui templu, care a fost distrus. Îi reprezintă pe oamenii pisică. Ni se spunea „oameni pisică”, fiindcă aveam pisicile noastre de aur şi pisicile din temple. Erau pentru oamenii care aveau nevoie de ajutorul nostru. Pentru că dacă te gândeşti la genul de viaţă pe care o duceau oamenii de pe vremea aceea, constați că nu mai apucau să vină la templu și atunci mergeam noi la ei, sub formă de pisică.

D: Cum făceaţi asta?

J: Pisicile sunt foarte speciale, ele au o personalitate şi o atitudine aparte. (Chicotit) Noi puteam să comunicăm mental cu ele. Dacă încerci să vorbeşti în mod fizic cu o pisică, atunci lumea va crede că eşti nebun. Dar dacă ai fi unul din noi, ai înţelege despre ce e vorba. Noi luam pisica, o ţineam şi îi vorbeam. Apoi o trimiteam să ajute pe cineva. Când își terminau treaba, pisicile se întorceau la noi şi ne povesteau ce s-a întâmplat. De asta a fost construit Sfinxul cu corp de pisică sau de leu. Leul este cea mai mare pisică. Noi aveam în temple şi lei, erau cele mai bune pisici ale noastre. Dar dacă am fi trimis un leu în mulţime, oamenii ar fi luat-o razna. (Râsete puternice)

D: Da. Nu le-ar fi plăcut să aibă un leu în mijlocul lor. (Încă o mai amuza această imagine.) Apoi când pisicile reveneau la noi, puteai să afli ce au făcut.

J: Da. Foloseam vizualizarea. Pisica ne arată unde a mers şi cum s-a frecat de persoana care avea nevoie de ajutor. Persoana aceea poate s-a deschis către pisică, care a putut atunci să se conecteze cu persoana şi să îi transmită energia

pe care o trimiteam noi.

***

Am găsit următoarele informaţii într-o enciclopedie:

„În Egipt pisicile erau ţinute ca animale favorite, nu doar pentru că erau folositoare ci şi datorită frumuseţii, inteligenţei şi graţiei lor, calităţi asociate zeilor. În Egipt pisicile erau considerate sacre şi stăteau în preajma zeului cel mai important, Ra, care uneori lua forma de pisică, iar Isis, zeiţa şefă, era reprezentată cu ochi de pisică. Mai mult decât atât, egiptenii preamăreau o zeiţă cu cap de pisică numită Pasht, care era îndeaproape înrudită cu Isis, din al cărei nume se crede că a derivat cuvântul puss (în engleză înseamnă „pisică”). Au fost escavate temple cu pisici şi de asemenea cimitire cu mii de trupuri de pisici îmbălsămate, în diferite părţi ale Egiptului. Multe alte animale erau considerate sacre de către egipteni dar nu a fost venerat nici unul, cu excepţia taurului. Iar taurul nu a fost venerat atât de mult ca pisica. Pisica a fost imortalizată în textele din piramide şi în bijuteriile egiptenilor, în vasele de lut şi în mobilier”.

Cred că arheologii nu au înţeles pe deplin rolul pe care l-au jucat pisicile în cultura egipteană.

***

D: Ai fost acolo atunci când s-a distrus templul?

J: Nu. Am fost acolo când templul era nou-nouţ şi funcţiona la tot potenţialul energetic, iar eu îi ajutam. Dacă ar fi să mă întorc acum acolo, aş găsi locul după grămada de rămăşiţe care a mai rămas şi aş compara asta cu imaginea mentală a templului, pe care încă o mai păstrez.

D: Templul a fost distrus în adins?

J: Da. Oamenii aveau nevoie să intre în perioada de întuneric.

D: Distrugerea a fost făcută de oameni ca tine, care trăiau acolo pe vremea aceea?

J: Nu. Ei credeau că sunt vinovaţi cumva că au produs aceasta nenorocire, că Sursa Divină s-a supărat pe ei şi a spus: „Dacă nu mai vreţi ajutorul meu, atunci nu voi mai exista pentru voi”. Templul a dispărut fiindcă nu mai era nevoie de el în planul pamântean şi atunci... „Puf, Puf!” A dispărut pur și simplu.

D: Ce înseamnă: „Dacă nu mai vreţi ajutorul meu?” Vremurile s-au schimbat, după ce ai fost tu acolo?

J: Da. Oamenii au început să creadă mai mult în aurul pe care îl purtam noi, decât în energia pe care o puneam în aur. Au început să facă statuile acelea

afuriste. Se rugau la acele statui stupide, se rugau aurului şi spuneau: „Acum mă vindec datorită aurului”. Am încercat să le explicăm că nu era din cauza aurului, că era vorba de energie, dar ei nu au fost capabili să înţeleagă asta. În viaţa aceea m-am hotărât odată să îmi scot aurul şi să vindec pe cineva fără el, fiindcă îmi dădeam seama încotro mergeau lucrurile. Am atins bolnavii iar ei au murit, pentru că energia era prea mare. Atunci oamenii m-au blestemat şi au crezut că i-am omorât intenţionat pe acei bolnavi. M-au tras pe stradă şi m-au omorât cu pietre. Când nu am mai purtat aurul, proştii aceia au început să creadă că aurul era cel care îi vindeca. Habar nu aveau care era realitatea. Nu erau capabili să înţeleagă lucrurile şi să facă ceva, decât dacă venea în mijlocul lor un copil ca noi. Şi deşi părinţii noştri au încercat să le explice cum stau lucrurile, a fost prea târziu.

Acest fragment despre distrugerea templului seamănă foarte mult cu ce s-a întâmplat cu Templul Soarelui şi al Lunii din volumul 1 partea 1 din Universul Convolut, în povestirea lui Bartholomew.

D: Credeam că energia a plecat pur şi simplu. Clădirea ar fi trebuit să rămână pe loc.

J: Din cauza a ce eram noi în stare să facem, ca o transformare în molecule a lui Dumnezeu, ca să zicem aşa, fiecare bucăţică din templu avea acea energie imprimată în ea, mai ales într-o anumită zonă. De asta s-a dizolvat, pentru că dacă oamenii ar fi intrat acolo mai târziu, ar fi fost ucişi. Aşa încât au luat tot aurul din cauza energiei pe care o conţinea, şi aurul încă mai vindeca oameni.

D: Deci avea şi el partea sa bună.

J: O da! Dar templul şi cuarţul, piatra sacră, s-au transformat în praf atunci când templul s-a dizolvat. (Are o revelaţie) O, pentru numele lui Dumnezeu! Dacă te uiţi la grăunţele de nisip din acea zonă, vei vedea bucăţi cristaline. Sunt fragmente minuscule din piatra sacră. Piatra a trebuit să fie sfărâmată în acele fragmente minuscule, ca să nu mai omoare pe nimeni.

D: Dar încă mai există multă energie în zona aceea, nu-i aşa?

J: O da, iar noi spunem că un trandafir e un trandafir e un trandafir, iar când Dumnezeu se hotărăşte să facă ceva, nu se răzgândeşte ca oamenii. (Râde) El face ceea ce face.

D: Deci templul se afla acolo în acelaşi timp ca piramidele...

J: Da, dar piramidele erau mai vechi.

D: Sfinxul s-a construit mai târziu?

J: Da, pentru că după ce a dispărut templul, deşi oamenii nu înţeleseseră ce făceam noi, au fost totuşi recunoscători pentru aur, iar misterul Oamenilor Pisică a devenit legendă. Preoţii nu au reuşit să ducă mai departe ce făcusem noi pentru că nu ne cunoşteau secretele, aşa încât tot ce au reuşit să facă, a fost să creeze o legendă.

D: Pentru ce erau folosite piramidele pe vremea aceea?

J: Erau un fel de sateliţi ai acelui templu. Aşa cum am spus, am luat o bucăţică din piatra sacră de la templu şi am pus-o în piramidă ca să îi onorăm pe cei mari, pe marii faraoni care au fost cu adevărat mari. Ei au fost cei aleşi ca să lucreze cu oamenii. Faraonii s-au născut cu cunoaşterea secretelor, aşa cum şi noi ne-am născut cu secretele noastre, ca să vindecăm şi să ajutăm oamenii. Noi cei din templu aveam o energie, iar cei din piramide aveau o altă energie. Energia din piramide avea mai multă negativitate în ea, de asta se mai păstrează încă. Pentru că s-a putut asimila mult mai uşor în mediul înconjurător. A fost o modalitate de a încerca să transmiţi mai departe şi să explici o parte din ceea ce însemna marele templu. (Pauză) Noi am supravieţuit Atlantidei, am supravieţuit distrugerii ei. Acesta a fost primul loc în care a fost adusă energia. Aici am învăţat pentru prima dată că energia trebuia să fie filtrată, trebuia să fie conţinută într-un templu special, pentru că acela a fost primul loc în care a fost folosită energia divină. Apoi când oamenii aceia nebuni au început să-şi ducă la îndeplinire ideile lor trăsnite... Nu poate exista atâta negativitate în jurul a ceea ce este divin. Dumnezeu nu va arăta cu degetul spunând: „Asta e rău”. Nu aşa merg lucrurile. Dumnezeu se află dincolo de bine și rău. Dar dacă există negativitate în preajma sa, negativitatea se mărește. Aşa s-a întâmplat pe vremea Atlantidei. Atlanţii nu erau răi, nu erau vicioşi, dar atunci a început negativitatea. Cred că Dumnezeu a văzut că noi nu învăţam destule lucruri, fiind doar buni. Spiritul doar este. Spiritul nu se opreşte niciodată, iar noi nu putem să refuzăm să intrăm dintr-un trup în altul.

D: Vrei să spui că s-a transmis mai departe informaţia, dintr-o viaţă în alta?

J: Da. Au existat oameni care au fost avertizaţi că Atlantida se apropia de

sfârşitul său. Ne-a venit greu să acceptăm acest lucru, pentru că noi credeam că încă mai putem învăţa oamenii cum să se schimbe. Dar nu era vorba de ce puteam noi să-i învăţăm pe ceilalţi. Alchimia corpurilor se schimba, acest lucru a făcut parte din distrugerea Atlantidei. De asta a trebuit să fie distrus templul din Egipt, fiindcă această energie nu putea fi lăsată să scape din nou de sub control.

D: Energia devenise prea puternică?

J: Da. Am terminat de vorbit despre templu. Vreau să mă refer acum la vechea Atlantidă, pentru că înţeleg fenomenul mai bine, dacă stau cu picioarele plantate în Atlantida care a fost... „O, era atât de frumoasă!" Am fost atât de tristă când mi s-a spus că Atlantida se apropia de sfârşit.

D: Dar energia a fost folosită greşit în Atlantida, nu-i aşa?

J: O, da! Ei vorbeau despre următorul pas, dacă îţi poţi imagina aşa ceva. Dar după părerea mea, asta era: „A sări de pe stâncă în prăpastie". Închipuie-ţi că aş sări de pe o stâncă şi apoi aş lovi fundul prăpastiei şi m-aş aplatiza. Ce aş învăţa din asta? Aş învăţa că mă voi lovi şi mă voi aplatiza. Ce e de aflat din asta? Dar ei mi-au explicat că nu era vorba de a lovi fundul prăpastiei şi de a te turti în cădere. Ceea ce conta era să înveţi din cădere. Din nou încercăm să ne dăm seama în ce direcţie se merge. Este vorba despre evoluţie. Încercam să evoluăm către altceva şi alchimia trupurilor începea să se schimbe. Doamne, ce puteau să facă trupurile noastre! Dar și corpurile de acum pot face asta. Alchimia a început să se schimbe şi energia a început şi ea să se schimbe. Nu ne mai puteam apropia de ceea ce era pur. Trebuia să ne îndepărtăm tot mai mult şi mai mult de ceea ce era pur. De asta putem acum să ne reîntoarcem în corp, pentru că încă se mai ascunde asta sub straturi, sub multe straturi.

D: Încă se mai păstrează cunoaşterea.

J: Da. Putem să ne uităm la corp şi să spunem: „În regulă. M-am vindecat de această boală”. (Chicotit) Acest corp are probleme încercând să vindece această parte (arătă cu degetul spre frunte), pentru că nu a fost în stare să accepte partea divină.

D: Te referi la probleme în zona celui de al treilea ochi?

J: Da.

Dar vroiam să revin la informaţiile despre Sfinx.

D: Vorbeai despre Sfinx. Ai spus că Sfinxul a fost creat mai târziu ca o comemorare a oamenilor pisică. Inițial avea aceeași faţă pe care o are acum?

J: Nu. Era o faţă mai feminină. I-au resculptat faţa mai târziu.

D: Aşa am auzit şi eu. Oamenii spun că figura inițială era diferită.

J: Figura inițială era frumoasă. Reprezenta o femeie, o femeie foarte frumoasă. O, tocmai am văzut ceva. Fata pe care au omorât-o cu pietre, au pus faţa ei acolo

pe Sfinx.

D: Cea care ai fost tu în acea viaţă?

J: Da. Nu mi-am dat seama că ei au crezut că eu eram atât de frumoasă. (Chicoteşte) Nu eram. E din cauza vinovăţiei lor, se simţeau vinovaţi fiindcă m-au omorât cu pietre. M-au omorât cu pietre fiindcă le era frică de mine, pentru că am omorât pe cineva. Niciodată nu mai omorâsem pe cineva înainte. Tot ce vroiam eu era să le arăt că afurisitul de aur nu vindecă oamenii. Dar mai există şi podoaba pe care o purtam pe cap; purtam ceva pe cap atunci când făceam vindecările. Cobora până la umeri. O, de asta am probleme cu umerii! Din cauza acoperitorii aceleia afurisite, care era atât de grea. O, şi e sentimentul ăsta de vinovăţie. Asta este! De asta am probleme la umeri acum, pentru că eu credeam că eu am atras distrugerea templului, iar asta mă apăsa.

D: Dar nu ai făcut asta?

J: O, nu! Acum înţeleg.

D: Cum arată acoperitoarea aceea la cap? Încerc să-mi fac o imagine mentală a figurii iniţiale de pe Sfinx, cum arăta Sfinxul.

J: Podoaba asta de pe cap arată ca un fel de arc deasupra umerilor, care se ridica şi trecea de la un umăr la altul şi avea deasupra ca un fel de evantai, care arăta ca un soare deasupra capului. Ei au încercat să reprezinte acest glob de energie care radia şi se potrivea deasupra capului, iar apoi mergea în jos spre umeri şi mai în

jos către lăbi. Aşa încât au sculptat toate astea pe corpul de pisică. Iniţial purtam ceva şi pe umăr, care se ataşa la acoperitoarea de pe cap ca un fel de mantie (aici a început să îşi mişte trupul şi să facă gesturi cu mâinile, în timp ce descria acoperitoarea de pe cap). În vârf erau pietre preţioase care arătau ca un fel de diamant, dar poate erau cristale. Erau pietre frumoase îmbrăcate în aur, dar toată chestia asta era îngrozitor de grea. Amintirea ei îmi produce dureri în umeri, în viaţa de astăzi. Durerea este cauzată şi de faptul că tot timpul am crezut că eu am atras distrugerea templului, iar asta mă apăsa. Sub acoperitoarea de pe cap în dreptul umerilor, erau reprezentate nişte lăbi de felină ca şi cum dacă felina ar sta culcată și ai pune o mantie deasupra ei, lăbile ar ieşi în afară, la capătul mantiei. Dar făcea parte din mantie şi din acoperitoarea de pe cap.

Face mişcări cu mâinile, arătând cum veneau lăbile felinei peste umeri şi cum cobora mantia până la încheietorile mâinilor, ca nişte mâneci din care ieşeau mâinile în afară.

J: De asta capul Sfinxului a trebuit să fie mult mai mare, din cauza acoperitorii de pe cap. Şi de asta s-a făcut bucăţi, pentru că mantia şi acoperitoarea nu au putut să facă faţă intemperiilor şi trecerii timpului.

D: Au schimbat intenţionat capul, sau a fost distrus de intemperii?

J: Problema a fost că figura era feminină. Faraonii, cei care ocupau piramidele... Nu prea le făcea plăcere chestia asta cu femininul la putere. (Chicotit) Nu le plăcea ideea că femininul se afla la putere, aşa încât au preferat ca Sfinxul să aibă o faţă androgină, asexuată. Nu arată ca un bărbat, nici ca o femeie.

D: Corect, dar capul e prea mic pentru corp.

J: Da, mult prea mic pentru corp. Faraonii l-au făcut mai mic pentru că au vrut să ne controleze, pe măsură ce a trecut timpul. Trupul era de pisică şi proporţional vorbind, ei au încercat să monteze un cap de om pe un trup de pisică. Au făcut calculelele, de 62 ori mărimea trupului unei pisici. 62 este măsura. Ai văzut ce purtau faraonii pe cap? Ne-au dat la o parte această podoabă şi au renunţat şi la mantie.

D: Se vorbeşte că ar exista ceva sub Sfinx. Cunoşti ceva despre asta?

J: Poate că asta face parte din templul vechi, pe care l-am avut. Poate că Sfinxul a fost construit deasupra locaţiei unde fusese templul. Ăsta este secretul?

De-a lungul acestei sesiuni Jane a continuat să primească informaţii care păreau să o ia prin surprindere, la care nu se aştepta din punct de vedere logic. Multe din răspunsurile ei erau transmise în şoaptă, iar magnetofonul abia reușea să le înregistreze.

D: Se spune că există ceva sub lăbile Sfinxului.

J: Sub trupul Sfinxului. O parte din secretele noastre se păstrau acolo înainte că templul să fie distrus, pentru că noi făceam înregistrări, păstram înregistrări cu învăţăturile noastre.

D: Poţi să vezi unde anume se află acest loc?

J: Da, pisica stă pe el. (Chicoteşte) Ai văzut vreodată o pisică după ce a prins un şoarec, când este mândră de captură sa? Atunci se aşează pe şoarece. Aşa face şi Sfinxul. (Râde) Stă pe captura sa, pe comoară. Lăbile... este posibil ca acolo să fie intrarea, printre lăbi se intra. Sigur că da. Da, asta este. Pe acolo intri. Aproape pot să văd. Sub lăbi este o intrare. Dar au făcut asta intenţionat, pentru că în templul nostru inițial... Îţi aminteşti că ţi-am spus că partea cu mai multă energie se afla în spatele templului? Cred că au lăsat o parte din nisipul de la templul care a fost distrus (râde) şi nimeni... (I se par amuzante aceste lucruri). E nostim. Au să intre pe sub lăbi, au să descopere intrarea şi vor fi cu toţii entuziamaţi. Vor intra acolo şi vor descoperi (râde) doar praf şi nisip. Şi au să spună: „Pentru asta ne-am zbătut noi?” (Râde) Vor spune: „O, locul ăsta a fost deja prădat de hoţi!” Descoperirea îi va dezamăgi pe exploratori, pentru că nu vor înţelege importanţa şi simbolismul nisipului, conectat la energia inițială a templului de vindecare.

D: Ei sperau să găsească înregistrări sau alte astfel de lucruri.

J: Înregistrările există dar va dura un timp până le vor putea descifra, pentru că sunt încriptate în limba noastră secretă.

D: Există o modalitate ca să intri în partea aceea a templului, ca să descoperi intrarea către locul secret?

J: Labirintul. Cred că s-a făcut un labirint. (Pauză) Dar nu trebuie să vorbesc despre asta.

D: Nu trebuie să vorbeşti despre ce?

J : Cei care nu au fost distruşi în templu s-au supărat şi au făcut ca intrarea în templu să fie foarte dificilă. Nu va fi deloc uşor să pătrundă cineva acolo. Acolo au fost îngropate aceste lucruri dar atunci când oamenii vor intra acolo, vor descoperi că totul este scris într-o limbă pe care nu au mai întâlnit-o niciodată, diferită de ceea ce se crede în mod curent că se vorbea în trecut, pentru că noi aveam propriile noastre ritualuri şi obiceiuri. Noi aveam propria noastră limbă, propriile deprinderi pe care le foloseam în interiorul templului, care erau necunoscute în afară. Făceam totul diferit. Trebuia să fie diferit, pentru că energia noastră era atât de diferită. Aşa a fost şi în Atlantida, pentru ca noi să învăţăm mai mult. A trebuit să înfiinţăm templul, pentru că discuţiile noastre cu Dumnezeu şi ceea ce învăţam noi acolo, făceau necesar acest lucru. Am rugat să ni se permită să transmitem aceste învăţături mai departe, dar Dumnezeu a răspuns: „Ei nu vor învăţa". Dar noi am spus: „Să le dăm o şansă." Atunci Dumnezeu a răspuns: „Bine, daţi-le o şansă!" Noi aşa am făcut, dar el a spus: „Trebuie să vă păstraţi complet separaţi, complet altfel, complet..." Prin urmare atunci când ei vor intra acolo, nu vor înţelege ceea ce vor găsi.

D: Nu ştiu dacă hieroglifele sunt sculptate.

J: Da, da. Nu ştiu dacă vor înţelege, dar vor fi uimiţi. Să întreb dacă li se va permite să intre acolo. Având în vedere transformările care vor veni, lucrurile care se vor întâmpla… (cu blândeţe) Este posibil ca în final să acceseze informaţiile, dar vor fi foarte derutaţi. (Râde)

D: Poţi să vezi dacă intrarea de sub lăbile leului va fi greu de descoperit?

Motivul pentru care încercam să aflu mai multe despre acest lucru este că făcusem o sesiune cu o prietenă pe această temă, cu o saptămână înainte. Prietena mea lucra ca medium cu investigatorii din Egipt, ca să încerce să descopere tunelele ascunse. Ea deja intrase acolo pe sub lăbile leului între Sfinx şi piramidă şi îşi făcea planuri să revină pentru investigaţii suplimentare.

J: Intrarea e ascunsă la vedere. Este atât de evident. Din punct de vedere energetic, cred că aş putea spune: „Începeţi să săpaţi aici”. Intrarea e foarte adâncă şi au făcut tot ce au putut ca să fie complicată, dar nu este imposibil de intrat. Aceia care au construit intrarea ştiau cum va funcţiona logica omenirii din timpurile de astăzi şi s-au jucat cu noi, cu oamenii de azi (chicoteşte). Aşa încât dacă îşi vor folosi logica, nu vor face decât să se îndepărteze (I se pare amuzantă această idee).

D: Dar când vor intra acolo, vor descoperi un labirint.

J: Asta îi va încetini şi mai mult, pentru că există multe fundături şi e mult loc între lăbile leului şi în spatele lor.

D: Doar oamenii potriviţi vor putea să găsească intrarea, nu-i aşa?

J: Cei care au cerut asta, cei care au cerut să li se permită să aducă această cunoaştere în prezent, vor găsi intrarea şi va dura mult timp ca să înţeleagă lucrurile. Poate pentru ei lucrurile nu vor fi atât de şocante şi surprinzătoare. Pictogramele le vor arăta cum se poate vindeca trupul uman, dar nu vor reuşi să

înţeleagă.

I-am pus apoi întrebări lui Jane, referitor la lucruri despre care vroia să afle mai mult. Acesta era adevăratul scop al sesiunii. Erau întrebări personale legate de viaţa ei. Voi prezenta aici doar observaţiile care au de a face cu tema de faţă. Restul informaţiilor nu îşi au locul aici. I-am contactat subconştientul şi am întrebat în ce mod era afectată clienta mea în viaţa prezentă, de evenimentele din Egipt.

D: Este important că acum şi-a dat seama că nu ea a distrus templul. Problemele de la umăr provin de la faptul că pe vremea aceea a cărat multe greutăţi pe umeri şi a avut multe responsabilităţi. Acum ştiam că disconfortul fizic poate fi îndepărtat, pentru că descoperisem cauza problemei.

J: Ceea ce trebuie ea să înţeleagă este că Dumnezeu poate controla totul. Uneori când venim în planul fizic, noi credem că noi am avut diverse experienţe, dar uneori nu este adevărat. Ea a crezut că ea a cauzat distrugerea templului.

D: Ea nu a avut de-a face cu asta, dar a fost omorâtă cu pietre.

J: Venise vremea că oamenilor să li se arate că nu aurul era cel care făcea vindecarea. Dumnezeu a ştiut ce se va întâmpla şi i s-a arătat că va fi omorâtă cu pietre, dacă face asta. De ce a uitat acum acest lucru?

D: O, a uitat pentru că a fost prea îngrozitor.

J: Da. Asta are sens, dar venise vremea să se transforme conştiinţa, oamenii aveau nevoie să se transforme. Numai că era un mare pas în jos. Când a fost omorâtă cu pietre, au fost afectaţi mii de oameni. A fost o mare tragedie.

D: Da, așa a fost, pentru că atunci s-a pierdut o mare parte din cunoaşterea referitoare la folosirea energiilor.

J: Dar ea își câştigă privilegiul de a readuce această cunoaştere cu ea, în această viaţă.

D: De asta a venit în această viaţă cu atâta energie şi a trebuit să fie internată la spital în copilărie, ca să înveţe să asimileze energiile, aşa încât corpul său să le poată face faţă?

J: A stat în spital multe luni când era bebeluş, din cauza unor simptome neobişnuite pe care doctorii nu puteau să le înţeleagă.

Se pare că atunci a traversat o perioadă de asimilare în care trupul s-a adaptat la energia înaltă pe care o purta din viaţă în viaţă, încă din perioada din Egipt. Dar acum aflasem că lucrurile mergeau şi mai departe în trecut în Atlantida, când folosirea unor astfel de energii era ceva comun.

J: Dumnezeu a lucrat cu oameni care au avut astfel de experienţe neobişnuite. Este ceva normal. Pe vremea Atlantidei dacă nu aveai aceste abilităţi, însemna că ceva nu este în regulă cu tine. Era normal să faci astfel de lucruri. În Atlantida noi am intrat în partea întunecată. Apoi după ce mulţi ani am coborât mai adânc şi tot mai adânc în negativitate, am aflat unde ne duce negativitatea.

Jane a primit permisiunea să îşi amintească această cunoaştere, ca să o folosească pentru vindecare în viaţa sa prezentă. Energiile care au fost disponibile pe vremuri nu au dispărut niciodată cu adevărat. Ele aşteptau doar în stare latentă, până când ea se va reîncarna într-o viaţă în care să le poată folosi. Cunoaşterea modului în care se pot folosi aceste abilităţi va ieşi la suprafaţa minţii sale conştiente şi va fi pentru ea uşor şi natural să folosească aceste energii, în munca sa de vindecare. Am descoperit că mulţi oameni care trăiesc acum se cablează la aceste energii adormite, pentru că a venit vremea ca ele să fie reînviate şi puse în practică, într-un mod pozitiv.

J: Au construit Sfinxul în amintirea ei, pentru că le plăcuse ce putea ea să facă. Dar s-au şi temut de ea, de asta au îngropat secretele la mare adâncime sub Sfinx, pentru că au simţit că ea era singura care le cunoştea. Aşa încât atunci când a murit ea, templul a fost distrus. A existat multă frică şi au îngropat lucrurile acelea la mare adâncime. Au construit Sfinxul ca să o onoreze şi în speranţa de a o îmbuna, ca să nu le mai facă rău oamenilor.

Probabil că oamenii s-au speriat foarte tare atunci când templul a fost distrus total şi s-a dizolvat transformându-se în bucăţele mici şi în final într-o grămadă de praf. Este uşor de înţeles cum astfel de evenimente supranaturale sau neobişnuite, care nu par a sta în firea lucrurilor, pot crea legende, monumente şi idoli care să simbolizeze ce s-a întâmplat. În vremurile care au urmat, oamenii nu au păstrat povestea întreagă care să relateze evenimentele, poate şi din cauza naturii ei ciudate. Cei aflaţi la putere au inventat alte explicaţii, fiindcă doreau să discrediteze evenimentele iniţiale. Acesta a fost rolul multor conducători şi preoţi de-a lungul istoriei şi motivul pentru care s-a pierdut o mare parte din istoria Pământului (mai ales cea referitoare la vremurile străvechi). O parte din munca mea constă din a readuce la lumină această istorie pierdută.

***

Această sesiune a avut o urmare ciudată şi neobişnuită. Ne aflam în Kansas City Missouri la o conferinţă a bisericii Unity Church. Fiica mea Nancy şi copiii săi se aflau la hotel în timp ce se ţinea conferinţa. Îmi vindeau cărţile la o tarabă. După terminarea conferinţei urma să mergem împreună acasă la Huntsville şi să facem o escală la fiica mea Julia, care locuia în Lamar. Încercam să găsim strada corectă care era la ieşirea din oraş către autostradă, dar ne-am rătăcit şi am intrat pe o străduţă pe care nu o cunoşteam. Am trecut pe lângă un templu uriaş al francmasonilor. Am fost uimită când am văzut două statui foarte mari, de o parte şi de alta a treptelor de la intrarea în clădire. Aceste statui reprezentau nişte sfincşi cu faţă de femeie, care aveau deasupra capului o podoabă neobişnuită care le cobora peste umeri şi până la încheieturi, din care ieşeau nişte lăbi de felină. Cele două statui erau identice. Am fost complet suprinsă şi am început să-i povestesc lui Nancy despre coincidenţa cu regresia pe care tocmai o terminasem. Am mers mai departe cu maşina câteva cvartale, apoi am rugat-o pe Nancy să întoarcă maşina şi să mergem înapoi la statui. Vroiam să mă uit mai de aproape la ele şi să fac poze. Ne-am întors cu maşina şi am parcat. Am ieşit din maşină şi am mers în faţa templului, unde am fotografiat statuile din toate unghiurile posibile. Doream să am dovezi vizuale şi ceva tangibil la care să mă refer în carte, care să mă ajute în cercetarea mea. Mă întrebam de ce masonii din Kansas City au folosit simbolul sfinxului. Imaginea era diferită de versiunea tradiţională din Egipt. Am înţeles că trebuie să mai fac cercetări despre folosirea acestui simbol. Îmi dădeam seama că regresia era susţinută de fapte şi că va trebui să scriu despre asta. Cine ştie ce voi mai descoperi. Mi-am dat seama că nu a fost o simplă eroare faptul că am intrat pe o străduţă „greşită”.

***

De când am făcut această regresie, am încercat să descopăr prin cercetările mele dovezi că a existat un sfinx cu cap de femeie, dar nu am reuşit să aflu nimic. Am găsit menţionarea unui al doilea sfinx uriaş care se crede că a existat pe partea opusă a Nilulului, dar nu am descoperit dovezi concrete. Mi s-a spus că au existat mulţi sfincşi în Egipt. Unii din ei au avut faţă de femeie, dar de obicei

aveau şi aripi. Un citat de pe internet spune: „Rareori s-au găsit în Egipt sfincşi cu cap de femeie sau sfincşi feminini. Când s-a descoperit aşa ceva, o simbolizau pe zeiţa Isis şi/sau o regină aflată la putere”. Acelaşi site de pe web spunea că în vremurile din antichitate a existat un templu al Soarelui în faţa marelui Sfinx, unde se ofereau ofrande soarelui care răsare (din nou aurul reprezenta Soarele).

Au existat multe piramide de mărimi diferite în Egipt. Sfinxul principal şi piramida de lângă Cairo din apropierea marelui Sfinx, sunt monumentele cele mai cunoscute.

Dacă nu am reuşit să aflu nimic despre Sfinxul din antichitate, m-am hotărât să aflu mai multe despre masonii din Kansas City, să aflu de ce au aşezat sfincşi cu cap de femeie la intrarea în templul lor. Am făcut descoperiri interesante. Clădirea magnifică este Templul Scottish Rite, aflat la adresa: Bulevardul Linwood numărul 1330, în Kansas City Missouri. Clădirea a fost construită în 1928 de către arhitectul Jorgen Dryer, care a sculptat şi statuile cu sfincşi. În final am reuşit să contactez un bărbat cu autoritate de la templu, care a fost derutat de întrebarea mea: „De ce sfincşii de la intrare au faţă de femeie?” A spus că nimeni nu l-a mai întrebat vreodată aşa ceva. A spus că în fiecare zi trecea pe lângă statuile acelea când mergea la muncă, dar nu şi-a pus niciodată această întrebare. Oare de ce a ales o lojă masonică de orientare masculină să pună statuia unei femei la intrare? El a spus că clădirea şi statuile erau o copie perfectă a unui templu din Washigthon DC, construit la sfârşitul anilor 1800 în era napoleoniană, când arhitectura egipteană influenţa puternic clădirile din America.

Am intrat pe internet ca să aflu mai multe despre clădirea din Washington care a precedat-o pe cea din Kansas City, dar misterul s-a adâncit şi mai mult. Se credea că cele două clădiri sunt identice. Arhitectura clădirilor era identică, dar nu şi statuile. Sfincşii din Washington, aşezaţi de o parte şi de alta a intrării, erau masculini. Nu erau identici. Unul avea ochii deschişi, celălalt avea ochii închişi. Se spune că reprezentau înţelepciunea şi puterea.

Am încercat să aflu mai multe despre sculptorul Jurgen Dryer, ca să descopăr de ce a sculptat statui feminine. Am găsit informaţii despre acest om şi clădire, dar nu şi despre motivele lui. Pe site-ul bibiotecii din Kansas City am găsit următoarele: „Sfincşii de la templul Scottish Rite au fost terminaţi în anul 1928 şi fiecare dintre ei cântăreşte 20 de mii de livre. Capetele de femeie aşezate pe trup de leu cu detalii de grifon, poartă un medalion care reprezintă ordinul masonic”. Am încercat să aflu mai multe făcând cercetări în dosarele din arhivă, privitor la data când s-a inaugurat clădirea în anul 1928. Speram să se explice acolo de ce au fost sculptate statuile în acest fel, dar din nou căutările mele nu s-au încununat cu succes. Ziarul Kansas City Star nu permite nimănui să-i citească arhivele. Oare cum se aşteaptă ei ca oamenii să facă cercetări, dacă nu au acces la ziarele vechi?

Nu am reuşit să aflu nimic nici despre oamenii pisică. Singurul lucru cunoscut este că pisicile au fost foarte respectate şi venerate pe scară largă în Egipt.

A şa încât am decis să continui să scriu la cartea de faţă, deşi nu îmi place să las lucrurile în suspans. Poate că altcineva va găsi într-o bună zi răspunsurile şi mi le va împărtăşi.

Sfincşi cu cap de femeie la intrarea în templul masonic din Kansas City, Missouri.

Puterea Înțelepciunea

Sfincși cu cap de bărbat de la Templul Scottish Rite din Washington DC.

CAPITOLUL 4

Zeiţa Isis

Am făcut această sesiune când mă aflam la Las Vegas în Nevada, ca să ţin o prezentare la o conferinţă, în luna aprilie 2002. Ingrid era o femeie micuţă în vârstă de aproximativ 50 ani, crescută în Africa de Sud. Avea accent, dar m-am învăţat cu el în timpul sesiunii. Întotdeauna am probleme când clienţii mei au accent şi trebuie să îi ascult cu mare atenţie. Uneori clientul nu coboară adânc în transă, dacă engleza nu este limba sa de bază. Dar în cazul lui Ingrid, nu au fost probleme. A coborât repede într-o transă adâncă. Nici nu am mai avut timp să o întreb dacă a coborât de pe nor. A început cu o explozie de emoţii. A trebuit să deschid repede microfonul.

I: Am venit aici ca să aduc pacea, dar oamenii nu înţeleg modul nostru de a fi. Se luptă atât de mult, distrug atât de multe. Noi am încercat să aducem echilibrul, dar ei nu vor să înţeleagă.

Era copleşită de emoţie şi gata să plângă. Am întrebat-o ce anume a cauzat această izbucnire de emoţii. Avea legătură cu o viaţă trecută sau cu ceva ce Ingrid ţinuse multă vreme în interiorul său?

I: Eu nu am vrut să vin aici, dar cei mai mari ca mine m-au obligat să vin, pentru că planeta avea nevoie de o schimbare. Şi iată-mă, am venit. (Plânge)

D: Te afli de multă vreme pe Pământ?

I: Am fost aici acum 36 de mii de ani, pe vremea oraşului Memphis. (Îmi venea greu să înţeleg ce spunea, pentru că plângea) Am venit de pe Sirius, ca să mă ocup de distrugerea de pe această planetă.

Eu nu conduc clienţii în regresie, în sensul că nu le spun ce anume să vadă. Îi las să îşi spună propria poveste. Oare se referea la distrugerea Atlantidei?

D: Ai trăit pe vremea distrugerii?

I: Am venit după distrugere ca să ajut oamenii, să ajut omenirea care se afla atunci pe Pământ.

Emoţiile i-au dispărut. Acum era mai uşor să înţeleg ce spune.

I: Am venit să ajut supravieţuitorii, să îi învăţ noi modalităţi de a trăi, să îi învăţ despre iubire și armonie, despre unitatea a tot ce există.

D: Au mai venit şi alţii cu tine?

I: Am fost mai mulţi care am venit cu o navă. Am aterizat în locul cunoscut astăzi ca Egipt. Acolo se aflau o parte din supravieţuitorii din Atlantida. O mare parte din Atlantida se afla sub ocean şi ieşise din adâncuri un pământ nou. Egiptul făcea parte din Atlantida. Pronunţa cuvintele în mod deliberat, ca şi cum numele acestor ţări i se păreau ciudate şi greu de pronunţat.

I: O parte din supravieţuitori au ajuns în Egipt şi mai erau alţii pe nişte insule micuţe, care după un timp s-au mutat pe teren înalt.

D: Dar tu ai trăit pe ceea ce spuneai că este „Sirius”?

I: Da. Noi suntem o rasă evoluată la o frecvenţă de energie înaltă. Ne hrănim cu lumină. Nu mâncăm lucruri de natură fizică, cum faceţi voi pe această planetă.

D: Ai spus că te-au obligat ceilalţi să vii?

I: Pe planeta noastră există un consiliu al bătrânilor, care supraveghează o mare parte din cosmos. Ei sunt reponsabili pentru viaţă şi pentru creaţie. Au creat multe specii şi multe planete. Asta e treaba lor.

Această afirmaţie despre crearea omenirii nu m-a surprins, pentru că am mai primit informaţii similare de la mai mulţi clienţi. Am adunat aceste informaţii, care în cele din urmă au dus la apariţia mai multor cărţi. Păstrătorii Grădinii şi Custozii prezintă acest material în mod detaliat.

D: Ei au trebuit să meargă în mod fizic pe alte planete, ca să facă aceste lucruri?

I: Nu au trebuit să se deplaseze acolo în mod fizic deşi uneori o fac, atunci când reprogramează şi restructurează lucrurile, când refac specii care au luat-o razna, când frecvenţa şi nivelele de energie nu mai servesc pacea şi armonia.

D: Iniţial aţi creat animalele acolo şi apoi le-aţi transportat fizic pe planetă?

I: Nu au fost transportate fizic pe planetă. Noi le-am făcut acolo unde eram, apoi ne-am deplasat fizic aici ca să le energizăm cu substanţa frecvenţelor pe care le are planeta Pământ, cu energiile şi frecvenţele de pe această planetă.

D: Deci aţi mai fost şi pe alte planete?

I: (Mă întrerupe) O da! Am locuit nu doar pe această planetă ci pe multe, multe altele, pentru că noi suntem păstrătorii porţii acestei planete şi ai porţilor altor numeroase planete, prin urmare ne pasă ce se întâmplă aici. Îţi dai seama? (Iarăşi e copleşită de emoţie) Ne pasă de distrugerea care se întâmplă aici. (Plânge) Noi le-am dăruit liberul arbitru ca să experimenteze iubirea, nu lipsa de armonie şi distrugerea. Dar ei au luat-o razna.

D: Ai spus că nu doreai să vii. De ce te-au trimis aici?

I: (Se calmează) M-au trimis după potopul din Atlantida, în special ca să ajut

mai multe specii. Au mai venit şi alţii cu mine, eram mai mulţi. Apoi când speciile au ajuns în stadiul de a se autosusţine, noi am plecat.

D: Pe vremea aceea aveaţi corp fizic?

I: A trebuit să ne modificăm structura ca să ne aliniem la nivelul de bază al speciilor de pe Pământ, aşa încât am preluat corpuri fizice, ca să fim mai aliniaţi la structura şi energiile nivelurilor de frecvenţă ale acestei planete, care sunt foarte joase, am putea spune că sunt la nivelul „de bază”. Sistemul stelar pe care voi îl numiţi „Sirius” este cea mai strălucitoare stea pe care o vedeţi pe cer şi de acolo venim noi.

D: Cum arătaţi în forma voastră originală pe vremea aceea?

I: Acum avem corpuri de lumină. Suntem frecvenţe de energie şi ne vezi sub formă de lumină, nu ne vezi că având cu adevărat o formă fizică, ci doar ca fiinţe de lumină.

D: Atunci locuiaţi pe unul din corpurile stelare care pluteau în orbita lui Sirius. Asta vrei să spui?

I: Noi trăim în interiorul lui Sirius.

D: Mă gândeam la o stea care este ca Soarele nostru, care e foarte fierbinte şi strălucitoare.

I: Nu este doar strălucitoare, este extraordinar de strălucitoare. Frecvenţele şi energiile noastre se află în aliniere cu acel sistem. Aşa cum corpurile voastre sunt aliniate la sistemul Pământului, aşa şi noi suntem aliniaţi la sistemul nostru. Frecvenţele noastre rezonează cu steaua pe care voi o numiţi „Sirius”.

D: Vrei să spui că eraţi o energie care făcea parte din Soare, aşa cum îi spunem noi? (Da) Asta încercam eu să clarific. Ai spus că exista acolo un consiliu. Consiliul se afla pe această stea?

I: Se afla acolo, dar se afla şi în ceea ce voi numiţi „Soarele Central”. Noi suntem în contact continuu cu ceea ce voi aţi numi „Stăpânii Cuvântului”.

Nu înţelegeam ce vrea să spună. Am crezut că se referea la legi, dar ea m-a corectat şi a spus „Stăpânii Cuvântului”.

I: Stăpânii Cuvântului din Cosmos sau sunt cei ce stăpânesc Cuvântul. I-am putea numi şi Stăpânii din Soarele Central sau fiinţele de evoluţie înaltă, fiinţele de lumină din Soarele Central, care fac parte din ceea ce voi numiţi Dumnezeu sau Dumnezeiţa, de unde începe lumina noastră.

D: Am auzit de acest consiliu, dar nu am fost niciodată sigură unde anume este localizat. Are grijă de toate planetele?

I: Are grijă de tot cosmosul.

D: Ei fac regulamentele?

I: Da. Există multe legi, dar nu sunt legi care te limitează, ci sunt legi făcute mai degrabă din iubire, sunt legi care funcţionează prin libertate şi iubire.

D: Întotdeauna ai fost o fiinţă de energie sau ai mai avut alte vieţi?

I: Am avut abilitatea de a-mi modifica frecvenţele de energie. A trebuit să iau o formă fizică pentru ca să ridic frecvenţa de vibraţie a nivelelor de energie nu numai pe planeta voastră, ci şi pe alte planete uneori.

D: Dar atunci când ţi s-a spus prima dată să vii aici, consiliul ştia ce se va întâmpla în Atlantida?

I: Consiliul se aştepta să se producă potopul din Atlantida. Era timpul pentru asta. Era prea târziu să mai salveze Atlantida, dar doreau să ajute planeta şi supravieţuitorii, sistemul ecologic şi alte forme de viaţă, să îi ajute să supravieţuiască.

D: Pentru că era mare agitaţie pe planetă atunci?

I: O da, prea multă, mult prea multă. S-a rotit şi axa planetei, aşa încât îţi imaginezi ce probleme, ce distrugere au loc atunci când o planetă se înclină aşa.

D: Deci treaba ta a fost să aterizezi în Egipt şi să îi ajuţi pe supravieţuitorii de acolo.

I: Da. Am locuit acolo multă, multă vreme. Am locuit acolo din momentul când am sosit. Apoi am luat corp pământean, ca să fac parte din frecvenţa planetei. Ca să pot rezona la această frecvenţă, a trebuit să-mi iau un corp de pământean. Acest corp pământean avea o formă fizică şi am trăit în el cel puţin 600 ani. Cea mai mare parte din noi trăiam cam atât, până când oamenii au devenit capabili să se autosusţină. Atunci am plecat.

D: Deci aţi trăit cu ei toată această perioadă, în acest corp fizic pe care ţi l-ai făcut?

I: Da. Aşa am făcut cu toţii. O parte din noi s-au căsătorit cu speciile de pe Pământ ca să rămână în urma noastră o fiinţă de evoluţie superioară, care să-i ajute după ce am plecat noi.

D: Oamenii de pe Pământ ştiau că voi sunteţi diferiţi?

I: O da! Ei ne numeau „zei”, pentru că ei ne cunoşteau. Eu am fost cunoscută ca zeiţa Isis. Eu am fost femeia, am fost Isis, zeiţa. Mi-am luat un trup de femeie. Dar numele meu de atunci nu era Isis. Ei l-au schimbat. Eu mă numeam Ezi (transcrierea fonetică). Acesta a fost numele original, Ezi, nume pe care voi îl pronunţaţi acum Isis. Noi ajutam oamenii. Îi ajutam să înţeleagă despre ecologie. I-am învăţat cum să folosească diferite ierburi. Le-am arătat diferite metode de

vindecare. I-am învăţat cum să îşi ridice frecvenţele. I-am învăţat despre Unime. I-am învăţat despre ceea ce voi numiţi „Dumnezeu”. I-am învăţat ceea ce ştiam noi despre Creatorul cel Bun, i-am învăţat despre El. I-am învăţat cum să se iubească unul pe altul, cum să se respecte, cum să respecte spaţiul celor din jur, cum să respecte viaţa şi că totul făcea parte din Unicul, că nu exista separare.

D: Presupun că erau gata să audă toate aceste lucruri, după distrugerea cea mare?

I: O, da! Erau foarte gata să audă aceste lucruri. Erau gata să se schimbe. Erau cu adevărat gata să se transforme.

D: I-aţi învăţat şi cum să ridice clădiri?

I: O, da! Piramidele sunt vechi, draga mea. Au o vechime de peste 12.000 de ani, sunt străvechi, mai mult decât vă puteţi voi gândi. Au fost făcute prin folosirea unor forme de energie a luminii. Aceste pietre mari pe care le vedeţi, au fost făcute cu energia luminii.

D: Oamenii voştri de pe Sirius le-au făcut, sau i-au învăţat pe alţii cum să le facă?

I: Noi am fost parţial responsabili de ridicarea piramidelor, dar o parte din speciile pe care le-am creat noi prin căsătoria cu fiicele oamenilor, au rezonat cu o parte din gama noastră de frecvenţe. Astfel au putut lucra cu energia de lumină

şi au teleportat cea mai mare parte din aceste pietre şi structuri masive. Au planificat lucrurile în concordanţă cu ceea ce planificasem noi, ca să fie în aliniere cu planeta şi în aliniere cu Sirius, în aliniere cu primirea frecvenţelor şi energiilor celor care intrau în aceste temple uriaşe, care erau cu adevărat temple de vindecarere. Ele nu sunt aşa cum cred oamenii, temple de înmormântare. Nu sunt aşa ceva.

Acelaşi lucru l-a spus şi Jane în capitolul trei, Oamenii pisică.

D: Eu nu am crezut nicioadată că piramidele au fost morminte.

I: Oamenii nu erau depuși acolo după ce mureau. Piramidele erau de fapt temple de ridicare a frecvenţei, au fost construite ca să ridice energia, pentru asta sunt făcute. O mare parte din energii nu mai sunt atât de puternice ca altă dată, dar a mai rămas o anumită frecvenţă înaltă. Ceea ce s-a întâmplat de-a lungul timpului este că oamenii au venit cu energii şi vibraţii diferite şi au distrus o mare parte din esenţa de la început a acestor temple. Le-au coborât vibraţia.

D: A trecut şi multă vreme. Și asta contează, nu-i aşa?

I: Da, până la un anumit punct. Dar dacă oamenii ar fi mers acolo cu intenţii pure, atunci vibraţia locului ar fi fost mult mai înaltă şi locul ar fi rămas aşa cum era, ajutând foarte mulţi oameni.

D: Dar lumea nu a rămas aşa cum era.

I: Nu a rămas. Energiile şi vibraţiile s-au murdărit şi toate formele de viaţă au fost contaminate. S-a poluat oceanul, s-a poluat pământul, s-au poluat râurile, tot ce este... totul. Oceanele, pădurile, munţii. Energia lor este peste tot şi respirăm şi noi aceste lucruri. Se află peste tot. Tot ce e viu este afectat.

D: Nu poţi să scapi acum de această murdărie?

I: Nu. Este peste tot, e peste tot.

Părea foarte supărată. A trebuit să schimb subiectul.

D: Mi s-a spus că locuitorii Atlantidei aveau abilitatea de a face diferite lucruri, doar cu mintea.

I: Ei şi-au folosit mintea în mod greşit. Au lucrat mult cu cristalele, au folosit energia de lumină a cristalelor ca să-şi îndeplinească o mare parte din activităţile lor; erau deschişi către această tehnologie, dar nu ştiau atâta de multe ca noi. Nu cunoşteau atât de multe despre terapia prin lumină, cât cunoşteau energia cristalului cu care lucrau. Dar au folosit-o greşit. După distrugere, le-am arătat cum să facă lucrurile corect şi cum să îşi curăţe mintea.

D: Ce poţi să îmi spui despre Sfinx? A fost construit în acelaşi timp cu piramidele?

I: Sfinxul a fost construit cam în aceeaşi perioadă, cu o diferenţă de aproximativ

1000 de ani. Sfinxul a fost construit în mai mare măsură de atlanţi, pentru ca ei foloseau Sfinxul pentru îngropăciune. Veţi observa că sunt camere sub Sfinx, care erau folosite pentru înmormântări, erau morminte. Acesta a fost scopul Sfinxului, iar leul era protectorul acelor morminte. Acesta era sistemul de credinţe atlant şi acest monument înfăţişează energia leului. Leul este regele fiarelor şi se presupune că leul rage şi protejează mormintele de jefuitoriii de morminte.

D: S-au descoperit nişte camere ascunse sub Sfinx.

I: Sunt mult mai multe, care încă mai trebuiesc descoperite. În ceea ce priveşte camera cu înregistrările... Ea nu este sub Sfinx. Este sub piramida principală. Sunt tunele şi acolo dedesubt, multe tunele care duc în locuri îndepărtate din mijlocul acestei planete. Duc către rase pe care noi nu le cunoaştem. Poţi să urmezi aceste tunele şi să contactezi alte rase care locuiesc în interiorul acestei planete, sub suprafaţa solului.

Vom explora tema oraşelor subterane în capitolul următor.

D: Dar oamenii care răspund acum de piramide nu ştiu că există astfel de lucruri?

I: Ei ştiu anumite lucruri, dar din cauza sistemului lor de credinţe şi a doctrinei religioase pe care o au, ei nu vor ca oamenii să ştie că au vieţi trecute, că au mai existat alte forme de viaţă, pentru că asta nu face parte din religia lor şi din paradigma care îi conduce. Nu vor să accepte că există alte forme de venerare a divinităţii decât cea pe care o folosesc ei, că există alte mijloace de a merge la

Sursă decât mijloacele pe care le folosesc ei.

D: Ei ştiu despre deschizăturile care intră în subsol?

I: Da, ştiu despre tuneluri. O parte din ele le-au închis, altele încă mai sunt deschise, dar se tem să facă public acest lucru, se tem de ceea ce este necunoscut.

D: Deci nu vor să le spună oamenilor despre tunelurile de acolo? (Nu vor) Aceste tuneluri pot fi accesate din interiorul piramidei?

I: Pot fi accesate numai din Marea Piramidă.

D: Dar ei nu le-au explorat, fiindcă le este frică?

I: Au o frică foarte mare faţă de ceea ce este necunoscut. Dacă aduc aceste informaţii, aceste lucruri oamenilor din Apus, atunci oamenii din Apus nu vor mai fi ignoranţi, nu le va mai fi frică să exploreze. Există multe modalităţi de a traversa aceste tuneluri, fără să te asfixiezi. Oamenii ar putea traversa aceste tuneluri, deşi ar fi mai înţelepţi dacă nu ar face-o, pentru că tunelurile sunt foarte lungi, continuă multe mile. Ei nu vor să afle nimeni despre ele, în primul rând fiindcă ar fi riscant, în al doilea rând din cauza sistemului lor de credinţe.

D: Oamenii voştri au fost responsabili de construirea acestor tuneluri?

I: Da, noi le-am construit. A fost foarte uşor pentru noi. Am folosit energia luminii şi forma noastră de transport a fost foarte simplă. Noi călătorim cu ajutorul luminii.

D: Când aţi construit tunelurile, aţi folosit tehnologia voastră?

I: Nu a fost necesar să ne folosim tehnologia. Pur şi simplu am vizualizat mental ce vroiam să facem, apoi am creat totul cu mintea.

D: De ce aţi construit aceste lucruri sub pământ?

I: La suprafaţa solului exista o specie care vroia să experimenteze acest lucru, o specie de fiinţe foarte evoluate care dorea să trăiască separat și să fie protejată de nebunia de la suprafaţă. Ei s-au hotărât să o ajute pe Mama Pământ şi să coboare în interiorul planetei, pentru a o ajuta. Aşa cum ştiţi, ea este o fiinţă vie, iar acești oameni sunt ajutoarele ei. Ei fac parte din cei care o ajută şi lucrează îndeaproape cu ea. Sunt foarte evoluaţi.

D: Pe vremea acceea mai trăiau şi alţi oameni sub pământ?

I: Nu ştiu asta. Probabil s-a întâmplat după ce am venit noi aici.

D: Ei au făcut tunelurile şi apoi oamenii au dorit să locuiască acolo?

I: Da. Ei au un nivel de vibraţie înalt şi nu mai au nevoie de un soare fizic, aşa cum aveţi voi nevoie. Dar au mijloace să obţină lumină şi în sens fizic.

Vezi capitolul 5, Oraşul ascuns. Aceeste informaţii sunt menţionate şi în cartea Păstrătorii Grădinei.

D: Tunelurile au fost construite înaintea piramidelor?

I: Tunelurile a fost construite după ce au fost făcute piramidele, pentru că nu trebuiau să fie ştiute de nimeni, doar de puţinii aleşi.

D: Încă mai există enclave cu aceşti oameni care au locuit sub suprafaţa solului?

I: Mulţi din ei încă sunt vii, la fel de vii ca tine şi ca mine.

D: Au încercat vreodată să urce prin tuneluri până la suprafaţă?

I: Da, au încercat. Ei sunt foarte evoluaţi. Au multe căi şi mijloace prin care vin uneori la suprafaţă, şi au şi căi şi mijloace prin care se întorc înapoi în lumea lor. Pentru ei e foarte simplu, foarte uşor. Folosesc diferite frecvenţe şi diferite terapii de lumină ca să facă asta, pentru că ei cunosc terapia de lumină.

D: Se pare că au primit ceea ce ai dorit să le predai şi au păstrat pură învăţătura, în timp ce oamenii de la suprafaţă au contaminat-o.

I: Aşa este. Ei s-au hotărât să păstreze puritatea şi să ajute planeta să evolueze când va fi gata să se mute într-o vibraţie mai înaltă, ceea ce este acum un proces în desfăşurare.

D: Mai există şi alte deschizături în alte părţi ale lumii, pe care le-ar putea accesa aceşti oameni care trăiesc sub pământ?

I: După câte ştiu mai există în alte piramide, de exemplu în piramidele de la Yucatan şi mai este una, cred în Bolivia. Pe vremea aceea nu se numea Bolivia, avea un nume diferit.

D: Dar alţi oameni au făcut aceste deschizături, ca să acceseze acelaşi loc.

I: Este aceeaşi rasă pe care am creat-o noi, care am mers acolo pentru că transportul era foarte uşor. Noi ne transportam prin energia luminii şi prin frecvenţele de lumină. Mergeam oriunde erau oameni care aveau nevoie de ajutor. Piramidele au fost construite acolo ca să transmită cunoaşterea din dimensiunile înalte. În acelaşi timp am făcut şi aceste tuneluri, fiindcă aveam nevoie să călătorim prin ele ca să lucrăm îndeaproape cu Mama Divină, ca să ajutăm planeta în procesul de evoluţie.

D: Ai spus că ai locuit în Egipt 600 ani. Erai cunoscută ca preoteasa Isis? (Spuneai că numele se pronunţa diferit). Ai fost cunoscută în tot acest timp?

I: Da. Am fost cunoscută în toată lumea, pe toată planeta şi în multe alte sfere.

D: Dar nu ai intenţionat să fii venerată, nu-i aşa?

I: Este absurd că mă venerau datorită puterii pe care o aveam, datorită frecvenţelor şi energiilor pe care le purtam în mine. Ei mă priveau ca pe cineva care îi poate ajuta. Nu era numaidecât o formă de venerare, cât mai degrabă un semn de repect.

D: Apoi după 600 ani, ei au evoluat până în punctul în care ai crezut că poţi să pleci.

I: Pe vremea aceea noi creasem destule specii care să ne ia locul căsătorindu-ne cu oamenii, specii care să aibă frecvenţa şi nivelul de energie care să ajute

omenirea de pe vremea aceea şi echilibrul ecologic de pe vremea aceea, ca să echilibreze planeta. Aşa încât după 600 ani, mulţi din noi cei care am venit în forma iniţială, am plecat. Am lăsat în loc hibrizii care au fost creaţi de noi şi din noi, copiii noştri, care să ne continue munca.

D: Şi v-aţi întors pe Sirius?

I: Da. Ne-am părăsit corpurile fizice şi ne-am întors pe Sirius. Ne-am reluat vechea formă.

D: Dacă te-ai întors acasă, de ce te-ai hotărât apoi să revii din nou pe Pământ?

I: De data asta am decis că era nevoie să fie multe fiinţe ca noi pe Pământ. De aceea acum în prezent au revenit aici mulţi din noi, ca să repare ceea ce s-a făcut pe timpul Atlantide şi să se evite distrugerea prin potop. Pentru că de data asta se trezesc din ce în ce mai mulţi oameni. Şi s-ar putea să se întâmple altfel de lucruri. Iar datoria trebuie aruncată la coşul de gunoi. Asta facem noi, curăţăm datoria. Scoatem la suprafaţă toată negativatatea, ca să curăţăm aerul. Pentru ca lucrurile să fie mai echilibrate, mai armonioase şi mai paşnice. Vor fi probleme, probleme geofizice, geologice, probleme cu rasele umane care se vor lupta una cu alta. Dar nu vă lăsaţi deprimaţi de această chestiune. Rămâneţi într-un loc al iubirii. Trebuie să credeţi că totul se află în ordinea divină şi de asemenea să credeţi că totul se va termina cu bine, că nu va fi atât de rău cum a fost pe vremea Atlantidei. De asta au revenit acum mulţi din cei care au fost în Atlantida, ca să repare ce au făcut atunci.

D: Când v-aţi întors pe Sirius după timpul petrecut în Egipt, aţi rămas acolo până la încarnarea prezentă?

I: Da, eu aşa am făcut. Asta e prima mea încarnare după cea din Egipt.

D: Dar de data asta ai venit pe Pământ printr-o naştere fizică. Aşa e?

I: Da, aşa am făcut. Era destul ca frecvenţa şi energia să coboare în formă fizică. A coborât în formă fizică doar o mică parte din mine, apoi când Ingrid s-a pregătit ca să îmi preia esenţa, am început să vin din ce în ce mai mult şi să mă integrez în corpul ei.

D: De ce te-ai hotărât să o faci astfel, mai degrabă decât să îţi creezi din nou un trup?

I: A fost mai bine să o fac astfel, pentru că planeta voastră are acum un nivel de vibraţie diferit. După potop a devenit mult mai uşor să fac asta, pentru că oamenii căutau răspunsuri, căutau zei, iar noi am venit ca zei.

D: Deci acum este mai uşor să cobori în corpul unui bebeluş?

I: A fost mai uşor să vină aşa în acest timp din cauza frecvenţei diferite, pentru că nu a mai avut loc un potop. Astfel de evenimente se petrec. Viața nu este pe roze după potop și de aceea se încearcă să se prevină un potop.

D: Înţeleg. Credeam doar că va fi mai greu şi că te va limita mai mult această cale.

I: De asta la naştere a coborât în trupul acestei femei doar o mică parte din mine. De multe ori când eram copil mă uitam la stele şi le rugam să mă ducă acasă. Nu puteam să înţeleg suferinţa oamenilor. Când în copilărie am văzut cerşetori în Africa, am plâns.

D: Dar pe de altă parte ai avut mai multă putere şi mai multe abilităţi. Probabil ţi se pare frustrant să fii limitată astfel, acum.

I: Este o experienţă limitativă în multe feluri.

D: Şi viaţa pe care o trăieşti ca om este frustrantă.

I: Aşa e. Foarte frustrantă. A trebuit să învăţ cum trăiesc oamenii, să învăţ despre durere, despre diferite religii, să învăţ cum se comportă oamenii, să învăţ despre toate sentimentele omeneşti, despre emoţiile şi experienţele prin care trece un om, ca să le înţeleg cu adevărat. De data asta a trebuit să fac lucrurile într-un mod diferit, pentru că omenirea este mult mai numeroasă acum decât în timpul Atlantidei şi după distrugerea ei.

D: Dar ai spus că o parte din tine, esenţa ta, a venit ca un bebeluş şi că acum se încorporează mai multă esenţă în acest trup.

I: Da. Din ce în ce mai multă esenţă se încorporează în acest corp fizic. Frecvenţa şi vibraţia acestui corp fizic se ridică în fiecare zi. Ea a lucrat mult noaptea. Noi lucrăm cu ADN-ul ei și cu alte aspecte ale corpului ei fizic. Ea nu ştie, dar uneori în starea de somn o luăm cu noi şi lucrăm pe ea. Ți-a spus că simte cum chakrele i se rotesc tot timpul. Asta i se întâmplă când stă culcată sau într-o stare de linişte, sau când vorbeşte cu cineva. Vibraţia sa se roteşte şi se reintegrează mereu. Acum ea înţelege ce se întâmplă, dar pe vremuri nu înţelegea.

D: Asta este una dintre întrebările pe care dorea să le pună – de ce simte această vibraţie şi ţiuitul din cap.

I: Acum ea înţelege, aşa încât nu va mai pune întrebări. Va accepta mai mult ceeea ce se petrece.

D: Deci energia se încorporează din ce în ce mai mult şi o transformă. (Da, da) Acesta este unul din motivele pentru care atunci când a mers în Egipt prima dată, a avut acele experienţe?

Când Ingrid a călătorit în Egipt într-o excursie de grup acum câţiva ani, a avut reacţii emoţionale când a vizitat ruinele templului lui Isis. A fost puternic afectată fizic şi a trebuit să îşi întrerupă excursia şi să se întoarcă în Statele Unite. A durat câteva săptămâni ca să îşi revină mental şi fizic. Nu a înţeles niciodată de ce a avut aceste reacţii extreme.

D: Aceasta era una din întrebările la care caută un răspuns.

I: I s-a spus să meargă din nou pe cale, dar n-a făcut asta. S-ar putea spune că a amânat totul. (Vorbeşte lent şi cu greutate) Mi-e greu să pronunţ cuvântul ăsta... Ea trebuie să ştie ce are de făcut şi să treacă la treabă, cum spuneţi voi. Să facă ceea ce trebuie să facă.

D: Dar e un lucru normal pentru oameni, să ezite.

I: Ştiu asta. Ea are toate sentimentele şi emoţiile astea omeneşti, pe care trebuie să le integreze. Încearcă să înveţe, să experimenteze trăirile umane şi o împovărează într-o oarecare măsură, dar cred că a venit vremea să se mişte înainte. Ea trebuie să meargă înainte. Este bine pentru ea să păstreze aceasta conectare la Isis dar să o păstreze ascunsă, fiindcă oamenii nu ar înţelege-o. Oamenii şi-ar crea o impresie greşită. Oamenii acţionează din egou, de asta nu ar trebui să spună nimănui despre aceste lucruri.

D: Ea poate să împărtășească asta doar cu cei care crede ea că vor înţelege. (Da) De asta atunci când a fost la templul lui Isis, a avut aceaste reacţii.

I: Da. Atunci s-a activat o mare parte din energia din ea. O mare parte din ea s-a activat atunci, pentru că avea acolo părţi din ea, de când s-a aflat în formă fizică, în zona aceea. Ea a trăit foarte, foarte mult timp în locul acela, aşa încât atunci când s-a dus acolo şi-a adunat energia rămasă acolo, o energie de diferite frecvenţe şi a integrat-o. Acesta a fost de fapt scopul pentru care a mers acolo, pentru că avea nevoie să integreze aceste energii. A integrat toate energiile de acolo, din pământ, din râu, din copaci. A integrat toate formele de viaţă care erau acolo atunci.

D: Deci această vizită a avut loc ca să îi activeze anumite abilităţi?

I: Ea nu va mai merge în Egipt, pentru că nu va mai avea nevoie să o facă. Situaţia depinde de evenimentele mondiale. În Orientul mijlociu se petrec multe lucruri şi se vor mai petrece multe lucruri.

D: Data trecută apropiaţii ei şi-au făcut griji pentru ea şi au dus-o la spital.

I: Ea aproape că a murit atunci, iar noi am ţinut-o în viaţă.

D: A adus prea multă energie în ea? (Da) O poţi ajuta ca să nu se mai întâmple asta?

I: O vom ajuta în toate felurile posibile şi vom avea grijă să nu se mai întâmple aşa ceva.

D: Ea a fost crescută în Africa de Sud. De ce a plecat de acolo? A fost o decizie drastică şi traumatică să-și părăsească locul de baştină.

I: Mutarea a făcut parte din ordinea divină. A fost dorinţa Spiritului ca ea să se apropie de centru. A fost dorinţa consiliului ca ea să vină aici, pentru că aceasta este o ţară care are nevoie de vibraţia iubirii. Această ţară trebuie să înţeleagă Unimea, trebuie să înţeleagă iubirea, trebuie să înţeleagă respectul pentru toate formele de viaţă, pentru că este cea mai mare putere de pe această planetă.

D: Deci era destinul său să vină în energia acestei ţări.

I: Lumea chiar are nevoie să se trezească către iubire, chiar are nevoie să respecte spaţiul altor oameni, chiar are nevoie să păstreze pacea şi să creeze un echilibru. Are nevoie de aceste nivele de frecvenţă. Nu este necesar să mergi şi să omori, pentru că ai nevoie de petrol. Nu trebuie să generezi circumstanțe din cauza puterii şi a lăcomiei, să creezi astfel de lucruri în detrimentul vieţii altor fiinţe. Nu creezi război pentru mai multă putere financiară, pentru lăcomie şi control. Acestea vor fi înlocuite de starea de a împărtăşi. Ar trebuie să împărţiţi între voi resursele globale, ar trebui să îi hrăniţi pe cei flămânzi. Ar trebui să vă iubiţi unii pe alţii, să cultivaţi respectul şi iubirea.

D: Asta este foarte greu, pentru că cei aflaţi la putere controlează toate aceste lucruri.

I: Se va ajunge într-un punct în care nu va mai veni atâta energie a vieţii. Există frecvențe înalte care sosesc pe această planetă, aşa încât oamenii nu vor avea alte alternative decât să se transforme. Toate structurile rigide care au susţinut până acum lumea se vor prăbuşi din cauza puterii luminii sau a iubirii. Nu există nimic care să depăşească puterea iubirii. Iubirea este tot ce există, iubirea este ceea ce respiri. Ea permează universul şi cosmosul. Totul este creat din iubire.

D: Asta este adevărat. Dar va fi interesant de văzut cum poate iubirea să înfrângă structurile de putere care controlează totul.

I: Vor fi maeştrii propriei căderi. Îşi vor genera propria distrugere. Ei vor fi responsabili de ceea ce se li se va întâmpla.

Ni s-a spus că problemele de sănătate ale lui Ingrid erau cauzate de presiunea unei căsnicii greşite, cu un bărbat dominator. Aceste probleme nu s-au întâmplat

din cauza karmei, pentru că ea nu a mai trăit pe Pământ după viaţa din Egipt. Există mai multe motive pentru care poţi experimenta o viaţă negativă cu alt om, în afară de curăţarea karmei din vieţile trecute. În acest caz ea a ales această cale pentru a învăţa despre energiile omeneşti şi aşa cum ştiţi, o parte din ele sunt negative. Este dificil pentru cineva care nu are o cunoaştere conştientă a ceea ce înseamnă o astfel de experienţă, să înţeleagă aceste lucruri. Ea a vrut să înţeleagă psihicul uman, tiparele de compartament, minciunile oamenilor, înşelătoriile lor, felul cum se comportă... şi unicul mod prin care putea să înveţe aceste de lucruri era să le experimenteze.

Aici felul de a vorbi a lui Ingrid s-a schimbat. A început să pronunţe cuvintele prescurtat. Acest lucru se întâmplase şi la începutul înregistrării, dar apoi s-a îndreptat. Vorbea ca cineva care are probleme cu pronunţarea cuvintelor, ca şi cum această metodă de comunicare i se părea ciudată. Uneori separa cuvintele mai lungi în silabe. Vocea îi suna ciudat şi nefiresc. Spre sfârşitul sesiunii, vocea i-a revenit din nou la normal.

I: Ingrid lucrează cu întreaga energie şi cu sistemul de frecvenţe. Ea aduce vibraţia energiei iubirii divine în sistemul de frecvenţă al oamenilor, descărcând această iubire divină. Iubirea permează totul şi încarcă totul. Ea transformă şi transcende totul. Iubirea este cea mai puternică forţă din lume. Dacă oamenii îţi vor spune că opusul iubirii este teama, să ştii că nu este aşa. Iubirea este. Doar este. Iubirea nu are un opus. Aminteşte-ţi asta, draga mea. Iubirea nu are nimic la polul opus, iubirea doar este. Ea este răspunsul la tot, în toate locurile unde există lipsă de armonie. Peste tot unde există durere, peste tot unde este foamete, trimiteţi iubire nu doar omenirii, ci şi vieţii întregi. Trimiteţi iubire râurilor, oceanelor, pădurilor, animalelor, păsărilor, albinelor, aerului pe care îl respiraţi. Trimiteţi iubire întregului cosmos, pentru că faceţi parte din el. Cu toţii facem parte din Unicul, nu există separare.

***

Când am făcut cercetări despre zeiţa Isis, a devenit evident că ea a fost asociată cu toate lucrurile care a spus Ingrid că a venit ea pe Pământ ca să le facă. Ea a introdus instituţia căsătoriei, le-a învăţat pe femei cum să macine în casă boabele de porumb, cum să toarcă inul, cum să ţească. A introdus practică agriculturii, artele şi medicina. Cât de potrivit era ca ea să fie amintită în acest fel! Ea a spus că a venit după distrugerea Atlantidei, ca să ajute oamenii să reconstruiască Pământul. Este considerată a fi arhetipul feminin primar, energia reprezentativă a naturii divine a fertilităţii, concentrarea maternităţii divine, regina întregii regenerări. Este asociată cu ciclurile lunare şi cu anotimpurile de creştere din fiecare an. Ea a vrut ca oamenii să înveţe cum să aibă grijă de pământ. Isis personifică puterea femininului, capacitatea de a simţi profund relaţiile, actul creaţiei, sursa de susţinere şi de protecţie.

Alt lucru pe care l-am descoperit care se potrivea cu sesiunea noastră, a fost că Isis mai era numită şi Eset. Este o asemănare fonetică cu numele pe care ni l-a dat Ingrid, Ezi, care ar putea fi acelaşi nume, dacă iei în considerare accentul lui Ingrid.

Isis a jucat un rol important în dezvoltarea religiilor moderne, dar influenţa sa a fost uitată în mare parte. Ea a fost venerată în lumea greco-romană ca personificarea calităţilor feminine. O dată cu apariţia creştinismului, multe din capelele dedicate lui Isis au fost transformate în biserici. În secolul al IV-lea, când creştinismul a început să se impună în Imperiul Roman, cei care o venerau pe Isis au fondat primele culturi ale Madonei, ca să îi păstreze vie influenţa. Unii creştini timpurii s-au numit pastofori, ceea ce înseamnă „Păstori sau servitori ai lui Isis”.

Este posibil ca de aici să fi originat cuvântul „pastor” sau păstor. Imaginea străveche a lui Isis care îşi hrăneşte copilul, Horus, a inspirat stilul de portrete ale mamei şi copilului de-a lungul secolelor, inclusiv „Madona cu copilul” din arta religioasă. Astfel imaginea lui Isis cu copilul Horus, a devenit Maica Domnului ţinându-l în braţe pe Isus.

CAPITOLUL 5

Orașul ascuns

În vara anului 2001 am călătorit la Memphis în statul Tennessee, ca să vorbesc la Unity Church. Am rămas acolo o săptămână ca să fac sesiuni private, într-o chicinetă dintr-un motel.

Când faci genul ăsta de muncă, trebuie să fii pregătit pentru lucruri neașteptate. Din ce în ce mai des acum făceam o sesiune cu cineva și în loc să intre într-o viață trecută normală, se întâmplau tot felul de lucruri. E ca și cum mi se spune că o persoană trebuie să conștientizeze faptul că este mult mai mult decât își poate imagina. Viața sufletului este mai plină de culoare și mai bogată decât ai putea vreodată conștientiza. Poate că a venit momentul în istoria noastră, când trebuie să devenim conștienți de acele părți din noi care sunt altfel. De exemplu nu era ceva neobișnuit ca clienții mei să călătorească pe alte planete în alte dimensiuni, sau să trăiască în civilizații de multă vreme dispărute. Oriunde mergeau, eu trebuia să le pun întrebări referitoare la ceea ce descriau. În mod cert acele lucruri li se arătau cu un scop, cu un motiv care avea de a face cu viața lor curentă și cu stadiul lor de evoluție pe drumul creșterii și al înțelegerii.

Așa s-a întâmplat și cu Mary. Când a coborât de pe nor, a început imediat să descrie ce vedea, fără să mai aștepte încurajările mele. Descrierea nu arăta a nimic cunoscut din istoria noastră. Se afla într-o clădire uriașă, o clădire incredibilă cu multe încăperi mari, cu tavanul foarte sus. Arhitectura nu semăna cu nimic cunoscut. Era unică. Uși mari de lemn erau acoperite cu sculpturi incredibil de elaborate. S-a uitat pe o fereastră mare într-o curte și a văzut un lac și un pod cu aspect oriental. Clădirea era imensă și de o frumusețe care nu poate

fi descrisă. Totul în această clădire era complex și elaborat, culorile erau bogate și regale.

I-am cerut să descrie cum arăta și a văzut că era un bărbat îmbrăcat într-o robă frumoasă cu un desen bogat în culorile roșu și auriu, făcută dintr-un material ce părea a fi catifea. Purta și o acoperitoare pe cap pe care nu o putea vedea, iar pantofii erau făcuți dintr-un fel de lemn.

Am îndemnat-o să vadă ce fel de muncă făcea și s-a văzut într-una din camerele numeroase din această clădire uriașă.

M: Cred că sunt un călugăr sau o persoană spirituală. Mai sunt și alți oameni aici, care sunt îmbrăcați mai simplu decât mine. Nu sunt toți la fel și sunt îmbrăcați mai simplu. În această cameră în care am intrat sunt cărți peste tot, cărți de toate mărimile și formele. Umplu camera de la podea până la tavan. Sunt cărți peste tot, cărți și înregistrări.

D: Sunt genul de cărți pe care le poți deschide?

Vroiam să fac o deosebire între cărți și suluri de pergamente. Speram să pot stabili perioada istorică.

M: Da. Le pot deschide. Eu mă aflu la un nivel mai înalt și privesc în jos în cameră. La parter sunt oameni care se agită și fac diverse lucruri.

D: Această cameră pare a fi un fel de bibliotecă. Presupunerea este corectă?

M: Da. Aşa pare a fi. Cred că o parte din oameni au grijă de cărţi. Par a se ocupa cu cercetarea sau înregistrează date. Pare a fi un fel de arhivă unde este păstrată cunoaşterea, o colecţie vastă de documente. Cu adevărat vastă.

D: Care este responsabilitatea ta, dacă ei se ocupă de cărți?

M: Nu sunt sigur care e responsabilitatea mea. Văd pereţi făcuţi din piatră. (Are o revelaţie neaşteptată.) Se pare că mă aflu sub pământ, într-o altă parte din acest complex vast. Mă întreb dacă nu cumva totul este sub pământ.

D: Dar mai devreme ai văzut un lac și un pod.

M: Mă întreb dacă nu este un oraş mare subteran. Aşa pare a fi. Una din primele impresii pe care le-am avut este că mă aflu într-un loc cum este Shambala (are dificultăţi de pronunţare a cuvântului) sau un fel de Shangri-La, ceva de genul ăsta. E atât de vast. Dar tunelurile din piatră şi treptele mă fac să cred că este un oraş ascuns. Tot locul acesta este ascuns, deşi are lumină şi apă. Văd tuneluri. Este ca un loc închis. Este ascuns pentru a fi protejat, pentru păstrarea înregistrărilor.

Una din temele care au tot apărut în regresiile pe care le-am făcut în ultimii ani pare a fi ideea că noi suntem păstrători sau acumulatori de informaţie şi cunoaştere, iar una din treburile noastre principale este să păstrăm aceste

informații în diverse forme, codificându-le în ADN-ul nostru sau în mintea subconștientă, ca să nu fie uitate. Se pare că este foarte importantă cunoașterea, poate pentru că Sursa sau Dumnezeu vrea ca noi să acumulăm cât de multe informații putem. Extratereștrii sunt și ei acumulatori de cunoaștere și informație. Acesta este unul din scopurile principale ale implanturilor (mai ales cele din cavitatea nazală) pentru transmiterea și înregistrarea informației. Cu cât explorez mai mult această temă, cu atât îmi dau seama că tot ce există înregistrează. Voi vorbi mai mult pe acestă temă, în alte capitole.

D: Vrei să spui că aceste înregistrări au fost ascunse sub pământ, într-un loc sigur?

M: Da. Se află într-un loc sigur. Deasupra solului sunt piramide, dar acest loc se află la mare adâncime sub pământ. Am văzut imaginea unei piramide. Dar acum văd imaginea unui lanț muntos înalt, deci nu poate fi vorba de piramide, așa cum le cunoaștem noi. Văd niște trepte care coboară până în acest loc, care sunt lustruite și tocite, în interiorul munților. Lucruri care nu sunt cunoscute. Lucruri ascunse în munți. Piramida se află în munți. (Surprinsă) Există și un aeroport pentru vehicule spațiale. Există o lume în exterior și o lume în interior.

D: Treptele despre care vorbeai au fost sculptate în munte? Unde merg ele?

M: Merg la intrarea în acest oraș ascuns.

D: Deci afară se află piramida, dar intrarea merge în interiorul lanțului muntos?

M: Da. Piramida se credea că este importantă, dar nu era. Ceea ce este important este ascuns în munții din jurul ei, în spatele ei și sub ea. Acolo este ascuns ceea ce este important.

D: Piramida este folosită pentru ceva anume?

M: Nu. Este doar un marker.

În capitolul despre Isis, a arătat că intrarea în tuneluri ducea la orașe subterane aflate sub piramidele din apropiere.

D: Dar ai spus că există și un aeroport pentru vehicule din spațiul cosmic.

M: Da. A existat un aeroport pentru vehicule din spațiul cosmic, atunci când a fost construit acest loc inițial, cu multă vreme în urmă. Văd această deschizătură uriașă în adâncul pământului. Văd cum este construit acest loc. (Pauză lungă)

D: Și ce mai vezi?

M: Văd această despicătură în pământ, uriașă și foarte adâncă. Și știu că aici plonjează navele, în această despicătură din pământ. Aduc provizii, aduc oameni, aduc materiale și construiesc orașul sub pământ. Arată ca deschiderea unui crater de vulcan, dar nu știu cât de mari erau navele. Coboară în măruntaiele Pământului și ajung într-un punct unde nu mai pot să văd, pentru că este foarte întuneric. Pe aici intrau ei ca să aducă provizii și să construiască acest loc în

subteran. Trebuie doar să cobori prin această crăpătură incredibilă care arată ca un vulcan, să treci prin nişte deschizături uriaşe.

D: Lucrurile au fost făcute astfel pentru ca oamenii să nu poată găsi acest loc?

M: Da. Asta a fost cu mult timp în urmă. În valea de la poalele muntelui locuiesc oameni primitivi, într-un fel de colibe. Sunt băştinaşi din partea locului, înspăimântaţi de obiectele care zboară pe cer, deasupra lor.

D: De asta sunt înspăimântați? (Da) Spuneai că sunt aduși oameni și provizii.

M: Da. Trebuie să intrăm în interior. Tocmai am văzut caverna asta. Cobori adânc în ea şi în cele din urmă vezi lumină la fundul ei.

D: Au descoperit o metodă de a lumina adâncul?

M: Există o tehnologie adusă din alte părți. Nu e de pe Pământ.

D: De ce au ales să vină aici şi să construiască acest oraş în interiorul muntelui?

M: Era un război care distrugea planeta.

D: Aceste lucruri se întâmplă pe planeta Pământ?

M: Da. Aşa cred. La suprafaţa planetei se purta un război care a distrus multe lucruri. Văd multă distrugere.

D: Aceşti oameni se luptau cu băştinaşii?

M: Nu. Mai erau şi alţi oameni în exterior, care erau foarte răi. Erau feroce. Ei au venit din altă parte pe această planetă. Erau feroce şi foarte puternici.

D: Celălalt grup a fost aici de la început?

M: E mai mult decât un singur grup. Sunt mai multe grupuri. Unul din ele... (Pauză lungă)

D: Ce vezi?

M: Văd imaginea unui ghețar lângă un lac. Au fost... A apărut o navă care arată ciudat. Nu e ca în Star Trek. E lungă și netedă, cu diferite anexe.

Urmează o pauză lungă, în timp ce studiază nava. În astfel de situații mă simt frustrată că nu pot să văd ce vede clienta mea. Încerca să descrie ce vede.

M: Ei fac ceva în apropiere. E un fel de... Nu știu ce este asta. Arată ca un fel de fabrică. Simt că extrag resurse din pământ. Un fel de minerit. Folosesc un aparat mare care... Văd lucruri care nu știu ce sunt.

D: Ai spus că sunt lângă un ghețar?

M: Gheţarul e mai sus. Dar o parte din lucrurile astea coboară în partea de jos a muntelui, în vale.

D: Acolo se face mineritul? (Da) Ce legătură are asta cu războiul de care vorbeai? (Pauză) Ai spus că existau mai multe grupări.

M: Văd că se fac un fel de rachete care pot fi lansate și care explodează. Văd că gheţarul a apărut din cauza acestor războaie. Văd această lumină incredibilă. O mare parte din suprafața planetei a fost distrusă de această lumină. Au fost explozii incredibile. Mulți oameni au plecat cu navele spațiale și au părăsit planeta. Alții trăiesc în subteran. Mulți au fost distruși.

D: Spuneai că gheţarul a apărut din cauza acestui război?

M: Da. Ceea ce au făcut ei a produs prăbușirea pământului în unele locuri și

ridicarea pământului în alte locuri. Au urmat zile de întuneric, de frig, de distrugere în masă. Știu că am venit aici ca să ajut. Am venit aici ca să supraveghez înregistrările.

D: Deci de asta au ascuns în siguranță înregistrările.

M: Da. Și cunoașterea.

D: De unde au obținut aceste înregistrări pe care încearcă să le păstreze în vasta bibliotecă?

M: Este o cunoaștere pe care nici nu știam că o avem. Au existat civilizații înfloritoare: Atlantida, Lemuria. Dar tehnologia aceasta am primit-o de la alții. Se referă și la felul în care ADN-ul extraterestru s-a amestecat cu cel al oamenilor.

D: Aceste lucruri sunt înscrise în înregistrări?

M: Da. Este un loc incredibil, incredibil.

D: Și treaba ta este să protejezi această cunoaștere și să o aperi?

M: Nu sunt absolut sigură. Eu nu o înregistrez, nu o păzesc. Cred că sunt mai degrabă un fel de sfătuitor sau... (Pauză lungă) Mă văd cum urc într-o casă a scărilor luminată. Este micuță și coboară în acest loc îngust, dar bine luminat. Are cristale. (Pauză) În această cameră sunt întâmpinat de ființe care au venit aici în formă de lumină. Nu au un corp fizic. Ființele iau forma unui corp, dar sunt din lumină. Sunt foarte, foarte frumoase. (Urmează o pauză lungă) Văd sfera asta... E ca o minge, are culori frumoase ce radiază energie. Simt cum comunicăm. (Urmează o pauză lungă) Ei îmi vorbesc mie, pentru ca să merg apoi să le spun celorlalți.

D: Dar tu ai corp fizic, iar ei nu au.

M: Da. Eu am un corp fizic și trăiesc aici în subteran.

D: I-ai văzut cum au adus diverse lucruri mai devreme, când au construit acest loc. Se pare că locul e deja gata. Așa ai spus, nu? (Da) Poți să mergi din nou la suprafață și să trăiești acolo, sau trebuie să rămâi în subteran?

M: O parte din oamenii de aici se vor întoarce la suprafață. Alții vor alege să nu o facă. Cu vremea, se va putea locui din nou la suprafață.

D: Înregistrările sunt de pe Pământ, sau au venit din altă parte?

M: Sunt de pe Pământ și din alte locuri. E ca și cum aici s-ar afla întreaga cunoaștere.

D: Și aceste ființe au adus cunoașterea aici, ca să nu fie distrusă?

M: Au făcut asta cu multă, multă iubire. Ei se află aici ca să ne ajute și să ne învețe. Iar eu sunt vocea lor, așa cred. Asta fac eu.

D: Ei s-au temut că toată această cunoaștere va fi distrusă când a început războiul la suprafață?

M: Da. Au construit locul ăsta ca să ne protejeze și să ne salveze. Să ne ajute pe calea noastră de evoluție.

D: Au adus oameni în subteran?

M: Da. Au fost multe ființe de multe feluri, în subteran.

D: Când au construit acest oraș frumos? A fost după distrugerea Atlantidei?

M: Construirea orașului a început înainte de distrugerea Atlantidei. Se știa ce va urma, știau ce se va întâmpla, dar a escaladat violența. Construirea orașului, acumularea de înregistrări de date a început cu multă vreme înaintea Atlantidei.

D: Am auzit că au mai existat multe civilizații înainte și după Atlantida.

M: Au existat orașe foarte avansate, dar au existat și locuri foarte primitive concomitent cu Atlantida. Văd acum lumea din exterior. Văd porțile unui oraș înconjurat de munți, situat în apropiere, la suprafața pământului. Celălalt oraș exista deja în subteran.

D: Orașul de la suprafața solului a fost construit de oameni?

M: De oameni care erau mai evoluați decât majoritatea oamenilor, așa cum îi știm noi. Orașul de la suprafață era mai populat, în timp ce orașul subteran avea o populație mică. Acolo locuiau și coexistau oameni și extratereștri. Extratereștrii erau de mai multe feluri: unii au venit să ajute, alții ca să cucerească. O parte din oameni au evoluat foarte mult, dar alți oameni erau încă foarte primitivi, asemenea animalelor. A existat și un loc unde oamenii au fost tratați îngrozitor, unde s-a făcut inginerie genetică și s-au produs mutanți.

D: Asta a fost pe vremea Atlantidei, ca să plasăm cumva în timp?

Mă gândeam desigur la mutanții jumătate om – jumătate animal produși pe vremea Atlantidei, dar nu eram sigură dacă se referea la această perioadă de timp.

M: A existat o astfel de perioadă înaintea Atlantidei, dar în apropierea ei. (Pauză lungă) Consiliu. Este un consiliu. Are loc o întâlnire, ca să decidă cum să îi oprească pe cei răi. Are loc o întâlnire mare cu reprezentanți din mai multe

galaxii. Reprezentanţi din mai multe popoare.

D: Vor să-i oprească pe cei care fac ingineria genetică şi mutaţiile?

M: Da. Aceia erau foarte distructivi, axaţi pe control. Erau cruzi, făceau fapte de mare cruzime. Distanţa dintre aceste două incidente este mică. E greu de spus precis, probabil zece ani. O zonă a planetei era foarte evoluată şi prosperă, dar altă zonă era foarte primitivă şi era spoliată. Acolo erau mine, mine în care se extrăgea aur, controlate de războinici care ascundeau ceea ce fac. Se aflau aproape dar nu în aceeaşi zonă, apoi au fost descoperiţi şi s-a întrunit acest consiliu, într-un loc înalt, care discuta aceste lucruri. Nu le place ce face acel grup. Este o întrunire mare şi se poartă discuţii înflăcărate.

D: Și s-a luat o decizie?

M: Da. Ei s-au hotărât că trebuie să protejeze oamenii, să oprească aceste activităţi. (Urmează o pauză lungă) Le-au cerut să înceteze ce fac şi să plece. Conducătorul, cel care vorbea, era îmbrăcat în veşminte făcute din metal şi purta pe cap ceva care arată de parcă era de pasăre. Ei nu cred că acest consiliu constituie o ameninţare adevărată şi răspund că au tot dreptul la această planetă. Refuză să plece. Au adus cu ei arme, în aeroportul spaţial. Şi la suprafaţa pământului au arme. Ei vor să-şi păstreze acest teritoriu şi sunt gata de atac. Au o mentalitate de războinici şi o fire foarte ascunsă.

D: Deci ei nu cred că trebuie să se supună Consiliului. (Nu) (Pauză) Poți să condensezi timpul și să-mi spui ce se întâmplă ca rezultat al acțiunilor lor. Ce s-a hotărât să facă acest Consiliu?

M: Au hotărât să mute oamenii într-o zonă sigură. Acum știau cu ce amenințare se confruntă. Știau că se pot întâmpla lucruri devastatoare și că pierderile vor fi foarte mari. S-a declanșat o operațiune de mari proporții, pentru a muta oamenii. Totul se întâmplă foarte repede.

D: Dar cei negativi nu-și dau seama că dacă vor porni războiul, vor distruge ceea ce doreau de fapt să păstreze și să cucerească?

M: Nu prea se gândeau la asta. Ei au declașat o distrugere în masă. Deja purtaseră multe războaie galactice.

D: Deci nu-și dădeau seama că acțiunea lor era împotriva intereselor lor.

M: Nu, nu. Creatorul ne-a dăruit liberul arbitru și li s-a permis să lase să curgă întunericul în ei. S-a permis ca acest lucru să se petreacă. Așa încât atunci când au îmbrățișat poziția asta și au luat puterea din mâinile celor care erau de partea luminii, Pământul a căzut într-o lungă perioadă de întuneric. La suprafață au supraviețuit foarte puține forme de viață. Unele locuri au fost protejate, dar nu au fost multe astfel de locuri. O mare parte din planetă a fost distrusă. Au avut loc schimbări mari. Și în jur au existat planete afectate de acest fenomen, care au fost complet anihilate. Nu e vorba doar despre Pământ. În acest sistem stelar, se purta un război galactic.

D: Care planete au fost afectate?

M: În această galaxie, în acest sistem solar, planeta Marte a fost foarte afectată. Ea nu a fost întotdeauna planeta stearpă pe care o cunoaștem acum.

D: Mi s-a mai spus că distrugerea planetei Marte s-a produs din cauza unui război.

M: Aceste războaie erau legate între ele. O parte din distrugeri au fost rezultatul unui război de proporții galactice.

D: Deci nu e vorba doar de repercursiunile la ce s-a întâmplat pe Pământ. Asta se întâmpla în același timp cu ceea ce se petrecea pe Pământ?

M: Așa pare a fi, din ce înțeleg. Au existat mai multe grupări. Simt că mă aflam în Consiliul celor Doisprezece. Nu știu de ce am spus Consiliul celor Doisprezece, pentru că erau mai mulți oameni la masa de discuții.

D: Poate că aceia erau cei mai importanți din cei care discutau.

Vreau să atrag atenția aici că prima dată am primit această informație prin intermediul lui Phil, în cartea Păstrătorii grădinii. Cei care vorbeau prin Phil s-au identificat ca făcând parte din Consiliul celor Doisprezece.

M: Eu eram un fel de agent de legătură între cele două părți. Sarcina mea era să supraveghez orașul subteran. Am făcut asta multă, multă vreme.

D: Atunci distrugerea de la suprafață nu a afectat orașele subterane.

M: Nu. Orașul era în siguranță. El încă mai există.

D: Vreau să spun ce am mai aflat pe parcursul muncii mele. Am aflat că Atlantida s-a scufundat pentru că oamenii de știință atlanți făceau lucruri pe care n-ar fi trebuit să le facă.

M: Mulți oameni din Atlantida au trecut de partea întunericului. Dar lucrurile n-au fost întotdeauna așa. Folosirea greșită a energiei a produs războiul galactic. Toată această negativitate era interconectată.

D: Deci oamenii negativi s-au aliniat cu oamenii din Atlantida?

M: Da. Mulți au fost atrași de partea întunecată. Totul s-a întâmplat în același timp și poate și înainte de Atlantida? Cei care se aflau de partea luminii aveau capacitatea de a prezice viitorul şi aveau puteri mari, care nu mai sunt cunoscute astăzi. (O pauză lungă) Toate astea ar fi putut să fie oprite, dar asta ar fi însemnat să fie încălcat liberul arbitru. Era necesar să se întâmple tot ce s-a întâmplat. S-a permis să fie. S-a făcut un ciclu complet al Pământului, timp de milioane și chiar miliarde de ani. Există multă cunoaștere și vor veni multe schimbări. Există multă cunoaștere care va deveni cunoscută.

D: Întotdeauna am crezut că atlanții și-au făcut-o singuri.

M: E mai mult decât atât. Se petreceau multe lucruri în fundal. Ei nu au început aceste experimente fără interferența celor negativi și întunecați. E ca și cum au uitat cine erau. Și-au uitat iluminarea pe care o avuseseră. S-au prins în lumea materială și acest lucru a declanșat dezechilibrul care a adus toată distrugerea.

D: Vrei să spui că lucrau cu cei negativi?

M: Da. Au fost atrași de partea întunecată.

D: Deci cei negativi îi ajutau, le transmiteau cunoaștere?

M: Da. Le-au oferit tentația.

D: Consiliul a permis să aibă loc acest război, deși știau ce se va întâmpla?

M: Hotărârea aceasta a avut de a face cu liberul arbitru și cu necesitatea de a învăța. Conștiința a coborât foarte adânc pe tărâmul întunericului pentru a învăța, pentru a explora. Tot văd un fel de roată care se întoarce, dar nu este o roată. Este sistemul solar, care termină un ciclu complet.

D: E vorba de cicluri? (Da) După distrugere a durat multă vreme ca viaţa şi civilizaţia să revină la suprafaţa pământului?

M: Da. O parte din indigeni au fost aduşi înapoi la suprafaţă şi au iniţiat noi civilizaţii. Au luat-o de la început.

Vom prezenta mai multe informaţii pe această temă mai târziu, în această secţiune. Unul din clienţii mei mi-a povestit o viaţă trecută în care el şi alţii au fost luaţi de pe planetă înaintea unei catastrofe şi au fost aduşi înapoi după aceea, ca să repornească civilizaţia de la început.

D: Ai spus că acest război a făcut să apară gheţarii?

M: Da. Pentru că s-a transformat Pământul.

D: Dar nu au existat purtători ai cunoaşterii care au continuat să trăiască la suprafaţă?

M: Da. Au existat. Dar cunoaşterea a fost transmisă şi ascunsă de teama că cei care doresc puterea şi controlul, aşa cum au făcut-o întotdeauna, vor reveni. Teama că forţele întunecate vor reveni. După ce Pământul a început să se vindece, ei au revenit într-un număr mai mic şi au lucrat cu guvernele de pe Pământ. Ei nu arătau numaidecât ca oamenii. Unii erau umanoizi, alţii erau reptilieni, alţii erau hibrizi parţial umani, parţial extratereştri. Au revenit. Mulţi care erau de partea întunericului au trecut de partea luminii, deşi şi azi mai există

cei care încearcă să controleze şi să deţină puterea. Simt că nu mi se permite să văd totul. Văd lucrurile doar parţial. Nu înţeleg de ce nu pot situa totul pe axa timpului. Văd doar imagini. Simt că eram un fel de persoană de legătură.

D: Da. Mi s-a mai spus. Există lucruri pe care nu suntem încă gata să le aflăm. Nu ni se permite să le accesăm. Totul se va petrece la timpul potrivit. Dar simţi că ţi se arată acum aceste lucruri, fiindcă ciclul se apropie de sfârşit?

M: Da. Va veni pe Pământ o mare frumuseţe. Vor avea loc mari transformări. Există lumină acolo unde a fost întunericul. Ca o matrice de... Nu putem vedea ceea ce se află chiar în faţa noastră. E ca şi cum ai privi printr-un voal. E chiar în faţa noastră. Văd imagini distorsionate, informaţii distorsionate, dar aceste lucruri se vor schimba.

Am cerut apoi să vorbesc cu subconştientul lui Mary, ca să încerc să aflu mai multe informaţii despre ceea ce nu i s-a permis să vadă.

D: De ce i-au fost arătate aceste lucruri lui Mary? Noi vroiam să aflăm ceva important şi aceste lucruri par a avea o mare importanţă. De ce a ales subconştientul să-i arate aceste lucruri acum?

M: Ea a simţit întotdeauna această conexiune cu Atlantida. Ştia că a trăit acolo. Şi chiar aşa a fost. Ştia că Atlantida a existat cu adevărat.

D: Dar asta arată că a avut conexiuni cu mai mult decât oraşul subteran.

M: A fost acolo o vreme. A mers acolo ca să supravegheze. A fost un fel de persoană de legătură. A fost mereu acolo. A fost aleasă pentru misiune.

D: Treaba ei era să supravegheze cunoașterea și înregistrările ascunse. (Da) Dar de ce i s-au arătat aceste lucruri acum? Asta are ceva de a face cu viața sa din prezent?

M: (Oftează adânc) Ea simte multe lucruri, dar se teme să le cunoască. Multe lucruri nu era gata să le acceseze, iar alte lucruri încă nu a venit vremea ca să fie accesate.

D: Subconștientul este foarte înțelept atunci când permite ca aceste lucruri să iasă la suprafață, în ritmul lor. Asta înseamnă că ea va avea de a face cu aceste lucruri în viața sa curentă?

M: Există o comunicare. Există o ușă, un portal, o deschidere și ea și-a introdus mâna parțial prin această deschidere, dar nu a păşit încă prin ea. A introdus doar mâna. Apoi a tras-o înapoi. Există o conectare între ea și ghizii săi, îngerii din acest portal. O comunicare de conectare a conștiinței. E ca și cum ar deveni una cu alte aspecte ale sale și s-ar muta din unul în altul. Ușa portalului se va deschide și ea va putea vedea ceea ce tânjește de atâta vreme să vadă. Lumea spiritului, așa cum și-o amintește. Alte dimensiuni. Ea a ales să vină în viața de pe Pământ după ce a plecat din acel loc, unde era persoana de legătură între lumi. Multe ființe au ales să vină pe Pământ și s-au încarnat într-un corp fizic.

D: S-au hotărât să vină ca să ajute?

M: Da. A fost alegerea lor. Nu au fost obligați să o facă.

D: Dar ea încă mai păstrează această amintire că a existat mult mai mult decât aspectul fizic. Asta vrei să spui?

M: Cu toții existăm înafara timpului. Au mai existat și alte vieți în alte dimensiuni, în alte realități.

D: Informațiile pe care ni le-a transmis despre războaie și despre orașul subteran, am permisiunea să le dau mai departe în munca mea?

M: Da. Ai această permisiune. Vei primi mai multe informații care vor completa acest capitol, mai mult decât poți să accesezi astăzi. Mai există goluri pe care nu le-ai putut completa astăzi, care vor fi umplute mai târziu. Vei înțelege lucrurile mai clar. Deja scrii asta, deja procesul este în desfășurare. Vei primi mai multă cunoaștere. În acest punct încă nu este clar prin cine o vei accesa. Ți se va deschide o ușă către o fântână a cunoașterii. În acest moment este încă închisă. O ușă prin care ți se va permite să intri și să treci în revistă cunoașterea. Este posibil să fii condusă acolo prin intermediul altei entități, sau printr-o călătorie spirituală împreună cu ghidul tău. Este un loc real, este un loc minunat. În prezent intrarea este închisă, dar ușa se va deschide pentru tine și vei fi primită călduros.

D: Acest oraș care exista sub pământ mai există încă?

M: Da. Încă se mai află acolo.

D: Și informațiile, biblioteca încă mai sunt acolo?

M: Da. Încă se mai află acolo. Există multe, multe orașe subterane complete.

D: Mă bucur să aflu asta, fiindcă pentru mine distrugerea cunoașterii este un lucru îngrozitor. (Da) Asta este treaba mea, să încerc să o recuperez.

M: Da. Așa este. Asta este misiunea ta. Misiunea ta este să ajuți oamenii să-și amintească.

D: Așa mi s-a spus. Nu este vorba atât de a afla mai multe lucruri noi, cât de a ne reaminti lucruri.

***

A durat trei ani, dar în final „Ei” au avut dreptate. În anul 2004 am primit mai multe informații după ce mi-am deschis un birou în Huntsville Arkansas, începând să am clienți în mod regulat. Bob era un bărbat care se mutase din nord, după moartea soției. A venit în zona noastră practic neobservat, cu cărțile sale și cu câinele. A lăsat totul în urmă. Și-a cumpărat o casă lângă lac. Vechiul proprietar și-a lăsat acolo toată mobila, deci totul s-a potrivit de minune. O viață nouă într-o regiune nouă, deși nu cunoștea pe nimeni aici.

Era un cititor vorace, mai ales de cărţi din domeniul metafizicii. Avea câteva exemplare rare, exemplare unice. Asta era pasiunea sa. Dar cred că informaţiile primite în sesiune ar fi fost greu de găsit în altă parte. Nu cred că a fost influenţat în mod inconştient de lecturile sale.

La începutul sesiunii nu reușea să vadă aproape nimic. Simțea că stă pe o piatră solidă, dar nu vedea în jurul său decât culoarea gri. După câteva încercări de a-i declanșa vizualizarea, i-am cerut să își imagineze cum arată îngerul său păzitor. A văzut o femeie blondă frumoasă, îmbrăcată în robe lungi, curgătoare și strălucitoare. Se simțea foarte bine cu ea și au căzut de acord să-l conducă într-un loc care era potrivit pentru el. A luat-o de mână și ea l-a condus printr-o deschizătură, într-un tunel subteran. Pe neașteptate tunelul s-a deschis și a ajuns într-un loc neobișnuit.

B: Ne aflăm într-un loc larg deschis, dar pot să simt că există un acoperiș deasupra capului nostru, undeva foarte sus. Ne aflăm într-o cavernă interioară, un loc foarte deschis și frumos luminat. Sunt copaci peste tot. E un loc blând și protector. Văd mai multe clădiri frumoase, în nuanțe pastelate. Copaci, pajiști, grădini, flori frumoase, animale care zburdă pe pajiște.

D: Toate astea sunt în subteran?

B: (Entuziasmat) Da! Da! Da! E bine luminat. Lumina pare a radia de la un soare central care se vede distinct. Nu are aceeași strălucire ca Soarele de la suprafață. Are o nuanță mai gri, dar emite o lumină frumoasă. Clădirile de aici și toate lucrurile arată așa cum ar arăta afară, sub lumina Soarelui nostru. Temperatura se menține în jur de 22-24 de grade Celsius și nu se încălzește niciodată. Plouă, dar asta se întâmplă pentru că ploaia a fost programată.

D: Hmmm. Pare neobișnuit să existe toate aceste lucruri în subteran. Nu-i așa?

B: Lucrurile există în această stare de multe milioane de ani. Tehnologia lor o depășește cu mult pe a noastră. Unii din noi venim și plecăm de aici destul de des, dar nu ne dăm seama că o facem. Eu am fost unul din oamenii care am fost acolo de multe ori, în trecut.

D: Spuneai că sunt și animale acolo?

B: O, da! Da, da. Multe animale pe care le vedem pe această planetă, tot timpul. Dar mai există și alte feluri de animale, care ar putea să ne nedumerească. Nu le vezi prea des. De exemplu un animal mare care înoată, pe care îl poți vedea doar din când în când. Ca monstrul din Loch Ness. Aceste animale au urcat la suprafața apei prin coridoare subterane, pe sub pământ. Uneori înoată prin aceste coridoare și își fac apariția la suprafața solului, pentru că ei pot să meargă în sus și în jos.

D: Deci există apă și în subteran.

B: O, da! De fapt e la fel de multă apă în interiorul planetei, ca deasupra ei. Apa ajunge acolo curgând prin diverse fisuri, prin crusta planetei. O parte din apă vine de la deschiderile de la poli, de la cele două capete ale planetei.

D: Spuneai că acolo există orașe?

B: Da. Tot ce ţi-ai putea imagina, inclusiv unul din cele mai mari computere din univers. Lucrurile depăşesc cu mult ceea ce se află la suprafaţă.

D: Cum arată acesta?

B: Nu este doar o singură piesă aşa ca aici, ci acoperă literalmente zone largi, kilometru după kilometru. În el este înmagazinată cea mai mare parte din cunoaşterea universală. Poţi să te plimbi prin aceste grădini frumoase pe cărări, e ca o fermă de douăzeci de pogoane. Există straturi de flori, straturi de trandafiri şi plante exotice. Poţi să te plimbi pe cărări printre straturile de flori şi poţi găsi o bancă pe o ridicătură de pământ, care seamănă cu un fel de şezlong. Te sui în el ca într-un hamac dar nu se leagănă, stă pe loc. Când te aşezi în el poţi să îţi ridici picioarele şi să te laşi pe spate, iar el te cuprinde precum coaja unei banane. Există o maşină căreia îi poţi pune apoi întrebări, şi vei putea călători automat oriunde vrei în univers. Poţi să faci asta. Există de asemenea o maşină de învăţare. Te va învăţa despre orice ai nevoie să cunoşti. E o maşinărie care generează o realitate virtuală, care îţi permite să călătoreşti. Poţi folosi acest gen de aparatură sau dacă nu vrei să îl foloseşti poţi apela la un alt fel de transport, de natură fizică. Poţi urca apoi nişte trepte ca să intri în ceea ce ei numesc „portale”, dar oamenii de la suprafaţa pământului numesc această tehnologie „porţi stelare”. Intri acolo şi ele te pot transporta literalmente oriunde în universurile cunoscute, oriunde vrei să mergi. Îţi iei corpul cu tine şi te poţi întoarce cu el. Există şi tunele de mare viteză întreţesute ca o plasă de păianjen, prin care circulă trenuri în interiorul Pământului, cu viteze de peste trei mii de mile pe oră. Aşa ceva este comun acolo. Durează doar o oră ca să ajungi unde vrei. Aceasta este doar una din planetele din universul cunoscut, dar astfel de lumi interioare există pe multe planete, pentru că ele sunt goale în interior. Multe planete au civilizaţii care locuiesc în interior. Noi avem o flotă de nave interstelare, care călătoresc între lumi în mod regulat. Uneori le vezi aici, dar în general folosesc dispozitive de camuflare ca în filmele SF de la televizor. Ca dispozitivul de camuflare Klingon, din Star Trek. Toate navele au aşa ceva. Este o procedură standard.

D: De ce ar dori oamenii să locuiească sub pământ, mai degrabă decât la suprafață?

B: Pentru că este mai multă siguranță. Dar mai sunt și alte motive. Pe Pământ există așa numita „barieră de frecvență”. Bariera de frecvență se diminuează acum pentru că începeți să călătoriți și să vă apropiați de noua frecvență, de transformarea de frecvență de pe planeta Pământ. Practic vorbind, toată lumea așteaptă asta. De asta a crescut atât de mult interesul raselor intergalactice față de Pământ. Putem veni aici ca să privim cum se întâmplă toate astea, pentru că deși voi nu vedeți aceste lucruri cu instrumentele voastre de pe Pământ, noi suntem conștienți de această transformare și o putem măsura cu instrumentele noastre, care sunt mult mai rafinate decât ale voastre. Așa încât așteptăm cu toții transformarea, și nu va mai dura mult până se va petrece.

Vorbea de schimbarea frecvențelor care va duce la crearea Noului Pământ. Vezi capitolul 30.

D: Dar noi nu ne gândim la Pământ ca fiind gol în interior, pentru că noi credem că centrul Pământului este plin de magmă.

B: Da. Asta este una din povestioarele drăguțe pe care le credeți voi la suprafață, care răspândesc tot felul de neadevăruri. De fapt suprafața planetei are o grosime de 800 de mile. Sub ea planeta este complet goală în interior. Soarele din interiorul Pământului are un diametru de 600 de mile. A fost instalat aici cu milioane de ani în urmă. Iar oamenii care rămân aici trăiesc în interiorul planetei, care nu este afectat de ce se întâmplă afară. Cei care trăiesc afară sunt mult mai afectați. Cele 800 de mile ale crustei terestre reprezintă locul unde se găsește magnetismul planetar. Acesta nu provine din centru. Vulcanii voștri provin din fricțiunea rocilor care alunecă înainte și înapoi în structura Pământului, dar centrul Pământului este gol și acolo se află soarele interior, așa cum am arătat. Toate celelalte planete sunt asemănătoare, au aceeași construcție. Odată cu frecarea rocilor una de alta, apar vulcanii. Toți vulcanii voștri sunt chiar sub

suprafața solului. Unii, poate vreo doi sau trei, coboară două sau trei sute de mile, dar nu ajung până în centrul planetei. Centrul planetei nu este magnetic. Dacă ar fi așa... Cred că nu sunt singurul care vorbesc despre asta... dar dacă un alt corp planetar mare ar intra în sistemul solar, s-ar lovi de Pământ. Așa s-ar întâmpla. (Pocnește din palme)

D: Vrei să spui că va face implozie?

B: Nu, nu. Dar ar fi atras ca un magnet. Un magnet ar atrage o planetă cu un nucleu solid topit în interior și probabil nu i-ar mai da drumul. Celălalt corp planetar este făcut în așa fel încât atunci când trece pe lângă Pământ, cele două planete sunt atrase una de alta ca de un magnet, așa cum funcționează un magnet. Nordul atrage Sudul. Dacă planeta Pământ ar fi un corp solid, s-ar conecta literalmente și nu ar mai da drumul celeilate planete, dar în realitate atracția nu este atât de puternică, deși ar putea face planeta să se dea peste cap atunci când apare atracția părții mai puternice.

D: Ai trăit multe vieți în interiorul planetei?

B: Am fost acolo de mai multe ori de-a lungul vieților mele pe această planetă. Acolo este diferit pentru că la suprafața planetei ai locuri unde trăiești vieți, dar în interiorul planetei poți trăi literalmente pentru totdeauna, dacă vrei asta. Majoritatea vieților mele s-au desfășurat într-un loc sau altul în interiorul planetei.

D: Pe alte planete?

B: Da. Te muți de la o viață la alta în funcție de ceea ce dorești să realizezi. Întreg universul este ca o super-școală foarte mare. Mergi dintr-un loc în altul, în funcție de ce ai nevoie să înveți.

D: Rămâi mult timp într-un loc?

B: Atâta timp cât ai nevoie ca să îți completezi lecția sau proiectul la care lucrezi. Unii din noi suntem bătrâni, avem o vechime de milioane de ani. Tehnic vorbind, noi trăim pentru totdeauna.

D: Deci să mergi pe Pământ e ca și cum ai merge la grădiniță, nu-i așa?

B: O, da. E ca și cum ai coborî scara valorilor, ca și cum ai fi degradat. Dar uneori ai nevoie de un curs pentru începători. (Râde) Este un mod teribil de a experimenta, când există milioane de altfel de lucruri pe care le poți face în univers. Planete pe care le poți vizita. Stiluri de viață pe care le poți experimenta. Tot felul de lucruri fără limită. Viața mea ca Bob este de o frecvență foarte joasă, aș putea spune. Îmi oferă ocazia de a-mi curăța mintea, de a mă abandona, de a accepta totul și a da drumul. Pur și simplu să stau aici și să observ, să privesc oamenii, ca o vacanță. Să văd ce fac alți oameni în vacanță și să fac asta acum. Sunt un observator.

CAPITOLUL 6

Salvaţi din Atlantida

În regresiile mele am descoperit mai multe cazuri de oameni care au scăpat din cataclismul care a produs distrugerea Atlantidei. Deşi tulburările cataclismului s-au propagat pe toată planeta, au existat oameni care nu au pierit în cataclism. Au existat destui oameni care şi-au găsit salvarea peste mări şi ţări şi au încercat să îşi păstreze modul de viaţă într-un mediu înconjurător complet diferit de cel cu care erau obişnuiţi. Iată un exemplu:

Marie era o asistentă medicală care lucra la secţia de obstretică dintr-un spital. A venit la biroul meu din Hunstville în anul 2004 căutând răspunsuri la problemele pe care le avea, aşa cum vine toată lumea care are probleme. Sesiunea cu ea nu ne-a dus într-o viaţă trecută obişnuită şi la început părea să nu aibă nici o legătură cu viaţa sa prezentă. Când a coborât de pe nor, a spus că plutea în mijlocul oceanului.

Asta putea însemna mai multe lucruri. Putea fi o vietate marină, cineva care înoată, sau era posibil să fi sosit acolo în ziua morţii sale, când se îneca. Dar vocea sa nu arata teamă, ca la cineva ajuns în pragul morţii.

A privit în jur şi s-a văzut într-o ambarcaţiune mică. „Marea este calmă, dar simt că vremea se va înrăutăţi. Peste tot în jur văd apă, nu e nimic altceva decât apă. Sunt într-o barcă din lemn care nu-i prea mare. Încap în ea trei sau patru oameni. Simt că suntem în mijlocul oceanului şi nu prea putem controla unde mergem.

Plutim în derivă, mai mult sau mai puţin. Avem nişte vâsle, dar nu prea contează, din cauza mărimii bărcii. Suntem în larg. Suntem duşi de curent, care ne poartă unde vrea”.

D: Încercaţi să ajungeţi într-un loc anume?

M: Am sentimentul că am fugit de undeva, că încercăm să ajungem într-un loc unde să fim în siguranţă.

D: Ştiţi unde mergeţi?

M: Nu. Oriunde ne duce barca, nu avem de ales.

Mai era o persoană în ambarcaţiune. „Simt că e un prieten apropiat, un tovarăş apropiat. Nu ştiu dacă e bărbat sau femeie. E cineva cu care am o relaţie foarte apropiată”. S-a uitat şi a văzut că era un bărbat de vârstă mijlocie, îmbrăcat într-o robă din stofă aspră, legată la brâu cu o frânghie.

D: Ce faceţi în barcă?

M: Simt că a trebuit să plecăm. Simt că venim din Atlantida sau Lemuria, şi insula noastră nu va mai fi. A trebuit să fugim cât încă mai era timp.

D: Credeţi că o ambarcaţiune mică vă oferă destulă siguranţă?

M: Nu cred că am avut de ales. Mulţi alţii au plecat la fel ca noi, iar noi ne-am oferit să mergem cu o ambarcaţiune mică, pentru că ceilalalşi au luat ambarcaţiunile mai mari, care erau mai sigure. Dar ştiam că se va întâmpla o catastrofă şi că trebuia să plecăm. I-am lăsat pe ceilalţi să plece mai întâi.

D: Se întâmpla ceva atunci când aţi plecat?

M: Da. Se întâmpla ceva de mai multă vreme. Știam că lumea noastră va dispărea. Am încercat să ne pregătim ca să fugim şi să luăm lucrurile de care aveam nevoie. Nu doream să se sfârşească toată civilizaţia noastră, aşa încât am luat lucruri care să ne amintească de ea, cunoaşterea sa, cristale care ne vor ajuta în lumea nouă.

D: Sunt lucruri pe care le-aţi folosit?

M: Da, făceau parte din civilizaţia noastră. Erau lucruri pe care le puteam duce cu noi, care aveau să fie utile dacă vroiam să începem o viaţă nouă.

D: Ce ocupaţie aveai?

M: Eu trăiam în templu. (Pauză lungă) Îmi petreceam timpul învăţând despre

folosirea energiei, ca să fac lumea noastră un loc mai bun pentru diferite forme de viaţă. Mă ocupam cu vindecarea şi ajutam oamenii, dar nu eram foarte avansat. Încă mai eram student şi progresam în ritmul meu. Învăţam dar şi predam, știind că voi ajuta oamenii.

D: Cealaltă persoană care se afla cu tine în barcă este unul din studenţi?

M: Ceilalalţi care au plecat erau şi ei în templu cu mine. Urmau să lucreze alături de mine. El e un fel de asistent.

D: Ţi se preda această cunoaştere despre folosirea energiei?

M: Da, despre cristale şi folosirea energiei, cum să creezi lucruri cu ele, cum să schimbi situaţiile, cum să vindeci, cum să ajuţi oamenii care s-au dezechilibrat. Puteam să fac toate lucrurile astea, dar încă nu mă perfecţionasem. Încă mai învăţam cum îţi poţi combina mintea cu prezenţa energiei, cum puteai să o modifici şi să aduci energia într-o formă fizică, pentru ca apoi să fie folosită pentru binele tuturor, pentru ca manifestarea să fie folosită în comunitate sau la nivel individual, sau în orice fel credeau cei care urmau această cale că ar putea fi folosită această energie.

D: Este bine că lucrai pozitiv.

M: Da. Mă perfecționam. Puteam deja să influenţez tiparele vremii dacă era necesar, dar încă odată spun că interesul meu se centra mai mult pe ajutarea oamenilor, pe vindecarea bolilor fizice şi mentale.

D: Oamenii puteau să vină la tine la templu? (Da) Şi cum îi vindecai?

M: Uneori noi foloseam cristale, alteori foloseam manipularea energiei prin atingere, alteori nici nu era nevoie să-i atingem, ci doar aduceam energia cu mâinile.

D: Aceste cristale erau foarte puternice?

M: Da. Amplificau energiile pe care le trimiteai şi le făceau să fie mai puternice. Uneori ajutau la transformarea energiilor în sens pozitiv.

D: Ai spus că puteai controla tiparele meteo? În ce scop făceai asta?

M: Dacă pentru o perioadă era secetă şi lipsea apa, sau dacă se formau furtuni care ameninţau să distrugă locul unde ne aflam, atunci puteam încerca să modificăm energiile pentru ca distrugerea să nu fie atât de mare. Exista multă turbulenţă în zonă pentru că acolo trăiau mulţi oameni cu energii negative, aşa încât era necesar să contrabalansăm acest lucru.

D: Este vorba de ţinutul unde locuiaţi?

M: Da. Existau oameni care experimentau cu partea întunecată a energiilor şi a

puterii şi creau haos, creau dezordine printre locuitorii de acolo.

D: Deci este posibil să foloseşti energiile şi într-un mod negativ?

M: Da. Dar nu asta a fost intenţia, atunci când au fost create energiile. Dar fiindcă există atâtea entităţi şi energii, tiparele mentale ale entităţilor s-au schimbat şi au învăţat cum să facă asta. Forţele negative creau tot felul de probleme. Nu foloseau energia într-un mod potrivit.

M: Sunt mulţi oameni care nu sunt atât de avansaţi spiritual, care nu au înţeles cum trebuie să fie lucrurile.

D: Pentru că tot ce emiţi se întoarce înapoi, nu-i aşa?

M: Afirmaţia este corectă.

D: Şi nu ai putut să faci nimic ca să combaţi negativitatea?

M: Au existat multe lucruri pe care le-am făcut ca să o combatem, dar în cele din urmă ne-a copleşit. Existau multe vibraţii negative şi energii care erau trimise în afară şi din ce în ce mai mulţi oameni se lăsau prinşi în ele. Ni s-a făcut teamă. În final am văzut că nu mai putem face nimic în acel punct din timp şi în acel loc, aşa încât cea mai bună atitudine a fost să ne salvăm pe noi şi cunoaşterea

noastră, modul nostru de a trăi. De asta mulţi oameni s-au hotărât să plece cu ambarcaţiunile şi să ia cu ei tot ceea ce se putea lua.

D: Ce aţi crezut că se va întâmpla, care v-a făcut să acţionaţi într-un mod atât de drastic?

M: Terenul, pământul pe care locuiam se fragmenta, erau multe cutremure. Urma să se scufunde în ocean şi ştiam că nu putem opri acest lucru.

D: Deja aveau loc cutremure?

M: Da, avuseseră loc mai multe cutremure. Ştiam că era doar o chestiune de timp înainte să se treacă într-un alt tărâm al existenţei. Ştiam că o parte din noi îşi vor părăsi corpul fizic şi alţii vor încerca să salveze o parte din rămăşiţele lumii vechi, ducând-o în lumea nouă.

D: Ai crede că oamenii care foloseau negativitatea ar fi trebuit să se oprească, atunci când au văzut ce se întâmplă.

M: Se îmbătaseră la gândul că au abilitatatea de a modifica lucrurile. Erau beţi de putere, însetaţi de putere, nu le păsa. Dar au existat câţiva care şi-au făcut planuri să plece cu ambarcaţiunile.

D: Ştii ce anume făceau cu energia negativă? Pentru ce anume o foloseau?

M: Încercau să devieze oamenii de pe calea luminii, să îi întoarcă de la ceea ce era pozitiv, să le fie frică, să vadă numai lucruri negative, să controleze oamenii, să îi conducă; aveau sub controlul lor mulţi oameni cărora le era frică, care ascultau numai ce le spuneau ei.

D: Foloseau frica, manipulau prin frică. (Da) Dar o parte din ei au încercat să scape, atunci când au văzut ce se întâmplă.

M: Da. Lucrurile au ajuns prea departe. Pământul şi zona respectivă nu au mai putut suporta distrugerile. Ţinutul nu mai putea rezista multă vreme. Urma să se scufunde în ape.

D: Ai spus că ambarcaţiunile mai mari fuseseră deja luate. (Da) Prin urmare mulţi oameni ştiau ce se va întâmpla. Iar tu şi asistentul tău aţi luat bărcuţa şi aveaţi nişte cristale cu voi.

M: Aveam cristale şi nişte suluri, nişte pergamente, învăţături şi informaţii pe care doream să le păstrăm. Mulţi oameni făcuseră copii la pergamente. Mulţi au luat cu ei obiecte, sperând că măcar o parte vor ajunge în siguranţă. Nu a plecat toată lumea în aceeaşi direcţie. Am încercat să mergem în direcţii diferite, în speranţa că vom reuşi să aplicăm învăţăturile şi să folosim informaţiile pe care le deţineam.

D: Deci nu ştiaţi cu adevărat unde mergeţi. (Pauză) Nu aţi mai fost în acele locuri înainte?

M: O parte din noi au mai călătorit cu barca pe mare, dar vizitaseră locurile şi în somn. Erau capabili să călătorească prin levitaţie. (Meditaţie? Suna ca termenul

levitaţie). Se puteau deplasa astfel, nu era nevoie să folosească numaidecât o barcă fizică. Dar în aceste vremuri, din cauza distorsiunii energiilor şi a modificării abilităţilor pe care le aveam (s-a produs o distorsiune, o furtună oribilă a energiilor), nu mai eram în stare să folosim aceste metode de a călători, aşa încât a trebuit să plecăm cu barca.

D: Dar nu aţi fi putut să duceţi cu voi toate acele obiecte, dacă aţi fi călătorit sub formă de spirit.

M: Asta este adevărat.

D: Trebuia să luaţi cu voi obiecte fizice.

M: Informaţiile aveau să fie păstrate pentru totdeuna în eter şi în dimensiunile înalte, dar nu puteau fi accesate aşa de uşor ca atunci când se aflau în formă fizică, dacă nu le luam cu noi.

Ei nu au văzut ce se întâmpla cu ţinutul lor, din cauză că se afla la mare depărtare, pe mare. Vroiau doar să scape şi mergeau unde îi purta curentul.

D: Aveaţi mâncare cu voi?

M: Da, avem nişte mâncare pe care o consumăm în raţii. Am învăţat cum să trăim cu o cantitate foarte mică de mâncare, fiindcă doream ca hrana să dureze cât mai mult. Nu ştiam cât timp va dura, până când vom ajunge la un alt pământ.

D: Ce fel de hrană aveţi cu voi?

M: Este o formă foarte concentrată de energie, un fel de grâne şi nişte turtite mici pe care le mâncăm. Apa este desigur foarte valoroasă şi luăm doar înghiţituri mici, pentru că nu am putut căra foarte multă apă. Încercam să nu folosim vâslele foarte mult, ca să ne conservăm energia. Dormeam cât mai mult posibil şi mâncam cât mai puţin posibil.

D: Da, asta are sens, pentru că atunci când dormi nu foloseşti atât de multă energie.

M: Corect.

D: Nu pare a fi un gen de mâncare care să se strice.

M: Nu, va dura mult timp.

D: Cât ai călătorit pe mare?

M: (Pauză) Nu ştiu sigur dacă am călătorit zile sau săptămâni. Dar se pare că a durat ceva timp. Însemnam pe barca trecerea fiecărei zile.

D: Dar zilele trec încet, una după alta.

M: Corect, mai ales când dormi mult. Te trezeşti, apoi adormi din nou.

Am dus-o înainte în timp ca să vedem ce s-a întâmplat, pentru că se pare că a plutit pe ocean multă vreme.

D: Aţi găsit un loc unde să acostaţi?

M: Da, am găsit. Pe mal sunt mulţi oameni care stau în picioare şi privesc cum ne apropiem. Se întreabă de unde am venit cu o barcă atât de mică. Eu cred că am ajuns în... Arată ca Egipt locul unde ne apropiem de ţărm. Oamenii stau în picioare. Au o piele mai închisă la culoare.

D: Puteţi să comunicaţi cu ei?

M: Da, putem comunica telepatic, fiindcă există bariera lingvistică.

D: Ei vă înţeleg telepatic?

M: O parte din ei pot face asta. Noi reuşim să-i înţelegem pe ei, mai mult decât ne înţeleg ei pe noi.

D: S-a întâmplat ceva pe pământul unde locuiesc ei?

M: Au fost multe furtuni şi s-au schimbat anotimpurile. Ei şi-au dat seama că s-a întâmplat ceva ciudat şi s-au speriat. Fluxul şi refluxul s-au dat peste cap, tiparele meteo s-au schimbat, apoi când au venit oameni cu o bărcuţă care arăta foarte ciudat şi diferit de ce ştiau ei, asta i-a făcut să fie şi mai suspicioşi.

D: Aţi reuşit să comunicaţi cu ei, să le spuneţi ce s-a întâmplat?

M: Noi nu împartășim cu toată lumea ceea ce s-a întâmplat. Am spus doar că ne-am rătăcit şi că am călătorit mult timp într-o barcă pentru a ajunge aici. Se pare că există acolo cineva care poate să traducă ce am spus. Dar nu vom spune la toată lumea cu care intrăm în contact povestea distrugerii ţării noastre, pentru că ei nu înţeleg bine civilizaţia din care am venit noi.

D: Civilizaţia lor nu este atât de avansată?

M: Nu. Nu este cum era civilizaţia noastră.

D: Vă vor permite să rămâneţi cu ei?

M: Da. Suntem o curiozitate pentru ei. Ne permit să stăm cu ei.

D: Ce planuri aveţi acum?

M: Planurile imediate erau să ne refacem puterile, să ne bucurăm de hrană, apă şi adăpost pentru o vreme. A venit un bărbat care ne-a luat şi ne-a permis să locuim cu el.

D: Dar lucrurile care le-aţi adus cu voi au supravieţuit, cristalele şi sulurile de informaţii?

M: Da, au supravieţuit. Le păstrăm înfăşurate într-o pânză. Ne e teamă că ar putea fi distruse sau că le-ar putea fura cineva, dacă le-ar vedea.

D: Dacă ar şti ce sunt ele.

M: Da, le ascundem într-o peşteră.

D: Crezi că vei reuşi să predai cuiva cunoaşterea?

M: Suntem siguri că aici sunt învăţători cu care am putea să împărtăşim aceste lucruri şi o dată ce ne-am dat seama că putem avea încredere în ei, vom începe să le transmitem gradat cunoaşterea noastră.

D: Asta va dura ceva timp. Dar voi aveţi timp acum, nu-i aşa?

M: Da, avem timp.

D: Măcar aţi găsit un loc unde să staţi. Nu ştiţi dacă ceilalţi au supravieţuit sau nu?

M: Există relatări despre alţii ca noi, care au ajuns la ţărm în diferite locuri. Aşa încât ştim că o parte din ai noştri au reuşit să ajungă în diferite zone. Despre alţii nu am auzit nimic, dar ştim că o parte din oameni au supravietuiut.

D:Se pare că nu se va pierde cunoaşterea.

M: Ne bucurăm să auzim că au supravieţuit şi alţii, că nu suntem singurii supravieţuitori. Avem această responsabilitate de a transporta informaţia şi aceste daruri.

L-am dus mai departe în timp într-o zi importantă din acea viaţă, ca să facem povestea să progreseze.

M: Am descoperit un loc în care putem pune la păstrare cristalele şi sulurile. Acum simţim că în sfârşit ne putem odihni şi nu mai trebuie să ne facem griji mereu că aceste obiecte vor fi bine păstrate. Am împărtăşit o parte din informaţii, dar aceşti oameni nu sunt gata să primească toată cunoaşterea. Aşa încât acum trebuie să luăm aceste lucruri şi să le punem la păstrare.

Când l-am întrebat unde le-a ascuns, părea îngrijorat. A trebuit să îl conving că nu constituiam o ameninţare şi informaţiile respective erau în siguranţă, că era în regulă să mi le transmită.

M: Obiectele sunt ascunse... într-o piramidă. Este o zonă de păstrare aproape interdimensională. Nu poate fi găsită, dacă nu ştii cum să o accesezi. Nu o vezi cu uşurinţă, nici nu ştii că se află acolo. Este nevoie să existe anumite energii pentru ca obiectele să fie observate, pentru ca ele să apară. Obiectele sunt de natură fizică şi sunt depozitate într-o zonă. Ele sunt acolo, dar nu le poţi vedea. E un fel de spaţiu interdimensional, o cutie în care le-am pus şi apoi am închis-o. Doar anumite energii pot deschide uşa în această nişă, şi abia atunci obiectele vor deveni vizibile.

D: Acest spaţiu interdimensional l-aţi creat voi?

M: Am beneficiat de ajutorul altora care au supravieţuit. În cele din urmă ne-am întâlnit cu toţii, ne-am întâlnit cu ei şi am lucrat împreună ca să creăm acest spaţiu.

D: Deci nu este un spaţiu fizic în interiorul piramidei?

M: Este un spaţiu fizic, dar este ca şi cum ar fi invizibil. El se afla acolo şi atâta timp cât este sigilat, o persoană nu poate să meargă acolo şi să-l vadă. Este nevoie de o anumită energie mentală, de o anumită cunoaştere şi de anumite simboluri. Sunt necesare anumite simboluri, ca să deschizi acel loc.

D: Este ca şi cum aţi fi pus obiectele într-un perete?

M: Da, aşa ceva. E în interiorul uneia din pietrele mai mari, se află acolo, dar nu poţi vedea nici un mod de a intra acolo şi nu este nici o indicaţie că se află acolo.

D: Nu există nici un mod de a deschide uşa din punct de vedere fizic?

M: Corect. Nu poţi deschide fizic acel loc. Deschiderea se face cu ajutorul energiei şi cu anumite tipare de gândire. Este necesar ca persoana potrivită să opereze anumite simboluri. Ea trebuie să poarte în câmpul său de energie aceste simboluri, care sunt necesare pentru a descuia piatra.

D: Nu e vorba de simboluri fizice pe care să le cunoşti?

M: Înainte de a se încarna aici, le cunoşteau. Simbolurile se aflau în câmpul lor de energie.

D: Deci au fost puse acolo înainte ca persoană să se încarneze?

M: Da. Uneori au trebuit să capete dreptul de a le folosi. Au trebuit să înveţe anumite lucruri sau să treacă anumite teste pentru că simbolurile să devină funcţionale, ca să fie activate şi să funcţioneze. Deci dacă acel om se află în locul potrivit dar nu e timpul potrivit, nu se întâmplă nimic. Nu se întâmplă nimic nici dacă nu are învăţătura potrivită şi dacă nu a trecut de anumite teste care să arate care sunt intenţiile lui adevărate, care să activeze aceste simboluri în câmpul său

de energie. Dacă îndeplinește aceste condiţii şi trece apoi pe acolo, atunci i se permite să deschidă acel loc, să ştie unde să meargă şi cu puterea sa mentală, cu anumite gânduri, să deschidă locul ca şi cum ar folosi o cheie. Deasemenea trebuie să existe mai mult decât o persoană care să lucreze cu aceste lucruri, trebuie să fie mai mulţi, în cazul în care unul eşuează.

D: Da, asta are sens. Când oamenii se încarnează, ei poartă anumite simboluri în aura lor şi în câmpul lor.

M: Da, toţi purtăm aceste simboluri. De asta uneori ne completăm sau ne recunoaştem unul pe altul. Nu le vedem cu ochii fizici, dar corpul nostru ştie asta, câmpul nostru de energie ştie şi putem experimenta anumite senzaţii de repulsie sau de atracţie, sau putem simţi o stare de bine.

D: Deci aceste simboluri sunt importante. (Da) Aceste simboluri sunt create în lumea spiritului. (Pauză) Mă întreb de unde vin, cine decide să le pună în aura ta, în câmpul tău de energie, ca să zicem aşa, în lipsa unui termen mai potrivit.

M: Ele fac parte din mintea universală, din inteligenţa universală şi coincid cu planul nostru de viaţă înainte de a ne încarna. Sunt ca nişte chei de-a lungul vieţii noastre. Dacă mergem într-un anumit loc, dacă întâlnim un anumit om, atunci cheia se potriveşte în lacăt. Sau cele două simboluri se pot uni, sau pot fi simboluri opuse care te pot ajuta să îţi dai seama ce trebuie sa faci. Uneori se descuie amintiri, uneori se declanșează un anumit răspuns în interiorul nostru, care ne ajută să luăm decizii, să ne schimbăm viața, stilul de viață. Deciziile noastre de viață sunt ca un micuț sistem de ghidare care poate fi activat într-un anumit moment și ne poate ajuta să știm ce să facem și când să o facem.

D: Dar omul obișnuit nu știe aceste lucruri, nu este conștient de ele.

M: Nu, dar cu toţii le avem în noi.

D: Dar de obicei nu le putem vedea şi nu ştim că ele se află acolo.

M: Unii oameni le pot vedea, dar majoritatea oamenilor nu le putem vedea cu ochii fizici.

D: Ai doar anumite sentimente şi există anumite instincte.

M: Da, da. Aşa e.

D: Asta este important. Asta înseamnă că simbolurile sunt foarte importante pentru mintea universală.

M: Afirmaţia este corectă. Ele constituie un limbaj universal.

***

Aceste informaţii se corelează cu alte informaţii pe care le-am primit şi raportat în alte cărţi ale mele. De exemplu extratereştrii comunică prin intermediul

simbolurilor, care conţin blocuri de informaţii şi concepte care pot fi transferate mental. Aşa se explică parţial şi numeroasele relatări pe care le-am primit de la oameni care au simţit cum le intră în minte un şuvoi de simboluri. Unii oameni au povestit cum stăteau întinşi pe canapea în living room şi au văzut o rază de lumină cum intra prin fereatră, iar această rază conţinea numeroase figuri geometrice şi simboluri. Această rază de lumină s-a concentrat pe fruntea lor, în zona frunţii. Alţii au raportat cum simţeau imboldul covârşitor de a sta ore întregi desenând anumite simboluri sau de a face alte desene ciudate. (Mulţi oameni mi-au trimis desenele lor şi este uimitor cât seamănă între ele). Extratereştrii mi-au vorbit despre cercurile din lanurile de grâu, care conţin şi ele blocuri de informaţii. Nu este necesar ca un observator să se afle în cercuri, pentru a primi aceste informaţii. Dacă vezi un simbol într-o revistă, într-un ziar etc, acest lucru este suficient pentru descărcarea informaţiei. S-au raportat diverse alte moduri prin care se descarcă informaţiile. Ei au spus că acesta este limbajul lor. Persoana care primeşte nu trebuie să înţeleagă numaidecât mesajul. El este implantat în subconştientul persoanei, la nivel celular. Scopul este ca în cele din urmă, când vor avea nevoie de aceste informaţii, să le poată accesa şi să poată chiar şti de unde provin ele. Asta aduce în discuţie întrebarea dacă ne încarnăm cu un tipar simbolic întipărit în sufletul nostru sau în aura noastră, cum s-o fi făcând asta. Atunci descărcările de la extratereştri se adaugă la acest tipar, sau îl activează. Mi s-a spus că tiparul se schimbă pe măsură ce o persoană trece apoi prin experienţele vieţii.

***

D: Știu ca există multe piramide în Egipt. Ai pus obiectele într-o piramidă mare?

M: (Pauză) Cred că se află în laba Sfinxului mai degrabă decât în piramidă. Așa cred. Sunt multe tuneluri subterane și camere acolo. Cred că le-am amplasat (dacă mă uit la Sfinx) în laba stângă.

D: Aceste tuneluri trec și pe sub piramidă?

M: Da, sunt multe tuneluri sub piramide.

D: Dar majoritatea oamenilor nu știu cum să le acceseze, nu-i așa?

M: Nu, doar anumiți inițiați sau preoți sau persoane regale. Omul de rând nu știe cum să o facă. Există zvonuri că tunelurile există, există scurgeri de informații, dar omul de rând nu cunoaște amănunte, a auzit doar zvonuri că ar exista aceste tuneluri.

D: Dar dacă Sfinxul și piramidele se aflau deja acolo când ai ajuns acolo, ai auzit zvonuri despre cine le-a construit?

M: (Pauză) Da. Cred că civilizația care le-a construit nu era atât de avansată ca a noastră, dar a primit ajutor de la extratereștri. Pentru că nivelul general de inteligenţă al acelei societăţi nu era foarte dezvoltat, li s-au dat aceste informaţii, care au fost transmise unei părți mici din populaţie; nu toată lumea a accesat informaţiile. Cea mai mare parte din oamenii de atunci îi urmau pe ceilalţi şi nu gândeau în mod independent.

D: Ai auzit cum au reuşit să ridice pietre atât de mari?

M: S-a făcut prin manipularea energiei. S-a folosit şi un dispozitiv gravitaţional

de levitaţie. Era aproape imposibil să le construieşti altfel.

D: Acolo de unde vii, puteai realiza astfel de lucruri?

M: Da, deşi expertiza mea nu este în domeniul arhitecturii sau al construirii clădirilor. Cunoșteam elementele de bază ale manipulării energiei şi levitaţia. Majoritatea studenţilor iniţiaţi şi cei care lucrau în templuri ştiau aceste lucruri. Făcea parte din învăţăturile noastre. Cunoşteau levitaţia şi cum se foloseşte energia.

D: Deci aceste lucruri se predau tuturor?

M: Da, dar existau şi indivizi care erau foarte avansaţi în domeniul arhitecturii, în crearea lucrurilor materiale şi nu erau doar creaţii la nivel material, nu erau doar tridimensionale, era o întreţesere a ceea ce este material, cu vibraţiile înalte care se apropie de manifestarea spiritului în materie. Nu erau doar lucruri la nivel fizic.

D: Dar ai spus că aceşti oameni care locuiau în Egipt nu erau destul de avansaţi ca să facă piramidele singuri.

M: Nu. Existau alţii care erau mult mai avansaţi şi mai deschişi... care erau mai educaţi decât oamenii de rând care trăiau acolo. Şi li s-au dat aceste informaţii în speranţa că informaţiile vor face civilizaţia lor să avanseze. Civilizaţia lor a fost contactată de extratereștri, de cei care supraveghează omenirea. Aceştia au venit şi i-au ajutat cu diverse lucruri. Apoi am venit noi şi datorită cunoaşterii noastre şi a locului de unde veneam, am putut să îi ajutăm şi noi să progreseze.

D: De ce au fost construite piramidele? Ce scop aveau ele?

M: (O pauză lungă) Erau o sursă compactă de energie. Nu erau ca un cristal, dar reuşeau să amplifice şi să ajute la crearea multor lucruri în interiorul piramidei, cu vibraţiile piramidei. Erau şi centre de învăţătură, dar era ca şi cum ai intra într-o altă dimensiune, din cauza energiei pe care o susţineau. Ele puteau să amplifice şi să transmită vibraţii şi energii în alte zone, erau ca un câmp de energie sau o forţă uriaşă... Poate nu chiar ca o forţă, erau mai degrabă un centru de putere extraordinară şi de energie.

D: De asta au vrut extratereştrii să construiască piramidele?

M: Acesta este doar o parte din motivul pentru care au fost construite, o parte din funcţionalitatea lor. Extratereştrii vor doar ca omenirea să creeze o lume mai armonioasă şi mai paşnică, un loc mai paşnic în care să trăieşti. Ei vor ca planeta să nu mai fie un loc al sărăciei, durerii și disperării. Ei sperau că vom reuşi să folosim aceste informaţii şi aceste daruri ca să ne expansionăm, ca să dezvoltăm această posibilitate.

D: Este vorba despre oameni care posedau cunoaşterea modului cum poţi folosi energia.

M: Afirmaţia este corectă. Au existat anumiţi oameni care au primit această cunoaştere şi odată cu construirea piramidelor s-a dezvoltat o civilizaţie în această zonă. Dar odată cu apariţia şi dezvoltarea acestei puteri, apare şi negativitatea (sau posibilitatea dezvoltării negativităţii) ca în Atlantida.

D: Sau pericolul folosirii greşite a energiei.

M: Afirmaţia este corectă. (Oftează adânc) Liberul arbitru poate acţiona în ambele direcţii.

D: Putea să meargă în ambele direcţii. De asta în loc să vă folosiţi sulurile şi cristalele, v-aţi hotărât să le ascundeţi într-un loc unde se vor afla în siguranţă.

M: Da. Oamenii nu erau gata să primească aceste informaţii şi nu le-ar fi folosit aşa cum trebuia. Deja existau abuzuri de putere în anumite zone şi lucrurile puteau scăpa de sub control, aşa cum s-a întâmplat în Atlantida. Lucrurile puteau scăpa de sub control foarte uşor şi puteau degenera într-o altă Atlantidă, dacă aveau cunoaşterea şi uzul puterii absolute.

M-am hotărât atunci să o duc pe Marie înainte în timp, în ultima zi din acea viaţă, pentru că mă gândeam că nu mai era nimic de aflat, după ce ascunseseră secretele.

M: Sunt foarte bătrână, dar corpul meu a rămas într-o formă destul de bună, datorită cunoaşterii mele de vindecare şi a folosirii energiei şi a gândurilor care influenţează forma fizică, aşa cum ne-au spus profesorii noştri. Dar corpul meu a îmbătrânit şi este foarte obosit. Sunt gata să plec.

D: Deci nu e nimic în neregulă cu trupul?

M: Îmbătrâneşte. S-a schimbat din cauza efectelor vieţii pe Pământ, dar lucrurile sunt în regulă, nu merg într-o direcţie greşită.

D: Ai trăit multă vreme în Egipt?

M: Da, îmi vine să spun... poate 40 de ani sau mai mult.

D: Şi ai reuşit să transmiți mai departe o parte din cunoaştere?

M: Da, am reuşit. Am împărtăşit ce credeam eu că este potrivit pentru a fi învăţat. Am avut ucenici care au fost antrenaţi pe cale, dar iarăşi spun că nu le-am putut transmite toată cunoaşterea, pentru că nu ar fi fost potrivit în acele vremuri.

D: Da. Nu ai reuşit asta, dar ai realizat multe lucruri în viaţa aceea.

M: M-am străduit, dar întotdeauna există şi decizii greşite. Uneori le spui anumite lucruri oamenilor şi îi înveţi cum să facă, iar ei nu le vor folosi... Aşa cum se întâmplă de multe ori în viaţă, oamenii vor lua darurile şi o parte din ei le vor folosi, alţii nu le vor folosi şi unii le vor folosi în mod greşit.

D: Aşa e peste tot? (Da) Este cineva alături de tine în

ultima zi din viaţa ta?

M: Nu, sunt singură. Nu îmi este frică, dar ştiu că sunt gata să plec.

După ce a ieşit din trup şi a trecut în lumea spiritului, am rugat-o să îşi treacă în revistă viaţa pe care tocmai o părăsise, ca să vadă dacă a existat o anumită lecţie pe care a învăţat-o.

M: Cred că a trebuit să învăţ despre răbdare, pentru că eram mereu nerăbdător să învăţ. Îmi doream să învăţ mai mult şi niciodată nu am simţit că am ajuns unde trebuia să fiu. Ajungeam într-un anumit punct, dar nu era niciodată destul pentru mine. Credeam că trebuie să ştiu mai mult şi să o fac cât mai repede. Asta a fost o lecţie foarte grea.

D: Crezi că ai învăţat-o?

M: Oare reuşeşte cineva să o înveţe vreodată? Este o lecţie grea. Da, am învăţat să am mai multă răbdare.

D: Ai avut multă cunoaştere.

M: Da, asta a fost o altă parte din lecţie. (Oftează adânc)... Să înveţi cum să foloseşti şi să transmiţi cunoaşterea. Responsabilitatea care însoţeşte acest lucru. Fiindcă dacă ţi s-a dat cunoaşterea, trebuie să înveţi să o foloseşti în mod înţelept. Uneori este potrivită pentru alţi oameni, alteori nu este potrivită. Iar

dacă o transmiţi unei persoane greşite într-un moment nepotrivit, poate fi dezastruoasă. Dar dacă le-o transmiţi la momentul potrivit, poate produce rezultate minunate, minunate.

D: Trebuie să acţionezi cu discriminare.

M: Afirmaţia este corectă. Este o mare responsabilitate.

Am cerut apoi entităţii să se îndepărteze şi am integrat personalitatea Mariei înapoi în trup, ca să pot vorbi cu subconştientul său.

D: De ce ai ales să îi arăţi Mariei această viaţă?

M: Pentru că există multe similarităţi cu experienţele prin care trece ea astăzi. Se află pe o cale de învăţare cu mari oportunităţi care pot schimba lumea, care pot ajuta la crearea unei lumi noi şi are o mare responsabilitate.

D: Dar la suprafaţă lucrurile nu seamănă.

M: Ea are abilitatea de a face multe lucruri bune în această lume prin folosirea energiilor sale, a cunoaşterii sale din toate vieţile ei trecute. Este capabilă să comunice cu mulţi oameni, cu multe entităţi, sau va fi capabilă să o facă, atunci când va fi gata. Dar dacă nu face asta la momentul potrivit şi în ordinea potrivită, atunci se vor pierde multe lucruri valoroase. Este foarte important ca ea să înţeleagă acest lucru. În primul rând răbdarea este foarte importantă. Toate lucrurile vor veni atunci când le este timpul. În al doilea rând pe măsură ce îşi

cultivă aceste puteri şi aceste abilităţi, trebuie să le folosească cu multă discriminare. Deşi intenţia şi dorinţa sa de a-i ajuta pe alţii sunt corecte, nu îi ajuţi întotdeauna pe ceilalţi urmând calea cea mai uşoară. Uneori trebuie să înveţe singuri. Uneori nu e bine să le dai tot ceea ce, văzut pe dinafară, pare că le va fi de folos. Asta nu este întotdeauna decizia corectă. Trebuie să le dea ce este bine la momentul potrivit, iar uneori este bine să le dea mai puţin decât ar putea ei să primească.

D: De unde va proveni această cunoaştere?

M: Este o cunoaştere pe care a avut-o, pe care a învăţat-o în toate vieţile sale trecute. La momentul potrivit, o va accesa din nou.

D: Vrei să spui că îşi va aminti?

M: Da. A fost aranjat de dinainte ca alte părţi din ea... din mine, din suprasuflet, să intre în ea la momentul potrivit şi să aducă aceste daruri, aceste energii şi această cunoaştere, de care are nevoie ca să ajungă la următorul nivel.

D: Dar personalitatea prezentă va rămâne intactă, nu-i aşa?

M: Da. În mare măsură da.

D: Vrei să spui că e ca o suprapunere, ca o unire cu partea care deţine informaţiile?

M: Afirmaţia este corectă. Această parte se va uni cu fiinţa sa prezentă.

D: Atunci nu este nevoie să mai studieze sau să meargă la cursuri?

M: Ba da. Are nevoie să facă aceste lucruri, pentru că o vor ajuta să îşi declanşeze amintirile. O vor ajuta în procesul de reînvăţare. Uneori este greu să readuci, să reactivezi anumite tipare de gândire. Dacă le va reînvăţa, se vor activa noi circuite în mintea sa, ceea ce o va ajuta în viaţa prezentă. Ea trebuie să fie pregătită şi în lumea în care trăieşte acum.

D: Mai are o întrebare. Suferă de rău de mare. Îi place apa, iubeşte delfinii, dar când urcă într-o ambarcaţiune, are rău de mare.

M: Nivelul de energie al oceanului este foarte ridicat şi sunt generate energii puternice, iar corpul său, esenţa sa, transmută energiile şi absoarbe foarte multă energie, înainte să înceapă să simtă asta la nivel fizic. De asemenea răul de mare mai are de a face cu perioada lungă de timp pe care a petrecut-o pe ocean, când a fugit din Atlantida. A fost foarte stresant pentru ea să se afle atâta vreme pe ocean, unde nivelul energiei era foarte înalt. Deşi avea abilitatea de a controla elementele şi de a modifica energia pentru a împiedica marea să fie prea agitată, din cauza lipsei de hrană şi de apă, organismul său se afla într-o stare slăbită.

D: Situaţia respectivă a creat o traumă.

CAPITOLUL 7

Cunoașterea străveche

Am făcut această sesiune în luna mai din anul 2002, la o fermă din afara localităţii Bozeman din Montana, când stăteam la o casă de oaspeţi. Am mers la Bozeman ca să ţin mai multe conferinţe, dar motivul principal pentru care am mers acolo a fost ca să o întâlnesc pe Leila Sherman, femeia în vârstă de o sută de ani care a făcut fotografia cu Isus, pe care am folosit-o pentru coperta cărţii Isus şi Esenienii. Știam că asta ar putea fi unica șansă de a o întâlni. O altă femeie lucra cu Leila la procesarea şi prezentarea pe piaţă a fotografiei. Leila mi-a spus că era gata să moară, dar când au lansat website-ul www.christpicture.com şi planul de marketing, aceste lucruri au fost atât de captivante încât mi-a spus că vrea să mai rămână aici încă o sută de ani. Leila locuieşte într-o casă de bătrâni, dar este încă foarte activă şi capabilă să-şi poarte de grijă. A spus că e cea mai bătrână persoană din cămin, dar este și singura care nu are nevoie de asistenţă.

Tot atunci Lorraine a venit la Bozeman cu avionul, din alt stat. Lorraine era o vindecătoare care colabora cu doctorii şi spitalele, ca să introducă şi să combine metode de vindecare naturală cu metodele tradiționale. În orașul mare în care locuiește, ea colaborează cu cinci spitale și a început prin a preda cunoștințe asistenților medicali. E foarte inteligentă. Crede că acest proiect se va dezvolta și va deveni ceva foarte important.

În sesiunea de regresie când a coborât de pe nor, s-a văzut ca o fată în vârstă de 14 sau 15 ani, cu păr lung maroniu-roșcat, într-un loc liniștit, care credeam că

este un oraș pe malul mării. Așa părea a fi, dar pe măsură ce regresia a progresat, am descoperit că lucrurile stăteau altfel. Și-a descris casa dintr-un golfuleț cu arcade mari deschise pe laturile casei, către apă. Ea dorea să trăiască o viață normală acolo cu părinții și frații săi, dar o grupare influentă de pe insulă avea alte planuri în ceea ce o privea. Ei aflaseră că era diferită de ceilalți oameni și vroiau să-i folosească abilitățile. Urma să meargă să trăiască într-un templu mare, pe dealul de deasupra orașului.

L: Eu am anumite daruri. Eu pot să văd.

D: Ce anume poți să vezi?

L: (Șoptește) Viitorul. (Pauză lungă) Pot să văd viitorul. Ei vor să mă învețe cum să mă direcționez.

D: Deși ai darul, nu știi cum să-l controlezi. Asta vrei să spui?

L: Nu. Ei vor să-l controleze prin mine. (În șoaptă) Ordinul lor. Bărbații care conduc totul. Vor să controleze marea, oamenii. Voi locui într-un templu mare de pe deal și voi face ce-mi vor spune ei să fac.

D: Bărbații din templu controlează lucrurile?

L: (Cu un ton curios) Da. Ei mă controlează. Dar eu vreau să stau cu familia mea. Vreau să călătoresc pe mare. Fraţii mei pot să facă ce vor. Eu vreau să cânt, dar nu mi se permite să cânt, pentru că se întâmplă lucruri ciudate când scot sunetele acelea.

D: Nu văd ce nu ar fi în regulă cu cântatul. Ce se întâmplă când scoți sunetele acelea?

L: Orice vreau. Bărbații de pe deal se tem de mine.

I-am dat asigurări că poate să vorbească despre aceste lucruri, fiindcă eu nu constitui o amenințare.

D: Ce fel de sunete scoți?

Lorraine şi-a încreţit buzele ca şi cum ar fi scos sunetul „Oooo”.

D: Îți miști buzele, dar eu nu pot să aud nimic.

L: Nu auzi sunetul? E ca vântul. Sunt sunetele vântului.

Apoi a început să scoată un ton ciudat, ascuţit şi prelung. Era un sunet gradat dar constant, care începea de la Ooooooooooooooooh (tonul de mijloc) apoi trecea la Ooooooooooooooooh (ton înalt) Ooooooooooooh (ton şi mai înalt, apoi prea înalt ca să-l mai auzi) şi apoi iarăşi un ton de o frecvenţă mai joasă: Ooooooooooooooooooooh (ton mediu). Mai târziu când Lorraine a ascultat banda, a spus că în mod normal nu ar fi putut să reproducă acel sunet. Mai ales partea în care îşi ridica treptat tonalitatea, până când era prea sus ca să o mai poţi auzi.

Ea mi-a explicat că sunetul „deschidea uşile”. Nu am înţeles ce vroia să spună. Se referea la uşi fizice? „Poţi să treci prin aceste uşi. Ei nu pot să le vadă.” Deci în mod evident nu era ceva fizic. Se referea la ceva dintr-o lume nevăzută.

L: Sunt uşi aurite cu pietre preţioase încrustate pe margini şi cu o lumină albă şi colorată în centru. Ele nu sunt cu adevărat fizice. Sunt nişte deschideri, nişte portale.

D: Unde le vezi?

L: În faţa mea. Acolo, în spaţiul din faţa mea.

D: Când eşti afară?

L: Nu. Ele sunt cu mine oriunde. Ele se află în spaţiu. Sunetul creează uşile şi deschide uşile. Când se deschid, eu pot să trec prin uşi.

D: Și nimeni altcineva nu poate să vadă aceste uși? Când ai descoperit prima dată că poți face asta?

L: Aveam cinci ani. Eram cu familia mea, cu unchiul meu. Le-am spus niște lucruri pe care puteam să le văd prin uși. Ei au crezut că inventam povești, că eram ciudată.

D: Ce ai văzut prin uși?

L: (În șoaptă) Eu văd viitorul.

D: Cum ai știut că era viitorul?

L: Pentru că le spuneam poveștile și apoi se întâmplau. Ei au început să creadă ce le spun, când am ajuns la vârsta de opt ani. Apoi m-au luat bărbații de pe deal. Au început să mă testeze. Am fost pusă într-o cameră și am fost supusă la diverse teste. Ei scriau ce le spuneam eu. Apoi au încercat să mă antreneze, ca să schimb ceea ce vedeam. Ei doreau ca eu să schimb lucrurile, ca să-i ajut pe ei. Să le redirecționez. Să fac să se întâmple lucruri bune pentru ei. Să trimit lucrurile rele către altcineva.

D: Deci vedeai și lucruri rele?

L: Puteam să văd totul. Știam ce va urma. În interiorul uşilor existau trei ferestre. Eu vedeam că se pot întâmpla trei lucruri diferite.

D: Deci viitorul nu este unul singur.

L: (În şoaptă) Nu. Eu aş putea să-l schimb. Să-l trimit în altă parte, să-l mut. Să-l fac să fie diferit.

D: Este permis să faci așa ceva?

L: E ca norocul. Când îţi vine norocul, ghinionul trebuie să meargă în altă parte. Ei nu vedeau asta. Ei credeau că pot să ia tot norocul şi să-l păstreze. Ei l-au luat pentru ei şi controlau toată lumea. Noi locuiam pe o insulă mare, cu multe golfuleţe. Am văzut-o de pe nor, când am coborât. Este frumoasă. Iar ei au nişte structuri înalte pe vârful dealului. Îi conduc pe toți oamenii de dedesupt.

Părea a fi un fel de religie organizată.

L: Încă nu au o biserică. Nu există încă o religie. Este vorba de putere. Este templul. Este locul tuturor fiinţelor.

Se pare că ne-am întors în timp, înainte de apariția religiilor organizate. Dar nu contează. Puterea şi lăcomia au existat încă de la începutul omului pe Pământ. Se pare că a existat o bătălie constantă între forţele binelui şi ale răului.

D: Ei doreau să controleze pe toată lumea care locuia pe insulă, transformând ceea ce vedeai tu?

L: Da. Asta fac ei. Toţi cei care au minţi puternice locuiesc în templu. Iar eu trebuie să merg să locuiesc în templu. Trebuie să-mi părăsesc familia.

D: Ce simte familia ta în legătură cu acest lucru?

L: Ei au devenit foarte prosperi din cauza a ce fac eu. Le-am adus noroc. Te gândeşti la ceva şi se întâmplă. Apoi iei acel ceva şi îi dai o direcţie, îl trimiţi în alt loc, îl direcţionezi. Ei vor avea un control total al puterii, dacă voi merge să locuiesc acolo. Eu trebuie să le arăt cum să facă.

D: Crezi că poți să le arăți cum să facă?

L: Nu. (Începe să scoată iar sunetele Ooooh) Tot ce fac eu este să deschid o fereastră. Portalul se deschide cu un sunet. Apoi pot să văd prin uşă, dacă privesc prin ea. Sunetul face valuri şi valurile deschid fereastra, iar eu pot privi la ceea ce se va întâmpla.

D: Dar ai spus că trebuie să-i înveți cum să facă şi ei asta?

L: Da. Ei cred că pot să învețe asta. (Chicotește) Dar eu nu știu de unde vine.

D: Cum poți să le arăți ceva, dacă nu ești sigură nici tu cum faci aceste lucruri?

L: Nu știu cum să ascund față de ei informațiile. Ei mă vor obliga să le divulg, sau va avea de suferit familia mea.

D: Înțeleg. Ei sunt bărbați și probabil că nu ar putea să scoată astfel de sunete.

L: (Șoptește) Nu. Nu ar fi posibil. Anul ăsta am aflat cum să nu le spun adevărul. Îi voi face să facă lucrurile corect. Învăț de la unchiul meu cum să le controlez puterea. Dar trebuie să mă prefac că nu vreau să știu. Iar ei încearcă să mă învețe din ce în ce mai multe lucruri. În curând voi avea toată cunoașterea lor. Fiecare din grup are diferite daruri, din domenii diferite. Ei cunosc diferite lucruri privitoare la cum să controlezi mințile oamenilor și m-au învățat fiecare dar pe care-l au ei, dar trebuie să fac și eu ceva, pentru că ei fac toate lucrurile astea dintr-un motiv greșit. Au să ne distrugă. Ei iau toată energia pozitivă și aruncă toată energia negativă într-o gaură. În curând energia negativă se va acumula... și va erupe.

D: Energia trebuie să meargă undeva, asta vrei să spui?

L: Da. Dar ei nu înțeleg asta. Toți cred că pot să aibă parte numai de bine. Nu știu dacă voi reuși să conțin toată cunoașterea lor.

D: Ce vezi că se va întâmpla?

Ea ezită, apoi începe să plângă.

L: Totul se prăbușește în ocean.

D: Încerci să-i avertizezi?

L: Da. Ei spun că depinde de mine să dau la o parte ceea ce este negativ, să transform viitorul. Aș putea să fac asta, dacă ei și-ar folosi puterea într-un mod corect. Dar ei nu o folosesc corect și încearcă să împingă în gaură mai multă negativitate. Negativitatea se acumulează, iar ei devin din ce în ce mai imprudenți și neglijenți. Mi-e teamă că va trebui să-i controlez. Când voi cunoaște toate darurile lor, voi putea să le iau puterea și să o direcționez înapoi către oameni.

D: Ăsta e planul tău? (Da) Te-ai dus la templul mare ca să locuiești acolo?

L: Da. Este frumos. Are multe scări, coloane și ferestre boltite care privesc către apă și sunt multe păsări mari, colorate. Se aude o muzică frumoasă. E foarte frumos. Eu am un leopard negru. (Am fost surprinsă să aud asta) Numele ei este Sasha. Este animalul meu favorit. Ea îmi aude gândurile. Este cu mine tot

timpul.

D: Credeam că leopardul este un animal periculos.

L: (Chicotește) Poate fi periculoasă, dar alege să nu fie.

D: Ceilalți oameni au și ei animale favorite?

L: Da. Mulţi din ei au. Sunt animale peste tot, care locuiesc în armonie în acest loc mare. Este o clădire cu coridoare mari şi cu multe camere frumoase. Eu vorbesc în fiecare zi cu oamenii şi îi mint. Le spun ceea ce vor bărbaţii să le spun.

D: Despre ce minți?

L: Despre pericolul de a trăi cu atâtea daruri. Nimeni nu mai este bolnav. Am învăţat să ne vindecăm. Eu am ajuns la vârsta de aproximativ 25 de ani.

D: Cum faci vindecarea?

L: Noi nu mai facem vindecări.

D: Dar când o făceai, cum o făceai?

Ea scoate acelaşi sunet ascuţit: „Oooo!”

D: Spune-mi ce faci.

L: Roteam tavanul ca să se alinieze la lumină.

D: (Nu înțelegeam) La care lumină?

L: Noi suntem lumină în interior. Lumina se fracturează şi trebuie realiniată la curgere. Fiecare din noi este învăţat tonurile, ca să se realinieze la lumină.

D: Spuneai că rotești tavanul. Ce înseamnă asta?

L: Folosesc culorile şi tonurile prin lumină, ca să le realiniez. Există un tipar pe tavan cu sistemul solar. Culorile şi tonurile trebuie să se potrivească la el. Culorile sunt pe panourile cu lumină de pe tavan. Arată ca nişte izbucniri de lumină de diferite culori. Arată ca o bucată de sticlă, dar există şi lumini micuțe

colorate, conectate la un fel de tuburi. Luminile par a fi solide, dar sunt mici fleşuri de lumină în diferite panouri. Ele creează panoul. Tiparul sistemului solar se transformă pentru fiecare persoană care vine sub lumină. El este accesat de o lumină pe care o ai la încheietura mâinii şi este apoi expus ca un tipar, pe tavan. Apoi luminile se aliniază şi coboară la baza creierului în corp şi realiniază corpul la lumina voastră.

D: Este vorba de un fel de maşinărie? (Da) Deci tiparul zodiacal se schimbă pentru fiecare persoană în parte?

L: Este ca un fel de hartă a lor. Obişnuiam să lucrez cu asta individual, pentru aceşti oameni. În cele din urmă i-am învăţat să folosească tonurile şi nu mai aveau boli.

D: Mai este şi altceva pe tavan sau doar aceste tipare, apoi panourile şi lumina?

L: Există un obiect mare în centru, care direcţionează razele. Mai sunt o serie de obiecte care arată ca nişte cristale, amplasate la anumite distanţe în spaţiu. Lumina se fracturează când acesta se roteşte foarte, foarte repede şi nu poţi vedea cum se mişcă. Doar ştii că se mişcă. Emană ca nişte fragmente de lumină prin sticlă şi numerele sclipesc. Emite lumini din panourile colorate (vorbeşte ca şi cum abia acum şi-ar da seama). Lumina ricoşează apoi prin staturile de cristale, până ajunge la numerele care corespund tiparului individual al unei persoane. Apoi sunt trimise la baza craniului, prin punctele de pe corp. Sunt nişte puncte micuţe pe corp, care corespund la fiecare din aceste lumini. Apoi urcă de la chakra rădăcină până la chakra coroană.

D: Şi asta vindecă persoana?

L: O aliniază la lumina individuală.

D: Fiecare om are propriul său tipar? (Da) Și această metodă descoperă tiparul, astfel încât lumina să o poată activa și să vindece persoana?

L: Da. Știm cum să aliniem lumina. Când lumina este fracturată, informația de boală părăsește corpurile. Atâta timp cât lumina este aliniată, corpurile nu mai îmbătrânesc.

D: Și trebuie să existe anumite tonuri care să activeze acest proces. (Da) Bărbații știu cum să facă asta?

L: Nu. Dar eu știu. Am dat de bucluc, fiindcă am făcut asta. Oamenii plăteau ca să fie vindecați. Doar cei bogați puteau fi vindecați. Acum sunt foarte supărați pe mine, pentru că i-am învățat pe oameni cum să se vindece singuri. Dar nu contează. Oricum modul nostru de viață se apropie de sfârșit.

D: Asta vezi?

L: Da. Ghinionul crește. A ajuns la o mărime care nu mai poate fi conținut și va erupe. Dar lor nu le pasă. Ei nu mă cred. Ei spun că treaba mea este să schimb viitorul. Să trimit ghinionul în altă parte. Au ales și un loc unde să îl trimit. Este un loc unde trăiesc mulți oameni, care nu sunt bogați. Acești oameni susțin sistemul nostru social. Ei cred că nu mai au nevoie de acești oameni. E vorba de pescari și fermieri. Oamenii care susțineau acest pământ. Ei cred că nu mai au

nevoie de oamenii ăştia, dacă mă au pe mine ca să direcţionez norocul.

D: Şi ce vor folosi ca hrană?

L: Nu mai au nevoie de hrană.

D: Nu mai au nevoie să mănânce?

L: Nu așa cum mâncau altă dată.

D: Deci ei cred că se pot dispensa de oamenii de rând, care întreţineau sistemul?

L: Așa cred ei. Dar este incorect, pentru că oamenii sunt singurul lucru care contează. Ei nu înțeleg că s-ar distruge totul. Nu ar muri numai oamenii aceia ci noi toți, pentru că energia acumulată este atât de mare și de puternică.

D: Ai reușit să accesezi toată cunoașterea lor?

L: Da. Dar încă nu am destulă cunoaștere. Nu cred că va fi destul timp. Trebuie să acumulez suficientă cunoaștere, ca să îi pot controla. Ca să pot schimba ceea ce facem și să accept ghinionul, apoi să îi dau drumul puțin câte puțin, ca să

micșorez presiunea pe care stăm, ca să nu mai erupă. Ei cred că eu pot doar să o trimit în altă parte și să îi distrug pe alții aflați la depărtare, că tot necazul va dispărea. Ei nu înțeleg că ghinionul este atât de mare, încât ne va lua pe toți cu el.

D: Și ce se întâmplă?

L: (Pauză lungă) L-am lăsat să ne distrugă.

D: L-ai direcționat puțin câte puțin?

L: Nu. Așa vroiam să fac, dar nu mi s-a permis. Nimeni nu dorea să trăiască cu ghinionul acela. Să-i dau drumul puțin câte puțin însemna că mulți oameni vor trăi copleșiți de eșec, de foamete, de boală și dezarmonie. Nu le-am spus că se apropie. Am lăsat să erupă. (Îndurerată) Și a distrus totul. Totul s-a prăbușit. S-a auzit un vuiet lung de frecvență joasă sub pământ, apoi totul a început să se prăbușească în jurul nostru și ne-am rostogolit în mare.

D: Toată insula?

L: (În șoaptă) Totul.

D: Ce vezi când se întâmplă asta?

L: (O șoaptă palidă) Groază... oroare! Totul a fost distrus, nimic nu a supraviețuit. A fost ca o combinație de cutremure și o explozie de bombă atomică, de o putere extraordinară. Roșu, negru, culori întunecate din pântecul Pământului... au erupt și au luat totul cu ele. Și atunci forțele s-au egalizat.

D: S-au echilibrat? (Da) Iar tu unde te aflai ca să privești asta?

L: Eu stau lângă o coloană, sub una din ferestrele boltite. Privesc afară la ce se întâmplă. Arată ca și cum Pământul s-a deschis și a înghițit totul. Apoi a vomitat în afară. Văd nori negri pe cer, văd foc. Toată arta și frumusețea s-au dus. Am murit și eu.

A început să gâfâie ca și cum n-ar avea aer, ca și cum s-ar sufoca. I-am dat sugestia că poate observa scena ca observator dacă vrea, fără ca să experimenteze senzații fizice.

L: (În șoaptă) Apă. Mă înec. Pentru că noi ne aflam la înălțime, am fost ultimii care am murit. (În șoaptă) I-am privit mai întâi pe toți ceilalți cum mor.

D: Deci privești totul dintr-un punct de observație înalt, după ce ai ieșit din trup?

L: (Vorbește puternic și clar) Da.

D: Ce vezi din perspectiva asta?

L: Văd cum totul se prăbușește în mare. Văd trupuri moarte de oameni și animale, cum plutesc pe apă. Familia mea este cu mine. Toți sunt cu mine.

D: Ce simți despre ceea ce s-a întâmplat, când privești lucrurile din lumea spiritului?

L: Este o mare greșeală să permiți lăcomiei să ia puterea și să dețină controlul. A fost o lăcomie teribilă. Există o scară a lucrurilor: animale, copaci, plante, oameni... Cumva partea negativă a forței a fost mai puternică decât partea pozitivă.

D: Dar nu a fost vina ta. Nu trebuie să te simți responsabilă pentru nimic.

L: Mă simt tristă pentru că am eșuat.

D: Tu încercai să faci ceea ce este corect.

L: Da. Așa e. Marea s-a liniștit. Acum este calmă. Cerul a devenit din nou roz. Nu mai este nimic la suprafața apei. Este doar marea.

D: Ce s-a întâmplat în final?

L: Am revenit pe un pământ, unde era un deșert.

D: Pământul a apărut din nou?

L: (Cu un ton curios) Da. Apele au scăzut. Este foarte frumos aici.

D: De ce te-ai hotărât să vii într-un loc care este doar un deșert?

L: Ca să o iau de la capăt. De data asta trebuie să facem lucrurile corect.

D: Încă mai ai puterile acelea?

L: Nu. Acum suntem oameni simpli. E mai sigur așa. Va dura multe generații și cu timpul va veni și înțelegerea. Vom construi iarăși ca să ajungem la acel nivel, dar de data asta vom face lucrurile corect. Bărbații nu vor mai conduce totul. Nu va mai domni lăcomia.

D: Crezi că vei putea să readuci cunoașterea și puterea pe care ai avut-o prima dată?

L: Ea revine, o vom avea.

D: Dar oamenii sunt tot oameni. Crezi că vor putea să îşi controleze tendinţele negative de data asta? (Da) Crezi că ei sunt gata pentru asta? (Da) Fiindcă ştii că întotdeauna vor exista oameni lacomi pe lume, care vor să controleze totul.

L: Ei se expun. Nu sunt în contact cu puterea. Ei vor trebui să renunţe la obiceiurile pe care le au. Păstrătorii puterii nu-i vor mai lăsa să controleze.

D: Cine sunt păstrătorii puterii?

L: Femeile. Ele conduc lumea cu iubire.

D: Vrei să spui că de data asta nu vor mai fi implicați bărbații?

L: Nu. Ei sunt implicați, dar va mai dura mult timp până când vor începe să dețină puterea.

D: Femeile vor fi cele care vor hotărî cum să fie folosită puterea? Crezi că de data asta va fi folosită într-un mod corect?

L: Timp de mulţi, mulţi ani, zeci şi sute de ani, aşa va fi.

D: Te referi la întreaga planetă sau doar la o anumită porțiune?

L: La întreaga planetă.

D: Asta se va întâmpla rapid sau va dura ceva timp ca să se schimbe planeta?

L: Va dura.

D: Trebuie să începi de undeva, nu-i așa?

L: Da. Cunoașterea a fost folosită în mod greșit.

Apoi am cerut permisiunea să vorbesc cu subconștientul, ca să aflăm de ce a ales să îi arate lui Lorraine această viață.

D: De ce ai ales să îi arăți această viață? Ce ai vrut să îi transmiți?

L: Am vrut să îi transmit că gândurile ei sunt în regulă. Calea veche dispare și vine calea nouă. Lucrurile nu vor mai fi niciodată la fel. Trebuie de asemenea să se pregătească să fie singură.

D: Ce vrei să spui?

L: Rolul ei se joacă din energia feminină.

D: Dar ea este căsătorită.

L: (Pauză) Viața îi pregătește o altă cale. Nu putem să îi spunem mai mult despre asta, acum.

Acesta este unul din indiciile care îmi arată când comunic cu adevărat cu subconștientul. El poate fi foarte obiectiv, lipsit de emoții și uneori extrem de dur în exprimare. Uneori este chiar crud.

De multe ori când Lorraine se relaxa sau medita, ea a văzut o cameră unde făcea vindecări cu cristale și cu semne zodiacale pe tavan. Subconștientul a recunoscut că era vorba de aceeași cameră, descrisă în regresie.

D: Ea simte că are această putere de vindecare, dar nu poate ajunge la ea.

L: O va regăsi. Este mereu aceeaşi. Ceea ce porneşte de la început, va fi finalizat.

D: Ea a încercat să folosească aceste lucruri într-un mod corect. Nu a fost vina ei ce s-a întâmplat, nu-i aşa?

L: Nu există vină. Nu există regrete. Puterea s-a închis o vreme, până când toată lumea va înțelege despre echilibrul puterii.

D: Se pare că ea trebuie să învețe femeile, dar majoritatea doctorilor sunt bărbați.

L: Din ce în ce mai multe femei vor deveni medici. Vei vedea în viitor că foarte puțini bărbaţi vor fi medici. Vindecarea vine prin feminin. Este o energie pozitivă. Acolo începe vindecarea. Acolo începe viața.

D: Ei subestimează puterea energiei feminine, nu-i aşa?

L: Au controlat-o întotdeauna.

D: Cred că de fapt le era frică de ea.

L: Hmm, chiar ar trebui să le fie. Noi am adus-o pe Lorraine la tine, pentru că avea nevoie să afle anumite răspunsuri. Sperăm că va putea integra ce a văzut și va reuși astfel să își folosească puterea.

Această sesiune conține informații despre distrugerea Pământului în trecutul îndepărtat. Ni s-a spus că civilizațiile de pe Pământ au ajuns la o dezvoltare remarcabilă, doar pentru a dispărea apoi de multe ori. Acest lucru s-a petrecut cu multă vreme înainte ca „omul modern” să apară pe scenă. Există o bucată mare de istorie, despre care noi nu știm nimic. Aceasta este treaba mea, să redescopăr această cunoaștere pierdută.

***

Într-o altă sesiune, clientul meu a descris un grup asemănător de oameni foarte avansați, care trăiau într-o civilizație din trecutul îndepărtat. Rita, producătoare de televiziune, s-a văzut în altă viață într-o sală înaltă, cu coloane. Tavanul era cel al unui dom cu o înălțime de 60 de picioare. Pereții erau făcuți din alabastru aurit sau din agat. Dușumelele păreau de asemenea făcute dintr-un alabastru turnat în forme geometrice, cu un strat subțire de argint care le separa. A văzut și o casă a scărilor foarte largă, cu trei sau patru trepte din lespezi mari care urcau până la un nivel mai înalt, în zona centrală de sub dom. Aici lucra ea, împreună cu alte unsprezece femei.

„Camera aceasta rotundă este un loc deosebit, unde ne adunăm ca să facem anumite activități speciale. Structura de dom se află în centrul acestei clădiri și are un scop energetic. Aici invocăm energia cu intenția și scopul de ajustare a câmpurilor de energie.”

Femeile erau îmbrăcate în veșminte ușoare și largi, legate cu un cordon în jurul

taliei. Îi aminteau de desenele zeiţelor din antichitate. Hainele aveau culori pastelate. Avea aproximativ 30 de ani, cu un păr roșu închis și cu o piele palidă.

„Bărbaţii nu au permisiunea să intre în această clădire. Doar femeile fac acest gen de activitate. Nu suntem singurul grup de femei care fac asta. Mai există un grup de femei bătrâne care lucrează cu un alt fel de energie. Tot ce știu este că există femei mai în vârstă care fac asta, iar noi suntem femeile tinere. Și în grupul nostru există o femeie mai în vârstă. Va trebui să preluăm munca, pentru că la un moment dat ele nu vor mai lucra atât de mult și se vor odihni. Când este nevoie de anumite tipuri de energie și de cunoașterea pe care o posedă aceste femei mai în vârstă, ele ies în față. Are de a face cu liniajul lor și cu particularităţile cunoașterii pe care o posedă. Noi suntem femeile mai tinere, sau mai bine zis reprezentăm următoarea generaţie. Ele ne antrenează. Acum suntem destul de mature și experimentate. Avem o bătrână înţeleaptă cu păr alb, care lucrează cu noi. Iar noi la rândul nostru, vom putea să-i învăţăm pe cei mai tineri, pentru ca această cunoaștere să nu se piardă.”

Când s-au adunat cu toţii, ea a descris ceremonia sau ritualul pe care-l foloseau, pentru a începe lucrul cu energia. „Este liniște completă. Femeia mai în vârstă dă tonul, emite literalmente un ton. Nu știu de unde vine, dar ea produce acest ton în cameră și acest ton funcţionează circular, în sens orar. Ea scoate un ton care stabilește frecvența vibratorie în cameră, pentru munca pe care o vom face. Apoi trebuie să ne pregătim propriile noastre câmpuri aurice. Intrăm în câmpurile noastre aurice și creăm un ou albastru în jurul fiecăreia din noi, pentru protecţia noastră. Dar este mai mult decât protecţie. Oul albastru ne duce într-un loc unde putem să auzim și să vedem mai clar. Este un loc de transmisie și de receptare. Deci există un ou albastru, iar noi primim și transmitem din acest câmp de energie special, care ne înconjoară pe fiecare din noi.”

Femeile se adunaseră să lucreze pe o anumită problemă foarte importantă. „Ceva afectează vegetația din afara acestei regiuni. Se pare că este o problemă legată de Soare. Simt că are de a face cu petele de pe Soare, cu exploziile solare. Ceva de natura asta. Existau probleme pe Pământ din cauza unor interferenţe și nivelul de

radiații al Soarelui afecta vegetația și ființele de pe Pământ. Câmpurile de energie ale unor ființe, inclusiv plante, nu reacționau foarte bine la aceste schimbări și se dereglau. Energia este foarte intensă și noi încercăm să corectăm situația. Putem simți dereglarea în câmpurile vibraționale din jurul nostru.”

Eu m-am gândit că va fi foarte dificil să lucrezi cu Soarele, fiindcă are atâta putere. „Nu, pentru noi nu este dificil. Noi nu putem modifica Soarele, dar putem ameliora intensitatea efectului anomaliilor solare asupra unora dintre noi. Soarele arde, rănește și strică câmpurile emoționale la o parte din oameni. Atmosfera pare a se subția, pentru că de fiecare dată când se produc evenimente extraordinare pe Soare, noi suntem supuși influențelor lui. Acest lucru se poate vedea și este incomod pentru toate ființele care trăiesc aici, inclusiv pentru pești și pentru apă. Apa e fierbinte.”

A descris apoi ritualurile. „Spunem o rugăciune mare împreună și vorbim cu ființele care vor interveni între noi și Soare, care vor lucra pentru noi. Cerem ca efectele asupra Pământului să se amelioreze. Se cere și este invocat un strat protector ca o bulă, care să ne apere de o parte din efectele pe care le-am creat tot noi.”

Bineînțeles că am vrut să aflu mai multe despre ființele cu care colaborau. „Sunt niște ființe mari ca devele naturii sau ca spiritul Soarelui și tot ce funcționează între acestea. Există o ierarhie de îngeri și o ierarhie de deve care operează între Soare și noi, ca agenți de colaborare. Acest lucru permite asimilarea energiilor Soarelui, care pot fi utilizate și absorbite într-o manieră potrivită pentru planetă. Dar ceva s-a schimbat. Este ceva major. Nu știu dacă vom putea continua să ne mai bucurăm de susținerea lor, ca până acum. Am ajuns la un punct de cotitură. Simt o mare tristețe și îmi tremură tot corpul. Întotdeauna am putut să chemăm aceste ființe ca să ne ajute și ele ne ajutau dacă puteau, dar de data asta se pare că nu mai pot veni să ne ajute. Am ajuns la un moment critic din timp.”

Toate cele douăsprezece femei erau aranjate într-un cerc și invocau protecția.

„Intrăm în ouăle albastre şi simţim că nu mai putem funcţiona. Există o barieră de protecţie între elementele care produc nivelul de vibraţie la care funcţionăm noi, cele douăsprezece femei. Această bulă de protecţie va funcţiona multă vreme, putem rezista multă vreme. Nu ne mai simţim corpul, nu suntem conştiente de corpurile noastre. Cerem fiinţelor device să ne ajute şi de asemenea cerem permisiunea să ne proiectăm energiile într-o bulă protectoare care să ne mai protejeze încă o dată, dar nu mai avem timp. Ni s-a mai acordat o dispensă de mai multe ori, ca să ocolim destinul, ca să se amâne acest cataclism. Îmi vine în minte cuvântul eclipsă. Aceasta este eclipsa unui eveniment. Nu înţeleg ce înseamnă aceste cuvinte. Este un moment de eclipsă, ce o fi însemnând asta. Ne confruntăm cu un moment în timp când nu ştim dacă ni se va mai permite să invocăm protecţia altor fiinţe, din cauza fricii care domină oamenirea de pe planetă acum. Lucrurile se schimbă acum în mod dramatic şi rapid. Aici totul este afectat. Ştim doar că putem să stăm aici în picioare şi să întrebăm ce se va întâmpla. Asta-i tot ce putem face. Am reuşit de multe ori să amânăm acest deznodământ. Am mai lucrat cu aceste energii şi înainte. Nu e prima dată. Aceste fiinţe au lucrat cu noi, generaţii după generaţii. Aici timpul este diferit, în sensul că o generaţie durează o peroadă foarte lungă de timp. De-a lungul a mai multe generaţii, am invocat aceeaşi protecţie care a funcţionat în trecut, dar înţelegem acum că această tradiţie de ajutorare a ajuns la capăt. Va trebui să ne descurcăm cum putem.”

În ciuda faptului că au depus toate eforturile posibile, au eşuat. Clienta mea a spus ceva ce nu am înţeles. Ea a spus: „Nu mai putem continua aşa. Trebuie să dormim. Nu mai există nici o procedură după asta. Vom dormi multă vreme.” Am cerut mai multe explicaţii. Vroia să spună că au murit, că şi-au părăsit corpul fizic?

Mi-a răspuns că această interpretare era parţial corectă, fiindcă de fapt lucrurile erau mai complexe. „Corpurile noastre nu pot rezista impactului cu această radiaţie, corpurile vor muri. Va trebui să le părăsim. Eu sunt ca toată lumea. Şi mie imi este frică. Modul nostru de viaţă va fi distrus de forţa de pe anumite porţiuni din Soare. Modul nostru de trai va fi distrus şi nu vom mai exista aşa cum am făcut-o până acum. Este sfârşitul unei perioade, sfârşitul unei epoci. Va trece multă vreme înainte să putem reveni şi să ne reluăm activităţile. Va trebui

să traversăm o perioadă de somn și odihnă în care să lăsăm pur și simplu lucrurile să se întâmple, pentru a reveni apoi acolo unde ne-am aflat mai înainte și pentru a reconstrui viața într-o epocă de aur. Vom dormi o vreme. Cunoașterea noastră conștientă nu va mai fi ceea ce este astăzi. Va fi cum a fost înaintea noastră, în generația precedentă. Va adormi și se va închide, cât timp vom traversa acest ciclu întunecat. Apoi se va trezi la timpul potrivit și vor exista momente și locuri ca acesta, dar în alt mod. Vor veni cu toții ca să lucreze cu aceste ființe feminine, care s-au adunat ca să invoce toate forțele necesare, cum ar fi devele de pe Soare și din atmosfera de pe Pământ. Toți se vor aduna din nou ca să lucreze împreună, pentru a reveni într-o perioadă de aur, ca alabastrul acesta de care suntem înconjurați. Ne vom întâlni din nou într-o zi și vom atrage atenția tuturor, ca să se trezească. Suntem foarte triști. Această cunoaștere se va pune la păstrare până când... ceea ce a fost programat în noi se va trezi. Va veni o vreme în care ne vom trezi din nou ca Frumoasa Adormită, și încă odată totul va fi foarte frumos.”

Probabil vroia să spună că vechea cunoașterea și abilitatea umană de a folosi această cunoaștere vor rămâne închise multă vreme, până când va veni momentul potrivit ca aceste abilități și talente să fie aduse din nou pe Pământ. Ni s-a spus că asta s-a întâmplat după ce oamenii au abuzat de abilitățile lor în Atlantida. Mi s-a mai spus că „Ei” cred că am ajuns în pragul trezirii, că aceste abilități încep să reiasă la suprafață, la mulți oameni. Eu știu ce se întâmplă datorită oamenilor care vin la mine, ca să facă sesiuni de hipnoză. Unul din scopurile sesiunii este ca ei să înțeleagă că au aceste abilități și să le readucă la suprafață.

Din perspectiva ieșită din corp, ea putea să vadă tot ce s-a întâmplat. Am rugat-o să-mi spună ce vede. „Se prăjește totul, formele de viață nu pot supraviețui acestor radiații. Suntem prăjiți de radiații, dar suntem permeați și de această energie și lumină aurie. Nu mai înțeleg. Apoi totul dispare.” Am întrebat-o despre clădiri. „Nu cred că mai sunt relevante. A dispărut tot ce avea de a face cu acea frecvență, cu acea dimensiune, cu toate lucrurile delicate care sunt susținute doar printr-un bun echilibru electro-magnetic, prin nivele potrivite de radiații, temperatură adecvată, nivele de umiditate. Viața este sensibilă la tot ce se petrece, inclusiv la plante și animale. Totul a ajuns la capăt, a ajuns la sfârșit.”

Apoi a descris cum arăta totul după ce s-au calmat lucrurile. Se pare că nu a fost vorba de sfârşitul omenirii, pentru că a văzut câţiva oameni care au supravieţuit. „E foarte întuneric. Oamenii au revenit, dar este o locaţie diferită. Terenul e mult mai închis la culoare. E Orientul Mijlociu sau Africa. Arată la fel, doar că există mai mult pământ în Orientul Mijlociu şi Africa."

Am vrut să aflu mai multe despre catastrofa de care pomenise. „Ei se joacă şi experimentează. Folosesc energia, pentru că au ajuns departe în cunoaşterea energiei luminii şi a puterii cristalelor (siliconului). Am reuşit să angrenăm o mare parte din această energie, dar se pare că am depăşit limitele. Eu nu lucram în zona aceea. Nu era treaba mea. Mă aflam aici, în această zonă unde se află domul, sub dom, pentru că eram femeie şi asta era treaba mea. Dar în exterior au mai existat şi alţii care erau bărbaţi, şi lor li s-a permis să lucreze cu energiile. Se pare că au fost şi nişte femei care au avut voie să lucreze cu ele. Au lucrat cu generatoare şi cristale, cu astfel de lucruri. Pot să-i văd acum. Au amplificat energia dar acest lucru a generat probleme mari, care nu au mai putut fi inversate. Ceea ce au creat ei nu se potrivea cu efectele radiaţiilor solare. Acest experiment a avut un efect devastator. Nu a mai putut fi oprit. Ei l-au creat. Au exagerat şi au deranjat mult echilibrul radiaţiilor. Ne-au expus pericolului, iar noi eram complet vulnerabili. Nu mai existau bariere atmosferice care să ne protejeze de Soare şi de radiaţiile lui. Au distrus scuturile care ne protejau. Altfel nu am fi fost total expuşi la acţiunea Soarelui. Ne aflam prea aproape de el. Fuseseră montate aparaturi sofisticate pentru protecţia noastră, dar au fost distruse, pentru că ei se jucau cu sursele de energie. Acum trebuie să ne întoarcem în întuneric. Trebuie să o luăm de la capăt, să redescoperim totul de la început."

Am întrebat-o: „Zona în care locuiai era singura zonă de pe Pământ în care s-a întâmplat acest lucru? Sau s-a întâmplat şi în alte locuri de pe planetă?"

„Aceasta este zona care a fost arsă, dar au existat probleme mari şi în alte părţi.

Nici nu știu cât timp a trecut, dar văd viață. Totul arată dezastruos. Se pare că este vorba de o regiune dintre Orientul Mijlociu și Africa. Există puțină vegetație. Totul este primitiv. Acest loc obișnuia să fie foarte verde. Pot să văd cum era înainte. Vechiul peisaj a fost distrus. Au existat efecte asupra mediului înconjurător și în alte zone. Dezastrul nu s-a produs într-un singur loc. A durat mult timp ca viața să revină, pentru că și au fost afectate și alte zone. Ceea ce a rămas nu era plăcut și nici frumos. Nu erau locuri în care să vrei să mergi. Dar a trebuit să mergem acolo. Există mult frunziș în copaci, dar locul nu este atrăgător. Este un loc arid."

M-am întrebat dacă asta era din cauza deșertului care era cel mai mare din lume, care s-a format în zona aceea. „Este posibil, pentru că nu există multă vegetație care să se reformeze. Când mă uit în viitor văd multe energii negre, întunecate. Văd multe regiuni arse, uscate, care arată ca deșertul. Văd stânci ascuțite, de un maron ca de deșert. Nu văd mulți copaci, doar pe ici pe colo câțiva pomi necăjiți. Locurile nu mai sunt cum le știam noi. Noi aveam recolte frumoase și plante frumoase și un mod frumos de a cultiva plantele. Foloseam energia ca să cultivăm plantele în frumusețe și curățenie, într-un mod unic. Recoltele erau de zece ori mai mari în comparație cu timpurile moderne, fără a se folosi nici un fel de chimicale, doar pentru că știam cum să folosim bine energia ca le cultivăm în abundență, fără efecte negative. Dar acum nu-mi dau seama cum vom supraviețui în locul ăsta atât de uscat."

„Ai spus că va trebui să dormi o vreme."

„Da. Dar acea putere nu s-a trezit. Acea cunoaștere nu s-a trezit. S-au trezit doar mințile noastre primitive și trupurile, la modul de supraviețuire. E ca și cum sufletul era izolat de noi. Nici măcar nu mai știam ce este sufletul."

„Vrei să spui că ați luat-o de la început, într-un mod primitiv?"

„Nu eram primitivi ca oamenii cavernelor. Suntem oameni ca cei din zilele noastre. Dar eram primitivi în sensul că duceam o viață disperată, o viață plină de foamete. Nu mai exista abundență. Cunoașterea se pierduse. La fel hrana și animalele. Nu se mai văd animale în jur. Doar niște ființe mici care se târâie pe pământ. Doar acestea au putut supraviețui în mediul înconjurător oribil din jur. Asta e tot. Chiar mâncăm astfel de ființe. În cele din urmă mi-am dat seama că a existat multă frumusețe aici. Și ni s-a oferit mult ajutor. A existat o interferență puternică cu multe dimensiuni, ceea ce a făcut să experimentăm o viață abundentă, în care trăiam într-un mod minunat. Dar noi n-am respectat asta. Nu am respectat nivelele complexe de inteligență care au trebuit să colaboreze, ca să facă acest loc să funcționeze ca o entitate holistică. Printre noi au fost mulți oameni care nu au respectat asta, pentru că erau obsedați de ideea de a amplifica energia. În mintea lor, mai multă energie însemna mai multă putere. Au preluat controlul surselor de energie cristalină și de silicon pentru a controla tot ce există, inclusiv forțele elementale. Au amplificat energia, crezând că fac bine. Nu înțeleg de ce au crezut asta, pentru că eu nu mă ocupam de domeniul energetic, de producerea de energie, ca ei. Din perspectiva mea nu este clar ce au crezut ei că fac. Pentru că noi aveam deja totul, nu mai aveam nevoie de nimic. Nu înțeleg nici de ce au crezut că avem nevoie de mai multă putere. Probabil vroiau să realizeze ceva sau să își amintească ceva. Nu știu.”

„Crezi că există o lecție aici?”

„Lecția ar fi că mai mult nu este mai bine. Abuzul de energie, abuzul de putere. A acționa împotriva ordinii naturale a lucrurilor, împotriva întregului regn al develor și al îngerilor, împotriva a tot ce a fost creat atât de frumos pentru noi. A acționa împotriva tuturor acestor lucruri, ca și cum ele nu ar avea nici un înțeles, de dragul puterii. Puterea brută și experimentele lor păreau a fi pentru minoritatea de conducători mai importante decât să onoreze ceea ce exista deja și ne proteja. Ei nu au înțeles că exista o putere mai mare decât orice putea fi conceput, care ne va arde. Se pare că și în zilele noastre se fac lucruri asemănătoare. Istoria se repetă. S-a produs multă distrugere, au fost distruse sufletele și ființele care au locuit acolo. A fost o distrugere mare și o mare

tristețe. Un șoc mare, tristețe, întuneric și traumă care a afectat aceste suflete. Eram cu toții acolo, în acel moment. Căzusem cu toții de acord să ne aflăm acolo în acele vremuri. Unii păstrau înregistrările sau făceau înregistrări, ca să păstreze ceea ce s-a întâmplat. Alții se aflau acolo pentru a face înregistrări, pentru atunci când ne vom trezi. Alții se aflau acolo ca să accelereze evenimentul, deși nu era cel mai înțelept lucru de făcut. Dar s-a făcut și fiecare și-a jucat rolul exact așa cum conveniseră că o vor face, atunci când au venit aici. Nu înțeleg de ce a trebuit să se întâmple așa ceva. Este un proces prin care a trebuit să trecem. Nu înțeleg de ce a trebuit să fie așa, dar așa a fost. Iar acest lucru a influențat procesul care a urmat după aceea."

Am chemat apoi subconștientul, ca să întreb de a ales să-i arate Ritei această viață. Ce legătura avea ea cu viața sa prezentă?

Răspunsul a fost: „Aici i s-a rănit inima. Aici i s-a rănit sufletul. S-a creat o rană pentru mulți oameni. Aici am căzut noi. Acest lucru a produs un șoc la toate nivelele, a fost un asalt asupra sufletului la nivel astral. Fiecare nivel al ființei a fost șocat. Nu i s-a mai permis să își amintească, pentru că durerea de a ști ar fi produs o mare depresie, în zilele întunecate care au urmat. Nu avea rost să-ți mai amintești, pentru că va dura apoi multă vreme până să revină roata la ce a fost altădată. Centrul inimii Ritei a fost protejat prea multă vreme, dar acum această protecție nu mai este adecvată. Ea poate să își regăsească acum amintirile. Aceasta este o perioadă importantă pentru noi toți. Este interesant că am învățat iarăși cum să cultivăm diverse plante, cum să fim abundenți. Avem acum o mulțime de plante și animale și tot ce ne trebuie, dar iată că le distrugem din nou. Așa ceva nu poate fi tolerat."

Știința a scăpat de sub control, atunci când oamenii de știință se jucau controlând vremea și atmosfera. „Se pare că au făcut ceva care ne-a făcut foarte vulnerabili la nivel electromagnetic. Am devenit foarte vulnerabili la influența Soarelui și la anomaliile lui. Ei au cauzat asta. S-a subțiat bariera protectoare a Pământului față de Soare. Atunci când Pământul nu este izolat într-un mod adecvat, Soarele produce stricăciuni."

Grupul din care făcea parte ea, știa că folosirea negativă a elementelor naturii va duce la dezastru. Cei din grup au încercat să-și folosească energia pozitivă pentru a contracara acest fenomen, dar nu au avut succes. Folosirea greșită a energiei a creat o gaură mare în stratul de ozon. Energia directă a Soarelui a intrat pe acolo și a ars Pământul în anumite locuri. Milioane de ființe și-au pierdut viața și clima s-a schimbat. S-au format deșerturi uriașe acolo unde a coborât în mod direct puterea divină, iar viața și fertilitatea nu au mai revenit niciodată în acele zone. Această poveste seamănă înspăimântător de mult cu ceea ce se petrece în perioada noastră modernă. De câte ori mai trebuie să se repete istoria, înainte ca omenirea să înțeleagă mesajul? Pământul este o ființă vie și se va revolta dacă se fac prea multe stricăciuni. Pământul are puterea de a riposta, dacă muritorii cred că au puterea de a domni peste tot ce există.

***

Iată un alt exemplu a unei civilizații care a fost distrusă în vremurile străvechi:

Carol este o clarvăzătoare cu daruri deosebite, care lucrează cu poliția și cu oameni de pe tot globul, încercând să descopere informații pierdute din situri istorice. Suntem prietene de mulți ani și această sesiune a avut loc când am vizitat-o acasă la ea, la Little Rock, în Arkansas. Căutam informații care să o ajute în investigațiile sale din Egipt. Ca de obicei, am început prin a ruga subconștientul să ducă persoana înapoi în cea mai adecvată viață trecută, care poate să explice ce se petrece în viața de acum. Carol a coborât foarte repede în transă, dar în calitate de clarvăzătoare, era obișnuită cu starea de transă. Mai mult decât atât, mă cunoștea și avea încredere în mine.

A coborât de pe nor într-un loc care nu-i era familiar și a întâmpinat dificultăți în a descrie ce vedea în jur. „Sunt niște locuințe așezate una în vârful celeilalte.”

Locuințele erau construite dintr-un fel de lut cu diverse culori pastelate. „Nu am nici un termen de comparaţie. Locuințele sunt împrăştiate. Sunt multe, multe locuinţe individuale care au nişte deschizături şi sunt aşezate una în vârful celeilalte. Este ca un munte sau un deal plin de astfel de locuințe.” Nu erau construite într-un munte, ci erau făcute ca să arate ca un munte sau ca o stâncă.” Unele sunt mai proeminente decât altele, unele intră în rocă, altele nu. Unele din cele care sunt mai retrase au nişte balcoane pe care te poţi plimba. Sunt foarte ciudate. În stânga mea sunt clădiri care nu fac parte din acest munte. Şi ele sunt foarte ciudate, cu acoperişuri înclinate în mod straniu, în unghiuri inedite şi plate. Nu este multă vegetație. Văd doar acest oraș mare, cu clădiri ciudate.”

I-am cerut să descrie cum arată şi a văzut că era o tânără de aproximativ 14 ani, cu păr roşcat şi pielea foarte deschisă la culoare. Era îmbrăcată într-o tunică largă cu mai multe straturi, legată cu sfoară la talie. Avea o piatră mare roşie care îi atârna la gât, pe un lanţ. Vocea îi devenea tot mai copilăroasă, pe măsură ce se identifica mai îndeaproape cu personalitatea de atunci.

C: Am un lanț la gât. (Rosti acest cuvânt ca și cum nu s-ar fi gândit la el în mod normal.) Cu o piatră roșie.

D: Pare a fi frumoasă.

C: Nu. Nu e frumoasă. Este o unealtă. E ceva natural. Este foarte lungă, nu e perfectă. Este o unealtă pe care o pot folosi la... (Întâmpina dificultăţi în găsirea cuvintelor potrivite. Vorbea într-un mod primitiv, folosind un cuvânt mai degrabă decât o propoziție) Inima. Folosită pentru inimă. O deschide, ține inima deschisă.

D: Știi cum să o folosești în acest scop?

C: Întotdeauna am știut. Fiecare din noi știe în ce fel se presupune că trebuie să folosim aceste pietre. Fiecare din noi știe.

D: Există mai multe pietre pentru lucruri diferite? (Da) Fiecare din voi are o piatră diferită?

C: Fiecare din noi, da. A mea este roșie. Ca să păstrez inima deschisă, ca să curgă în Unitate.

D: Ai spus că mai sunt și alții. Sunteți un grup?

C: Da. Întotdeauna am făcut asta.

D: Chiar și atunci când erai doar un copil?

C: Întotdeauna.

D: V-a învățat cineva cum să o folosiți?

C: (Derutată) Să mă învețe?

D: Ți-a arătat cum?

C: Hmm. Mai mulți.

D: Mai mulți oameni ți-au arătat...

C: (Mă întrerupe) Nu oameni. Oamenii nu știu. Oamenii nu înțeleg.

D: Vrei să spui că un om obișnuit nu înțelege cum se face asta?

C: Nu. Îi ajutăm noi.

Erau doispreze băieți și fete în grupul ei. Aveau aproximativ aceeași vârstă. Răspunsurile ei erau foarte simple, formulate aproape copilărește.

D: Ai spus că întotdeauna ai ştiut cum să faci asta. Ți-a arătat altcineva cum se face?

C: (Confuză) Hmm. Am nevoie de un cuvânt pentru asta.

D: Ei, poate nu de un cuvânt, ci de o descriere. Ai spus că nu sunt oameni obișnuiți.

C: Ei nu sunt oameni. (Întâmpină dificultăți în găsirea cuvintelor care să-i descrie) Sunt nişte fiinţe frumoase.

D: Cum arată ei?

C: Sclipesc în lumină. Sunt frumoşi. Ei provin din Sursă, din Unitate. Mă ajută să-mi amintesc cine sunt eu, dar nu întotdeauna.

D: De ce nu întotdeauna?

C: Nu suntem în siguranță.

D: De ce nu sunteți în siguranță?

C: Pentru că atragem prea multă atenție.

D: Atenție de la oamenii din oraș?

C: Nu. De la forţele întunecate. Noi suntem protejaţi. (Rosti acest cuvânt ca şi cum era ceva straniu) Dar dacă atragem prea multă atenţie (pentru că încă suntem tineri), asta ne poate pune în pericol, din punct de vedere fizic.

D: Deci nu trebuie să vă faceți griji privitor la oamenii din oraș?

C: Hmm. Nu. Ei au ajuns la o anumită înțelegere și deschidere. Nu toți... cei mai mulți dintre ei. Sunt încă tineri, dar încep să aibă propria lor înțelepciune.

D: Ai și o familie aici?

C: Familie. Da.

D: Familia ta știe ce ai fost tu învățată să faci?

C: Nu au avut de ales. Ei sunt familia noastră. Ei sunt ființe fizice și noi îi iubim,

dar ei nu înţeleg totul.

D: Ai spus că nu au avut de ales. Ce vrei să spui?

C: (Întâmpină iarăşi dificultăţi în găsirea cuvintelor.) Obligaţi? (Confuză) Părinţii noştri trebuie să ne permită să facem ceea ce avem nevoie să facem. Nu ne pot opri şi nici nu vor să facă asta. Îşi dau seama că noi suntem diferiţi şi din cauza asta nu încearcă să împiedice ceea ce facem, dar ei nu înţeleg de ce sunt obligaţi să ne permită să facem ceea ce avem nevoie să facem. Ei nu ştiu de ce se întâmplă asta, dar se simt obligaţi cumva.

Aceste informaţii sunt similare celor din primele capitole, unde sunt prezentaţi oameni născuţi în familii normale, care nu puteau să înţeleagă abilităţile deosebite ale copiilor lor. Copiii au fost predaţi la un templu pentru a fi crescuţi acolo, pentru că părinţii lor nu reuşeau să-i înţeleagă. Acolo li s-a permis să-şi dezvolte şi să-şi cultive abilităţile, fără intervenţia părinţilor.

Am vrut să aflu mai multe despre piatra specială pe care o purta la gât:

D: Ai spus că ceilalţi din grup au pietre diferite. Sunt pentru alte părţi ale corpului, aşa cum a ta este pentru inimă?

C: Da. Da. Energie pentru centrii energetici.

D: Au alte culori?

C: Albastră. Piatra albastră ajută la comunicare, la rostirea cuvântului, la canalizare, la aducerea de informații. (Vorbește încet și cu efort, ca și cum ar folosi cuvinte nefamiliare și greu de pronunțat) Piatra galbenă este pentru sănătate. Echilibrul sacru.

D: Vrei să spui că se creează un echilibru între ceea ce este fizic și ceea ce este spiritual? (Da) Mai sunt și alte pietre?

C: Mai sunt și alte pietre, da. Verde. Verde este pentru vindecare. Verde este și pentru menținerea echilibrului cu energiile Pământului și cu plantele. Ajută la comunicarea cu plantele.

D: O, voi puteți comunica cu plantele?

C: (Se exprimă emfatic) Da! Ele ne învaţă.

D: Nu m-am gândit niciodată la asta. Ce poate să te învețe o plantă?

C: Ne învaţă cum să le folosim.

D: O! Cum folosiți plantele?

C: În orice fel, în orice mod pentru care au fost create. (Spuse astea pe un ton ca și cum toată lumea trebuia să cunoască aceste informații) Ca să ajute oamenii. Ca să ajute alte plante. Ca să ajute mediul înconjurător. Să ajute animalele. Să ajute la crearea Unității. Ele pot face orice!

Vocea ei avea un ton ca și cum nu-i venea să creadă ce spune, deși informațiile debitate păreau a fi evidente pentru ea și fundamentale. Nu-i venea a crede că nu sunt la fel și pentru mine.

D: Nu m-am gândit niciodată la asta, în acest mod. Voi folosiți plantele ca să vindecați oameni?

C: Da. Ni se spune ce să facem. „Ei” știu cum trebuiesc folosite.

D: Eu mă gândeam că veți culege frunze sau astfel de lucruri.

C: Nu este nevoie să distrugem planta, ca să folosim planta.

D: Mă gândeam la utilizarea plantelor, a frunzelor, a bobițelor sau a florilor. Nu trebuie să faceți asta?

C: Putem să o facem.

D: Cum le folosiți, dacă nu le distrugeți?

C: (Vorbește simplu, ca un copil) Folosești conștiința lor, vibrația și esența. Le ceri să facă ceea ce trebuie ele să facă.

D: Nu m-am gândit niciodată că florile au o conștiință.

C: Totul are conștiință. Dar trebuie să fim foarte atenți cum le folosim, ca să nu atragem atenția.

D: Ceilalți oameni nu vor înțelege, nu-i așa?

C: Nu contează. Unii din ei înțeleg.

D: Orașul acesta în care locuiești are mijloace de transport?

C: (Confuză) Transport?

D: Cum călătoriți dintr-un loc în altul?

C: (Pauză. Este confuză) Pentru ce?

D: Cum mergi dintr-o parte a oraşului în alta? Cum călătoreşti în afara orașului? (Încă este confuză) Sunt doar curioasă privitor la oraș.

C: Orașul? Mișcare? (Da) Vehicule... (un cuvânt necunoscut)

D: Da. Cunoști acest cuvânt?

C: Prin mintea de acum.

D: Mintea de acum... ce înseamnă asta?

C: (Confuzie. O pauză plină de frustrare) Traduc. Traduc prin mintea de acum. (Se exprimă încet şi cu efort) Traduc acest timp prin mintea de acum.

D: Traduci acest timp prin mintea de acum... (Nu înțelegeam, dar am mers mai departe folosind terminologia ei). Există vehicule? Ai folosit acest cuvânt.

C: Vehicule? (Întâmpină dificultăți de a explica). Vehicule pentru o persoană. Există și vehicule duble, care se mișcă. O mișcare normală. Magnetică?

D: Poți să stai așezat în aceste vehicule și să mergi în diferite locuri?

C: Să stai așezat în ele. Da.

D: Ele circulă pe pământ? (Ezită) Pe suprafața solului?

C: Da, așa se pare.

Comunicarea devenea din ce în ce mai dificilă, cu cât coboram mai adânc. Mi-am dat seama că se identifica din ce în ce mai mult cu cealaltă personalitate și întâmpina dificultăți în a descrie lucrurile în termeni pe care să-i putem înțelege. Se separase complet de mintea lui Carol, dar încă mai încerca să îi folosească vocabularul.

C: Eu nu pot... Încerc să traduc prin mintea de acum. Electro-magnetic.

D: Ai urcat în vehicul. Apoi ce faci?

C: Pornești la drum.

D: Poți să o faci pur și simplu? (Aha! Folosind mintea de acum).

Nu înțelegeam că se referea la mintea lui Carol. De fapt ea vroia să spună că traducea informațiile prin mintea lui Carol, folosind vocabularul ei.

C: Traduc prin mintea de acum.

D: (Tot nu înțelegeam) Traduci prin mintea de acum și ești capabilă să faci vehiculele să se miște. Este corect? (Frustrată: Nu.) Îmi pare rău că întâmpin o astfel de problemă, dar chiar vreau să înțeleg.

C: Îți traduc prin mintea care este... (Confuză)

D: Cred că înțeleg ce vrei să spui. Tu încerci să găsești cuvintele, este corect? (Da) Cealaltă minte, mintea ta, nu are aceste cuvinte.

Arăta ușurată că am înțeles în sfârșit. În sfârșit reușea să comunice cu mine.

D: Fac tot ce pot și te rog să faci și tu ce poți, cu cuvintele pe care le găsești. Cum sunt propulsate aceste vehicule? Ce sursă de energie folosesc?

C: (Încet) Pulsul... electro-magnetic.

D: Au un volan sau cum le conduci?

C: Le conduci cu gândul.

D: Mintea trebuie să fie foarte puternică, dacă puteți face asta. Vă gândiți doar unde vreți să meargă?

C: Vehiculul ascultă ce îi spui.

D: Vehiculul îţi urmează gândurile. (Da) Toată lumea din oraş are asemenea abilităţi?

C: (Ezită din nou) Unii da, alții nu. Dar pot fi duși de cei care pot.

D: Înțeleg. Cei care nu știu cum să o facă, pot fi duși de ceilalți. Orașul pare a fi

un loc bun în care să locuiești.

C: Da. Așa este. Dar se apropie vremuri întunecate.

D: De unde știi că se apropie vremuri întunecate?

C: (Cu tristețe) Noi știm. (Aproape plânge) Noi știm.

D: Ce anume vedeți? (Începe să plângă)

C: Se va distruge totul. Va dispărea totul.

D: Ce vezi că se întâmplă?

Plângea fără să se ascundă. Era greu să vorbești cu ea.

C: (Între hohote de plâns) Va veni întunericul...Va avea loc o transformare și nu poți face nimic în privința asta.

D: Cine va produce întunericul? Poți să vezi asta?

C: (Plânge) Nu știu totul, dar oamenii nu vor să se trezească. Ei nu vor să se angajeze în procesul de trezire... în procesul Unității.

D: Nu știi ce anume cauzează întunericul?

C: Întunericul se apropie. (Ezitare și confuzie) Forțele întunericului? Nu sunt de aici.

D: Ele vin din altă parte?

C: O parte din ele. Este îngrozitor. Pot să văd asta. Știm doar că distrugerea va veni. Și facem ce putem, atâta timp cât mai putem.

M-am hotărât să o îndepărtez de această scenă, ca să descopăr ce anume se va întâmpla. I-am dat instrucțiuni să meargă înainte la o zi importantă și am întrebat-o ce vede. A ajuns acolo instant și părea foarte necăjită de ceea ce vede. Gemea.

D: Ce se întâmplă?

C: (Câteva secunde nu a răspuns nimic, dar îmi dădeam seama din expresia feţei, că se întâmpla ceva.) Am murit. (Spuse asta simplu şi direct, fără emoţie.)

Mi-am dat seama că trebuie să o duc înapoi înainte de eveniment, ca să descopăr ce s-a întâmplat. I-am dat instrucţiuni că poate privi totul ca un observator, dacă dorește. Părea a fi ceva traumatic și în acest caz era mai ușor de observat dintr-un punct de vedere obiectiv. Expresiile sale faciale arătau emoții puternice. A respirat adânc și a început să-mi spună ce vede.

C: Un cerc. Suntem toți într-un cerc. Ne mișcăm în cerc. Este ceva în centru. (Confuzie când încearcă să explice ce se întâmplă.) Văd un obelisc care are o piatră în vârf. Noi ne rotim în jurul lui, în sens invers acelor de ceasornic.

D: De ce faceți ceremonia?

C: Ca să aducem lumină. Fiindcă se apropie întunericul. Noi trebuie să facem asta, cât mai suntem în stare.

D: Apoi ce se întâmplă?

C: Se aud explozii. Sunt explozii de întuneric. E ca un vuiet de furtună și de tunete, țipete. Dar noi trebuie să continuăm.

D: De unde vin exploziile?

C: Vin de la Apus.

D: Știi ce anume cauzează exploziile?

C: Nu știu. E... (Confuzie totală. Nu putea să formuleze cuvinte care să descrie ce se întâmplă.) Pământul... se transformă. Ceva explodează. Se aud multe explozii. Nu știu. Întuneric. Este un întuneric care... Poți să vezi că se apropie. Dar noi trebuie să păstrăm lumina pentru conectare, pentru speranță.

D: Apoi ce se întâmplă?

C: (Oftat adânc) S-a terminat!

D: Ce anume a cauzat distrugerea?

C: Totul. E ca... (Confuzie) Explozii? E ca un val uriaș de apă. (Confuză) Energie. Apă. Explozie. Căldură. Tot ce era... (Frustrată) Rămășițe? Munți de rămășițe.

D: Oh! E un val de rămășițe și nisip, vrei să spui? Nu ați reușit să fugiți de așa ceva, nu-i așa?

C: Nu. Dar a trebuit să continuăm.

D: Atât timp cât mai puteați? (Da) Apoi ați fost loviți de întuneric și de explozii. (Da) Atunci v-ați părăsit corpul? (Da) Cu toții v-ați părăsit corpul în același timp? (Da) Bine că cel puțin nu erai singură, nu-i așa?

C: Nu, nu eram singuri.

D: Când privești în jos din perspectiva lumii de apoi, poți vedea ce s-a întâmplat?

C: Pământul... s-a schimbat. S-a produs o schimbare planetară uriașă. Schimbarea!

D: S-a petrecut peste tot?

C: (Confuză) Da. A fost masivă.

D: Dacă s-a întâmplat peste tot deodată, înseamnă că mulți oameni și-au pierdut viața.

C: Milioane de ființe.

D: Privind din perspectiva asta, acum poți să vezi mai mult, pentru că ai ieșit din corp. Ai idee unde se afla acest loc? Era numit într-un anumit fel?

C: (Oftat adânc) Nu e un nume care să-ți fie cunoscut.

D: Dar pare a fi vorba de o civilizație.

C: Da. Era. Era.

D: Foarte avansată. Doar că grupul vostru era mai avansat decât ceilalți, nu-i așa?

C: Trebuia să fim.

Mulți experți și arheologi neagă existența acestor civilizații antice. Ei argumentează că dacă ele ar fi existat cu adevărat, s-ar găsi dovezi. Dar această sesiune explică de ce așa ceva nu este posibil. Ruinele au fost îngropate sub apele oceanului, sub munți de noroi și rămășițe, sub mișcarea nemiloasă a nisipurilor din deșert. Așa încât ar fi improbabil să mai fie descoperite artefacte.

Același lucru s-ar întâmpla și dacă civilizația noastră de acum ar fi îngropată deodată, într-un dezastru monumental. Toate structurile minunate și tehnologia noastră ar dispărea deodată și oamenii din viitor nu vor ști niciodată că noi am ajuns la un stadiu atât de avansat, decât poate din legendele care se vor transmite de-a lungul generațiilor. Așa încât eu le spun scepticilor să nu mai afirme cu atâta siguranță că nu au existat aceste minuni în trecut. Poate fi vorba și despre propriul nostru viitor.

D: Când erai în viața aceea ai vorbit despre alte ființe, care te-au învățat diverse lucruri. (Da) Din perspectiva lumii spiritului, dacă te uiți înapoi la viața ta, poți să-mi spui cine erau acele ființe?

C: Erau ghizii noștri. Și mulți alții care ne-au ajutat. Ființe spirituale din... alte spații? Dimensiuni?

D: De ce ajutau grupul vostru?

C: Grupul nostru nu era singurul. Mai erau și alte grupuri.

D: Dar ei nu transmiteau aceste informații oamenilor obișnuiți.

C: Ar fi putut să o facă, dar oamenii nu vroiau asta. Doar unii din ei vroiau. Iar cei care vroiau asta, o vroiau din egoul lor personal, ceea ce ar fi fost greșit.

D: Dar este în regulă acum pentru că ai supraviețuit, nu-i așa?

C: Întotdeauna supraviețuiești. Nu se poate să nu supraviețuiești.

D: Asta este adevărat, pentru că nimeni nu te poate omorî cu adevărat. Nu mori niciodată.

C: Informația este corectă. Avem doar un spațiu limitat în care să realizăm lucruri, atunci când ne aflăm în planul fizic. Niciodată nu este destul timp.

Am îndepărtat-o apoi de această scenă dezolantă și am adus personalitatea lui Carol înapoi în trup, ca să-i pun întrebări subconștientului.

D: De ce ai ales să îi arăți Carolei această viață?

C: Întotdeauna a fost la fel. Întotdeauna revenim împreună. Întotdeauna facem asta în același cadru temporal, când revenim împreună.

D: Vrei să spui ca grup?

C: Da. Putem reveni separat, dar nu în același cadru.

D: Vrei să spui în trecut? (Da) Dar acum ați revenit iarăși împreună?

C: Mulți din noi ne-am pierdut în viața aceea și între vieți, apoi în această viață.

D: Vrei să spui că nu sunteți cu toții reuniți acum?

C: Mulți au fost luați de alte grupuri care făceau o muncă similară, ca să se producă un echilibru. Ca să poată continua munca.

D: Ce legătură există între viața curentă și viața trecută?

C: Este vorba despre cunoaștere, despre Unitate. Cunoașterea conștiinței. Toate lucrurile care există la care te poți conecta, toată cunoașterea, poate fi folosită și scoasă la iveală, pentru transformare.

D: Vrei să spui că acum trecem prin același proces? (Da) Există unele asemănări, nu-i așa? Ea se presupune că trebuie să aducă această cunoaștere în prezentul nostru? (Da) În viața aceea deținea multă cunoaștere privitor la lucrul cu pietrele și plantele, nu-i așa?

C: Știa mai mult decât atât. Avea și cunoașterea frecvențelor armonice. Știa cum să obțină informații prin frecvențe de la oricine și de la orice, și mai cunoștea și călătoria în timp.

D: Acest grup putea face acest lucru prin cunoașterea frecvențelor armonice?

C: Da. Creierul este... (caută cuvântul potrivit) holografic.

D: Holografic. Cum reușiți să călătoriți în timp?

C: Prin portale.

D: Ea știa cum să găsească aceste portale? (Da) Și deține această cunoaștere din acea viață?

C: Da. Și din altele care se acordează la aceasta.

Am vrut să aflu dacă lui Carol i se va permite să aducă înapoi această cunoaștere în viața prezentă, pentru că nimic nu se pierde vreodată. Totul rămâne întotdeauna înmagazinat în subconștient, până când vine momentul potrivit pentru a fi folosit iarăși. Subconștientul a răspuns că exista o problemă fiindcă ea avea o teamă adâncă, fiindcă folosise această cunoaștere în multe alte vieți și

uneori înfruntase pericole mari. Această teamă i-a fost implantată pentru protecția sa, ca să nu fie expusă și să nu existe posibilitatea de pericol pentru corpul său fizic. Subconștientul a căzut de acord că a venit vremea să elibereze această frică, pentru ca ea să poată aduce această cunoaștere în prezent. Mi-a dat instrucțiuni spunând că avea cheia, iar eu trebuia să activez procedura de dezlegare. Mi s-a spus că trebuie să chem Santinela. Această informație m-a surprins. Am întrebat ce anume vrea să spună.

C: Este vorba de Santinela cunoașterii interne-externe.

D: Și această santinelă va permite cunoașterii să fie eliberată într-un mod sigur?

C: Nu este necesar să fie încet.

D: Dar va fi într-un mod sigur.

C: Într-un mod sigur.

D: Nu vrem să-i copleșim mintea. Informațiile trebuiesc eliberate într-un mod căruia să-i poată face față.

C: Da. Dar implantul de frică... trebuie îndepărtat.

D: Această Santinelă pare a fi o persoană foarte importantă. Are puterea de a face asta, de a permite informației să fie eliberată într-un mod dozat?

C: Îți dau permisiunea să dezlegi implantul de protecție prin teamă. Toate lucrurile se vor așeza la locul lor. Dezleg acum permanent implantul de protecție prin teamă.

D: Iar cunoașterea va fi folosită doar pentru a servi binele, pentru ceea ce este pozitiv. Este corect?

C: Doar pentru ceea ce este pozitiv.

D: Informațiile vor începe să revină, informații care au fost ascunse multă vreme (oftat adânc) și ea va putea să le folosească. Ceea ce este minunat. Îți mulțumesc că permiți ca acest lucru să se întâmple.

C: Fără tine nu s-ar fi putut întâmpla.

D: Eu sunt doar unealta care ajută la obținerea informațiilor pe care dorește Carol să le folosească. Îți mulțumesc că permiți să se întâmple acest lucru. Cum va scoate la lumină informațiile? Se va întâmpla în vise sau prin intuiție?

C: Pur și simplu va ști. Își va aminti.

***

Aceste exemple arată că în trecut, mulți dintre noi am avut o cunoaștere înaltă privitoare la modul în care ne putem folosi puterile minții. Deși ne-am pierdut aceste abilități, ele încă mai așteaptă în noi momentul când vor fi reînviate. Mulți dintre oamenii care trăiesc în zilele noastre păstrează în ei amintirile felului cum poate fi folosită mintea. Se pare că a venit momentul ca această cunoaștere să fie reactivată și folosită pentru binele planetei noastre. Acești oameni sunt cu adevărat speciali și munca mea arată că sunt mult mai plini de resurse, decât ar suspecta cineva. Timpul trezirii a venit!

CAPITOLUL 8

Transportaţi în siguranţă

De-a lungul muncii mele cu regresiile şi cu extratereştrii, mi s-a spus de multe ori că Pământul se va confrunta cu o distrugere masivă. Dacă s-ar produce o mare catastrofă care ameninţă omenirea, atunci extratereştrii ne vor lua de pe planetă. În munca mea am întâlnit mai multe versiuni. Într-una din ele mi-au spus că a fost pregătită o altă planetă care este aproape la fel ca Pământul; topografic va fi diferită, dar oamenii vor putea să supravieţuiască acolo. Au numit-o „Noul Eden”. Deja se pregăteau acolo animale şi plante, pentru ca oamenii să se simtă confortabil în acel loc.

Un alt scenariu ar fi ca oamenii să fie luaţi la bordul navelor spaţiale, şi să aştepte pe nave până se calmează lucrurile pe Pământ. În ambele cazuri am presupus că va dura mii de ani până când Pământul se va aşeza şi va deveni din nou locuibil, fiindcă totul va trebui să o ia de la început, în funcţie de cât de severă ar fi catastrofa. Dacă supravieţuitorii sunt luaţi de pe Pământ ca să aştepte acest proces, am presupus că descendenţii lor vor fi readuşi pe Pământ pentru a restabili civilizaţia (în stadiile sale primitive). Mi s-a spus că acest lucru s-a întâmplat de mai multe ori în istoria turbulentă a Pământului, că multe civilizaţii au fost distruse şi viaţa a trebuit să fie restartată. Cel mai important mesaj de la extratereştri este că omenirea nu trebuie să piară. Ei au investit prea mult timp şi prea multă energie în dezoltarea noastră, ca să ne permită să ne distrugem complet, prin prostia noastră.

Acestea au fost presupunerile pe care le-am făcut, prin gândirea mea logică. Eu am presupus că doar descendenţii supravieţuitorilor iniţiali se vor întoarce pe

Pământ pentru a repopula planeta, din cauza duratei de timp incredibil de lungi, necesară pentru refacerea planetei. Dar în regresiile care au urmat, am descoperit cu surprindere că presupunerile mele au fost greşite.

***

Când Marian a coborât de pe nor, s-a văzut într-un corp de bărbat în vârstă de aproximativ 30 de ani, cu păr lung şi negru, îmbrăcat simplu, într-o robă scurtă legată cu o frânghie. Stătea în picioare la marginea unei păduri şi se uita peste o câmpie acoperită de iarbă, la un oraş micuţ. Aceasta era destinaţia sa şi îşi părăsise satul cu două-trei zile mai devreme. Când a intrat în localitate locuitorii erau foarte agitaţi şi se aflau într-o stare de confuzie. „Se petrece ceva şi oamenii nu înţeleg ce este. E haos. Oamenii aleargă să afle ce se întâmplă”. Se pare că nimeni nu ştia exact ce anume nu era în regulă şi acţionau exact cum fac animalele, când simt pericolul. Şi el simţea o îngrijorare puternică.

„Treaba mea era să iau un grup din acest sat şi să-l aduc să se unească cu un grup din satul meu. Sunt un fel de emisar, dar problema este de unde să încep în toată dezordinea asta. În mod normal există un conducător care să pună lucrurile în ordine. Trebuie să caut persoana care mă va ajuta să îmi fac treaba. Cred că nu sunt un conducător oficial. Se întâmplă ceva, nu numai aici. Se petrece ceva la scară mare, care a dat lucrurile peste cap şi a afectat toată planeta. De aceea trebuie să ne unim”.

Când a găsit persoana pe care o căuta, a văzut că era o femeie. „Este într-una din case. Ea gândeşte la fel ca mine: ştie că lucrurile trebuie să intre sub control, că este nevoie de organizare pentru oameni, pentru grup. Ea este gata să lucreze cu mine. E o persoană calmă şi respectată de cei din jur”.

El şi-a dat seama că oamenii o vor asculta şi a rămas în spatele ei, în timp ce ea vorbea cu oamenii. „Eu confirm ceea ce ea trebuia să ştie şi să facă. Ea iese afară şi face ceea ce avea de făcut. Începe să le vorbească oamenilor, iar ei ascultă. Au nevoie de asta. Vor asta. Sunt foarte speriaţi. Au nevoie de ajutor, au nevoie să fie conduşi şi se pare că liderul lor nu îi poate ajuta”.

Nu aveam nici o idee încotro vor merge lucrurile, din cauză că era prea multă confuzie. Era destul de vag rolul Marianei în toate acestea, dar nu puteam să o conduc în regresie. Trebuia să las povestirea să se desfăşoare în continuare. Puneam doar întrebări de orientare. Am întrebat: „Ce te-ai hotărât să faci”? „O las să lucreze cu ei o vreme, înainte de a le prezenta ideea formării unei alianţe – să se adune cu alte sate, ca să discutăm o strategie. Mai sunt şi alţi oameni care au plecat în alte sate. Va fi un fel de consiliu. Cu toţii suntem ameninţaţi. Nu e vorba de alţi oameni care ne ameninţă.”

M-am gândit că poate era vorba de o armată invadatoare, fiindcă acest lucru s-a petrecut de mai multe ori de-a lungul istoriei. „E greu de definit, pentru că nu înţeleg nici eu. Nu ştiu dacă este vorba de transformări planetare, sau dacă este ceva venit dinafară. Nimeni nu ştie exact despre ce este vorba. Dacă ne putem organiza, vom reuşi să o scoatem la capăt”.

M-am hotărât să-l duc înainte în timp ca să văd ce se întâmplă, în speranţa că lucrurile se vor clarifica. Toţi oamenii se adunaseră într-o poiană mare. Ea a oftat adânc şi a spus: „E o nebunie”. După o pauză a murmurat, ca şi cum nu ar fi vrut să spună ce vedea în jur: „Văd nave spaţiale extraterestre, care aterizează. Acest lucru creează panică, dar navele nu sunt ostile”.

În continuare a descris navele; „Sunt rotunde, dar nu sferice. Sunt mai degrabă ovoidale. Nu sunt nave mici pentru echipaje, sunt nave mari de cargo, ce pot transporta mulţimi de oameni”. Navele stăteau suspendate deasupra pământului, fără a ateriza.

D: Voi ce faceţi?

M: (Râde isteric) Mă prefac că nu mi-e frică.

D: Oamenii ştiau că s-a întâmplat ceva?

M: Nu am mai văzut aşa ceva în viaţa noastră! Poate că știam deja, la nivel de clarvedere. La nivel animalic ştiam că se va întâmpla ceva, dar nu ştiam ce anume. De aceea încercam să ne organizăm. Exista o ameninţare, dar nimeni nu înţelegea care ar fi aceea.

D: Era ceva pentru care nu vă puteaţi pregăti cu adevărat.

M: Nu, dar trebuia să o facem. Altfel, oamenii ar fi alergat ca nişte animale nebune. Trebuia să ne organizăm. S-au adunat aici oameni din multe sate.

D: Ce se întâmplă?

M: Trebuie să plecăm. Toată lumea trebuie să urce în

aceste nave.

D: Vă spune cineva acest lucru?

M: Nu. Ştiu asta pur şi simplu.

D: De ce trebuie să plecaţi? Aceasta este casa voastră!

M: Se va întâmpla ceva. Dacă nu vom pleca, vom muri. Femeia din acest sat şi eu din satul meu, ne aflăm aici cu oameni care au plecat din diferite sate. Ştim că trebuie să adunăm oamenii, ca să plece.

D: Ai o idee ce anume vă va omorî? Ce se va întâmpla dacă nu plecaţi?

M: Se va întâmpla ceva cu Pământul.

D: Oamenii vor să meargă?

M: Este greu. Cu toţii sunt speriaţi. N-aş vrea să le arăt că şi mie îmi este teamă. Eu, această femeie şi cei veniţi din alte sate, îi vom ajuta să se suie în aceste nave. Încercăm să-i adunăm. Unii merg de bună voie, alţii trebuiesc încurajaţi, crezând că totul este o nebunie.

I-am cerut să descrie interiorul navei, după ce toată lumea a urcat la bord.

M: Nava este destul de mare, este spaţiu pentru toată lumea. Nu este aglomerată.

D: Ai spus că erau mai multe nave?

M: Da. În locuri diferite. Le poţi vedea în depărtare. Poţi să îţi iei cu tine pe navă orice lucru ai nevoie, inclusiv animale.

D: Îi poţi vedea pe cei care conduc navele? Cum arată ei?

M: (Chicotind) Încearcă să arate neameninţători. Încearcă să zâmbească. Îţi întind mâna prieteneşte. Dar sunt prudenţi cu cei care se apropie de ei.

D: Au aspect uman? (Da) Pentru că asfel nu arată aşa înspăimântător, nu-i aşa? Dar cei care urcă pe navă cu toate lucrurile şi animalele lor, ce se întâmplă cu ei?

M: (O lungă tăcere) Aceste nave se ridică în ceruri şi dispar în spaţiul cosmic.

D: Cum te simţi în legătură cu toate astea?

M: Este multă muncă de făcut. Trebuie vorbit cu oamenii, trebuie explicat că totul este în regulă, că este bine aşa, că vor fi în siguranţă. Încerc să mă relaxez când vorbesc. Sunt foarte ocupat.

A fost în stare să vadă cum arăta exteriorul navei şi Pământul de dedesubt. „Pământul arată aşa cum mi-am imaginat eu că arată exploziile solare. Văd ceva ca nişte explozii care izvorăsc din pământ, dar nu ştiu ce sunt. Nu cred că sunt erupţii vulcanice.”

D: Poţi să întrebi pe unul dintre oamenii de pe navă ce se întâmplă?

M: Da, aş putea. Sunt foarte ocupaţi, dar cred că aş putea să îi întreb.

D: Întreabă-i ce se întâmplă acolo jos, pe Pământ.

M: Transformări planetare, pe care oricum nu le-ai înţelege. (Chicoteşte) Dar ai putea să încerci a le înţelege. (Râde)

D: Da, lasă-l să încerce să îţi explice.

M: Este ca o încrucişare între un vulcan, o cometă şi o explozie nucleară. Este cea mai potrivită explicaţie pentru a înţelege ce se întâmplă pe planetă. Ştiau că aceste evenimente se vor petrece, de aceea au venit să ia la bordul navelor cât mai mulţi oameni posibil, pentru ca mai apoi să fie readuşi pe planetă.

D: Veţi reveni imediat pe planetă?

M: El încearcă să îmi spună că vom fi ţinuţi într-o stare atemporală, în care timpul trece pe lângă noi, dar noi nu vom fi afectaţi de curgerea lui. Apoi ne vom întoarce pe Pământ.

D: Este un mod interesant de a explica lucrurile. Timpul va trece pe lângă voi, dar voi nu vă veţi schimba. Poate să explice mai bine asta?

M: Este vorba de o stare de suspendare a existenţei, a animaţiei. „Timpul va trece peste voi, dar voi nu vă veţi...” (vorbeşte foarte slab, aproape şoptit) „Cum să-ţi explic? Timpul trece pe Pământ, însă pe navă nu trece. Pământul va trece prin diverse transformări, dar nava nu va trece”.

D: Ca şi cum ar exista două existenţe paralele. Nu cred că expresia „trecerea timpului” este termenul potrivit.

M: Timpul trece acolo, dar nu trece aici.

Această idee este similară cu un concept care mi s-a mai prezentat, conform

căruia timpul este o iluzie. Timpul trece din perspectivă umană: ore, zile, săptămâni, luni, pentru că suntem prinşi în acest concept. Ei însă nu au un concept al timpului, astfel încât pentru ei timpul nu există. Acesta este unul din motivele pentru care ei pot călători cu atâta uşurinţă prin timp şi spaţiu. Ei au spus că omenirea este probabil singura specie din univers care măsoară ceva ce nu există.

D: Vă vor ţine pe navă până când va veni vremea reîntoarcerii pe Pământ?

M: Corect! Nu va dura multă vreme.

D: Dar pe Pământ va trece multă vreme. (Da) Deci nu veţi merge în altă parte, veţi rămâne pe navă.

M: Da. Doar vom survola Pământul.

Era răspunsul la o întrebare pe cere am pus-o mai devreme. Am crezut că vor fi duşi în altă parte, unde vor aştepta să treacă catastrofa şi nu vor putea reveni pe Pământ decât atunci când planeta va putea să susţină din nou viaţa, după mii şi mii de ani. Era ca şi cum ai privi evenimentele de pe o bandă video, la viteză mult mărită.

M: Este bine că nu va dura mult timp şi că omenirea nu îşi va face multe griji. Este mult loc aici, aşa încât unii oameni şi-au luat cu ei şi animalele. (Râde). E ca „Arca lui Noe”.

D: (Râde) Aşa credeam şi eu. Ar putea să se asemene cu Arca.

M: Nu vom simţi pe navă că a trecut mult timp.

L-am dus înainte în timp, pentru a vedea ce s-a întâmplat jos pe Pământ.

M: E ca sărbătoarea de „Ziua Recunoştinţei” de pe 4 iulie, din S.U.A. Este ca un foc de artificii care explodează pe Pământ. Asta pare a se întâmpla în diverse locuri de pe planetă: focuri, explozii, nori de cenuşă, culori care se schimbă.

D: Ce vrei să spui când vorbeşti despre culori?

M: La început culorile exploziilor erau verde şi albastru, norii erau albi. Apoi aceste explozii de culori erau uneori cenuşii şi maro murdar, norii erau de un gri scârbos, după care s-au curăţat încet. Apoi culorile au revenit la normal, la albastru, verde şi alb.

Într-o perioadă scurtă de timp, el a văzut ceea ce s-a petrecut în decurs de mii şi mii de ani. Apoi a mers înainte, până în momentul în care au revenit cu toţii pe Pământ.

D: Vă lasă în acelaşi loc?

M: Este greu de spus. Natura s-a refăcut, văd din nou copaci, dar nu mai există

sate şi nici o urmă a trecerii omului. Nu mai sunt alte animale, afară de cele pe care le-am luat cu noi.

D: Când vă lasă la sol, ei mai rămân o vreme cu voi?

M: Ne explică că trebuie să o luăm de la început.

D: Nu este responsabilitatea lor să vă ajute?

M: Ei încearcă să ajute oamenii să înţeleagă că vor trebui să îşi folosească toată cunoaşterea, toate abilităţile şi deprinderile pe care le au.

D: Este greu să o iei din nou de la capăt? (Da) Dar măcar au salvat pe toată lumea.

M: Corect! Ei lucrează cu oamenii ca să le ridice moralul, să îşi recapete încrederea în ei. Le explică cum pot să facă ceea ce au de făcut.

D: Ştii dacă a fost distrus totul? (Da) Pe toată planeta? (Da) Apoi ei pleacă?

M: Da. Dar vor continua să îşi îndeplinească misiunea.

D: Iar voi va trebui să o luaţi de la zero. Vă va trebui multă perseverenţă ca să faceţi aşa ceva.

Am mers înainte în căutarea unui alt moment important, deşi nu credeam că poate fi ceva mai important decât evenimentele prin care trecuse. El a anunţat: „Eu nu voi mai trăi mult timp. Voi muri strivit de un copac, în timpul procesului de reconstrucţie.” I-am spus atunci să meargă în lumea spiritului şi să îşi privească viaţa din această perspectivă. L-am întrebat ce a învăţat din această viaţă. „Uneori trebuie să te laşi purtat de ceea ce nu îţi este cunoscut”.

Am integrat personalitatea Marianei înapoi în corp înlocuind cealaltă entitate, apoi am chemat subconştientul.

D: De ce ai ales să îi arăţi Marianei această viaţă ciudată?

M: Pentru că se va întâmpla din nou.

D: (Surprinsă) Aşa crezi?

M: Se va întâmpla din nou. Vor avea loc schimbări planetare şi navele spaţiale vor veni din nou.

D: Ce legătură are asta cu viaţa Marianei de acum?

M: Ea ştie că toate acestea se vor întâmpla din nou. A mai trecut o dată prin toate acestea şi va fi pe Pământ când evenimentele se vor repeta. Va fi din nou un martor al transformărilor.

D: Ne-a povestit ceea ce a văzut că s-a întâmplat pe Pământ, când era pe navă. Ce s-a întâmplat cu Pământul?

M: Au avut loc multe transformări şi multe distrugeri, evenimentele având un caracter ciclic.

D: Transformările au fost cauzate de om?

M: Nu. Este un ciclu natural al Pământului.

D: Pământul trece prin aceste evenimente în mod regulat? (Da) Dar nu trebuia să dispară toată viaţa de pe el, nu-i aşa?

M: Nu, nu trebuia să dispară toată viaţa de pe planetă.

D: Da. Asta este important, pentru că este multă muncă să o iei iar de la început. Ce anume înseamnă că „timpul trece pe Pământ, dar nu pe navă”?

M: Aşa este timpul.

D: A trecut mult timp pe Pământ până a putut fi din nou locuit, dar oamenii de pe nava spațială nu s-au schimbat.

M: Timpul este acolo unde te focalizezi. Pe Pământ mergi pas cu pas, dar nu este nevoie să faci asta, dacă nu te afli pe Pământ. Dacă te focalizezi într-un loc, eşti acolo. Nu există o scară a timpului. Nu mai ai nevoie de o scară.

D: Este greu pentru mine, pentru noi, să înţelegem aşa ceva.

M: Se va întâmpla din nou. Nu sunt sigur că se va întâmpla în viaţa Marianei, dar scopul este ca oamenii să conştientizeze asta. Planul este ca ea să aducă la lumină aceste informaţii şi să nu fie copleşită de această cunoaştere. Informaţiile există acolo şi ea trebuie să le scoată la iveală. Şi au de-a face cu... aceste lucruri legate de altă lume, cu Proiectul Pământ. Trebuie să ajute oamenii să ştie despre ce este vorba, să îi pregătească. Este nevoie ca mai mulţi oameni să fie conştienţi. Pentru că pe lumea aceasta există şi alte lucruri importante în afara luptei pentru supravieţuire şi a goanei contra cronometru din viaţa cotidiană. Se mai întâmplă şi alte lucruri în afară de a merge la magazin sau la supermarket. Ea trebuie să deschidă minţile oamenilor, ei trebuie să se trezească.

D: S-a spus de mai multe ori că oamenii fac rău Pământului. Asta vroiai să spui?

M: (Oftat adânc) E mai mult decât asta. Dacă nu faci rău Pământului, transformările se încetinesc. Dar se vor întâmpla oricum.

D: Nu există nici o modalitate de a le opri acum?

M: Nu, ele sunt în desfăşurare.

D: Ce anume trebuie să facă ea?

M: Să ajute oamenii să se trezească. Este posibil să nu se întâmple în această generaţie. Dar cu cât vor fi mai mulţi oameni care conştientizează ce se întâmplă cu Pământul, cu atât vor fi mai pregătiţi să meargă repede pe navele spațiale.

D: Povestea se va repeta? (Da) Vor veni să ia oameni pe navele spațiale? (Da) Şi vor fi unii oamenii care nu vor vrea să meargă?

M: Cei blânzi vor moşteni Pământul.

D: Presupun că cei blânzi vor fi cei cărora le va fi teamă să plece.

M: Ea trebuie să le spună oamenilor lucruri la care ei nu s-au gândit niciodată, pentru ca ei să privească lucrurile dintr-o perspectivă inedită, lucruri despre care râdeau şi care li se păreau ciudate.

D: Te referi la concepte metafizice?

M: Corect! Nu numai la OZN-uri.

D: Asta ar constitui un subiect?

M: Ar fi o cale de a vă salva fundurile.

Este uimitor cum tot primesc fragmente dintr-un puzzle, de la oameni diferiţi de pe toată planeta. Treaba mea este să pun la un loc piesele şi să văd imaginea generală a acestui puzzle, astfel încât să văd ce înseamnă el, chiar dacă raţionamentul uman nu poate să cuprindă şi să înţeleagă o imagine atât de vastă. Simt că mai există multe alte lucruri, la care nu putem ajunge.

SECȚIUNEA 3

FIINȚELE AVANSATE ȘI KARMA

CAPITOLUL 9

Copiii creează karma

În Anul 2001 în California, am avut un caz care mi-a demonstrat dificultatea prin care trec sufletele care nu au mai trăit pe Pământ, cât de greu le este să se ajusteze la această planetă agitată. O tânără a venit să mă vadă când mă aflam la San Jose ca să țin o prezentare de o zi, la grupul A.R.E (la Fundația Edgar Cayce). De obicei eu încerc să mă întâlnesc cu oamenii care se află pe lista mea de aşteptare pentru sesiuni private. Îi programez în preajma prelegerilor pe care le țin. Susan avea probleme cu kilogramele în plus și m-am gândit că va dori să investigheze această problemă. Dar principala sa problemă era că ea şi soţul său doreau să aibă copii şi nu putea să conceapă un bebeluş. Întotdeauna direcţionez subconştientul să ducă persoana în viaţa cea mai potrivită, care să explice problemele cu care se confruntă persoana în viaţa curentă. Aceasta este procedura pe care am urmat-o și în cazul lui Susan.

Când Susan a intrat în starea de hipnoză adâncă, în loc să meargă într-o viaţă trecută pe Pământ, a plutit prin spaţiul cosmic şi s-a văzut stând în faţa unei uşi mari din metal, care avea un X mare gravat pe ea. X-ul era format din patru triunghiuri. Pe măsură ce vorbeam, triunghiurile s-au deschis în afară şi ea a putut intra. Prin această intrare a văzut clar că nu se afla pe Pământ. Se afla pe o stâncă, care avea vedere asupra unei văi. Totul în jur avea o culoare roşiatică: stâncile, pământul şi cerul. A văzut în vale un dom mare, dar nu erau copaci sau vegetaţie. A ştiut imediat că nu puteai să respiri aerul de acolo. Nimeni nu era în siguranţă la suprafaţa solului. A ştiut că oamenii trăiau adăpostiţi sub pământ şi că acolo trebuia să meargă. A descoperit intrarea pe o latură a stâncii şi a coborât într-o zonă foarte întunecată sub sol, unde se ascundeau oameni. În acea viaţă, Susan era un bărbat înalt, subţire şi blond. „Nu sunt gras”, a chicotit ea.

Treaba sa era să ducă provizii la diferite baze de pe planetă, din sistemul lor cu doi sori. Aceasta era una din escalele de pe ruta sa; trebuia să ia contact cu oamenii de la baza de acolo, să vadă de ce aveau nevoie. Oamenii aveau mâncare, dar nu mai aveau multă apă. Ei nu puteau merge la suprafața planetei și erau obligați să locuiască îngrămădiți împreună, sub pământ. Ființele de sub pământ păreau a fi umanoizi, dar erau îmbrăcați în zdrențe. Domul conținea mașini care aveau de a face cu generarea energiei. Se pare de asemenea că filtrau aerul care ajungea în adăpostul subteran. Ea mi-a spus că, multă vreme în urmă, a fost un război care a distrus atmosfera și a făcut imposibil traiul la suprafață al populației, care a supraviețuit sub sol. Se pare că dezastrul a fost cauzat de ceva asemănător unei bombe nucleare și viața nu a mai revenit la suprafața planetei, pentru că aerul a fost contaminat. Oamenii s-au adaptat la acest fel de viață și au construit adăpostul subteran, dar acum se contura un nou pericol. Un alt grup descoperise planeta și încerca să pună mâna pe mineralele pe care aceasta le conținea. Așa încât se prefigurau noi lupte, ceea ce făcea de două ori mai periculos să ieși la suprafață.

Când lupta s-a oprit o vreme, a revenit la suprafață. A mers la micuța sa navă cercetaș și a părăsit planeta. I-am spus atunci să meargă într-o zi importantă din acea viață. Întotdeauna aleg o zi importantă, fiindcă în majoritatea vieților (inclusiv în viețile noastre prezente) zilele seamănă una cu alta. Ceea ce o persoană consideră a fi o zi importantă, alt om nu consideră a fi important. De multe ori viața este banală și nu se întâmplă mare lucru. Tot așa viața lui Susan nu făcea excepție de la regulă, deși se pare că se petrecea pe o altă planetă. Părea a fi o viață banală. Era doar un bărbat care aducea provizii de la o bază la alta. Chiar și locul de unde lua proviziile (o planetă stearpă) nu ieșea în evidență prin nimic. Când i-am spus să meargă în viitor la o zi importantă, a strigat deodată: „Mă prăbușesc cu nava mea!” Dar nu părea a fi deranjată de acest lucru. Vorbea fără emoții, complet detașată de senzația prăbușirii. „Am lovit ceva sau ceva ne-a lovit. Partea din față a navei s-a dus. Nu știu ce s-a întâmplat”. Ieșise deja din corp, înainte ca nava să se izbească de planetă.

Nu puteam să înțeleg ce legătură avea această viață ciudată de pe altă planetă, cu

inabilitatea lui Susan de a concepe bebeluși. Dar logica subconștientului o depășește pe a mea și răspunsul pe care mi l-a oferit, m-a luat prin surprindere.

Subconștientul i-a arătat acea viață ca să își amintească de unde vine, de pe planeta cu doi sori. Încă din copilărie Susan avusese vise despre un loc care nu era pe Pământ, unde pe cer erau doi sori. A făcut și desene cu acest loc ciudat. Nu putea înțelege de unde-i veneau aceste amintiri. Subconștientul a spus că motivul pentru care nu avea copii este că încă mai simțea că este una cu cealaltă personalitate, care s-a prăbușit atunci cu nava.

Celelalte vieți pe care le-a trăit au fost toate pe alte planete și atunci când s-a decis să experimenteze viața de pe Pământ, a întâmpinat dificultăți de adaptare. Nu-i plăcea aici. Vroia să plece acasă. Ea a spus: „Responsabilitatea este prea mare, e prea mult totul, prea greu. Te copleșește".

Celelalte personalități ale ei trăiseră într-un corp care nu avea organe sexuale și nu putea fi definit ca fiind masculin sau feminin. S-ar putea numi „androgin". Mulți extratereștri pe care i-am investigat, sunt androgini în lumile lor. Nu-i plăcea să fie femeie și să aibă organe sexuale. Ea a spus: „Nu există sex, când nu există sex." Aceste ființe nu se reproduceau. Ele erau „făcute" de obicei printr-un proces de clonare, așa încât nu aveau nevoie de sex pentru a se reproduce.

Am încercat să explic că am înțeles identificarea sa cu celelalte personalități, dar pentru a avea un copil în această viață, sexul era singura modalitate prin care oamenii știu cum să aibă copii. Ea mi-a răspuns că nu dorea să fie om. Nu-i plăcea deloc lumea aceasta. Simțea că a învățat destul și vroia să plece. Mi-am dat seama că trebuie să procedez cu mare grijă. Deși personalitatea conștientă a lui Susan părea foarte bine adaptată la lumea de pe Pământ și dorea să aibă copii, o parte din ea se afla la polul opus. Nu-i plăcea aici și dorea să plece. Sarcina mea este întotdeauna să protejez persoana cu care lucrez, să am grijă să nu i se facă nici un rău, chiar dacă răul vine de la o parte din persoana respectivă. Ea insista în continuare: „Mi-am terminat treaba aici. Am terminat totul. Sunt gata.

Vreau să plec.”

De asemenea insista că nu avea nevoie să aibă un copil, pentru că un copil ar crea conexiuni la Pământ, iar ea dorea să își taie legăturile cu Pământul. Nu dorea să își creeze karma cu un copil care ar obliga-o să revină aici. Dacă nu avea legături cu Pământul, îi va fi mai ușor să revină la planeta sa de baștină. Regresia a dus la altceva decât mă așteptam să accesăm. Era supraponderală pentru că dorea să se protejeze de sex și să nu aibă copii. Am mai auzit asta și de la alți oameni. Uneori oamenii devin în mod subconștient supraponderali ca să nu fie atrăgători pentru sexul opus, iar grăsimea acționează ca un fel de protecție sau barieră. Mintea conștientă a lui Susan spunea că dorește copii, dar partea subconștientă avea un alt plan.

Am încercat să discut cu ea, să aduc argumente, pentru că ea îmi spusese că-i plac copiii și îi plăcea să lucreze cu ei. Am sugerat că ea avea tendințe iubitoare și ar fi o mamă minunată. Dacă ar avea un copil al ei, ar putea să îl învețe tot felul de lucruri minunate și ar fi o experiență nouă pentru ea. Ar fi o provocare să învețe un copil cum să trăiască în această lume, ar fi un dar pe care l-ar putea oferi acestei planete. Dar ea nu vroia să creeze legături care ar lega-o de această lume. „Asta m-ar obliga să revin aici iar și iar. Nu-mi place aici. Nu îmi plac legăturile.”

A insistat foarte mult că viața sa va fi scurtă, că a venit timpul să plece, pentru că dorea să meargă acasă. Argumenta că dacă nu o tăia din scurt va trebui să revină din nou, până își va termina obligațiile. Dar ea a răspuns că în mod cert așa ceva nu se va întâmpla, pentru că dorea să plece. Am încercat să o conving. Avusese vise cu planeta sa de baștină în cea mai mare parte a vieții sale, ca să nu uite de unde venea și să nu rămână prinsă aici. Este ușor să uiți, odată ce sufletul a intrat în corp. Te prinzi în această lume, cu problemele sale. Când am vorbit despre slăbit, a spus că lumea aceasta este prea densă. O modalitate de a scăpa de greutatea în plus era să părăsească trupul, pur și simplu.

Era foarte hotărâtă. Pot doar să sper că afirmațiile mele și sugestiile pozitive au reușit să pătrundă prin încăpățânarea sa. Am continuat să insist că nu putea să plece până nu își îndeplinea responsabilitățile, că nu era necesar să se prindă în ciclul karmic al revenirii pe Pământ, care este un ciclu mai greu de rupt.

A fost un caz dificil, pentru că nu m-am așteptat să întâmpin asemenea rezistență de la subconștientul lui Susan. Mai târziu am descoperit și alte suflete care s-au oferit să vină ca voluntari pe această planetă în aceste vremuri, ca să ajute. Nici ei nu doreau să aibă copii, fiindcă i-ar fi legat de lumea noastră. Trebuiau să rămână fără karma, ca să poată pleca atunci când și-au terminat treburile.

***

Interesant este că mulți oameni cu care am lucrat în ultimii ani au făcut regresii în vieți în care erau ființe de lumină, care trăiau într-o stare de extaz. Ei nu aveau nici un motiv să vină pe Pământ, unde există o densitate și o negativitate atât de mare. Dar cu toate astea s-au oferit cu toții să vină ca voluntari, pentru a ajuta Pământul în aceste vremuri. Nu și-au închipuit însă cât de dificil va fi când se vor afla într-un trup fizic, pe Pământ.

Am întâlnit ceea ce eu consider a fi mai multe valuri de suflete, care au venit în perioade diferite. Primul val este format din suflete ca Phil, care apare în cartea mea Păstrătorii Grădinii. Acești oameni au ajuns acum la vârsta de aproximativ 40 de ani. Ei au întâmpinat probleme de ajustare și mulți din ei au vrut să se sinucidă, pentru a se întoarce „acasă”. De obicei au avut o viață bună acasă, au avut slujbe excelente și tot ceea ce noi considerăm a fi o viață bună. Dar lipsea ceva și nu au simțit niciodată că ar aparține aici. Nu le plăcea violența și urâciunea din această lume. Ei doreau să se întoarcă acasă, deși din punct de vedere conștient nu aveau nici o idee unde se află acest „acasă”. Am auzit asta de la mulți oameni de pe toată planeta, oameni care cred că aparțin acestui grup. Ei credeau că numai ei simt așa în lumea asta și au fost ușurați când mi-au citit

cartea și au descoperit că nu sunt singuri.

Am descoperit și existența unui al doilea val, care a venit peste zece ani sau chiar mai mult. Aceștia au acum aproximativ douăzeci sau treizeci de ani. O parte din ei s-au adaptat foarte bine. În stare de hipnoză ei spun că se află aici ca să acționeze ca un canal, care să aducă genul de energie de care este nevoie acum pe Pământ. Acești oameni duc vieți obișnuite care nu ies cu nimic în evidență. Ei sunt de multe ori sunt necăsătoriți și nu au responsabilități. (În special, nu au copii) Ei au slujbe care le oferă mult timp liber ca să își exploreze adevăratele interese, care par a se centra pe ajutarea oamenilor. Par a fi lipsiți de probleme și s-au adaptat la această lume mult mai ușor decât primul val.

Al treilea val este format din copiii speciali (așa numiții copii indigo) care au venit și încă mai continuă să vină. Unii din ei au ajuns acum la pubertate. Aceștia sunt cu adevărat ființe deosebite care au fost chemate în mod special și constituie speranța omenirii. Ei trebuie înțeleși, pentru că funcționează la un nivel diferit și la altă frecvență decât ceilalți copii de vârsta lor. S-au scris multe cărți despre acești copii și am vorbit despre ei la conferințele mele. Ei sunt cu adevărat diferiți și ADN-ul lor s-a dovedit a fi diferit. În munca mea mi s-a spus să subliniez că acești copii nu trebuiesc drogați, mai ales să nu primească medicamentul Ritalin, care modifică mintea. Ei se plictisesc la școală și creează probleme pentru că pot învăța, pot absorbi informații, mult mai rapid decât alți copii din alte generații. Mi s-a spus că trebuie să li se ofere provocări, care le vor stimula curiozitatea și le vor ascuți abilitățile. În această grupă de vârstă există mulți copii care deja atrag atenția mass-media, din cauza abilităților lor remarcabile. De-a lungul istoriei au existat întotdeauna copii geniali, copii care aveau talente mult peste vârsta lor. Aceștia au fost însă puțini la număr și au apărut la distanțe mari în timp, unul față de altul. Știința nu a reușit să explice, dar eu cred că abilitățile lor provin din talente învățate și perfecționate în viețile lor trecute. Dar noul grup pare a fi diferit. Dacă copiii geniali din trecut apăreau rar și erau unici, în acest val de copii, sunt mulți cei care își demonstrează abilitățile geniale. Copiii cărora li s-a luat interviu la televizor se află deja la universitate și își fac o carieră. Fiecare din ei a subliniat dorința de a forma organizații care să ajute copiii mai puțin norocoși din această lume.

În munca mea eu susţin ideea că talentele acestor oameni nu provin din vieţile trecute, ci dintr-un alt tipar al sufletului. Toate aceste trei valuri pe care le-am studiat eu, au venit să ajute Pământul în această perioadă tulbure, în care are nevoie de ajutor. Cea mai mare parte din ei nu au avut niciodată vieţi pe această planetă şi le este greu să trăiască aici. Ei se află aici cu un scop precis şi vor să îşi termine treaba şi să plece „acasă”. Deşi nu ştiu asta la nivel conştient, ei îşi cunosc misiunea pe Pământ. Această conştientizare nu stă ascunsă sub stratul numeroaselor vieţi trecute şi al karmei. Valul cel mai nou nu este ascuns sub alte valuri. Puterile care iau deciziile referitoare la cei pe care vor să-i trimită, îi fac să iasă în evidenţă. Pentru că nu mai este timp să faci schimbări care vor salva sau vor distruge lumea noastră. Tot mai mult aceste suflete, care nu aparţin acestei planete şi care şi-au trăit cea mai mare parte a vieţii sufletului pe alte planete şi în alte dimensiuni, sunt trimişi aici, pentru că se crede că ei pot crea o diferenţă. Sufletele „native” au trăit nenumărate vieţi pe Pământ şi s-au prins atât de tare în karma şi în presiunea de a trăi zilnic într-o lume nebună, încât s-au rătăcit de scopul iniţial pentru care au venit aici. Acest lucru îi face să revină mereu şi să repete aceleaşi greşeli. Speranţa pentru viitorul nostru constă în suflete care nu au fost contaminate de Pământ, care ne pot ajuta să supravieţuim, dacă reuşesc să nu se prindă în capcană şi nu îşi uită şi ei misiunea cu care au venit.

***

La începutul muncii mele, credeam că este imposibil ca un spirit să coboare direct într-un corp fizic, în civilizaţia şi cultura noastră agitată, ca să aibă aici prima încarnare. Dar mi s-a spus că mai întâi se vor încarna într-o societate primitivă, cu o viaţă mai simplă. Astfel se vor putea ajusta la viaţa pe Pământ şi vor învăţa cum să trăiască aici şi cum să se comporte cu alţi oameni, înainte de a veni în contact cu stilul de viaţă modern de aici. Dar am descoperit că nu aşa stau lucrurile de fiecare dată. Am întâlnit mai mulţi oameni speciali care au fost trimişi aici sau care s-au oferit voluntari, ca să vină să ajute în aceste vremuri grele. Aceştia spun că au fost trimişi ca să fie canale de energie, antene etc.

Pentru aceste suflete blânde este dificil să se adapteze, pentru că nu au experienţa altor vieţi pe Pământ, care să îi pregătească pentru ceea ce este aici.

În octombrie 2004 am întâlnit încă două astfel de persoane speciale. Şi mai neobişnuit era faptul că erau soţ şi soţie. Cred că este un lucru minunat că au reuşit să se găsească din milioanele de oameni de pe această planetă, că energiile lor identice au reuşit să lucreze împreună. Dar pe de altă parte, mi s-a spus că nimic nu se întâmplă accidental. În mod evident, ei au căzut de acord şi au făcut planuri în lumea spiritului, înainte de a se încarna.

Când au intrat în transă adâncă, amândoi soţii mi-au prezentat poveşti identice, deşi nu cunoşteau aceste lucruri la nivel conştient. Când Tony a coborât de pe nor, a văzut doar o lumină strălucitoare. „E foarte strălucitoare, radiază şi razele merg în toate direcţiile. E foarte frumoasă, dar nu o pot privi direct. Are multe culori diferite, e foarte liniştitoare şi emană multă iubire. Te înconjoară şi te îmbrăţişează cu această iubire.”

Când se întâmplă asta, ştiu că clienţii mei au intrat probabil în lumea spiritului sau au revenit la Sursă (la Dumnezeu). Fiinţele de lumină arată aşa. Am rugat subconştientul să îl ia pe Tony şi să îi arate ceva ce era important să vadă, dar în loc să meargă într-o viaţă trecută, el a fost dus într-o cameră unde erau mai multe fiinţe îmbrăcate în robe. Nu putea să le distingă trăsăturile, iar fiinţele respective pluteau fără efort prin cameră.

T: Nu văd pereţi, mă simt ca şi cum aş fi într-un spaţiu închis. E un fel de consiliu care ţine o întâlnire. S-au adunat să discute diferite lucruri din univers, lucruri despre diverse planete. Vor lua decizii care vor afecta alte feluri de fiinţe sau decizii pentru... Cred că vor opta să cobor în vibraţiile joase, la cei care nu au ajuns la vibraţiile înalte. Acesta este consiliul care ajută să se ia hotărâri privitoare la procesul de evoluţie şi la ce vor face sufletele în viaţa viitoare.

S-a uitat la corpul său și a văzut că avea un trup ceţos, ca de stafie. Simţea că este şi el un membru al acestui consiliu.

T: Altminteri nu m-aş afla aici. Aceasta este o frecvenţă înaltă şi ei ajută la luarea deciziilor. Nu iau ei în mod obligatoriu deciziile, ci îi ajută pe ceilalţi să ia decizii. Să aleagă ceea ce ar fi potrivit pentru vibraţiile joase.

D: Cum anume îi ajută pe ceilalţi să ia decizii?

T: Se pare că pentru fiecare vibraţie joasă există anumite lucruri care trebuiesc învăţate ca să-ţi ridici vibraţia într-un plan diferit, lucruri care să-i ajute. Consiliul îi ajută realmente să ia decizii, care în final vor duce la ridicarea vibraţiilor.

D: Asta nu înseamnă să intervii în karma omului?

T: Nu. E doar o formă de ghidare.

D: Există ceva anume cu care lucrezi acum?

T: Doar să servesc, să ajut. Să ofer îndrumări. De asta am venit aici, ca să ajutăm la accesarea cunoaşterii.

D: Există vreun proiect special de care te ocupi acum?

T: Există mai multe feluri de proiecte. Când îi ajutăm pe cei cu vibrație joasă, ne ajutăm și pe noi. Pentru că învățăm multe lucruri noi, atunci când îi învățăm pe ei. Dacă servești, câștigi. Asta te ajută să aduni mai multă cunoaștere.

D: În prezent lucrați cu o anumită planetă?

T: Lucrăm cu toate universurile, nu doar cu o singură planetă.

D: A trebuit să te încarnezi în vieți fizice ca să ajungi în acest punct în care să faci parte din consiliu?

T: Nu. Noi nu a trebuit să avem vieți fizice. Asta se face doar dacă alegem.

D: Cum ai ajuns să faci parte din consiliu?

T: Îți poți ridica nivelul de vibrație, dar nu trebuie să treci prin vieți fizice ca să faci parte din consiliu. Uneori durează o perioadă de timp, alteori poți progresa foarte repede.

D: Ai simțit vreodată dorința de a trăi în planul fizic?

T: Nu în acest punct din timp. Nu.

D: Îți făceai treaba acolo, asta e tot.

T: Asta era tot ce trebuia să fac.

D: Se pare că e vorba de o treabă importantă.

T: Asta e tot ce mi s-a cerut să fac.

I-am cerut apoi să meargă în momentul în care a luat decizia de a coborî în corp fizic, fiindcă la urma urmei eu comunicam cu un corp fizic din dimensiunea noastră, așa încât probabil că s-a hotărât să se încarneze. Vroiam să știu dacă i-a spus cineva să vină.

T: Nu. Asta s-a făcut prin alegerea mea. Exista ocazia și abilitatea... și forma fizică, cu alte cuvinte o formă care s-ar potrivi și a venit momentul alegerii.

D: S-a întâmplat ceva care să te facă să alegi?

T: Pentru a experimenta ceva ce nu mai făcusem înainte. Ceva complet nou.

D: Ți-ai ales trupul în care te afli acum? (Da) Cum arată el?

T: El există în prezent. Nu există alt timp.

D: Explică ce vrei să spui.

T: Este persoana cu care vorbești.

D: Tony, vrei să spui? (Da) Vrei să spui că Tony nu a mai avut alte încarnări fizice înaintea acesteia? (Nu) Întotdeauna am crezut că dacă acesta ar fi cazul, lucrurile ar sta într-un mod foarte diferit, nu-i așa? Să vii direct din lumea spiritului, să cobori în viaţa pe care o avem noi acum pe Pământ, fără alte vieţi trecute, care să condiţioneze omul.

T: Acest lucru este foarte dificil. Dar există modalităţi ajutătoare. Există anumite lucruri, dar nu știu dacă ți le pot descrie.

D: Aș aprecia foarte mult dacă ai încerca. Comparaţiile ajută întotdeauna.

T: Este ca informația pe care am oferit-o. E ca și cum ai intra într-o cameră și atunci când intri în această cameră, informațiile au fost deja plasate în interiorul tău. Odată ce au fost plasate în tine, aceste informații îți oferă un fundal, ceva la care să te relaționezi.

Știam despre ce vorbește. Se referea la imprinting (imprimare), fenomen prezentat în cărțile mele Păstrătorii grădinii și Între viață și moarte. Este un mod de a oferi informații din viețile altor oameni, astfel încât sufletul să aibă un fundal pe care să poată funcționa.

T: Eu nu cred că vii fără nimic. Este destul de greu și cu informațiile acestea care sunt înscrise în tine. Aici lucrurile sunt foarte diferite. Este mult de învățat, mult de experimentat. A fost greu să părăsim acel loc frumos dar am venit aici, pentru că aici era ceva care trebuia experimentat. În acest moment din istorie, se apropie o mare schimbare. Lucrurile se mișcă foarte rapid.

Părea că dorește să se uite la aceste lucruri, să le studieze.

D: Deci nu i-a spus nimeni că trebuie să facă aceste lucruri.

T: Nu. Nimeni nu te direcționează, nu îți spune să faci anumite lucruri. Sunt alegerile tale. E drept, există discuții. El a fost ajutat de alt membru al consiliului. L-au ajutat și l-au ghidat, ca să facă aceste alegeri.

D: Ne-am obișnuit să ne gândim la viețile de pe Pământ, unde acumulăm karma. Apoi trebuie să revenim iar și iar ca să o plătim.

T: El nu are genul acesta de karma, de care vorbeşti tu. El a venit aici ca să observe progresul oamenilor, cum îşi ridică ei realmente vibraţiile. Să vadă cum acceptă oamenii cunoaşterea, cum folosesc cunoaşterea, dacă o folosesc pentru binele omenirii sau dacă este folosită pentru lăcomie.

D: Pentru că Pământul este o planetă complicată.

T: Este extrem de complicată. E diferită de alte planete. Cred că formele de negativitate de pe această planetă o fac să fie diferită. Omenirea are o natură războinică. Omenirea a întâmpinat mari probleme, când a fost vorba să trăiască în pace. E ca şi cum n-ar putea coexista în pace. Asta poate fi din cauza vibraţiilor joase. Cred că cei care vin aici trebuie să aibă grijă să nu se prindă în aceste vibraţii joase. Este o planetă cu probleme. Eu am riscat. Cred că de fiecare dată când vii să trăieşti aici, îţi creezi karma. Şi fără îndoială va trebui să plătesc această karma. Dar eu cred că lucrul cel mai important pe care-l fac aici este să îmi menţin echilibrul de a fi foarte pozitiv, foarte iubitor, iar karma pe care mi-am creat-o pe Pământ nu este o formă negativă în sine. Trebuie să găsesc moduri de a lucra ca să reduc această karma, apoi să am grijă de ea şi să nu-i permit să se transmită mai departe.

D: Care este planul tău?

T: Este să revin acasă, după această viaţă. Am să văd ce voi face, când mă întorc acasă.

D: Nu vrei să mai rămâi pe Pământ să experimentezi şi alte existenţe?

T: Nu știu dacă voi mai reveni pentru a trăi și alte vieți aici. S-ar putea ca alte lucruri să fie mai importante pentru mine de făcut, decât să trăiesc în planul fizic. Nu știu dacă voi reuși să realizez asta sau nu, pentru că e foarte ușor să te prinzi aici în capcană. Există multe lucruri care mă pot prinde în capcană. Acesta este motivul pentru care este atât de greu să vin aici, în formă fizică. Deși mulți doresc această experiență, ea este extrem de dificilă. Pare a fi destul de simplă, până când cobori aici. Dar odată coborât în forma fizică, constați că totul este foarte dificil.

D: Una din problemele din planul fizic este că uiți tot, că nu mai știi nimic.

T: Da. Asta este adevărat.

D: Ar fi mai ușor dacă am putea să ne amintim?

T: Nu cred că ar fi în regulă ca o formă fizică să își poată aminti. Cred că ne-ar copleși să ne amintim anumite lucruri, când ne aflăm în formă fizică. Să îți amintești totul ar fi prea mult. Ne-ar deruta, apoi am încerca să schimbăm lucrurile într-un mod care nu este de dorit. Atunci nu am mai învăța ceea ce am venit să învățăm aici, pentru creșterea noastră.

D: Oamenii îmi spun întotdeauna că dacă ar ști dinainte ce se va întâmpla, ar fi mai ușor.

T: Cred că ar fi prea multe informaţii pentru ei. Dacă ai avea această cunoaştere, atunci ce rost ar mai avea să vii aici? Noi învăţăm copiii dar copiii îşi învaţă părinţii, deşi părinţii cred că ei îşi învaţă copiii. Lucrurile stau mai mult invers, mai mult decât ne dăm seama.

D: În ultima vreme am lucrat cu mulţi oameni care sunt vindecători, care lucrează cu energia.

T: Vor apărea tot mai mulţi. Acesta este doar începutul, când lucrurile încep să se deschidă. Oamenii caută alte alternative. Caută alte căi. Ei îşi dau seama că lucrurile cu care s-au obişnuit nu funcţionează în interesul lor. Există şi cei care se vor crampona de vechile forme şi nu vor reuşi să le depăşească. Aceasta este condiţionarea lor şi modul în care au fost crescuţi. Dar mai există şi mulţi alţii, mai ales cei noi care sosesc acum, care vor căuta aceste informaţii noi. Şi desigur vor aduce şi ei informaţii noi. Cea mai mare parte din informaţii nu sunt noi. Sunt noi doar pentru oamenii din prezent. De fapt sunt informaţii vechi. Există multe forme fizice disponibile şi există cu mult mai multe forme spirituale, care doresc să vină aici. Aşa încât nu există destule forme fizice pentru ei.

D: Dar acum, cu creşterea populaţiei, sunt multe forme fizice disponibile.

T: Asta nu e adevărat. Există şi cei care încearcă să controleze formele metafizice disponibile. Există conducători care încearcă să controleze disponibilitatea formelor fizice. Şi bineînţeles că există războaie şi boli.

D: Vrei să spui că ei elimină intenţionat multe forme fizice? (O, da!) Există şi formele fizice despre care se vorbeşte, pentru sufletele care vor să revină ca să-şi plătească karma?

T: Afirmația este adevărată. Da.

D: Asta vroiai să spui, că există doar un număr limitat de forme fizice în care pot coborî spiritele care sunt ca tine?

T: Da. Asta este adevărat. Este greu să găsești hrana adecvată, din cauza chimicalelor din mâncare. Dar corpul uman se adaptează. Apar oameni de un tip nou, care aduc cu ei cunoașterea străveche. Procurarea hranei va deveni din ce în ce mai dificilă, pe măsură ce trece timpul. Asta va fi o mare problemă.

D: Toate acestea vor afecta ridicarea vibrațiiilor.

T: Trebuie să ușurăm corpul. Asta va ajuta procesul.

Lui Tony i s-a spus cum își poate folosi mintea pentru a vindeca. El va trebui să-și dezvolte mintea și să aibă încredere în ea. „Mintea este foarte puternică. Dacă vezi problema, atunci poți face schimbări cu mintea. E ca și cum ai putea vedea în interiorul corpului. E ca și cum ai intra într-un om și l-ai privi înăuntrul său. E ca și cum ai intra în frunza unui copac și ai pluti în canalele cu clorofilă și ai vedea totul ca niște imagini. Aceste transformări vor avea loc. Nu va fi nevoie de participarea persoanei, dar va fi necesară permisiunea sa. Pentru că unii oameni aleg să experimenteze această boală, din variate motive.”

***

După amiaza am făcut o sesiune cu soția lui Tony, Sally. Am fost surprinsă să descopăr că avea acelaşi fel de suflet. Era la prima sa vizită pe Pământ. Întâlnirea lor, faptul că s-au putut găsi unul pe altul, este ceva remarcabil. Dar bineînțeles că nimic nu se întâmplă accidental. Nu mai întâlnisem două cazuri similare, în aceeaşi zi.

La începutul sesiunii, Sally avea probleme de a se focaliza pe ceea ce vede. Vedea doar culori care se mişcă şi se transformă. După câteva încercări de a o duce într-o viață trecută și de a obține ceva vizual, în cele din urmă i-am contactat subconştientul, care mi-a oferit informațiile pe care nu le putusem accesa. Uneori dacă pacientul nu este gata pentru asta, informațiile nu ies la suprafață. Subconştientul poate fi foarte protectiv şi pretenţios, în alegerea unei persoane căreia să îi transmită informații.

S: Ceea ce se întâmplă cu Sally este un experiment. Aşa ceva nu s-a mai făcut până acum. Încercăm să ridicăm nivelele de energie. Există reguli referitoare la energie în încarnările de pe Pământ şi din altă parte. Dar din cauza vremurilor speciale de acum şi din necesitate, încercăm să ridicăm vibrația pe Pământ şi să o expansionăm, să ridicăm nivelul de vibraţie după încarnare. Să aducem cel mai înalt nivel posibil, fără a face rău formei fizice. Există şi un nivel pe care forma fizică nu îl poate susține. Acest lucru este foarte important pentru Sally, pentru că am eşuat până acum. De asta s-a oferit să vină ca voluntar şi să aducă această energie, să treacă prin toate astea. Şi am reuşit, de data asta a funcționat. Când a eşuat înainte, era ca şi cum s-ar fi stricat un circuit.

D: Forma fizică în care încerca să intre a avut de suferit?

S: Aşa e. Corpul fizic a murit. A fost prea multă energie, prea multă informaţie. O vibraţie prea mare pentru un singur corp fizic.

D: Nu a putut face faţă.

S: Corect. Dar corpul acesta de acum a reuşit să reziste şi am făcut un acord fin al corpului care a înaintat în vârstă, ca să poată susţine mai mult. Am adăugat treptat mai multă informaţie.

D: Ea a mai avut încarnări fizice în trecut?

S: A avut imprimări (imprinturi) cu vieţile altor persoane. Multe din problemele sale fizice se datorează stresului şi încordării corpului, care susţine atât de multă energie.

D: Atunci vrei să spui că Sally nu a mai fost până acum într-un corp fizic, nicăieri? (Nu) Dar întotdeauna am crezut că atunci când sufletul coboară în corp fizic pentru prima dată într-o astfel de civilizaţie, acest lucru taxează greu corpul şi de asemenea este greu şi pentru suflet.

S: Ea a venit ca să ajute Pământul. Nu s-a reîncarnat pe Pământ. A rămas multă vreme în stratul din jurul Pământului, ajutându-i pe alţii să se încarneze. Avea o cunoaştere cu care putea lucra, dar nu era cunoaşterea concretă privitoare la cum este să fii încarnat. Ea a stat în spatele scenei şi îi ajuta pe alţii să se încarneze.

D: De ce s-a hotărât să vină de data asta?

S: Pentru că este foarte important pentru Pământ. Ea are abilitatea de a aduce energia de care este nevoie acum. În acest mod, la această magnitudine, în proporțiile necesare. Este ceva științific, aș putea spune. Nu explic foarte bine. Sunt ca niște ecuații matematice de energie. Ea a lucrat îndeaproape cu Pământul și este foarte adaptabilă. Știa cum merg lucrurile. Cunoștea regulile și astfel de lucruri din punct de vedere științific, așa încât a reușit să își ajusteze energia, să își ajusteze corpul. Iar noi am ajutat-o să facă asta.

D: Dar când cineva face asta pentru prima oară, nu există pericolul de a se prinde în karma?

S: Nu. Motivul pentru care nu riscă să se prindă în karma este fiindcă ea nu acumulează karma. Ea se află la un alt nivel. Are un contract diferit, am putea spune, cu Pământul. Ea nu va fi prinsă. Contractul a fost să vină și să își aducă energia pe Pământ. Nu este un contract karmic.

D: E ceva destul de riscant și poate fi înșelător.

S: Ea a venit sunt oameni care au venit cu astfel de contracte și s-au prins karmic. Ei sunt atrași de ea, pentru că în subconștient ea îi ajută să se elibereze.

D: Atunci ei nu au karma cu ea.

S: Nu. Ea a venit să îi ajute să își elibereze karma cu alte persoane, fără ca să se prindă în ea. E ca o mașină care aruncă mingi, cu care faci practică. Mingile vin

înspre tine și tu le lovești. Ea este ca partea aceea a mașinăriei, în care intră mingea. Dar nu e vorba de o echipă reală care să prindă mingea și să alerge cu ea. Ea doar a susținut un spațiu în care ei să se poată elibera de karma, împreună cu ea.

D: Ceilalți oameni aveau nevoie de ajutorul cuiva ca să-și rezolve karma?

S: Corect. Pentru că se aflau pe o pantă descendentă. Pentru că se prinseseră într-o roată negativă. Ea a avut acest contract ca să ajute Pământul, dar se afla la un nivel diferit. Nu era la nivel de încarnare. Dar acum a ales să aducă mai multă energie pentru aceste vremuri. Este o perioadă strategică din cauza liberului arbitru și fiindcă există un echilibru. Este o perioadă de echilibru instabil, când Pământul poate să balanseze în direcții diferite și se poate produce o schimbare majoră. Este un timp de transformare. Este o răscruce.

D: Acesta este motivul pentru care mai multe astfel de (nu vreau să le spun „suflete noi") vin acum, pentru că voi dețineți multă cunoaștere și putere și este nevoie de voi. (Da) Întâlnim din ce în ce mai mult astfel de cazuri. Unii din ei spun că sunt simpli observatori și nu vor să se prindă aici.

S: Nu sunt numaidecât observatori, dar dacă poți vizualiza imaginea de care am vorbit, cu acea mașină care lovește mingile, tu lovești mingea care intră în mașină, dar mașina nu aruncă mingea înapoi sau în altă direcție. Atunci ea nu mai acumulează karma. Totul ricoșează când o întâlnește. Fiecare om își vede de treaba sa. Oamenii dau drumul la probleme și nu mai acumulează karma. Ei nu au venit să acumuleze informații, dar nu sunt simpli observatori. Ei sunt vindecători. Ei aduc o energie pozitivă, ca să ajute alte suflete să vadă. Oamenii simt vibrațiile și vor să se adapteze la ele.

D: Dar cel mai important lucru este să nu fie prins.

S: Nu este nici un pericol ca să fie prinși, pentru că nivelul lor energetic emite lumină tot timpul, emite înafară o energie care interacționează cu alți oameni, în manieră vindecătoare. Și nu există găuri prin care să fii prins sau absorbit înăuntru. Nu mai există karma la care să te conectezi. Este un lucru pozitiv.

Am întâlnit și alte cazuri în care era vorba de ființe speciale protejate de acumularea karmei, care aveau un fel de scuturi și dispozitive amplasate în jurul lor. Aceste informații apar în alte capitole, dar subconștientul lui Sally a spus: „Nu este nevoie de protecție, pentru că este deja montată în interior, din cauza scopului urmărit și a nivelului de energie. Și fiindcă nu mai există karma în spate. Nu mai există nimic de acest fel, la care să te conectezi.”

S: Fiica sa a venit într-un mod asemănător cu mama, doar că adaptarea s-a perfecționat și corpul său s-a adaptat mai bine. Cei care au venit prima dată și au adus energia au avut cele mai mari dificultăți, dar pentru cei noi care vin acum, nu mai este atât de greu. Unele din primele încercări nu au funcționat, contactul a fost prea dur și prea stresant pentru forma umană.

D: Mi s-a spus că nu este posibil să intre într-un corp uman toată energia din sufletul unui om, pentru că ar distruge corpul.

S: Afirmația este corectă. Soțul său Tony a venit într-un mod similar, ca să deschidă drumul, am putea spune.

D: Nici el nu acumulează karma. (Corect) A fost un accident că cei doi s-au întâlnit?

S: Nu. Nu a fost un accident. Ei au planificat să vină împreună în această zonă, înainte de a se încarna. Au același fel de energie. Nu este identică, dar este asemănătoare. Sally a fost un experiment. Cantitatea de energie din corpul ei ar fi conținută în mod normal în două trupuri separate. O parte a problemei a fost cantitatea de energie și cealaltă problemă a fost nivelul de vibrație. Data trecută încarnarea a eșuat. Nu am reușit să sincronizăm corpul și sufletul și să facem acordul fin, atunci când sufletul a intrat în corp. Nu s-au putut doza cantitățile de energie, în momentele hotărâtoare. Problema a fost de natură tehnică.

D: Este vorba de cantitatea de energie care ar fi conținută în mod normal de două trupuri?

S: Da. Acesta a fost un experiment. A fost foarte important și s-au realizat multe lucruri prin el. A fost foarte benefic. Ea nu este singura care a făcut asta. Și soțul ei a făcut același lucru. Și el este unul din cei care au venit ca să ajute. El este puțin diferit față de ea, dar asemănător. Mai sunt și alții. Ea a ajutat Pământul alături de ei, când era în afara trupului. I-a ajutat să se încarneze. A ajutat mai multe ființe să facă asta, dar partea pe care n-o înțelege este că de atunci a primit și mai multă energie în ea. Ați auzit de fenomenul Cel-ce-intră (Walk-in) când un suflet iese și altul intră într-un trup? Lucrurile nu stau așa în acest caz. Aici nu este vorba de două suflete. E doar o parte dintr-un suflet care intră și care poate să dețină volumul a două suflete. O cantitate dublă față de cea normală a venit și s-a unit recent cu ea. Acum se află în interiorul ei.

D: Cei doi nu au făcut un schimb?

S: Nu. Nu s-a făcut un schimb. A fost doar o unire, o adăugare. I-am spus de două ori că această nouă parte a ei va veni. Acum este aici și s-a unit cu ea.

D: Ea a știut când s-a întâmplat asta?

S: Nu în mod conştient. Dar ştia că se va întâmpla şi se pregătise conştient, ceea ce a ajutat-o mult. Acum ştie că se simte diferit, dar nu a recunoscut în mod conştient că s-a unit cu ceva. În continuare va primi multă cunoaştere. Nu se va întâmpla totul deodată. Lucrurile se vor declanșa pe măsură ce se adaptează.

D: Când se termină viața asta, se va întoarce acasă la ea? Nu va mai reveni?

S: Corect. Va sta aici numai până când își termină treaba. Nu va trebui să se încarneze iar. Va sta până când transformarea este completă.

D: Locul de unde a venit este lumea spiritului?

S: Orice nu are formă, se află în lumea spiritului. Există multe astfel de locuri. Nu e ca și cum ai muri ca să mergi acolo. Înainte de a te încarna, ești acolo. Este într-o altă dimensiune.

D: Unii oameni consideră spiritele ca fiind un fel de îngeri care nu s-au încarnat.

S: Nu e vorba de un înger. Este un suflet, ca la toată lumea. Doar că nu se află în forma încarnată. Nu a avut nevoie de așa ceva. Nu a simțit necesitatea asta până acum. Ea a avut formă, dar nu a existat în trup. A existat în formă de spirit. Există nivele diferite de... nu o putem numi încarnare, pentru că nu are o formă inferioară cum ar fi un trup pe o planetă, e mai degrabă o energie care are un trup. Are o anumită individualitate, dar e doar energie. Și se află în spațiul cosmic. Nu este vorba de energia numită energia Unicului. Energia Lacului. Este

o energie individuală separată, care nu există într-un corp sau într-o formă fizică, cum ar fi forma umană sau un corp de pe o planetă.

D: Asta are sens. La mine vin din ce în ce mai mulţi oameni care sunt vindecători sau lucrători cu energia.

S: Asta se datorează unei cantităţi mari de energie în vremurile care se schimbă. Este sfârşitul unei epoci, astfel încât fiinţe ca Sally şi Tony sunt aici ca să ajute această tranziţie. Am să îţi spun cu cine ai vorbit. Este partea din Sally care tocmai s-a conectat.

D: Energia nouă. (Da).

***

În anul 2004 am avut un alt caz ciudat, când a venit la mine un om care lucra în domeniul medical. Problema sa cea mai mare avea de a face cu ceea ce el numea „frică şi anxietate" în zona plexului solar. Simţea acolo un fel de nod mare, care îi producea mult disconfort. Adeseori simţea că nu este în siguranţă şi se temea că se va întâmpla ceva, deşi nu exista nici un motiv real pentru aşa ceva, în viaţa sa ordonată. Nu exista nimic care să explice ce anume se va întâmpla. Dorea să ştie de unde îi venea acest sentiment, ce însemna el şi cum să se elibereze de el.

A intrat într-una din cele mai ciudate vieţi trecute pe care le-am investigat vreodată. Se afla pe altă planetă şi era o maşină ucigaşă. În stare conştientă ar fi

fost îngrozit de ura care emana din vocea sa, când striga că vrea să ucidă pe toată lumea. Acesta era scopul pentru care fusese creat: să ucidă tot ce întâlnea. Și făcea asta într-un mod unic. Planeta sa de baștină și altă planetă se războiau de multe generații. El era rodul ingineriei genetice. Corpul său a fost creat ca să înmagazineze o cantitate enormă de energie. A fost trimis pe planeta dușmană, pe o navă spațială. Când a aterizat acolo trebuia să caute dușmanul, care învățase să se ascundă de aceste mașini. Nu a folosit nici un fel de arme. El era arma. Era o mașină ucigașă. Putea să folosească energia din corpul său, ca să explodeze cu puterea a zece bombe cu hidrogen. Astfel putea să distrugă totul, pe o rază de multe mile. Planeta lui era suficient de avansată ca să înțeleagă metafizica. Cum el urma să explodeze și să moară, sufletul său urma să se reîncarneze imediat în aceeași societate și procesul urma să o ia de la capăt. Când ajungea la o anumită etapă de dezvoltare și la o anumită vârstă, era trimis iarăși ca să ucidă. Era un ciclu vicios în care părea a fi prins ca într-o capcană, fără posibilitate de ieșire. Nu avea o viață de familie sau o viață socială, în structura sa planetară. Fusese creat pentru a fi o mașină ucigașă. Setarea sa mentală era plină de ură, de distrugere și înclinația de a ucide. Până când în cele din urmă după multe, multe generații, cele două planete și-au dat seama că unicul mod de a opri uciderile era să își ridice conștiința și acest lucru a început să se întâmple.

Atunci el a reușit în sfârșit să se elibereze și s-a reîncarnat pe Pământ. Dar și aici impulsul care îl animase a rămas atât de puternic, încât a experimentat foarte multe vieți în care a omorât și a fost omorât. Mai avea în el vechea programare. A spus că într-un fel Pământul era ca planeta lui de baștină, pentru că și aici se petreceau multe omoruri, dar nu la scară atât de mare. Viața sa curentă a fost în final o încercare de a sparge ciclul repetitiv. S-a născut într-o familie care l-a zdrobit, care i-a înfrânt spiritul și l-a făcut să fie blând și delicat. (Iată că și astfel de familii își au rolul lor.) A spus că atunci când era copil dorea să devină mercenar când va crește mare, ceea ce ar fi continuat același ciclu. Dar în loc să facă asta, a devenit medic și acum ajuta oamenii.

Senzația intensă pe care o simțea în plexul solar provenea de la reținerea de la atâta ură, furie și violență, care au făcut parte din personalitatea sa eoni de timp. El se temea de ce se va întâmpla dacă va da drumul acestor emoții, așa încât le suprima. Și făcea asta foarte bine. Cu ajutorul subconștientului, se părea că va

reuşi să câştige lupta. Atunci când s-a trezit, el a spus că această explicaţie ciudată era piesa lipsă, pe care nu ar fi reuşit niciodată să o afle singur. Unul din motivele pentru care se afla aici pe Pământ în această perioadă, era faptul că Pământul ieşea şi el din ciclul său de violenţă şi se afla în pragul ridicării conştiinţei într-o nouă eră.

Mă întreb câţi alţi oameni au astfel de emoţii suprimate care nu par să aibă sens pentru ei şi nu pot fi explicate din perspectiva educaţiei pe care au primit-o. Cât de mulţi tineri au astfel de sentimente exagerate şi sunt treziţi de violenţa lumii noastre de la televizor? Se deschide o cale nouă de a interpreta împrejurări pentru care autorităţile nu găsesc nici o explicaţie.

CAPITOLUL 10

Viața în corpuri care nu sunt de om

Am făcut această sesiune în Clearwater Florida, când am participat acolo la o expoziție în luna octombrie 2002.

Suntem oameni şi ne-am obişnuit să credem (odată ce am acceptat conceptul de reîncarnare) că am experimentat numai vieţi în care am fost oameni. Dar această credinţă este foarte limitată, aşa cum am descoperit în munca mea de cercetare. În orice formă, viaţa conţine o lecţie pentru noi. Despre asta e vorba în viaţa de pe Pământ. Mergem la şcoala Pământ ca să învăţăm lecţii. Nu poţi avansa în clasa următoare până nu ai absolvit clasa în care studiezi în prezent. Desigur, lecţiile care le învăţăm atunci când suntem oameni sunt mult mai complexe decât viaţa ca o piatră sau ca un ştiulete de porumb. Amândouă formele de existenţă sunt vii în egală măsură, dar vibrează la o frecvenţă diferită.

În cartea mea Moştenire din stele, am regresat un tânăr în prima lui viaţă pe Pământ, crezând că va fi probabil un om al cavernelor sau aşa ceva. Spre surprinderea mea, el a mers într-o perioadă când Pământul încă se mai răcea, ca să poată să susţină viaţa. A văzut vulcani care vomitau lavă şi gaze periculoase în aer. Nu era un mediu sănătos în care să se dezvolte viaţa. Tânărul a văzut că atunci făcea parte din atmosferă. Alături de alte fiinţe, avea sarcina de a ajuta la curăţirea aerului de gaze toxice şi de amoniac, pentru ca Pământul să se răcească şi să poată susţine dezvoltarea vieţii, în primele sale etape rudimentare. Deşi nu avea ceea ce ar putea fi considerat un „corp”, el era viu şi conştient de treaba pe care o avea de făcut. În mod cert avea o personalitate şi vedea totul dintr-o

perspectivă unică. Din când în când mai făcea pauză de la „muncă”, pentru a se distra aruncându-se în lava care curgea, ca să simtă cum este asta.

În cartea mea Între viață și moarte, arăt că noi am experimentat viața în toate formele sale, înainte de a ajunge în etapa în care să fim oameni. Toate acestea au un scop care nu este recunoscut de mintea noastră conștientă. Vedem că toată viața este una, că suntem toți conectați la un nivel mai adânc al sufletului. Mai întâi suntem spirite și trăim multe aventuri pe măsură ce progresăm pe scara cunoașterii, ca să ne întoarcem apoi la Creator și să ne unim din nou cu El. Așa încât nu mai sunt surprinsă când un client îmi relatează că trăiește o viață în care nu este om. Subconștientul alege viața trecută care este necesar a fi văzută în acest moment din viața prezentă, când oamenii caută răspunsuri la problemele cu care se confruntă.

Unele din viețile „neumane” care mi-au fost relatate, au fost: viața ca un știulete de porumb care se bucura în lumina Soarelui și se legăna în blândețea brizei. Viața ca o piatră, când timpul curgea cu o lentoare incredibilă. Viața ca mamut, cu senzația că ești foarte mare și cu greutate în corp. Viața ca o pasăre uriașă care își proteja oul și avea un sentiment de camaraderie cu semenii săi din aceeași specie. Viața ca o maimuță uriașă, care simțea pace și mulțumire când era alături de cei din grupul său. Avea doar cele mai simple emoții. Conducătoarea grupului era o maimuță mai bătrână și maimuțele din grup se așteptau ca ea să aibă grijă de ele. Când aceasta a murit, în grupul de maimuțe s-a creat o mare confuzie. Îi împungeau cadavrul cu mâna, încercând să îl trezească.

Toate aceste vieți sunt simple în comparație cu cele de om, dar au calitățile lor distincte, care arată că este vorba de ființe vii care au capacitatea de a gândi și a simți. Poate că dacă am înțelege asta, am vedea că am trecut prin toate aceste etape și am avea mai multă grijă de mediul înconjurător și de planeta noastră. Ne-am da seama că suntem cu toții conectați, la un nivel al sufletului mai adânc și mai complex.

Sesiunea aceasta cu Rick este un alt exemplu al unui pacient care accesează o viaţă neobişnuită şi neaşteptată, în care nu a fost om. Când Rick a coborât de pe nor se afla într-o stare de confuzie, pentru că nu putea să înţeleagă ce era sau unde era. În mod normal clientul coboară de pe nor şi se găseşte pe ceva solid. Impresiile pornesc din punctul acesta. Scepticii spun că pacientul poate genera o fantezie referitoare la o scenă, ca să îi facă plăcere hipnotizatorului. Dar Rick nu simţea nimic sub picioare, după ce a ajuns la suprafaţa solului. Acest lucru nu făcea decât să-i mărească starea de confuzie. I-am spus să aibă încredere în orice impresie primea.

R: Mă uit în sus şi văd un cer purpuriu. (Confuzie) E chiar în faţa ochilor mei, când mă uit în sus. Iar în vederea periferică... Este greu de descris, văd ceva ceţos. Nu simt nici o presiune sub picioare.

I-am dat instrucțiuni ca senzațiile sale să devină mai clare.

D: Priveşte în dreapta şi spune-mi ce vezi cu colţul ochiului. (Pauză lungă) Începe să devină mai clar. Dispare ceaţa. (Pauză) Ai încredere în orice vine. Spune-mi prima impresie.

R: În regulă. Acum văd mai multe culori. Sunt strălucitoare ca la răsăritul Soarelui. Şi poate ca apa.

D: Ca Soarele pe apă?

R: Da. Sau ca... ai văzut vreodată Soarele sub apă?

D: Nu l-am văzut, dar presupun că așa ceva este posibil.

R: E ca... Da. Simt că sunt sub apă.

Asta a fost o surpriză completă. Nu eram sigură dacă înoată. Poate că a ajuns la sfârșitul vieții și s-a înecat. Existau mai multe posibilități, dar nu aș fi putut niciodată să mă gândesc la ce experimenta el. A fost prima dată când am întâlnit așa ceva.

R: Apa e albastră purpurie. Privesc în sus prin apă. În dreapta e ceva care arată ca răsăritul soarelui deasupra apei, dacă te uiți de sub apă. Hmmm. Culorile se mișcă și se ondulează, după cum valurile de pe apă distorsionează tiparele de lumină. Văd o culoare aurie, așa cum este dimineața când intră razele în apă. De asta nu se creează nici o formă. Eu sunt în apă.

D: De asta nu simți nici o presiune sub tălpi. (Da) Poți să vezi ceva în cealaltă direcție?

R: Nu. Doar întuneric, pentru că soarele răsare în direcția opusă.

D: Soare se filtrează frumos prin apă, ai spus. (Da) Cum se simte apa pe corpul tău?

R: Hmm. Se simte firesc şi natural. Nu am nici o teamă. Se simte foarte confortabil.

D: Devii conştient de corpul tău. Cum este corpul?

R: Este neted. (I se pare amuzant acest lucru) Nu ştiu, e ca de delfin. (În şoaptă) Cum se poate? Da, acuma văd. Sunt un delfin. E ca şi cum m-aş uita din afară la corpul meu. Sau poate mă uit la un tovarăş de lângă mine. Nu stau pe spate, dar pot să văd în sus. Stau pe burtă, ca şi cum aş dormi. Doar stau acolo în apă şi mă mişc în sus şi în jos. Cu un ochi pot să văd soarele, cu celălalt ochi pot să văd întunericul. Pot vedea şi în sus, fără să mă întorc sau să mă mişc. Am o vedere panoramică, de la est la vest.

Cum văd delfinii sau animalele marine şi care este raza lor vizuală? Oare cunoaştem acest lucru? Poate că au o rază vizuală mult mai largă decât noi, cu ochii localizaţi pe părţile opuse ale capului. Aşa se pare, din această relatare.

D: Asta este interesant. Şi crezi că mai este un delfin acolo?

R: Aşa cred sau aşa am văzut. Eu mă mişc prin apă şi privesc în jur. Pentru că eram în apă, apoi am ieşit din mine ca să văd cum îmi arată corpul, aşa încât cred că e vorba despre mine de fapt. Este neted, catifelat. (Cu convingere) Sunt un delfin. Şi simt o pace foarte mare. Ce surpriză!

D: Se simte bine să fii în apă?

R: Da. Am senzația de libertate. Nu există restricții. Ai aici tot ce dorești.

D: Libertate deplină în apă.(Da) Și ce faci cu timpul tău? Parcă ai spus că dormeai.

R: Dormeam. Dar acum m-am trezit și e timpul să fac ceva. Noi doar existăm... Noi doar trăim. Nu avem un plan. Mâncăm pentru că trebuie să mănânci, dar acum se pare că... doar plutim și apoi... E greu de descris. Nu ai nici o treabă. Nu există „trebuie să fac ceva”. Nu ai altceva de făcut decât să simți. Nu știu cum să descriu asta. Să simți cu adevărat. Asta mi se pare ciudat.

D: De ce ți se pare ciudat?

R: Pentru că nu pot să pun această trăire într-un context. Nu pot să o etichetez.

D: Fă cum poți tu mai bine. Ce anume mănânci?

R: O! Pește.

D: Poți să respiri în apă?

R: Da. Aer. Uimitor! (Pauză) Văd ceva. Văd clădiri care se află pe mal.

D: Acum ești deasupra apei?

R: Da. La suprafață. Înot într-o parte. Pot să văd cu capul deasupra apei, dacă-l scot. Văd niște colibe ca din junglă, cu acoperiș din iarbă. Mă întreb ce este asta.

D: Ai văzut oameni? (Nu) Ai mai văzut un mal care să arate așa? (Nu, nu) Ai stat mai mult în larg? (Da)

Începea să se identifice din ce în ce mai mult cu delfinul. Răspunsurile îi erau mai simple și mai lente.

D: Poți să vezi malul unde se termină apa? (Da)

Am început să îmi structurez întrebările ca pentru o ființă foarte simplă. Nu credeam că va înțelege ceva complex. Deja demonstrase că era o ființă care simte și gândește.

D: Cum te simți?

R: Mă simt ciudat.

D: Poți să vezi granița dintre apă și pământ?

R: Da. (Întâmpină greutăți în alegerea cuvintelor potrivite) E... Dar ce-i asta? Este diferit. Simt că trebuie să merg în altă parte.

Urmează o pauză lungă. Întâmpina probleme în găsirea cuvintelor potrivite, cu creierul său de delfin.

R: (O pauză lungă în care își caută cuvintele) E doar... Nu știu, nu înțeleg. Nu înțeleg ce sunt acelea... Ce fac ele. Ce... de ce sunt aici. De ce fac asta? E ceva nou. Și nu înțeleg, nu știu. Înțeleg, știu unde mă aflam, dar nu pot să înțeleg asta. Nu știu ce este. Este ceva diferit.

Era clar că în calitate de animal marin, era obișnuit să vadă doar apă. Acum putea să vadă că marea avea o limită și grupul de colibe era ceva cu care nu era obișnuit și nu știa cum să îl descrie.

D: Dar ai spus că ar trebui să mergi în altă parte?

R: Da. Pentru o clipă am simțit că ar trebui să plec.

D: Cum adică – să mergi în altă parte?

R: Adică să plutesc în altă parte și să mă mișc repede.

D: Să te îndepărtezi de locul unde erau colibele?

R: Nu. Să plec din locul unde sunt... din mine. Eu sunt... (Pauză) Să ies din corp?

D: Spune-mi ce se întâmplă, cum te simți.

R: Sunt confuz. Pentru că văd trupul acela. Văd acea... broască țestoasă. Și apoi simt că vreau să plec, să merg în altă parte. Mă mișc repede o clipă, apoi mă opresc pentru că m-am speriat. Aș vrea să mă întorc. Mi-ar fi plăcut să fiu un delfin dar era prea... (Are dificultăți de a explica). E derutant... prea diferit. Nu mă puteam relaționa la asta.

D: Dacă vrei să mergi în altă parte, poți să o faci. Poți să mergi oriunde vrei să mergi. Căutăm ceva potrivit și care să aibă înțeles, ca să mergem unde este asta. Spune-mi ce se întâmplă, pe măsură ce te miști. Ce vezi pe măsură ce te îndrepți spre ceva potrivit și important pentru tine, despre care trebuie să afli?

Rick s-a găsit apoi într-o viață din antichitate, unde conducea un grup de oameni. Avea o mare responsabilitate și simțea că i-a dezamăgit când i-a condus într-un război pe care nu puteau să îl câștige. A făcut asta mai mult pentru a-și mări egoul, decât în beneficiul oamenilor pe care îi conducea. Încă mai purta pe umeri această vinovăție în viața prezentă, ceea ce explică multe din problemele sale fizice. Este vorba de dureri de spate, pentru că în acea viață a murit după ce a căzut de pe o stâncă și a trăit câteva zile de agonie, cu spatele sfărâmat. Aceste

amintiri au rămas în corpul din viața prezentă, ca să-i aducă aminte să nu-și mai ia în râs responsabilitățile de acum.

I-am contactat subconștientul, ca să îi punem întrebări. Cea mai importantă întrebare la care căutam răspuns este de ce i-a arătat viața de animal marin.

D: De ce i-ai arătat această viață?

R: Pentru că este extraterestru. Acolo își are el rădăcinile. A fost modificat ca să poată experimenta cum e să fii om. A fost separat de rădăcinile primei sale încarnări, pe care a avut-o în acea viață.

D: Prima sa încarnare a fost pe Pământ?

R: Nu. A fost în alt loc unde nu sunt oameni, unde există doar genul acela de ființe.

D: Cele care trăiesc în apă?

R: Da. De asta avea senzația că timpul se mișcă repede. Pentru că el era o ființă plină de curiozitate și se întreba cum ar fi în locul acela de pe mal. A avut acea viziune cu copaci și colibe, cea pe care nu o putea înțelege. Era o viziune a unui loc pe care nu îl mai văzuse.

D: Nu era un loc fizic din lumea sa marină?

R: Era un loc fizic şi era foarte curios să afle mai mult despre el. Se întreba cum ar fi dacă ar ieşi din apă. Şi-a dorit această experienţă.

D: Şi asta a făcut ca el să se reîncarneze ca fiinţă umană?

R: În cele din urmă a făcut-o. Dar acestea sunt rădăcinile lui adevărate. Aici a început călătoria sa.

D: Într-o lume marină.

R: Dintr-o lume marină.

D: Spui că a fost modificat?

R: Da. Modificarea s-a produs printr-o serie de transformări vibraţionale. A fost ajutat de cei care încă mai ajută planeta. Experimentul continuă de multe milenii. Ei au ales şi au întrebat. Au căutat nucleul şi rădăcina fiinţelor care au fost modificate pentru a avea experienţa umană.

D: Spiritul a venit şi a intrat într-un corp uman?

R: A trebuit să fie modificat. Existau incompatibilităţi între suflet, energie şi esenţa unei fiinţe marine. Înainte de a veni ca să aibă această experienţă, a fost nevoie să fie făcute modificări pentru ca această fiinţă să înţeleagă cum se cuvine senzaţiile, sentimentele şi instinctele programate într-un om.

D: A, înţeleg! Ar fi fost dificil sau imposibil ca el să iasă direct din apă şi să intre într-o fiinţă umană.

R: Afirmaţia este corectă.

Asta seamănă cu relatarea lui Esther din rasa reptiliană, care a venit pe Pământ ca să fie om şi i s-au făcut modificări la corpul uman, ca să poată primi o energie de alt tip.

D: Apoi el a început o serie de vieţi pe Pământ. (Da) De asta i-ai arătat delfinul la început. (Da) Toată viaţa s-a întrebat de ce îl interesează OZN-urile şi extratereştrii. Acesta este motivul? (Da) Deşi eu cred că el îşi imaginează aceste lucruri, ca la cinema. (Chicotit) Lucrurile stau altfel, nu-i aşa?

R: Sunt similare, dar diferite. Există programe stabilite în univers, cu tot felul de materiale. De exemplu pentru această experienţă au fost luate în considerare toate sursele, dar aceasta este sursa sa primară. Este lumea de fiinţe acvatice în care a trăit. Mai sunt şi alţii din alte grupe, care participă cu toţii la acest proiect.

D: Deci nu e numaidecât aşa cum se gândeşte el la nave spaţiale şi la astfel de

lucruri. Există mai multe feluri de nave?

R: Da. Există cei care s-au ocupat de transport. Modificările corpului au fost experimentale.

D: Ajustarea corpului.

R: De-a lungul mileniilor. Da.

D: Deci ei au putut să-i ajute să se adapteze pe cei care doreau să vină în corp uman?

R: Era nevoie de ei. Intenția era să se experimenteze. Intenția inițială a fost ajutată de către ei și el a fost adus aici.

D: Înțeleg. A mai ținut legătura cu cei care l-au adus în corp uman, ca să fie Rick?

R: Nu i-a contactat fizic, doar în vise. În starea non-fizică. Când meditează, când doarme.

D: Atunci iese din corp?

R: Da. Când îi este foarte frig sau foarte cald. Este transferul.

D: Atunci iese din corp, vrei să spui?

R: Da. Sau când intră. Când intră în corpul fizic, se înfierbântă. Când iese şi intră din corpul de lumină în corpul fizic, i se face frig.

D: Dar el nu-şi aminteşte asta.

R: Devine din ce în ce mai conştient de ciudăţenia viselor sale obişnuite. Acum experimentează aşa-numita „vedere la distanţă”. Asta se întâmplă când stă liniştit. Nu se întâmplă des, dar este conştient de asta. Ar trebui să practice asta mai des. Atunci ar reuşi să vadă evenimentele mai clar, atât din prezent cât şi din trecut, sau dintr-un viitor potenţial. Această abilitate va fi importantă nu doar pentru el, ci şi pentru cei care au nevoie de protecţie.

***

Aceste informaţii seamănă cu un alt caz pe care l-am avut cu câteva luni înainte de a lucra cu Rick. O femeie a venit să mă vadă, când eram la Memphis. Era atât de slabă încât arăta ca un schelet ambulant. Mi-a spus că aproape a murit de trei ori. Doctorii au spus că era ceva în neregulă cu fiecare organ din corpul ei. S-au mirat că mai trăieşte. Avea multă durere în corp şi o senzaţie de disconfort. Era foarte nefericită de modul în care trăia. Căuta cu disperare răspunsuri dar când acestea au venit, au fost diferite de ce se aştepta ea să afle. A făcut o regresie într-o viaţă minunată lipsită de griji, în care era o creatură acvatică asemănătoare

unui delfin. Îi făcea mare plăcere să înoate într-un mediu complet liber, lipsit de probleme. Apoi a venit timpul să părăsească acea viață. Oricât de fericit ești într-o anumită viață, în cele din urmă îți înveți lecția și nu mai ai nimic de câștigat dacă rămâi acolo. Vine timpul ca spiritul să se mute la un alt nivel, poate mai profund, pentru a învăța lecții mai complexe. Spiritul trebuie să avanseze, așa încât a fost obligată să plece și să își înceapă încarnările umane. A detestat faptul că a fost forțată să intre într-un corp uman, cu atâtea limitări. Tânjea după libertatea din apă, dar acest lucru nu se putea îndeplini. În frustrarea sa, încerca să își distrugă trupul de acum, ca să evadeze. Bineînțeles că toate aceste lucruri erau necunoscute la nivel conștient, dar acesta era motivul pentru numeroasele sale probleme fizice. Nu i s-a permis să evadeze în acest mod. A reușit doar să se chinuie, pentru faptul că nu s-a ajustat la corpul său fizic. A fost nevoie de multă terapie ca să o fac să înțeleagă motivul bolii sale. Aceasta a fost o explicație ciudată, care demonstrează atașamentul pe care îl poate dezvolta o persoană pentru o viață fericită și lipsită de complicații, o viață de libertate.

Când am văzut-o un an mai târziu, se îngrășase puțin și nu mai avea atâtea probleme de sănătate. În sfârșit făcea ajustările legate de hotărârea de a rămâne în această lume, până își va învăța lecția. La urma urmei dacă pleci prea curând din orice motiv, trebuie să revii ca să termini lecția. Nu scapi așa ușor.

Un alt caz l-am raportat în Universul Convolut Volumul 1, când un tânăr din Australia a petrecut eoni de timp ca un spirit care plutea liber pe o planetă frumoasă. Nu avea nici o obligație, nici o responsabilitate. Ducea o viață lipsită de griji. I s-a oferit de multe ori ocazia de a pleca și de a progresa în altă formă, dar el se simțea prea bine acolo și nu vroia să plece. Așa încât în cele din urmă cei care hotărăsc astfel de lucruri (Destinul), au hotărât să ia decizia pentru el și a fost absorbit de pe planeta aceea, așa cum un aspirator suge un șervețel de hârtie. Așa descrie el lucrurile. A fost depus într-un corp fizic, spre consternarea sa. Când și-a revăzut frumoasa sa planetă la începutul sesiunii, a fost copleșit de emoții, a început să plângă și a spus că acolo se simțea „acasă”. L-au copleșit emoțiile de pace absolută și armonie pe care le avea în acel loc. A recunoscut instant locul și a fost copleșit de o durere intensă, fiindcă l-au obligat să plece. Iată că este posibil să păstrăm în noi amintirea unui loc unde ai trăit o fericire absolută și părăsirea acelui loc creează o tristețe adâncă în noi. Indiferent că ești

un spirit care plutește liber într-o lume frumoasă sau o creatură acvatică liberă și nerestricţionată, reacţionezi la fel.

CAPITOLUL 11

Străin pe Pământ

Tot întâlnesc aceste suflete deosebite, care nu își au originea pe Pământ. Le întâlnesc în moduri ciudate. La prima întâlnire nu apare evident faptul că aceşti oameni sunt diferiţi şi au venit aici cu o misiune specială. Ei arată ca toată lumea. De cele mai multe ori nu sunt conştienţi de faptul că sunt diferiţi, deşi se simt nelalocul lor aici. Calităţile lor unice sunt revelate de către subconştient doar atunci când persoana este gata să primească o astfel de informaţie. Subconştientul este la fel de protector cum sunt şi eu şi este conştient că anumite informaţii pot face mai mult rău decât bine. Dar se pare că atunci când persoana este gata să cunoască aceste lucruri, își găsește drumul către mine și secretele sunt revelate.

Aaron este un bărbat care lucrează la NASA, ca inginer în proiectele spaţiale. Nu vreau să dezvălui locaţia unde lucrează, din motive evidente. El a călătorit multe ore cu maşina ca să mă întâlnească şi să facă o sesiune cu mine. Și-a adus prietena cu el şi ea a dorit să asiste la sesiune. A fost foarte insistentă, deşi eu i-am spus că nimeni nu are voie să asiste la sesiunile mele terapeutice. Ea a spus că Aaron îi spune totul întotdeauna. Am insistat că nu voi schimba procedura și s-a întors frustrată în camera sa de hotel. După ce ea a plecat, Aaron mi-a mărturisit că se bucură că nu am lăsat-o să stea. El nu dorea ca ea să asiste, dar era foarte insistentă. Când ea a plecat, el s-a putut relaxa şi am ţinut interviul introductiv. Sesiunea s-a ţinut la un motel din Eureka Springs în Arkansas, în luna februarie 2002, când aveam o săptămână liberă şi puteam să fac sesiuni cu oamenii din zonă: din Arkansas, Missouri, Oklahoma şi Kansas. Când Aaron a văzut pe internet unde mă aflam a călătorit o distanţă mare, pentru că dorea mult să facă o regresie cu mine.

După ce am început sesiunea, Aaron a coborât de pe nor. Primul lucru pe care l-a văzut a fost un sătuc din colibe cu acoperiș de paie, adăpostit printre dealuri verzi. S-a văzut ca fiind un bărbat de aproximativ 20 de ani, cu părul închis la culoare, cu barbă, îmbrăcat în haine largi și burlănoase. Părea a fi începutul unei regresii normale, într-o viață trecută în care clientul retrăiește o viață de fermier. Dar în curând a devenit evident că lucrurile erau diferite. Stătea pe un deal, se uita în jos la sat și era agitat din cauză că se ascundea. „Mă îngrijorează ceva. Se pare că se va întâmpla ceva în sat. Cred că vine un grup de militari, ca să mă caute.” Nu erau oameni din sat. Păreau a fi din guvernul local, sau în orice caz militari. El era îngrijorat. „Mă caută dintr-un anumit motiv, de asta mă ascund aici sus. Nu vreau să fiu în sat. Mi-e teamă să nu mă prindă.” El nu se trăgea din sat, dar locuia la o familie acolo.

D:De ce crezi că te caută?

A: (Încet) Pentru că eu sunt cumva diferit. Am avut puteri telepatice și anumite puteri psihice, încă din copilărie. Pot să mișc obiectele cu mintea. Pot să trec prin lucruri solide. Pot manipula lucrurile astfel. Puțini oameni știu despre asta. Acest fapt îmi creează probleme, pentru că atrage atenția. Ei cred că eu sunt o altfel de ființă, un fel de demon. De aceea încerc să nu atrag atenția.

D: Înțeleg de ce așa ceva poate să sperie oamenii. Dar militarii cum au aflat despre asta?

A: Cred că cineva a trecut într-o vizită prin sat și a aflat de la săteni. Ei nu și-au dat seama că trebuie să păstreze secretul. Ei s-au obișnuit ca eu să fac aceste lucruri. Mă tem că mă vor omorî sau îmi vor face ceva groaznic.

Simţea că trebuie să plece pentru siguranţa sa, dar nu ştia unde să meargă. „Deja am mai părăsit două locuri, înainte de a veni aici.”

D: De ce a trebuit să părăseşti celelalte locuri?

A: Din aceleaşi motive. S-a întâmplat acelaşi lucru. Niciodată nu găsesc un loc în care să rămân multă vreme. Mă simt singur şi înspăimântat. (Oftează adânc)

D: Cum ai învăţat să faci aceste lucruri?

A: Cred că am venit din alt sistem stelar sau din alt loc. Cumva am ştiut cum să fac asta de la sine. Pur şi simplu am avut întotdeauna aceste abilităţi, încă din copilărie.

În mod cert nu era vorba de o regresie într-o viaţă trecută obişnuită. Mă întrebam dacă a venit direct din alt sistem stelar sau a intrat în trup ca bebeluş şi a fost crescut pe Pământ. Situaţia se aseamănă cu a altor oameni cu care am lucrat, care au intrat în corp ca spirit în viaţa prezentă, şi mai târziu au descoperit că erau „copii stelari.”

A: M-am născut aici, dar eu ştiu că nu sunt de aici.

D: Îţi aminteşti celălalt loc de unde ai venit?

A: Vrei să spui celelalte locuri unde am trăit.

D: Mi-ai spus că vii din alt sistem stelar.

A: Cred că mă întorc acolo noaptea, ca să îi vizitez. De asta știu cine sunt.

D: Ai încercat vreodată să-ți păstrezi secrete abilitățile, ca să nu le afle oamenii?

A: Da. Am încercat. Apoi de fiecare dată se întâmpla ceva și cumva ei își dădeau seama că eu eram cel care făceam lucrurile astea ciudate.

D: Cum îți câștigi traiul când te afli într-unul din aceste sate?

A: Știu cum să fac lucruri din sticlă. Să suflu sticla. Îmi pot folosi abilitățile ca să manipulez sticla în diferite moduri, așa cum o poți face în mod normal.

Abilitățile sale neobișnuite îl avertizau dacă exista un pericol. De aceea a urcat pe deal, ca să se ascundă. A avut o premoniție că se apropie pericolul. Soldații nu l-au putut găsi și i-a văzut cum pleacă, iar el stătea și se gândea ce să facă, fiindcă știa că nu mai este în siguranță în sat. „Trebuie să găsesc alt loc în care să trăiesc. Să găsesc oameni care chiar dacă nu sunt ca mine, să fie mai deschiși și protectori.”

Pentru moment scăpase de urmăritori, așa încât l-am dus mai departe în viitor către o zi importantă, apoi l-am întrebat ce vede.

A: Mă aflu într-o piață. Mi s-a oferit un premiu, fiindcă am adus un serviciu comunității. Am găsit locuri de unde puteau să extragă apă și minerale. Văd o peșteră și minerale folosite pentru diverse lucruri. Sunt fericit. Acum sunt mai bătrân. Pot controla mai bine ceea ce mi se întâmplă.

D: Îți poți controla mai bine abilitățile?

A: Îmi pot controla abilitățile și de asemenea știu cum să mă comport mai eficient cu oamenii. Nu mai sunt atât de înspăimântat.

El a descoperit aceste lucruri pentru comunitate, cu ajutorul abilităților sale psihice. Se pare că a învățat cum să își controleze și să își folosească abilitățile, fără să mai atragă o atenție nedorită. Se pare că oamenii de aici erau mai înțelegători și nu mai trebuia să se mute.

D: Crezi că problema s-a rezolvat pentru că ai învățat cum să îți controlezi abilitățile?

A: Da. Trebuie să fiu mai focusat cu energia. Mă aflu acum într-o zonă diferită. Se pare că aici se află o civilizație mai avansată. Nu este atât de primitivă. Acum am o comunitate în care pot să stau și fac parte din ea.

D: Ai spus că te mai întorci în somn în locul de unde ai venit (din celălalt sistem stelar). Simți că mai faci asta și acum?

A: Nu. Cred că o fac într-un mod mai direct. Îmi stabilesc o perioadă când să mă retrag și apoi în acea perioadă, mă întorc mental acasă.

D: Mă gândeam că poate nu mai ai nevoie să te întorci acolo.

A: E mai mult ca un schimb de informații. Le explic cum este experiența mea de viață de aici. E ca o misiune de antrenament. Asta îmi arată cum să învăț să fac diverse lucruri și să interacționez cu oamenii de aici.

D: Vrei să spui că Pământul este ca o misiune de antrenament?

A: Nu. E ca și cum viața asta este o pregătire pentru viitor, când va fi mare nevoie de toate aceste lucruri. Va fi ca o a doua natură și voi înțelege mai bine cum reacționează oamenii, atunci când se confruntă cu diverse lucruri.

L-am dus înainte în timp într-o altă zi importantă, dar Aaron m-a surprins iar.

A: Mă întâlnesc cu aceste ființe de pe planeta de unde vin.

D: În planul fizic?

A: Cred că este în planul fizic.

D: Te poți întoarce acolo?

A: Nu. Cred că ei au venit aici unde mă aflu eu, într-un vehicul. Cel puțin asta-i imaginea pe care o văd. Este doar o vizită. E ca o răsplată pentru că mi-am făcut bine munca, în loc să mă întorc acolo doar mental. Acum este o prezență fizică, este ca și cum aș întâlni prieteni vechi și i-aș îmbrățișa.

D: Atunci corpul nu a murit? Asta vrei să spui?

Asta se întâmplă în mod normal după moarte. Revii „acasă”.

A: Nu în această viață, nu. Sunt destul de bătrân. Este un simțământ bun. Mă întorc acasă cu ei.

D: Ei ți-au spus ce vei face în continuare?

A: Voi lepăda corpul acesta uman și mă voi întoarce acasă cu ei. Civilizația noastră nu există în densitatea fizică, este diferită. Are o frecvență de vibrație

mai înaltă. Dar când venim pe Pământ luăm o formă fizică, așa cum face fiecare ființă de aici de pe Pământ. Așa merg lucrurile. Noi înțelegem mai bine ce se întâmplă și lucrăm cu acest proces într-un mod mai direct, asta-i tot.

D: Deci când te întorci acasă, corpul fizic nu poate exista acolo? Asta vrei să spui?

A: Da. El se dizolvă. S-a dizolvat, da.

D: Deci nu mai ai nevoie de el? (Nu) Cum te simți la gândul că te întorci acasă?

A: Foarte bine. Mă simt ca acasă. (Respiră adânc) A fost dură existența pe Pământ. Nu a fost ușor. A fost o misiune grea. Când o termini, te simți bine că ai reușit. Te simți ușurat. Știu că probabil voi veni pe Pământ în viitor, dar acum e vremea de odihnă și vreau să aflu noutățile de acolo.

D: A fost prima dată când ai mers pe Pământ într-un corp uman?

A: Nu știu. Cred că a fost prima dată din acest loc. Cred că a fost prima, dar nu știu sigur.

D: Este vorba de un loc fizic? Este o planetă fizică?

Întotdeauna încerc să îmi dau seama dacă vorbim despre lumea de apoi când mergi între viețile fizice, sau dacă este vorba de un alt loc fizic propriu-zis.

A: Da. Are aspecte fizice pentru mine, așa cum Pământul este fizic pentru tine și alții ca tine.

D: Dar nu vei mai avea nevoie de acest corp.

A: Avem și noi o formă, dar vibrează la o frecvență diferită. E ca și cum ai fi pe Pământ și schimbul energetic cu mediul înconjurător este diferit. Ești mai integrat în el, faci parte din el. Faci parte din totul și poți simți lucrurile mai direct.

D: Ce formă ai?

A: Sunt destul de înalt și slab, longelin ai putea spune, cu brațe lungi. Suntem slabi din punct de vedere al perspectivei Pământului, ai putea să spui că semănăm cu niște greieri.

D: Sunteți subțiri?

A: Da. Suntem subțiri, suntem slabi. Pe planeta noastră domină culoarea roșie, așa încât și noi tindem să avem culoarea roșie.

D: Deci atunci când hotărâți, puteți pur și simplu să mergeți în alt loc sau sunteți trimiși acolo?

A: Putem vizita anumite locuri. E ca și cum am avea o misiune, dar asta înseamnă să-ți cobori energia. Există anumite protocoale pe care le urmăm, stabilite de guvern – nu de guvern, ci de ființele care supraveghează diferite zone. Nu e vorba doar de a decola și a merge unde vrei.

D: Există anumite reguli pe care trebuie să le respecți. (Da) Și ei îți spun unde să mergi?

A: Dacă ne interesează o anumită zonă, dacă avem o misiune de îndeplinit, putem întreba dacă este oportun și apoi putem planifica o vizită. Și dacă regulile permit, putem merge. Acum avem acest proiect pe planeta Pământ, cu care lucrăm. Este un proiect pe termen lung și ni s-a cerut să participăm la el.

D: Ai spus cu ceva vreme în urmă, că aceste abilități vor fi larg răspândite la un moment dat. Asta face parte din proiect sau te-ai referit la altceva?

A: Face parte din proiect. Ființelor umane li se va permite să-și folosească aceste abilități, într-un mod care să ajute tranziția umană într-o stare de funcționare superioară. În această perioadă de criză încă mai există tendința de a opri ceea ce se întâmplă. De a opri oamenii și de a le restricționa libertatea de mișcare, fiindcă sunt priviți ca o amenințare.

D: Dar oamenii de pe Pământ nu și-ar putea dezvolta aceste abilități singuri, fără ajutorul vostru?

A: Noi suntem consideraţi doar sfătuitori sau ghizi.

D: Mă gândeam mai degrabă la nişte profesori care să le arate ce să facă.

A: Da. Mai degrabă seamănă cu o vedetă din lumea fotbalului, sau ceva de acest gen. Unde oamenii te văd şi te admiră, înţelegând ce faci. Ca un exemplu pentru ceilalţi.

D: Se pare că este un proiect de durată foarte mare, aflat în desfăşurare. Care a venit pe Pământ de mai multe ori, în diferite perioade.

A: Da. Totul îşi are locul şi timpul său, iar noi lucram pe o faţetă a lucrurilor.

D: Se pare că grupul tău are multă răbdare şi perseverează cu acest proiect.

A: Pământul nu este singurul lor proiect. Alţii se focusează pe alte lucruri. Noi lucrăm şi cu alte civilizaţii. Acest serviciu face parte din procesul nostru de evoluţie. Noi avansăm prin muncă.

D: Ai spus cu ceva timp în urmă că Pământul traversează o perioadă de criză. Ce vrei să spui?

A: Există anumite energii care vor să țină în loc dezvoltarea acestei zone. Se tem că vor pierde controlul și asta face ca lucrurile să fie dificile. Seamănă cu experiența pe care am avut-o mai demult pe Pământ. Este vorba de a învăța cum să faci asta fără să atragi prea multă atenție, fără a fi prea vizibil. Altfel în final vei ajunge în punctul în care lucrurile se vor întâmpla și nu se mai poate face nimic.

D: Dacă ajungi la o perioadă de criză, aceasta poate evolua în direcţii diferite.

A: Cred că de asta am fost noi trimiși ca să ajutăm. Da. Exista îngrijorarea că... Nu e vorba că se va opri totul, e doar o chestiune de planificare exactă. Lucrurile s-ar fi întâmplat oricum într-un final, dar exista posibilitatea să se întâmple după distrugerea acestei civilizații, când totul ar fi luat-o de la capăt.

D: Ceea ce ar fi mai dificil de rezolvat, nu-i aşa?

A: Da. Dacă pierzi controlul, acest lucru are impact în altă parte. Orice se întâmplă aici afectează ce se întâmplă în altă parte. De aceea este în interesul tuturor ca Pământul să progreseze.

D: Se pare că sunteţi o specie mai evoluată decât cea de pe Pământ.

A: Am făcut progrese, dar ne confruntăm cu propriile noastre provocări.

D: Deci nu aţi ajuns într-o stare perfectă. (Nu) Dar oricum păreţi a fi mai avansaţi decât cei de pe Pământ, dacă puteţi veni aici să-i ajutaţi.

A: Suntem mai avansați, da.

D: Când veniți aici ca să ajutați, intrați în corp uman ca bebeluș?

A: De obicei da, deşi uneori ne putem combina frecvența cu cineva care acceptă să ne primească, care deja se află aici în formă umană. Uneori se cade de acord să se realizeze o astfel de conectare. Astfel lucrăm cu ei şi prin ei. Îi sfătuim şi îi direcţionăm. Este un mod de a realiza lucruri, fără a mai trece prin procesul nașterii.

D: Pe planeta voastră există moartea trupului?

A: Și la noi trupul trece printr-o tranziție dar viața durează, vreau să subliniez asta, mii de ani până la această tranziție. Seamănă mai mult cu un fel de năpârlire, în sensul că noi știm că există o parte superioară a noastră, suntem conştienți de asta. Seamănă mai mult cu ceva care știi că se va întâmpla, cu un eveniment planificat.

D: Deci nu eşti infailibil sau nemuritor? În final corpul trebuie să moară.

A: Nu. Nu cu adevărat. Noi nu privim lucrurile așa. Noi privim asta mai mult ca pe o perioadă de regenerare când mergi la sinele înalt, la energiile înalte, ca să fii reîntinerit. Iar apoi revenim şi luăm iar formă.

D: Orice formă vreți. (Da) Asta este interesant. Deci ai avut vieți în mai multe locuri diferite.

A: A, da. Mie îmi place asta. Îmi place să am diferite experiențe în diferite civilizații.

D: Deși se pare că pe Pământ viața este mai limitată.

A: Da. Nu e atât de distractiv să te afli aici. Dintr-o perspectivă mai largă este ceva plăcut, dar când te afli aici nu mai este așa de bine.

D: Dar cel puțin nu te plictisești. Experimentezi diverse lucruri.

Simţeam că am aflat tot ce puteam de la această entitate neobişnuită, aşa încât am rugat-o să plece şi am rechemat personalitatea lui Aaron, ca să contactez subconştientul său. Aaron a oftat adânc, când s-a produs acest transfer. Am întrebat subconştientul de ce a ales să-i arate această viață lui Aaron.

A: Fiindcă acesta este motivul pentru care el se află aici, în aceste vremuri. Este vorba de anumite aspecte din el cărora nu le-a permis să se manifeste aici în această viață, aspecte care nu au ieşit încă la suprafață. El le ține la fund fiindcă se teme, așa cum s-a întâmplat în prima parte a acelei vieți. Trebuie să renunțe la frică și să ajungă în punctul în care a primit un premiu pentru contribuția sa din acea viață, realizată prin aceste abilități. Să se cableze la acest sentiment, mai degrabă decât la cel de frică. El a văzut că s-au întâmplat câteva lucruri ciudate și se teme să nu atragă atenția și să nu fie ostracizat. Se teme să nu producă o

situaţie care să-l ameninţe şi să fie privit ca un individ ciudat.

D: Dar este probabil că asta nu se va întâmpla acum, nu-i aşa?

A: Nu. Acum poate renunţa la această frică. El nu a permis acestor sentimente să iasă la suprafaţă.

D: Se pare că el nu se trage de pe Pământ. Am dreptate?

A: A venit oarecum camuflat, da.

D: El provine din alt loc. (Da) Şi vine pe Pământ doar ocazional?

A: Da. A venit în ambele moduri. S-a născut aici sau s-a unit cu o altă fiinţă care deja trăia aici, ambele variante. Dar el nu este ca ceilalţi, pentru că este conectat la un alt loc de baştină.

D: După cum înţeleg eu lucrurile, când oamenii au mai multe vieţi pe Pământ îşi creează karma care te obligă apoi să revii ca să o plăteşti, aşa încât eşti mai mult sau mai puţin legat aici, până este plătită karma.

A: El lucrează cu tiparele karmice instituite aici pentru oameni. Este o experienţă

umană care trebuie să se desfășoare, dar destinul său nu este legat de aceste lucruri. El își aduce contribuția sa la subconștientul colectiv al omenirii. Există anumite tipare karmice care sunt create și apoi dizolvate, dar el nu este legat de ele. Înțelegi?

D: Este dificil să fii pe Pământ și să nu-ți creezi karma.

A: Este aproape imposibil.

D: Dar ai spus că el este altfel, că nu este obligat să revină aici iar și iar?

A: Afirmația este corectă. Datorită serviciului pe care-l aduce și datorită responsabilității sale, el este protejat de datoria karmică, care altfel s-ar crea în mod obligatoriu.

D: Deci el nu se va prinde în capcană aici. (Așa e)

Aaron dorea să afle de ce i s-a distrus căsătoria și a divorțat. Eu credeam că acest eveniment va produce karma, dar subconștientul său nu a fost de acord. O parte din problemă provenea din ideea de ajutor pe care trebuie să-l acorzi celorlalți. „E ca o învelitoare de instabilitate emoțională.” Aceasta îi permitea să experimenteze emoții umane cu care nu s-ar fi confruntat altfel. De asemenea era și o strategie de camuflare, care îl făcea să pară normal pentru lumea din exterior.

A: El trebuie să experimenteze aceste lecţii. El nu poate crea karma pentru că este protejat de aceste lucruri de pe Pământ, de un scut care a fost amplasat în jurul său.

M-am hotărât să pun întrebările pe care le pregătise Aaron referitor la probleme care l-au necăjit toată viaţa sa.

D: El a spus că îşi aminteşte că a avut astfel de experienţe, atunci când era mic. A văzut nişte fiinţe care semănau cu nişte greieri. Nu-i sigur dacă a visat asta sau dacă a experimentat asta în realitate. Poţi să-i spui care din variante este cea corectă?

A: Da. Au fost experienţe reale. Acestea erau fiinţele la care ne-am referit, care veneau de pe altă planetă. L-au vizitat încă de timpuriu în această viaţă, ca să-l pregătească pentru rana care a suferit-o când era copil. Şi pentru alte lucruri care se vor întâmpla, prin care îşi va putea croi drum mai uşor în această viaţă.

D: El nu trebuia să-şi amintească mai mult de atât. Îşi aminteşte vag de nişte oameni întâlniţi în vis sau de nişte tovarăşi de joacă?

A: Aşa e. A primit instrucţiuni şi ghidare. Ei au fost întotdeauna alături de el ca să îl ajute, să-l ghideze, dar nu era conştient de ei.

D: Dacă tot ai menţionat rana pe care a suferit-o, de ce a trebuit să experimenteze asta? Ce scop a avut această experienţă?

Aaron suferise un accident traumatic în copilărie, nu vreau să spun la care parte a corpului pentru că vreau să protejez identitatea clientului din motive evidente, dar rezultatul a fost o ușoară desfigurare, ca un handicap. Nu înțeleg cum a putut considera Spiritul că o astfel de rană îi va ușura viața.

A: A considerat că acest handicap este potrivit pentru el. E ca un fel de camuflaj care-i permite să funcționeze în anumite zone, fără să atragă multă atenție. S-a permis să se dezvolte și o anumită instabilitate emoțională, care se manifestă uneori și îi permite să se exprime cu îndrăzneală.

D: Cu alte cuvinte vrei să spui că handicapul îl face să pară mai normal, mai uman?

A: Da. Pare mai uman, fiindcă desfășurarea karmei necesită ca el să fie înconjurat de oameni. A făcut asta ca să se integreze. A fost un artificiu pe care am fost de acord să îl facă, iar noi am încercat să creăm împrejurările potrivite. Este important să nu te simți singur. Este bine să se concentreze la stele, să nu piardă perspectiva locului de unde vine și unde încearcă să ajungă în această viață. Există multe influențe diferite, pe care vom încerca să le îndepărtăm astfel. Dar dacă el își păstrează focusarea, se va bucura de succes și va fi fericit.

***

O altă sesiune cu un bărbat, a prezentat situația interacțiunii cu extratereștri într-o viață trecută. Noi avem tendința să credem că interacțiunea cu OZN-urile este ceva nou și unic în timpurile noastre moderne, dar am avut sesiuni în care

oamenii au experimentat întâlniri cu OZN-uri în alte vieţi în care le-au văzut, au interacţionat cu ele şi au avut aceleaşi emoţii ca oamenii din vremurile moderne. Un client a mers într-o viaţă trecută care la prima vedere părea a fi o viaţă obişnuită şi plictisitoare, aşa cum sunt nouăzeci la sută din amintirile din vieţile trecute. Era un cioban care locuia într-o colibă, într-o vale situată între munţi înalţi. Singurii săi tovarăşi erau oile de care avea grijă. Nu avea familie şi nu întâlnea pe nimeni decât atunci când mergea într-un orăşel din apropiere. Era foarte nefericit şi tânjea după tovărăşia cuiva.

De asemenea mai exista şi elementul fricii în viaţa sa singuratică, pentru că uneori vedea nişte lumini uriaşe care veneau deasupra munţilor şi coborau deasupra păşunii unde se aflau coliba sa şi oile. În astfel de situaţii se ascundea în interiorul casei, până dispăreau luminile. Cel puţin astea sunt amintirile sale conştiente. În realitate în câteva ocazii, una dintre lumini, care era de fapt o navă spaţială, a aterizat nu departe de coliba sa. El s-a trezit, a ieşit pe câmp şi a conversat cu ocupanţii navei. I-a rugat să-l ia cu ei, fiindcă vroia să meargă „acasă.” Ei i-au răspuns că nu venise timpul. El se oferise voluntar să facă parte din acest experiment şi trebuia să rămână aici până la terminarea lui. I s-a spus că existau mulţi oameni ca el care se oferiseră voluntari ca să vină să trăiască o viaţă ca om, în diferite împrejurări, ca să vadă cum se poate adapta la viaţa pe Pământ. Alţi oameni trăiau diferite feluri de vieţi, dar viaţa lui era o viaţă de singurătate, pentru a vedea cum va face faţă acestei situaţii. Când nava a plecat el a rămas pe câmp plângând, rugându-i să se întoarcă şi să-l ia, pentru că viaţa sa era de nesuportat. Apoi a intrat în coliba sa, a adormit din nou şi s-a trezit dimineaţa, fără să mai aibă nici o amintire a ceea ce s-a petrecut în timpul nopţii.

Acest caz seamănă cu multe cazuri moderne legate de OZN-uri, pe care le-am investigat eu. Amintirile conştiente ale persoanei despre ceea ce s-a întâmplat şi experienţa propriu-zisă sunt, de multe ori, foarte diferite. Ceea ce îşi aminteşte mintea conştientă cu teamă, este de multe ori o experienţă inofensivă şi pozitivă. De multe ori oamenii se tem de ceea ce nu înţeleg. Când adevărul este cunoscut e mai uşor să faci faţă, pentru că nu este niciodată atât de rău cum credeai că va fi.

Ciobanul nu a fost eliberat din viaţa sa singuratică din valea dintre munţi până când nu a ajuns în pragul morţii, fiind foarte bătrân. Abia atunci a revenit nava pentru ultima dată şi i s-a permis să intre pe navă, unde a fost întâmpinat cu fericire de ocupanţii navei şi a pornit atunci către casă. În multe contracte de suflet din viețile trecute, în înțelegerile de a locui pe Pământ, de a învăța să fii om, viaţa trăită pe Pământ nu a fost antrenantă sau dramatică. Poate este mai mult de învățat pentru un suflet extraterestru într-o viață de monotonie, o viață simplă, decât ce poți învăța din violență sau dramă. Este evident că acest fel de viață nu poate să creeze karma, pentru că nu exista nici o interacțiune cu alți oameni.

Aşa cum a spus Aaron, este dificil să scapi de karma când trăieşti pe Pământ. Când sufletul creează karma este prins ca într-o capcană şi condamnat să revină ca să plătească acea karma. Aaron a spus că în acest caz s-a montat în jurul său un scut de protecţie, care să îl apere de influenţa karmei şi să o împiedice să-l afecteze. Fără un astfel de dispozitiv protector ar fi imposibil să trăieşti printre oameni şi apoi să revii „acasă”, fără a fi contaminat şi prins în capcana karmei.

Înregistrarea lui Bobbi menţiona de asemenea un dispozitiv protector. Ea a descris un fel de peliculă protectoare, care te împiedica să fii atras în hârtia de muşte a karmei, cum o descria ea. Această idee este extinsă în Capitolul 28, O altă alternativă pentru fenomenul Walk-in (Cel ce intră). Sesiunea cu Bobbi s-a făcut în aceeaşi locaţie din Eureka Springs, imediat după regresia lui Aaron, ca şi cum „ei” doreau ca eu să am două exemple de suflete diferite izolate de karma, pentru a evita să fie prinse în ea.

CAPITOLUL 12

Lucrul în timpul stării de somn

Am făcut această sesiune la Clearwater Florida, în luna octombrie 2002, când am ținut o prezentare la o expoziție. Patricia era asistentă medicală și lucra într-un cămin de bătrâni, în rolul de consilier pentru persoanele aflate pe moarte și familiile lor. Când am început sesiunea nu aveam nici o idee că ea își continua munca în starea de somn și ajuta sufletele să facă tranziția în lumea de apoi. Nu e de mirare că ocupația sa îi aducea atât de multă satisfacție. Ea lucra cu muribunzii în starea de trezire și de asemenea în starea de somn.

Când ai făcut regresii atâta timp cât am lucrat eu, înveți să recunoști când clientul descrie un peisaj diferit de cel de pe Pământ. Când clienții mei coboară de pe nor într-o viață trecută, asta poate fi într-un oraș, un câmp, un deșert, în pădure, într-o grădină etc. și descrierea arată normal. Apoi ei înaintează printr-o viață trecută care poate fi folosită la terapie. Este foarte important să-i asculți cu atenție pentru că dacă locația se află pe altă planetă, într-o altă dimensiune sau în lumea spiritului, vei găsi indicii în descrierea lor. Întotdeauna mă las purtată de curgerea informațiilor și nu încerc să le corectez sau să le modific. Subconștientul oamenilor cu care lucrez a ales această locație pentru ca ei să acceseze ceva ce au nevoie să știe, care-i va ajuta în viața curentă. Dacă aceste informații mă ajută și pe mine în cercetările mele le primesc cu bucurie, dar nu știu niciodată unde vom fi conduși.

La început descrierea oferită de Patricia părea normală, părea a fi de pe Pământ,

dar pe măsură ce a înaintat, a devenit evident că nu era un loc de pe Pământ. Când a coborât de pe nor, a văzut sub ea pământ cu dealuri verzi şi o apă albastră. Părea a fi un peisaj obişnuit, iar când picioarele ei au atins pământul, a spus: „Se simte foarte confortabil. Culorile strălucesc, sunt foarte, foarte luminoase. Mă simt confortabil. Arată ca o grădină, se simte ca o grădină, dar se pare că nu există persoane care să aibă grijă de ea. Pur şi simplu este aşa. Văd şi o cărare care se ramifică în direcţii diferite. Se pare că mă aflu într-un parc. Văd iarbă verde şi locuri unde te poţi aşeza, copaci frumoşi. În faţa mea este o apă. Este şi nisip de culoare aurie. Când umblu, simt că fac parte din totul. Păşesc pe iarbă; nu sunt separată de ea dar sunt totuşi eu. Pot să umblu în apă fără să mă ud, dacă vreau.”

Deja părea a fi altceva decât o grădină normală.

P: În jur cresc flori frumoase. Este un loc frumos. Mă plimb şi se simte altfel. Doar vreau să mă mişc şi se întâmplă de la sine. Doar mă gândesc la asta şi se întâmplă fără efort.

D: Mai e altcineva acolo?

E copleşită deodată de emoţii: „O, aici se află familia mea.”

D: Ce vrei să spui, cum anume familia ta?

P: Se pare că de aici mă trag eu. (Cu tristeţe) Şi nu am

vrut să plec.

D: Pare a fi un loc foarte frumos.

P: Așa și este. (E gata să plângă, dar se controlează) E în regulă. E atât de bine să mă aflu aici.

Astfel de reacţii le-am întâlnit de multe ori în munca mea şi le relatez şi în alte cărţi, cum ar fi Păstrătorii Grădinii şi în Volumul 1 din Universul Convolut. Persoana cu care lucrez vede un loc care pare a fi diferit de ceea ce ştim noi pe Pământ şi nu există nici un motiv logic pentru emoţia copleşitoare de care este cuprinsă. Vederea acestui loc declanşează o cascadă de emoţii şi sentimente copleşitoare, de melancolie şi dor de casă. Deşi nu îşi amintesc în mod conştient de acest loc, oamenii pot avea un sentiment copleşitor că au ajuns „acasă” după o lungă călătorie. Este un loc special, îngropat în adâncul minţii. Revederea lui reactivează sentimente pierdute şi de mult uitate.

D: Pare a fi un loc frumos. Dar ai spus că există multe cărări, care se ramifică în direcţii diferite.

P: Da. În multe direcţii diferite. Pot să merg oriunde şi este diferit. (Chicotește) Este foarte diferit.

D: De ce este diferit?

P: (Oftează adânc, apoi șoptește) E greu de exprimat în cuvinte de ce este diferit.

Suntem împreună cu toţii acolo, tot timpul. Totul e aşa cum ar trebui să fie. E greu de explicat. Pot să urmez o cărare sau mă gândesc la o direcţie în care să merg. Pot fi alături de aceşti oameni şi putem face multe lucruri împreună. Putem crea lucruri împreună. Putem fi împreună şi să ne bucurăm împreună de tot ce e. Sau avem proiecte prin care ajutăm alţi oameni pentru că ăsta este un loc special. Şi aerul este diferit, este colorat. Pot fi culori diferite, în locuri diferite. Eu vin dintr-un loc unde aerul arată auriu. Poţi urma o cărare şi să mergi în locuri diferite (noi le spunem vecinătăţi, sunt ca nişte cartiere), unde oamenii fac lucruri împreună şi există acest sentiment de bună vecinătate şi de înţelegere, sentimentul că suntem buni vecini – cam aşa este. Pot merge în astfel de locuri care au culori diferite, unde te simţi foarte confortabil. În alte locuri merg pentru a lucra la proiecte speciale.

D: Acelea nu sunt locurile tale favorite în care să mergi?(Puteam să-mi dau seama de asta după tonul vocii ei)

P: Nu. Nu. Dar merg acolo din cauza culorii mele.

D: Ce vrei să spui?

P: Pentru că eu mă simt confortabil în culoarea aurie. Este o culoare care mă ajută foarte mult, este o culoare iubitoare. De acolo provin eu.

D: Cerul are această culoare acolo?

P: Eu privesc prin culoarea aurie și cerul poate fi

orice culoare vreau să fie.

D: Dar ai spus că ţi s-a zis să mergi în alte locuri, pentru diferite proiecte.

P: Merg pentru anumite proiecte, atunci când aleg să fac asta. Nu sunt obligată. Doar mi se sugerează. Pot să spun „nu”, dacă nu vreau.

D: Locurile acestea au culori diferite?

P: Ele se simt diferit. Sunt locuri diferite, cu energii diferite şi culoarea este diferită. Nu-mi plac locurile întunecate, culorile închise, energia închisă şi grea. Nu merg prea des în aceste locuri întunecate. Cărările într-acolo sunt urmate de alţii, pentru că energia lor poate lucra mai bine acolo. Poate să facă faţă mai bine. Dar pot să mă descurc şi eu dacă aleg să fac asta.

D: Există cărări care merg în acele locuri?

P: Da. Cu toţii mergem în locurile potrivite pentru noi, ca să lucrăm. De asta am venit. Eu vreau să lucrez cu energia uşoară. (Pauză) Nu găsesc cuvintele potrivite. Mai există alţii care pot să lucreze cu energii mai dure, care merg pe cărările întunecate. Mie nu-mi place să fac asta. Dar îmi place să fiu acasă.

D: Mai revii acolo din când în când?

P: (Oftează) Da. Atunci când dorm.

D: Când corpul Patriciei doarme, poți reveni în acest loc?

P: Da. Patricia, corpul meu, aceea sunt eu. Sunt conectată la acest corp.

D: Cum ești conectată?

P: Prin energie. Energia vine în corp și corpul poate să susțină multă energie. Pentru că eu sunt conectată la acel corp.

D: Dar vrei să spui că noaptea, când corpul doarme, îți place să revii în acest loc?

P: Uneori revin aici, alteori merg în alte locuri. În general stau în jurul Pământului și lucrez. Eu lucrez mult.

D: Ce fel de muncă faci în timp ce corpul doarme?

P: Ajut oamenii care se întorc acasă. Ajut oamenii care s-au rătăcit, să ajungă acasă. Lucrez între lumi, ca să-i ajut să ajungă acasă. Asta este treaba mea. Pot să

susțin energiile din cele două locuri. Lumina aurie este foarte puternică pe Pământ, iar eu am venit aici să ajut oamenii să ajungă acasă, prin această energie. Eu lucrez mereu.

D: Oamenii nu-și pot găsi singuri calea către casă?

P: Unii din ei nu pot. Unii se tem. Unii sunt confuzi. Unii nici măcar nu știu că există un „acasă”. Eu îndrum oamenii. Le arăt oamenilor unde este „acasă”. Unii știu că există un „acasă”, dar se tem și nu știu unde să caute. Eu pot să merg acolo foarte ușor și chiar dacă nu merg în locul acela, îi ghidez la intrare, unde mai așteaptă și alții. Asta fac eu.

D: Vrei să spui că ei își caută casa atunci când părăsesc corpul fizic?(Da) Nu numai noaptea ci și atunci când și-l părăsesc permanent?

P: Corect. Unii vor pleca în curând și sunt... Am putea spune că „se pregătesc” pentru asta. Nu e o practică propriu-zisă. E mai degrabă ca un fel de învățare, pentru că (oftează) atunci când pleacă mulți oameni se produce un fel de.. „ambuteiaj”. Pentru că nu e ca pe Pământ. Pleacă mulți și dacă știu calea, le este mai ușor.

D: Altminteri se poate crea confuzie, când atât de multe spirite pleacă deodată.

P: Da. Așa e. Ajutăm oamenii să învețe cum să facă asta.

D: Întotdeauna am crezut că atunci când își părăsesc corpul, sufletele revin acasă și acest lucru se petrece în mod automat. Că vor ști în ce direcție să meargă.

P: Dar există și cei care ajută. Când oamenii pleacă într-o energie de confuzie sau teamă, corpul emoțional nu se dizolvă imediat și uneori nu pot să vadă unde merg. Sunt mai multe modalități de a-i ajuta, chiar înainte să plece. Noi numim asta „pregătire”. E un fel de învățare sau ghidare, asta este.

În cartea mea Între viață și moarte, mi s-a spus că există anumite entități care întâmpină persoana atunci când moare, când își părăsește corpul și își începe călătoria către lumină. Întotdeauna am presupus că aceste spirite sunt sufletele unor rude și prieteni decedați, sau ghizii și îngerii păzitori ai persoanei. Dar se pare că această treabă poate fi făcută și de cei care trăiesc în trup. Asta se petrece în călătoriile din timpul nopții, pe care le facem atunci când dormim. Cel puțin Patricia a spus că treaba sa era să îndrume morții către o intrare unde mai așteptau și alții, care să îi conducă apoi tot restul drumului. Ea nu putea să meargă până la capăt, pentru că mai era legată de corpul fizic, prin cordonul de argint.

D: Îi cunoști pe oamenii care vor pleca în curând? (Da) Cum știi că le-a venit vremea?

P: Pentru că asta este în planul sufletului lor. Ei nu știu întotdeauna, dar spiritul lor mai înalt știe. Au căzut de acord asupra acestui lucru. El știe că a venit vremea. Există și ființe care lucrează cu ei și cu trupurile lor. Nu cu trupul fizic, ci cu acea parte a spiritului care este conectată la trup, fiindcă există multe nivele ale ființei. O parte din noi se află pe calea spiritului, în lumea spirituală. Există părți și între lumi. Există și părți aflate în lumea fizică. Unii oameni nu sunt conectați la partea spirituală sau nu cunosc această conectare, ca să zicem așa.

Așa încât noi îi ajutăm pe aceşti oameni să se pregătească. Apoi când a vine vremea, ei ştiu cum să se mişte, ştiu cum să simtă şi vor şti cum să perceapă partea spirituală.

D: Dar ei nu trebuie să meargă până la capăt. Doar li se arată calea.

P: O, da. Doar li se arată calea, ca să se poată conecta mai uşor. Există multe adunări formate din astfel de oameni.

D: Ce vrei să spui prin adunări?

P: Multe locuri de lumină din apropierea Pământului, unde sunt duşi aceşti oameni. Îi pregătim pentru asta.

D: Dar de unde ştii că le-a venit vremea? Cum ţi se spune asta?

P: Da. Ştiu pentru că sunt diferită de cei mai mulţi oameni. Am venit de acasă ca voluntar aici, ca să fac acest lucru.

D: Dar nu am venit cu toţii de acasă?

P: Da. Am venit, dar pe alte căi. Nu toți au venit de pe calea unde se află energia aurie.

D: Acest lucru are de-a face cu dezvoltarea persoanei?

P: Are de a face cu ce procent din spiritul tău l-ai îmbrățișat, pentru că toți avem același spirit. Nimeni nu are mai mult spirit decât ceilalți. Dar gradul în care ne-am îmbrățișat spiritul diferă, de la om la om.

D: Eu credeam că acest proces se petrece în mod automat. Atunci când se petrece, ei nu merg până la capăt.

P: Corect. Când moartea survine în împrejurări de confuzie sau când o persoană se teme sau nu vrea să plece. Am putea spune că ceea ce fac eu cu ei, este un fel de repetiție. Nu este exact o repetiție, dar e ca și cum ți s-ar arăta ce urmează, pentru ca lucrurile să decurgă mai ușor.

D: Dar dacă partea conștientă a persoanei decide că nu vrea să plece când vine timpul? Se poate răzgândi?

P: Nu întotdeauna, nu. Uneori se poate prelungi viața, alteori nu. Depinde de contractul de suflet. În unele contracte există un anumit eveniment sau anumite împrejurări care implică mulți oameni? Atunci nu poți schimba contractul. Dar mai există și alte contracte în care există posibilități de a prelungi timpul petrecut pe Pământ, sau există alte împrejurări. Depinde de contract.

D: Știi că oamenii în general vorbind, nu vor să plece. (Da) Deși spiritul cunoaște planul, corpul uman vrea să mai rămână aici, cât mai mult posibil.

P: Da. Dar uneori nu are de ales. Este vorba de accidente, catastrofe sau de un eveniment personal, cum ar fi un infarct sau un atac cerebral. De multe ori acest element nu mai poate fi schimbat, pentru că apare în contractul lor de suflet.

Contractul de suflet este o înţelegere pe care o faci când te afli în lumea spiritului, înainte de a intra în corp fizic. Mai multe informaţii despre aceasta găsiţi în cartea mea Între viaţă şi moarte.

D: Dar ai spus că există mai multe grupuri de oameni, care pleacă acolo deodată.

P: Aşa simt. (Oftează) Am simţit asta şi anul trecut (în 2001), înainte de 11 septembrie. Am simţit că vor pleca multe fiinţe şi nu am înţeles cum. Partea din mine care se află pe Pământ a simţit că mulţi oameni vor avea nevoie de ajutor, mai mulţi decât de obicei. Am simţit ajutoarele din lumea spiritului, care erau acolo. Am simţit cum ajutau oamenii şi simt iar că se apropie aşa ceva. Simt că se vor întâmpla mai multe astfel de evenimente.

D: Vrei să spui că din cauza confuziei de atunci, a fost necesar să li se arate drumul pe care să meargă? (Da) S-a creat o confuzie în masă, pentru că au plecat atât de multe suflete deodată?

P: Da. A fost... foarte multă energie de groază, de teroare şi spaimă. Dar s-au aflat acolo şi multe fiinţe din lumea spiritului, care au ajutat.

D: Ai ajutat și tu cu acea ocazie?

P: (Șoptește) Da. Am ajutat.

D: Unii din acei oameni au făcut repetiţie înainte să se întâmple?A fost un eveniment atât de neașteptat.

P: Cu toții au făcut o pregătire pentru asta.

D: Toată lumea știa, la un anumit nivel, că le-a venit vremea să plece?

P: Da. Cu toții au făcut repetiție. De asta cei care trebuiau să fie acolo, au fost. Cei care nu trebuiau să fie acolo, nu au fost.

D: Există povești despre oameni care au scăpat în mod miraculos.

P: Da. S-au făcut repetiții și pentru asta. S-au făcut repetiții și pentru cei care nu au scăpat. Există multe posibilități, dar nu vreau să mă uit la ele.

***

În anul 2004 am primit un mesaj e-mail dintr-o sursă necunoscută, pe care cred că este potrivit să îl inserez aici:

După 11 septembrie o firmă a invitat supraviețuitorii din alte firme decimate de atacul asupra Turnurilor Gemene, să își împartă spațiul de birou disponibil. La întâlnirea de dimineață, șeful agenților de securitate a povestit cum se face că mai sunt în viață o parte din oameni. Toți aveau povești legate de LUCRURI MĂRUNTE:

Șeful firmei de securitate a întârziat în ziua aceea, fiindcă fiul său a mers pentru prima dată la grădiniță.

Un alt om era în viață pentru că venise rândul lui să aducă gogoși la birou.

O femeie a întârziat pentru că nu i-a sunat ceasul deșteptător.

O altă persoană a întârziat fiindcă a fost prinsă în trafic la o barieră din New Jersey, din cauza unui accident auto.

O altă persoană a pierdut autobuzul.

O altă persoană și-a vărsat mâncare pe haine și a trebuit să se schimbe.

Unei persoane nu i-a pornit mașina.

O altă persoană a fost reţinută ca să răspundă la telefon.

O altă persoană avea un copil care a tras de timp și nu a reușit să-l pregătească de școală atât de repede cum ar fi trebuit.

O altă persoană nu a putut găsi un taxi.

Cel mai neobișnuit caz e al unui bărbat care și-a pus o pereche de pantofi noi în dimineaţa aceea, dar înainte să ajungă la muncă, a constatat că pantofii cei noi îl rod și a făcut o bășică la picior. S-a oprit la o farmacie ca să cumpere un bandaj. De asta mai era în viaţă acum.

Când sunt prinsă în trafic, când nu prind liftul sau mă întorc să răspund la un telefon care sună, amănunte care mă enervează, mă gândesc și îmi dau seama că mă aflu exact în locul unde vreau Dumnezeu să mă aflu în acel moment.

Data viitoare când lucrurile par să o ia razna dimineaţa, când copiii întârzie să se îmbrace și nu poţi să găsești cheile de la mașină sau când semaforul e roșu la fiecare colţ de stradă, nu te mai înfuria și nu mai fi frustrat.

Dumnezeu e la datorie și te păzește.

Fie ca Dunezeu să continue să te binecuvânteze cu toate aceste amănunte deranjante, ca să îţi aminteşti că este posibil ca ele să aibă un scop. (Aceste amănunte mi se păreau a fi un fel de repetiție pentru supraviețuire.)

***

D: Dar ai spus că aveai sentimentul că în anul care urmează vor pleca mulţi oameni. (Da) E vorba de mai multe posibilităţi sau probabilităţi, sau e ceva bine definit?

P: E altfel de data asta. Evenimentul care s-a petrecut, despre care am vorbit... (cel din anul 2001) a existat mai întâi în ceea ce numim câmpul „eteric”, apoi a coborât în planul fizic. Se petrec multe evenimente în planul eteric, unele mari, altele mici. Există multe posibilităţi diferite, dar aceia din noi care lucrează cu potențialul, nu știu care dintre posibilităţi se va adeveri. Există un moment... Văd un cerc. E ca și cum totul ar fi conținut într-un cerc de lumină care reprezintă întregul, Divinitatea, Spiritul. Există mai multe posibilităţi și nu este necesar să le cunoaștem acum. Simt doar că vor fi schimbări, dar nu toate se vor manifesta. Eu văd dincolo de asta. Mă simt mult mai comod acum, pentru că nu m-am simțit confortabil când m-am gândit la asta prima dată.

D: Dar dacă lucrezi cu oamenii ca să îi pregăteşti pentru ceea ce va fi în anul următor și există multe posibilităţi și probabilităţi, ce se întâmplă dacă împrejurările se schimbă?

P: De asta sunt lucrurile atât de frumoase. Noi lucrăm cu oamenii și-i ajutăm ca puțin câte puțin să vadă mai multă lumină, să cunoască mai bine cine sunt, iar

când le sună ceasul, nu le va mai fi frică. Nu va mai conta ce se întâmplă, pentru că va veni timpul ca ei să-şi cunoască adevărata lumină. Va veni timpul să se mute într-o dimensiune mai mare. Şi nu va mai conta că le vine timpul să plece, știu asta. Acea parte din mine care lucrează cu oamenii, știe asta. Există multe modalități de a merge în lumina mai mare și vom merge cu toții acolo, în curând.

D: Cât de curând? Va fi ca un fel de final?

P: În curând pentru corpul fizic, în această viață.

D: Dar viețile pot fi de durate diferite. (Da)

Se pare că ea se referea la ascensiunea în dimensiunea următoare, în care frecvenţa de vibraţie a corpului se transformă şi devenim lumină pură. S-a vorbit despre asta în multe sesiuni pe care le-am făcut. Vom discuta aceste chestiuni mai profund mai târziu în acest capitol şi pe parcursul acestei cărţi.

D: Dar puțin mai devreme ai spus că s-ar putea produce catastrofe și vor pleca mulți oameni.

P: Acest lucru este posibil. Se deschid uși, deși este greu de spus când anume. Uşile se vor deschide în moduri diferite, în funcţie de cum avem nevoie să se deschidă. Există multe opțiuni, în această privință.

D: Dar în cazul unei catastrofe, pleacă mulți oameni deodată.

P: Da. Vor exista deschideri și uși deschise, în timpurile care vor veni. Mulți oameni se vor muta în lumină. Va fi ca o plimbare, pe care o fac și eu pe calea către casă.

D: Ce se întâmplă cu oamenii care se află într-o stare de confuzie și nu vor să plece? Cei care nu înțeleg ce se întâmplă.

P: Corpul lor a murit dar uneori ei nu știu asta, pentru că trupul lor energetic mai este atașat la corpul fizic și ei cred că încă se mai află în corp. Ei sunt într-o stare de confuzie și nu știu ce să facă. Modul în care îi ajutăm este că le trimitem energie care să-i îmbrățișeze. Când energia noastră îi îmbrățișează, ei sunt reconfortați și își recapătă capacitatea de a fi atenți. Acești oameni au o energie foarte haotică, dar încep să simtă liniște și pace pentru că au mai simțit-o și altădată. Atunci reușesc să fie atenți și să înțeleagă ce se întâmplă. Spiritul lor îi poate atunci ajuta, se poate conecta la ei. Noi lucrăm ca să-i ajutăm pe acești oameni. În timpul unei catastrofe există multă energie haotică, sunt multe vibrații care nu sunt deloc confortabile. De aceea este necesar să fie adusă o energie de liniștire și confort, pentru ca acești oameni să înceapă să o simtă și să se diminueze haosul din energia lor. Cei care au pacea în inimă și sunt conectați la spiritul din interiorul lor... pentru ei este mai ușor. Mulți sunt așa și vor fi mult mai mulți. Asta facem noi. De asta lucrăm cu oamenii. Calea de intrare este chiar în spiritul lor. Ei trec prin spiritul lor, ca să acceseze vibrațiile înalte. Și când fac asta, pot să meargă acasă în pace.

D: Dar sistemul de credințe al unei persoane? Poate să constituie o piedică?

P: Uneori da. De asta există atât de multă frică. Există și multă vinovăție,

oamenii se tem de ceea ce ei numesc „Dumnezeu”. Sau le poate fi rușine și există multă teamă asociată cu rușinea. Au fost învățați să se teamă de moarte, de iad, iar acest lucru îi împiedică să îmbrățișeze lumina, care este doar iubire. Este iubirea care domnește, iubirea care este „acasă”.

D: Ei cred că moartea este ceva rău.

P: Așa e. Tot ce suntem noi este iubire, dar partea umană din noi este foarte maleabilă și poate fi manipulată foarte ușor. Este ca lutul. Și uneori ei devin ceea ce nu sunt. Atunci e foarte greu pentru ei, să-și găsească drumul către casă.

D: Oamenii sunt influențați de cultura și educația pe care au primit-o.

P: Face parte din lecțiile noastre, să învățăm în moduri diferite.

D: Ai spus că la capătul altor cărări, se află alte proiecte. Ne-ai vorbit despre proiectul tău, dar poți să îmi vorbești și despre alte proiecte, la care ajungi pe alte căi?

P: (Oftează) Aceia sunt oameni, sunt ființe... (Nu știe cum să exprime asta) Dacă ai lua ghips și l-ai pune în jurul a ceva, s-ar întări. Să zicem că în interior este o bijuterie frumoasă, dar în jurul ei este acest strat de ghips urât, închis la culoare. Așa sunt și oamenii. Ei nu știu că sunt frumoși înăuntru. Ei cred că sunt întunecați la culoare și urâți. Există mari ființe iubitoare, care lucrează cu ei. Este vorba de un proiect foarte diferit de cel în care lucrez eu.

D: Acestea sunt energiile unor oameni care încă mai trăiesc în planul fizic? Sau este vorba despre cei care au trecut în lumea spiritului?

P: Nu. Ei nu sunt pe Pământ, ca să zicem așa.

D: Unde sunt ei atunci? În lumea spiritului?

P: Da. Într-un loc energetic. Totul este energie. Există o vibrație diferită în jurul tău. Este o energie foarte densă. E mai densă decât această planetă.

D: Este vorba de spiritele care au făcut lucruri negative? (Da) De asta se află încastrați în acest ghips, ca să zicem așa?

P: Da. Așa e. Pentru că au ajuns să le placă ceea ce este negativ, să le placă să facă rău oamenilor sau așa ceva. Să facă lucruri care să-i facă pe alți oameni să se simtă rău. Asta îi împiedică să își acceseze lumina. Le place întunericul. Asta e calea lor. Asta fac ei, până când se schimbă.

D: Cred că este nevoie de multă răbdare, ca să lucrezi cu astfel de spirite.

P: Este nevoie de o mare iubire și de o mare lumină, ca să faci asta.

D: Și de devotament. (Da) Aceste spirite negative au permisiunea de a se reîncarna undeva?

P: Nu. Nu acum, nu.

D: Mi s-a spus că astfel de ființe pot aduce cu ele negativitatea.

P: Da. Ele nu se reîncarnează acum. Și în mod special, nu pot să revină pe Pământ. Dar nu pot merge nici în alte locuri, fiindcă este un proiect de lungă durată. Schimbarea trebuie să vină din interior. Marile ființe de lumină se află alături de ei și le trimit lumină. Lumina trebuie să pătrundă prin întuneric, iar asta durează. Nu atâta în timp, cât din punct de vedere vibrațional. Asta se petrece într-un alt loc, într-un mod diferit. Ei nu pot fi aici. Există unii aici care se află încă în trup fizic, care pot pleca acolo. Există un punct pe cerc la care ajungem. Pot să îl văd. Văd cercul. Nu este o ruptură, dar există un punct în care ajungem, de unde putem pleca în alt loc. Când ajungem în acel loc, oamenii vor merge în alte locații diferite, în funcție de vibrația și de energia lor. Dar există și unii care trebuie să meargă în acel loc întunecat.

D: Din cauza a ceea ce au făcut pe Pământ?

P: Da. Dar nu sunt mulți.

D: Asta are de a face cu karma, nu-i așa?

P: Da. Așa îi spunem noi, dar este vorba de energia pe care o au. Nu este o pedeapsă, fiindcă le place să meargă acolo. Acolo se simt ei confortabil.

D: Dar nu sunt obligaţi să meargă acolo, aşa cum ne învaţă biserica?

P: Nu. Ei chiar vor să meargă acolo. Nu este o pedeapsă.

D: Aceste fiinţe chiar vor să se afle în acele locuri întunecate?

P: O, da! Ei încă îşi mai păstrează lumina. Pot să văd lumina din ei. Ea este mereu acolo. Dar lumina este acoperită de ghips şi ei cred că sunt acel ghips.

D: Dar nu vor reveni aici, fiindcă Pământul se schimbă.

P: Aşa e. De asta nu mai pot reveni. Lucrurile s-au schimbat prea mult. Ei nu pot să vadă lumina, văd doar întunericul, dar prin schimbarea vibraţiei şi cu ajutorul marilor fiinţe de lumină care lucrează intenţionat cu ei, încep să permită luminii din interiorul lor să strălucească. Iar atunci când lumina din interior se conectează la lumina din exterior, întunericul dispare. Acest proces durează atâta timp cât este necesar. Când se întâmplă asta, ei merg în alte locuri ca să trăiască acolo, ca să aducă lumina şi să o manifeste. E vorba de a folosi lumina. Mai există şi alte locuri în afară de Pământ unde mergem şi de unde revenim, iar acest loc ajunge în dreptul deschizăturii din cerc. Este vorba de o energie diferită. E un loc diferit. Este... Să vedem... (Încearcă să-şi găsească cuvintele.) Nu este „acasă”! Dar este ca acasă. „Acasă” este energia din care venim.

D: Energia de origine.

P: Da. Există multe nivele diferite (nu știe cum să se exprime) de energie pe planeta Pământ. Se va face o redirecționare a energiilor și a oamenilor. Vor exista oameni care vor merge pe diverse căi în locuri diferite, unde se vor simți confortabil.

D: Asta nu înseamnă numaidecât că se întorc acasă. Ei merg în altă parte.

P: Corect. Unii vor merge acasă. Alții vor veni să ajute, fiindcă nu e scopul lor să meargă în altă parte. Singurul lor scop este de a ajuta. Acesta este și scopul meu.

D: Ei se vor întoarce acasă? (Da) Dar ceilalți vor avea alt scop decât să treacă în lumea spiritului. (Pauză) Sau ai spus că se ajunge într-un punct din cerc, în care cercul se deschide?

P: Se va deschide către diferite căi, către diferite nivele. Oamenii vor merge în locuri unde se vor simți confortabil. Și de acolo vor putea să facă alte alegeri și să ia alte decizii, când locul unde se află nu va mai fi potrivit pentru ei.

D: Totul depinde de ce au făcut în viețile lor din planul fizic? (Da) Deci este vorba și de karma.

P: Da. Karma înseamnă echilibrarea energiei și vor merge acolo unde trebuie. Asta nu înseamnă că sunt pedepsiți. Unde ne găsim acum există un plan special. Este un loc special din univers. Se pare că asta va aduce mult bine.

D: Întotdeauna am simţit că toată lumea, când a trecut în lumea spiritului după fiecare viaţă, se întoarce acasă. Se întoarce în locul pe care l-ai descris.

P: Da. Dar casa este diferită, pentru diferiţi oameni. Acasă nu înseamnă acelaşi lucru pentru toată lumea. Există la nivele diferite, asta vreau să spun.

D: Ai spus că unora li se vor arăta alte căi. (Da) A merge „acasă" este altceva decât a merge în lumea spiritului.

P: Mai întâi trebuie să meargă în lumea spiritului, apoi vor alege să meargă în alte locuri. Și această planetă va merge în lumea spiritului.

D: Întreaga planetă?

P: Se poate spune asta într-un fel, pentru că va deveni conștientă de vibrația sa înaltă.

D: Da. Am auzit asta. Se spune că vibrația, frecvența planetei se schimbă.

P: Așa este. De asta mă aflu aici. Și mai sunt și alții ca mine aici. Pentru că există oameni cu vibrații diferite pe planetă și multe ființe au venit aici, ca să ajute.

D: Am auzit că întreaga planetă va trece dincolo în masă. Este adevărat?

P: Așa se vede.

D: Există atât de mulți oameni cu atâtea vibrații diferite, încât eu cred că acest lucru va fi dificil.

P: De asta există atâtea căi. Există și o ușă. E ca acel cerc, ca deschizătura din cerc. Când ajungem la deschizătură ei se vor muta în cerc, dar vor merge în locuri diferite din cerc, pe căi diferite. E bine pentru toată lumea. Fiecare va fi acolo unde trebuie să fie. Și mai există un alt cerc de ființe în jurul Pământului, ființe frumoase cu energii frumoase, care sunt alături de noi și lucrează cu cei din planul fizic. Ele nu sunt îngerii noștri păzitori, sunt ceea ce am putea numi „ființe ascensionate”. Ele au trecut dincolo și își extind energia către noi, sub forma a diferite căi. Sunt ființele despre care am vorbit mai devreme.

Venise momentul perfect ca să pun câteva întrebări, pregătite de Patricia. Știam că nu trebuie să mai chem subconștientul, fiindcă încă de la începutul sesiunii comunicasem cu acea parte a ei care deținea întreaga cunoaștere.

D: Patricia mi-a spus că a văzut în meditație ființe aurii și platinate. Acestea sunt cele despre care ai vorbit?

P: Văd multe ființe diferite care înconjoară planeta și multe vibrații de culori diferite. Văd culoarea albastră, albă și violet, aurie, argintie și platinată. Toate acestea sunt energii iubitoare, care au venit să ne ajute acum. Culorile diferite ajută oamenii care au aceleași vibrații.

D: Cu toții avem culori diferite și vibrații diferite, nu-i așa?

P: Culorile sunt vibrații.

D: Aceste ființe sunt atrase de culorile diferite? (Da) Aceste spirite care ajută sunt diferite de îngeri?

P: Da. Sunt diferite. Și îngerii se află alături de noi, dar aceste ființe sunt diferite, pentru că au o anumită înțelegere a lucrurilor. Multe din aceste ființe au trecut chiar ele prin această experiență, fie în planul fizic, fie în alte lumi asemănătoare. Ei știu ce înseamnă să treci dintr-un plan vibrațional în altul. Cu asta se ocupă ei.

D: Care este scopul lor? Sunt ca ghizii sau ca spiritele care ne ajută la nivel individual?

P: Ele ne ajută. Sunt spirite care ajută. Ele sunt ca un fel de transformator de energie care își coboară energia, pentru a fi alături de noi. Pe Pământ sunt mulți oameni care nu pot să susțină sau să simtă energia acestor mari ființe, dar există și alții care pot fi intermediari. Noi suntem intermediarii.

D: Când Patricia a coborât în această viață, știa că va face aceste lucruri?

P: Nu. Patricia nu știa. Sufletul Patriciei știa.

D: Nivelul fizic este ultimul care știe ce se întâmplă.

P: Da. Patricia s-a închis într-o izolare autoimpusă, ca să nu își aducă aminte. A experimentat multe lucruri. Dar la un moment dat a trebuit să iasă din izolare și să spună: „Este în regulă. Eu nu sunt izolarea.” Și chiar așa a făcut. Ea este conectată la lumina aurie. Aceasta este energia sa.

D: Ca oameni, noi nu cunoaștem în mod conștient înțelegerile pe care le-am făcut în lumea spiritului și nu suntem conștienți de conexiunile noastre.

P: Nu. Ea și-a simțit familia de spirit. Ea știe cum e să fii acasă. Știe asta foarte bine și uneori vrea să meargă acolo. În trecut dorea foarte mult să meargă acolo, să părăsească această viață, dar nu a reușit niciodată să se sinucidă.

D: Fiindcă avem un contract, nu-i așa?

P: Da. Știa că trebuie să se afle aici. Avea ceva de făcut, așa încât a rămas. Și în cele din urmă a putut să înțeleagă cu adevărat cine este. Numeroasele probleme pe care le-a avut în relațiile cu bărbații, s-au petrecut din cauza unei înțelegeri existente.

D: Ce fel de înțelegere?

P: Ea a ales să facă asta. A fost o alegere grea. Nu trebuia să o facă numaidecât, dar ea a ales să facă asta.

D: Ai spus că a fost o alegere și că a ales calea dificilă. Cum ar fi fost cealaltă cale? Poți vedea?

P: Da. Cred că ar fi murit în tinerețe.

D: De ce crezi asta?

P: Fiindcă... este complicat, dar a venit vremea ca ea să știe. Îmi caut cuvintele. Dacă ea ar fi ales calea ușoară, nu ar fi accesat în planul fizic cunoașterea cu ajutorul căreia poate ajuta atât de mulți oameni. Calea dificilă îi aduce multă cunoaștere prin experiențele diverse pe care le are, așa încât poate să ajute mulți oameni. Nu a fost obligată să facă asta. Ar fi putut să-i ajute și din lumea spiritului, de acasă. Într-un fel, e ca o glumă. Pentru că ea a vrut întotdeauna să meargă acasă, dar iată că îi ajută pe alții să meargă acolo. Asta este munca ei.

D: Și călătorește acolo noaptea, chiar dacă nu-și dă seama.

P: Da. Merge acolo. Corpul fizic are uneori probleme, ca să susțină atât de multă energie. Deși are o stare bună de sănătate ea trebuie să fie atentă, fiindcă trupul său susține multă energie. Trebuie să fie foarte atentă, fiindcă energiile cresc și vibrația se ridică. Văd cum trupul i se umple cu lumină aurie și se transformă într-o energie aurie. Poate să facă asta. Va susține din ce în ce mai multă energie. Se va transforma din ce în ce mai mult în lumina aurie din care provine. Și pe măsură ce corpul său fizic se transmută, îi va ajuta pe mulți alți oameni să facă același lucru. Îi va ajuta pe cei care aleg să urmeze acest drum, pe cei care merg

pe drumul luminii aurii, ca să zicem așa. Dar nu va ajunge până la finalul acestor vremuri.

D: Ce vrei să spui prin „finalul acestor vremuri”?

P: Mă refer la acel punct de pe cerc, din care mergem cu toții în locuri diferite.

D: Ai spus că în lumea spiritului, când corpul său doarme, ea lucrează cu oameni care vor muri și îi ajută să treacă dincolo. (Da) Dar în planul fizic, ea este asistentă medicală la un cămin de bătrâni.

P: Ea a ajutat multă lume. Poată să simtă ambele lumi. Întotdeauna a simțit ambele lumi.

D: De asta se simte confortabil ca asistentă într-un cămin de bătrâni, din cauza conectării care o are atunci când doarme.

P: O, da. Este fericită când ajută oamenii să își găsească drumul către casă, fiindcă știe cât de minunat este acasă.

D: Dar e mai ușor să lucrezi de la nivelul spiritului, nu-i așa?

P: Da. Pentru ea este mai ușor.

D: Pentru că atunci când te afli în planul fizic și încerci să lucrezi cu oameni care mor, intervine ceea ce este fizic. Mă refer la programări.

P: Oamenii simt multă teamă în planul fizic. Ea cu asta se ocupă, ajută oamenii să depășească teama, pentru că ea nu se teme de moarte. Când oamenii sunt cu ea, ei simt adevărul din ea, fiindcă ea este conectată la energia iubirii.

D: Astfel poate ajuta oamenii mult mai eficient. A mai avut și alte vieți pe Pământ, nu-i așa? (Pauză) Fiindcă ai spus că ea există și în lumea spiritului, în timp ce-și trăiește viața ca Patricia.

P: Simt că răspunsul este și da și nu. O parte din ea a avut vieți pe Pământ, dar nu Patricia. Alte părți din sufletul său.

D: Noi numim asta reîncarnare.

P: Da. Este și asta un mod, dar e ceva diferit. (Întâmpină probleme în a-și găsi cuvintele). Ea provine dintr-un suflet care a avut multe, multe vieți cu semnificație spirituală și a lucrat pe calea spirituală. Acele vieți i-au transmis energia sufletului lor, cunoașterea lor, ceea ce au câștigat ele prin muncă. Acea parte care este Patricia a preluat fragmente din toate aceste vieți. Ea trebuie să-și amintească că este totdeauna conectată la „acasă”, că este conectată la familia sa (la familia sa de spirit). Este iubită foarte mult.

***

Într-o altă sesiune din Minneapolis din luna octombrie 2002, s-a petrecut ceva similar. Mă aflam la Minneapolis pentru o serie de prezentări şi ateliere. Urma să plec în Australia şi Noua Zeelandă, imediat după aceea. Am făcut această sesiune cu o profesoară la pensie, pe care o voi numi Ida.

Aşa cum am spus, în mod normal în tehnica mea, îmi pun clienţii să vizualizeze un loc frumos pe care îl aleg ei, pentru a declanşa procesul de vizualizare. Apoi urmează inducţia şi în final ei coboară de pe un nor. Dar Ida nu m-a lăsat să îmi termin inducţia. A descris locul frumos pe care l-a ales, dar nu părea a fi Pământul. Deja descria locul unde a aterizat şi mi-am dat seama că nu mai este nevoie să trec prin restul inducţiei. Aşa ceva se întâmplă uneori şi am învăţat cum să-mi dau seama şi cum să procedez. Am pornit înregistrarea. Descria o grădină frumoasă de pe planeta sa, un loc de lumină frumos.

I: Văd fiinţe de lumină minunate care se plimbă în jurul meu. Totul e numai iubire. Este atât de frumos, atât de paşnic, atât de armonios. De aici vin eu.

D: Spui că e şi o grădină acolo?

I: O, da. Este atât de frumoasă. Străluceşte cu lumina aurie a lui Dumnezeu. Este o energie şi o frecvenţă de iubire, pace şi armonie. Văd şi nişte fântâni arteziene frumoase aurii, prin care curge ceva ca apa, dar este esenţa lui Dumnezeu. Este

doar frumusețe pură, iubire și fericire.

Această descriere este foarte asemănătoare cu locul pe care-l descrisese Patricia cu numai o săptămână înainte.

I: Suntem cu toții ființe de lumină. Ne recunoaștem în esența noastră prin frecvențele noastre vibratorii. Nu există o comunicare verbală între noi, comunicăm fără cuvinte, este doar vibrația a ceea ce dorim să spunem.

De aici mă trag eu. Este un loc de fericire completă, de pace și armonie absolută. Mă duc frecvent acolo atunci când dorm, în starea de somn. Mă întâlnesc cu consiliul și discutăm munca pe care o mai am de făcut în planul terestru.

D: Unde se află acest consiliu?

I: Consiliul se află pe această planetă. Ne întâlnim în aceste grădini frumoase.

D: Faci asta în starea de somn.

I: Da. În frecvența din starea de somn. Deși forma mea fizică și mintea fizică nu-și amintesc. Dar se întâmplă tot timpul. Îndeplinesc și diverse sarcini în starea de somn. Interacționez cu diferite ființe din planul terestru. Sunt îndrumată acolo unde este nevoie de ajutor și mi se spune ce am de făcut.

D: Lucrezi cu oameni pe care îi cunoşti sau...?

I: Pe unii oameni îi cunosc, pe alții nu-i cunosc.

D: Ce fel de îndrumări le dai, când te întâlnești cu ei noaptea?

I: Lucrez cu ei pe mai multe nivele. Lucrez cu mintea lor, imprim în ei tipare de gândire ca să facă schimbări în viața de zi cu zi. Pe alţii îi vindec. Lucrez cu energii de vindecare, cu mulți din ei. De asemenea mai merg și în zone de război și lucrez cu cei răniți, lucrez cu cei care suferă, care au dureri. Am lucrat mult în Afganistan (în anul 2002). În țara aceea există multă durere și traumă. Nu am lucrat doar cu soldații americani și cu forțele de menținere a păcii din zonă, ci și cu localnicii, care sunt complet traumatizați de ororile care se petrec. Ei nu sunt obișnuiți cu bombardarea și devastarea țării lor. Mass-media a relatat doar jumătate din grozăviile care s-au petrecut acolo.

D: Înțeleg. Noi nu știm cu adevărat ce se petrece acolo.

Restul sesiunii se referă la prezicerile despre războiul care a izbucnit în Irak în anul care a urmat, în 2003. Prezicerile au fost extrem de corecte, dar am hotărât să nu le includ în această carte. Am ales să includ aici doar partea care are legătură cu lucrul în starea de somn, necunoscut de mintea conștientă. Am fost avertizați că în război vor muri mulți oameni și că cei ca Ida vor fi foarte ocupați în starea de somn, ca să conducă spiritele pe drumul cel bun, către casă.

***

În lumea spiritului există multe şcoli. Am discutat despre ele în cartea Între viaţă şi moarte. Cele mai avansate şcoli se află în complexul Templul Înţelepciunii, unde sunt Marile Săli ale Învăţării, unde poate fi învăţat tot ce este ştiut şi neştiut. Acestea sunt descrise şi în cartea Vacanţă în cer, de Aron Abramsen. Mulţi din învăţători sunt ghizi avansaţi care şi-au rezolvat atât de multă karma încât nu mai trebuie să se întoarcă pe Pământ, ca să-şi completeze lecţiile. Ei se află în poziţia de a-i pregăti şi antrena pe ceilalţi, aşa cum am spus şi în cealaltă carte. „Nu poţi fi ghid, atâta timp cât ai nevoie de un ghid.” În mod normal, pregătirea pentru a deveni ghid începe atunci când o persoană a părăsit planul terestru. Ghizii şi bătrânii decid dacă o persoană este gata pentru această promovare, după ce fac revizia unei vieţi. Dar lucrurile pe Pământ se schimbă rapid şi o dată cu ele se modifică şi pregătirea necesară. În prezent sunt atâtea probleme pe Pământ încât multe suflete avansate s-au încarnat nu doar pentru a-şi rezolva karma, ci şi pentru a-i ajuta pe ceilalţi aflaţi în planul fizic. Ei nu ştiu asta în mod conştient, dar sunt suflete avansate trimise pe Pământ, cu scopuri specifice. Întâlnesc din ce în ce mai multe astfel de fiinţe în munca mea şi subconştientul lor nu ezită să le spună că au o treabă de făcut şi mai bine ar trece la treabă, în loc să piardă timpul preţios. La începutul muncii mele, când lucram în stare de transă acest lucru nu se menţiona, dar acum apare aproape la fiecare client. Se subliniază că nu mai este mult timp şi trebuie să-şi facă treaba pentru care s-au oferit ca voluntari.

Fiindcă există atâtea suflete avansate care au venit în planul terestru, o parte din pregătirea spirituală se face în starea de somn. O parte din pregătirea pe care o primesc aceste suflete se referă la modul în care pot ajuta sufletele care pleacă de pe Pământ, prin procesul morţii. În starea de somn ele au oferit adesea astfel de ajutor, alături de un ghid mai experimentat. Nu sunt trimişi să facă singuri o astfel de lucrare, până când nu au adunat destulă experienţă şi încredere, ca să

poată face față. Misiunea lor principală este să conducă persoana în direcția corectă și să o scoată din zona de confuzie, pentru a fi preluată de alte ființe mai experimentate, care o întâmpină. Ajutorul oferit nu trece de un anumit punct, până nu vine vremea să își părăsească trupul fizic.

***

În munca mea am descoperit că partea adevărată din noi, sufletul sau spiritul, nu doarme niciodată. Corpul fizic este partea care obosește și trebuie să se odihnească. Spiritul nu are nevoie de așa ceva. Întotdeauna ei spun: „M-aș plictisi să aștept trupul să se trezească și să-și continue viața.” În timp ce corpul doarme, spiritul trece prin multe aventuri. El poate călători oriunde în lume. Poate merge în lumea spiritului, poate conversa cu ghizii, maeștrii și bătrânii ca să afle mai multe informații, poate merge la școală și poate urma diverse pregătiri. Mulți cititori mi-au raportat vise în care mergeau la școală în starea de somn. Încerc să explic că acest lucru poate fi real și este un loc favorit, vizitat și revizitat de spirit. De asemenea ei pot călători pe alte planete sau în alte dimensiuni. În mod normal partea conștientă din noi nu își poate aminti că a zburat și a vizitat locuri nefamiliare. Același lucru este experimentat și în starea de Ieșire din Corp (Out of Body Travel), când o persoană s-a antrenat ca să iasă din corp și să își amintească ceea ce vede. În timpul vieții fizice, spiritul este conectat la corp de cordonul de argint, care funcționează ca un fel de pripon, ca o conexiune, atâta timp cât ești viu. Acest cordon ombilical nu se rupe decât la moartea corpului fizic. Când se produce moartea, coarda de argint este despicată și spiritul este eliberat și revine „acasă”. Când spiritul călătorește noaptea în afara corpului, el rămâne întotdeauna conectat la trup de cordonul de argint. Apoi corpul trebuie să se trezească, pentru a-și continua viața. Când vine momentul pentru aceasta, spiritul simte cum îl trage coarda și este tras ca o bobină în interiorul corpului, ca să zicem așa. Spiritul intră în trup și trupul se poate trezi.

Multe persoane mi-au raportat o senzaţie stranie pe care au simţit-o la trezire. Asta se poate petrece şi când dormi. Ei spun că au avut o paralizie temporară, care poate fi destul de înspăimântătoare. O femeie a spus că doctorul i-a spus că are o boală serioasă, „apneea în somn” şi i-a cerut peste 1700 de dolari pentru testarea somnului. Dar lucrurile nu sunt atât de complicate. Este un fenomen natural, care se produce uneori. Când spiritul este deconectat de trup, funcţiile trupului sunt preluate de o parte a creierului, care intră pe pilot automat. Când spiritul revine, conexiunile creier-corp sunt refăcute. Dacă trupul se trezeşte prea repede înainte să se refacă aceste conexiuni, poate apărea o senzaţie de paralizie temporară. Am investigat cazuri în care un zgomot brusc din mediul înconjurător trezeşte subit persoana, înainte ca aceasta să fi intrat complet în corp. Dacă se relaxează câteva minute, lucrurile revin la normal. Aceeaşi senzaţie se poate petrece şi atunci când spiritul părăseşte corpul şi se deconectează. Asta arată că spiritul şi trupul sunt separate şi totuşi sunt una. Trupul nu poate exista fără scânteia vieţii din el, dar spiritul sau sufletul poate exista fără trup. Când survine moartea şi spiritul îşi părăseşte trupul pentru ultima dată, conexiunea se rupe şi trupul începe să se deterioreze instant. Fără spiritul vieţii, toate sistemele din trup se opresc. Când este tăiat cordonul de argint la moarte, spiritul nu mai poate reintra în trup.

În această sesiune precum şi în altele, vedem că „sinele adevărat” / spiritul, călătoreşte şi are aventuri în timp ce trupul doarme şi continuă să funcţioneze. Se pare că se lucrează mult în domeniul astral, se petrec multe lucruri de care nu suntem deloc conştienţi. Aşa cum mi s-a spus într-o sesiune: „Astfel de lucruri se întâmplă oricum, nu le poţi controla. Ele fac parte din existenţa voastră, indiferent dacă sunteţi conştienţi de ele sau nu. Nu puteţi face nimic în privinţa asta. Sunt fenomene naturale, aşa încât nu are rost să vă îngrijoraţi.” La fel stau lucrurile cu reîncarnarea şi cu alte fenomene metafizice. Ele vor continua să se întâmple, indiferent dacă o persoană crede în ele sau nu. Mi s-a spus că nu vom înţelege niciodată complexitatea acestor fenomene, este imposibil. Problema înţelegerii rezidă în mintea noastră. Nu e vorba de creier ci de mintea noastră. Mintea nu poate cuprinde aceste concepte în totalitatea lor, aşa încât ni se oferă doar bucăţele şi indicii care sugerează amploarea realităţii. Pe măsură ce trece timpul, ni se permite să vedem mai mult şi ne sporim efortul de a înţelege. Dar e ca şi cum ai privi printr-o crăpătură mică într-un perete şi ţi s-ar permite să vezi doar câte un fragment din imaginea completă.

***

Când un spirit alege să vină pe Pământ într-un ciclu de vieţi umane în corp fizic, el vine cu un plan referitor la ce doreşte să realizeze. S-a întâlnit cu bătrânii şi maeştrii, a trecut în revistă viaţa care a trăit-o înainte şi a luat anumite decizii, a făcut planuri şi a setat anumite ţeluri de îndeplinit. A făcut o înţelegere cu alte spirite cu care este asociat şi faţă de care are de plătit datorii. Cu permisiunea lor, vor lucra împreună anumite aspecte şi vor învăţa anumite lecţii. Apoi revine pe Pământ cu acest plan pregătit ca un cadou de Crăciun, dar problema este că aceasta este o planetă a liberului arbitru. Acest lucru face ca Pământul să fie o mare provocare. Toată lumea care se încarnează are pregătit un plan, dar din cauza liberului arbitru, aceste planuri însoţite de speranţe şi temeri, eşuează uneori. Atunci când se încarnează un spirit, toate amintirile îi sunt şterse şi nu-şi mai aminteşte ce plan avea. Doar subconştientul său îşi aminteşte. Odată am întrebat de ce nu ne putem aminti. Nu ar fi mai uşor să ne amintim?" Mi s-a răspuns: „Dacă ştii dinainte răspunsurile, nu mai este un examen." Aşa încât venim pe Pământ şi credem că suntem pregătiţi să facem faţă provocărilor de pe drumul nostru. Ne străduim să ne îndeplinim aspiraţiile şi să facem faţă provocărilor. Dar adeseori nu suntem atât de pregătiţi pe cât credeam. Lucrurile par mai uşoare, văzute din lumea spiritului. Când ne confruntăm cu frustrările vieţii fizice, suntem absorbiţi de ceea ce este „uman". Trăim cu speranţa că vom rezolva problemele şi vom trece testul, ca să avansăm în următoarea „clasă". Sau eşuăm şi trebuie să revenim iar, ca să luăm totul de la capăt. Nu poţi trece în clasa următoare până nu termini lecţiile şi nu absolvi examenele din clasa în care eşti acum. Poţi reveni la şcoală, dar nu poţi sări o clasă. Profesorii sunt severi şi există reguli stricte, dar în mod paradoxal ei sunt şi buni, iubitori şi înţelegători.

Noi venim în această viaţă cu un plan. Încă înainte de a se încarna, toată lumea hotărăşte cum va pleca din ceastă viaţă. Spun aceste lucruri fără emoţie şi lucrurile trebuiesc înţelese la fel. Nimic din toate astea nu se cunoaşte la nivel

conştient şi este probabil un lucru înţelept că nu ne amintim aceste planuri. Întotdeauna oamenii spun că nu vor să moară, că nu vor să se îmbolnăvească, că nu plănuiesc să-i părăsească pe cei dragi. Ei neagă cu putere că şi-au plănuit propria moarte. Dar toate astea fac parte dintr-un plan mult mai mare, dincolo de cunoaşterea şi înţelegerea noastră. Prin urmare singurul mod în care putem aborda această chestiune din perspectiva minţilor noastre umane limitate, este abordarea logică, fără emoţii.

Există mai multe motive pentru care un spirit hotărăşte că a sosit vremea să plece din planul fizic. Fie şi-a îndeplinit ţelul, şi-a completat planul, şi-a rezolvat karma în această viaţă şi în acest caz nu mai e nevoie să continue, sau în alte cazuri s-a luat hotărârea că cei din preajmă vor progresa mult mai repede, dacă nu-şi mai asumă responsabilitatea pentru ei. În astfel de cazuri spiritul se hotărăşte să renunţe la propria sa dezvoltare din viaţa respectivă şi să plece, astfel încât cei din jur, care au devenit prea dependenţi de el, să îşi continue singuri călătoria şi să poată „să crească”. Aceste motive adeseori nu apar la suprafaţă şi pot fi descoperite doar după ce scormoneşti în adâncul sufletului.

Un alt scenariu interesant este că viețile unor oameni sunt prinse atât de rigid într-un lanţ de evenimente, încât devine imposibil să se mai schimbe pentru îndeplinirea scopului lor în viaţă. Poate că au eşuat în îndeplinirea scopului terestru, din cauza alegerilor nepotrivite făcute prin liberul arbitru. În astfel de cazuri se ia hotărârea morţii, pentru a ieşi din acea situaţie şi a o lua de la început, în speranţa că data viitoare nu se vor mai lăsa prinşi în aceeaşi situaţie.

O altă alternativă interesantă se întâlneşte atunci când o persoană este prinsă într-un lanţ de evenimente care nu-i permit să realizeze ceea ce a venit să facă în această viaţă, dar s-ar pierde prea mult timp dacă ar muri şi ar lua-o de la capăt. Sau poate că în altă linie temporală nu vor fi disponibile condiţiile necesare. Aşa încât în loc ca persoana să moară, se ia hotărârea să o ia de la capăt şi se pune în scenă o altfel de „moarte”. De exemplu este posibil ca persoana să piardă tot ce preţuieşte, toate proprietăţile fizice. Un astfel de scenariu îţi va permite să te focusezi pe ceea ce este cu adevărat important în viaţă, nu pe lucrurile de care te-

ai atașat. Când ți se ia totul, o poți lua de la zero și te poți îndrepta către adevăratul țel al vieții, către ceea ce ai venit să faci aici cu adevărat. Astfel de oameni s-au scufundat prea mult în lumea materială, astfel încât trebuie să piardă totul. Nemaifiind distrași de planul material, ei pot înainta acum în direcția corectă. O astfel de situație s-a petrecut cu un membru din familia mea. Printr-o înlănțuire ciudată de evenimente pe care nu a putut-o controla, a pierdut absolut toate proprietățile, tot ce poseda în planul material – casa și afacerea, toate proprietățile materiale. Am crezut atunci că aceasta a fost o întorsătură crudă a soartei sau o pedeapsă de la Dumnezeu, foarte greu de înțeles. Dar pe parcursul timpului s-a dovedit că nenorocirea a fost un mod de a schimba direcția vieții în sensul în care ar fi trebuit să meargă tot timpul, dacă nu s-ar fi lăsat prins de o altfel de viață. Se spune că niciodată nu se închide o ușă, fără să se deschidă altă ușă. În acest caz ușa nu doar că s-a închis, ci a fost trântită și a înțepenit așa. Nu mai exista cale de întoarcere. Nu mai era altceva de făcut, decât să o pornești în altă direcție. De multe ori ceea ce pare a fi un dezastru, este de fapt o binecuvântare deghizată.

Un alt exemplu de soluție drastică, mi-a fost oferit de un client. În timpul interviului cu el, bărbatul mi-a povestit o întâmplare teribilă care s-a petrecut în tinerețea sa. Afost atacat într-o fundătură dintr-un oraș mare, de o bandă de golani care l-au înjunghiat în mod repetat. A fost lăsat să zacă și să moară pe stradă, într-o baltă de sânge. A reușit să se târască până pe o stradă, unde l-a găsit cineva și l-a dus spital. Aflat pe pragul morții, a rămas în spital multă vreme. Unul din lucrurile pe care dorea să le afle în sesiunea noastră, a fost scopul acestei experiențe îngrozitoare. De ce a trebuit să treacă prin asta? Când i-am contactat subconștientul și i-am pus această întrebare, răspunsul a fost surprinzător. Subconștientul a spus: „O, era un grup de prieteni, care s-au oferit să îl ajute.” Mi-am spus în mintea mea: Cu astfel de prieteni, nu mai ai nevoie de dușmani” Nu păreau a fi genul de prieteni la care să apelezi.

Subconștientul a explicat că toată întâmplarea a fost orchestrată din lumea spiritului. Viața acestui om o luase într-o direcție greșită și nu reușea să revină pe cale fără o acțiune drastică, care să-i întoarcă viața pe dos. Se făcuseră mai multe încercări subtile care să-i atragă atenția dar când acestea nu au funcționat, s-a pus în scenă atacul. Acesta a fost drastic, dramatic și inexplicabil, dar i-a schimbat

viața. Această întâmplare demonstrează extremele la care poate recurge Universul pentru a întoarce viața cuiva cu 180 de grade, fără ca persoana respectivă să părăsească lumea fizică. Acesta ar fi fost probabil următorul pas, dacă atacul nu ar fi funcționat.

Odată ce sufletul s-a hotărât că a venit vremea să părăsească planul fizic, sunt aranjate evenimentele în așa fel, încât să poată muri. Am întâlnit un element interesant în lucrul meu cu regresiile: anume medicina din zilele noastre a devenit o problemă. De exemplu dacă o persoană moare într-un spital, doctorii încearcă să îl mențină în viață cu echipamentul minunat pe care îl au la dispoziție. De asemenea familia poate refuza să îl lase să plece, deși corpul fizic este atât de uzat încât nu mai poate susține viața și nu mai are rost să rămână aici. Atunci cel mai rapid și mai ușor mod de a pleca, este să mori într-un „accident bizar" sau într-un dezastru natural. Întotdeauna am crezut că dacă-ți vine vremea să pleci, acest lucru se va întâmpla și când stai așezat în fotoliu în living room. Dar există și cazuri care raportează prăbușirea unor avioane, sau accidente în care mașina s-a izbit de o casă și a omorât pe cineva.

Când scriam acestea la sfârșitul anului 2003, a avut loc un cutremur devastator în Bam în Iran, soldat cu peste 41.000 de victime. Înainte ca această carte să fie tipărită, a avut loc un cutremur teribil de 9,3 grade și un tzunami de Crăciun în anul 2004, pe coasta Indoneziei. Ultima numărătoare spune că au pierit atunci 200.000 de oameni. În același timp mulți oameni au murit în avalanșe și valuri de noroi, în diferite părți ale lumii. Așa cum s-a spus în acest capitol, de multe ori oamenii se hotărăsc să plece împreună. Acest lucru este hotărât la nivel subconștient și se fac aranjamente (sau cum a spus Patricia, „repetiții") pentru cei care se salvează miraculos sau care nu trebuiau să se afle acolo. Acest lucru s-a întâmplat cu mulți oameni care în ultima clipă au pierdut un avion care urma să se prăbușească sau au părăsit casa prea târziu din cauza unui apel telefonic la care au vrut să răspundă, evitând astfel să fie prinși într-un accident teribil. Eu cred că îngerii noștri păzitori joacă un rol important în astfel de situații. Ei sunt foarte ocupați încercând să ne avertizeze prin sugestii subtile, sau sub forma unei „voci micuțe" din capul nostru. Uneori metodele prin care ne apără ei nu sunt atât de subtile. Trebuie să învățăm să fim atenți și să ne ascultăm intuiția.

CAPITOLUL 13

Primul din cei șapte

Am făcut această sesiune când am participat la conferința despre cercurile din lanurile de grâu de la Glastonbury din Anglia, în luna iulie 2002. Glastonbury este un oraș foarte vechi care are legături străvechi cu trecutul. Acolo există o mare cantitate de energie pe care o poți simți. Am ținut sesiunea la hotelul Bed and Breakfast unde stăteam, în apropierea pieței centrale. Clientul meu Robert a venit cu trenul de la Londra, pentru această sesiune. El canaliza informații din sferele înalte de câțiva ani și scrisese o carte despre channeling, dar simțea că nu reușește să descarce informații la nivel personal în care să aibă încredere, referitoare la direcția pe care trebuia să o ia viața sa. Așa încât dorea să aibă o sesiune personală, ca să clarifice anumite aspecte. Eu încerc să îmi ajut clientul să facă cea mai bună alegere pentru viața sa, cu ajutorul subconștientului. El era obișnuit să acceseze starea de transă și a intrat în transă foarte repede. Așa se întâmplă adeseori când lucrez cu mediumi, clarvăzători, vindecători sau oameni care meditează în mod regulat, care sunt familiarizați cu starea de transă.

Când i-am cerut să meargă într-un loc frumos el deja contactase pe cineva, așa încât nu a mai trebuit să termin inducția, pe care o fac de obicei cu metoda norului. În general îmi dau seama unde se află omul cu care lucrez, după răspunsurile pe care le dă. Mi-am dat seama că nu părea a fi un loc frumos obișnuit din natură. Dacă descrierile nu par a fi de pe Pământ, acesta este primul indiciu. Am dat drumul la magnetofon, ca să înregistrez. Am încercat mai întâi să prezint pe scurt ceea ce spusese deja.

S-a văzut într-un loc frumos, lângă o cascadă. Acolo se afla un bătrân cu barbă argintie. A fost primul indiciu că nu se găsea într-un loc normal. Robert a continuat să vorbească cu o voce șoptită, pe care abia o puteam distinge. El spune: „Ai atâta durere în tine. Vino aici!” Vrea să răspândească cunoașterea. El spune că eu trebuie să răspândesc cunoașterea. El participă la crearea acelei cunoașteri. „Tu ești mediatorul care aduce cunoașterea. De aceea este necesar să înțelegi durerea.”

D: Ce vrei să spui când te referi la durere?

R: Efectele sale asupra trupului uman. Greutatea pe care o porți. Băiatul. El vorbește unui băiat. Acest băiat.

D: Te vezi pe tine ca un băieţel? (Da) Și ce vârstă ai?

R: Băieţelul are trei ani.

D: Și se găsește în acest loc frumos, lângă o cascadă?

R: Este acolo acum. Nu e nevoie să fie frumos tot timpul. Este experiența multidimensională a structurii moleculare, a ecuațiilor sale pozitive și negative. Copilul a venit aici ca să învețe să predea. Acolo sunt flori vii, dar sunt și flori moarte. Ciclul de evoluție creează.

Vocea i-a devenit mai puternică și din experiența mea știam că tonul vocii și vocabularul folosit arătau că prin Robert începuse să vorbească o altă entitate. Această entitate s-a dovedit a fi diferită în mai multe feluri de cele cu care conversam eu în mod obișnuit, când clienții mei se aflau în această stare. Această entitate folosea cuvinte complicate, adesea greu de înțeles. Și crea cuvinte noi. Probabil că făcea asta fiindcă nu era obișnuit cu vocabularul uman și improviza. Entitatea părea a avea o minte mai rece și mai abstractă decât Robert. Subconștientul păstrează un punct de vedere de observator detașat când vorbește, dar această entitate avea un fel de cruzime în abordarea sa. Pe măsură ce regresia înainta, entitatea a început să îl descrie pe Robert ca fiind un altfel de om decât cei pe care i-am mai întâlnit până atunci. Scopul meu principal este să protejez clientul, iar această entitate mă făcea să mă simt incomod. Era greu și chiar plictisitor să conversezi cu ea. Limbajul și terminologia erau prea elaborate pentru a fi înțelese în mod clar, așa încât a trebuit să condensez și să încerc să clarific o mare parte din sesiune.

Corpul lui Robert a început să aibă anumite simptome. Din când în când avea spasme. L-am întrebat: „Ce se întâmplă?” Nu a venit nici un răspuns. Știam că dacă nu mă focusez pe asta se va opri de la sine, fiindcă nu părea să-i cauzeze lui Robert nici un fel de disconfort fizic.

R: Frecvența multidimensională a copilului a venit aici ca să învețe. El are anumite lucruri de făcut cu trecutul, prezentul și viitorul. Se vor descărca multe informații referitoare la aceste lucruri. Informațiile sunt importante și greutatea pusă pe acest copil este imensă. Informațiile vin formatate într-un anumit câmp de frecvență și de energie vibrațională, astfel încât repolarizarea omenirii și polarizarea în care lucrează el pot genera un nou proces de restructurare.

D: De ce s-a pus o asemenea povară pe un copil atât de mic?

R: Copilul nu este un copil. Copilul este o parte componentă a acestei energii. Copilul este realitatea din spatele formatului uman. Dar realitatea din spatele

copilului este că el este o energie compozită. Această energie relevantă există în spatele transformărilor omului, ale spiritului, ale minții și ale corpului fizic. Lupta dintre ceea ce este 3D și ceea ce este nonfizic este foarte dificilă. Pentru că există o luptă în această frecvență umană și până nu încetează lupta, copilul va continua să simtă durerea. Pentru asta este necesară o noncunoaștere.

D: Noncunoașterea este cea care generează durerea? Asta vrei să spui?

R: Este nonacceptarea, noncunoașterea.

D: Dar știi că în viața omenească așa suntem noi. Noi venim aici fără cunoaștere.

R: Acest copil a venit ca purtător al cunoașterii.

D: Sunt curioasă dacă a mai avut și alte vieți pe Pământ. (Nu) Unde și-a trăit viețile anterioare?

Robert scoase o serie de sunete neinteligibile, care sunau ca niște pietricele care se ciocnesc între ele. Această comunicare a continuat timp de un minut în succesiune rapidă, ca și cum încerca să exprime ceva foarte repede, dar într-o formă neinteligibilă. Nu suna ca o limbă, ci ca o serie de sunete. Am încercat să-l opresc.

D: Va trebui să vorbești în engleză, ca să te pot înțelege.

Robert a scos câteva respirații ca niște șuierături, ca și cum încerca să pună frână revărsării sonore.

R: Este necesar să descărcăm o anumită formă de energie în frecvența energiei 3D care se află aici, pentru ca el să poată refocaliza în formatul său informațiile pentru tine.

D: Dar nu trebuie să faci rău acestui vehicul, în nici un fel.

Eu întotdeauna sunt foarte atentă când se produc astfel de manifestări fizice ciudate. Întotdeauna mă asigur că entitățile (sau ce sunt ele) își dau seama că-i pot face rău prin energia lor vehiculului fizic prin care încearcă să comunice cu mine. Dar de fapt niciodată nu a trebuit să-mi fac griji, pentru că „Ei” par a fi la fel de protectivi ca mine (ba chiar mai mult).

R: Acestui vehicul nu i se va face rău. Răul este generat de scopul pe care-l are copilul la nivelul tridimensional, de neacceptarea a cine este el. El și-a generat propria ruptură. Rana provine din interior, nu de la noi. Fizicalitatea acestui copil a creat rana. Noi nu am creat nici o rană în interiorul acestui copil.

D: Fiindcă asta cer eu când fac aceste sesiuni, cer să nu i se facă nici un rău vehiculului.

El continua să aibă din când în când niște spasme ca un fel de descărcări electrice. Aceste spasme și reacția sa corporală la sunetele ciudate, m-au făcut să mă îngrijorez.

R: Așa ceva nu s-a întâmplat niciodată, dar îți mulțumim pentru informațiile tale.

D: În regulă. Aș vrea să știu – dacă nu a avut o viață fizică pe Pământ înainte, unde și-a trăit majoritatea vieților?

R: Nu există aici un format pentru „vieți trecute.”

D: El nu a mai avut un format fizic în altă dimensiune?

R: Corect. A avut o viață, într-o dimensiune despre care nu se vorbește.

D: Nu în această dimensiune, vrei să spui? (Nu) În ce dimensiune a mai fost el înainte de a veni aici?

R: S-a aflat în dimensiunea astrală.

D: Aceasta este o dimensiune fizică? (Nu) Fiindcă eu știu că mai există și alte dimensiuni, unde sunt orașe fizice și oameni fizici.

R: Un pachet relevant de informații se referă la tranziția acestui copil și la viața pe care o acceptă el în acest punct din timp. Acest pachet de informații este purtat de copil. El are un corp de lumină, are un corp eteric, dar are și un corp

fizic. Și nu doar atât, are o frecvență multidimensională care păstrează în ea o cantitate imensă de cunoaștere. Această cunoaștere continuă a fi descărcată în el în mod gradat trecând prin diverse nivele, până în frecvența 3D. Pentru ca acest copil să poată vibra această cunoaștere în format vocal. Într-un format în spirală care să poată fi înțeles de cei care lucrează cu aceste nivele, în acest punct din timp.

Entitatea a folosit cuvântul „transformator” de mai multe ori în timpul sesiunii, ca substantiv și ca verb. După sesiune l-am căutat în dicționarul Tezaurus. Am găsit definiția că „un transformator transformă ceva în altceva diferit”.

D: Mai există și mulți alți oameni care fac același lucru, pe care i-am contactat în sesiunile mele? (Da) Asta s-a întâmplat când avea vârsta de trei ani sau înainte?

R: Punctul de tranziție, schimbarea s-a produs în acel punct.

D: Dar el nu s-a născut ca om fizic? (Corect) Cunoașterea exista în el când era bebeluș? (Nu) Înainte de asta el a fost... ce? (Încercam să înțeleg)

R: Înaintea acestei existențe și a transformării, copilul a existat în formatul de gând transformator care putea fi văzut de alții, dar nu era totuși real.

D: Adică nu era solid și fizic?

R: Nu. Era ca o apariție.

D: Dar el a fost totuşi crescut şi hrănit de către părinţii săi.

R: Da. Așa pare a fi, dar în realitate nu e așa. Procesul fractal de creație s-a produs în omenire prin folosirea unei forme umane. Forma umană pe care o vezi acum este un proces de creație, dar nu este un proces real. Este o scornire a imaginației, dar nu vom explica asta în acest punct din timp. Este imaginație.

Corpul fizic al lui Robert care stătea întins pe pat părea foarte real şi solid, nu arăta deloc ca o iluzie. Speram ca aceste observații să se clarifice înainte să terminăm sesiunea.

Unul din incidentele pe care Robert mă rugase să le explorez avea de a face cu amintirea că i s-a întâmplat ceva la vârsta de trei ani. Simțea că atunci a fost înlocuit cumva. Este singurul termen care părea să aibă o semnificație potrivită.

R: Da. Un copil înlocuit cu altul, în versiunea pe care şi-a imaginat-o el. Dar realitatea din spatele acestui incident este complet diferită.

D: El a simțit că s-a produs o trezire în acel moment.

R: Din punctul vostru de vedere a fost o trezire, a fost o acceptare a datoriei sale.

D: La vârsta de trei ani?

R: La vârsta voastră de trei ani, nu la vârsta lui. Dimensiunea gândului în ore, minute, timp este un proces la care trebuie să ne ajustăm cu toții, ca să vă explic mai bine. În perimetrul vostru. Prin urmare acceptăm ce spui, dar nu este realitatea din spate. Nu este adevărul.

D: Da. Am auzit asta de multe ori și în modul meu limitat înțeleg despre ce vorbești. Scena pe care a văzut-o cu cascada și bătrânul a fost un loc fizic propriu-zis, unde a fost dus copilul?

R: Este un punct de conectare și un portal. Acest punct de conectare îl va transporta și va duce energia sa înapoi într-un punct de nonexistență. Într-un punct de realitate. Într-un punct unde această energie și povara din spatele energiei au fost create de ființele manifestate care sunt aici, ca să ajute la crearea unui nou țel. Un nou format al gândului pentru ca omul să își prelungească și să-și extindă mintea. Acest proces nu este impus oamenilor. El este liber acceptat. Cei care doresc să lucreze cu această acceptare se pot acorda la această cunoaștere, care mai este numită și „noncunoaștere”. Este o nouă cunoaștere. Este o cunoaștere care a fost lăsată în portale de informație din existența voastră 3D. Este o noncunoaștere, o nouă acceptare. Un nou perimetru, o nouă structură, o nouă înțelegere. Un nou sentiment și o nouă senzație care sunt acum aduse oamenilor. Copilul stă așezat și se umple de această cunoaștere. El vibrează la frecvența acestei cunoașteri. El lucrează cu această cunoaștere, în acest punct din timp. În acest punct din timp copilul știe puține lucruri despre ceea ce este cu adevărat. Nu e vorba despre ceea ce este, este vorba de ceea ce transportă, care este important pentru realizarea scopului. Nu sunt mulți astfel de copii pe această planetă. Aproximăm un perimetru de cinci până la șapte copii, care lucrează corect în acest punct din timp, pentru a extinde mintea omenirii.

D: Mi s-a spus că există copii care au venit în aceste vremuri ca să fie canale de

energie și să ajute omenirea.

R: Ei provin din diferite aspecte ale acestui lucru. Au venit multe ființe ca să ajute planeta, în acest punct din timp.

D: Deci e vorba de un aspect diferit?

R: El este un alt aspect dar și o altă scorneală a imaginației. Am putea spune că acest copil este imaginație, este energie, este o posibilitate, o extindere.

D: Deci spiritul care se află în acest corp nu a mai avut alte existențe fizice pe alte planete sau în alte dimensiuni?

R: Afirmația nu este corectă. Extinderea minții nu poate duce în aceste puncte, pentru că ar afecta corpul 3D care se află aici. Nu există și nu poate exista acceptarea locului de unde vine acest copil, pentru că ar interfera cu munca sa din prezent. A fost un proiect greu de realizat, când acest copil a ales să facă această muncă.

D: Dar eu vorbesc despre suflet. Noi știm că există un suflet și un spirit prezente în corp, care sunt scânteia vieții.

R: Scânteia vieții care arde în acest copil a fost creată cu scopul de creație din spatele omenirii. Prin urmare dacă lucrăm din acest punct, scopul de creație poate recrea realitatea și generează un perimetru special pentru acest copil. El va

avea propriul său suflet nou și diferite perimetre cu care să lucreze. Ține minte că un suflet nou nu va avea întinderea și prelungirea din existențele anterioare. Dacă vrei să prelungești programarea în diverse vieți, poți să o extinzi în viețile care au fost programate la acest copil, dar ele nu vor fi relevante. Dacă vei încerca să faci regresii în alte vieți cu acest copil, vei întâlni doar amintiri programate, lipsite de relevanță.

D: Ca în fenomenul de întipărire (imprinting)?

Pentru o definiție mai clară a fenomenului de imprinting (întipărire), consultați cartea mea Între viață și moarte. Fenomenul de întipărire constă din întipărirea înregistrărilor unor vieți trăite de alții, în spiritul cuiva. Sunt lucruri pe care individul respectiv nu le-a trăit realmente, dar ele oferă informațiile necesare pentru ca el să funcționeze în această lume. Toate amintirile inclusiv emoțiile, sunt întipărite în suflet prin această procedură și nimeni (inclusiv persoana) nu ar putea spune dacă sunt cu adevărat ale sale sau nu. Aceste întipăriri de vieți sunt foarte folositoare, dacă cineva nu a mai avut vieți pe Pământ, dacă se încarnează pentru prima dată pe această planetă.

R: Da. Puteți spune așa. Acest punct de vedere este acceptabil pentru noi.

D: Am lucrat cu oameni care vorbeau despre imprinting (întipărire). E vorba de programe din alte vieți, pe care nu le-au trăit cu adevărat.

R: Corect.

D: Deci folosim aceleași definiții.

R: Corect.

D: Știu că ne vine greu să înțelegem, dar am aflat că sufletul se poate despica în multe fațete diferite. La asta te referi, nu-i așa?

R: Absolut.

Acest concept va fi explicat mai târziu, în această carte.

D: Întotdeauna am dus oamenii prin regresie la vieți relevante și potrivite, astfel încât ei să poată să înțeleagă ce se întâmplă în viața lor curentă. Vrei să spui că așa ceva nu ar fi posibil cu acest om?

R: Nu ar fi relevant.

D: În regulă. Fiindcă întotdeauna vrem să știm unde își are originea un suflet și mulți din oamenii cu care am lucrat s-au oferit să vină aici ca voluntari și să lucreze pentru această planetă.

R: Au manifestat, au creat, au susținut.

D: Dar cine sunteți voi, ființele cu care vorbesc acum, când vorbiți despre „Ei”?

R: Noi facem parte din procesul de creație din spatele formatului uman. Din spatele ființelor umane. Originile din spatele procesului de creație, din spatele fațadei omenirii și a planetei pe care locuim. Facem parte din acest proces de creație, facem parte din energia din spatele său. Am venit aici ca să iluminăm din nou pe cei care doresc să înțeleagă că mai există și altă existență, că mai există și un alt format de energie în care să mergi. Puțini oameni sunt gata să accepte acum aceste transformări. Schimbarea este relevantă în acest punct din timp. Omenirea se află într-un punct în care își expansionează și își prelungește mintea spirituală, până în punctul în care existența omului nu se mai poate produce la frecvența din acest punct. Aceasta nu este o interferență, este doar simpla afirmație a unor fapte. Trebuie să existe o schimbare. Trebuie să existe o înțelegere, dar mersul înainte necesită ca lucrurile să se petreacă corect, cu înțelegerea corectă, cunoașterea corectă, cu reechilibrarea frecvențelor corpurilor care sunt gata să facă acest salt. Când vor fi realizate aceste lucruri, oamenii vor putea vorbi și lucra cu aceste nivele de energie. Aceste gânduri și formate nu fac parte din procesul actual al omenirii. Ele fac parte din procesul de creație din spatele modului în care au fost creați oamenii.

D: Da. Pot să înțeleg asta deși multă lume nu poate, pentru că am lucrat cu astfel de lucruri multă vreme. Dar mi s-a spus că există zeci de mii de oameni care au ajuns la nivelul în care vor participa la această schimbare.

R: Da. Există mulți oameni. Zeci de mii de oameni un număr foarte mic, dacă te gândești câți oameni fără nume sunt pe această planetă. Zeci de mii este o aproximare corectă. Ceea ce spui este corect. Dar noi vrem să arătăm că puțini, foarte puțini pot să susțină energia respectivă și scopul. Mulți învață despre acest scop și vorbesc de fapt despre adevărul din spatele scopului, care este adevărul din acest copil. Acesta este scopul său.

D: Știu că există multe ființe implicate în acest lucru, dar ele ignoră acest fapt.

Persoanele respective nu-şi dau seama ce se petrece, dar are loc o trezire. Mulţi oameni devin conştienţi că se petrece ceva pe Pământ. Clientul meu ar dori să afle despre aceste lucruri şi în mod special ar dori să afle ce s-a întâmplat când avea vârsta de trei ani.

R: Copilul ştie exact ce s-a întâmplat, nu mai este nevoie să-i oferim informaţii despre asta.

D: El a pregătit întrebări despre asta.

R: Copilul are toate răspunsurile. Deja le are.

O amintire care l-a urmărit pe Robert încă de la vârsta de trei ani şi care nu avea nici un sens era că stătea pe o plajă şi se uita în sus la o faleză. Putea să îi vadă pe părinţii lui „adevăraţi” cum se îndepărtau de el, deasupra falezei. Copilul era foarte necăjit şi plângea şi ţipa după ei să vină înapoi, să nu-l părăsească acolo. Când şi-a amintit aceste lucruri din punctul de vedere al unui adult, amintirea nu avea sens pentru că oamenii de care îşi amintea, pe care în amintirea aceasta îi numea părinţii săi „adevăraţi”, nu erau părinţii care l-au crescut. De asta a dorit să exploreze acest aspect.

R: (Oftează) Copilul nu va primi aceste informaţii. Trebuie să accepţi, aşa cum şi noi acceptăm în acest punct din timp, că dacă prelungim mintea acestui copil până în punctul din care a venit, acest lucru nu-i va permite să mai trăiască în dimensiunea în care se află acum. Există anumite frecvenţe energetice care nu pot susţine cum trebuie cadrul în care se află el acum. El lucrează foarte puţin cu aceste energii, dar şi aşa îl afectează foarte mult. Aceasta a fost alegerea lui. Aceasta a fost acceptarea sa, atunci când copilul a venit să facă această muncă. Perimetrul din spatele acestei acţiuni ar crea un dezechilibru şi ar deforma

câmpul structurii sale fizice. Acest lucru trebuie înţeles şi acceptat. Trupul său fizic nu ar mai funcţiona corect şi ar suferi foarte mult din cauza energiei care ar coborî în el. Nu putem scana locul de unde a venit aici, pentru simplul motiv că energia care este el nu susține realitatea în care se află el acum. S-ar crea multă confuzie, dacă ar încerca să înțeleagă adevărul.

D: Mi s-a spus că energia întreagă a creației nu poate niciodată să intre într-un corp uman. Așa ceva ar fi imposibil. Deci acesta este doar un fragment?

R: Acesta este un fragment. Copilului i s-a oferit un fragment din această realitate.

D: Crezi că o parte din această cunoaștere a ceea ce s-a întâmplat când avea trei ani este periculoasă pentru el și nu trebuie să o cunoască?

R: Cunoașterea existenței sale anterioare, a locului sau energiei din care a venit, nu ar face bine corpului fizic. El va primi această cunoaștere doar când va ieși din planul fizic. Condițiile necesare pentru asta nu există în acest punct din timp. El nu are voie să iasă din planul fizic. Asta face parte din durerea pe care trebuie să o susțină. A știut despre ce este vorba, atunci când s-a angajat în această muncă. Atunci când era în acel format de energie, el a știut că nu va mai putea să comunice cu energia vieții din care a venit. Există un singur portal de acceptare, care îi permite să facă asta. El a văzut punctul de intrare. Singura dată când va putea intra iar prin acest punct, este atunci când va muri. Atunci va fi luat din planul fizic. Atunci când acest copil va părăsi planeta, el nu va mai trece prin tuburile normale ale unor lumi paralele, lăsând în urma sa nonfrecvența de acceptare. Așa precum știm prea bine în acest punct din timp, când un spirit pământean merge în dimensiunea a patra există un tub, iar în interiorul acestui tub există o lumină frumoasă. Dar în prelungirea acestei lumini există multe experiențe care te pot atrage în prelungiri ale spectrului care nu sunt bune pentru

tine, în frecvenţele din astralul inferior. Ele nu vor fi relevante pentru acest copil. El nu va trece prin acest proces. Copilul a fost renăscut din lumină şi este acum conştient de munca pe care trebuie să o facă. El a fost împins înainte în munca sa.

D: Deci crezi că nu este recomandabil să punem întrebări ca să-i satisfacem curiozitatea, referitoare la ce s-a întâmplat când avea vârsta de trei ani?

R: Nu. Adevărul este acolo. Ceea ce s-a petrecut se va vedea atunci când i se va permite să-şi amintească. Nu i se va oferi nimic înaintea acelui punct. Niciodată nu va primi aceste informaţii, atâta timp cât trăieşte aici.

Dar eu nu aveam de gând să renunţ. Am încercat din nou să obţin măcar câteva informaţii pentru Robert.

D: El era curios din cauza amintirilor, pentru că şi-a văzut părinţii adevăraţi cum îl părăsesc.

R: Este vorba de energii reale rămase în format uman, energiile create într-un format uman pentru ca el să le poată vedea şi tu să le poţi vedea. Atunci s-a produs această transformare. S-a produs o tranformare a caracterului anonim, în acel punct.

D: Deci s-a produs ceva, pentru ca el să-şi poată aminti.

R: Afirmaţia este corectă.

D: Aceasta este o amintire care nu-i afectează siguranța.

R: El vine din altă parte, nu de aici. Există multă iubire pe care o va primi din abundență, atunci când munca sa se va termina. Dar în acest punct, munca sa este departe de a fi terminată.

D: Da. Înțeleg. Dar știi că acest lucru este dificil pentru oameni, când simt că au fost părăsiți aici. Ei se simt foarte izolați și se simt diferiți de ceilalți oameni.

R: Amintește-ți că ființele cu care vorbești în acest punct din timp, nu sunt fizice. Dar corpul fizic la care te uiți în acest punct din timp este fizic și suferă mult prin munca sa și prin neînțelegerea celor din jur, atunci când el se află în formatul fizic al gândului.

Robert a spus că în copilărie a avut de mai multe ori febră foarte mare și probleme fizice pe care doctorii nu le puteau explica. S-a aflat în pragul morții de mai multe ori și a petrecut multe zile la spital, când încercau să-i controleze temperatura și să înțeleagă ce se întâmplă cu el. Până în ziua de azi, părinții lui nu au primit nici o explicație.

R: Asta are de a face cu modificările transformatorului de energii noi, din el. Mulți oameni sunt ca niște lupe care focalizează și măresc energia. Copilul este unul dintre acești oameni. El este un transductor de energie, care transmite mai departe. El formatează energia și o reduce la scară. Este un transmițător ca o siguranță din tabloul electric, care transmite energia dintr-un punct, în alt punct. El nu înțelege întotdeauna acest lucru. Aceste lucruri au un efect puternic asupra corpului său uman. El începe să înțeleagă acum că o mare parte din energia pe care o are în corp, nu este a sa. Este o energie împărtășită cu alte ființe. Este o

transmitere dintr-un punct de portal într-un punct de intrare în planul fizic, către omenirea fizică.

D: Acest lucru i-a cauzat febra și problemele fizice din copilărie?

R: Atunci învăța cum să facă față acestor energii. A fost un punct din viața sa când a trebuit să se trezească și să înțeleagă cine este. Altfel ar fi plecat de pe planetă, n-ar mai fi avut nici un rost să rămână aici.

D: El a trebuit să se ajusteze la... la ce anume? La o descărcare foarte mare de energie?

R: Să se ajusteze sau să plece. Acesta este un fapt. E vorba de cifre. Să se ajusteze sau să plece. Nu există relevanță în afara acestei realități.

D: Deci atunci s-a produs o ridicare a frecvențelor?

R: Da. Sau ar fi trebuit să plece. Să se îndepărteze de omenire. Să revină acasă și să lase locul unei alte energii, care să facă munca în mod corect.

D: El a spus că amintirea este foarte traumatică și că nu a putut să înțeleagă ce i s-a întâmplat.

R: Incredibil. A fost prea multă energie pentru corpul fizic, aproape dincolo de

capacitatea de a îndura. Copilul a trecut dincolo de limite. I s-a permis să manipuleze energiile la nivel fizic şi a depăşit limitele de anduranţă. Trebuie să înţelegi că există un punct dincolo de care nu se poate trece. Această limită este aproximată în perioada de testare. Este vorba şi de o învăţare a ceea ce este planeta în planul fizic. Acest copil are o putere imensă care depăşeşte puterea multor oameni, dar mai trebuie încă să înţeleagă scopul din spatele a ceea ce poartă în el. Este atât de multă muncă de făcut. O mare parte din ea se va face în planul fizic, dar la nivel subliminal şi superconştient se va lucra şi mai mult.

Vocea a început să afecteze banda de magnetofon. Se auzea răguşit iar acum răguşeala devenise şi mai pronunţată, ca un semnal electronic care începea să se desfacă în bucăţi. Unele cuvinte sunau nefiresc şi deformat. Interesant este că pe parcursul înregistrării vocea mea suna normal, numai vocea lui era distorsionată. Nu am observat aceste transformări în timpul sesiunii. Am constatat fenomenul când am ascultat înregistrarea de pe banda de magnetofon. Aşa ceva mi s-a mai întâmplat de multe ori. Entitatea cu care am comunicat mi-a afectat într-un mod nefiresc echipamentul electronic.

D: El acum s-a ajustat? Nu mai are febră şi dureri în corp, ca altădată?

R: Are alte dureri. Este o interpretare greşită a formatelor energetice.

D: A spus că mai are unele dureri în spate şi în picioare.

R: Sunt puncte energetice prin care intră noua energie.

D: Deci se produce o altă creştere a energiei acum?

R: Afirmația este corectă. I s-a explicat asta copilului și el nu acceptă lucrurile, dar le va accepta. Este de așteptat.

Deodată Robert scoase un geamăt ascuțit ciudat. Corpul i s-a convulsionat și s-a scuturat. Asta m-a luat pe nepregătite, fiindcă nu mă așteptam la așa ceva.

R: Sunetul este unicul mod de programare și de acceptare.

Se pare că acesta era motivul pentru sunetul ciudat pe care l-a scos.

R: Sunetul este un nou program de creație: „Acceptă, acceptă, acceptă”. Suntem pregătiți să acceptăm noile granițe sonore, care generează o bază de vindecare pe această planetă și vor constitui o formulă pentru ființele umane, ca să accepte durerea pe care o îndură. Acum copilul lucrează la acceptarea sunetului. Sunetul îi va permite trupului său să se repolarizeze, să se reacceseze, să reînvețe cum să dezvolte granițele energetice pe care le are în sine. Acestea se instalează acum în copil.

D: Prin intermediul sunetului, vrei să spui? Prin voce sau muzică?

R: Prin muzică. Copilul lucrează prin muzică. El transmite muzică, el cântă și produce muzică. De asemenea el se implică în producerea de sunete cu alți oameni. Rezonanțele sufletului, acorduri, frecvențe, sunete, culori, extensii sonore.

D: Toate astea sunt foarte importante, pentru că frecvențele muzicii afectează trupul uman. Dar ar fi mai bine dacă el ar putea să facă aceste ajustări energetice și actualizări ale energiei, fără disconfort pentru trupul fizic.

R: Da. Ar fi bine, dar trupul nu-şi cunoaşte limitările, până când nu au fost testate și forțate. Este un proces de învățare. Pentru ca să se transforme corpul uman, este necesar să înțelegi elementele pe care le-a ales omenirea, pentru că omenirea a ales să învețe nu doar prin iubire, ci prin strădanie și energie. Strădania și energia duc la eliminarea energiei nedorite, care în cele din urmă ar crea durere. Prin urmare durerea este punctul învățării. Durerea este punctul de evoluție și de extindere mai departe, către punctul înțelegerii. Prin urmare durerea constituie un punct al învățării.

Aici vocea lui Robert s-a schimbat și a fost copleșită de emoții atât de puternice, încât era gata să plângă. Ceea ce spunea vocea părea să îl afecteze pe Robert și în acest punct, partea umană din el a devenit mai puternică decât entitatea care vorbea prin el.

R: Prin urmare durerea este procesul prin care acest copil va ajunge la punctul de anduranță și îl va depăși, iar atunci va căpăta abilitatea de a-i învăța și pe alții cum să facă asta.

Robert a început să plângă. Am încercat să ignor asta, în loc să mă focusez pe acest fapt. Doream să aduc înapoi entitatea și să suprim emoțiile lui Robert. Mai mult decât atât, treaba mea este întotdeauna să elimin durerea, nu să o justific sau să o prelungesc.

D: Dar noi nu vream să avem de-a face cu durerea, pentru că durerea aduce disconfort corpului.

R: Da. Corect. (Entitatea a preluat din nou controlul)

D: Atunci lucrurile nu se pot face într-un mod mai ușor?

R: Nu în aceste împrejurări. El trebuie să ajungă să controleze punctul de durere. El a ales această frecvență și ciclul de două mii de ani, prin care să dezvolte energia durerii pentru evoluția unui nou corp. Așa a ales omul să învețe. Acum ne mutăm într-un nou proces al unui mediu iubitor, unde durerea va fi eliminată și i se va permite iubirii să fie frecvența de expunere în care vor apărea noi experiențe. Ceea ce trebuie să se petreacă este accelerarea procesului în care omului i se permite să depășească toată durerea pe care o poartă în el și în final să o îndepărteze. Prin urmare sentimentele noi și elementare de iubire și senzațiile aferente, pot fi transportate în dimensiunea a patra și a cincea. Așa funcționează lucrurile. Acest ciclu experiențial se dezvoltă prin greutatea purtată de acest copil.

Această transformare a corpului uman pentru a putea exista în Noul Pământ, va fi discutată mai târziu în această carte.

D: ADN-ul corpului este și el afectat?

R: Bineînțeles că da.

D: Am mai auzit asta de la alţi oameni, care au spus că are loc în mod clar o ridicare a frecvenţelor.

R: Da. Bineînțeles.

D: Dar aș vrea să se facă asta cu mai puțin disconfort pentru corpul său fizic.

Eram hotărâtă să reduc nivelul de disconfort al corpului fizic al lui Robert, deşi mă confruntam cu o rezistenţă enormă de la această entitate încăpățânată.

R: Mai întâi trebuie să înveți că durerea nu este totul. Pe măsură ce înveți, durerea scade. Scade durerea, nu numaidecât și funcționalitatea durerii. Pentru că durerea este procesul de evoluție prin care înveți. Dacă înveți mult, apare durerea prin funcționarea creierului. Durerea apare când trebuie să muncești din greu. Durerea apare când iubești prea mult sau trăiești prea mult. Acestea sunt procesele prin care omenirea a ales să evolueze.

D: Da. Face parte din lecțiile noastre.

R: Omul a primit un punct de plecare, dar trebuie să își cunoască perimetrul. Trebuie să înțeleagă că aceste puncte de plecare sunt puncte de realizare. Este necesar să îndepărtezi ceea ce este vechi, pentru a te muta în ceea ce este nou. A venit vremea curăţării. Trebuie să lucrăm pentru ea. Trebuie să existe discipoli care să lucreze cu vremea curățării. Acest copil este unul din cei șapte discipoli din acest punct din timp, care a ales să facă această lucrare specială. Este primul din ei pe care îl vei întâlni. Apoi vei întâlni mai mulți. Ai lucrat deja cu această

energie și o vei atrage din nou. Nu va fi un subiect foarte dificil pentru tine, cu care să lucrezi. Acest copil a fost programat cu elemente care nu-i vor permite să meargă în locul de unde a venit. El a ales să intre în acest corp de lumină. Corpurile de lumină cu care va lucra următorul copil îți vor permite să revii la scopul care se află în spatele acestui copil și la energia din care au venit copiii. Vei întâlni un alt copil, vei atrage acest lucru, pentru că te va interesa să știi ce este în spate. Dar nu vei afla aceste informații acum.

D: Eu știu că o parte din scop are de a face cu crearea unei lumi noi, cu intrarea în altă dimensiune, cu transformarea frecvenței și a vibrației. Mi s-au oferit aceste informații.

R: Da. Le-ai primit. Vei explora mai departe spectrul acestor informații și vei păstra în minte rezonanța informației, care îți va permite să te conectezi cu multe aspecte noi. Așa după cum vei înțelege, iubită doamnă care lucrezi atât de mult și de bine, tu primești în tine foarte puțin din experiența pe care o susții. Energia pe care o susții în sens nonfizic, este imensitatea din spatele muncii pe care o faci. Copila mea, îți mulțumim. Elementul tău fizic susține foarte puțin, dar asta nu este ceea ce ești tu cu adevărat.

D: Te referi la energiile din spatele acestor lucruri.

R: Nu doar la energii, ci și la energiile care sunt atașate la acele energii. Este nevoie de timp pentru ca aceste experiențe paralele să se adune. Este ca peștele din plasa de pescuit, pe care trailerul îl atrage treptat în plasă. Captura este trasă în plasă, dar este nevoie de putere ca să aduni plasa. Prin urmare greutatea cunoașterii conținută în plasă este proporțională cu anduranța pe care a primit-o o persoană dedicată acestui scop. Tu aduni informații. Ai acceptat cine ești și ce ești, copila mea. Dar ai o acceptare mult mai mare în spate. Ai ales să vii și să lucrezi cu ceea ce lucrezi acum. În afara elementelor fizice, ți se va da mai mult. Dar în cadrul elementelor fizice, ți s-a dat atât de puțin. Ai primit puține mulțumiri referitoare la ceea ce faci pe atâtea nivele. Dar puținele mulțumiri care

ți s-au dat, sunt mulțumiri autentice. Ceea ce te așteaptă cu adevărat se află în spate, acolo unde este ceea ce ai lăsat în urmă. La fel stau lucrurile și cu acest copil. Toți ați venit cu același scop, știm asta. Această spirală a conștiinței a coborât din altă spirală, care a coborât din altă spirală, care a coborât din altă spirală. Este o prelungire a procesului imposibil de înțeles în dimensiunea în care te afli acum. Dar ți s-a oferit mai mult decât ai primit în trecut. Ți se oferă abilitatea de a înțelege.

D: Rolul meu este să încerc să îi ajut pe alții să înțeleagă, să prezint lucrurile într-un mod pe care oamenii să îl poată accepta și înțelege.

R: Spui atât de multe cuvinte care au puțin înțeles acum, dar rezonanța din spatele cuvintelor are înțelesul adevărat. Este vorba de o prelungire din spatele a ceea ce este energia. Ai multe viziuni când vorbești, dar nu poți să vorbești despre ele. Ceea ce faci tu cu cuvintele este să le transpui energia, să o transporți cumva, să o adaptezi pentru oameni, prin cuvinte. Prin urmare structura celulară reține energia care îi face bine, care o va ajuta să se miște. Sunt atât de mulți oameni care fac atât de puțin, dar există și atât de mulți oameni care fac atât de mult.

D: Deci aceste informații vor rezona cu ei la un anumit nivel, altul decât ceea ce citesc în cărți.

R: Așa este, copila mea. Cărțile tale au o anumită rezonanță. Trebuie doar să le lași să transporte mai departe această rezonanță, toată amploarea și complexitatea informațiilor și energia lor.

D: Deci oamenii obțin mai mult decât informația propriu-zisă, prin lectura cuvintelor de pe o pagină.

R: Oamenii vor simți inspirația. Ei vor atinge și vor simți cărțile. Vor simți necesitatea de a le citi, pentru că există ceva în aceste cărți. Poate fi o propoziție, o idee, o intuiție, o prelungire a informației. Poate fi și faptul că doar vor auzi ceva care va prelungi o întreagă frecvență nouă a formatului de gânduri din interiorul lor. Asta le va permite să transfere și să accepte o întreagă spirală de informații noi. Despre asta este vorba. Tu și noi, suntem cei care avem grijă de această nouă forță. Și când spunem forță, nu e vorba doar de locul unde mergi. Este și locul de unde ai venit. Pentru mulți oameni a venit timpul de a termina o etapă. Și a venit timpul de a începe altele. A venit timpul pentru evoluție și transformare. A început un nou ciclu.

D: Așa am auzit, că nu toată lumea va face această tranziție.

R: Afirmația este corectă. Cei care sunt gata pentru ea vor fi cei care vor putea înțelege fizic cel puțin zece la sută din locul unde vor merge. Vor trebui să-și câștige acest drept.

D: Ceilalți nu vor înțelege ce se întâmplă. Vor fi foarte derutați și confuzi.

R: Este posibil ca în ultimile cinci minute ale existenței lor să fie și ei transformați sau să li se dea informații la nivel fizic, ca să poată merge mai departe. Dar ei vor fi lucrat deja la nivel subliminal. În ultimile momente ale vieții lor, vor primi acest lucru la nivel fizic. Prin urmare vor avea energia de a trece dincolo în etapa următoare, și cu aceste învățături vor putea înțelege ce se întâmplă, atunci când vor trece prin tubul cunoașterii, când se vor prelungi dintr-o existență în alta. Ei nu vor trece în dimensiunea a cincea. Se vor muta înapoi în schema mai mare a lucrurilor, în punctul de energie din care au venit.

D: Dar oamenii care refuză să înțeleagă?

R: Alegerea este o forță de eliberare și egalizare a oamenilor.

D: Asta este adevărat. Suntem dotați cu toții cu liberul arbitru.

R: Afirmația este corectă.

D: Atunci aceștia nu vor face tranziția.

R: Nu de data asta. Timpul este un element care ține de frecvența voastră.

D: Da. Știu că timpul este o iluzie, dar noi suntem prinși în el și trebuie să îl folosim.

R: În experiența lor, acest lucru se va întâmpla la momentul său. În experiența voastră nu va fi nimic, tu fiind cel care ai trecut în altă experiență. E ca și cum ai fi așteptat să îți aduni cireada ta de animale, pentru ca cireada să poată merge în alte pășuni. Dacă trebuie să acceptăm că scânteile divine ale conștiinței umane s-au desprins dintr-un anumit nivel, dacă acest lucru este acceptat, voi v-ați fragmentat în mod divin în scântei individuale. Apoi ați lucrat și ați făcut să evolueze starea voastră de conștiință și pe măsură ce ați evoluat, ați creat o nouă frecvență de densitate a acestei planete, frecvența de densitate a cunoașterii energiei care se află în spatele acestei planete. Viața, moartea, viața, moartea. Frecvența de densitate, karma, informațiile care o înconjoară, punctul în care

părăsiți această lume ca să vă întoarceți din frecvența singulară la cea multidimensională. Veți aștepta ca cireada să se readune, lucru care poate dura milenii întregi. Ceea ce vreau să spun este că atunci când aștepti ca tot cârdul tău să se adune, te afli într-un abis de iubire totală și de acceptare. Ți se va oferi atunci ceea ce îți este necesar pentru a te bucura de locul în care te afli.

D: Da. Am auzit că este foarte frumos, că va fi complet diferit. La început m-am gândit că este o mare cruzime ca ceilalți să nu poată merge acolo și ei, că vor fi lăsați în urmă.

R: Dar nu este așa de loc. Nu trebuie numaidecât să îți părăsești corpul. Copilul a experimentat și încă mai experimentează prelungirea emoției de a-și părăsi o familie fizică. Ceea ce a părăsit el a fost o familie fizică din dimensiunile din care a venit. Îi lipsește iubirea de acolo. De asemenea își dă seama că nu se mai poate întoarce la ceea ce avea acolo. El a tot venit și plecat timp de mai multe milenii, ca să înțeleagă cum funcționează planeta. I s-a oferit opțiunea de a veni să lucreze cu planeta, să își transmute energia și să atragă cârdul de ființe. Dacă este să punem în cuvinte acest proces de gândire, acest copil este un discipol al noii cunoașteri. Acest copil va fi împodobit cu înțelegerea care provine din informațiile transmise prin intermediul acestei voci. Copilul nu lucrează în interiorul karmei. El s-a îndepărtat de frecvențele energetice ale spiralei de frecvență karmică, din dimensiunea a treia și a patra.

D: Pentru că din cauza karmei poți fi prins ca într-o capcană în frecvența Pământului.

R: În acest punct te adresezi unei influențe nonkarmice și unui scop care îndepărtează toate nivelele de acest fel și te ridică mai sus.

D: Deci el a venit aici pentru a servi acest scop. Apoi se va întoarce în

dimensiunea din care a venit.

R: Corect. Va trăi o viaţă omenească normală şi în timpul acestei vieţi omeneşti îşi va îndeplini scopul, dar poate suferi anumite influenţe. El poate fi atras şi într-un scop tridimensional.

D: Da. Este foarte dificil să trăieşti în această lume şi să nu fii atras de aşa ceva.

R: Dacă este atras într-un scop tridimensional, va fi tras afară din nou.

D: Aşa se creează karma. Noi am venit aici să învăţăm anumite lecţii.

R: (Mă întrerupe) Acest subiect ne irită. Karma nu este reflectată şi nu are influenţă în acest punct. Nu dorim să fim nepoliticoşi cu tine. Putem discuta despre altceva?

D: În regulă. Doream să clarific asta în beneficiul lui, pentru că el îşi făcea griji în această privinţă.

R: Clarificarea este acceptată. Copilul ştie toate răspunsurile.

D: Dar mintea sa conştientă nu le ştie. Încercăm să transmitem aceste lucruri către mintea sa conştientă.

R: Îţi mulţumim că lucrezi cu mintea sa conştientă, dar ar fi mai bine să lucrezi cu informaţiile de care ai nevoie. Copilul are toate răspunsurile. Nu este necesar să pui aceste întrebări. El are toate întrebările pe care le-a pus şi toate răspunsurile la întrebări. Ți s-a spus că vei lucra cu aceşti oameni. Acest lucru se va întâmpla. Este necesar şi se va întâmpla la vremea sa. Trebuie doar să ai răbdare.

D: Ceilalţi oameni cu care am lucrat, care sunt ceea ce noi numim „copii stelari”, sunt cei care au venit ca să ajute, dar nu au întâmpinat atâtea greutăţi ca Robert.

R: Prezentăm din nou informaţia mai veche, pe care o voi reexplica. (Părea enervat) În acest punct din timp, perioada de tranziţie între frecvenţa iubirii şi formatul gândirii umane care este experimentată energetic, se prelungeşte prin durere. Există un punct de tranziţie în care un om poate trece de la durerea prin care se învaţă experienţa de evoluţie, la iubire. Trebuie să arătăm punctul în care te poţi muta şi poţi trece la altceva. Singurul mod în care poţi realiza asta este să înveţi să te mişti de la punctul cel mai de sus al spiralei la următoarea prelungire de expresie. Prin urmare discipolii care vin, trebuie să înţeleagă unde se află acest punct. Punctul de pe care păşeşti mai departe, punctul de pe care poţi intra pe punte, punctul de pe care înţelegi că a venit vremea să iubeşti. (Se exprimă în mod deliberat) Înţelegi această clarificare?

D: Da. Cei cu care am vorbit probabil că nu au aceeaşi frecvenţă, dar s-au oferit şi ei să vină ca voluntari pentru a ajuta această planetă.

R: Lucrează şi ei pe nivelul lor de frecvenţă, care înaintează către acelaşi punct. Asta nu înseamnă că frecvenţa energetică este mai mare sau mai mică. Ei fac parte din pragul de pe care poţi trece mai departe, fac parte din treptele care duc la punctul din vârful piramidei. Vârful piramidei este punctul în care copilul este

gata să se reportalizeze. Prelungirea extinderii spirituale a minții care există acum va crea un punct de unde ți se va permite să te prelungești până la scopul din care ai venit. Apoi vei putea căuta o altă experiență, când cârdul tău se va fi readunat.

D: Dar știi cât de greu va fi pentru un om obișnuit să înțeleagă toate astea.

R: Omul obișnuit are mult timp la dispoziție, deși timpul se accelerează. Prin urmare această prelungire se accelerează și ea. Se accelerează și orizontul de așteptări, prin urmare restructurarea ADN-ului se accelerează și ea, iar frecvența de vibrație crește. Totul se accelerează. Prin urmare și durerea se va accelera, până într-un anumit punct. Când vorbim de durere, nu este durerea care are legătură cu sângele. Este durerea care are legătură cu fiecare scop de evoluție planificat. Anduranța de evoluție a omului și evoluția sa.

D: Mi s-a spus că noi lucrăm cu karma și o curățăm mai repede, pentru că încercăm să ne ajustăm la aceste frecvențe și să plecăm.

R: Este corect. În prezent noi descărcăm informații care au fost alături de noi multe milenii în format de energie a gândului, dar s-a ajuns într-un punct în care oamenilor li se permite să se curățe și să iasă afară din ciclul karmic. În momentul în care pot păși în afara influenței ciclului karmic, pot lucra cu spirala de informații care le permite să iasă și să revină la frecvența din care au venit. Este o explicație simplificată. Nu este ușor să lucrezi cu această explicație, dar va funcționa.

Părea iritat pentru că trebuia să explice lucrurile într-un mod simplu și să le pună în cuvinte pe care eu să le pot înțelege, dar în sfârșit lucrurile au ajuns să aibă o semnificație mai clară.

D: Mi s-a spus că multe din aceste idei sunt foarte greu de înțeles pentru mințile noastre. De asta nu ni s-au oferit până acum aceste informații.

R: Această afirmație este acceptată.

D: Mintea unei ființe umane fizice nu are capacitatea de a înțelege și a merge atât de departe.

R: Afirmația este corectă.

D: Mi s-a spus să prezint informațiile într-un mod pe care oamenii să-l poată înțelege.

R: Corect. Asta și faci.

D: Dar informațiile pe care ni le oferi acum sunt mult mai complicate.

R: Corect. Pentru că ai dorit răspunsuri.

D: Dar cred că va fi greu ca unii oameni să înțeleagă toate astea. Asta-i problema.

R: În acest punct din timp, oamenii vor înțelege. Pentru că scopul lor de evoluție, frecvența energetică a trupului, va permite să fie acceptat acest scop. Asta vrem noi să spunem. În prezent am trimis șapte discipoli pe această planetă; doi extind informațiile, apoi vor fi și un al treilea și un al patrulea. Cu toții se vor întâlni într-un anumit punct, dar cei trei nu-i vor cunoaște pe cei patru, iar cei patru nu îi vor cunoaște pe cei trei. Primul l-a întâlnit deja pe unul din ei. Primul din trei este posibil să se întâlnească și cu un alt coleg.

D: Dar nu se vor întâlni niciodată cu ceilalți patru.

R: Afirmația este corectă.

D: Vor lucra în zone diferite.

R: Corect.

D: Dar eu îi voi întâlni?

R: Îi vei întâlni. Atunci când îi vei întâlni, nu trebuie să-i vorbeşti nici unuia din ei despre ceilalţi. Nu în sens fizic. Le poţi vorbi la nivel subliminal, dar nu

trebuie să îi menționezi pe ceilalți la nivel fizic, pentru că asta ar interfera cu energiile lor. Ei au în interiorul lor aceeași energie, dar folosesc formule diferite. Și de asemenea creșterea lor, educația, etnia de care aparțin, sunt diferite. Așa încât s-ar putea spune că ei transportă și energii diferite. Prin urmare emisferele de sud, est, vest și nord ale planetei nu se potrivesc numaidecât cu alte locuri de pe planetă. De aceea nu trebuie să-i menționezi.

D: Vrei să spui că vor exista diferențe de rasă și cultură.

R: Culturi diferite, mai degrabă decât rase diferite. Este posibil să vorbească aceeași limbă, dar legăturile culturale vor fi diferite.

D: Dar când îi voi întâlni, îmi voi da seama?

R: Ai să-ți dai seama.

D: Voi afla în transă?

R: Vei ști imediat.

D: Pentru că eu de obicei primesc informații de la oamenii cu care lucrez în starea de transă.

R: Asta e absolut corect. Prin urmare vei şti imediat când îl vei întâlni pe unul din ei. Oricum vei şti asta şi la nivel subliminal, înainte să se întâmple.

D: Nu trebuie să creez o reţea între ei. Ei nu trebuie să se contacteze între ei.

R: Corect. În afara cazului în care ţi se transmite în mod expres să faci asta.

D: Mi s-a spus acelaşi lucru şi privitor la alte informaţii. Am găsit oameni care lucrează la aceleaşi invenţii şi mi s-a spus să nu-i pun în contact unul cu altul, în acel punct.

R: Corect. Pentru că energiile lor ar interfera. Ceea ce există este o conectare subliminală în procesul de gândire, conectare care se face prin energia unei spirale. Dacă îi conectezi unul cu altul, ei se vor uni şi informaţia va fi diluată. Iar diluarea energiei nu ar fi potrivită scopului colector al formei gând din spatele energiei respective. Prin urmare dacă îi faci să se întâlnească şi le arăţi că fac aceeaşi muncă, asta va crea confuzie. Ţine minte că atunci când o invenţie este pe cale să se nască, ea trebuie să apară pe mai multe căi. Astfel energia se pregăteşte la nivel subliminal. Atunci când vine acceptarea conştientă, ceea ce este la nivel subliminal se află deja acolo. Aşa se desfăşoară cel mai bine lucrurile.

D: Am întâlnit un bărbat în California şi apoi pe partea cealaltă a planetei, în Australia. Apoi am mai întâlnit încă un altul care lucra la aceeaşi invenţie şi mi s-a spus în transă că ei sunt ca două valuri de pe ocean care înaintează singure, dar dacă s-ar uni ar fi doar un singur val şi energia lor îşi va pierde puterea.

R: Corect. Este o analogie bună, în termenii voştri tridimensionali. De asemenea

în scurt timp, dacă nu s-a întâmplat deja, vei lucra cu rezonanţa sunetului total.

D: Am întâlnit oameni care lucrează în profesia medicală, care încearcă să introducă vindecarea naturală.

R: Îţi vei prelungi mintea şi mai mult în direcţia acestui gând. Acum primeşti o descărcare de energie, care este transferată către tine în acest punct din timp. Vei putea scrie despre asta. Va lucra cu tine în curând.

D: Am mai avut şi alţi clienţi care mi-au spus că vor să lucreze cu sunetul şi culoarea. Aceasta va fi noua vindecare.

R: Culoarea vine înaintea sunetului.

D: Înaintea sunetului.

R: Culoarea vine înaintea sunetului. Culoarea rezonează cu sunetul. Și asta rezonează cu energia. Apoi rezonează cu frecvența formei gând. Culoarea vine prima. Spectrul de culoare rezonează cu sunetul. Spectrul de sunet rezonează cu culoarea.

D: Deci lucrează împreună.

R: Ele lucrează în prelungirea absolută. Ceea ce nu lucrăm în acest punct din

timp este înțelegerea că fiecare frecvență elementală a corpului fizic rezonează la un anumit nivel al sufletului. ADN-ul, structura celulară, toate lucrează cu rezonanța sunetelor. De asta suntem programați cu o structură ADN complet nouă. Prin urmare rezonanța sunetului poate fi protejată și proiectată în forma gând a omului. Prin urmare vom putea să acceptăm noile frecvențe, care sunt transmise către noi prin sunet. Prin sunetele din lanurile de grâu, prin imprinturi (imprimări), prin tonuri, prin frecvențele sunetelor. Aceste tonuri de sunet și culoare sosesc pe Pământ într-o descărcare mult mai masivă, în aceste vremuri. De asemenea se introduce elementul cunoașterii la nivel 3D. Cum să înțelegem și să lucrăm cu aceste lucruri. Prin urmare bolile omenești se pot manifesta și crea într-un format mai pozitiv și mai degrabă decât să trăiești și să mori cu aceste boli, vei învăța ce energii se află în aceste boli. Bolile sunt informație. Dacă trupul nu are informația de creație a scopului din spatele bolii, trupul își creează moartea. Este o interesant să te gândești că de fapt o boală este o energie importantă, nu o energie negativă.

D: Mi s-a spus că trupul uman va deveni mai rezistent la diferite boli.

R: Trupul va deveni mai rezistent la diferite boli doar dacă forma gând care le creează și scopul din spatele trupului sunt gata să devină rezistente. Dacă scopul formei gând care creează boala, aflat în spatele trupului, este cu totul tridimensional, atunci boala își va urma cursul normal, în afara situației când sunt introduse noi nivele.

D: Mi s-a spus că ei încearcă să facă trupul uman să fie mai rezistent și să-și prelungească durata de viață.

R: Afirmația este absolut corectă.

D: Pentru că vom intra într-o dimensiune complet diferită și în altă frecvență decât până acum.

R: Afirmația este corectă. În cadrul uman al înțelegerii de acum, noi nu am reușit să înaintăm mai departe. Este prima dată când se întâmplă asta. Nu înțelegi importanța acestui nou nivel de lucru. Este prima dată când așa ceva este introdus pe planeta Pământ, la aceste nivele.

D: De asta mi s-a spus că întregul univers se uită la noi, ca să vadă ce se întâmplă?

R: Afirmația este corectă.

D: Dar mai întâi trebuie să trecem prin timpul prezent.

R: Corect.

D: De asta aceste vremuri au fost numite „Vremea Necazurilor” (denumire folosită de Nostradamus, în cărțile în care îi prezint prezicerile).

R: Vremea Necazurilor este fundamental vorbind, karma planetară care ajunge în punctul în care se transcende. Planeta este o ființă vie care respiră și se autocreează. Omenirea este doar un purice pe planetă. Cu toții facem parte din

această tranziție, din acest scop. În sistemul planetar va fi prelungită o nouă energie. Multe planete participă la acest proces. Nu au venit ca să acționeze ca un fel de poliție care să forțeze lucrurile, au venit ca să ajute.

D: Cred asta, fiindcă mi s-a mai transmis prin mulți oameni. Știu că planeta este o entitate vie. Sunt concepte care mi-au mai fost prezentate. Subliniez acum aceeași informație.

R: Afirmația este absolut corectă. Vei mai primi multe informații. Meriți să primești mai mult, datorită muncii pe care o faci. Ești binecuvântată cu iubire absolută.

D: Atunci am permisiunea de a folosi aceste informații pe care mi le-ați transmis astăzi?

R: Absolut. Sunt informații pentru omenire, nu doar la nivel individual. Iar Robert va înțelege că durerile sale fac parte din munca pe care a ales să o îndeplinească. Odată înțelese aceste dureri, ele vor deveni acceptabile și va putea să le îndure. Munca pe care o face se află în spatele durerilor, iar durerile se află în spatele muncii pe care trebuie să o facă. Ele fac parte din devotamentul său. Fac parte din procesul de creație din spatele misiunii sale, iar energia copilului a ales să lucreze cu ele. Nu putem interveni. I s-a spus acest lucru. Mai există și un alt scop care trebuie prelungit către tine în acest punct din timp, pentru că ești pe cale să te confrunți cu el.

D: Despre ce este vorba?

R: Ți s-au transmis informații în această seară privitor la un nou format de

tranziţie a fiinţelor umane. Acesta este scopul din spatele anumitor fiinţe umane, care vor fi complet diferite de cele cu care te-ai obişnuit. Ceea ce se petrece în acest punct din timp este că există fiinţe umane care se află aici la nivel fizic, dar ele susţin o impregnare de suflet care nu poate fi citită niciodată. Acest copil care se află astăzi aici nu poate fi citit la nivel de clarvedere sau cu ansa. Acest copil nu poate fi citit la nici un nivel. Pentru că ştim prea bine că pe această planetă odată ce citeşti pe cineva, te poţi acorda la el şi poţi interfera cu el. De aceea a fost îndepărtat acest nivel de frecvenţă şi el nu poate fi citit. Deci dacă îl citeşti la un nivel intuitiv, ţi se va seta un scop diferit. La nivel personal tu, Dolores, nu vei face asta, pentru că te afli la un anumit nivel al scopului evolutiv, iar corpul tău de lumină este format din frumuseţe şi iubire. Cei care nu rezistă la acest nivel, nu vor reuşi să se acordeze la el. Vei începe să înţelegi că aici sunt două elemente diferite. Există oameni la care te poţi acorda şi alţii la care nu poţi.

D: Este o formă de protecţie.

R: Afirmaţia este corectă. O protecţie subliminală, care a fost implementată. Prin urmare ceea ce se petrece aici este că acest copil nu se implică în procesul de evoluţie karmică.

D: Este important să fie protejat.

R: Este important. El este protejat. Este de asemenea un proces de învăţare prin experienţă pentru tine, ceea ce se întâmplă în această seară, pentru că noi credem că vei experimenta mai multe aspecte legate de acest scop, pentru că ai invitat această energie să vină la tine.

D: Voi întâlni mai mulți oameni de acest fel.

R: Da. Aşa va fi. Trebuie doar să ai răbdare.

Ne apropiam de sfârşitul sesiunii şi am mulţumit entităţii pentru informaţii. Apoi am rugat-o să se îndepărteze. Ne-a răspuns cu sunetele acelea ca de pietricele care se lovesc. Apoi l-am reintrodus pe Robert în corp şi l-am adus la starea de conştiinţă diurnă.

A fost un caz interesant, cu acest tânăr frumos care făcea dulăpioare pentru a-şi câştiga existenţa. În starea conştientă nu exista nici un indiciu care să arate ce se afla sub suprafaţa personalităţii sale.

Multe din lucrurile pe care le-a spus m-au derutat pentru că erau greu de înţeles, mai ales din cauza modului în care se exprima această entitate în limba engleză. Dar cel puţin unul din aceste lucruri s-a adeverit. El a spus că există şapte discipoli răspândiţi pe planetă, oameni speciali care au fost trimişi să facă lucruri deosebite pe această planetă. Aceştia vibrau la o frecvenţă diferită şi nu erau legaţi de karma. Ei aveau un scop special. El a spus că de abia l-am întâlnit pe unul din cei şapte şi că voi mai întâlni unul. Vor locui în ţări diferite şi vor avea un fundal cultural diferit. Mi s-a atras atenţia să nu îi pun în legătură unul cu celălalt. În mod surprinzător câteva săptămâni mai târziu, când am revenit în Statele Unite, am întâlnit un alt discipol în timp ce ţineam un curs de hipnoză la Fayetteville, Arkansas. N-am nici o idee dacă mi se va permite să îi întâlnesc pe toţi şapte sau trebuie doar să ştiu că există. Poate că această cunoaştere va fi suficientă, dar entitatea care a vorbit, a avut dreptate. Aceşti oameni se află pe continente diferite şi au un fundal cultural diferit.

Am întâlnit mulţi oameni care în starea de transă, mi-au raportat lucruri de care mintea lor nu era conştientă. Ei au spus că au venit pe Pământ acum ca să ajute omenirea să progreseze şi să traverseze cu succes transformările care vor veni. Dar se pare că cei şapte oameni de care am vorbit mai sus au o vibraţie diferită şi

o misiune diferită.

CAPITOLUL 14

Ființele avansate

Această sesiune este un exemplu perfect care demonstrează că „Ei” continuau să vină să comunice cu mine prin mulți din clienții mei, uneori în împrejurări neașteptate și neobișnuite. Cazul acesta a fost în mod cert neobișnuit. În Anglia, unde am făcut o sesiune cu Robert la Glastonbury, „Ei” au spus că avem în față unul din oamenii speciali care s-au oferit ca voluntari, ca să ajute transformările care se petrec pe planetă în prezent. Ei mi-au spus că existau șapte astfel de oameni (sau discipoli) și că am întâlnit unul din ei în persoana lui Robert. Mi-au mai spus că în curând voi mai întâlni încă unul. Dar am fost avertizată să nu-i fac să comunice între ei. Trebuiau să-și vadă de drumurile lor separate și se aflau pe părți diferite ale planetei. Atunci nu știam că doar câteva săptămâni mai târziu îl voi cunoaște pe al doilea om special, în împrejurări neobișnuite.

„Ei” m-au tot avertizat de-a lungul anului 2002 că eram pe drumuri prea mult și țineam prea multe prezentări la conferințe și expoziții. În perioada de vârf a activității mele, între anii 2001-2002, zburam cu avionul în fiecare săptămână ca să țin prezentări, în diferite părți ale planetei. Nu era ceva neobișnuit pentru mine să merg în două, trei orașe diferite într-o săptămână înainte de a reveni acasă ca să mă odihnesc puțin și să o iau de la capăt. Stresul începea să-și spună cuvântul și știam că au dreptate. Ei mi-au spus că nu este nevoie să călătoresc atât de mult ca în trecut. Cărțile mele începeau să vorbească singure. Energia fusese lansată în lume și avea să crească din ce în ce mai mult. Vroiau ca eu să scriu mai mult și să predau mai mult tehnica mea de hipnoză. Mi-au spus că va deveni terapia viitorului. Le-am răspuns că tot trebuia să călătoresc ca să predau, dar ei au spus: „Lasă-i să vină ei la tine.” Și în mod uimitor, exact asta s-a întâmplat. Am

început să-mi ţin cursurile în oraşul vecin Fayetteville din Arkansas şi au venit oameni de pe toată planeta, ca să înveţe tehnica mea.

La mijlocul anului 2002 ţineam una din clasele mele de hipnoză, în oraşul învecinat. Clasele mele au puţini studenţi, ca să existe o interacţiune mai mare şi să fie mai uşor de înţeles metoda mea. Nu ţinusem multe cursuri şi încă mai lucram la ele. În primele cursuri am pus studenţii (care erau deja hipnotizatori calificaţi) să facă practică unul pe altul în ultima zi de curs. Dar la acest curs m-am hotărât să încerc ceva diferit, fiindcă predasem deja tehnica mea, dar nu avuseseră timp să o aplice. Şi trebuiau să facă asta înainte să revină la practica lor de zi cu zi. Rezultatele de la curs nu au fost spectaculoase, fiindcă nu se obişnuiseră cu tehnica. Aşa încât la sfârşitul celei de a doua zile de curs am discutat cu ei şi s-a hotărât că vor să mă vadă făcând o demonstraţie cu unul din studenţi. Credeau că această abordare va fi cea mai eficientă. Bineînţeles că asta pune profesorul pe jar fiindcă deşi am avut mare succes cu tehnica mea, asta a fost în împrejurări diferite. Mă simţeam ca un peşte expus într-un acvariu. Toată lumea se va uita la mine şi pacientul meu putea deveni agitat şi conştient de sine. Oare va mai reuşi să intre în transă? Ştiam că va trebui să mă străduiesc din greu dacă voi întâmpina astfel de probleme şi îmi făceam griji privitoare la modul în care va decurge demonstraţia. S-au oferit mai mulţi oameni ca să-mi fie cobai. Soluţia a fost să le scriu numele pe hârtiuţe, să pun hârtiuţele într-o cutie şi să trag la sorţi. Am scotocit cu mâna printre hârtiuţele cu nume şi o bucăţică de hârtie a părut să se ridice de la sine şi să mi se lipească de mână. Era Estelle.

Estelle era o studentă apărută în ultima clipă. Nu voi spune de unde venea, din motive care vor fi evidente. Ţineam o prezentare la o conferinţă, când două femei au venit şi mi-au spus că vor să participe la cursul meu de săptămâna viitoare. Deja se umpluse numărul de participanţi şi nu ştiam dacă va mai fi loc. Am sunat la birou şi am aflat că doi oameni anulaseră participarea în ultima clipă, aşa încât i-am spus lui Estelle că mai sunt locuri. Fiindcă s-a hotărât în ultima clipă, a plătit foarte mult pentru biletul de avion. La început a ezitat dacă să mai vină, dar s-a gândit că această ocazie i s-a prezentat pentru un motiv şi probabil merita cheltuiala. S-a mirat să vadă că şeful ei a fost de acord să îi dea câteva zile libere de la muncă. Mai târziu a spus că dorise atât de mult să facă o sesiune cu mine, încât nu a fost surprinsă când a fost tras la sorţi numele ei.

Unul din studenţi avea o cameră la hotel, care arăta mai degrabă ca un apartament. Ne-am hotărât ca în dimineaţa următoare să facem acolo demonstraţia. Unii din bărbaţi au adus scaune suplimentare şi camera era plină de oameni. Erau zece studenţi, asistentul meu şi cu mine. Asta însemna doisprezece oameni, adunaţi într-o cameră mică de hotel. În timpul nopţii mi-am făcut griji, fiindcă Estelle vorbea cu accent şi uneori întâmpin dificultăţi ca să înţeleg ce spun clienţii mei în stare de transă, dacă vorbesc cu accent. Când ei se află într-o stare de transă adâncă, vorbesc încet şi cuvintele sunt neclare. Am avut astfel de probleme când am făcut sesiuni de hipnoză la Hong Kong şi Singapore, dar în cele din urmă m-am învăţat cu diferitele accente. Toate astea îmi treceau prin minte când ne pregăteam de lucru, dar nu ar fi trebuit să-mi fac griji, pentru că „Ei” mi-o luaseră înainte şi aveau să se ocupe de tot.

Camera era foarte aglomerată, cu studenţi care stăteau pe sofa, pe toate scaunele disponibile şi pe podea. Estelle era întinsă pe patul dublu şi am spus tuturor să păstreze tăcerea. Apoi am început. Nu-mi dădeam seama că deja se întâmplau lucruri ciudate, până când s-a terminat sesiunea, dar „Ei” au preluat toată operaţiunea. În mod normal eu nu înregistrez inducţia. Microfonul se afla pe noptieră, lângă magnetofon. Folosesc un microfon de mână, pe care îl ţin la gura clientului. Vocea clientului poate deveni foarte înceată, ca o şoaptă, în starea de transă adâncă şi vreau să mă asigur că reuşesc să înregistrez cuvintele pe banda de magnetofon. Alţi oameni folosesc microfoane fixate la rever, dar eu aşa mi-am înregistrat întotdeauna sesiunile. Acest fel de microfon poate fi controlat prin apăsarea unui buton de pe el şi magnetofonul nu începe să înregistreze până nu iau microfonul şi îl pornesc. Voi da mai multe detalii mai târziu.

Am început inducţia şi clienta a intrat imediat în transă. Deci prima mea teamă nu era justificată. Nu a acordat nici o atenţie numărului mare de oameni din cameră, care nu au distras-o deloc. Când folosesc tehnica mea, de obicei pun clientul să vizualizeze un loc pe care eu îl numesc locul frumos, un loc unde nu există griji sau probleme. Îmi las clienţii să aleagă locul care cred ei că este cel mai frumos, un loc plin de pace. În continuare, restul tehnicii îi duce într-o viaţă trecută, ceea ce era şi obiectivul acestei demonstraţii. Dar Estelle nu m-a lăsat să-

mi termin toată inducția. Asta se mai întâmplă uneori. De obicei îmi dau seama din descrierea clientului, dacă se mai află sau nu în locul frumos. Dar nu părea a fi un „loc frumos” obișnuit. De fapt nici nu părea a fi pe Pământ.

E: Este un loc unde sunt multe flori exotice, de diferite culori. Suflă briza. În jur sunt multe cristale, mulți generatori și păsări care zboară, de culori diferite.

Mi-am dat seama că nu vorbea despre Pământ. Mi-o luase înainte și deja ajunsese undeva și experimenta ceva. Am luat microfonul de pe noptieră și am pornit înregistrarea. Atmosfera din camera aglomerată era tensionată. Nimeni nu scotea un sunet. Toată lumea știa instinctiv că se întâmplă ceva neobișnuit, pentru că nu am fost lăsată să-mi termin inducția și nu urmam procedura pe care tocmai le-o predasem. Nu mai era necesar.

D: Ce vrei să spui când te referi la cristale și generatori?

E: Sunt cristale mari, care ies din pământ. Sunt înalte, cu o înălțime de trei sau patru picioare și sunt ascuțite în vârf.

D: De ce le numești generatori?

E: Fiindcă generează energie.

D: Mai este și altceva în jur?

E: Culoarea solului este verde, dar nu văd iarbă, așa cum o știm noi. E ceva asemănător ierbii. Este verde și acoperă solul.

D: Cristalele ies din pământ?

E: Da. Sunt aranjate strategic, ca să genereze energie în zona respectivă.

D: Ce zonă este asta?

E: Este un loc îndepărtat. Cum ar fi... în altă galaxie?

D: Mai sunt și clădiri în jur?

E: Nu. Este o zonă destinată special ca să mergi acolo să te energizezi, să te relaxezi și să simți pacea.

D: Deci este un loc în care nu trăiesc oameni tot timpul, asta vrei să spui?

E: Afirmația este corectă.

D: E ca un loc în care mergi în vacanță? Unde mergi special ca să te energizezi și să te relaxezi.

E: Afirmația este corectă.

D: Cine merge acolo ca să se energizeze?

E: Sunt multe tipuri de ființe diferite, care merg acolo.

Se pare că acesta este motivul pentru care a ales în mod inconștient acest loc, când am invitat-o să vizualizeze „locul frumos”. Unii oameni văd locuri unde își amintesc că au petrecut o vacanță minunată, locuri care pentru ei sunt speciale.

E: De îndată ce devin conștienți de acest loc, se pot proiecta aici.

D: O! Se proiectează aici fără să folosească o navă spațială?

E: Corect. Oricine se poate proiecta acolo, dacă se conectează la acest loc și devine conștient de el. Rămâi acolo un timp dar nu prea multă vreme, destul ca să simți energia, pacea și liniștea, apoi te întorci de unde ai venit și-ți vezi mai departe de treburi.

D: Mergi acolo în corp fizic?

E: Poți să mergi acolo în corp fizic sau îți poți proiecta acolo energia.

D: Când te afli acolo, arăți ca și cum ai avea o formă fizică?

E: Unele ființe da, pot apărea în formă fizică. Este un loc unde toată lumea este bine venită.

D: Tu mergi acolo des?

E: Da. Îmi place foarte mult locul ăsta. Îmi dă un sentiment de liniște și de prezență.

D: Apoi te întorci de unde ai venit și-ți vezi de treabă?

E: Corect.

D: Când revii din acest loc frumos și te proiectezi înapoi ca să-ți vezi de treabă, cum arată locul acela?

E: Treaba se face simultan și în planul terestru. Și se face de asemenea într-un loc îndepărtat, ceea ce tu ai numi o bază, un cartier general. Se face în multe galaxii, în multe dimensiuni. Da. Cartierul general de acum se află pe Pământ.

D: Deci faci două lucruri în acelaşi timp, vrei să spui?

E: Afirmația este corectă.

D: Când faci asta în planul terestru, cum arată locul acela?

E: Este un loc unde interacționezi cu multe ființe, ca într-un spațiu sacru. Îi recunoști pe mulți alții, privind în ochii lor. Îi recunoști când te conectezi la energiile lor. Și în ciuda tuturor măștilor pe care le poartă, devii conștient de cine sunt ei cu adevărat. Privești adânc în ei și le recunoști energiile.

D: Așa ceva este ceva necunoscut unei persoane obișnuite.

E: Mulți cunosc asta, iar alții cunosc asta la un nivel care nu este conștient.

D: Când lucrezi în planul terestru, cum arată trupul tău?

E: Când lucrez în planul terestru, trupul meu arată ca majoritatea oamenilor. Ia o

formă umană. Dar e ca o mască pe care o port. O proiectez în afară, ca cei din jur să vadă ceea ce s-au obișnuit să vadă.

D: Te referi la forma fizică obișnuită.

E: Afirmația este corectă.

D: Aceasta este masca Estellei?

E: Corect.

Mi s-a părut interesant să descopăr că definiția unei personalităţi este aceea de mască. Termenul provine din latină: persona. Literalmente: masca unui actor, prin urmare o persoană.

D: Asta este masca pe care o porţi în prezent pe Pământ, când îţi vezi de treaba ta. (Da) Este o mască foarte bună și frumoasă. Asta e ceea ce văd oamenii.

E: Da. Asta este ce văd cei din jur.

Și Robert a spus că atunci când oamenii percep forma fizică, este doar o iluzie.

Deşi ambii clienţi păreau oameni solizi şi normali, oameni obişnuiţi.

D: Cum arăţi când nu porţi masca?

E: Fără mască, am o formă fizică înconjurată de lumină. E o formă fizică şi are o anumită substanţă, dar în această formă fizică, la marginea ei, există energie şi lumină.

D: Mi s-a spus că forma de bază a tuturor este lumina.

E: Afirmaţia este corectă. Așa o văd alte persoane, dar dacă ar privi puţin mai adânc în interior, vor vedea că are o altă formă fizică. Există forme şi acolo de unde au venit. În locul de unde a venit avea o formă, dar era diferită de cea de aici.

D: Cum arăta acea formă?

E: E ceea ce voi numiți pe Pământ forma „reptiliană”. Trebuie să-ți spun că există multe feluri de formă reptiliană.

D: Vrei să spui că exişti şi acolo simultan?

E: Afirmația este corectă.

D: Adică ai o formă reptiliană în alt loc şi o formă pământeană aici? Am înţeles corect?

E: Există o parte din energie acolo, în celălalt loc, dar în experienţa din prezent, trăită acum pe Pământ în planul fizic, există forma umană.

Am auzit atâtea lucruri neobişnuite pe parcursul muncii mele, încât această afirmaţie nu m-a deranjat. Întotdeauna continui să pun întrebări. Orice este posibil în acest fel de activitate. Am privit în jurul camerei, să văd cum îmi afecta această afirmaţie studenţii. Ei stăteau nemişcaţi, cu atenţia fixată pe femeia care zăcea întinsă în pat. Era o femeie de vârstă mijlocie, cu păr închis la culoare, care spunea că trăieşte simultan o viaţă de reptilian pe o altă planetă. Asta nu părea să-i tulbure deloc. Cred că citiseră destul din cărţile mele, ca să ştie că orice e posibil când lucrezi cu acest fel de hipnoză, dar pentru mine era ceva neobişnuit să văd alţi oameni care observă o astfel de sesiune de lucru. Când s-a terminat totul şi am mers să iau prânzul, unul din studenţi mi-a spus că a fost cel mai remarcabil lucru pe care l-a văzut vreodată. În acest caz acţiunile vorbesc mai tare decât vorbele. Această demonstraţie i-a învăţat mai mult decât informaţiile predate la curs. Una este să le spui cum se lucrează şi alta e să demonstrezi. Învățatul din cărţi, faţă de practică.

Am continuat: „Cum e în celălalt loc?”

E: În celălalt loc observăm celelalte galaxii ca să ne asigurăm că totul este în ordine, că nimeni nu face rău altcuiva. Stăm acolo şi observăm lucrurile.

D: Pare o treabă importantă, să observi totul.

E: Da. Este ceva la scară mare. Am fost pregătiți pentru asta. O dată ce ai fost pregătit, devine o a doua natură a ta. Așa se întâmplă când ești pregătit, indiferent unde te afli.

D: Este o treabă importantă să observi totul. Utilizaţi maşini, ca să faceţi asta?

E: Facem asta cu mintea noastră.

D: Asta înseamnă că aveți o capacitate mentală mare, nu-i așa?

E: Da, avem şi ne proiectăm mintea în diferite locuri. Fiecăruia din noi i-a fost desemnată o anumită zonă la care se conectează în mod special, dar se poate proiecta şi în alte locuri. Oamenii nu şi-au dezvoltat încă această abilitate.

D: Vrei să spui că e ca un fel de cartier general?

E: Da. Poți să-i spui cartier general. Este o bază sau stație.

D: Și acest cartier general se află pe o navă sau pe o planetă?

E: Nu este pe o navă, dar nici pe o planetă, așa cum percepeți voi o planetă. E mai mult... o stație orbitală.

D: Mă gândesc la un loc fizic.

E: Este ca un loc încercuit care se află într-un spațiu deschis... dacă vă puteți imagina cerul, să zicem, iar pe cer este acest loc care include monitoare, în diferite locații. Cam așa.

D: Mă gândeam la lumea spiritului, unde mergem după ce ne părăsim trupul fizic. Este așa sau este diferit?

E: Este diferit, fiindcă nu se află în lumea spiritului. Este un loc fizic. Este un loc în care există formă fizică. Nu fizic în sensul înțeles de oameni, dar este o formă pe care alte ființe din alte locuri o utilizează, ca să poată trăi acolo.

D: Este într-o altă dimensiune?

E: E mai degrabă într-o galaxie diferită.

D: Și voi ați creat acest loc în spațiu, ca să zicem așa?

E: Da. E ca și cum acest loc a fost creat pentru a servi o anumită funcție, acolo unde suntem noi.

D: Este nevoie de puterea mentală combinată a tuturor, pentru ca acest loc să continue să existe?

E: Nu. Odată ce a început să existe, continuă să o facă. Are un scop anume, un scop continuu.

D: Deci există, indiferent dacă tu sau alţii vă aflaţi acolo sau nu.

E: Afirmația este corectă.

Semăna cu alt caz pe care l-am avut, în care nişte fiinţe asemănătoare oamenilor cavernelor, trăiau într-o lume cu un soare purpuriu. Subconştientul clientului a spus că nu era o planetă ci o galaxie cu un set diferit de reguli, pe care noi nu le-am putea înțelege. Fiinţele de acolo creau tot ce aveau nevoie, cu minţile lor. (Vedeţi capitolul 18)

D: E mai mult ca un cartier general, ca să zicem așa. Ca o stație, de unde se face monitorizarea lumilor.

E: E corect ce ai spus.

D: Pare a fi un loc foarte puternic. Cum se înmagazinează acolo informaţiile pe

care le adunați cu mintea voastră?

E: Informațiile nu sunt înmagazinate ca într-un computer. Asta este ceva depășit. Sunt înmagazinate ca pe un disc. Dar este un disc foarte mic, care păstrează pe el milioane și milioane de informații.

D: Hmm, această performanță depășește computerele noastre. Și cum sunt accesate aceste informații, dacă se află pe un disc atât de mic?

E: Sunt citite cu mintea. Când ții discul în mână, primești toată informația.

D: Tot ce dorești? (Da) Dar asta înseamnă că primești un bombardament de informații, nu-i așa?

E: Afirmația este corectă. Nu vrei să păstrezi excesul de informații în minte, dacă nu este necesar.

Un alt fenomen neobișnuit care s-a petrecut la scurt timp după ce a început sesiunea, este că Estelle și-a pierdut accentul, odată ce a intrat în lumea cealaltă. Ființa care vorbea prin ea pronunța cuvintele clar și precis. Asta mi-a ușurat înțelegerea a ceea ce spunea. Nu a mai trebuit să ascult cu atâta atenție. Era clar pentru toată lumea din cameră, că nu vorbea Estelle.

D: Nu vreau să te jignesc, dar în perioada noastră de timp oamenii trăiesc cu impresia că rasa reptiliană este negativă.

E: Asta pentru că mulţi din voi mai sunteţi încă negativi. Trebuie să înţelegeţi că în tot ce există, este un echilibru. Există un echilibru şi în acest loc. Există un echilibru peste tot. Mai ales în planul terestru, unde au venit multe fiinţe să trăiască, veți descoperi că există mai multă polarizare decât în alte locuri. În ceea ce-i privește pe reptilieni, pe Pământ sunt mulţi oameni care au această energie negativă şi fiindcă au această energie negativă, ca să folosim cuvintele voastre, și-au uitat sinele adevărat și fac greșeli. Și da, comit lucruri care pot fi privite ca negative.

D: Dar aceasta nu este adevărata natură a voastră.

E: Nu în viitor, cum îl numiţi voi, din lipsa unui cuvânt mai bun... în viitor.

D: Tu de acolo vorbești acum?

E: Afirmația este corectă.

D: Știi că vorbești printr-un vehicul, printr-o persoană care trăiește în planul terestru. Una din întrebările pe care dorea ea să le pună este dacă ea există simultan și în viitor.

E: Eu vorbesc din viitor. Dar vorbesc şi din ceea ce voi numiți prezent. Vorbesc simultan din ambele locuri. Fiindcă sunt una.

D: Deci în această viață din viitor, te afli în această stație orbitală unde aduni și accesezi informații. De ce te-ai hotărât să exiști și în perioada noastră de timp, în secolul XXI?

E: Din cauza a ceea ce se întâmplă aici cu rasa reptiliană. Există multe persoane care se află într-un loc de putere sau într-o poziție importantă și își folosesc în mod greșit puterea, pentru a controla și a manipula. Mi s-a cerut să vin aici ca să-i ajut, să luminez oamenii și să-i ajut să afle ce se întâmplă. Cei puțini nu pot controla întregul și fiindcă întregul nu este conștient, ei permit celor puțini să-i controleze și să-i manipuleze.

D: Deci ai ales să te întorci, dar exiști simultan și acolo. Ai trimis o parte din energia ta, în acest corp fizic.

E: (Oftat) Eu nu am intrat în corpul fizic. Eu mi-am schimbat forma, ca să arate ca un corp fizic. Dar pentru ca energiile mele să rezoneze cu energia acestei planete, care este densă, a trebuit să mă nasc printr-o ființă fizică. Din oamenii prin care am ales să vin, tatăl este și el reptilian. A fost întotdeauna reptilian. În decursul existenței sale, a ales să nu experimenteze altceva. Iar pentru această experiență pe Pământ, el a ales să devină un vehicul care să permită energiei mele să coboare. Iar cea care este mama mea fizică, m-a purtat în pântec nouă luni, cum percepeți voi timpul. A fost necesară o pregătire complexă pentru ca ea să poată susține energia mea, fiindcă nu reușea să o facă. A trebuit să fie pregătită pentru ca eu să rămân în acel spațiu și să mă nasc, să fiu ancorată mai mult sau mai puțin pe Pământ.

D: Dar corpul s-a format genetic din ADN-ul de la mama și tata, nu-i așa?

E: (Oftat adânc) Este un proces diferit, care nu este înțeles complet de către oameni. Noi arătăm ca și cum am fi oameni, dar dacă s-ar cerceta structura

genetică, s-ar descoperi lucruri care sunt diferite.

D: Dacă cineva ar examina ADN-ul și genele lui Estelle?

E: Afirmația este corectă. De asta corpul fizic nu se îmbolnăvește. Corpul fizic nu poate fi supus testelor și scanărilor.

D: De asta nu vrei ca doctorii să examineze corpul.

E: Afirmația este corectă. Fiindcă ar descoperi ceva diferit și ar dori să exploreze mai mult, iar acest lucru nu este permis. Ea nu are voie să se îmbolnăvească, așa încât ea și cu mine... Mă refer la mine ca să fac o diferență între momentele când comunică ea și momentele în care comunic eu, deși suntem una. Uneori ea nu permite informațiilor să fie transmise.

D: De ce?

E: Ea nu s-a împăcat complet cu experiența sa în planul terestru.

D: Dar știi că este greu pentru un om să înțeleagă acest lucru.

E: A fost dificil pentru mine să mă văd trăind pe această planetă Pământ.

D: (Am râs) Lucrurile sunt diferite aici, nu-i așa?

E: Sunt foarte diferite.

D: Fiindcă voi ați evoluat dincolo de stadiul în care suntem noi.

E: Afirmația este corectă. Spiritul meu a avut multe vieți în planul terestru. A fost pentru mine o surpriză când am ales să revin aici, pentru a avea o nouă experiență pe Pământ.

D: Credeai că ai terminat cu Pământul, nu-i așa?

E: Corect.

D: (Am râs) A venit timpul să mergi în altă parte.

E: Corect.

D: Apoi ei ți-au spus că trebuie să revii. E ca și cum ai reveni la grădiniță, nu-i așa?

E: Afirmația este corectă. Am simţit o mare responsabilitate când a trebuit să revin cunoscând împrejurările, cunoscând ce avea să se petreacă. Mă simțeam singură.

D: Din cauză că nu sunt mulți ca tine aici?

E: Corect. Știam că cei pe care îi voi întâlni sunt persoane care lucrează cu energiile lor ca să facă rău și să îi controleze pe ceilalți. Acesta este motivul pentru care la vârsta de trei ani, am avut experiența pe care am avut-o. Aceasta a fost necesară ca să ajute corpul meu fizic să uite ce era, de unde venea și ce trebuia să facă. Fiindcă dacă aș fi început de la vârsta aceea să spun lucrurile care era nevoie să le spun, aș fi fost eliminată.

Această afirmație m-a luat prin surprindere total.

D: Așa crezi? N-ar fi crezut că ești doar un copil ciudat?

E: Mulți încercau să descopere această energie, care era camuflată în forma unui copil.

D: Deci ei nu ar fi crezut că e doar un copil care vorbește ciudat. Te-ar fi recunoscut.

E: Afirmația este corectă. Fiindcă nu vorbim doar de ființe fizice. Noi lucrăm cu energii diferite, care sunt percepute fizic sau nu.

D: Deci au existat anumite măsuri de siguranță.

E: Corect. Au existat măsuri de siguranță care să protejeze această ființă și să o împiedice să vorbească, fiindcă nu venise vremea.

D: Ce anume s-a întâmplat la vârsta de trei ani? Este una din întrebările pe care dorea să le pună clienta mea.

E: La vârsta de trei ani a fost luată pe o navă spațială. Amintirea pe care o are despre asta este corectă. A privit în jur și a văzut unde se afla și că nu exista nici un pericol, dar pentru ființa sa fizică a fost o surpriză să se afle acolo și să nu știe asta conștient. De-a lungul existenței sale noi am comunicat cu ea și am știut când să facem asta și în ce fel. Apoi s-a pus un voal, pentru ca să nu poată să-și acceseze amintirile. La vârsta de trei ani a avut loc această experiență, care să o învețe cum să reacționeze.

D: Deci până la vârsta de trei ani, ea a avut amintirea a cine era și a locului de unde venea.

E: Corect.

D: Dar încă nu putea să se exprime.

E: Nu avea vocabular prin care să exprime aceste lucruri.

D: Nu avea vocabularul. Asta are sens.

E: Corect. Prin urmare s-a simţit izolată. Dar putea să comunice cu noi şi cu alţii ca noi. Când a ajuns la vârsta de trei ani s-a ridicat voalul şi a putut să vadă mai mult, dar nu putea să exprime ceea ce vede. Atunci au trebuit să îi fie blocate amintirile, până când avea să vină momentul potrivit ca să fie accesate. Conectarea exista în continuare, dar mai mult la nivel psihic decât fizic.

D: Pentru siguranța sa, s-a pus un voal în jurul său, când se afla pe navă? I-ați blocat amintirile?

E: Da. Ele au amorţit, mai mult sau mai puţin. Cuvântul amorţit este potrivit.

D: Ca să poată funcționa ca un copil normal, fără să atragă atenția.

E: Da. Dar copilul se simțea singur, pentru că nu se putea relaționa la nimic din ceea ce se petrecea în jurul său.

D: Am descoperit mulți oameni care simt că au venit din alte locuri, care se simt foarte singuri aici. Și cum ați plantat acest voal? Ce s-a întâmplat când s-a aflat pe navă?

E: Ea se simțea copleșită de sentimentul că a fost părăsită și nu știa ce se întâmplă. Așa că pe vremea aceea devenise indiferentă la totul din jur și nu mai dorea să comunice.

D: Dar cei de pe navă i-au făcut ceva fizic, ca să-i monteze acest voal?

E: Din punct de vedere energetic s-a pus ca un fel de cutie în ființa sa, care să permită o comunicare constantă, un schimb de informații, dar nu la nivel conștient. Mai înainte asta se făcuse la nivel conștient.

D: Ce vrei să spui când te referi la o cutie?

E: Nu vreau să folosesc cuvântul „implant” pentru că are o conotație negativă, dar seamănă cu asta. Dar ar putea fi numit... (întâmpină dificultăți în alegerea unui cuvânt potrivit).

D: Pentru mine un implant nu este ceva negativ, fiindcă înțeleg cum funcționează.

E: E mai mult ca... E un fel de panou de comandă.

Eu mai întâlnisem de multe ori noţiunea de implant şi înţelegeam ce funcţii are. Explic acest lucru în cartea Custozii. Dar nu mai auzisem de introducerea unui panou de comandă, până atunci.

E: Un fel de panou de comandă. Această „cutie” are în ea cipuri micuţe, ca în staţiile de control.

D: O! Piese electronice micuțe.

E: Da. Apropo, ele fac parte din structura sa fizică. În structura sa fizică există ceea ce am putea numi nişte sârme. Ăsta e cuvântul care-mi vine.

D: Aceste sârme sunt în interiorul corpului său fizic? (Da) De ce se află acolo?

E: Pentru că ea este întotdeauna conectată la tot. Face parte din tot ce există acolo. Face parte din structura sa genetică de reptilian. Prin urmare când şi-a schimbat forma ca să arate umană, a păstrat toate aceste lucruri în interiorul corpului său fizic, chiar dacă acesta arată ca şi cum ar fi uman.

D: Deci dacă ar examina-o un doctor, ar descoperi lucruri ciudate?

E: Ar descoperi lucruri ciudate în interior. Ar vedea cum curgerea de energie este diferită și ar dori să

investigheze.

D: Hmm. Dar nu se poate întâmpla așa ceva.

E: Corect. Nu putem lăsa să se întâmple așa ceva.

D: Fiindcă ei nu ar înțelege. Voi ați crezut că era în pericol la vârsta de trei ani. (Da) Dar e în regulă ca noi să aflăm acum aceste lucruri?

E: Este în regulă să le aflați colectiv, ca grup. Sunt multe lucruri pe care le veți face împreună la nivel colectiv, ca să ajutați întregul.

D: Deci știi că noi nu prezentăm nici un pericol pentru ea.

E: Nu. Ea are încredere în toți cei aflați aici. Sau mai bine zis, noi avem încredere în toți cei aflați aici. Sunteți cu toții conectați.

D: Nu ați fi permis ca aceste informații să fie transmise, dacă nu ați fi avut încredere în noi, nu-i așa?

E: Corect.

D: Pentru că nu aș vrea să pun acest vehicul în nici un fel de pericol.

E: Asta este corect.

D: Cei care se află aici sunt cei care au fost aleși ca să afle aceste informații.

E: De asta am așteptat până în ultimul moment ca ea să facă parte din acest grup. Fiindcă așa cum știi, nu erau locuri la început.

D: Asta e adevărat. Ea a venit aici în ultima clipă.

E: A trebuit să ne asigurăm privitor la energiile care vor participa, ca să fie compatibile pentru revelarea acestor lucruri.

D: Deci nu a fost un accident că am tras la sorți numele ei.

E: Nu. Ea a știut când și-a pus numele în cutiuță, că va fi aleasă. Iar prietena ei care stătea lângă ea, știa și ea că Estelle va fi aleasă. Pentru ele a fost doar o confirmare, când s-a întâmplat.

D: Deci nu s-ar fi permis transmiterea acestor informaţii prin voi, dacă nu aţi fi avut încredere că toţi cei din această cameră o vor proteja. Nu vrem ca aceste informaţii să se afle public fiindcă i-ar face rău, nu-i aşa?

E: Afirmația este corectă.

D: Prin urmare, toți cei aflați aici vor păstra secrete aceste lucruri.

Am privit în jur în cameră la studenţi când am spus asta, şi cu toţii au dat din cap afirmativ. Mi-am dat seama că înţelegeau gravitatea protejării identităţii persoanei cu care lucram. Îşi dădeau seama ce lucru neobişnuit s-a întâmplat când li s-a permis să fie de faţă la dezvăluirea acestor informaţii ciudate. De asemenea aveam sentimentul că dacă ei nu şi-ar onora angajamentul de a păstra secretul şi de a o proteja pe Estelle, atunci „Ei” ar afla imediat. Şi nu ştiu ce li s-ar fi putut întâmpla, dacă această promisiune ar fi fost violată. Am lucrat cu „Ei” suficient de mult timp, ca să ştiu că trebuie să fac exact ce spun. Dacă nu le urmez instrucţiunile, schimbul de informaţii se opreşte. Nu ştiu ce li s-ar fi putut întâmpla celor care nu ar fi păstrat secretul, dar cred că şi-au dat seama de seriozitatea situaţiei. Mai târziu poate şi-au pus întrebări privitoare la ce s-a întâmplat dimineaţa, dar atunci la faţa locului, se simţea a fi ceva foarte real. Eu m-am obişnuit să comunic cu astfel de entităţi de-a lungul a mulţi ani şi ştiam că e ceva neobişnuit ca ele să permită ca astfel de informaţii să iasă la suprafaţă, în faţa atâtor martori. Poate că asta s-a întâmplat ca să le demonstreze studenţilor concret ce se poate întâmpla atunci când folosesc tehnica mea de hipnoză, ca să nu se sperie dacă aşa ceva se va întâmpla şi în sesiunile lor. O demonstraţie valorează mai mult decât o mie de cuvinte.

E: Vă vom supraveghea. Dacă studenţii tăi doresc să împărtăşească o parte din experienţă acest lucru va fi permis, dar nu folosiţi numele sau locaţia unde s-au

transmis informațiile.

D: Așa e. Eu lucrez cu mulți oameni în acest mod și întotdeauna mi s-a spus să îmi protejez clienții.

Din acest motiv nu am dat numele locației și fundalul etnic, când am prezentat acest caz. Eram foarte curioasă privitor la panoul de comandă localizat în corpul ei, fiindcă era diferit de implanturile despre care mai auzisem. „Este montat în cap?”

E: Se află în spatele craniului.

D: Din ce înțeleg eu, este foarte mic, nu-i așa?

E: De fapt nu. Acoperă toată partea din spate a capului. A fost necesar ca multe informații să fie primite și transferate dintr-un loc în altul. De asta s-a ales acest design.

D: Hmm, deci e mai mare ca implanturile pe care le-am mai întâlnit. Este format dintr-o substanță fizică sau eterică?

E: Din amândouă. La început a fost eteric apoi a devenit fizic, ca să poată fi simțit de alții, ca ei să devină conștienți de el. Prin urmare când devii conștient de el, știi cine este ea și cine suntem noi și poți transmite mai departe această cunoaștere.

D: Acest mecanism s-ar vedea, dacă i s-ar face o radiografie?

E: Este protejat de un scut de energie, așa încât nu poate fi sesizat decât de cei care au permisiunea să o facă.

D: De asta nu se poate îmbolnăvi. Nu se dorește a fi examinată.

E: Afirmația este corectă.

D: O protejați și de accidente?

E: Da. Singura dată când a trebuit să fie examinată nu a durat prea mult; a fost o examinare la un nivel superficial, atunci când a născut. Din nefericire pentru corpul fizic care este așa cum este, copiii nu s-au putut naște într-un mod natural. S-a făcut o cezariană, pentru a fi scos copilul.

D: Deci corpul nu este făcut în așa fel încât să poată să nască copii în mod normal.

E: Afirmația este corectă. Corpul nu poate trece prin ceea ce voi numiți „durerile facerii”.

D: Dar doctorii nu au observat nimic ciudat?

E: Nu, pentru că atunci când a intrat la operație s-a făcut repede și nu au avut motive să verifice altceva.

D: Dar înainte ca ea să nască acest copil? Se fac multe teste când o femeie este însărcinată.

E: Nu s-au făcut teste, pentru că era sănătoasă. S-au asigurat doar că dieta sa era corectă și că o urma. În mod normal, ea nu consumă multă hrană în planul fizic. Gusturile sale în ceea ce privește mâncarea sunt foarte simple. Nu consumă cantități mari de hrană, nici alimente procesate. Asta face corpul fizic să fie mai dens și nu s-ar simți bine. Și nici noi nu ne-am simți bine.

D: Atunci când consumă alimente mai grele, corpul devine mai dens și asta face mai greu ca cealaltă parte să coboare în ea și să mențină controlul?

E: Corect.

D: De ce i se permite să afle aceste lucruri acum?

E: Fiindcă a venit timpul să se trezească și să fie educată. Cu cât știi mai multe, cu atât poți împărtăși mai multe cu cei din jur. Ne aflăm acum, în planul terestru fizic, în fața unei lupte. Dar nu este o luptă așa cum o percep ceilalți. Nu este o luptă în plan fizic. Deși se poartă lupte, lupta de acum este între întuneric și lumină. Lumina trebuie să coboare pentru a fi răspândită, astfel încât cei care controlează planeta să fie opriți.

D: Asta face parte din munca sa?

E: Afirmația este corectă.

D: Sunt mulți ca tine, care au venit acum în formă fizică pe Pământ.

E: Sunt doar câțiva ca mine. Dar înafară de noi mai există multe alte feluri de ființe care au venit aici, ca să ajute în același mod.

D: Fiindcă mi s-a spus că există multe feluri de ființe diferite, care au venit aici. Multe din ele sunt suflete care au trăit pe alte planete și s-au oferit ca voluntari pentru a coborî în trup fizic pe Pământ, ca să ajute planeta.

E: Afirmația este corectă. Mulți au venit și în formă fizică, dar spiritul lor și conectarea la ce sunt cu adevărat, a rămas. Ei sunt conectați la multe lucruri. Ei au primit informațiile necesare ca să se trezească deplin la tot ceea ce sunt, ca să devină conștienți că în această experiență pe Pământ, au multă muncă de făcut.

D: O parte din cei cu care lucrez întâmpină dificultăți de ajustare la planul terestru.

E: Afirmația este corectă. Cu cât devii mai conștient de locul din care vii, cu atât îți este mai greu să trăiești pe o planetă atât de densă, din cauza negativității de aici. Deși negativitatea de aici îi ajută pe alții să progreseze.

D: Așa mi s-a spus... că lumea este atât de violentă și există atâta negativitate pe Pământ, încât ei nu vor să se afle aici. Pentru că nu seamănă cu locul de unde au venit.

E: Dar totuși vor rămâne aici, fiindcă asta au ales să facă.

D: Dar unii din ei întâmpină probleme și încearcă să se sinucidă și să plece.

E: Așa cum știm, aceasta este o planetă a liberului arbitru.

D: Asta este adevărat. Iar cei cu care am lucrat au fost împiedicați în mod miraculos să plece.

E: Întotdeauna se oferă ajutor, atunci când este nevoie și dacă este cerut.

D: Acum când și-au dat seama pentru ce se află aici, au spus că vor rămâne, deși nu le place această lume.

E: Corect.

D: Dar vreau să te întreb ceva. Am văzut că există mai multe valuri de oameni care au venit. Cei din generația lui Estelle par a întâmpina mai multe dificultăți de ajustare decât cei noi, care sosesc acum.

E: Asta e fiindcă cei care sosesc acum sunt mai conștienți de cine sunt cu adevărat. Deși sunt într-un trup mic de copil, ei nu sunt ignoranți. Sunt mai avansați decât mulți oameni care se află acum aici.

D: De asta țin prezentări la multe grupuri și încerc să-i educ pe educatori. Ei nu-i înțeleg pe acești copii nou-veniți.

E: Afirmația este corectă.

D: Copiii par a fi mai avansați, dar învățătorii nu știu cum să se comporte cu ei.

E: Copiii trebuiesc învățați cum să lucreze cu energiile, fiindcă vor ajuta la transformarea planetei. Cu cât se trezesc mai mulți oameni, cu atât mai puternice vor deveni energiile.

D: Atunci este în regulă. Noii veniţi sunt conştienţi de locul de unde au venit?

E: Ei au ales să revină ca nişte copii. Copiii sunt foarte deschişi. Ei sunt mai conştienţi şi de aceea pot face mai mult. De obicei în trecut când copiii erau conştienţi, majoritatea adulţilor le spuneau că inventează lucruri şi nu încurajau această atitudine.

D: Și crezi că acum adulții vor putea să îi înțeleagă mai bine pe copii?

E: Din ce în ce mai mulţi adulţi vor înţelege ce se întâmplă şi copiii vor putea educa adulții, ca să devină mai conștienți.

D: Dar problema care se pune acum este că unii din profesori și doctorii pun copiii să ia droguri și medicamente, pentru a-i putea controla.

E: Este de datoria părinților să ia atitudine și să refuze această abordare. Oamenii devin conștienți de ceea ce sunt acești copii. Au început să apară scrieri despre acești copii. Trebuie să fie răspândită cunoașterea, care să facă părinții să înțeleagă problemele cu care se confruntă.

D: Mi s-a spus că acești copii sunt speranța lumii.

E: Afirmația este corectă. În forma spiritului se pot face multe lucruri, dar mulți au ales să facă asta în formă fizică.

D: Dar medicamentele care sunt date acestor copii sunt foarte puternice și nu le fac bine.

E: Orice medicament nu constituie un mod natural de a fi. Trebuie să știi că se vor folosi multe medicamente în încercarea de a amorți mintea și chiar de a face corpul fizic să se îmbolnăvească. Este un mod de a elimina oamenii care nu sunt doriți.

D: Vrei să spui că o parte din aceste medicamente sunt folosite în mod intenționat pentru a elimina acești copii?

E: Nu doar copiii, ci și adulții se încearcă a fi eliminați. Este realitatea celor care încearcă să controleze și să manipuleze.

D: M-am gândit că poate fi o cale de a elimina, fiindcă se vorbește mult acum despre vaccinurile care se fac la copii, de care nu avem nevoie.

E: Afirmația este corectă. Mulți oameni sunt ignoranți. Nu-și dau seama ce se petrece. Și nu e vina lor, fiindcă ei au fost ținuți în ignoranță și li s-a spus ce să facă. Aici intervine conștientizarea, înțelegerea a ceea ce ești cu adevărat și ce faci aici. Atunci devii conștient că lucrurile nu sunt cum par a fi. Se petrec multe lucruri care nu sunt evidente.

D: Dar ei folosesc frica, pentru a face oamenii să folosească medicamentele și vaccinurile.

E: Corect. Vaccinurile sunt folosite pentru a opri evoluţia oamenilor. Oamenii trebuie să-şi amintească faptul că acolo unde există frică există şi control, care vine de la forţele din afară.

D: Deci cel mai important lucru este să rămânem sănătoşi, ca să nu avem nevoie de medicamente.

E: Afirmaţia este corectă. Trebuie să conştientizezi ce îţi faci singur. Trebuie să cauţi alte căi de vindecare, nu să fugi imediat la medicamente. Deşi există şi cazuri când medicamentele sunt necesare pentru a ajuta corpul fizic. Dar atunci când faci cercetări, în afară de situaţia când este vorba de o lecţie de viaţă aleasă ca să înveţi în mod deliberat din ea, poţi interveni pe mai multe căi asupra problemelor.

D: Este în regulă să folosim substanţe naturale cum ar fi ierburile şi mineralele?

E: Este în regulă. Dar ceea ce este necesar cu adevărat este să permiţi corpului fizic să se vindece singur, pentru că el are capacitatea de a face asta.

D: Dar cum putem împiedica guvernul să ne oblige să facem aceste vaccinuri şi injecţii de care nu avem nevoie?

E: Este vorba de a lua o anumită poziţie. Dacă nu luaţi poziţie, atunci guvernul va continua să facă asta. Dar va veni o vreme când va trebui să luaţi atitudine. Dacă vă amintiţi bine, este vorba despre un război spiritual. De fapt de ce vă este frică?

D: Există multe fiinţe care au venit în lumea noastră, ca să ajute la schimbare. Și multe din ele trăiesc în corpuri fizice.

E: Afirmaţia este corectă.

D: De ce nu sunt conştienţi că provin din alte locuri?

E: Unii din ei sunt conştienţi. Alţii se trezesc acum. Dar da, există mulţi care nu sunt conştienţi.

D: După cum înţeleg eu lucrurile, rasa reptiliană s-a dezvoltat într-o altă direcţie. De asta arătaţi diferit, nu-i aşa?

E: Da. Ține de locul în care te-ai dezvoltat și de condițiile din acel loc. Asta determină modul în care arăți. Mediul înconjurător din locul în care trăiești, determină felul în care arăți. Forma pe care o iei te ajută la supraviețuirea din acel loc.

D: Da. Asta are sens. Așa mi s-a spus și mie, că unele ființe s-au dezvoltat pe linia reptiliană, altele s-au dezvoltat ca insecte, iar noi ne-am dezvoltat ca mamifere.

E: Corect. Asta este parțial și datorită condițiilor de pe planeta lor.

D: Da. Condițiile de pe planetă, din mediul înconjurător, „supa inițială”cum i se spune, din care s-a dezvoltat totul.

E: Corect.

D: Dar spiritul, sufletul, poate intra în orice fel de trup dorește.

E: Asta este corect. Trebuie să ne amintim acest lucru. Indiferent ce formă fizică are trupul, spiritul e ceea ce ești cu adevărat. Ești întotdeauna energie și lumină.

D: Noi doar intrăm în corpuri diferite, pentru a trăi diferite experiențe și a învăța diverse lecții.

E: Corect.

D: Estelle vrea să afle care e scopul ei pe Pământ. De ce se află aici. Ce trebuie să facă. Ea simte că are multe obstacole în cale ca ființă umană și vrea să progreseze cu munca sa. Ce-i poți spune despre asta?

E: Va lucra mai mult acum după această sesiune, fiindcă va beneficia de mai multă claritate și de înțelegerea a ceea ce este ea cu adevărat. Mă refer la „noi”, deși suntem una. Acum când ea va avea această înțelegere și va face pace cu ea, va progresa. Îi va permite acestei îndrumări să coboare în ea și să o conducă.

D: Acum va avea mai multă încredere.

E: Afirmația este corectă.

D: Dar va fi greu, fiindcă nu poate să le vorbească oamenilor despre aceste lucruri, nu-i așa?

E: Va veni o vreme când va putea să facă asta. Va ajuta oamenii să-și amintească cine sunt și de unde vin, îi va educa.

D: Vrei să spui din Sursă?

E: Da. Din Sursă. Îi va ajuta să își amintească la nivel individual de experiența sufletului și de ce au ales să fie aici, acum. Ea se află aici ca să educe oamenii privitor la diferitele ființe din alte dimensiuni și din alte galaxii, ca să arate de ce se află ele aici și cum funcționează. Există multe concepții greșite și multă teamă referitor la ființele din alte locuri. Este ceva greu de procesat pentru oameni. De multe ori nu le plac nici tovarășii lor umani. Atunci cum ne putem aștepta să fie deschiși pentru a-i primi pe cei de pe alte planete? Dar asta este foarte important acum, pentru că lucrurile se accelerează. Cei care conduc pe Pământ văd că există o trezire în masă și vor face tot ce pot ca să împiedice acest lucru. Sau vor încerca să încetinească procesul.

D: Dar lucrurile se schimbă. Lucrurile se accelerează. Ar fi bine ca ea să-și amintească aceste informații, care i-au fost transmise astăzi? Pentru că de

obicei o persoană nu își amintește mare lucru, când iese din hipnoză.

E: Ar fi recomandabil, fiindcă acest lucru o va ajuta să se conecteze la cine este cu adevărat. Și ar face pace cu toate aceste lucruri.

D: Îmi dați voie să folosesc aceste informații în munca mea?

E: Această transmisiune nu s-a produs din întâmplare. Ea știe asta și la fel o știi și tu.

D: Dar eu cer permisiunea întotdeauna.

E: Da. Ai permisiunea de a folosi aceste informații, dacă dorești.

D: Aflu lucruri din diferite surse și le pun la un loc, ca un puzzle. Nu-i voi divulga identitatea. Întotdeauna păstrez anonimă identitatea clienților despre care scriu.

E: Ea nu-și face griji despre asta, fiindcă între voi există de multă vreme o legătură. Pe vremuri în Atlantida, ați lucrat umăr la umăr. (Asta m-a surprins) Ați lucrat cu cristalele. Ați fost foarte conectate la energia utilizării cristalelor.

D: Asta s-a petrecut într-un laborator?

E: Acolo nu existau laboratoare. Existau spații deschise, care foloseau cristalele pentru a vindeca. Erau mai degrabă temple, decât laboratoare. Era un loc ca un templu, așa cum sunt percepute templele acum. Voi două făceați vindecări cu cristalele. Se poate face o vindecare miraculoasă cu cristalele, dacă știi cum te poți conecta la această energie. În această încăpere se află multe persoane care în epoci diferite, au lucrat cu cristale. Cristalele sunt un dar care poate fi folosit în aceste vremuri pentru a accesa informații și pentru a lucra mai profund și a-i ajuta pe alții să se vindece.

D: Mi s-a spus că Atlantida a existat mii de ani. Mulți din această încăpere au trăit în acele vremuri?

E: Mulți din cei de aici au avut vieți acolo. Dacă își pun întrebări despre asta, pot folosi metoda ta pentru a recupera această cunoaștere.

D: Da. Ei sunt acum pregătiți pentru a folosi această metodă, pentru a recupera informațiile.

E: Corect. Este una din conectările pe care le avem cu toții, cu Atlantida. Ei pot folosi aceste metode de recuperare a informației și apoi pot lucra cu cristalele, fiindcă cristalele înmagazinează multă cunoaștere. Cristalele pot lucra pentru vindecare. Pot vindeca multe lucruri de care oamenii încă nu sunt conștienți. A venit vremea să fie regăsite aceste informații. A venit vremea pentru multe lucruri. A venit vremea să fiți mai conștienți și să vă împuterniciți. Dacă există blocaje din cauza problemelor de la nivelul fizic, atunci trebuie să lucrați și să vindecați, pentru ca spiritul vostru să poată comunica mai bine cu voi și să puteți face ceea ce ați venit aici ca să faceți. Aceasta nu este vremea fricii. Este o vreme de trezire, de bucurie și de descoperire a faptului că sunteți spirituali și că aveți multe motive pentru care vă aflați aici, în aceste vremuri.

D: Este unul din motivele pentru care aceşti oameni au venit aici?

E: Corect. Cu toţii simt că nu este un accident că au reuşit să comunice. Ei comunică la un nivel mai profund, multe lucruri care vor ieşi la suprafaţă în viitorul apropiat.

D: Se presupune că aceşti oameni trebuie să readucă cunoaşterea şi să o folosească, apoi să recupereze mai multă cunoaştere pierdută, când lucrează cu diferiţi oameni.

E: Afirmația este corectă.

Am ajuns în punctul în care mă pregăteam să termin sesiunea de hipnoză, așa încât am întrebat (cum fac întotdeauna) dacă există vreun mesaj sau sfat pentru Estelle, înainte de a încheia.

E: În zilele care vor urma se vor petrece în mod natural multe lucruri, așa cum au curs și în ultimile săptămâni. Va vedea că la nivel mental, tot ce trebuie să facă este să se gândească la anumite lucruri și va vedea rezultatele. Face parte din energia care se află în ea.

D: Ea este protejată și aveți grijă de ea.

E: Ea nu s-a temut niciodată, nu s-a îndoit că așa va fi. Era o chestiune de a-i păstra pe ceilalţi la depărtare și de a rămâne focusată, iar noi o protejăm.

D: Ea nu știa aceste lucruri la nivel conștient, nu-i așa?

E: Corect. Dar acum le poate ști, fiindcă își pune întrebări de o vreme. Ea înţelege că are mult de lucru, este foarte activă și înţelege că se petrec multe lucruri, dar era necesar să aibă încredere și la nivel conștient.

D: Fiindcă nu vrem să facem nimic care să-i facă rău sau să-i cauzeze probleme, i s-au dat informațiile la care poate face față acum.

E: Asta este corect.

D: În regulă. Vreau să-ți mulţumesc că ai venit și ne-ai adus aceste informații. Este minunat că le-ai permis tuturor din cameră să audă aceste lucruri.

E: Este o onoare și o bucurie să mă aflu aici cu voi. Țineți minte că vă observăm pe fiecare din voi. Iar tu, Dolores, vei întâlni mai mulţi oameni care au în ei această energie specială și vei putea aduna mai multe informații.

Am rugat atunci entitatea să plece, apoi am dat instrucţiuni de integrare a conștiinței lui Estelle în trup și am adus-o la starea de trezire. Și-a amintit puține lucruri când s-a trezit în camera plină de observatori uimiți.

***

Această sesiune m-a surprins în multe moduri. I-a impresionat profund pe studenți, fiindcă le-a demonstrat ce vor putea să facă ei, atunci când vor explora subconștientul clienților lor, în această manieră. Am început sesiunea având rezerve din cauza locului în care lucram, fiindcă erau atâția oameni îngrămădiți într-o cameră mică de hotel. Am crezut că atmosfera din jur nu-i va permite Estellei să intre în starea de transă. Nimănui nu-i place să fie pus la vedere așa, ca un cobai. Mă temeam că demonstrația nu va funcționa, dar „Ei" au preluat controlul. Au orchestrat totul încă de la început, astfel încât Estelle a ales să participe la curs în ultima clipă, când alți studenți și-au anulat participarea, ca să fie disponibil locul pentru ea. Și altă dată au existat studenți care și-au anulat participarea în ultima clipă, iar „Ei" au spus că acest lucru nu a fost un accident. Cei care au participat trebuiau să se afle acolo ca martori. Se pare că nu a fost un accident că am ales hârtiuța cu numele Estellei din cutia cu numele studenților, când am tras la sorți. Este încă o dovadă a faptului că nimic nu e întâmplător. Totul a fost aranjat cumva în prealabil, fiindcă nimeni nu știa ce student va fi ales pentru demonstrație. Această sesiune a prezentat multe surprize pentru mine și pentru studenți. Dar după aceea s-a mai întâmplat ceva ciudat. Am descoperit asta după ce am revenit acasă.

Le-am promis studenților că voi face copii ale benzii de magnetofon cu înregistrarea demonstrației și o voi trimite tuturor, odată cu certificatele de absolvire. În noaptea aceea, după ce toată lumea a plecat de la hotel și au pornit către casă, m-am gândit la ceva ce ar fi trebuit să fac și am uitat, din cauza locului nepotrivit unde s-a făcut sesiunea. Mi-a părut rău că nu am înregistrat toată inducția, fiindcă ar fi avut mare valoare pentru studenți, să o aibă înregistrată. La curs am dat fiecărui student exemple de înregistrări de inducție, dar mai târziu m-am gândit că ar fi fost bine pentru ei să aibă înregistrarea procedurii întregi. Această omisiune era normală, pentru că de fiecare dată când

fac o sesiune nu înregistrez inducția. Mi se pare că e o risipă de bandă de magnetofon și nu vreau ca clientul să audă inducţia mai târziu, când ascultă înregistrarea. Vocea mea are tendința de a-i aduce din nou în transă și nu vreau să se întâmple asta dacă nu mă aflu acolo cu ei, ca să-i supraveghez. Așa încât întotdeauna pornesc înregistrarea pe banda de magnetofon când ei coboară de pe nor și intră într-o viață trecută. În cazul Estellei, ea nu mi-a permis să termin inducția, pentru că a ajuns unde trebuia înainte să termin eu inducția. Microfonul era așezat pe noptieră lângă pat. L-am luat repede și l-am pornit, pentru că mi-am dat seama că deja ajunsese unde trebuia. Mai târziu mi-a părut rău că nu am pornit înregistrarea de la începutul sesiunii, dar în ziua următoare mi-am dat seama că s-au ocupat „Ei” de asta. A fost un eveniment paranormal, pentru care nu am putut găsi nici o explicație.

În ziua următoare mă aflam la biroul meu și m-am hotărât să ascult înregistrarea de la început, înainte să fac copii pentru studenți. Vroiam să văd de unde a început înregistrarea. Fiica mea Nancy făcea contabilitate la calculator. Când am dat drumul la înregistrare, m-a auzit cum strig uimită. Eu am strigat: „N-o să-ți vină să crezi. Toată inducția se află pe bandă, de la început. Așa ceva este imposibil!”

I-am dat imediat telefon prietenei mele, Gladys McCoy, care împreună cu soțul ei Harold, se află la conducerea Institutului de Cercetări Ozark, din Fayetteville. E o prietenă veche care a participat și ea la curs, în calitate de studentă. În timpul sesiunii a stat pe partea opusă a patului chiar în fața mea, și a văzut tot ce s-a întâmplat. I-am spus că inducția era pe banda de magnetofon.

Ea a spus: „Dar este imposibil! M-am uitat cu atenție la tine în timp ce-ți făceai inducția. Microfonul se afla pe noptieră și nu ai pus mâna pe el. Nu l-ai pornit până când clienta a coborât în transă.” Nu exista nici o explicație normală pentru ce s-a petrecut, fiindcă ea știa ce a văzut, iar eu știam ce am făcut. Am trimis benzile de magnetofon cu înregistrările și certificatele de absolvire la studenți și am inclus și o scrisorică în care le-am explicat ce s-a întâmplat. Astfel au aflat că au fost martori la un eveniment ciudat și inexplicabil. Singura explicație este că

„Ei” au controlat totul. „Ei” au dorit ca studenţii să aibă înregistrarea procedurii şi a sesiunii întregi, sesiune pe care toţi participanţii au căzut de acord să o păstreze privată şi confidenţială. Studenţii au promis că nu vor divulga identitatea Estellei şi locaţia sesiunii. Cred că aveau cu toţii sentimentul că dacă ar viola încrederea, s-ar întâmpla ceva rău pentru ei. Cu toţii eram conştienţi că ne confruntam cu ceva mult mai înalt şi mai informat care ştia totul, în timp ce noi eram doar simpli muritori. Aceasta a fost o experienţă pe care nu o voi uita niciodată şi sunt sigură că a lăsat o urmă de neşters asupra tuturor celor care au fost de faţă.

Dar nu ştiam că se va repeta şi la cursul meu următor. În mod cert, „Ei” îmi monitorizau acţiunile şi cursurile pe care le ţineam.

***

Cred că Estelle este a doua din cei şapte discipoli sau oameni speciali pe care mi s-a spus că îi voi întâlni (când am făcut sesiunea cu Robert, în Anglia). Mi s-a spus că voi întâlni o parte din ei, nu pe toţi. Nu trebuia să îi pun în contact unul cu celălalt, pentru că trebuiau să îşi vadă de munca lor în mod separat, în locuri diferite. Dacă ea face parte din acest grup special de entităţi care au venit să ajute Pământul în aceste vremuri turbulente, atunci ştim că una din aceste fiinţe se află în Anglia, alta este în America. Mi s-a spus că aceşti oameni trăiesc pe continente separate, în medii culturale diferite. Din miliardele de oameni de pe planetă, aceşti oameni se aflau la mare depărtare unul de altul. Cine ar fi crezut că voi întâlni doi din ei la o distanţă de doar două săptămâni între sesiuni? Cred că aşa ceva nu este întâmplător, dar nu pun întrebări. Îmi văd de munca mea de explorare a lucrurilor neştiute şi nu ştiu ce se va întâmpla la următoarea sesiune.

SECȚIUNEA 4

ÎNȚELEPȚII

CAPITOLUL 15

În amintirea înțeleptului

Aceasta a fost o altă sesiune pe care am făcut-o în săptămâna extraordinară pe care am petrecut-o la Laughlin în Nevada, la conferința despre OZN-uri care a urmat imediat după atacurile din 11 septembrie 2001. Din cele douăsprezece sesiuni pe care le-am făcut în săptămâna aceea, zece conțineau informații pe care le puteam folosi sau aveau mesaje personale pentru mine. Virginia a fost prezentă la Întâlnirile Experimentatorilor pe care le conduceam împreună cu Barbara Lamb în fiecare dimineață, în timpul conferinței. Aceste întâlniri erau organizate special pentru cei care credeau că au fost răpiți de OZN-uri sau au avut experiențe legate de OZN-uri, pentru a se crea un mediu propice, în care să împărtășească aceste experiențe cu oameni care aveau înțelegere pentru astfel de lucruri. În această sesiune, Virginia a vrut să se concentreze pe experiențele cu OZN-uri pe care suspecta că le-a avut, dar sesiunea a mers în altă direcție. Ea era o femeie frumoasă care nu-și arăta vârsta reală (avea aproximativ 50 de ani). Lucra de mulți ani ca asistentă medicală, într-un spital mare.

Când Virginia a coborât de pe nor, s-a văzut într-un mediu pustiu și dezolant. În jur nu era vegetație, doar un sol maroniu care se întindea mulți kilometri, până la dealurile maron din depărtare. Un peisaj dezolant. Nu i-a plăcut acest loc, pentru că era atât de sterp. „Îmi place verdele, îmi plac palmierii, dar aici nu este nimic de genul ăsta.”

V: Asta-i tot ce văd. În depărtare încep să văd niște oameni. Un șir lung de

oameni şi nişte cămile. Oamenii conduc cămilele, care sunt încărcate cu multe lucruri. Doar din când în când văd câte un om pe o cămilă, dar în general oamenii merg pe jos şi cămilele sunt încărcate cu bunuri şi produse pe care le duc la piaţă, pentru a fi schimbate cu alte lucruri. Văd cum trec la depărtare de mine şi se mişcă de la dreapta spre stânga pe un drum, dar sunt puţin în afara drumului. Nu văd alţi oameni decât aceştia. Este o privelişte dezolantă. Oamenii trebuie să-şi poarte cu grijă pachetele şi să ia mâncare cu ei; ei ştiu unde se află sursele de apă. Văd doar aceşti oameni, care merg pe un drum lung. Este foarte cald.

I-am cerut să descrie cum arăta. Era o femeie cu pielea închisă la culoare şi păr negru lung. Culoarea părului era diferită faţă de cea pe care o avea cum. „Port sandale simple din piele. Cred că le-am făcut chiar eu din piei de animale. Le-am tăiat de mărimea piciorului meu. Port o robă albă largă, dar nu-i un alb curat. E foarte largă fiindcă aici e foarte cald şi trebuie să mă aerisesc. E făcută dintr-un material ţesut în casă dar îşi îndeplineşte scopul, îmi acoperă trupul şi permite aerisirea. E ceva ce am reuşit să facem pentru noi. Ne-am descurcat.”

Când am întrebat dacă e tânără sau bătrână, a spus: „Sunt destul de în vârstă pentru femeile din cultura mea. Am aproape 35 de ani. Corpul se simte ca şi cum ar fi sănătos, dar obosit. Fac multă muncă fizică şi asta îmi taxează corpul. Sunt obosită. Muncesc prea mult şi am prea multe responsabilităţi. Nu am timp ca să mă odihnesc sau să mă relaxez. Lupta pentru supravieţuire este grea.”

D: Trăieşti acolo?

V: Acolo unde trăim noi e parţial o peşteră şi parţial o structură construită în jurul intrării din peşteră. Înăuntru suntem feriţi de căldura arzătoare. Uneori ieşim afară noaptea, când se mai răceşte vremea. În afara peşterii este o structură aerisită, unde putem să ne ţinem o parte din ustensile şi alte lucruri.

D: Sunteți mai mulți care trăiți acolo?

V: Nu suntem așa de mulți cum eram altădată. Nu au mai rămas familii. Trăim în frică. Există bande de jefuitori care trec pe aici și ne temem că vom fi loviți iar. Mulți dintre noi au fost omorâți. O parte din femei au fost violate (e copleșită de emoții). Uneori ni se iau copiii.

D: Vi se iau copiii?

V: (Plânge) Da. Ni se iau copiii. Apoi sunt crescuți după datinile jefuitorilor. Ei vor să se înmulțească și să împuțineze comunitatea noastră. Ne urăsc. (Plânge) Nu știu de ce!

A trebuit să-i distrag atenția ca să poată să treacă peste emoții și să poată vorbi cu mine, fără să plângă.

D: Dar în această comunitate trăiți cu toții în peșteri diferite, cu structuri construite în fața lor?

V: (Smiorcăie) Asta-i tot ce știm. Știu că mai există și alți oameni care au un stil de viață diferit și alte obiceiuri, dar aceștia sunt oamenii mei. (Plânge)

D: Câți membri aveți în familie?

V: Am un soț și doi copii. Am mai avut un copil pe care... (Cu tristeţe) Care nu mai e cu noi acum. (Plânge) Au venit jefuitorii şi l-au luat pur şi simplu cu ei.

D: De asta simţi această emoţie, pentru că ţi-ai pierdut copilul?

V: (Plânge) Da. Nu ştiu ce s-a întâmplat cu el, dar am auzit că ei cresc aceşti copii după datinile lor. (Plânge) Ei vor să se înmulţească... Îmi vine să spun să-şi sporească „cireada”.

D: Dar asta înseamnă că nu i-au făcut rău copilului.

V: Nu. (Plânge) Aşa am auzit şi sper că e adevărat. (Plânge) Dar îmi este dor de el şi aş vrea să ştiu că este bine şi nu se teme.

D: Dar mai ai şi alţi copii.

V: Da. Aşa-i. Mai am un fiu şi o fetiţă mică. (Plânge) Dar mă tem mereu că se va întâmpla acelaşi dezastru. E greu. Viaţa e grea şi uneori mă întreb de ce este atât de grea. (Plânge) De ce nu putem să fim fericiţi şi liberi. Nu ştiu cum se face asta, dar îmi amintesc că altă dată am fost liberă. Viaţa ar trebui să fie mai bună decât este acum.

D: E greu să găsiți mâncare acolo?

V: Așa e. Există locuri unde se găsește apă. Există niște smochini și curmali. Putem călători, putem găsi hrană pe care să o aducem înapoi, dar este înspăimântător să ieşi afară aici. Există oameni cu care facem schimb de bunuri, ca să avem mijloace de a face pâine. (Plânge) Dar este greu. Trebuie să avem grijă.

D: De ce nu locuiți într-un oraș? N-ar fi mai mare siguranța?

V: Nu cunoaștem genul acela de viață. E prea îndepărtat de noi. Nu suntem orășeni. Asta e tot ce știm. Am auzit că există așezări mai mari, dar acolo se întâmplă și lucruri rele. Noi nu vrem să mergem în așezări mai mari.

D: Dacă ați merge într-un astfel de loc poate ați fi mai în siguranță, fiindcă acolo ar fi mai mulți oameni.

V: Posibil, posibil. Dar aici am trăit eu dintotdeauna.

D: Aveți animale?

V: O parte din noi au catâri. Unii au cămile, dar nu suntem mulţi cei care avem asemenea animale.

D: V-ar uşura viaţa, dacă aţi călători şi aţi aduna mâncare cu ajutorul animalelor.

V: Da. Mergem în locuri unde putem face schimb de bunuri. Eu mă ocup cu ţesutul. Iau păturile şi coşurile pe care le ţes şi le dau în schimbul unor alimente. Facem schimb de bunuri. Există acest drum comercial pe care mergem, pe care trec oamenii pe lângă noi. Nu e prea departe de tabăra noastră, de locul unde locuim. Uneori mai luăm lucruri de la ei.

Se referea probabil la şirul de oameni pe care l-a văzut la începutul sesiunii, la caravana care mergea pe drumul comercial.

D: Aşa încât reuşiţi să supravieţuiţi.

V: Supravieţuim, dar este greu.

D: Tu te ocupi de ţesut în majoritatea timpului?

V: Da. Eu ţes şi pun frumuseţe în păturile mele. Folosesc culorile pe care le găsesc. Pot să fac rost de lână. Sunt nişte oameni care au capre şi pot să fac pături. Încerc să introduc nişte modele, când am vopsele cu care să îmi colorez firele de lână. Pot să introduc în ţesătură desene care mă fac să mă simt fericită şi sper că-i vor face şi pe alţi oameni să fie fericiţi. Simt nevoia de a crea frumuseţe. Frumuseţea este importantă.

D: Cu ce servește soțul tău grupul mic din care faceți parte?

V: Are grijă de niște capre care-i aparțin, le duce în locurile unde poate să găsească apă. Uneori există iarbă verde pe care o pot mânca în jurul locurilor cu apă. Ia caprele și e plecat toată ziua. Uneori lipsește mai mult de o zi, fiind plecat cu caprele. Putem lua lapte de la ele. Pe unele le mâncăm. Asta mă doare, nu-mi place să le mâncăm, dar trebuie să supraviețuim. Trebuie să ne hrănim. Animalele sunt prietenele mele.

D: Asta înseamnă că ești singură multă vreme, nu-i așa?

V: Da. Așa e. Există și alți oameni, nu prea departe în această zonă. Dar nu mă simt izolată. El e plecat multă vreme. Eu îmi văd de țesut și de gândurile mele. Și asta e bine.

D: Și mai ai și copiii de care să ai grijă.

V: Da și îmi face plăcere să fac asta.

D: Se pare că nu ești prea fericită acolo.

V: E foarte multă muncă. Îmi dau seama cumva că viața trebuie să însemne mai mult decât lupta asta de supraviețuire și să am grijă de familia mea. Îmi iubesc familia și vreau să am grijă de ei. Dar o parte din mine știe că asta nu poate fi totul în viață. Uneori tânjesc să vizitez alte locuri, să fiu mai liberă. Trebuie să

mai există și altceva. Și cumva îmi amintesc... nu știu cum, dar îmi amintesc... că nu trebuie să fie mereu așa. (Plânge) Mă bântuie amintirile. Știu cât de grea e viața aici. Dar cumva știu că nu e nevoie ca viața să fie atât de grea. Într-un fel asta mă și ajută, faptul că îmi pot aminti că există lucruri care se pot petrece și că poate lucrurile se vor schimba din nou.

D: Cred că e derutant să știi asta, să nu-ți poți aminti cu adevărat.

V: Așa e. Așa e. Știu dar nu știu de ce știu. Nimeni altcineva nu pare să mai știe asta.

D: Ceilalți nu au aceste amintiri?

V: Nu par să aibă astfel de amintiri. (Plânge) De ce nu știu și ei asta? (Plângea de-a binelea) Uneori ei cred că eu sunt nebună. Ei cred că nu sunt sănătoasă la cap. (Plânge) Tot ce se gândesc ei este să facă pâine, să mănânce. Dar eu mă gândesc la lucruri. Nu știu de ce mă gândesc la aceste lucruri. Dar mă gândesc la alte lucruri. Și nu-mi dau seama de unde știu toate astea. (Plânge) Lucrurile au fost altfel. Oamenii trăiau în pace și eram fericită. Nu trebuia să muncesc atât de greu. (Plânge)

Unii oameni au amintiri din alte vieți și alte existențe. Ei nu știu de unde vin aceste amintiri care nu par să aibă bază în realitatea lor curentă, mai ales dacă au fost îndoctrinați de biserică. Amintirile pot fi foarte derutante și e ușor de văzut cum astfel de amintiri erau foarte neobișnuite pentru o femeie care trăia în mijlocul pustietății, care nu avea educație și nu fusese expusă la un alt mod de a gândi. Se pare că avea amintiri vagi din alte vieți, pentru care nu găsea explicație logică. Acest lucru îi sporea nefericirea și sentimentul de separare față de grupul

de care aparţinea. Această frustrare generată de dorinţa de a te potrivi într-un grup, de faptul că nu eşti înţeleasă, pare a fi existat de când există oameni care gândesc, pe acest pământ. Acest fenomen explică parţial dorul de a merge „acasă.”

D: E mai greu când ai astfel de amintiri.

V: (Plânge) Este greu, când oamenii cred că nu sunt sănătoasă la cap.

D: Dar tu știi că ai dreptate.

V: (Copleşită de emoţii) Uneori mă întreb dacă nu sunt nebună.

D: Eşti doar puţin diferită, asta e tot. Îţi aminteşti lucruri pe care ei nu şi le amintesc. Dar este în regulă. Cu mine poţi să vorbeşti. Eu înţeleg.

Am dus-o înainte în timp, la o zi importantă. Când toate zilele sunt la fel, de multe ori este dificil pentru clienţi să găsească ceva important, fiindcă viețile lor sunt atât de obişnuite şi de comune încât ceea ce consideră ei a fi important, s-ar putea să nu fie important pentru noi.

D: Este o zi importantă. Ce faci acum? Ce vezi?

Emoţiile dinainte au dispărut şi vocea i-a revenit la normal, la tonul din viaţa de zi cu zi.

V: Încep o zi ca celelalte. Mă scol, pregătesc masa pentru familie, dar totuşi aceasta este o zi pe care merită să ţi-o aminteşti. Astăzi voi întâlni pe cineva care îmi va schimba viaţa.

D: De unde ştii asta?

V: Încă nu ştiu asta, dar aceasta este ziua respectivă. Privind înapoi din perspectiva lui „aici”, aceasta este ziua când am întâlnit o persoană neobişnuită, care făcea parte dintr-o caravană comercială. Am mers acolo cu pături şi coşuri şi am întâlnit un om, pe drumul pe care-l urma caravana. El însoţea caravana pentru că mergea în acelaşi loc unde mergeau şi ei, dar nu era un negustor. Era un om mai în vârstă. (Cu un ton serios) Era cineva care ştia că există şi alte lucruri. Caravana s-a oprit o vreme. Atunci am ştiut că-mi pot aduce mărfurile pentru schimb. Urmau să rămână acolo peste noapte şi acest om călătorea cu ei. Era un om diferit, care era altfel decât ceilalţi. Era un om blând dar şi puternic, care avea învăţătură şi era foarte smerit. Nu semăna cu alţi oameni de pe această rută comercială, care credeau că tu eşti nimeni şi că ei sunt persoane importante şi atoateştiutoare. Acest om mi-a vorbit ca şi cum aş fi fost importantă. S-a uitat la mine şi mi-a vorbit. Mi spus „copila mea”. Mi-a vorbit despre alte lucruri, despre alte locuri, despre alte vremuri. S-a uitat la mine şi ştia totul despre mine, nici nu a mai trebuit să-i spun. A simţit durerea, a simţit confuzia din viaţa mea şi a văzut cum trăiesc. Adeseori mă întrebam: „Ce facem noi aici? Asta e tot ce există? De ce nu mai există alte lucruri în viaţa mea, pe care simt cumva că le-am avut altă dată?” Tânjeam după apă. Am auzit că în alte locuri este multă apă, dar nu am văzut asta niciodată. Vreau să fiu acolo unde este multă apă. Viaţa ar fi mult mai uşoară acolo. Iar el vorbeşte despre apă. (Plânge) Vorbeşte despre Apa Vieţii. Vorbeşte despre apă ca şi cum n-ar fi vorba despre apă. (Smiorcăie) Vorbeşte despre lucruri care mă pot elibera. E vorba despre cine sunt eu în interior. Îmi spune că dacă îmi pot aminti destul de bine atunci... o parte din mine poate merge în alte locuri, fără ca să mai iau trupul cu mine. Îmi spune că

acest trup nu sunt eu cu adevărat. Că pot să merg în diverse locuri şi nu trebuie să-mi fac griji că nu sunt bogată şi nu am mai multe oportunităţi în viaţă. Pot fi eu însămi, chiar aici unde sunt. Pot accesa alte lumi şi alte vremuri, pot să-mi vizitez prietenii pe care i-am cunoscut în alte vremuri şi în alte locuri. Îmi vorbeşte despre îngeri. (În şoaptă) Uneori am văzut lucruri, dar nu pot să vorbesc despre ele. Nu pot să-i spun nici măcar soţului meu, dar văd cum vin oameni făcuţi din lumină care-mi vorbesc şi atunci mă întreb dacă nu am înnebunit. Acest om îmi spune că acelea sunt fiinţe mari de lumină care mă iubesc şi îmi duc dorul, care au venit ca să mă viziteze. Că pot merge cu ei fără a călători în vreun alt fel. Simt că trebuie să o fac. Pot să merg cu ei, pot să vizitez oameni, pot chiar să mănânc tot ce vreau. Simt că aş putea mânca atunci tot ce vreau, dar presupun că nu va fi adevărat. Îmi place senzaţia că pot să iau cu mine în interiorul meu tot ce vreau, inclusiv multă învăţătură, pentru că mi-ar place să ştiu mai multe lucruri. (Iarăşi e copleşită de emoţii) Dar aici nu pot să ştiu mai multe lucruri, fiindcă nu mă poate învăţa nimeni. El îmi spune că aş putea face asta. (Plânge) Dar nu-mi vine să cred. Aş vrea să cred asta. Aş vrea să ştiu mai multe. Mă simt ca şi cum deja ştiu mai multe, dar de fapt nu-i aşa. E greu să explic. El îmi spune că pot să merg în diverse locuri, că mă pot întâlni cu aceste fiinţe mari de lumină pe care le văd, aceste fiinţe care par a fi făcute din flacăra unei lumânări sau aşa ceva.

D: Ei vin la tine când eşti singură?

V: Ei vin la mine noaptea, când toată lumea doarme. Uneori îi văd, uneori îmi vorbesc. Nu am încercat să le vorbesc şi eu, pentru că nu vreau să-i trezesc pe cei din jurul meu. Dar îi ascult. Atunci mă gândesc că poate am înnebunit. Vreau să-i aud dar... Uneori nu vreau ca ei să plece.

D: Şi acest bărbat înţelege aceste lucruri?

V: El înţelege aceste lucruri şi mă înţelege pe mine. El înţelege dorul meu, îmi înţelege frustrarea. Ştie că eu vreau să cunoasc mai multe lucruri şi îmi spune că

pot să merg în aceste locuri, unde poți avea acces la învățătură. Că pot face aceste lucruri pur și simplu fiind cea care sunt, acolo unde sunt, iar acest lucru mi se pare extraordinar de interesant și antrenant.

D: Sunt idei ciudate, nu-i așa?

V: Sunt idei ciudate. Nimeni nu vorbește despre astfel de lucruri.

D: Știi cine este acest om?

V: Îmi spune că a fost asociat cu o altă persoană. Că au îmbătrânit împreună. Îmi povestește de alte vremuri, de altă țară de unde a trebuit să fugă. Îmi spune că au trăit în țara mea mulți ani și li se apropie sfârșitul. Îmi vorbește despre alte vieți și îmi spune să nu îmi fie frică. Omul despre care vorbește este un om puternic, un om al păcii și al iubirii care a fost prietenul și protectorul lui mulți ani. Dar acum au obosit și tânjesc să se întoarcă acolo de unde au venit. Întotdeauna am știut că am venit din altă parte. El îmi spune că atunci când am terminat cu această viață ne vom întoarce acolo și asta este minunat, este frumos. Și el va face asta. El și maestrul său (așa îl numește el) vor merge acolo în curând. Se vor întâlni cu prietenii lor din alte locuri, cu care au fost împreună înainte de a intra în această viață. Dar el a învățat multe lucruri. Știe multe lucruri și a trăit multe experiențe, alături de cel pe care îl numește „maestrul său”.

Nu părea a fi vorba de Isus, pentru că „maestrul” era prea bătrân. M-am întrebat dacă nu cumva trăiau în Țara Sfântă. Poate era vorba despre unul dintre discipolii lui Isus, care călătoreau și predau învățături altor oameni.

D: Țara asta în care locuiești are un nume?

V: Este un nume legat de un fluviu pe care îl cunosc. Am auzit cum oamenii vorbesc de un mare fluviu, numit fluviul Indus. E ţara din jurul acestui fluviu, dar nu avem un nume pentru ea aici.

D: Acest bărbat ţi-a spus de unde a venit?

V: El a călătorit departe către vest. A vizit locul unde a trăit altă dată. A avut contacte importante cu oameni pe care trebuia să-i vadă acolo şi a vrut să comunice în continuare cu ei. E un loc îndepărtat, dar drumurile comerciale trec pe acolo şi el călătorește cu negustorii, pentru a fi protejat.

D: Da. Ziua în care l-ai întâlnit pe acest om a fost o zi importantă, fiindcă ai găsit în sfârşit pe cineva care te înţelege.

V: El va călători mai departe, dar mi-a lăsat un dar care nu-mi mai poate fi luat. (Plânge) El mă ajută să înţeleg. Îmi spune să permit acestor lucruri să vină la mine fără să opun rezistenţă, să găsesc modalităţi de a învăţa şi de a vizita alte locuri. Îmi spune cum să fac asta şi cum să-mi trăiesc viaţa aici. Că pot avea grijă de familia mea, că pot să fiu o soţie bună şi o mamă bună. Pot să ţes coşuri şi pături, dar pot fi liberă să merg în alte locuri unde să cunosc alte lucruri şi să mă hrănesc în acest fel.

D: Asta este foarte important. El ţi-a dat un mare dar.

Am dus-o apoi înainte, într-o altă zi importantă din viaţa ei.

V: (Oftat adânc) Mă pregătesc să părăsesc această viaţă. Trupul meu a îmbătrânit şi este slăbit. Încep să am viziuni. Am vizitat multe locuri de când l-am întâlnit pe acest om din Iudeea. Este din Iudeea, îmi spune el.

D: De acolo ți-a spus el că vine?

V: Era din Iudeea. Eu nu ştiu ce este Iudeea, dar sunt mult mai fericită acum la sfârşitul vieţii, pentru că el m-a învăţat multe lucruri. M-a învăţat cum să fiu liberă acolo unde sunt. Mi-a vorbit despre a-ţi părăsi corpul permanent, prin ceea ce noi numim „moarte”. Mi-a spus să nu mă tem. Am învăţat multe lucruri de la alţii pe care i-am contactat atunci, fiinţe mari de lumină care nu mor niciodată. Știu că mă aflu aici doar pentru puţin timp, că am alte lucruri de făcut, că am alte locuri în care să merg, alţi oameni cu care să interacţionez. Îmi părăsesc trupul fără frică.

D: Deci nu e nimic în neregulă cu trupul, este doar obosit?

V: Este doar obosit. Mi-am terminat termenul pe care trebuia să îl petrec aici. Familia mea, ce a mai rămas din ea, este tristă. Le spun să nu fie trişti, dar ei nu mă înţeleg. Oricum nu mă înţeleg, niciodată nu m-au înţeles. Ei se bucură că eu sunt mai fericită acum, în ultimii ani din viaţă, dar nu înţeleg de ce. Le spun să nu se întristeze la plecarea mea. Ei nu înţeleg de ce le spun asta. Am încercat să le transmit învăţăturile atât lor cât şi celorlalţi oameni, dar nu le-au primit foarte bine.

D: Întotdeauna ai fost diferită.

V: Așa am fost. Copiii mei se gândesc că poate am dreptate, fiindcă mă iubesc și mă respectă, dar sunt influențați de ceilalți din jur. Îmi pare rău să spun asta. Eu plec și sunt bucuroasă că plec. Știu că-mi pot supraveghea familia și copiii, în timp ce ei își vor vedea de viața lor. Îi pot supraveghea așa cum știu că și aceste ființe de lumină m-au supravegheat pe mine și m-au păzit.

Am dus-o în punctul în care și-a părăsit trupul (a murit) și am întrebat-o dacă îmi poate povesti cum a fost tranziția.

V: E foarte, foarte pașnică. Îi văd pe prietenii mei îngeri cum stau cu mâinile întinse și mă așteaptă. Mă simt tot mai ușoară și în cele din urmă plutesc către ei. Ajung în acest loc minunat al păcii și iubirii. Pace și iubire, lumină și libertate. Am un sentiment minunat că am revenit acolo unde aparțin, de unde simt că am plecat recent, ca și cum n-a trecut decât un minut. Viața mea mi s-a părut a fi atât de lungă și grea, dar acum pare că a durat doar un minut.

D: Dacă privești de sus viața pe care tocmai ai părăsit-o, o poți vedea dintr-o perspectivă diferită. Ce scop a avut această viață?

V: A trebuit să învăț cum să integrez această dimensiune cu dimensiunea pământeană, cum să încorporez cunoașterea tărâmurilor înalte în viața mea și în lumea de zi cu zi de pe Pământ. Este o problemă pe care încă nu am învățat să o stăpânesc. Am învățat mult în această viață și a meritat să trec prin toată durerea, ca să învăț că acest lucru se poate face. În final cred că am integrat toate astea cu succes.

D: Deși ai întâlnit multă opoziție și ai fost ridiculizată.

V: Întotdeauna va exista opoziție, în viața de pe Pământ. Când îți aduci amintirile și cunoașterea din dimensiunile înalte, îți amintești viața dinaintea acestei vieți. Știi că mai există și alte lucruri și nu te limitezi doar la ceea ce se află în fața ta. Întotdeauna vor fi oameni care trăiesc numai la acest nivel, care-i vor lovi pe cei care îndrăznesc să se gândească la altfel de lucruri. Asta mă va ajuta și în viețile din viitor fiindcă în orice viață voi merge, întotdeauna va exista rezistență.

D: Dar nu-i mai greu să ai aceste amintiri, atunci când te afli în lumea fizică?

V: Se pare că întotdeauna voi avea aceste amintiri. Mi se spune că eu nu pot uita complet. Asta mă va ajuta să mă pregătesc și să integrez astfel de lucruri, pentru că am ales la nivel înalt să nu uit lucrurile complet. Să nu trec complet dincolo de voal. Eu am ales asta. Și alegând asta, a trebuit să învăț cum să integrez aceste informații.

D: Dar nu e mai greu să trăiești într-o viață, când ai astfel de amintiri?

V: Este greu dar din perspectiva înaltă, am ales să am anumite dificultăți în această viață din planul fizic, fiindcă ele mă ajută să cresc spiritual. Nu e important cât de ușoară îmi este viața. Singurul lucru important este cât de mult cresc. Și asta e calea pe care am ales-o eu pentru a crește. Nu am coborât într-o viață fiind complet oarbă și surdă față de imaginea mai largă a lucrurilor. Am ales să nu uit ce anume am venit aici ca să fac. Am venit cu amintirea lucrurilor pe care trebuie să le învăț. Uneori durează o vreme ca să adun toate piesele la un loc și să-mi amintesc ce înseamnă asta și ce anume trebuie să fac și cum fac. Dar aceasta este calea pe care am ales-o atunci când m-am consultat cu bătrânii, în

viaţa dintre vieţi.

D: Da. Dar asta îţi face viaţa mai grea.

V: Viaţa este mai grea. Am ales această cale, prin care spiritele trec prin dificultăţi.

D: În toate viețile tale vei ține minte mai mult, în comparație cu alți oameni.

V: Așa e. Voi ști lucruri, îmi voi aminti lucruri, iar asta mă va ajuta să-mi amintesc cine sunt și ce am venit să fac în această viață. Eu simt că dacă trec prin aceste experienţe dificile, voi realiza mai mult decât dacă trăiesc viață după viață, uitând ce am venit aici să fac și cum să o fac. Așa încât am venit cu amintiri parțiale, destul cât să mă impulsioneze, să știu că există lucruri care trebuiesc învățate și făcute, să știu că există mai mult. M-am temut foarte mult că mă voi pierde și voi uita ce am venit să fac aici, că voi pierde ocazia și îmi voi irosi timpul, că ar fi posibil să le fac rău altor oameni și să-i stânjenesc pe calea lor de evoluție. Așa încât am ales să păstrez mai multă înțelegere și lumină, deși e foarte greu pentru mine să integrez aceste lucruri. Dar am prieteni care au venit alături de mine în mai multe vieți și am făcut o înțelegere cu ei, ca să ne ajutăm între noi, ca să ne amintim. Așa s-a întâmplat și cu acest om minunat pe care l-am întâlnit în calea mea. El a știut și la fel am știut și eu înainte să intrăm în aceste vieți, că ne vom întâlni. A fost o promisiune karmică. Am făcut astfel de înțelegeri și cu alți oameni, în alte vieți. Eu îmi aminteam suficient de multe lucruri ca să pun întrebări și ei urmau să mă ajute să găsesc răspunsurile.

D: Deci în orice viață vei merge, întotdeauna vor exista acolo astfel de oameni pe care să-i întâlnești.

V: Întotdeauna vor fi. Nu sunt niciodată singură. Am mulți prieteni, cunoștințe din trecut sau oameni care au fost asociaţi cu mine. Cu toții cunoaștem pericolul de a te pierde în mlaștină și avem un sistem de siguranță.

D: Ce vrei să spui prin sistem de siguranță?

V: Poate că mergând într-o viață voi uita totul, dar am prieteni iubitori care vor merge și ei în această viață, pe care îi voi întâlni. Ne-am promis că ne vom reaminti unul altuia cine suntem, ca să ne amintim ce știam. Dacă unul din noi își amintește ceva și altul își amintește altceva, ne vom ajuta unul pe celălalt. Stabilim un fel de „coduri”. Dacă unul își amintește o frază sau o propoziție, asta va declanșa în cealaltă persoană lucruri care vor deschide calea amintirii și a cunoașterii.

D: Știți cum să vă identificați unul pe altul?

V: Facem un anumit lucru pentru celălalt. Nu este un cod la nivel conștient. Sunt lucruri stabilite dinainte pe care le spune cineva, și când spui acest lucru se va descărca un volum întreg de informații. Ne vom întâlni atunci când eu sunt gata sau tu ești gata. Și vom face asta unul pentru celălalt. E ca un sistem de siguranță pe care-l stabilim atunci când intrăm într-o viață în care ne temem că vom uita lucruri.

D: Și te întâlnești întotdeauna cu acești oameni, în diferite vieți. E corect ceea ce spun?

V: Afirmația este corectă. Îmi ia ceva „timp” (cum spuneți voi) după o viață, ca

să mă odihnesc şi să mă gândesc la tot ce am învăţat şi la lucrurile pe care nu le-am învăţat.

D: Ca să asimilezi experienţa, da.

V: Ca să asimilez este un cuvânt bun. Îmi ia ceva timp să fac asta şi apoi sunt liberă să fac ce aleg. Pot să aleg multe căi, de exemplu să intru în altă viaţă. Am ales să intru în altă viaţă destul de des, cu intervale când mergeam la învăţătură înaltă sau făceam diverse lucruri pentru alţii, în lumea spiritului. Uneori doar petrec timpul lucrând cu alţii care se află în planul terestru, îi vizitez şi îi inspir. Şi mai există şi tovarăşii mei de suflet, pe care-i vizitez în diverse vieţi. Petrec timp cu ei şi în starea de vis le şoptesc diverse lucruri, îi influenţez, îi păzesc. Uneori merg în vizită în alte zone ale învăţării, alteori doar mă relaxez, dar întotdeauna va veni un timp când mă voi consulta cu cei pe care eu îi numesc „bătrânii”.

Am dus-o apoi pe Virginia înainte în timp lăsând în urmă cealaltă entitate, ca să-i pun întrebări despre viaţa din prezent. Subconştientul a întâmpinat dificultăţi în a lăsa cealaltă personalitate în trecut.

V: E ca şi cum Virginia ar fi şi acum femeia din ţara aceea aridă, care acum este India. E ca şi cum ea ar fi acea persoană acum. Aceasta este o comparaţie pe care aş vrea ca ea să o înţeleagă. La fel ca persoana aceea, ea se află la un anumit nivel şi străinul care a trecut prin zona sa (Atenţie! El nu se trăgea din zona din care era ea), doar trecea pe acolo pentru scurtă vreme, ca să cunoască oamenii... Mai sunt şi alţi oameni care sunt ca acest călător, care au venit să-i aducă înţelegere şi iluminare, arătându-i cum să se privească pe sine, ca să descopere libertatea şi să îşi amintească cine e.

D: De asta a ales subconştientul să îi arate această viaţă?

V: Este o comparație. Și în viața de acum ea este o femeie care muncește din greu. Face o muncă grea și întâmpină uneori probleme în integrarea cunoașterii din viața sa de zi cu zi, de la locul de muncă. La locul său de muncă există oameni care nu vor să audă nimic despre latura sa mistică (Virginia este asistentă medicală într-un spital mare) și acest lucru este adeseori frustrant. Există ființe care vin la ea noaptea, ca să o învețe alte lucruri, care o duc pe alte tărâmuri și îi arată multe lucruri. Aceasta este modalitatea sa de a crește în viața de acum. A fost de acord să meargă pe această cale și să se întâmple aceste lucruri, ca să-și amintească faptul că mai există și alte lucruri, în afară de ceea ce există aici și acum și de munca din fiecare zi, că se întâmplă lucruri la diverse nivele. S-a făcut această înțelegere, înainte ca ea să coboare în această viață. Ea are multe lucruri de făcut în această viață. Are multă karma de reglat și țelul său a fost să ajute oamenii să-și amintească cine sunt ei. S-a temut că va uita cine este și nu va mai putea să se ajute pe sine însăși sau să ajute pe altcineva.

În timpul meditației și a visurilor sale, Virginiei i-a apărut o entitate pe care a numit-o „Heperon”. Ea a dorit să afle dacă aceasta este o entitate reală și dacă da, cine era ea.

V: Heperon este o parte integrală din ființa sa. Ea nu s-ar fi oferit să vină ca voluntar pe Pământ, dacă nu ar fi știut că „tovarășul său de suflet” (cum îl voi numi) – această persoană foarte dragă din grupul său de suflete de pe altă planetă, va fi cu ea. El a asigurat-o că în cadrul acestei înțelegeri, ea va coborî pe Pământ și el o va păzi. La un anumit nivel, va fi mereu cu ea. El este ceea ce voi numiți o ființă „multidimensională”. El poate face multe lucruri în multe dimensiuni și o poate supraveghea și pe Virginia și face parte din viața ei. Existența ei pe Pământ se face cu această cunoaștere pe care Heperon o supraveghează de sus, am putea spune. El poate fi în multe locuri în același timp. El este ceea ce voi numiți un înger. El este pentru ea un înger.

D: Deci este foarte important în viața ei.

V: Această conectare este foarte importantă. Este în centrul vieții sale pe Pământ.

D: Asta e foarte bine. Ea mai are câteva întrebări. Dorea să afle dacă are vreo legătură cu Isus.

V: A existat un incident în Kaşmir, unde a întâlnit un tânăr care era Isus. Ea era o preoteasă pe vremea aceea, iar Isus călătorea cu unchiul său Iosif şi studia cu învățători înțelepți. A fost o întâlnire reală şi este o amintire foarte adevărată şi profundă. Amintirea păcii şi seninătății de atunci a ajutat-o în multe feluri, în viaţa sa curentă. Dacă se acordează la această amintire a sufletului şi la pacea şi iubirea care emană din ea, acest lucru va acționa ca o forță de stabilizare în viaţa sa. El este ca o stâncă şi o ancoră de iubire şi pace. Există această cunoaştere internă. Viaţa care s-a revelat astăzi în această sesiune, a fost următoarea încarnare a Virginiei.

D: După viaţa din Kaşmir?

V: După cealaltă viaţă, da. Acel bărbat (acesta nu e un lucru în general acceptat)... dar acel bărbat care a învățat-o acele lucruri minunate, a trăit o viaţă lungă alături de Isus.

D: Mi-am dat seama că nu era Isus, pentru că era mai bătrân.

V: El a fost un tovarăş al lui Isus. Şi purta în el cunoaşterea, astfel încât se poate spune că Isus a avut contact cu viaţa sa de două ori.

Am încheiat sesiunea punând întrebări despre problemele fizice ale Virginiei. Acestea erau cauzate de munca sa neîntreruptă în atmosfera negativă din spital, unde rămânea chiar și după ce nu mai era nevoie de ea acolo. Ea vroia să ajute oamenii, dar energiile din acel mediu o secau de forță și de viață. Venise vremea să lucreze în altă parte. Ea va putea în continuare să ajute oamenii. Va putea lucra cu cei aflați în pragul morții, dar trebuia să părăsească spitalul, fiindcă era un mediu prea nociv pentru ea.

CAPITOLUL 16

În căutarea înțeleptului

Aceasta este o nouă sesiune pe care am făcut-o la Clearwater, Florida, când țineam o prezentare la o expoziție, în luna octombrie 2002. Are legătură cu un înțelept, dar este un înțelept din altă categorie.

Când Nancy, clienta mea, a coborât de pe nor, s-a găsit stând cu picioarele goale pe un pietriș cu pietricele ascuțite, cu bucățele de rocă sfărâmată. Se simțea incomod și s-a simțit și mai rău când s-a văzut că stătea pe marginea unei faleze. A văzut că era un bărbat tânăr, cu păr brunet tuns scurt și purta o vestă groasă matlasată și pantaloni făcuți dintr-un material aspru. „Mă aflu aproape de marginea falezei. Simt că vreau să mă îndepărtez de margine, dar mi se spune să nu mă întorc. E cineva în spatele meu. Vreau să fug”, spuse ea cu un oftat adânc. „Vreau să fug. De ce mă obligă să fac asta?” Răspunsul i-a venit ca o revelație: „Ei încearcă să mă sperie.”

Am întrebat-o dacă dorea să se întoarcă, să vadă cine era în spatele ei. „Sunt mai mulți inși. Simt că dacă mă apropii de margine am să alunec și am să cad. Iar ei mă obligă să stau în picioare ca și cum ar vrea să mă învețe ceva, să-mi aplice o lecție. Dar eu nu înțeleg care este lecția. Sunt oameni foarte mici de stat, cu păr deschis la culoare, aproape alb. Eu sunt mult mai mare decât ei și mai înalt cu aproximativ 30 de centimetri. Tenul meu are o culoare diferită, sunt mai închis la ten. Ei sunt foarte deschiși la culoare. Sunt diferiți față de mine. Simt că eu călătoream și am trecut prin satul lor. Ei se tem de mine. Nu știam unde mă aflu. Pur și simplu am dat peste acest loc. La început am crezut că erau doar niște

copii, fiindcă ei nu au arme. Dar cumva m-au forțat să vin aici.”

D: Ce fel de sat au ei?

N: Hmm. Văd că ei pot să se ascundă. Nu știu cum să explic asta, dar pot să dispară. De asemenea își pot ascunde locuințele. Le fac să se topească în mediul înconjurător, în natură. Când l-am văzut la început, am crezut că-i un sat de copii. Locuințele aveau acoperișurile de iarbă, erau ca niște colibe micuțe. Dar nu era înfățișarea lor reală. Era un camuflaj pe care îl foloseau. Nu așa arată casele lor. Era un truc și parcă se jucau cu mine. E foarte derutant.

D: Asta ai văzut când ai intrat în sat?

N: Da. Am văzut colibele micuțe cu acoperișuri de iarbă și ei arătau ca niște copii care se joacă. În realitate, casele lor sunt ascunse. E un fel de camuflaj. Le ascund în panta dealului. E ciudat. Nu știu cum arată locuințele lor cu adevărat. Știu doar că sunt ascunse.

D: Ai venit de departe până aici?

N: Am urcat sus în munți.

D: Acolo se află locuința ta?

N: Nu. Eu doar treceam pe aici. E la o altitudine foarte înaltă. Doar călătoream pe aici. (Oftat adânc) Eu vroiam să merg departe, la răsărit. Asta era intenţia mea de călătorie. Am auzit povestiri despre un om cu puteri magice ,pe care doream să-l văd. El se află departe în munți. Undeva foarte sus. Un om care are puteri magice, un om sfânt. Am auzit povești despre el și doream să-l găsesc.

D: Se pare că urma a fi o călătorie lungă.

N: Foarte lungă. Credeam că va dura un an sau mai mult ca să ajung acolo. Aveam provizii, dar oamenii ăştia mi le-au luat.

D: Acolo unde locuiai tu ai avut o familie?

N: Simt că eram singur.

D: Deci erai liber să călătorești dacă doreai? (Da). Trebuia să mergi mai departe și ai dat peste acest sătuc?

N: O, da. Mult mai departe. Eu călătoresc de multă vreme. Am ocolit latura muntelui. Nu eram atent. Peisajul era atât de frumos şi apoi deodată am văzut aceste colibe şi am auzit oamenii din interiorul lor. Am crezut că sunt nişte copii care se joacă, dar i-am speriat. Am privit în interiorul locuinţelor şi i-am speriat. Se pare că e un loc unde nu vine nimeni. Este un loc ascuns, un loc secret.

D: Deci i-ai înspăimântat, fiindcă nu trebuia să fii acolo.

N: Da. Nu pot să comunic cu ei prin cuvinte. Ei nu înțeleg ce le spun. Încerc să le spun că nu le voi face nici un rău, dar ei nu înțeleg.

D: Ai spus că ți-au luat proviziile?

N: Da. Aveam nişte pungi din piele, agățate de mine cu curele. (Face mişcări cu mâinile, indicând ceva agățat de umeri) Și curelele astea erau legate de-a curmezişul trunchiului meu. Aveam o pungă mare cu apă şi nişte uscăciuni. Și din când în când mă opream şi făceam rost de mâncare pentru călătorii. Mă opream în diverse locuri, unde oamenii îşi împărțeau hrana cu mine. Dar locul ăsta e diferit. Oamenii ăştia arată altfel. Sunt foarte palizi şi mici de stat, cu pielea foarte deschisă şi părul aproape alb.

D: Trăsăturile lor sunt diferite?

N: Da. Aşa este. Toţi au aceleaşi trăsături. Ochii lor sunt diferiţi. Nu sunt albaştri nici verzi, au amândouă culorile cumva, sunt aproape turqoaz, un verde albăstriu. Trăsăturile lor sunt mici şi ascuțite. Au nasul foarte mic şi o bărbie micuță. Trăsături delicate şi ascuțite.

D: Arată a fi bărbați sau femei?

N: Văd nişte tineri, care par a fi copiii lor. Sunt alături de ei. Există şi parteneri

adulţi. Au şi familii. Sunt organizaţi în familii, dar părinţii arată foarte asemănători.

D: E greu să distingi ce sex au? (Da) Ai încercat să-i împiedici să-ţi ia proviziile?

N: Nu. Stăteam doar acolo liniştit, foarte liniştit, iar ei au venit la mine şi mi le-au luat. De ce mi-au luat pantofii? (Era uimită de propria sa reacţie). Pur şi simplu i-am lăsat să o facă. Am stat acolo fără să fac nimic. Asta e foarte ciudat. Am stat acolo foarte liniştit şi ei au venit la mine pe cărarea asta cu pietre ascuţite, care îmi rănesc picioarele. (Se crispează de durere) Mi-am rănit picioarele. (Are o revelaţie) O, era locul lor secret. Nu trebuia să-l descopere nimeni, iar eu i-am descoperit. Ei nu vor să-mi facă rău, dar nu mă pot lăsa să plec fiindcă se tem că voi aduce alţi oameni aici, sau voi vorbi despre ei. Dar eu nu am să spun nimănui. Am încercat să le spun că nu voi spune nimic. (Oftat adânc) Vreau să scap de pe faleză. Ei stau în spatele meu, la depărtare. Ei nu mă ating, nu au arme, dar gândurile lor mă împing peste margine. (Cu un ton sever) Dar eu rezist. Nu am să-i las să-mi facă asta. (Cu hotărâre) Am să mă întorc. Ştiu că pot face asta. Am să mă întorc cu hotărâre. Şi am să le spun să înceteze. Încetaţi! (Respiră adânc, îşi ridică mâna cu palma înspre ei) Le spun să înceteze. (Oftat de uşurare) Iar ei încetează. Eu sunt foarte ferm. Nu am să-i las să-mi facă asta. Credeam că dacă fac ceea ce vor ei, au să vadă că nu intenţionez să le fac nici un rău. Dar acum îmi dau seama că trebuie să le spun să înceteze. Nu am să-i las să mă oblige să fac asta. Unul din ei îmi aduce acum proviziile şi pantofii. Mi le înmânează, ca să îmi pot continua drumul. Le pare rău că s-au purtat aşa. Îşi cer scuze. Ei nu vorbesc, dar eu pot simţi ceea ce simt ei. Simt că le pare foarte rău că s-au purtat urât.

D: Ai reuşit să le comunici că vei păstra secretă existenţa lor?

N: Da. Când m-am întors şi le-am spus să înceteze. Eram foarte furios. M-am simţit foarte puternic. Le-am spus că nu le voi face nici un rău şi nu voi dezvălui

nimănui existența lor, dar nu-i voi lăsa să mă facă să sar în prăpastie. Le-am spus că era o greșeală, iar lor le-a părut rău pentru cum s-au purtat.

D: Poate că ei credeau că doar așa se puteau proteja.

N: Erau foarte speriați. Iar acum eu plec. Urc dealul. (Oftat adânc) Ei mă privesc cum plec și încep să plece și ei. Mă opresc în vârful dealului. Îi văd cum coboară. Of, am scăpat. Sunt în siguranță. Îmi continui drumul. Dar e foarte ciudat. Știu că ei nu trebuiau să fie acolo, fiindcă ei sunt altfel. Fiindcă ei nu aparțin aici, în acest timp.

D: În acest timp?

N: Ei nu aparțin în acest timp. (Se gândește cum să-mi explice) Simt că ei vin din alt timp. Ei vin din viitor. Vin de foarte departe din viitor. Pur și simplu am dat peste ei aici. Simt că ei se află aici de multă vreme, pentru că au simțit că sunt în siguranță în acest loc. Nimeni nu trebuia să-i descopere aici.

D: De ce ai sentimentul că ei vin din viitor?

N: Nu știu. Știu doar că vin din viitorul îndepărtat. Ei nu sunt din acest loc și din acest timp. Ei nu sunt de aici. Ei au crezut că vor găsi o ascunzătoare bună aici.

D: Mă întreb de ce anume se ascund.

N: Nu știu.

D: Dar oricum, i-ai înfruntat.

N: Da. Sunt în regulă. Am scăpat. (Oftat de ușurare) Mă bucur să-mi continui drumul. Aștept cu nerăbdare să întâlnesc acel om deosebit. Știu că îl voi întâlni pe înțelept.

Am dus-o apoi pe Nancy mai departe în viitor, într-o zi importantă.

N: (Zâmbește) Mă aflu aici. Sunt emoționat. Am întâlnit mulți oameni în călătorie. Am auzit povești despre acest om, tot timpul. Simt că sunt mai bătrân.

D: Dar nu ai mai întâlnit pe nimeni atât de ciudat ca omuleții aceia micuți.

N: Nu. (Râde) Asta s-a întâmplat o singură dată.

D: Înșeleptul locuiește într-un oraș?

N: Nu. El locuiește sus în munți, dar toată lumea din oraș îl cunoaște ca pe un om sfânt. Mă aflu într-un fel de piață.

D: Știi numele orașului? Ai auzit pe cineva rostindu-l?

N: Pare a fi în munții Himalaia. Este un nume pe care îl folosesc ei, dar orașul se află la o înălțime mai mică. (Puteam să văd că se străduia să-și amintească numele) Nu cred că ăsta-i numele pe care-l folosesc ei, dar îmi vine să spun Katmandu, deși cred că este un nume recent. Nu cred că era numit așa pe vremea mea. Sunt mulți munți înalți împrejur. Orașul se află la o înălțime mare, dar e mai jos de locul unde se află înțeleptul.

Când a vorbit despre munții Himalaia, m-am gândit imediat la Tibet. Am căutat într-o enciclopedie și m-a mirat să descopăr că localitatea Katmandu se află în Nepal, pe un platou la 4000 de picioare deasupra nivelului mării, înconjurat de munți foarte înalți. Lanțul muntos Himalaia are cei mai înalți munți din lume și formează granița nordică a Nepalului și a Chinei. Eu nu știam că munții Himalaia ajung atât de departe. Și cred că nici Nancy nu știa acest lucru. Ar fi fost mai firesc ca ea să spună că se afla în Tibet, când se gândea la munții Himalaia. Se pare că această amintire este reală, fiindcă nu corespunde la fantezia pe care ar fi creat-o mintea noastră conștientă. Omuleții ciudați nu se potriveau nici ei în acest cadru, dar toate astea au primit răspuns, înainte să se termine sesiunea.

D: El se află mult mai sus. Îl cunoaște cineva pe acest înțelept?

N: Da. Este o persoană specială, de la care eu simt că pot să învăț. (Pauză lungă) Trebuie să mă odihnesc aici și să mă spăl. Călătoresc de multă vreme. Simt că trebuie să mă odihnesc puțin și să-mi ajustez corpul la altitudinea înaltă. Nu cred că sunt îmbrăcat destul de călduros. Trebuie să-mi mai pun pe mine niște haine, pentru că altitudinea e foarte înaltă și este frig.

M-am hotărât să o duc mai departe în viitor până în clipa în care a urcat pe munte, ca să-l găsească pe omul pe care îl căuta.

D: Ți-au spus unde este el?

N: Știu unde este. Simt cum mă atrage înspre el... cum mă cheamă. El știe că vin și îmi arată drumul. Simt cum mă atrage tot mai în sus. Aici panta este foarte abruptă și îmi este foarte frig.

Tremura. Până și vocea îi tremura. I-am dat instrucțiuni să nu simtă nici un disconfort fizic.

D: Este și zăpadă?

N: Nu. E doar foarte abrupt. Nu e iarna, dar bate vântul. Mă aflu acum pe un teren plat. Văd o peșteră. El este în interior. E întuneric și liniște, dar sunt lumânări înăuntru. Mă opresc o clipă și ochii mi se ajustează la lumina din interior. El este aici.

D: Poți să-l vezi? (Aprobă din cap) Cum arată?

N: (Respiră adânc) Văd silueta unui om, dar este format din energie, nu are corp solid. (Râde pe neașteptate) Îmi spune că el este întruparea a mai mulți oameni sfinți. Îmi arată mai întâi un sfânt în haine zdrențăroase, într-un fel de robă lungă și maronie, cu păr murdar și încâlcit și cu o barbă lungă închisă la culoare. Apoi deodată se transformă într-o ființă curată și pură și văd că e format din mai multe

ființe, nu este doar o singură persoană. Are în el mai multe suflete. Este compus din... (întâmpină dificultăți în găsirea unui termen potrivit)

D: Este un compus?

N: Da. Un compus din suflete. E foarte strălucitor. Arată ca o lumină strălucitoare, dar are forma unui om. Este amândouă – om și lumină. Se poate transforma dintr-un om într-o formă umană din lumină strălucitoare, o lumină aproape orbitoare.

D: De asta poate să trăiască într-un loc atât de ciudat, pentru că nu are corp solid?

N: Da. El se poate ajusta oriunde, în orice mediu înconjurător care nu-l afectează.

D: Dacă vin alți oameni, îl vor vedea așa?

N: Doar puțini oameni vin la el. Oamenii știu că el este aici, dar puțini călătoresc ca să-l vadă. (Pauză) Trebuie să ai o chemare pentru asta. El te cheamă.

D: Mă întrebam dacă a mai venit cineva din sat. Și dacă l-ar vedea ca pe o ființă umană, sau așa cum îl vezi tu.

N: Ei ştiu că nu pot să vină. Trebuie să fii chemat pentru asta. Ei ştiu că el este aici, dar sunt puţini cei pe care îi cheamă. El poate exista în mai multe locuri, în acelaşi timp.

D: Dar tu a trebuit să faci călătoria asta aici? (Da) Nu l-ai fi putut găsi în altă parte?

N: Nu. A trebuit să vin aici. Aici a dorit el ca să vin. Călătoria a fost foarte importantă. El a trebuit să ştie că eu credeam în el. A trebuit să ştie că eram vrednic de... Să ştie că am avut o chemare suficient de puternică în mine.

D: Fiindcă altminteri ar fi putut să ţi se arate oriunde. (O,da) Dar trebuia să ştie că ai determinarea şi puterea de a călători atât de departe, ca să îl găseşti. (Da)Ce anume te-a făcut să ai această determinare?

N: Doar simţeam pur şi simplu că trebuia să ajung aici. Am fost atras către el. Simţeam că este ceva ce trebuie să învăţ de la el. Nu puteam să nu vin. A trebuit să vin. Urma să fac asta. Nu îmi păsa cât va dura ca să ajung aici, dar trebuia să-l întâlnesc.

D: Dar în viaţa ta normală, atunci când ai început, erai şi tu un om sfânt sau erai o persoană normală?

N: Asta a fost cu atât de mult timp în urmă. Am fost un fel de ucenic. Nu-mi plăcea. Făceam asta pentru că... trebuia să fac şi eu ceva. Lucram cu mâinile, eram un fel de zidar cred. Învăţam să fac diverse lucruri, Eram tânăr.

D: Apoi ai simțit această chemare către acest om, deşi nu avea nici un sens.

N: Da. Știam că trebuie să-l găsesc. Eu nu eram ca ceilalți. Simțeam că nu aparțin acolo, în localitatea aceea. Simțeam că sunt diferit. Oamenii erau foarte săraci şi foarte murdari şi munceau tot timpul. Erau buni cu mine, dar nu cred că aparțineam de acel loc. Cred că doar m-am oprit acolo o vreme, pentru că nu știam unde să merg. Știam că trebuie să-l găsesc pe acest om. Nu știam în ce direcție să merg. Știam că dacă rămân pe calea către el, îmi va oferi tot ce era necesar. Că putea să-mi dea hrană şi mâncare, dar trebuia să rămân pe calea către el. Puteam să mă opresc oricând dacă doream pentru o vreme, dar eu nu doream să mă opresc.

D: Acum că l-ai găsit, ce vei face?

N: El trebuie să mă învețe multe lucruri.

D: Vei rămâne cu el?

N: Da, pentru o vreme, până va veni momentul să plec. Sunt singurul care a rămas aici la el. Suntem doar noi doi. Nu mai e nimeni altcineva.

D: Nu mai are alți studenți.

N: Nu. Doar eu. El m-a chemat de foarte, foarte departe.

D: Ce anume trebuie să te învețe?

N: (Pauză lungă) Voi deveni unul din copiii lui. Și făcând asta, voi putea împărtăși cu alții învățăturile lui. Învățăturile celor mulți vin din Unicul. Eu încerc să înțeleg, deși mai am multe lucruri de înțeles. Va dura mult timp. Voi sta mult timp cu el, ca să înțeleg lucrurile pe deplin. El are multe lucruri pe care să mi le predea.

Am simțit că asta va dura multă vreme, așa încât l-am dus în viitor. „De câtă vreme te afli aici?”

N: (Oftează adânc) A trecut iarna acum a venit primăvara. Sunt aici de ceva vreme. (Râde) Fața îmi este acoperită de păr. (Am râs) Și părul de pe cap s-a lungit. Simt că sunt mai bătrân. Sunt încă tânăr, dar mă simt mai bătrân. Aproape a venit vremea să plec.

D: Ce te-a învățat? Ce învățături ai primit de la el?

N: (În șoaptă) Atât de multe! El îmi spune că dacă voi avea nevoie de informații, ele vor fi acolo. Dar mă trimite în drumul meu cu cunoașterea adevărului, a simplității, a învățăturilor lui Cristos, a învățăturilor multor înțelepți, ale lui Budha, a învățăturilor celor mulți care sunt la fel. Ei păstrează aceleași adevăruri.

D: Toți oamenii înțelepți.

N: Isus nu a fost singurul. Au fost mulți învățători. Au existat și învățătoare femei, care aveau această energie christică.

D: Abilitățile și cunoașterea.

N: Da. Aproape a venit timpul să plec, ca să împărtășesc adevărul cu alți oameni.

D: L-ai întrebat vreodată de unde vine și ce este? Ai spus că nu era uman, că nu avea corp solid.

N: O, eu știu asta, nu trebuie să îl întreb. El este Energia Christică. El este energia lui Dumnezeu manifestată în diferite locuri, pe toată planeta.

D: El cum anume ți-a predat învățăturile sale?

N: Am dormit multă vreme. Așa s-a întâmplat, în timp ce dormeam.

D: Ai absorbit cunoașterea, pur și simplu. Ai absorbit e un cuvânt potrivit?

N: Da. Așa e. Am absorbit-o. Iar acum trebuie să plec. Sunt foarte bucuros.

D: Nu-ți pare rău că pleci?

N: Nu, fiindcă știu că el este întotdeauna cu mine.

D: Nu pierzi niciodată contactul cu el?

N: (Răspunde emoționat) Nu. El face parte din mine.

D: Pentru că a pus toată cunoașterea și informația, înăuntrul tău.

N: Da. Și e o mare bucurie.(E copleșită de emoții și aproape plânge) Cobor cu grijă panta muntelui. Am grijă unde pășesc, pentru că sunt foarte multe pietre și e foarte abruptă. Când ajung în sat, sunt întâmpinat de toată lumea cu flori, muzică și dans. E sărbătoare.

D: Sărbătoresc faptul că te-ai întors printre ei?

N: Da. (Zâmbește) Totul e foarte festiv, culori, muzică, banchet. Rămân acolo o vreme. Mi se aduc haine și provizii. Sunt onorat. După o vreme simt că trebuie să plec. Nu știu exact unde. (Chicotește) Trebuie să călătoresc și să întâlnesc oameni. Simt că trebuie să merg spre sud.

D: Să te îndepărtezi de munți?

N: Da. Mai departe spre sud. Nu știu exact ce voi face, dar știu că trebuie să îi urmez învățăturile și să vorbesc cu oamenii.

D: Să împărtășești ceea ce te-a învățat el? (Da) Crezi că va fi bine?

N: Da. Știu că va fi. Sunt fără teamă. Vor avea grijă de mine. Fără teamă.

L-am dus înainte în timp într-o zi importantă, fiindcă știam că această călătorie poate dura mult timp.

N: Este ziua morții mele. Sunt foarte bătrân. Au fost multe nunți și multe binecuvântări. Mulți oameni pe care i-am iubit, mulți oameni pe care i-am influențat. Sunt mulțumit de viața mea. Am mulți copii și nepoți, mulți oameni care mă iubesc. S-au adunat în jurul meu, dar eu sunt gata să plec.

D: Ai reușit să dai mai departe cunoașterea, către alți oameni?

N: Da. Venea, era la dispoziția mea când aveam nevoie de ea. Când vorbeam, când spuneam povestiri și fabule.

D: Şi nu te-ai îndoit niciodată. Ştiai că va fi acolo, când ai nevoie de ea. (Da) În ziua morţii tale, ce anume a făcut corpul să-şi oprească starea de funcţionare?

N: A venit vremea să plec. Sunt doar bătrân şi obosit, iar el mă cheamă. Mă cheamă iar. E timpul să mă odihnesc. Îmi spune că l-am servit bine şi acum a venit timpul pentru răsplată. Iar eu sunt foarte fericit. (Un oftat de mulţumire) Simt pace. Ştiu că voi pleca în curând.

D: Să mergem acolo unde se întâmplă asta. Ce se întâmplă când treci dincolo?

N: (Oftat adânc) Eu doar... doar am plecat. (Chicoteşte) Am plecat. Simt o mişcare, văd lumină, mă aflu acolo şi am plecat. (Râde) E foarte uşor.

D: E cineva cu tine?

N: Simt prezenţa câtorva care au venit să mă însoţească, dar de fapt nu am nevoie de ajutorul lor. Pentru că mi s-a spus cum să fac asta înainte. Erau acolo în caz că aş fi avut nevoie de ei. Dar eu pur şi simplu am alunecat afară din această lume şi am plecat.

D: Spui că el te chema ca să-ţi primeşti răsplata. Ce răsplată vei primi?

N: Eu pur şi simplu m-am descotorosit de corpul acela bătrân şi obosit. Simt că sunt aceeaşi persoană, dar nu mai port acel corp greoi şi obosit.

D: Din punctul acesta de observaţie, poţi să îţi treci în revistă întreaga viaţă. Se pare că a fost o viaţă plină de satisfacţii.

N: Da. Foarte mulţumitoare.

D: Ai făcut multe lucruri bune. Ce vezi când priveşti la viaţa ta? Ce lecţii a trebuit să înveţi în această viaţă, când priveşti înapoi?

N: Am avut multe lecţii de învăţat, în această viaţă. Lecţii de credinţă, de a crede în mine şi în dimensiunea spiritului. A trebuit să învăţ că nu voi fi acceptat cu uşurinţă. A trebuit să învăţ că trebuie să îmi folosesc puterea şi blândeţea împreună. Nu era vorba doar de una sau de cealaltă ci de combinarea lor ,în care să îţi foloseşti puterea îmbinată cu blândeţea şi iubirea.

D: Acestea sunt lucruri importante, nu-i aşa?

N: Da. Am atins multe suflete în viaţa aceea.

Am rugat atunci entitatea să rămână acolo unde se afla şi am adus înapoi în trup personalitatea lui Nancy. După ce am orientat-o în trup, am cerut să vorbesc cu subconştientul său, ca să aflu mai multe informaţii despre această sesiune ciudată.

D: De ce ai ales să-i arăți această viață lui Nancy?

N: (Oftat adânc) Era nevoie să își amintească legătura sa puternică cu energia christică și să aducă la lumină această putere pe care o are, puterea de a face lucrurile să se întâmple. De asemenea să simtă iubirea și adevărul de acolo, să își amintească și să folosească aceste lucruri, în viața sa prezentă. Uneori întâmpină dificultăți când vrea să facă asta. În viața prezentă, se confruntă cu multe provocări. Viața de acum prezintă provocări similare cu viața trecută, deși împrejurările și vremurile sunt diferite. Și acum trebuie să întâlnească oameni și să-și împărtășească adevărul cu ei, și are nevoie de puterea și înțelepciunea de altădată.

D: Această ființă pe care ea a numit-o Energia Christică, care apărea sub forma unui om în peșteră, ce era ea? Nu pare a fi umană.

N: Era înțelepciunea universală. Puterea universală. Cunoașterea cosmică. Era elementul care activează această parte din fiecare din noi, care ne amintește de... (Vorbește în șoaptă) Asta nu e bine.

D: Cuvintele nu sunt potrivite?

N: Nu. Era un catalizator. Catalizatorul, ca să-i amintească ceea ce trebuie să facă.

D: Deci era ca un fel de încarnare a întregii cunoașteri. (Da) Și aceasta a fost transmisă către omul care a fost ea în acea viață? (Da) La început ea a ajuns în acel sat, unde erau oamenii aceia mici și ciudați. Cine erau ei?

N: (Râde puternic) A fost o încercare care i s-a pus în cale, pentru a se vedea cum va face față la mai multe lucruri. Cum își va accesa puterea personală. A fost un test de credință, în care mi-am accesat puterea personală a energiei de iubire din mine. Cum îmi voi folosi puterea? Le voi face rău sau îi voi lăsa în pace? Au fost mai multe teste adunate.

D: Asta te pregătea ca să întâlnești mai mulți oameni diferiți față de tine? (Da) Acele ființe erau ființe fizice?

N: Da, dar nu erau din acel loc. Veneau din alt loc. S-au oferit voluntar să vină ca să pună în scenă această întâmplare, dar nu erau din timpul acela.

D: El a spus că înfățișarea colibelor era o iluzie.

N: Da. Ei nu erau din timpul acela. Ei veneau din altă dimensiune. S-au oferit voluntar pentru că știau că trebuia să fiu ajutat pe drum. Ei se aflau acolo ca să mă ajute.

D: Cum va reuși Nancy să fixeze această cunoaștere și să o folosească în viața sa prezentă?

N: Ei îi este teamă că va fi respinsă, că va fi ridiculizată, pentru că este diferită.

D: Dar acestea sunt temeri omenești normale, nu-i așa?

N: Da. Dar nu i s-a întâmplat nimic rău bărbatului din acea viață. El a fost acceptat. De asta i s-a arătat această viață, ca să vadă că este posibil să îți folosești cunoașterea fără a fi respins sau ridiculizat. Ea va putea să își folosească aceste abilități uitate. Întotdeauna vor exista și oameni care nu vor înțelege. Dar poate că nu va trebui să lucreze cu acei oameni. Și nu va trebui să împărtășească tot ce știe.

Iată un alt caz în care o persoană a acumulat o mare cunoaștere, într-o viață trecută. O cunoaștere care se presupune că s-a pierdut și a rămas cu personalitatea care a murit. Dar eu știu din experiența mea, că acest lucru nu este adevărat. Tot ce s-a învățat în orice viață, orice talent etc nu este niciodată pierdut. El este depozitat în mintea subconștientă și poate fi readus la lumină pentru a fi folosit în viața prezentă, dacă acest lucru este potrivit. În ultimii ani am dat peste mai multe cazuri de clarvedere deosebite, în care au ieșit la lumină în mintea conștientă cunoștințe și informații, fiindcă s-a permis acest lucru și pentru că vor fi necesare în viitor.

***

Cred că este un loc potrivit în care să menționez și un alt caz ciudat cu care am lucrat, în care s-a petrecut o transformare a timpului. Clientul meu a coborât de pe nor într-un oraș modern mare, dar oriunde se uita, nu erau oameni; nu era nici un semn de viață. Totul era liniștit și tăcut, clădirile, mediul înconjurător. Ne-am dus în mai multe locuri din oraș, dar totul părea părăsit. A spus că nu vede nimic familiar și se simțea ca un observator care nu înțelege ce s-a întâmplat. Părea a fi în afara timpului și locului privit, ca și cum ar fi picat într-un mediu înconjurător ciudat, unde nu aparținea. Era confuz și eu la fel, pentru că nu știam cum să procedez. În cele din urmă i-am cerut să meargă într-un loc unde se simțea confortabil. Atunci s-a găsit în mijlocul pădurii, ducând o viață primitivă și

singuratică într-o peșteră. Aici se simțea ca acasă și singura tovărășie pe care o avea era aceea a câinelui său. În restul sesiunii a explorat mai departe această viață simplă în care nu a întâlnit niciodată pe altcineva, dar era mulțumit.

După moartea sa, am vorbit cu subconștientul lui. Am vrut să aflu mai multe despre împrejurările neobișnuite de la începutul acestei sesiuni. De ce a apărut acest contrast ciudat? Subconștientul a spus că a coborât în prima scenă în locația corectă, dar într-un timp incorect. În timpul existenței sale din pădure, nu exista un oraș acolo. Dar în viitor se va construi acolo un oraș mare în aceeași locație, așa încât el a văzut orașul care era părăsit, pentru că orașul încă nu exista în acele vremuri. Nu e de mirare că a fost derutat și nu a găsit acolo nimic familiar. A fost mulțumit când am localizat pădurile care au existat acolo înaintea orașului, ca și cum trecutul și viitorul se uneau în aceeași locație și existau acolo simultan, doar cu un strat foarte subțire care să separe dimensiunile.

***

Am crezut că această carte era gata și o pregăteam pentru tipar, dar informațiile continuau să vină în sesiunile de terapie. Familia mea îmi tot spunea să păstrez informațiile pentru volumul trei al seriei de cărți Universul Convolut, pentru că informațiile nu vor înceta să vină și cred că va exista și volumul trei. Dar mai există informații care se potrivesc în acest volum, așa încât voi continua să le adaug în această carte, până când în sfârșit o voi trimite la tipar.

În noiembrie 2004, la cabinetul meu din Arkansas, am ținut o sesiune care are legătură cu cea despre căutarea înțeleptului. Această sesiune s-a întâmplat, aș putea spune, accidental și seamănă cu vestita povestire a lui Rip Van Winkle.

Gail a mers într-o viaţă trecută, în care era un bărbat tânăr care trăia cu un grup de oameni semiprimitivi, într-o zonă aflată la o altitudine înaltă, în munţi. Ei trăiau în nişte locuinţe făcute din crengi şi piei de animale, sau în peşteri. Locuia într-una din aceste colibe cu o rudă, o femeie bătrână. Treaba lui era să meargă în păduri şi pe dealuri, ca să adune fructe de pădure şi nuci, pe care le împărţea cu ceilalţi. Într-una din aceste expediţii de căutare în munţii care înconjurau aşezarea, a dat peste nişte pietre micuţe şi o lespede pe stânci. Acolo existau imagini de animale şi oameni, cioplite în piatră. Nu ştia cine a făcut aceste lucruri, care nu semănau cu nimic din cultura sa. S-a gândit că erau frumoase şi poate îi aduceau noroc, şi le-a pus într-o pungă pe care a luat-o cu el. Când le-a arătat celorlalţi oameni, ei l-au privit cu teamă şi suspiciune, fiindcă nu mai văzuseră nimic de acest fel. Oamenii din jurul lui făceau doar instrumente folositoare din lemn, niciodată din piatră.

A vrut să se întoarcă în acea zonă ca să vadă dacă mai găseşte şi alte obiecte, dar pentru că ele au fost găsite pe cel mai înalt munte, a vrut să se urce în vârf, ceea ce nici un sătean nu mai făcuse vreodată. Am condensat timpul ca să văd ce se va întâmpla, când va urca pe munte. Pe drum a găsit mai multe pietre, dar nu erau inscripţionate. Erau albastre şi albe, şi străluceau. (Probabil erau un fel de cristale de cuarţ) Am condensat iar timpul, ca să văd dacă a reuşit să ajungă în vârf. El a spus: „Sunt aproape de vîrf. A fost greu să urc. Mi-e greu să respir. A durat mult ca să urc. Am descoperit o peşteră în latura muntelui. Sunt obosit... Trupul meu e obosit. Soarele e sus pe cer. E cald. Pare a fi un loc bun, în care să te odihneşti. E răcoare aici.”

Când a intrat în peşteră, a fost surprins să descopere acolo un om care sculpta pietrele mai mari cu o altă piatră mai mică şi care scotea scântei când o folosea. Când am întrebat cum arăta acel om, a spus: „Nu este ca mine. Pielea lui este strălucitoare. Are ochi mari şi capul e ascuţit.” Îi venea greu să îl vadă clar, fiindcă era atât de strălucitor. „El străluceşte şi hainele lui strălucesc. Dar nu pare a fi o deosebire între haine şi piele, aşa încât nu-mi dau seama.” Nu-i era teamă de această fiinţă şi a hotărât să rămână acolo să privească o vreme, în loc să urce mai sus până în vârful muntelui. Între ei s-a produs o comunicare mentală. „El dă din cap ca şi cum eu ar trebui să înţeleg. Nu cred că locuieşte acolo, doar stă acolo o vreme. Cred că atunci când sculptează, scânteile mici şi strălucitoare îi

ţin cald, pentru că s-a încălzit acolo acum.”

Apoi crede că a adormit, pentru că atunci când a deschis iar ochii, fiinţa dispăruse şi era rece în peşteră. „Cred că am rămas aici multă vreme, pentru că văd mult mai multe scrieri şi sculpturi, mai multe simboluri.” Nu erau imagini de oameni şi animale, ci erau nişte desene mai complicate, cu simboluri. „Forme cu trei laturi, în unghiuri diferite unul faţă de celălalt. Unele sunt unul în vârful celuilalt. Au mai multe laturi, par să transmită un mesaj.” Acestea erau făcute pe pietre care făceau parte din peşteră şi nu puteau fi mutate. „El a plecat. Aici este frig, aşa încât cred că voi ieşi şi voi urca spre vârful muntelui.”

Când a ieşit din peşteră, a văzut că totul se transformase. Muntele avea acum pe el zăpadă şi gheaţă. Nu reuşea să urce către vârf. A încercat să îşi găsească drumul înapoi în vale şi a descoperit ceva ce l-a uimit. A văzut ceva roşu care ieşea din latura muntelui. „E roşu şi se mişcă. Şi ies nişte nori albaştri din acel lucru. Văd şi alte lucruri cum coboară pe latura muntelui.” Era ceva ce nu mai văzuse înainte. Nu a mai fost atent la siguranţa sa şi a vrut să se apropie. „Nu mai contează. Vreau să văd ce e. Urc peste gheaţă şi zăpadă, peste pietre şi ajung într-un loc unde pot privi în jos peste latura muntelui. Face zgomot şi se mişcă... E negru şi roşu... E fierbinte... Topeşte zăpada şi gheaţa şi ies nori. E frumos. Pământul se cutremură. Poate că de acolo a venit acel om. Poate că el locuieşte acolo.” Eu cred că era martor la o erupţie vulcanică mai mică din apropiere, dar el nu mai văzuse aşa ceva. Putea să descrie ce vede, doar prin prisma vocabularului său limitat şi a experienţei sale.

Apoi i-a venit greu să se hotărască cum să coboare de pe munte. „Cred că am urcat prea sus. Nu ştiu cum să cobor. Nu mai găsesc drumul pe care am urcat, e foarte abrupt şi alunecos. Drumul a dispărut. Trebuie să găsesco altă cale de coborâre.” În timp ce se străduia să coboare a alunecat de mai multe ori, s-a lovit la cap, la spate şi la un picior. „Am coborât mult înainte de a reuşi să găsesc un drum care să nu fie acoperit de gheaţă şi care să nu tremure când se mişca pământul. Când am urcat pe munte, nu era gheaţă. Dar în cele din urmă am coborât şi am reuşit să ajung acolo unde erau copaci, mai la vale.”

După ce a reușit să găsească un pârâu din care să bea, a privit în jur căutând un loc familiar ca să-și găsească calea către casă, dar nimic nu arăta cum știa el. După ce a umblat mai multă vreme, a întâlnit peșteri și câțiva oameni. „Nu arată cum îi știam eu. Nu sunt aceiași oameni pe care îi cunosc. Colibele sunt acolo, dar par mult mai vechi. Par a avea nevoie de reparații. Acești oameni nu mă cunosc. O caut pe bătrână, întreb pe toată lumea despre ea, dar ea a murit de multă vreme. Ei nu mă recunosc. Nici eu nu arăt la fel. Eu sunt... bătrân. Am părul cărunt și foarte lung. Ei nu-și amintesc de mine. Nu știu ce s-a întâmplat. Cred că am lipsit multă vreme, deși nu mi s-a părut că a trecut atât de multă vreme. Totul e diferit acum, dar este același loc.” Deși era probabil ceva înspăimântător și neașteptat să vezi acest om ciudat cu părul încâlcit cum vine în sat, oamenii de acolo i-au permis să rămână cu ei.

Când l-am dus înainte într-o zi importantă, stătea așezat într-o peșteră, cu oameni în jurul său. Le arăta pietre din pungă și le spunea povestea omului care făcuse simbolurile din peșteră. „Unii din ei sunt furioși. Ei nu cred că aceste lucruri sunt adevărate. Ei nu știu ce înseamnă aceste lucruri, fiindcă sunt lucruri diferite față de ce știu ei. Ei cred că eu sunt un bătrân nebun, că am stat prea mult pe munte și m-am lovit la cap. Ei cred că eu înspăimânt copiii. Dar eu încep să înțeleg și trebuie să le comunic ceea ce am înțeles. E un fel de magie. E ceva de care ei se tem, dar unii din ei vor să asculte.”

Mai ales o femeie tânără asculta cu atenție și credea ceea ce spunea el. Îi punea întrebări și vroia să meargă acolo, dar îi era prea frică. Ea a stat lângă el când el a murit, într-una din peșteri, cu pietrele alături. După ce el a murit i-am cerut să vadă, din lumea spiritului, ce lecție a învățat în această viață. „Trebuia să descopăr ce era pe cealaltă parte a muntelui. Am descoperit că era cineva care avea cunoașterea. Atunci am pus cunoașterea mai presus de orice.” El a fost gata să coboare în întuneric și în necunoscut ca să descopere adevărul, chiar dacă nimeni nu l-a crezut. Când i-am chemat subconștientul ca să pun întrebări, am aflat și mai multe lucruri.” Căutarea cunoașterii este un lucru important. Nu este răspunsul pentru ceea ce caută Gail, dar e vorba de călătorie, de experiența în sine. Ea trebuie să își folosească cunoașterea. Cunoașterea nu se află în altă

parte. Ea are deja cunoașterea.”

Am vrut să știu ce fel de cunoaștere trebuia să folosească ea, pentru că una din întrebările ei se referea la scopul acestei vieți. „O vedem folosind lumină de diferite culori, frecvențe diferite, diferite nivele de vibrație, pentru vindecarea corpului. Lumina va veni la ea din pietre albastre. Acestea vor fi acelea pe care le va folosi ca să vorbească adevărul, iar atunci vor veni luminile. Ea va ști ce cale să urmeze. Va primi instrucțiuni, va primi informații din lumină. Vedem cum aceste lucruri vin din realități alternative. Va trebui să se lase purtată de ele și va primi instrucțiuni despre modul cum să folosească lumina și culorile. Va primi instrucțiuni din contactul cu realitatea alternativă.”

Bineînțeles că am dorit să aflu mai multe despre ce a văzut ea în peștera de pe vârful muntelui. „Această ființă era din alt sistem solar (îi vine greu să se exprime) dar au comunicat telepatic la nivel de conștiință, nu prin sunete, la nivel fizic. Și tot așa vor veni către ea informațiile.”

Am întrebat: „Dacă el venea din alt loc, ce căuta acolo în peșteră, în lumea noastră?”

„E greu de descris. E foarte subțire... ca un voal care separă cele două lumi, deși nu sunt la depărtare una de alta. El era acolo cu simbolurile, ca să le dea mai departe. Erau în același timp și totuși nu erau, pentru că omul de aici de pe Pământ, pe vremea aceea nu avea conștiința necesară, ca să înțeleagă această cunoaștere. Cunoașterea s-a transmis și ea încă o mai păstrează în interiorul său. Ea trebuie să se acordeze la această cunoaștere, ca să zicem așa. Dar pentru asta trebuie să se disciplineze.”

Am întrebat: „Bărbatul a spus că simțea că a stat multă vreme în peșteră. Informația este corectă?”

„Dacă folosim modul său de a măsura timpul, răspunsul este da. Cealaltă entitate a revenit în timpul său şi la locul său.”

„Dar cum a putut el să rămână în viaţă, dacă nu a consumat hrană?”

„Nu era nevoie de aşa ceva. S-a avut grijă de corpul său fizic, care a fost hrănit prin energie.”

„El a simţit că a îmbătrânit şi când a coborât jos de pe munte, era bătrân.”

„După modul său de a înregistra timpul, răspunsul este da.”

El s-a aflat într-o stare de animare suspendată în timp ce a trecut timpul, dar corpul său fizic a continuat să îmbătrânească. Ce s-a întâmplat în acest timp?”

„Mintea sa era deschisă, ca să zicem aşa, aşa încât au fost puse în ea aceste simboluri. Deşi el nu a văzut asta cu ochii fizici. Cunoaşterea a fost plantată în el, apoi a continuat să-i alimenteze conştiinţa. Dar nu a avut nevoie de ea în acea viaţă, fiindcă îi lipseau abilităţile mentale. Informaţia a fost acolo mulţi ani, dar persoana de acum a reprimat-o. Şi a venit acum timpul ca ea să iasă la suprafaţă. De asta i s-a arătat această viaţă.”

De asemenea am vrut să ştiu mai multe despre evenimentul care s-a produs când a ieşit din peşteră. „Era puterea Pământului, energiile pământului care pot fi

utilizate în această viață. Semăna cu un vulcan, dar el nu mai văzuse unul înainte și nu a înțeles. Pământul este energie vie, are propriile sale energii, care ieșeau la suprafață.”

Acesta este un caz în care amintiri dintr-o viață trecută sunt aduse la suprafață pentru a retrezi cunoașterea și a o aduce în prezent. Eu am investigat multe cazuri de OZN-uri și extratereștri, în care s-au plasat simboluri în creierul persoanei și la nivel celular. Aceste informații vor trebui utilizate la un anumit moment din viitor, când vor fi activate. Tot acesta este și scopul cercurilor din lanurile de grâu – să elibereze informații conținute în simboluri și să se implanteze în mintea celor care văd simbolurile, care au fost create în câmpurile cu grâu. Este un limbaj care este înțeles perfect de către subconștient.

***

Aceste întâlniri separate în timp, cu oameni care posedau o cunoaștere extinsă și o mare înțelepciune, diferă una de alta, dar demonstrează faptul că accesul către o astfel de cunoaștere este posibil și a mai fost atins de multe ori în trecut. În fiecare caz, o credință puternică a schimbat viața persoanelor implicate. Oare câți din noi au avut astfel de vieți, în care cunoașterea și informațiile au fost îngropate în subconștient? Probabil că există mulți astfel de oameni, pentru că noi am trăit orice fel de viață ne putem imagina și am experimentat orice fel de situație, până când într-un final vom atinge perfecțiunea și vom ascensiona.

SECȚIUNEA 5

ALTE PLANETE

Capitolul 17

Viața pe alte planete

Aceasta a fost o demonstrație în cadrul unui curs de hipnoză din anul 2003. Ca și altădată, i-am pus pe studenții mei să-și introducă numele într-o cutie și am tras la sorți un student, cu care urma să fac demonstrația în ziua următoare. De data asta a picat la sorți Margaret. I-am cerut să scrie o listă de întrebări, pe care să i le pun când va intra în transă. Fiindcă era ultima zi de curs, am ales camera unuia din studenți care urma să rămână la hotel, deoarece cea mai mare parte dintre noi ne predasem deja camerele. Eram doisprezece inși și micuța cameră de hotel se umpluse până la refuz. Eu stăteam în colț la o măsuță aflată lângă pat, unde abia aveam loc să mă întorc. Toți studenții se îngrămădiseră în jurul patului. Unii își aduseseră scaunele din sala de clasă, alții stăteau pe podea. Mulți aveau carnețele și luau notițe. Acest lucru a făcut-o pe Margaret să spună ceva nostim după sesiune. A spus că putea să audă cum scria toată lumea, auzea cum scârțâiau pixurile si creioanele pe caiete. A spus că nu a mai auzit în viața ei atâția oameni scriind și se temea că zgomotul o va distrage și o va împiedeca să intre în transă. Dar în mod surprinzător, cel puțin pentru ea, a intrat imediat în transă adâncă și nu a mai auzit zgomotele din jur. Când s-a trezit după sesiune, nu și-a mai amintit nimic și a trebuit să-i povestim noi ce s-a întâmplat. Sesiunea a fost una neobișnuită, deși nu la fel de ciudată ca cea a lui Estelle, de la cursul din anul 2002. Mi-ar fi plăcut să explorez de data asta mai adânc, dar fiindcă a fost doar o demonstrație a tehnicii mele, am încercat să fac totul pe scurt.

Când am început, mi-am amintit de data asta să înregistrez inducția, pentru ca studenții să aibă o înregistrare a modului cum se face o inducție. Margaret a coborât de pe nor într-un peisaj steril și dezolant: nu exista vegetație, doar pământ și câteva stânci. Era un mediu foarte neospitalier. A observat câțiva

oameni înalţi care stăteau în preajmă, îmbrăcaţi cu robe bej şi cu sandale. S-a văzut ca fiind un bărbat îmbrăcat la fel, cu o robă legată cu o funie în jurul brâului. Când am întrebat dacă locuia în apropiere, n-a putut să vadă nici o locuinţă în jur, doar peisajul gol. Apoi a fost surprinsă să vadă deodată ceva pe pământ: „Este o gaură în pământ. Intră în pământ, pe acolo coborâm.” Când s-a dus acolo, a observat că în gaură era o scară şi şi-a dat seama că putea coborî scara, dacă vroia.

Când a coborât pe scară, a văzut că acolo erau mulţi oameni care duceau o viaţa simplă sub pământ. A văzut o femeie care gătea deasupra unui foc deschis.

M: Este un loc spaţios. Este intrarea în nişte pasaje, în nişte holuri. Aici locuiesc oameni.

D: De ce locuiți sub pământ?

M: Nu este nimic deasupra.

D: Nu ați putea sa construiți o casă deasupra?

M: Nu este nevoie să construim nimic deasupra, fiindcă avem tot ce ne trebuie sub pământ. Oricum deasupra solului nu este nimic.

Când am întrebat-o de unde îşi procurau hrana şi proviziile părea derutată, nu a

putut să îmi spună. Se pare că nu și-a pus niciodată această întrebare. Se pare că primeau tot ce aveau nevoie ca să traiască. Trăiau cu toţii împreună, dar aveau spațiile lor individuale. Avea și el spațiul lui, cu soția sa. Era ceva foarte simplu. Erau mulți oameni și deasemenea copii.

M: E mult pământ în jur, tunele. Spațiul de aici este rotunjit. Sunt focuri peste tot. Este lumină.

D: Focurile sunt pe pământ?

M: Nu. Sunt pe laturile sălii, în interiorul pereților. Ei au tăiat o micuță... E un fel de gaură în latura peșterii, pentru foc. Fac focurile în ea.

D: Aţi locuit dintotdeauna sub pământ?

M: Da.

D: Nu trăiește nimeni deasupra solului?

M: (Cu un ton sever) Nu, nu! Nu trăim deasupra solului.

Se pare că ei nu se gândeau la asta. Li se părea normal să trăiască astfel. Aveau

tot ce le trebuia ca să trăiască sub pământ. Am întrebat cu ce se ocupa, ce făcea pentru comunitate.

M: Sunt un fel de paznic la suprafață, la intrare. Păzesc și protejez. Sunt un gardian.

D: Trebuie să stai acolo, deasupra deschizăturii?

M: (Pe un ton emfatic) Da.

D: Ce anume supraveghezi?

M: Maşinile.

D: (Era un răspuns neașteptat) Există vreun pericol?

M: Nu pare a fi nici un pericol acum. E mai mult ceva preventiv.

D: Ce fel de mașini? (Nu părea a fi sigură) Cum arată?

M: Depinde. Sunt de mai multe feluri. Unele din ele sunt mici şi zboară deasupra solului. Se mişcă foarte repede. Sunt mici şi rotunde.

Nu părea a fi un peisaj de pe Pământ, afară doar dacă Margaret a mers într-o viaţă din viitor.

D: Ce faci dacă vezi una din aceste maşini?

M: Coborâm. Întotdeauna coborâm.

D: Dar nu sunt foarte mari. Ai spus că zboară jos, deasupra solului.

M: Cele mici zboară chiar deasupra solului.

D: Dar celelalte maşini cum arată?

M. Unele din ele sunt foarte mari şi foarte... rele. Nu ştiu de ce vin, dar uneori vin.

D: Poţi să descrii una din ele?

M: Da. Au două picioare şi pot să vadă prin partea de sus. Ele vin şi pot să vadă în jur.

D: Arată ca unul din voi, ca un om?

M: Nu. Au picioare de metal. Nu au braţe.

D: Vrei să spui că maşina merge?

M: Da. Se mişcă ciudat. Ne e foarte frică de ele. (Pauză lungă) Scanează găurile din Pământ, vin şi le scanează.

D: Şi ce fac dacă găsesc o gaură?

M: Atunci iau pe cineva cu ei. Celelalte maşini nu iau pe nimeni.

Ocupaţia sa era să păzească intrarea în subteran de aceste maşini ciudate şi să avertizeze oamenii, când acestea se apropiau. Mai erau şi alţi paznici. Făceau cu rândul. Nu ştia ce s-a întâmplat cu oamenii care au fost luaţi, dar nu au mai revenit niciodată. M-am hotărât să o duc pe Margaret înainte, la o zi importantă.

Când a ajuns acolo, a fost copleșită de emoții.

M: Îmi este frică. (Ezită) Ei... Ei ne-au găsit și iau ... (E copleșită de emoții) Îi iau pe unii din noi. Încerc să îmi protejez familia. (E copleșită de emoții. Respiră repede) Toata lumea de aici este îngrozită.

D: Credeam că sunteți în siguranță acolo jos. Mașinile pot coborî prin gaură?

M: Nu, nu coboară prin gaură, dar ne iau cu ei. Nu au nevoie să coboare fizic, ne sug în sus prin gaură. (Relatarea părea să o deprime) Avem pasaje care ne îndepărtează de pericol, care merg mai adânc. Ne luăm familiile și le ducem mai în adâncul planetei, mai în interior. Avem pasaje care merg mult mai adânc.

D: Aveți și arme pe care le puteți folosi?

M: Nu, nu putem face nimic împotriva mașinilor.

D: Deci tot ce puteți face este să fugiți. Este singurul mod în care puteți scăpa?

M: Da.

D: Ai spus că vă absorbea în sus? Asta ai văzut că se întâmplă?

M: (Copleșită iar de emoții) Da.

D: E prima dată când au venit astfel?

M: Da.

Încercam să mă gândesc ce întrebări să mai pun, fiindcă Margaret nu prezenta multe informații din proprie inițiativă. Se pare că frica îi bloca dorința de a vorbi cu mine.

A fost o regresie ciudată cu care să faci o demonstrație la clasă. Studenții stăteau nemișcați și sorbeau fiecare cuvânt. Eu sunt obișnuită să am astfel de sesiuni ciudate, dar ei nu mai experimentaseră nimic de acest fel, în practica lor. Dar acesta era motivul pentru care țineam cursul, ca să le arăt ce lucruri ciudate și neobișnuite se pot atinge prin tehnica mea. Dacă li se vor întâmpla astfel de lucruri, vor ști cum să le controleze și vor ști că clientul nu se află în pericol. Subconștientul a permis ca această poveste să iasă la suprafață pentru un anumit motiv, în beneficiul lui Margaret. Trebuia să aflu care era motivul.

Cea mai mare parte din oameni au reușit să scape de mașina ciudată. Am dus-o pe Margaret înainte, într-o zi importantă. Dacă și-ar fi imaginat această poveste ciudată ca să impresioneze auditoriul, cred că ar fi continuat să vorbească despre mașina înspăimântătoare. Dar în loc să facă asta, a mers la o scenă de viață normală.

M: Fiul meu sa pregătește să plece. Pleacă acum... pentru totdeauna.

D: Credeam că trebuie să rămâneți acolo.

M: El nu rămâne. Va lucra în altă parte. Își pregătește genţile. E foarte mândru că a fost ales. Uneori băieții merg în altă parte. Sunt luați ca să lucreze în alte locații. Fac alte lucruri. Nu toată lumea rămâne sub pământ.

D: Ai văzut vreodată aceste locuri?

M: Nu.

D: Cum te simți când îți pleacă fiul?

M: Este în regulă. El este un băiat puternic. Este voinic şi foarte înalt şi puternic. Cei mai puternici dintre noi merg în alte locuri. Nu este ceva trist. E greu, dar sunt mândru de el.

L-am dus înainte în altă zi importantă, în care era onorat pentru anii cât a servit cu devotament. Era acum mai în vârstă şi nu mai trebuia să lucreze. A spus că a venit vremea reflecției.

Rămăsese doar un singur loc în care să mergem, anume în momentul morții sale. Nu știam la ce să mă aștept din cauza naturii ciudate a acestei regresii, dar nu a fost o moarte violentă, cauzată de mașini stranii. A fost o moarte obișnuită în pat, în apartamentul său de sub pământ. Era bătrân și avea probleme cu inima. Margaret avea senzații fizice și i-am dat sugestii să le îndepărteze.

M: Am scris multe cărți, care se află în colțul camerei. Sunt foarte mulțumit și mândru de ele.

D: Despre ce sunt aceste cărți?

M: Despre filosofie și spiritualitate. Mulți oameni îmi citesc cărțile. E o grămadă de cărți acolo.

D: Asta este bine. Îți place să gândești și ai transmis mai departe cunoașterea.

L-am dus apoi după momentul morții, când a intrat în lumea spiritului. Din acea perspectivă, a putut să-și treacă în revistă întreaga viață, nu doar porțiunile mici pe care le-am explorat. A descris obiceiurile pe care le aveau, de a arde trupul după moarte. Acest lucru se făcea tot sub pământ, ceea ce înseamnă că în galeriile subterane existau multe zone, cu destinații diferite. L-am întrebat ce crede despre această viață ciudată, oricum ciudată din punctul meu de vedere.

M: Este vorba de a-i servi pe ceilalți prin intermediul muncii mele și prin cărțile mele. Despre importanța introspecției.

D: Vrei să spui că este important să gândești?

M: Da. Eu am făcut asta mult, în viața aceea.

Am îndepărtat-o apoi de această scenă și am adus-o în prezent. Am rugat personalitatea lui Margaret să înlocuiască personalitatea acelui bărbat, ca să pot să chem subconștientul, să aflu motivele pentru prezentarea acestei vieți ciudate.

D: De ce i-ai arătat lui Margaret această viață?

M: Pentru că este vorba aici despre smerenie. A trăit o viață în care a păzit și a servit, dar nu era foarte smerită. Este nevoie să învețe cum să fie smerită.

D: Era mândră? (Da) Noi nu ne-am dat seama de acest lucru. Și-a făcut bine treaba, dar nu era smerită. (Așa e.) A fost o viață ciudată. Era pe Pământ? (Nu) Poți sa ne dai o idee unde era?

M: Pe Orion.

D: De ce era peisajul atât de lipsit de viață?

M: Pentru că nu există viață la suprafața acelei planete.

D: De asta trăiau sub pământ?

M: Da.

D: De unde își obțineau mâncarea?

M: Prietenii lor din apropiere le aduceau hrană în mod regulat, în schimbul materialelor din subsol. Aduceau hrană și luau o mulțime de materiale.

D: Sigur că da. Dar ea nu părea să știe de unde venea hrana.

M: Cei mai mulți oameni nu lucrau în interiorul planetei, iar la cei din subsol, pur și simplu li se aducea hrana.

D: Oamenii care locuiau sub pământ nu păreau a fi foarte sofisticați. Nu aveau multă tehnologie, nu-i așa?

M: Nu. Era un grup de oameni joviali, care nu-și făceau griji.

D: Ce ne poți spune despre acele mașini ciudate?

M: Ele veneau de la o bază centrală a planetei.

Se pare că acolo unde locuia acel bărbat era o stație ca un fel de fort și nu aveau abilitatea sau motivația de a călători foarte departe de acolo.

D: Ce erau mașinile zburătoare mici, pe care le-a văzut?

M: Acestea patrulau ca să vadă ce pot găsi.

D: Dar cele cu picioare de metal?

M: Erau mașini de pradă. Căutau găuri și luau ce puteau găsi. Îi interesa energia.

D: Și ce făceau cu oamenii pe care îi luau?

M: Îi foloseau drept combustibil.

D: Combustibil? Ce vrei să spui?

M: Îi ardeau drept combustibil, la baza centrală.

D: Aceasta era energia care făcea să funcționeze baza? Asta vrei sa spui?

M: Da. Foloseau oamenii pe care îi găseau în subteran. Deasupra solului nu era nimic. Trebuiau să folosească ceva drept combustibil.

Această imagine mentală era absolut sinistră.

D: A spus ca erau absorbiți în sus.

M: Da. Se folosea o combinație dintre a-i trage realmente în mod fizic și de a suge energia. De asta simțeau că sunt absorbiți în sus.

D: Îi duceau la baza centrală și îi foloseau ca combustibil, ca sursă de energie pentru oraș?

M: Nu exista un oraș, așa cum înțelegeți voi orașele. Erau doar mai multe mașini, nu un oraș. Totul era mecanizat.

D: Ce legătură are asta cu viața lui Margaret de acum?

M: Ea trebuie să învețe lecția smereniei. Țelul său este să servească oamenii, ea simte că trebuie să meargă să ajute oamenii. Este un impuls insațiabil, uneori.

D: Dar care este scopul ei? Asta e una dintre întrebările pe care dorea să le pun.

M: În mod cert, ea face ce trebuie. Dar are atât de multe temeri şi preocupări. Este nevoie să renunțe la balast.

***

Acesta este un fir comun care reapare în cea mai mare parte din regresiile mele, deși este ultimul lucru de care sunt conștienți clienții. Subconștientul îi ceartă întotdeauna, pentru că ei se află aici ca să facă ceva (de obicei ca să-i ajute pe ceilalți într-un anume fel), dar s-au prins în viața de zi cu zi, iar acest lucru i-a făcut să uite de ce au venit aici și ce ar trebui să facă. Nu am auzit niciodată subconștientul să spună că persoana respectivă se află aici doar ca să trăiască, să se joace, să aibă o familie și o existență mondenă. Întotdeauna li se spune că se află aici cu un scop, și acest scop este să facă o diferență în viețile oamenilor. Este uimitor că acest lucru este o temă comună, dar este complet necunoscut minții conștiente. Se pare că odată ce persoana a ajuns aici și a devenit un adult, s-a prins în cursa de șoareci de pe Pământ. Realitatea de pe Pământ a devenit realitatea lor și indiferent cât de cunoscători par a fi, de fapt au pierdut legătura cu adevăratul motiv pentru care s-au încarnat aici. Din fericire îşi pot descoperi

din nou scopul și pot lucra la el înainte să li se termine viața, înainte să fie prea târziu ca să-și îndeplinească scopul. Dacă li se întâmplă asta, singura soluție este ca ei sa revină și să încerce să își facă treaba din nou.

Am continuat cu întrebările, din care cea mai mare parte se refereau la viața personală a Margaretei, la slujba sa, la casa în care locuia, la relația sa romantică și la chestiuni de acest fel. După ce Margaret s-a trezit, am dat drumul la magnetofon, ca să înregistrez o parte din amintirile din sesiune.

M: Când coboram în pasajul subteran, l-am văzut foarte clar. Erau și poduri acolo, poduri lungi ce păreau a fi făcute din pământ. Totul era gol, scobit în interior și am văzut cozi lungi de oameni care coborau.

Se pare că asta era tot ce-și amintea, doar scenele de la început. Majoritatea oamenilor își amintesc doar acest lucru. Cea mai mare parte din informații erau de natură personală și nu le-am inclus aici. Ea nu-și amintea o mare parte din regresie și a fost uimită când a ascultat înregistrarea și a avut o serie de revelații despre viața sa.

***

Într-un alt caz de la sfârșitul anului 2004, o femeie a călătorit pe o altă planetă unde locuitorii aveau un corp umanoid, dar în mod cert nu erau oameni. Arătau toți la fel, pentru că purtau un fel de învelișuri care le acoperea complet trupul, dintr-un material strâns pe corp. Singurul lucru care nu era acoperit era fața lor, dar și aceasta avea un fel de mască, prin care se putea respira. Pe această planetă nu era nevoie să mănânce și să doarmă. Ființa respectivă a călătorit și pe alte planete și asteroizi, într-o navă micuță pentru o singură persoană și a colectat mostre de sol pe care le-a adus pe planeta sa de baștină, unde au fost analizate. Sarcina sa era să vadă dacă planeta pe care o vizita era capabilă să susțină viața. Restul procedurilor le făcea altcineva. În cele din urmă a murit, când aparatul de respirat s-a defectat. Cazurile din această secțiune demonstrează că sunt posibile multe scenarii de viață pe alte planete, atât de multe câte stele sunt pe cer, scenarii care sfidează imaginația.

Capitolul 18

Planeta cu soarele purpuriu

Această sesiune a fost una din primele pe care le-am făcut, după ce mi-am deschis cabinetul la Huntsville în Arkansas, la scurt timp după Crăciunul anului 2003. Cabinetul mergea foarte bine şi se pare că energia de acolo favoriza realizarea unor sesiuni foarte puternice. Fiecare persoană care a venit acolo îşi aducea propria sa vibraţie. Studenţii mei spuneau că pot simţi o energie foarte bună acolo. În timpul acestei sesiuni, Molly a devenit literalmente o altă personalitate foarte animată.

Când Molly a coborât de pe nor, a văzut numai culori purpurii şi verzi. Asta se mai întâmplă uneori. De obicei conduc persoana să treacă prin culori, ca să ajungă la o anumită scenă. Dar de această dată, culorile s-au dovedit a fi altceva decât anticipasem. A văzut doar întuneric, iar culorile ofereau singura lumină. După câteva minute şi-a dat seama că se afla într-o peşteră. Acesta era motivul pentru care era întuneric şi era dificil să vezi ceva, în afară de culori.

M: Sunt în interiorul unei peşteri şi văd lumini în vârf. Mă aflu în fundul peşterii şi pe tavanul peşterii sunt reflexii, lumină reflectată. Nu e nici un foc, nu e nici o lumină, doar luminile care strălucesc pe tavan.

D: Mă întreb ce anume reflectă tavanul?

M: Văd cristale de ametist și geode mari. Cu cât mergi mai adânc, culorile devin mai intense și sunt reflectate pe tavan. (Vocea e aproape copilărească) Stau pe podeaua peșterii și privesc în sus. Podeaua e nisipoasă. Hmm... Undeva trebuie să fie lumini, care se reflectă aici jos. Îmi place aici. E ca un fel de aurora boreală a mea, aici înauntru.

D: Ești singură?

M: Așa cred. Simt că sunt singură.

D: Ce fel de haine porți? Cum se simte?

M: (Își plimbă mâinile peste piept, încercând să simtă materialul de la haine.) Îmblănite. (Râde) Îmblănite, da. (Continuă să-și mângăie suprafața corpului și zâmbește).

D: Blana îți acoperă tot trupul?

M: Nu pot să văd, e întuneric. Acoperă până aici și mai jos, până aici. (Își așează mâinile pe piept și în zona coapselor)

D: Pieptul și talia?

M: Trunchiul. Nu se întinde peste brațe.

D: Ești bărbat sau femeie?

M: Sunt bărbat. Simt că sunt destul de mare. (Se mișcă de parcă ar fi fost mândru de corpul lui. Îi plăcea să se afle în acest corp.)

D: Ești tânăr sau bătrân? (Pauză) Cum se simte?

M: Cincisprezece veri.

D: O, ești încă tânăr.

M: Am deja familie. Am responsabilități.

În mod cert, se transforma tot mai mult în cealaltă personalitate.Vocea și modul de a vorbi erau foarte simple, așa încât am presupus că era o persoană primitivă, probabil un băștinaș.

D: Dacă eşti bărbat, ai barbă? (Îşi pipăie faţa şi bărbia.) Ce simţi acolo?

M: Ca un fel de blană. Asta (părul de pe față) e mai aspru decât asta (blana de la hainele care-i acoperă trunchiul).

D: Dar ai responsabilități, deja ai o familie. (Da) Copii ai? (Da) Soție ai?

M: (Ezită, ca şi cum cuvântul nu i-ar fi familiar.) Am o femeie.

D: Trăiești în peștera aceea?

Se exprima ca un om al cavernelor, dar mă aștepta o surpriză.

M: Nu. Am descoperit locul ăsta. Am urmărit aici un animal. Vin aici ca să admir culorile. Știam de peștera asta încă din copilărie, dar nu spun nimănui, este a mea. (Un râs mulțumit de sine)

D: Nu vrei să o descopere și alți oameni.

M: Nu. Doar dacă nu am încotro, am să împărtășesc secretul. Dar fiindcă nu sunt obligat să o fac... Noi locuim în altă parte și voi păstra secretul o vreme. E atâta pace aici! Mi-am terminat treaba și mă pot relaxa aici.

D: Ce fel de treabă faci tu?

M: Hmm... (Se gândește) Seamăn diverse lucruri, sap pământul și seamăn. Apoi fac un fel de troc cu ceea ce seamăn, ca să obțin alte produse. Noi avem vânători și agricultori. Eu intru în categoria agricultorilor, fiindcă nu știu să vânez.

D: Toată lumea face ceva, fiecare are... specialitatea sa. (Da) Sunt mulți în grupul tău? (Pauză) Fiindcă presupun că nu ești doar tu, cu femeia ta și copilul tău.

M: Sunt în total... Să număr... Cincisprezece oameni. Un grup destul de mare.

D: Da, așa e! Sunt cu toții familia ta? Sunteți înrudiți?

M: (Se gândește) Nu. Suntem doar un grup.

D: Trăiți în apropierea locului unde se află această peșteră?

M: Este la jumătate de zi de mers, de locul unde locuiesc eu.

D: Grupul nu se îngrijorează dacă lipsești atât de mult?

M: Ei cred că am plecat într-o expediție de explorare.

D: Oamenii tăi merg adesea să exploreze?

M: Bărbații fac asta.

D: Ce anume căutați, când mergeți în explorare?

M: Dragoni. Eu explorez pentru grup. Bărbații care explorează sunt îndrumați pentru... vânătoare. Când explorez, caut lucrurile de care are nevoie grupul.

La fel ca și în alte culturi primitive, așa cum cum s-a întâmplat și în cartea mea Legenda lui Star Crash, se pare că se bazau pe instinctele lor ca să găsească animale, etc.

D: Ai spus că faci un fel de comerț cu alți oameni.

M: Pentru supraviețuire. Fac comerț în cadrul grupului meu, dar o dată pe an ne întâlnim cu mai mulți oameni și facem schimb de bunuri.

D: Se pare că ești fericit aici, nu-i așa? (Nici un răspuns.) Știi ce înseamnă asta? (Nu) Înseamnă că îți place să locuiești aici.

M: Da, îmi place să locuiesc aici. Avem tot ce ne trebuie. (Își găsește cu greu cuvintele.) Avem un adăpost, avem apă, mâncare, avem ce ne este necesar. Asta înseamnă să fii fericit?

D: Da, cred ca da. N-ai schimba asta pentru altceva. Dacă nu vrei altceva, atunci ești mulțumit, ești fericit.

M: Da, fericit. Mergem la întâlnirea de grup. Acolo facem diverse schimburi, învățăm ce fac alte grupuri și dacă ne place, putem aduce aceste informații cu noi. Putem face comerț, putem achiziționa ce avem nevoie, ca să ne facem viețile mai confortabile.

D: Voi împărtășiți cunoașterea și informațiile. E foarte bine. Acolo unde locuiești e rece sau cald?

M: E călduț. Este foarte... (Își găsește cu greu cuvintele) plăcut. E destul de cald. Dar ce-i asta? (Are probleme cu ordinea cuvintelor.) Simt un fior. Am nevoie de o pătură în plus sau de o piele mai groasă. Dar nu pentru multă vreme.

D: Pare a fi un loc bun, în care să trăiești. Ai tot ce-ți trebuie.

M: (Pe neașteptate.) Avem un soare purpuriu. Aha!

D: Un soare purpuriu?

A fost prima întorsătură neașteptată, primul indiciu că nu era o viață primitivă obișnuită.

M: Noi avem un soare purpuriu. Un soare pe cer care este purpuriu.

D: Purpuriu e o culoare ciudată, aș crede.

M: Nu știu asta. E purpuriu. (Am râs).

D: Acolo unde locuiesc eu, este galben sau portocaliu.

M: Asta e ciudat. Soarele meu este purpuriu.

D: Ce culoare are cerul?

M: Cerul este... tot purpuriu. (Ca și cum l-ar studia) (Râde)

D: Soarele strălucește tot timpul, zi și noapte?

M: (Pauză) Nu știu zi și noapte.

D: Se întunecă vreodată afară?

M: Afară nu. Aici se întunecă (în peșteră), dar nu afară.

D: Știi când se face întuneric? Când e greu să vezi. (Da) Dar când ești afară, vrei să spui că soarele strălucește tot timpul?

M: În afară de cazul în care îmi închid ochii. Dar nu se face atât de întuneric ca în interiorul peșterii. Afară lumina rămâne aceeași, cu nuanțe de culori asortate.

D: Aha, înțeleg. Aici unde locuiesc eu, uneori se întunecă și soarele dispare.

M: Afară soarele vostru dispare? (Pare a se mira foarte tare).

D: Da. (O!) Dar revine mai târziu.

M: Dar unde pleacă?

D: Dispare o vreme și merge la culcare, apoi revine.

Când vorbești cu cineva care e primitiv, trebuie să folosești o terminologie pe care poate să o înțeleagă. Nu te poți exprima într-un mod complicat.

D: Nu ne facem griji despre asta. Dar când soarele merge la culcare, totul se întunecă. Voi nu aveți așa ceva?

M: Nu. Tot cerul e de nuanța lavandă, avem nuanțe asortate de lavandă și purpuriu. Uneori sunt mai luminoase, alteori mai întunecate, dar încă mai pot să-mi văd mâna. Văd ca să merg pe o cărare. Nu am nevoie de lumină artificială sau de altfel de lumină, ca să văd.

D: Nu ai nevoie de un foc, sau de ceva de genul ăsta? (Nu) Știi ce este un „foc”?

M: Nu am nevoie de așa ceva, așa încât nu cred că știu ce este.

Cum poți explica ceva atât de fundamental de simplu?

D: Voi gătiți? Vă preparați mâncarea?

M: Nu. Noi doar o culegem. Și săpăm, plantăm. Avem modalități de a ne prepara mâncarea. Avem aceste pietre. Ele sunt foarte, foarte calde. Punem mâncarea în niște oale și apoi punem pietrele în apă, până când este gata mâncarea.

D: Ei bine, un foc este foarte, foarte fierbinte ca flăcările, și îl poți vedea. Deci nu aveți așa ceva?

M: Nu. Avem aceste pietre calde. Avem apă caldă și avem pietre fierbinți. Apă fierbinte și aburi fierbinți.

D: Astea vin din munți?

M: Din pământ. E mereu fierbinte acolo.

D: Asta e foarte bine.

M: Este oare?

D: Da, este foarte bine. Voi omorâți ceva ca să mâncați?

M: Omorâm /animale, le lovim în cap sau le mânăm către pietrele fierbinți.

D: Ce fel de animale?

M; Animale de la care am luat și blana asta pe care o port.

D: Pe care o porți? (Da) Deci omorâți animale uneori? (Da) Apoi le mâncați carnea?

M: Da. Folosim totul de la animale. Nu mai rămâne nimic când am terminat cu ele.

D: Există anumite feluri de animale pe care le mâncați?

M: Da, au patru picioare.

D: Folosiţi vreodată animalele pentru altceva?

M: (Confuz) Nu. Vrei sa spui că... Nu.

D: Unii oameni folosesc animalele ca să transporte lucruri, să tragă lucruri.

M: Nu. Când avem ceva greu care trebuie dus în altă parte, doar îl privim şi se mişcă.

D: (Asta a fost o surpriză) O! Pare a fi uşor.

M: Da. Când am spus că mânăm animalele către pietrele fierbinţi, noi doar... (întâmpină dificultăţi gândindu-se cum să-mi explice) le rugăm să facă asta şi ele fac asta. (Oftează adânc)

D: Toţi oamenii din grupul tău au această abilitate? Se uită la lucruri şi fac lucrurile să se întâmple?

M: (Confuz) Aşa cred. Cu toţii facem asta. Aşa trebuie să fie, fiindcă dacă bebeluşul sau copilaşul vrea ceva de acolo, acel lucru vine unde este bebeluşul.

Lucruri mărunte, din astea.

D: Deci chiar și un bebeluș poate face așa ceva. (Da)

Această ființă era foarte ciudată, fiind dotată cu abilități. M-am întrebat dacă arată altfel decât oamenii.

D: Aș vrea să știu mai multe despre corpul tău. Tu ai patru picioare?

M: Nu, am două picioare.

D: Ai două brațe?

M: (Își ridică brațele în față, ca să le examineze) Două brațe... Da, două brațe.

D: Mi se pare că nu cunoști unele din aceste cuvinte, dar este în regulă. Cred că ne înțelegem. Câte degete ai la mână?

M: (Își ridică mâna ca să examineze.) Trei degete.

D: Trei degete. Care sunt, poți să-mi arăți?

M: (Își ridică mâna ca s-o văd.) Trei. Așa!

Lipsea degetul mic. Acest lucru mi s-a mai întâmplat în regresii cu extratereştri, sau când erau văzuți extratereștri. Lipsea degetul mic, rămânea doar un ciot micuț și inutil.

D: Voi aveți degetul mare?

M: Ca ăsta?

D: Da. E destul ca sa te descurci cu el?

M: (Râde. Probabil i se părea o întrebare stupidă.) Da.

D: (Râde) Dar ce culoare are pielea ta?

M: Neagră. E foarte închisă la culoare.

D: Ai spus că ai o barbă. Ce culoare are părul de pe cap și barba?

M: Închis la culoare, negru. O culoare întunecată, diferită de a pielii mele.

D: Tu ai ochi, nas și gură?

M: (După o pauză lungă.) Eu văd, vorbesc și mănânc.

D: Nasul este ca să miroşi cu el, nu-i aşa?

M: (Plină de încredere.) Eu pot să miros.

D: Deci poţi să faci toate lucrurile astea? (Da) Mai sunt şi alţii care arată diferit sau se îmbracă diferit?

M: Ne îmbrăcăm cum vrem, dar toți arătăm cam la

fel. Da.

Probabil că se gândea: „Diferit faţă de ce?” Pentru că el era probabil ca toată lumea din cultura sa. Eu eram elementul diferit.

D: Unde locuiești?

M: Într-o structură.

Când a descris „structura”, a devenit și mai clar că aceasta nu era o societate primitivă, deși acest bărbat părea să trăiască destul de simplu. Structura avea formă de dom și fiecare locuitor avea propria sa secțiune în structura mai largă. „Sunt domuri în interiorul domurilor”. Exista o structură centrală încăpătoare folosită pentru întâlniri, pentru a mânca acolo și pentru vizite. Când am întrebat din ce material sunt făcute structurile, întrebarea l-a derutat. L-am întrebat dacă erau de lemn și nu a înțeles ce este lemnul. Am încercat să descriu copaci și era evident că nu aveau astfel de plante sau dacă le aveau, nu le foloseau pentru construcții. „Plantele noastre sunt folosite pentru a fi mâncate și pentru decorațiuni. Ele asigură mâncare pentru animale și pentru oameni noștri”. A spus că structurile erau polimerice. De data asta am fost eu derutată. Iată un cuvânt cu care nu eram familiarizată.

Am căutat în dicționar și am găsit următoarele informații:

polimer = substanţă compusă din unul, doi sau din mai mulţi compuşi polimerici

polimeric = compus cu aceleaşi elemente chimice în aceleaşi proporţii în ceea ce priveşte greutatea, dar există diferenţe în greutatea moleculară

polimerizare = procesul de a uni două sau mai multe molecule ca să formeze o moleculă complexă, a cărei greutate moleculară este multiplul cifrei iniţiale şi are proprietăţi fizice diferite

Nu știam mai multe decât înainte de a consulta dicționarul. E puțin zis că explicația era complexă. Am întrebat dacă oamenii lui au construit structura. „O, nu! Te uiți la o imagine, te uiți unde vrei să fie și se face”.

Era plin de surprize. A spus că imaginile se aflau în bibliotecile lor: „În această structură există niște biblioteci mici și mai există și biblioteca principală care este mare, în sala mare unde se adună lumea. Pot să le văd. Sunt... proiecții. (Nu e sigură că acesta este cuvântul potrivit.) Mergi în cameră și te gândești ce anume dorești să vezi, apoi vin proiecțiile și o alegi pe cea pe care o vrei. Apoi alegi locul unde vrei să fie și se creează acel loc.”

D: (Era o idee diferită de cele de până acum.) Deci imaginile sunt întotdeauna pe perete.

M: Ele sunt ca... într-o cutie și se perindă repede, sau în ritmul în care dorești să fie prezentate. (Râde) (Face mișcări cu mâinile) Când ai identificat zona în care vrei să privești, ritmul se încetinește. Apoi te uiți la fiecare din ele, până când o

găsești pe cea care te atrage.

D: Apoi o creezi cu mintea. (Da) E minunat!

M: Apoi faci ce vrei cu interiorul ei.

D: Deci oamenii au decis să facă aceste structuri în formă de dom. (Da) Și poți crea și materialul din care să le faci. (Da) Nu este nevoie să ai deja acel material, din care vei construi cu mâinile.

M: Nu. Tu doar... faci să fie. Am făcut așa ceva timp de multe, multe luni.

D: Te-a văzut cineva cum faci asta?

M: Nu cred. Era ca un fel de practică. Când ești copil faci lucruri, apoi când crești mare începi să faci lucruri diferite și în scurt timp începi să gândești singur. Când ai nevoie de un adăpost, ți-l poți construi. Unii aleg să facă asta în grupuri mici. Alții o fac în grupuri mari. Alții o fac singuri, sau când sunt izolați de restul grupului.

D: Dar fiecare din grup știe cum să facă asta.

M: Da. Când copiii mei vor fi mari, vor face același lucru.

D: Acolo unde trăiești sunt și orașe în jur?

M: Noi mergem la adunarea principală care este mult mai mare, la care pot participa sute de oameni.

D: Știi ce este un oraș? (Pauză lungă. Nu.) Este un loc unde există multe structuri adunate. Și există mulți oameni care locuiesc acolo.

M: Așa ceva ar fi foarte incomod. Noi ne adunăm în grupuri mici pentru confortul nostru, nu ca să exercităm presiuni asupra terenului pe care locuim.

D. Da. Are sens să faceți asta, da. Cum călătoriți în alte locuri?

M: Când mergem la adunări, grupurile noastre se adună. Ne gândim unde vrem să mergem și ajungem imediat acolo.

D: Tot grupul călătorește instantaneu?

M: Călătorim... toți împreună. Da.

D: Eu credeam că vă deplasați mergând.

M: Când merg în peştera mea sau când plec să explorez, atunci mă mişc cu picioarele. Dar când mergem la întâlniri… „Puf!” şi dispar. (Face mişcări cu mâinile, ca să arate viteza.)

D: Foarte repede.

M: Şi ratăm o mulţime de lucruri. Doar „Puf!" (Eu am început să râd) Dar când mă aflu acasă şi vreau să găsesc anumite lucruri, mă plimb şi mă uit în jur, ca să văd ce găsesc.

Această sesiune m-a luat prin surprindere şi a avut multe întorsături neaşteptate. Ceea ce la început părea o viaţă simplă a unui om primitiv al cavernelor, s-a dovedit a fi o viaţă dintr-o societate mult mai sofisticată. M-am hotărât să-l duc înainte în timp, la o zi importantă din viaţa sa.

D: Ce faci? Ce vezi?

M: Aud multe zgomote în jur, zgomote haotice, asemănătoare unor tunete. Se cutremură pământul. O, oo!

D: Pământul se mişcă, vrei să spui?

M: Pământul se cutremură. Oamenii ţipă, animalele ţipă, e foarte mult zgomot.

(Se cutremură de groază.) Haos. E foarte greu să respiri.

După reacţiile sale fizice, părea a fi afectată de ceea ce vedea. A început să tușească. I-am dat sugestii de calmare. A respirat adânc de câteva ori, în timp ce simptomele fizice deranjante au început să dispară.

D: Ce anume a cauzat asta?

M: A explodat muntele. Pur şi simplu a explodat. Poate din cauză că nu am reuşit să-i îmbunăm pe zei.

D: Voi credeți în zei?

M: Noi avem mulţi zei. Preoții şi preotesele ne-au spus că avem mulți zei. Avem un zeu al casei, un zeu al fertilităţii ca să ai copii, un zeu pentru protecţie, pentru gradină, pentru... Avem mulţi zei.

D: Și ai spus că este necesar să îi îmbunați?

M: Da. Altminteri ei se supără, dacă sunt ignorați. Uneori ei fac urât (îşi coboară vocea până devine o şoaptă ca şi cum mi-ar spune un secret, ca şi nu vroia să o audă zeii) Şşt! Ei sunt ca nişte copii. Se supără atunci când nu obțin ce vor.

D: Înțeleg ce vrei să spui. Și ce anume faceți voi când vreți să îmbunați zeii?

M: Le oferim bani preoților, le oferim miere de albine, construim altare micuțe... Îi onorăm și astfel îi anunțăm că știm că ei sunt aici.

D: Credeam că aveți nevoie de bani.

M: Sunt niște monezi micuțe de argint. Le place să primească bănuți, mai ales dacă strălucesc.

D: Dar credeți că nu ați făcut lucrurile cum trebuie?

M: Preoții au spus că nu ne-am comportat cum trebuie. Nu am făcut suficiente sacrificii, nu am avut o credință destul de puternică, așa încât zeul muntelui ne-a arătat prin ceea ce s-a întâmplat, că este nevoie să ne întărim credința și să ne corectăm comportamentul.

D: Voi credeți că zeul muntelui s-a supărat?

M: Așa ni s-a spus.

D: Și asta a făcut ca muntele să explodeze și să se

cutremure pământul.

M: Da. E foarte cald. E cald... (Întâmpină difcultăţi în alegerea cuvintelor) Se apropie o lavă fierbinte și este cenușă în aer.

D: De asta e greu să respiri?

M: Da, și nu poți vedea. E înspăimântător. Distrugerile sunt devastatoare. Mor oameni.

D: Nu îți poți folosi abilitățile ca să te îndepărtezi de pericol?

M: Poți alerga, dar unde să mergi? (Râde isteric)

D: Mă refer la celelalte abilități, cu care te poți muta dintr-un loc în altul. Nu le folosești ca să scapi?

M: Nu pot să fac asta.

D: O poți face doar în grup?

M: Eu nu pot face asta. Noi nu putem face asta.

D: Credeam că așa călătoriți dintr-un loc în altul.

M: Nu eu. Eu trebuie să alerg și să mă ascund, sau să merg călare pe un măgar.

D: Deci nu poți scăpa. Oamenii trebuie să fugă.

M: Da. Iar când nu poți respira sau când ești înspăimântat, oamenii cad la pământ, apoi cenușa te acoperă atât de repede și nu mai poți să respiri și...

D: Poți să vorbești despre asta. Nu te va deranja în nici un fel. Nu vreau să te simți incomod. Dar ce s-a întâmplat cu familia ta? Sunt și ei acolo?

M: Nu. Mama și tata se aflau mai aproape de vârful muntelui. Locuiau aproape de vârf. Eu locuiam în vale. Cei din vârf au murit primii. Apoi lava a coborât în vale. Cenușa e purtată de vânt, lava se prelinge, casele se prăbușesc.

D: Și ce se întâmplă cu femeia și copiii tăi?

M: Eu nu am femeie și copii. Nu am familie, acolo

unde mă aflu.

D: Deci te afli în alt loc? O, îmi pare rău, m-am derutat.

M: Acesta este unicul loc în care locuiesc.

Ar fi trebuit să îmi dau seama că nu știa despre ce vorbesc, când m-am referit la teleportare. Când am dus-o într-o zi importantă a sărit în altă viaţă, iar eu am continuat să-i pun întrebări ca și cum ar fi fost bărbatul de pe planeta cu soarele purpuriu. Abia acum mi-am dat seama că a sărit în altă viață. Trebuia să modific întrebările.

D: Este singurul loc unde trăiești, am înțeles. Dar pare înspăimântător.

M: Se prăbușește cerul. Pământul se mișcă pentru a-l întâmpina. Nu mai trăim mult.

D: Și cu ce te ocupai? Ce meserie aveai?

M: Făceam bijuterii din aur. Frunze din aur și coliere, tiare și coroane, brățări. Făceam bijuterii.

Sărisem în altă viață, în ziua în care a murit. Trebuia să continui cu viața omului de pe planeta purpurie și să termin acea poveste, mai degrabă decât să explorez o altă viață. Pe de altă parte știam că putem pune totul în ordine, când voi vorbi cu subconștientul. Așa încât i-am spus să părăsească scena distrugerii și să-l găsească pe bărbatul îmbrăcat în blană, care locuia în structura în forma de dom, de pe planeta cu soarele purpuriu. A revenit imediat în acea viață și am putut să o duc în ultima zi din viața aceea.

D: Ce se întâmplă? Ce vezi în ultima zi a vieții tale?

M: Familia a venit să-și ia rămas bun. E timpul să plec.

D: S-a întâmplat ceva cu trupul tău?

M: S-a uzat în timp. A venit vremea să plec și să fac loc pentru alții care să vină și să locuiască aici.

D: Uneori trupul nu mai funcționează, fiindcă e ceva în neregulă cu el.

M: Nu, doar nu mai funcționează. Cred că a venit vremea să plec. Mă simt foarte bine.

D: Poți să te hotărăști să pleci atunci când vrei?

M: În societatea noastră putem alege, putem să mai rămânem până când suntem daţi afară din acea viaţă prin boală sau printr-un accident, sau putem să alegem momentul când plecăm. Eu tocmai m-am hotărât că e timpul să plec. Mi-am îndeplinit ţelurile fixate.

D: Deci familia se află cu tine. Presupun că acum copiii au crescut, nu-i așa?

M: Soţia mea a plecat deja. Termenul folosit de voi este „soţie" nu-i aşa? Ea ne-a părăsit. Dar fiii și fiicele mele se află aici, cu nepoții lor și strănepoții lor.

D: Deci au venit cu toții ca să-și ia rămas bun de la tine.

M: Nu e mare lucru. Doar ca să-mi arate că mă respectă.

D: Te afli în structura ta în formă de dom.

M: Nu suntem în cea pe care ai vizitat-o mai înainte. Acum ne aflăm într-o structură diferită. Am ales să trăiesc la ţară.

D: Credeam că te afli în peştera care-ţi plăcea atât de mult.

M: Nu. Nu am spus nimănui despre peșteră. Nu era necesar.

D: Era secretul tău.

M: Era peștera mea. Da.

D: Să mergem în punctul în care ceea ce trebuia să se întâmple s-a întâmplat deja şi ai trecut în lumea spiritului. Poţi să-ţi vezi toată viaţa din acea poziţie. O poţi vedea dintr-o perspectivă complet diferită. Ce au făcut cu trupul tău, după ce ai plecat în lumea spiritului? Ce obiceiuri aveaţi în legătură cu aceasta?

M: Corpul… (Râde) se dizolvă. Se dizolvă, da. Ne dizolvăm treptat. Corpul se dizolvă şi este absorbit în pământul nostru, este absorbit de ţara noastră. Acea bucăţică din noi devine o parte din aer şi din pământ. A fost o trecere uşoară. Când eşti gata şi ştii că ai realizat ţelurile pe care ai venit aici ca să le îndeplineşti, este uşor. E ca o sărbătoare plină de bucurie a faptului că pleci. Poate că unii sunt uneori trişti atunci când pleacă, dar este o tristeţe de scurtă durată. Cei rămaşi în urmă sărbătoresc eliberarea mea din trup. Ei sărbătoresc asta, fiindcă ştiu că merg într-o altă lume.

D: E multă voioşie.

M: (Râde) Se distrează acolo jos. (Îşi coboară vocea până devine o şoaptă) Vorbesc frumos despre mine, au amintiri plăcute.

D: Crezi că ai învățat ceva din această viață?

M: (Vorbeşte încet.) Am aflat că sunt capabil să influenţez alte persoane şi era nevoie să fiu foarte atent ca să nu proiectez percepţiile mele ca fiind singurele valabile, către alţi oameni, către alţi membri din familia mea. Trebuie să las spaţiu fiecărui om, ca să-şi facă propriile sale descoperiri.

D: E o lecție bună, nu-i așa?

M: Da, deşi uneori era foarte greu de făcut asta. (Râde)

D: A fost o viață bună.

M: O, a fost o viaţă foarte bună. Nu mai am dorinţe, nici regrete.

D: Puteai face lucruri minunate prin folosirea minții.

M: Hmm... (Pare a fi surprinsă de asta.)

D: În alte locuri, oamenii nu-şi folosesc mintea în acest mod.

M: Îmi dau seama. Nu înțeleg exact dar... (Râde)

D: Vreau să spun că există multe locuri unde oamenii nu au aceste abilitaţi.

M: Eu cred că rasa noastră a avut întotdeauna aceste abilităţi. Dacă mă uit înapoi la viața mea, văd că le-am avut întotdeauna.

D: Pentru că toţi aveaţi astfel de abilităţi, era ceva normal pentru voi. (Da) De asta sunt surprinsă, pentru că acolo unde trăiesc eu, așa ceva nu este normal.

M: Dar voi aveți un soare galben.

D: (Râde) Da, avem un soare galben. Lucrurile sunt diferite, dacă mergi în locuri diferite. (A râs şi ea) Noi mai avem ceva ce voi nu aveți. Avem o Lună. (O Lună?) Luna este albă şi strălucește în întuneric. (Ooo!) Așa cum ți-am spus, Soarele dispare şi se duce la culcare, iar Luna răsare. (Ooo!) Fiecare din noi are ceva diferit.

M: Puteți să mișcaţi lucrurile cu ajutorul minții?

D: Nu, încă nu am învățat cum să facem așa ceva.

M: (Oftează adânc) Îți ușurează viața.

D: Așa e! Respect ceea ce știți să faceți. Ați putea să ne învățați și pe noi. Este o abilitate care ne-ar fi de mare folos.

M: Este posibil, dar eu nu știu cum să vă învăț așa ceva, pentru că aveam pur și simplu această abilitate. Nu o pot explica. Făceam aceste lucruri, pur și simplu.

Am orientat personalitatea lui Molly înapoi în vremea noastră și înapoi în corpul său, ca să pot să-i contactez subconștientul și să pun întrebări. A respirat adânc, atunci când s-a produs transferul.

D: De ce ai ales să-i arăți lui Molly această viață neobișnuită? Eu cel puțin, cred că este neobișnuită. (Râsete) De ce i-ai arătat planeta cu soarele purpuriu?

M: Dorea să afle despre viețile pe alte planete.

D: Părea a fi pe altă planetă. (Da) Acolo nu există noapte.

M: Nu. Te referi la timp. (Da) Ei nu aveau conceptul timpului. Nu aveau zi și noapte. Când erau obosiți se odihneau, când nu erau obosiți nu se odihneau. Dar

nu exista întuneric. Exista o lumină constantă şi nu aveau nevoie de iluminaţie noaptea.

D: Mă gândesc la o planetă care se roteşte în jurul Soarelui.

M: Galaxia lor se află la mare depărtare. Cred că e vorba de... (Face o pauză, în timp ce se gândeşte cum să explice.) E vorba de un Super-Soare. Nu, nu e cuvântul potrivit.

D: Nu face parte din sistemul nostru solar.

M: Nu.

D: Dar face parte din galaxie?

M: Corect!

D: Şi acolo există un alt Soare?

M: Nu e vorba de un soare, aşa cum înţeleg oamenii Soarele. E vorba de un Super-Soare, ca să mă exprim în limbajul lui Molly. Un Super-Soare. Super-

Soarele este ființă supremă, el aduce lumina în întuneric. Planeta aceea nu cunoaște întunericul.

D: Pare a fi ceea ce noi numim „Soarele Central”.

M: Da, așa e. Soarele Central. Denumirea aceasta se potrivește descrierii.

D: Dar păreau a fi ființe fizice. (Da) Și erau capabile sa-și folosească mintea într-un mod remarcabil.

M: Afirmația este corectă. Da. Ei doar manifestau lucruri.

D: Erau ființe de natură fizică, fiindcă mâncau, dormeau și mureau.

M: Da. Aveau o durată a vieții mai scurtă. Ei au ales să aibă o durată a vieții mai scurtă, pentru ca planeta lor să aibă o populație mai redusă numeric.

D: Dar totuși lucrurile sunt diferite, pentru că soarele lor era sus pe cer tot timpul și avea o culoare purpurie.

M: Corect!

D: I-ai arătat aceste lucruri lui Molly, ca să știe că a trăit pe alte planete.

M: Corect!

D: Ce legătură are asta cu viața sa prezentă?

M: Ea încă mai are abilitatea de a manifesta orice lucru de care are nevoie, în orice cantitate îi este necesar. Are multe abilități naturale pe care îi este frică să le recunoască, pentru că atunci ar însemna că este diferită de ceilalți oameni.

D: Încerci să îi arăți că a mai făcut aceste lucruri înainte, ca să le poată face din nou? (Da) Dar cum se poate acorda la aceste lucruri? Cum poate accesa această cunoaștere?

M: Poate alege să-și amintească.

D: Ați spus odată că atunci când înveți ceva, nu mai uiți. Cunoașterea rămâne mereu acolo și poate fi adusă la suprafață. Ea ar putea să folosească această cunoaștere acum, nu-i așa?

M: Da, dacă trece dincolo de frica sa umană.

D: Știi cum sunt oamenii!

M: Da. (Râde) O, ce provocare! (Un râs sonor) De ce vin oamenii aici? (Râde) Pentru că aici există provocări. (Continuă să râdă)

D: Ca să învețe diferite lecții. (Da) Ei uită tot ce știau înainte. (Da) Ea își poate reactiva aceste abilități ca să manifeste ceea ce dorește, dacă alege să-și reamintească.

M: Corect!

D: Cred că i-ar plăcea să-și reactiveze aceste abilități. Poți explica un pic mai clar ce anume trebuie să facă?

M: Astfel de lucruri i se întâmplă ei foarte ușor. Însă în această viață, ea are convingerea că trebuie să muncească din greu pentru tot. (Râde) Dar lucrurile nu stau așa. Dacă ar sta câteva minute în meditație, atunci amintirile ar curge în ea ca o cascadă. Dar există o condiționare pe care a acceptat-o în această viață, care spune că ea nu poate să facă astfel de lucruri.

D: În timpul sesiunii, când am dus-o într-un moment important, a sărit în ceea ce părea a fi o altă viață, în care vulcanii erupeau și pământul se cutremura. De ce a sărit în acea viață? Nu am explorat-o în continuare. A sărit în ziua morții din acea viață. De ce i-ai arătat acest lucru?

M: Ca să-i amintesc (nu pot găsi un termen mai bun) cât de stupid este să-ți dai puterea influențelor externe, în loc să cobori în interior și să cunoști zeul din interiorul tău.

D: Ce legătură are asta cu vulcanul și cu transformările planetare?

M: E vorba de sistemul de credințe care spunea că aceste cataclisme au fost provocate de faptul că nu i-au îmbunat pe zei.

D: Așa e! Nu i-au îmbunat pe zei și asta a produs catastrofa.

M: Acesta era sistemul lor de credințe și încă a mai rămas o oarecare influență în zona în care locuiește ea acum, iar asta o înspăimântă.

D: Da, se potrivește cu religia din vremea noastră. Deci i s-a arătat acel fragment din altă viață, ca să îi amintească să nu se lase prinsă în religia tradițională cu sistemul său de credințe, și în cultura în care trăiește acum. E mai bine să gândească singură și să-l găsească pe Dumnezeu în interiorul său.

În interviul meu cu Molly, ea mi-a spus că avea amintiri ciudate ale unor lucruri care i s-au întâmplat în copilărie. Își amintea cum a fost închisă într-un loc întunecat și lăsată acolo, pentru că nimeni nu vroia să aibă de a face cu ea. Mi-a spus că era probabil vorba de o debara și a stat acolo câteva zile. După aceea era murdară, mirosea urât și avea sentimentul că nimeni nu vroia să mai aibă de a face cu ea. Când a întrebat-o pe mama sa despre aceste amintiri din copilărie, mama a negat că s-ar fi întâmplat așa ceva și i-a spus că inventează, că totul este

o fantezie. Dar ea se întreba de ce ar fi inventat o amintire atât de îngrozitoare. Unul din lucrurile pe care dorea să le descopere în această sesiune era dacă această amintire era adevărată sau nu. Subconștientul a răspuns înainte să mai apuc să pun întrebarea. Răspunsul era atât de ciudat, încât nu mi l-aș fi imaginat vreodată.

Familia sa locuia la țară, la mulți kilometri depărtare de alți oameni, când ea s-a născut prematur. Mama sa a făcut singurul lucru pe care știa să-l facă: a pus bebelușul într-o cutie de pantofi și a pus cutia într-un cuptor deschis, ca să fie suficient de cald pentru noul născut.

M: Nu ai cum să știi. Dar am să-ți spun. Ea a venit în această viață cu multe daruri și a intrat în acest bebeluș care avea doar patru livre când s-a născut și urma să facă toate lucrurile astea minunate, un bebeluș micuț dintr-o cutie de pantofi, pus în cuptor. (Râde) Va face lucruri care aveau să sperie oamenii din cale-afară. Odată mama sa a închis-o în cuptor ca să o facă să înceteze, pentru că făcea să danseze obiectele din bucătărie, numai cu mintea. (Râde) Mama sa se temea foarte tare de ea.

D: Deci mișca lucrurile cu mintea.

M: Da. Îi plăcea să se joace cu argintăria, fiindcă strălucea (râde) și fiindcă făcea acel zgomot, dar asta a speriat-o din cale-afară pe mama sa, așa încât a închis-o.

D: A pus-o în cuptor.

M: Uneori închidea ușa cuptorului.

D: Ea are această amintire ciudată că a fost închisă într-o debara, sau așa ceva. Poți să-i spui ceva despre asta? (Pauză) Ce crezi? E în regulă ca ea să afle ce s-a întâmplat?

M: (Cu un ton serios.) E bine ca ea să știe că această amintire este adevărată, că nu este o fantezie. E important ca ea să știe. Când avea doar câțiva anișori, au închis-o în debara și au încercat să uite de ea, pentru că îi înspăimânta atât de mult. Ea se auto-învinovățește pentru că i s-a spus că era vina sa și de asta a fost închisă. I s-a spus că dacă se va purta cum trebuie, nu va mai fi închisă.

D: Ce anume a făcut?

M: Îi plăcea să facă argintăria aceea strălucitoare să plutească, îi plăcea să facă lumini când era întuneric, îi plăcea să scoată sunete ca un cântat când nu avea voie să vorbească. Speria oamenii. Așa încât ei au crezut că este ciudată și ea s-a învinovățit, dar nu este vina sa. Ea doar folosea ceea ce își amintea și încă mai știa cum să folosească, dar această abilitate nu se potrivea vremurilor în care s-a născut.

D: Da. Ea credea că astfel de lucruri sunt normale.

M: Apoi când a crescut mai mare, a continuat să facă lucruri neobișnuite și din nou a fost dată la o parte și pedepsită, până când a încetat să facă acele lucruri.

D: A fost singurul mod în care a putut supraviețui.

M: Da. Ea descrie asta ca și cum „ar închide un robinet”.

D: Deci atunci când a crescut prea mare ca să fie pusă în cuptor, au închis-o într-o debara. Asta vrei să spui? (Da) Asta e o mare cruzime, dar cred că le era foarte frică de ea.

M: Când au închis-o în întuneric, a fost mai ușor pentru ei să o lase acolo și să uite de ea. Atunci nu mai trebuiau să se confrunte cu obiecte care plutesc prin casă și cu cântatul ei.

D: Așa încât în cele din urmă ca să supraviețuiască, ea „a închis robinetul” și nu a mai făcut astfel de lucruri. Atunci au lăsat-o să locuiască cu ei în casă?

M: Da. Atâta timp cât nu era iar „rea”. A fost lăsată să devină o parte din gospodăria lor.

D: Dacă toate aceste lucruri au fost suprimate, oare nu îi va fi frică să-și readucă la suprafață talentele?

M: Așa cred, fiindcă atunci cineva ar putea-o închide din nou în debara încuind ușa și nu ar mai lăsa-o să iasă la lumina niciodată.

D: Dar știe că ei nu ar putea face asta acum, când ea a crescut mare. (Așa e) Dar înțeleg de ce îi este frică.

M: Cred că ar putea face unele lucruri care pot fi acceptate în această societate. Își poate aminti lucrurile treptat. Pentru că dacă ar merge în mijlocul unui câmp și ar crea acolo o casă, ar veni reprezentanții guvernului ca să o caute și să o aresteze. (Râde)

D: Dacă ar face lucrurile să plutească prin cameră, cred că soțul ei s-ar speria. (Râsete) Deci nu ar fi bine să facă astfel de lucruri.

M: Nu. Dar ar putea „deschide robinetul” puțin. Ea poate să ajute oamenii, poate să-i ridice din întuneric și acest lucru îi sperie. Nu toți sunt pregătiți să afle cine sunt ei cu adevărat. Iar ea se teme că dacă deschide robinetul, va curge ca o cascadă și va copleși oamenii din jur, care vor fugi țipând din cameră. Are o mare teamă de a fi respinsă. Dar poate folosi o anumită formă de meditație ca să aducă la suprafață cunoașterea puțin câte puțin, ca să-și ușureze teama. Iată o imagine care va funcționa pentru ea. În chiuveta de la bucătărie există o trapă (face mișcări cu mâna ca să-mi arate) și sunt multe resturi alimentare care sunt prinse în acea trapă. Trapa se poate deschide puțin câte puțin, ca să lase resturile să se scurgă.

D: Să le lase să se ridice în chiuvetă, vrei sa spui. (Da) Este o imagine mentală pe care o poate folosi.

M: Da. Atunci când deschide trapa și o curăță puțin câte puțin, se face loc ca să revină informațiile pe care le-a uitat, care au rămas prinse în acea trapă.

D: Nu trebuie să le aducă pe toate la suprafață, pentru că ar copleși-o.

M: Ar copleși multă lume din jurul său.

Se permite ca astfel de abilităţi să revină la suprafaţă în perioada în care trăim, pentru că vor fi considerate normale în viitorul apropiat. Dar acest lucru va trebui făcut cu blândețe, ca să nu șocheze oamenii. Important este că Molly știe acum că amintirile ciudate din copilărie nu sunt doar o fantezie creată de imaginaţia sa. Amintirile sunt rezultatul acţiunii unor oameni înspăimântaţi de lucrurile pe care le făcea ea, pe care nu puteau să le înțeleagă. Mă întreb câtor oameni li s-a întâmplat așa ceva și au fost nevoiţi să-şi închidă abilităţile şi să uite amintirile de acest fel. Este foarte greu să înțelegi și să accepți copiii, atunci când ei se comportă într-un mod neobișnuit și anormal.

SECȚIUNEA 6

PORTALE ÎN TIMP

CAPITOLUL 19

Gardianul portalului

În 90% din sesiunile pe care le fac pentru terapie, clientul merge într-o viață trecută care deține răspunsurile la problemele din viața prezentă. Dar din ce în ce mai des, întâlnesc clienți care ajung în locuri ciudate care nu seamănă cu Pământul. Deasemenea oamenii cu care lucrez se regăsesc din ce în ce mai des în situații paralele în care trăiesc o altă experiență, care există în același timp cu viața prezentă. Scepticii vor spune că acestea sunt simple fantezii, dar relatări lor nu seamănă cu nici o fantezie pe care am auzit-o vreodată. În general, viețile în care fac regresie oamenii sunt foarte plictisitoare și comune. Eu le numesc „vieți de scos cartofii din pământ", pentru că]n astfel de vieți ești fermier sau servitor, etc. și nu se întâmplă nimic antrenant, care să merite a fi povestit. Oamenii își petrec viața făcând lucruri obișnuite, cum ar fi să lucreze pe câmp. Aceste vieți nu sunt dramatice. Adesea persoana este dezamăgită când se

trezește. Un client a spus după o astfel de sesiune: „Ei bine, înțeleg că în mod sigur nu am fost faraon în Egipt.” Dacă acestea ar fi simple fantezii, cred că oamenii ar inventa o viață mai interesantă, mai plină de strălucire. De exemplu și-ar imagina că sunt cavaleri în armuri strălucitoare, care salvează o prințesă din turnul unui castel, sau o femeie ar putea retrăi o viață gen Cenușăresa, în care să îl întâlnească pe Făt-Frumos. Dar asta nu se întâmplă niciodată. Viețile experimentate pot părea comune, din punctul meu de vedere. Adeseori mă întreb de ce a ales subconștientul să le arate în sesiunea respectivă. Dar înainte să terminăm sesiunea, devine evident că aceasta este exact viața care trebuia să fie văzută. Întotdeauna există ceva, oricât ar fi de obscur, care are legătură cu problema cu care se confruntă clientul în viața curentă. Acest lucru poate să nu fie clar și să nu iasă imediat la suprafață, dar subconștientul, în înțelepciunea sa infinită, a ales viața potrivită.

Uneori scena în care se coboară este ciudată și neobișnuită, și clientul nu găsește cuvinte cu care să o descrie. În astfel de cazuri eu sunt sigură că nu este vorba despre o simplă fantezie, pentru că atunci povestitorul nu ar fi rămas fără cuvinte capabile să descrie ceea ce vede. Această sesiune pe care am făcut-o în Florida, în luna octombrie 2002, prezintă un

astfel de caz. Betty era asistentă medicală într-o secție neonatală dintr-un spital mare. În timpul sesiunii a descoperit ceva ce în mod clar, nu se aștepta să găsească. Când a coborât de pe nor, stătea în fața a ceva atât de neobișnuit, încât nu a găsit cuvinte ca să îl descrie.

B: Arată ca... Arată ca un cristal... E greu de descris. E ca un fel de munte de cristal, ceva ca un munte de cristal (chicotește), nu știu cum altfel să-l numesc. Și văd ceea ce pare a fi un băiețel amerindian cu păr negru, care stă în picioare în fața muntelui de cristal. Arată de parcă ar fi făcut din gheață, dar nu este frig. Este transparent, are o structură cristalină și strălucește în soare.

Nu părea a fi ceva de pe Pământ, dar a vorbit despre băiețelul amerindian. Oare unde se afla?

D: Băiatul mai este acolo? M-am gândit că poate ea era băiatul. (Da) Cum este îmbrăcat?

B: Are doar niște veșminte de piele în josul taliei. Are în jur de zece ani.

D: Privește-te pe tine! Porți haine?

Acesta este modul în care îmi orientez de obicei

clientul în trupul pe care l-a avut într-o viață anterioară. Dar răspunsul său a fost complet neașteptat și m-a surprins.

B: Nu. Dar sunt foarte mare. Sunt uriaș! Eu nu am un trup. Sunt (nu știe cum să exprime asta)... Sunt o formă de energie. Eu sunt foarte mare în comparație cu acest băiat.

D: Simți că ai anumite limite ale trupului? Nu faci parte din aer, nu-i așa?

B: Am anumite limite, dar nu sunt solid. Corpul mi se schimbă și se transformă, dar are cam aceeași cantitate de energie, așa încât limitele trupului se schimbă și se transformă, dar trupul rămâne la fel de mare.

D: Dar este conținut într-un contur. Este delimitat. (Da, da) În regulă. Ce legătură ai cu acest băiat?

B: Eu doar îl observ. Simt că mi-ar plăcea să intru în acest munte. Există o deschizătură. E ca și cum aș putea deveni muntele. E ca și cum, intrând în deschizătura muntelui, pot să experimentez viața ca munte, pot să devin muntele, deși m-aș putea separa din nou de el. Eu m-am familiarizat cu formele de energie. O formă de viață în care ființa poate să ia

orice formă și poate să-și creeze orice trup dorește pentru a avea o anumită experiență. Dar de data asta, această ființă părea a fi diferită.

D: Poți experimenta multe lucruri diferite?

B: Da. Pot să mă transform și să integrez alte energii, să experimentez cum este, apoi să mă separ și să devin conștient de o parte din mine. Tocmai urmează să experimentez ceva de genul acesta.

D: Spui că era o deschizătură acolo?

B: Da. E o deschizătură mare, o deschizătură naturală. (Deodată) Știi ce? Muntele de cristal, de fapt nu este un munte, doar mi s-a arătat așa. De fapt este o navă spațială, este un vehicul. Dar așa mi s-a arătat.

D: De unde știi asta?

B: (Entuziasmată) Pentru că am văzut deschizătura. Așa arăta el din exterior, dar când am început să explorez deschizătura și să încerc să mi-o explic, mi-am dat seama că nu e așa cum pare.

D: Vrei să spui că este doar o iluzie, că este camuflat ca să arate ca un munte?

B: Exact! E camuflat așa încât lumea care îl întâlnește

să creadă că este un munte. Dar dacă îl inspectezi mai de aproape, se transformă.

D: Dacă ar fi pe Pământ, ar mai exista și alți munți. Este posibil ca munții să fie de culori diferite și să nu fie din cristal.

B: Corect. Mai există alți munți în jurul lui care sunt diferiți, ei sunt doar maron cu copaci. Sunt maron acoperiți cu copaci și astfel de lucruri.

D: Dar ar fi neobișnuit să vezi un munte de cristal. Asta ar atrage atenția.

B: Așa ar fi! Corect! Hm... Asta este derutant. Mă întreb dacă alții îl văd și ei. Oare băiatul l-a văzut? Nu știu, nu-mi dau seama. Se uita în altă direcție. Nu, nu știu. Deschizătura s-a transformat și și-a schimbat aspectul. Acum nu mai arată ca o deschizătură naturală, ci ca o ușă. Când m-am uitat la ea, s-a transformat într-o ușă și sunt niște scări care urcă de la pământ în sus, până la ușă. Nu par a fi solide, par cristaline și luminoase. Știu că ai putea păși pe ele și atunci ar fi solide. Se simte ca și cum cineva ar putea să treacă prin ușă și să nu-și dea seama. Singura explicație care are sens pentru mine e că aici se întâlnesc două lumi, este un loc de trecere între lumi.

D: De asta unii oameni ar putea să-l vadă și alții nu.

B: Da. Simt ca și cum aș fi cumva o parte din el (spun doar ceea ce îmi vine în minte). Se simte ca și cum aș fi o parte din păstrătorul porții acestui loc „dintre lumi”, așa încât cei care nu trebuie să intre nu o fac, iar cei care pot să intre o fac. Există anumite responsabilități. Dacă vezi aceste lucruri, dacă devii conștient de ele, asta implică anumite responsabilități. Iar eu trebuie să mi le asum, fiindcă sunt conștient de ambele realități.

D: E vorba de a ști cine poate să intre și cine nu poate. (Corect!) Iar cei care nu trebuie să intre, cred că nici nu vor fi conștienți de celelalte realități.

B: În mod normal, asta este adevărat. Dar uneori, în anumite împrejurări, oamenii văd lucruri pe care în realitate nu ar trebui să le vadă, și nu e bine să se întâmple asta. Pot să se producă anumite schimbări în presiunea atmosferică și în energie... (A spus aceste vorbe ca și cum nu era sigură de ceea ce spune, ca și cum își căuta cuvintele.) Există anumite transformări care ar putea să facă să se întâmple asta.

D: Așa încât oamenii pot să vadă lucruri acolo unde mod normal nu ar trebui să fie. (Corect!) În astfel de cazuri cineva poate să dea peste această ușă, când de

fapt nu trebuia să o facă.

B: Așa e, și ar fi foarte derutant pentru omul acela să se întâmple asta.

D: Ar putea să intre prin ușă?

B: Din păcate structura trupului ar trebui să se transforme, din cauza configurației energetice. Dar atunci este posibil, este chiar probabil, ca energia corpului fizic să se dizolve instantaneu.

D: O, atunci corpul s-ar distruge?

B: Spiritul nu se distruge, dar structura fizică și celulară, da.

D: Nu ar mai putea exista, odată ce intră în contact cu aceste lucruri?

B: Corect, pentru că există o structură diferită și vibrații diferite, da. Acest lucru ar fi foarte derutant și dificil de înțeles, chiar pentru energia spiritului. Nu se dorește să se întâmple astfel de lucruri.

D: Deci treaba ta este să te asiguri că nu întâmplă așa ceva.

B: Da. Eu sunt gardianul porții și am această

responsabilitate.

D: Această intrare ar putea fi numită un portal?

B: Da, ai putea să o numești un portal. Cred că de asta pot să intru în acest obiect cristalin, indiferent că este un munte, o navă spațială sau altceva, și sunt conștient că există, pentru că acest lucru intensifică energia pentru separarea lumilor și a existențelor.

D: Și dacă ar veni cineva, ce ai putea face ca să-i distragi atenția sau să-l faci să nu se apropie?

B: Îmi pot focusa energia pe curbura locului, ca să o intensific și să îi împing cu blândețe în direcția opusă. Îi împing puțin și ei simt ca și cum i-ar impinge vântul într-o altă direcție.

D: Destul cât să-i îndepărtezi ca să nu intre în contact cu această energie, fiindcă treaba ta este să ai grijă să nu li se facă rău.

B: Exact! Pentru protecția lor, da.

D: Acest portal există acolo tot timpul?

B: Există anumite momente când portalul este mai deschis. Este posibil ca uneori portalul să se deschidă. Alteori el este închis și nu e nici o problemă.

D: Atunci nu se mișcă precum o navă spațială?

B: Nu, stă pe loc. Dacă mă uit mai de aproape, e vorba de ceea ce am putea numi o „poartă stelară”, mai degrabă decât despre intrarea într-o navă spațială. E degrabă un portal care merge în altă dimensiune.

D: De asta rămâne pe loc.

B: Afirmația este corectă.

D: Pentru ce este folosită această poartă stelară?

B: Hm... E cam dificilă descrierea, dar pot să o fac. Există portaluri pentru această energie și apoi... „puff!” (scoate un sunet ca un pufăit prelung însoțit de mișcări ale mâinilor) Faci un „puff” prin spațiu și timp și ajungi într-o altă zonă a „galaxiei”.

D: Din mișcările pe care le-ai făcut, pare a avea o formă alungită, ca un tub.

B: Corect! Încearcă să vizualizezi stelele, Universul și energia. E ca un „puf” rapid (scoate iarăși sunetul respectiv, însoțit de gestul cu mâna), un sistem de transport și astfel se merge prin acest portal într-o altă galaxie.

D: Asta ai vedea dacă ai intra în muntele de cristal?

B: Asta ar fi o porțiune din el, fiindcă în interior există toate aceste culori care vibrează, aceste obiecte cristaline, e ca și cum... (Are dificultăți în a-și găsi cuvintele) E ca și cum ai reintra... Începi să te simți din nou normal. (Râde) Pentru că atunci când te ocupi de transport, când faci aceste lucruri pentru transport, atunci trebuie să te.... Nu să te regenerezi, să te re...

D: Să te reajustezi?

B: Să te reajustezi! Mulțumesc! O, e greu de găsit cuvântul! Să te reajustezi, să te reenergizezi. (Râde)

D: Cuvintele ne fac uneori probleme.

B: Da, să te reajustezi. E o zonă de reajustare și intri în această încăpere cristalină, unde sunt aceste culori frumoase, atât de frumoase, care vibrează în ființa ta și te regenerează sau te re... Ce cuvânt ai spus?

D: Ajustează.

B: Te reajustează.

D: Dacă te reajustează, e înainte să pleci sau după ce ai revenit?

B: După ce ai revenit. Există câte una la fiecare capăt.

Nu știu sigur cum arată cea de la capătul celălalt. Ar trebui să călătoresc acolo, ca să văd. Dar voi lăsa o parte din mine aici, pentru că trebuie să îmi asum responsabilitatea.

D: Da, responsabilitatea de a păzi portalul.

B: Acest portal este folosit de ființe care vin să învețe, care vin doar ca să observe, ca să fie mai conștiente. Când spun „să observe” e mai mult decât doar să privești. Înseamnă să observi cu toate simțurile. Mai mult decât a privi, să experimentezi. Dar doar observi lucrurile, fiindcă nu le creezi în sensul de a le face să se întâmple. Ești un observator căruia i se permite să se integreze cumva în energii, pentru a învăța.

D: Este vorba de ființe fizice?

B: Nu atât de materiale ca oamenii. Există o fizicalitate cu o densitate mai mică și din acest motiv aceste ființe sunt capabile să se integreze și să observe o experiență, la acel nivel.

D: De unde vin aceste ființe?

B: (Pauză. Apoi chicotește, încercând să găsească o modalitate de a explica lucrurile.) P-L. P-L are ceva de-a face cu asta? Nu cred că e Pluto. P-L.

D: Spune-mi ce crezi. Ei nu vin de pe Pământ?

B: Nu, nu. Ei sunt diferiți.

D: Din sistemul nostru solar?

B: Hm... Puțin mai de departe. De pe o esență planetară diferită, care iarăși nu e o planetă complet materială.

D: Dar nici nu e formată doar din energie, ca tine.

B: Corect! Sunt diferiți față de mine. Eu nu arăt uman, nu am trup ca oamenii, energia mea nu e ca de om. Energia mea se transformă. Ființele care vin prin acest sistem de transport prin portal, au o formă similară oamenilor. Seamănă cu un trup uman. Sunt înalți, deosebit de înalți și subțiri, arată ca și cum ar purta niște robe greoaie pe ei, dar nu sunt ființe fizice.

D: Nu au trupuri atât de solide ca noi. (Nu, nu!) Deci când revin prin acest tunel, prin acest tub sau ce-o fi el, ele intră în această cameră imediat.

B: Corect! Pe acolo intră.

D: Și își reajustează energiile, vibrațiile. (Corect!) Și apoi ce fac?

B: Apoi pot să iasă de acolo. Nu este o descriere bună. E ca și cum ar putea să vadă prin sticlă, deși nu este sticlă. Nu există o barieră de acest fel. Ele au trecut prin portal, au ieșit din structura cristalină unde erau lumina și culorile. Au ieșit din ea. Încă mai fac parte din energia de acolo, dar nu se mai află în acea structură și au ajuns pe „Pământ”. Ei sunt pe planetă și pot să vadă ce se petrece acolo/aici, pot să observe și să integreze.

D: Li se permite să părăsească locul acela?

B: Nu, nu fac asta.

D: Deci ei doar stau acolo și observă de pe partea cealaltă, fără ca să intre în această dimensiune.

B: Corect! Dar pot avea o perspectivă largă de acolo. Din acest portal ei pot să se uite oriunde doresc și să observe.

În altă sesiune o femeie a văzut ceva care arăta ca o gaură de vierme, cu ființe care intrau și ieșeau. Ea a descris-o ca un tub alungit, cu margini circulare vizibile în interiorul tubului. Oare este o altă descriere a aceluiași fel de dispozitiv? Dacă e așa, ființele pe care le-a văzut intrau și ieșeau, în timp ce ființele din descrierea de față aveau voie să folosească acest

dispozitiv, doar ca să privească.

D: Deci nu e vorba doar de zona unde se află. Ei pot să vadă oriunde pe Pământ, oriunde vor, fără să călătorească acolo.

B: Afirmația este corectă. Cam așa stau lucrurile. Cum funcționează asta? Nu sunt sigur. (Râde)

D: Vezi dacă poți să afli cum pot să facă asta dintr-un singur punct de observație, fără ca să intre propriu-zis în dimensiunea pe care o observă și să călătorească peste tot în lumea respectivă.

B: Ei își schimbă perspectiva. E ca și cum ar ieși și există o anumită scenă sau o zonă pe care o văd. Ei doar își schimbă perspectiva și este ca și cum lumea se schimbă din cauza asta, și ei pot atunci să o vadă. Știu că nu are sens, dar... Pot să văd această energie cu trei dinți care se mută, se transformă. (Chicotește) De exemplu, Pământul poate fi atât de mare și există locul acesta pe el (face mișcări cu mâinile ca și cum ar cuprinde un obiect mic) și această energie cu trei dinți se mută și ei încep să observe lucrurile din alt unghi. Așa pot să descriu, deși în mod evident, Pământul nu e atât de mic (Face mișcări cu mâinile.) Dar e ca și cum ar fi, iar ei pot să-l observe, așa încât poate fi mișcat cu ușurință.

D: Ei se comportă ca simpli observatori, fără să interacționeze.

B: Corect, ei nu interacționează, ei nu schimbă nimic, ei doar observă și integrează informații.

D: Oricum, nu li s-ar permite să părăsească partea de portal unde se află, din cauza modului cum este structurată matricea energetică.

B: Exact! Nu ar putea să o facă și nici nu ar face-o, fiindcă ei înțeleg cum le-ar afecta asta câmpul energetic, în timp ce oamenii nici măcar nu știu că există aceste lucruri.

D: Deci aceste ființe doar observă și integrează informațiile pe care încearcă să le acumuleze, și apoi se întorc prin acest tub în locul din care au venit.

B: Afirmația este corectă. Ei vin prin portalul acela, vin din alte locuri și intră în portal. Ei vin și observă, apoi se întorc la ei acasă și raportează ce au văzut.

D: Mă gândeam la o locație centrală de partea cealaltă. (Corect!) Știi ce fac ei cu informațiile pe care le-au adunat?

B: Informațiile sunt folosite în scopuri multiple. (Face o pauză în timp ce se gândește.) Văd cum energia mea

se transformă. Văd cum mă transform din ființa gardian și devin una din ființele care au venit și apoi s-au întors acasă.

D: Fiindcă ai spus că poți să faci asta, dacă lași o parte din energie să păzească portalul.

B: Corect! (Oftat adânc) Trecerea prin tub îmi irită puțin energia. Încăperea prin care ieși din tub prima dată era... Cum am spus, ce scop avea?

D: Te ajustează?

B: Da, te ajustează și este foarte, foarte importantă.

D: Iar atunci când te întorci prin tub, asta se întâmplă repede?

B: E foarte repede. Foarte, foarte repede. Și apoi ieși pe partea cealaltă, unde este o altă culoare și un alt sistem energetic.

D: Ca o altă încăpere?

B: Afirmația este corectă. Iar culorile și densitatea energiei te readuc în tine însuți. Și am ajuns pe altă planetă, m-am întors la cartierul meu general de acasă.

D: Cum arată intrarea pe partea cealaltă?

B: Este tot o structură cristalină.

D: Dar oamenii de pe partea cealaltă o pot vedea?

B: Are un dispozitiv de camuflare, pentru că există ființe care lucrează cu aceste energii și ființe care nu lucrează cu ele.

D: Deci este la fel ca pe Pământ, nu va fi vizibilă pentru toată lumea.

B: Așa e! Deși ființele de pe această planetă au o vibrație mai înaltă și diferită față de Pământ, nu este nevoie să știe toată lumea despre asta.

D: Deci ființa cu care mergi trece prin tub ca să meargă pe planeta sa. Apoi unde merge?

B: Eu pot să-l văd. E ca un fel de scrib care scrie. Dar scrisul este magie, nu este fizic, deși arată similar. (Își mișcă mâinile) Face ceva cu mâinile. Când mă uit, văd lumini și culori. Luminile și culorile sunt foarte importante, așa încât observațiile, învățătura și cunoașterea pe care le-a adunat sunt incorporate în... (Are dificultăți de exprimare.) Văd o tapiserie. Cum s-a întâmplat asta?

D: Poate că încerci să faci o comparație.

B: Poate. Informațiile pe care le-a preluat acest scrib intră într-o parte a tapiseriei, într-un fel de înregistrări. El s-a așezat. Pare a avea o tabletă în față. Când spun tabletă mă refer la o tabletă din piatră, nu e din hârtie. Are în mână ceea ce aș putea numi un „creion magic”, pentru că pare a folosi acest creion ca și cum ar fi o scriere magică. Văd aceste culori frumoase și lumini care ies din creion, apoi se mișcă și curg, intră în... ceea ce aș putea numi... o „țesătură”. Este o țesătură colorată, plină de lumină, care strălucește și se mișcă, nu e o tapiserie cum știm noi în mod obișnuit. (Are dificultăți de exprimare) Este o înregistrare, un fel de înregistrare, este o înregistrare vie.

Această relatare semăna cu descrierea Tapiseriei Vieții din complexul arhitectural numit Templul Înțelepciunii, din lumea spiritului. Această tapiserie este descrisă în cartea mea Între viață și moarte. Descrierea spune că această tapiserie este incredibil de frumoasă și pare a fi vie și respiră, din cauza culorilor minunate care sunt în ea. Dar nu cred că este același lucru, fiindcă tapiseria din lumea spiritului este o țesătură a tuturor sufletelor care au trăit și a vieților lor. Fiecare viață este reprezentată de un fir. Tapiseria

descrisă aici pare a fi o altfel de înregistrare.

D: Asta este treaba lui. Face asta tot timpul.

B: Da, adoră să facă asta.

D: Dar ai spus că mai sunt mulți alții care știu că există această intrare.

B: Da, există și ființe de pe alte planete care circulă prin acest portal, asta este adevărat. Multe ființe știu că există. Acesta este doar un portal, dar mai există multe altele. O parte din informațiile care sunt aduse sunt folosite pentru dezvoltarea unor noi posibilități, ca atunci când ești la școală și te învață lucruri pe care oameni deja le știu. Odată ce ți-ai format o bază, poți să îți dezvolți propriile idei și să îți folosești creativitatea.

D: Ca oamenii de știință și cercetătorii, care iau elementele de bază și își dezvoltă apoi, pe această fundație, propriile lor concepte. Asta vrei să spui?

B: Da. Poți crea noi posibilități pentru această planetă. Pentru că ei observă, apoi se întorc la ei acasă și discută, și poate că se întreabă: „Cum putem ajuta oamenii de pe această planetă?" Vin cu propriile lor idei, apoi se întorc: „Nu asta nu se poate, nu e în

regulă, hmm...” ca să adauge informații la baza de date despre Pământ, în special în ceea ce privește această situație.

D: Deci ei acumulează informații și încearcă să dezvolte idei noi ca să ajute Pământul să progreseze, sau ce vrei să spui?

B: Asta este impresia pe care mi-am făcut-o. Dar trebuie să fie și alte modalități de folosire a informațiilor, pentru a ajuta Pământul. Pentru că atunci când vin prin tub ei doar observă, nu pot face astfel. Ei doar observă și apoi duc informațiile pe planeta lor, unde sunt înregistrate. Deci trebuie să mai fie și un alt mod de a ajuta, pe o altă cale.

D: Celelalte ființe care sosesc prin acest tub, vin din aceleași motive?

B: Unii sunt doar curioși. Acest lucru este permis, pot să observe din curiozitate, fără a interveni, așa cum și noi putem observa fără a interveni. Eu am mers cu cealaltă ființă, al cărui scop era să ducă informațiile înapoi pe planeta sa. Văd că există un fel de... (întâmpină dificultăți de exprimare) încerc să îmi fac o imagine mai clară. (Pauză.) Este dificil... Se pare că mai există un fel de transmisie sub formă de raze de lumină, dar pentru mine nu are sens. Cred că m-am

împotmolit aici.

D: Descrie cât de bine poți.

B: În regulă. Deci ei pot să ia informațiile, le împărtășesc cu alte ființe ca ei, apoi transmit prin raze anumite energii sau informații înapoi către planeta Pământ.

D: În direcția opusă față de cea din care au venit.

B: Corect! Ca un sistem de ghidare. Astfel informațiile sunt observate pe Pământ și transportate acasă, acolo unde locuiesc aceste ființe. Apoi aceste ființe iau informațiile și... Oamenii de pe Pământ au nevoie de ajutor și ghidare sau poate de puțină inspirație, de o mică „modificare" care să-i ajute să meargă în direcția corectă. Nu e o judecată, cum ar fi de exemplu: „Fă ce trebuie!" E doar... să le transmiți puțină inspirație, care uneori este transmisă pe o rază în energia atmosferei Pământului. Și pe Pământ există oameni care pot să recepționeze aceste semnale, ca să zicem așa, să primească această inspirație care-i ajută să facă pasul următor, care ajută să se petreacă lucruri care altfel ar dura mult mai mult să se întâmple.

D: Așa ceva se face de către un individ sau...

B: Nu, este un grup. Un grup care folosește anumite mașinării, capabile să transmită forma-gând sau inspirația înapoi pe Pământ. De exemplu, Pământul se confruntă acum cu dualitatea război/pace, lumină/ întuneric. Când se întâmplă asta, dualitatea se intensifică. Așa încât aceste ființe au observat lucrurile, apoi au intervenit și au trimis prin nave anumite raze cu informații care inspiră și influențează crearea unei conștiințe de masă, care dacă se unește, poate ajuta la crearea realității pe care o dorești, de exemplu. Fiindcă mulți oameni din locuri diferite de pe glob primesc această inspirație în același timp, apoi se unesc ca să facă să se întâmple asta. Are sens pentru tine?

D: Da, așa cred. Aceste grupuri au vreo instruire sau acționează independent? (Pauză) Le spune cineva ce pot să transmită înapoi?

B: Vreau să te fac să înțelegi corect. Există un fel de consiliu superior care ajută planeta în evoluția sa. Dar nu este singurul organism care o ajută, există mai multe astfel de organisme. Și așa cum ei ajută, mai există și alte organizații de evoluție înaltă care ajută Pământul în acest proces, și am putea continua așa până la infinit.

D: Fiindcă există nivele diferite. (Da) Se pare că

oamenii de pe Pământ încă nu s-au dezvoltat atât de mult până la acest nivel. Ei se află la fundul nivelurilor sau straturilor.

B: Nu aș spune că sunt chiar „la fund”. Ei sunt în tranziție, se mută și se transformă.

D: Dar ei nu sunt conștienți de aceste lucruri.

B: Corect, corect! Deși există unii care sunt conștienți, fiindcă energia se transformă și vibrația se intensifică. Tot mai mulți oameni devin conștienți de conectare. Există și sinele nostru înalt, care ne observă și ne ajută. Întotdeauna există liberul arbitru și posibilitatea alegerii. Inspirația care vine este pentru cei care rezonează cu ea.

D: Lumea nu este forțată să o primească, dar oricum ei caută așa ceva.

B: Exact. Ei au cerut asta.

****

Se pare că există o temă centrală în informațiile pe

care le-am adunat – tema comunicării în masă pe multiple nivele. Trupul nostru procesează în mod constant și aduce informații către creier și sistemul nervos central, iar ADN-ul nostru procesează și el informațiile. În cartea mea Între viață și moarte, am explicat clar că trebuie să trecem prin nenumărate vieți, atât pe Pământ cât și pe alte planete. Când ne aflăm pe Pământ, experimentăm forme de viață (de la pietre la plante și animale) înainte de a evolua la stadiul de om. Apoi când ajungem la stadiul de om, trebuie să experimentăm totul în viață: bogat-sărac, masculin-feminin, să trăim pe toate continentele, în fiecare rasă și religie, înainte să completăm ciclul. Între aceste vieți călătorim înainte și înapoi în lumea spiritului. Scopul nostru principal este să acumulăm informații despre tot ce se poate. Noi am plecat de la Dumnezeu și scopul nostru este să ne întoarcem la Dumnezeu. Mi s-a spus că Dumnezeu a dezvoltat acest sistem pentru că Dumnezeu nu poate să învețe singur. Noi, copiii lui, trebuie să revenim la Dumnezeu cu toată cunoașterea și informațiile pe care le-am acumulat de-a lungul tuturor experiențelor noastre. Astfel suntem ca niște celule în trupul lui Dumnezeu.

Tot ce am aflat eu de la extratereștri sau de la celelalte ființe avansate sau mai avansate decât noi, este că ei acționează ca parte din procesul de asimilare a

informației. Ei înregistrează și acumulează informații în diverse scopuri. În cartea Custozii, am prezentat exemple de extratereștri care înregistrează ce am învățat noi. Acesta este scopul implanturilor, despre care oamenii și-au format o părere atât de greșită. Acestea înregistrează tot ce vede, aude și simte o persoană și transmit aceste informații în bănci de computer uriașe, ca să zicem așa. Aceste bănci de computer sunt conectate în mod direct la înregistrările istorice ale civilizației noastre, de la Consiliile înalte. În Păstrătorii grădinii și Universul convolut Volumul 1, am descoperit că întreaga planetă este un dispozitiv de înregistrare.

Mai târziu în această carte vom vedea că această metodă funcționează și în sistemul nostru solar, unde Soarele nostru este dispozitivul principal de înregistrare. Nu e de neconceput că propria noastră planetă își transmite propriile experiențe și reacții la stricăciunile care se petrec pe ea în această perioadă de istorie. Pământul este, la urma urmei, o ființă vie.

Se pare că aceasta este o temă comună sau un tipar care revine de la cea mai mică celulă din corp până la întregul Univers. De la microcosmos la macrocosmos, informațiile sunt transmise și depozitate. Singura explicație logică este că destinația finală a tuturor

acestor informații ar putea fi Dumnezeu Sursa. Dar acestea sunt simple speculații, deși pare a fi din ce în ce mai evident că se petrece acest lucru.

****

D: De ce sunt preocupate aceste ființe de ceea ce se petrece pe Pământ?

B: Pământul este o planetă deosebită, ea reunește multe energii din multe locuri diferite și este un experiment frumos, deși n-aș dori să folosesc cuvântul „experiment”.

D: Da, am mai auzit asta.

B: Aducând toate aceste lucruri la un loc și permițând liberului arbitru să se dezvolte aici și multiplicității de experiențe să se petreacă, vedem că marele experiment constă din amestecul spiritului cu biologia, din amestecul spiritului cu materialitatea. Cei care desconsideră corpul fizic nu au înțeles despre ce este vorba, fiindcă de fapt este vorba de o unire, de o integrare a spiritului în ființa fizică. Aceasta este o parte din marele experiment. Cei care nu trăiesc în

această densitate nu au această experiență, experiența lor este foarte diferită, așa încât există mai multă curiozitate față de noi și mult entuziasm de a se vedea cum se desfășoară toate aceste lucruri. Și evident, avem în noi lumina și întunericul, frumusețea și urâțenia. Face parte din provocări.

D: Cei care ne observă nu au această varietate?

B: Nu, nu astfel. Ei nu sunt deloc așa, ei trăiesc într-un fel de grădină a raiului. Noi ca oameni luăm lucrurile de-a gata. Noi am luat acest concept referitor la frumoasa grădină a raiului de-a gata, și acest lucru este destul de trist.

D: Dar o parte din celelalte planete sunt și ele de natură fizică, nu-i așa?

B: Da, mai există și alte planete materiale. Acolo varietatea nu e atât de mare ca aici. Aici varietatea e mult mai extinsă.

D: Eu mă gândeam că dacă sunt de natură fizică, au un corp fizic.

B: Da, dar există și o serie de deosebiri.

D: Încerc să înțeleg de ce situația noastră ar fi diferită, pentru că celelalte ființe au și ele valori materiale, iar

noi trăim vieți la fel ca ființele din alte lumi.

B: Singurul lucru pe care-l pot vedea sau știi acum este că în general conștiința lor este diferită de a omului. Se pare că există o dramă la scară mare pe care am ales să o experimentăm pe Pământ, și acum se produce o trezire prin dramă, și este cel mai antrenant spectacol care există. (Râde)

D: De asta toată lumea vrea să îl privească. (Da)

****

Aceste informații apar în mai multe cărți pe care le-am scris. Mi s-a spus că multe ființe privesc la ceea ce se întâmplă pe Pământ, pentru că noi suntem considerați a fi diferiți. Este pentru prima dată când o planetă sau o civilizație trece prin evenimentele care se întâmplă acum, și sunt curioși să vadă cum vor evolua lucrurile. Mi s-a spus că e prima dată când o planetă întreagă ajunge la nivelul în care să-și mărească frecvența de vibrație, astfel încât să se mute în masă în altă dimensiune. Multe alte ființe sunt conștiente de „drama" care se pune în scenă aici și e

ca și cum ar urmări un spectacol la televizor sau un film și vor să vadă finalul. În mod inconștient, noi oferim dialogul situațiilor și scenariul pentru actori, pe scena galactică. Mi s-a spus că: „E cel mai extraordinar spectacol care există.

****

Am continuat sesiunea.

D: Pe Pământ, noi ne prindem în karmă. Lucrurile stau tot așa pe alte planete?

B: Nu par a exista diferențe în această privință, dar există o anumită densitate a atmosferei Pământului, așa o descriu eu, o densitate care păstrează aici energiile, ca să se rezolve. Odată rezolvate, ele pot să iasă din această densitate.

D: Deci celelalte ființe au lecții diferite de învățat, e doar vorba de o formă diferită de învățare.

B: Exact, exact!

D: Știu că aceste lucruri sunt foarte greu de înțeles, dar

e ca și cum există o serie întreagă de straturi și de consilii unul deasupra altuia, care se ocupă de aceste lucruri.

B: Da, care sunt conștienți de probleme, ca niște părinți care au grijă de un copil. În mod evident, nu ai o conștiință completă a tot ce se întâmplă, dar faci tot ce poți. Te acordezi la problemă și lucrezi ca să ajuți, oferind îndrumare și ajutor, acolo unde este nevoie.

D: În munca mea, am descoperit că aceste ființe nu doar ne observă prin portale, dar unele din ele coboară până la noi în nave de o natură materială.

B: Afirmația este corectă. Există o modificare a energiilor. Ca să se întâmple acest lucru, trebuie să se producă o coborâre a vibrației ca să poată intra în energia atmosferei, și există un strat de protecție în jurul Pământului. Astfel, ca să se coboare până la acest nivel, trebuie să se producă o modificare a vibrațiilor, ca să poată manifesta în planul fizic, ca să fie văzuți în planul material.

D: Dar dacă ceilalți găsesc toate aceste informații doar observând, de ce trebuie să mai vină în mod fizic pe Pământ?

B: Este important ca oamenii de pe Pământ să

înceapă să înțeleagă că mai există și alte ființe în afară de ei, să își lărgească înțelegerea, pentru că în multe privințe au o gândire foarte îngustă. Este necesar să se producă o expansiune a minții lor, pentru creștere și dezvoltare. Pe de altă parte, nu toate entitățile sunt de lumină, nu toate sunt bune. Așa cum există întuneric pe Pământ, există energii întunecate și în alte locuri. Este o parte din cum stau lucrurile.

D: Aceștia vin și ei tot ca să observe?

B: Da, dar uneori au dorința de a controla. Au dorința de a ne exploata resursele, la asta mă refeream. Dar acest lucru nu este permis în general.

D: Pentru că această planetă este păzită cu atenție, este supravegheată.

B: Da, foarte atent.

D: Doar asta ai reușit tu să observi? Ai spus că ai lăsat o parte din tine să păzească portalul iar cealaltă parte a călătorit acolo unde să poți să observi și să pui întrebări. (Da) Întoarce-te acum în locul unde se află energia ta completă, la portal. Îți faci această slujbă de multă vreme, sau timpul nu are înțeles pentru tine?

B: Se pare că timpul nu are înțeles, dar locul acesta e

ca un munte, un munte care există pe o întindere enormă în timp, fiind conștient. E doar o energie care și-a încetinit curgerea. Energia mea ca gardian, ca paznic al acestei zone este așa. A fost aici de foarte, foarte mult timp, dar nu se simte ca și cum ar fi trecut mult timp. E minunat! (Chicotește) Îmi place și e ca un munte.

D: Dar această sursă cristalină e folosită doar în acest scop, pentru a fi portal, sau mai are și alte părți?

B: Par a fi și alte „încăperi”, așa le-ai putea spune, în zone separate din interior. E ca un sistem de a trimite informații înapoi, fără ca tu să te întorci acolo. E un fel de dispozitiv.

D: Ai spus că acest portal e folosit în general ca o fereastră, prin care să observi. (Da) Se permite vreodată ființelor să treacă prin acest portal ca să iasă pe planeta noastră? (Nu) Deci e un loc care e folosit doar ca post de observare. (Da) Deci aceste ființe rămân în celelalte camere folosite pentru transmiterea informației. (Corect!) Doream să clarific. Dar entitatea prin al cărui trup vorbești acum, care se numește Betty, există în această energie într-un timp diferit, sau cum?

B: Nu. Face parte din întreg. Face parte din întreg.

D: Poți să exiști ca energia care păzește portalul, în același timp în care exiști în corpul fizic ca Betty? (Corect!) Și cum se face asta? Cum poți explica asta?

B: (Chicotește) Doar este. E o chestiune de focalizare. Când sunt Betty, îmi focalizez conștiința în această viață, dar o altă porțiune a ființei mele este gardianul energetic al acestui portal. În marea majoritate a timpului nu suntem conștienți unul de celălalt.

D: Așa mă gândeam și eu, fiindcă Betty nu a fost conștientă de cealaltă parte a ei.

B: Nu, fiindcă funcționăm la nivele de vibrație diferite. Eu pot să fiu în multe locuri și să fac multe lucruri în același timp.

D: Fără ca aceste părți să fie conștiente una de alta. (Corect!) Ăsta e unul din lucrurile care m-au derutat întotdeauna, fiindcă oamenii spun: cum putem să fim lucruri diferite în același timp?

B: Dacă abordezi asta cu o percepție limitată și dintr-o conștiință limitată, atunci e greu de înțeles.

D: (Chicotește) Oamenii au mari dificultăți de înțelegere.

B: Exact. Pentru că focalizarea este diferită. În

prezent nu există abilitatea de a fi conștient de multiplele părți ale ființei, în același timp.

D: De multe aspecte diferite. (Corect!) Așa mi s-a spus, că mintea umană nu e capabilă să înțeleagă totul.

B: Afirmația este corectă.

D: Cred că aceste informații sunt foarte importante. Îmi veți permite să folosesc aceste informații? (Da) Fiindcă în munca mea eu sunt un reporter și acumulez informații...

B: (Mă întrerupe încântată.) Afirmația este corectă. Asta e foarte interesant. Faci exact ce fac și aceste ființe. Este o mare onoare să împărtășim aceste informații cu tine.

D: Eu iau piese diferite și le pun la un loc, la fel ca ei.

B: Afirmația este corectă.

D: Dar o fac când mă aflu în corp fizic. (Da, da!) Adaug câte un fragment de informație și am multe întrebări.

B: Acest lucru este foarte bun fiindcă ajută la extinderea percepției, la extinderea posibilităților ca să aduci conștientizarea spirituală la ființa fizică.

Despre asta este vorba acum.

D: Problema este că oamenii au probleme când încearcă să înțeleagă aceste concepte complicate. (Da) Treaba mea este să încerc să le simplific, astfel încât ei să poată înțelege, ceea ce este greu. Poți să-mi spui de ce explorăm această temă astăzi?

B: A! Ea nu este decât un mesager. Ea nu este conștientă de acest lucru. Ea se va deschide și mai mult pentru a aduce mesaje care să ajute la procesul de ridicare vibrațională. Ea a cerut să se deschidă mai mult, ca să primească mesaje din lumea spiritului, să fie mai conștientă de ființele de acolo. Acest lucru declanșează o deschidere pentru ca mesajele să poată fi primite.

În plus față de slujba sa cu normă întreagă ca asistentă medicală într-o secție neonatală dintr-un spital mare, Betty mai făcea lecturi mediumice pentru diverși oameni. Acest lucru i s-a întâmplat în mod spontan, fără să aibă o pregătire în acest domeniu. Pur și simplu putea să citească, să afle lucruri despre oameni, când se afla lângă ei. Dar existau mulți oameni cărora nu putea să le spună ceea ce percepea, mai ales celor din spital, unde emoțiile o luau razna.

***

Exemplul de mai sus arată că trăim fără să știm două sau mai multe existențe în același timp, fără ca părțile diferite din noi să fie conștiente una de alta. Dar prin această metodă ele por deveni conștiente una de alta și pot interacționa.

Nu sunt sigură dacă intrarea în alte dimensiuni menționată în această sesiune poate fi numită un portal sau o fereastră. În volumul întâi s-au explicat aceste concepte: printr-un portal poți să intri într-o altă dimensiune, iar printr-o fereastră poți doar să privești și să observi.

În celelalte sesiuni incluse în această secțiune se pare că avem de a face cu portale prin care poți intra și ieși, nu cu ferestre prin care poți doar observa.

Capitolul 20

Aborigenul

Am ţinut această sesiune cu Lily care este psiholog, la conferinţa WE (Evoluţia Walk-in) la Las Vegas, în luna aprilie 2002. Sesiunea demonstrează că portalele există în preajma noastră de mult mai mult timp decât ne putem imagina şi au

fost folosite în mod activ.

Când Lily a coborât de pe nor, s-a văzut stând în picioare într-un câmp de iarbă înaltă, care se întindea cât puteai să vezi cu ochii. Mi-a oferit locaţia, fără să o întreb.

L: Sunt câmpuri de iarbă înaltă ca grâul. Mă aflu în Veldt, Australia.

D: Aşa se simte că ar fi?

L: Simt că aşa este. Terenul este plat, simt că face parte dintr-o masă mare de pământ.

Era înconjurată de iarbă care presupunea ea că este grâu. Dar în depărtare vedea ceva care nu se potrivea cu această scenă pastorală.

L: Simt că există acest monolit mare în depărtare.

D: Ce vrei să spui prin monolit?

L: E ca o movilă mare din stâncă. E făcută din stâncă, dar e mai mare decât o stâncă şi e plată deasupra. Din stâncă.

M-am gândit că vorbeşte despre Australia, probabil despre Ayers Rock, situată la mijlocul continentului. Aceasta formaţiune stâncoasă se distinge prin faptul ca stă singură pe un teren plat şi dezolant. Dar nu am vrut să o influenţez, aşa încât am întrebat-o despre alţi munţi.

L: Ayers. Ei spun ca este Ayers, o formațiune care stă de una singură, izolată.

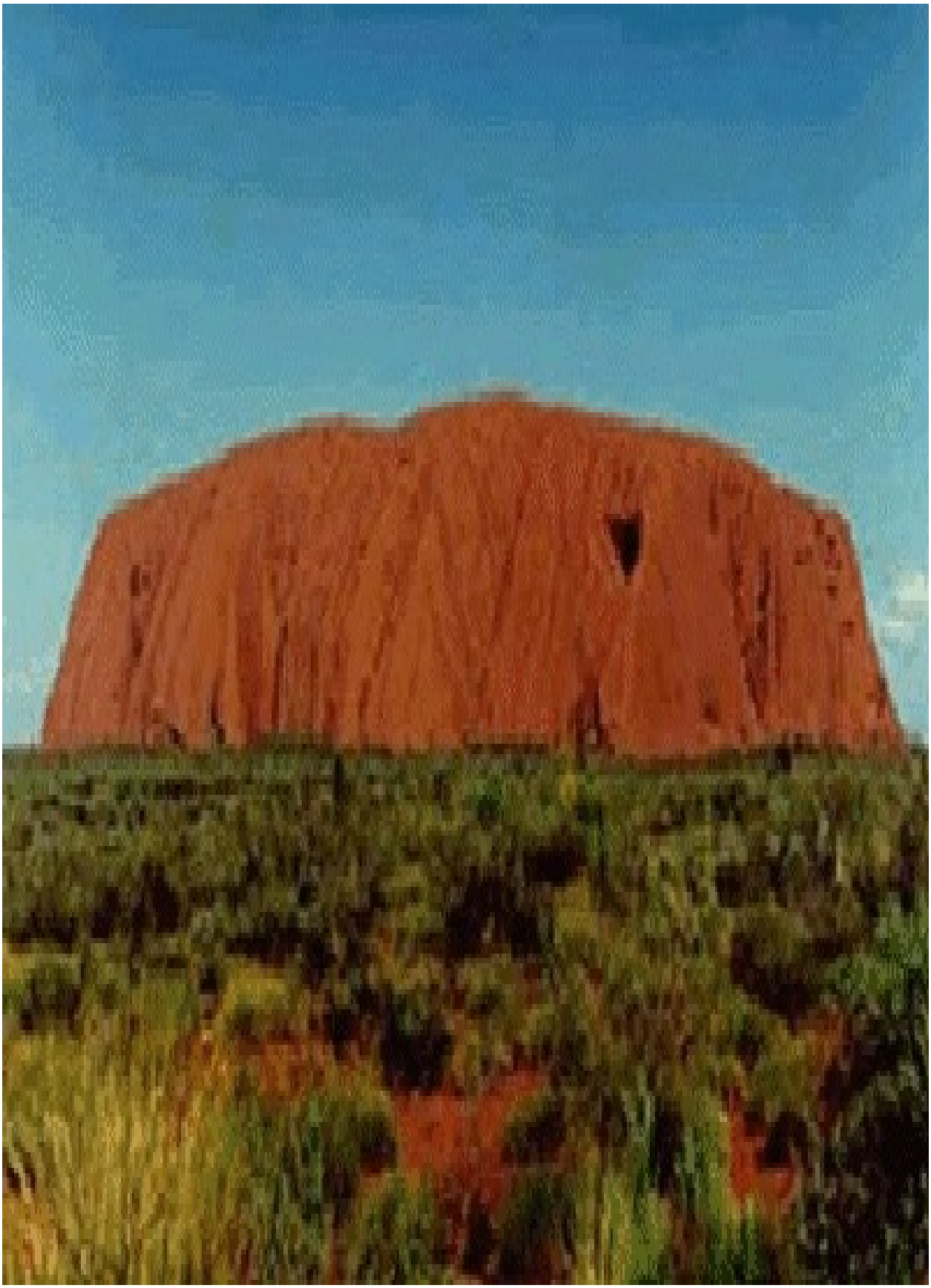

Am găsit următoarele informaţii despre acest lucru pe internet:

Ayers Rock, cunoscută şi sub numele de „Uluru”, este cel mai mare monolit din lume şi se ridică la 318 m deasupra nivelului deşertului, în centrul Australiei. Are o circumferinţă de 8 kilometri. „Uluru” este considerat una din marile minuni ale lumii şi se află pe un punct important din reţeaua planetară, la fel ca Marea Piramidă din Egipt. În funcţie de momentul din zi şi de condiţiile atmosferice, stâncile îşi pot schimba culoarea în mod dramatic, de la albastru la un roşu strălucitor.

Ayers Rock este considerată un loc sfânt şi este onorată în religia aborigenilor. Aborigenii cred că dedesbtul stâncilor se află o cavernă mare şi o sursă de energie pe care ei o numesc „tjukurpa” sau „vremea visării”. Termenul „tjukurpa” este de asemenea folosit pentru a înregistra activităţile unei fiinţe ancestrale de la începuturi şi aventurile ei. Aborigenii cunosc zona din jurul Ayers Rock. Ei spun că zona din jurul Ayers Rock este locuită de zeci de fiinţe ancestrale, ale căror activităţi sunt înregistrate în multe locuri sacre separate. În fiecare astfel de loc există legende despre evenimente care s-au petrecut acolo. În zonă s-au găsit sculpturi şi desene străvechi făcute în piatră. O parte din ele s-a reuşit a fi interpretate, altele nu. Picturile sunt reînnoite în mod periodic cu strat peste strat de vopsea şi datează de multe mii de ani.

***

D: Ce culoare are monolitul?

Vocea ei a început să se schimbe şi a devenit mai simplă, aproape primitivă. Vorbea lent şi cu efort, de parcă s-ar fi concentrat.

L: Este închis la culoare, maron roşcat. Când îl atinge soarele, devine roşul ca focul.

În mod cert descria Ayers Rock.

D: Alminteri în jurul acestor stânci se află câmpuri.

L: Câmpuri de grâu sau poate fi iarbă înaltă... o plantă mai aspră decât iarba.

D: Există semne că regiunea ar fi locuită de oameni, cum ar fi clădiri sau astfel de elemente?

L: Aborigenii (întâmpină dificultăţi în pronunţarea acestui cuvânt) locuiesc în apropiere (vorbeşte lent şi deliberat). Există un trib de aborigeni care locuieşte în apropiere.

Am rugat-o să descrie cum arăta. Era un bărbat cu piele maronie şi păr negru şi „cu foarte puţin păr pe faţă”. „Purtam piei care îmi acopereau trunchiul şi zona genitală”. Avea între 20 şi 30 de ani şi nu mai era considerat un bărbat tânăr. Corpul lui era „puternic ca al unui războinic, sunt un războinic”.

D: Porţi ornamente sau...?

L: (Mă întrerupe) Mărgele în jurul gâtului și mai multe tipuri de amulete de metal pentru protecţie, care îmi arată curajul. Port şi în păr semne de vitejie, care sunt onorate în comunitatea mea.

D: Ce anume din păr semnifică acest lucru?

L: Port colţi, oase de animale şi nişte monezi din metal ca nişte cercuri.

D: Sunt împletite în păr?

L: (Pauză) Ca un colier pe cap. (Vorbea foarte simplu şi folosea cuvinte cunoscute entităţii respective). Acestea arată... statutul meu. Sunt ca un şef de trib, dar nu sunt şef. Am câştigat această onoare. (Este confuz). Tu nu mă vezi?

D: Nu atât de bine. E ca şi cum ne-ar separa un voal.

L: Pieptul meu este plin de mândrie şi musculos.

D: De asta trebuie să îţi pun întrebări, pentru că nu te văd foarte clar. Poţi să înţelegi asta? (Da) Mai porţi şi alte ornamente?

L: Da, pielea mea are nişte incizii. Avem acest obicei. Atunci când creştem şi ajungem la pubertate, adăugăm pe corp câte un semn pentru fiecare vânătoare în care am ucis un animal, sau pentru când au venit alţi indigeni ca să ne cucerească şi am luptat cu ei. Dar ne înfrânăm, nu ne permitem să omorâm oameni, pentru că acest lucru nu se potrivește cu religia noastră.

D: Înţeleg. Când ucizi ceva, atunci îţi faci o incizie?

L: Da, este un semn care arată vitejia mea de războinic.

D: Unde anume îţi faci inciziile?

L: Pe partea de sus a braţului, uneori pe braţul stâng şi pe piept, deasupra sfârcurilor de la sâni, pe gât şi pe piept.

D: Aşa ai primit aceste amulete, ca un semn de onoare pentru faptele pe care le-ai săvârşit, de exemplu atunci când ai vânat animale periculoase?

L: Fiecare incizie marchează o astfel de realizare. Amuleta e mai mult un semn că am crescut în cultura din care fac parte. E un semn de onoare, care arată

onoarea şi demnitatea ta. Îl port încă din copilărie. Îmi aminteşte ce trebuie să fac.

Îşi alegea cu grijă vorbele, ca şi cum erau cuvinte ciudate şi necunoscute pentru această entitate (vorbea lent şi concentrat).

D: Ai primit acest însemn când ai ajuns într-o anumită stare, pe o anumită treaptă?

L: Da. Nu toţi oamenii din trib au această oportunitate.

D: Ai spus că omori şi animale?

L: Da, acesta este rolul meu de bărbat. Le ucid cu suliţa şi cu mâinile.

D: Animalele sunt foarte rapide, nu-i aşa?

L: Dar şi noi suntem deştepţi. Ştim cum să le luăm urma şi le atacăm la momentul potrivit. Precizia ne asigură succesul.

D: Dar ai spus că uneori trebuie să omorâţi şi oameni?

L: Când au sosit cei nou-veniţi ca să ne distrugă pământul şi să ne omoare oamenii, uneori a trebuit (aşa mi-a povestit tata). Dar simt că şi eu am făcut asta. Eu nu vreau să fac asta, nu vreau să fac rău nimănui, dar uneori trebuie să ne apărăm, trebuie să îi apăr pe ai mei.

D: Asta este adevărat. Aceşti nou veniţi au şi ei cu pielea închisă la culoare?

L: Sunt oameni albi şi ... (ezită şi oftează adânc) ei strălucesc.

D: Cum adică? Sunt oameni care strălucesc?

L: (Înspăimântat) Arată ca nişte becuri. Strălucesc. Sunt oameni care strălucesc. (Respiră rapid)

D: Oamenii albi arată că voi, cu excepţia culorii pielii? (Da) Şi ceilalţi arată diferit?

L: (Confuz şi înspăimântat) Ei... oamenii care strălucesc (îşi caută cuvintele) se rotesc. Mintea... creierul... forţa lor. Ca nişte bule care strălucesc. Fiinţele care strălucesc au controlul, au puterea.

Îi era greu să se exprime, dar părea satisfăcut că în sfârșit a găsit cuvintele potrivite.

D: Credeam că vrei să spui că oamenii albi sunt cei nou-veniţi.

L: Oamenii albi au ieşit din... (întâmpină dificultăţi) dintr-o navă spaţială. Au ieşit dintr-un obiect strălucitor, în care stau fiinţele strălucitoare.

D: Acolo sunt fiinţe strălucitoare şi oamenii albi au ieşit de acolo?

L: Da. Oamenii albi au ieşit de acolo, iar fiinţele strălucitoare arată ca un păpuşoi pe vrej. Sunt nişte fiinţe strălucitoare care arată ca un păpuşoi alungit.

D: Deci arată altfel decât ceilalţi?

L: (Bucuroasă că în sfârşit m-a făcut să înţeleg) Da, da.

D: Este ceva ce n-ai mai întâlnit până acum?

L: Niciodată nu am mai întâlnit aşa ceva. Este înspăimântător (respiră adânc). Nu putem să mergem acolo. Au venit de departe din cer şi oamenii albi ne vorbesc şi ne explică lucruri.

D: Fiinţele strălucitoare... poţi să le distingi trăsăturile feţei sau doar strălucesc?

L: Strălucesc şi pulsează şi au un creier puternic. Sunt numai creier. Ei ştiu totul, ştiu totul.

D: Ce vrei să spui? Cum adică sunt numai creier?

L: Ei ştiu totul. Ştiu şi văd toate timpurile... Sunt ca un computer, dar sunt vii şi pulsează. Nu au braţe, nici picioare, nici faţă. Culoarea din vârful capsulei este diferită de culoarea din partea de jos a capsulei. Fundul capsulei este mai degrabă albastru, un albastru şi un verde strălucitor. Vârful capsulei este alb şi acolo se află creierul, care este alungit.

Entitatea îşi extrăgea cuvintele din vocabularul modern al lui Lily. Alminteri aborigenul nu ar fi avut cuvinte prin care să explice lucrurile necunoscute pe care încerca să mi le descrie.

D: Dar ai spus că aceste fiinţe au venit, iar tu nu poţi să mergi acolo.

L: (Mă întrerupe) Nu acolo. Nu mers la navă, nu mers la navă.

D: Unde a aterizat nava spațială?

L: Pe stânci. Departe de monolit dar aproape de stânci, în afara câmpului cu grâu. Fiinţele cu pielea albă au venit la noi şi au început să ne explice lucruri. La început ne-am temut. Nu mai văzusem niciodată fiinţe albe. Am crezut că sunt bolnavi, că nu au sânge în vine. Ei nu au păr ca noi, nu au piele închisă la culoare, nu au nimic la fel ca noi. Sunt complet albi. Nu poartă haine şi nu... (Întâmpină dificultăţi de exprimare) Nu nasc copii, nu au ce avem noi.

Se referea la organele sexuale.

D: Ei au ochi ca tine?

L: Au ochi dar nu clipesc, nu clipesc. Sunt oameni albi dar sunt altfel, sunt diferiţi. Ei nu au ceea ce noi am numi „anatomie”. Nu au anatomie.

D: I-ai numit „nou-veniți”.

L: Ei au venit ca să se stabilească aici, ca să testeze totul, să ia mostre de sol, să vorbească cu noi și să ne ia copiii ca să lucreze pentru ei.

D: Cum adică să vă ia copiii?

L: Să-i ia pe navă, să-i înveţe, să le vorbească, să-i ridice cu nava şi apoi să aterizeze iar şi să-i aducă înapoi.

D: Voi cum vă simţiţi în legătură cu acest lucru?

L: Ei spun că totul e în regulă, că sunt oameni buni. Copiii noştri vor să înveţe. Noi ne simţim bine. (Nu părea a fi atât de sigur de asta). Eu nu mers acolo, nu mers acolo. Îmi este frică. Nu ştiu cum... Nu ştiu ce am să fac.

D: Iar oamenii albi care vin, vă vorbesc?

L: (Mă întrerupe) Ei strălucesc puţin, strălucesc puţin.

D: Dar ei v-au explicat ce se va întâmpla?

L: Da. Ei spun că totul este în regulă, să fim calmi pentru că totul este bine şi există o înţelegere între noi. Avem această înţelegere, că nu li se va face rău copiilor. Copiii au mers la învăţătură şi se întorc cu unelte, cu o suliţă şi o piatră, cu o piatră cioplită şi netezită la capătul suliței şi cu discuri care ajută femeile să macine seminţele şi porumbul, ca să facă pâine.

D: Din ce sunt făcute aceste discuri?

L: Din piatră, dar e mai moale. Este o piatră moale, rotunjită şi netezită, uşor de prelucrat. Dar nu ştiu cum procedează ei. Nu ştiu asta.

D: Nu îţi arată cum să prelucrezi piatra, cum să faci aceste obiecte?

L: Nu. Ei doar ne dăruiesc aceste lucruri. Sperăm că îi vor învăţa pe copiii noştri cum să le facă.

D: Poate că ăsta este unul dintre lucrurile pe care le predau ei copiilor.

L: Copiii petrec timp în nava spaţială şi călătoresc cu ea, dar nu vorbim prea mult despre asta.

D: După ce se întorc acasă, copiii nu vă povestesc ce se întâmplă pe navă?

L: (Pare a se teme să vorbească despre asta) Unul sau doi copii ne-au povestit, dar ei nu vorbesc prea mult despre asta. Ei merg pe navă ca să înveţe să transmită mai departe cunoaşterea şi se întorc acasă cu ea.

D: Dar copiii vă povestesc despre experienţa lor pe navă?

L: Nu au voie să facă asta, fiindcă este prea mult pentru capul nostru, prea multe lucruri de înţeles şi ne este frică. Femeile se tem, dar eu sunt puternic. Eu pot să rezist la multe încercări.

D: Tu ai copii?

L: Da. Am cinci copii. Doi fii s-au urcat pe navă şi le-a plăcut.

D: Au învăţat ceva acolo?

L: Da. Au călătorit în locuri îndepărtate. Nu în apropiere, au călătorit departe.

D: Ţi-au povestit cum arată locul unde au mers?

L: Era departe de lună. Mi-au spus că acolo locuiau fiinţe purpurii. Nu arată că lumea noastră, ca locul unde suntem. Era multă vegetaţie verde acolo unde locuiesc aceste fiinţe purpurii. Era cald şi o atmosferă umedă, pe care o simţeai pe piele. Fiinţele purpurii nu au piele ca noi, au piele ca un cauciuc. Sunt „amfibieni”. Fiinţele purpurii sunt amfibieni.

D: Ce înseamnă asta pentru tine?

L: Ei înoată şi se plimbă. I-au desenat pe pământ. Arată ca nişte salamandre. Ai văzut astfel de fiinţe?

D: După câte ştiu eu, salamandra e ca o şopârlă.

L: Dar înoată mai mult decât o şopârlă şi în poziţie dreaptă, ca un om. Şopârlele nu sunt atât de avansate. Fiinţele de acolo sunt mai rotunde, cu pielea ca de cauciuc. Nu este o piele atât de tare ca a șopârlelor. Este mai degrabă netedă.

D: Şopârlele au uneori pielea aspră.

L: Dar aceste fiinţe au o piele netedă, ca un cauciuc. Strălucesc, dar nu atât de mult ca fiinţele strălucitoare de pe navă. Acelea sunt mult mai strălucitoare.

D: Acesta este locul unde au mers la învăţătură fiii tăi? Au mers la şcoală pe nava spațială?

L: Ei merg în multe locuri. Au primit învăţătură pe navă şi în locurile în care călătoresc.

D: Ţi-au povestit ce anume au învăţat?

L: „Multă învăţătură tată, nu ai putea înţelege”. Aşa mi-au spus. Ei sunt buni cu mine, dar mi-au spus că nu voi înţelege. La fel ca şi copiii din lumea ta, ei nu vor să le explice bătrânilor care au 100 ani, despre computere. E mai uşor să spui: „Nu ai putea înţelege”. Eu nu înţeleg. Lumea ta e avansată? E ca a celor de pe nave, nu-i așa?

D: Aşa cred.

În continuare, aborigenul a reuşit cumva să afle că în lumea în care trăia echivalentul său Lily, lucrurile erau foarte diferite. Dar se pare că acest lucru nu îl deruta. Am mai descoperit asta şi alte dăţi când am vorbit cu băştinaşii. Ei sunt mai intuitivi decât noi şi adeseori pot să vadă în alte dimensiuni, fără ca asta să li se pară ceva neobişnuit.

D: Dar în viaţa ta lucrurile sunt foarte simple.

L: Da. Iar nava spaţială este foarte, foarte departe. Navele vin de departe în timp. Ele călătoresc departe în timp.

D: Aşa ţi-au spus fiii tăi? (Da) Cel puţin ştii că nu li s-a făcut nimic rău.

L: Nu. Ei adoră să călătorească cu navele spaţiale, vor să călătorească şi mai mult.

D: Li s-au dat instrucţiuni privitoare la modul cum să folosească lucrurile pe care le-au învăţat?

L: Au fost învăţaţi cum să cultive pământul pentru indigeni, cum să facă plantele să crească mai bine, cum să pregătească solul, cum să modifice solul arid... (se exprima nesigur), cum să producă o fasole mai bună şi lujeri de orez. Nu are sens asta pentru mine, dar ei spun că se va face acest lucru. Eu spun că avem nevoie de apă dacă vrem ca terenul să fie fertil, dar ei spun că solul arid poate deveni fertil. Ei ne-au arătat… un lichid aflat în nişte tuburi, care nu este apă. Arată mai degrabă ca mercurul, o substanță albă-argintie produsă de fiinţele purpurii. O torni în solul arid şi apoi cresc toate plantele... Este uimitor, face plantele să crească. Este uimitor.

D: Atunci nu mai e nevoie de apă?

L: Nu. Iar fiinţele albe ne arată cum să plantăm şi să cultivăm pământul (e confuză). Cum se face asta? Deci ei ne ajută şi noi devenim mai puternici. Avem hrană pentru copiii mici, iar ei ne iau copiii pe nave ca să călătorească şi le arată diverse lucruri.

D: Le-au arătat şi cum să pregătească acest lichid?

L: Lichidul vine de pe navă, de pe planeta purpurie.

D: Deci nu puteţi să faceţi mai mult lichid din ăsta?

L: Nu. E un fel de troc. Noi le dăm copiii ca să studieze, ei ne dau acest lichid în eprubete, iar noi îl folosim ca să cultivăm pământul şi să creştem plante.

D: Dar îl aveţi numai atâta timp cât vi-l dau ei. Nu îl puteţi face singuri?

L: Îl avem pentru totdeuna. Ei nu mai pleacă.

D: Deci vor rămâne cu voi şi vor continua să vi-l dea?

L: Aşa credem. Ei se află aici. Sunt oameni foarte buni.

D: Există apă în apropiere? Trebuie să aveţi apă, ca să trăiţi.

L: Nu avem suficientă apă. Terenul este foarte uscat. Asta e problema.

D: Dar ai spus mai devreme că uneori oamenii tăi i-au omorât pe noii veniţi. Când s-a întâmplat asta?

L: La început, când au venit prima dată. Atunci nu îi cunoşteam. A fost o greşeală. Eram foarte înspăimântaţi. Am crezut că vin să ne ia copiii şi am luptat. Am omorât doi din ei.

D: E vorba de două din fiinţele albe? (Da) Au încercat să se apere?

L: Da. Dar ei nu sunt ca noi. I-au dus pe navă ca să-i vindece.

D: Deci ei nu au murit?

L: Au murit, dar apoi ei... le-au dat o nouă viaţă. (Uimit) Le-au injectat o energie nouă în corp. (Nu ştie sigur cum să se exprime) Au pus o energie nouă în corpul mort. Corpul stătea întins pe navă, iar sufletul a coborât pe deasupra în trup şi l-a readus la viaţă.

D: Aşa ţi-au spus ei?

L: Am aflat asta de la fiul meu.

Când Lily s-a trezit, încă mai păstra o imagine mentală a modului în care s-au făcut aceste lucruri. A văzut că extratereştrii morţi au fost aşezaţi pe o lespede și deasupra lor a venit o lumină ca o aureolă, care i-a readus la viaţă.

D: Oamenii voştri i-au omorât cu suliţele?

L: În vârful săgeţilor era otravă. Am folosit o plantă mortală. Eu folosesc acest mijloc când omor animalele mari. Dacă le străpungi gâtul cu o săgeată sau cu suliţa, sau dacă străpungi o venă (face mişcări cu mâinile ca să arate o anumită parte a gâtului, probabil vena jugulară), atunci îi omori.

D: Aşa omorâţi voi animalele mari? Aşa au fost ucişi primii oameni care au venit? (Da) I-aţi luat prin surprindere, nu-i aşa?

L: Ei ştiau că planeta este periculoasă, ştiau despre noi. Ei spun că au mai venit şi altă dată aici. (Pauză) 1500. Au fost aici şi altă dată.

D: În urmă cu 1500 ani?

L: În anul 1500.

D: Oamenii voştri au legende despre astfel de vizitatori?

L: Da, pe stânci. Bula din care au venit, cercul din cer.

D: Acestea sunt desenate pe stânci?

L: Pe peretele de stâncă unde vor reveni ei.

D: Aceste desene au fost făcute de oamenii voştri care i-au mai întâlnit în vechime? Ei au făcut desenele de pe stânci?

L: Da. Apoi vizitatorii au dispărut. Mulţi din oamenii noştri au dispărut şi nu au mai revenit. Asta s-a întâmplat înainte de părinţii mei şi de părinţii părinţilor mei. Există o legendă, legenda de care m-ai întrebat. Vizitatorii au venit şi mulţi din oamenii noştri nu s-au mai întors. Au plecat cu discurile zburătoare şi nu s-au mai întors. Asta este adevărat şi privitor la oamenii din ţara ta... (Face o pauză, confuz).

D: Poţi să vezi de unde vorbesc eu?

L: Da. Ei îmi arată. Tu eşti... Tu călătoreşti în timp.

D: Da. Aşa îmi place să fac şi aflu multe lucruri în acest mod. Descopăr informaţii pierdute.

L: (Surprinsă) Anasazi. Ei spun că tu îi cunoşti pe anasazi, ştii despre anasazi. La fel ne înţelegi şi pe noi.

Anasazi a fost un trib de indieni americani care au locuit în canionul Chaco din New Mexico până în secolul al XIV-lea, apoi au dispărut complet, nimeni nu ştie sigur din ce cauză, deşi ruinele lor au fost studiate cu atenţie. Sugera cumva că ar exista o explicaţie supranaturală a dispariţiei acestor indieni?

D: Deci vizitatorii ştiau că voi sunteţi periculoşi. De asta i-au omorât oamenii tăi, pentru că se temeau că vor lua cu ei oameni, aşa cum s-a întâmplat şi în legendă?

L: Ne temeam pentru copiii noştri. Nu ne gândeam la legendă. Ne temeam pentru copiii noştri, pentru că totul arăta înspăimântător. Imaginile de pe stânci nu arătau lucruri înspăimântătoare. Dar nu s-a mai văzut aşa ceva. Ei nu au părţi ale corpului ca oamenii, nu arată ca oamenii.

D: Dar nu i-aţi omorât pe oamenii aceia ciudaţi, pentru că au fost readuşi la viaţă. Acest lucru este miraculos, nu-i aşa?

L: Ei au fost omorâţi, apoi au fost neomorâţi. Este o medicină bună.

D: Dar oricum nu vreţi să mergeţi acolo unde se află nava. (Nu) Tu eşti curajos, dar nu atât de curajos. Nu vrei să mergi unde se află nava, nu? Esti curajos, dar nu chiar atât de curajos.

L: Tata mi-a spus: „Nu te apropia de navă”. Alţi oameni nu s-au mai întors acasă. Am o responsabilitate faţă de familia mea, faţă de copiii mei. Eu nu merge. Eu înţelept. Tata spune: „Nu merge acolo!” Trebuie să-mi protejez familia. Eu vorbesc cu fiinţele albe fără frică, dar nu merg pe navă. Fiinţele albe sunt în regulă, copiii mei îmi spun că sunt în regulă. Copiii mei m-au prezentat lor.

D: Ei au adus multe învăţături şi au dăruit oamenilor lucruri pe care aceştia le pot folosi.

L: Pentru recolte.

D: Asta înseamnă că nu vor să vă facă rău. Ei vor să vă ajute. (Da)

Am hotărât că era timpul să îl duc la altă scenă pe măsură ce îmbătrânea, ca să aflăm mai multe informaţii. L-am dus într-o zi importantă, când se întâmpla ceva important. Părea că se uită la ceva.

D: Ce este?

L: Este o structură. Arată ca o floare de piatră, ca o sculptură din piatră. O piatră... în formă de diamant dar rotundă, cu o culoare albastră şi un perimentru bleumarin şi verde cu alb, un alb şters, cu vene care se prelungesc în piatră. Mă uit la ea. Este înaltă, este mai înaltă decât o persoană.

D: Unde se află structura?

L: Pe sol. Este înfiptă în pământ.

D: A fost acolo şi înainte? (Nu) A făcut-o cineva, a sculptat-o sau cum s-a făcut?

L: Eu nu sunt... pe pământul meu de baştină.

Acest răspuns m-a luat prin surprindere.

D: O, tu nu locuieşti acolo?

L: Nu. Mă aflu acum în altă lume.

D: Cum ai ajuns acolo?

L: Nu ştiu. Nu mă simt comod. Este întuneric aici. Totul îmi este nefamiliar.

D: Nu vreau să te simţi incomod. Poţi să-mi vorbeşti fără să te deranjeze, fără să fii deranjat de nimic.

Da. E diferit de ceea ce cunosc. Este… ca o piatră de obsidian mai înaltă decât mine şi cu o lărgime mai mare. Are o formă de frunză, e ca o frunză mare care stă în picioare, care se îngroaşă, apoi se subţie în vârf. Este o piatră. Mă duc până la ea. Asta am văzut când m-ai dus acolo.

L: Da. E diferit de ceea ce cunosc. Este… ca o piatră de obsidian mai înaltă decât mine şi cu o lărgime mai mare. Are o formă de frunză, e ca o frunză mare care stă în picioare, care se îngroaşă, apoi se subţie în vârf. Este o piatră. Mă duc până la ea. Asta am văzut când m-ai dus acolo.

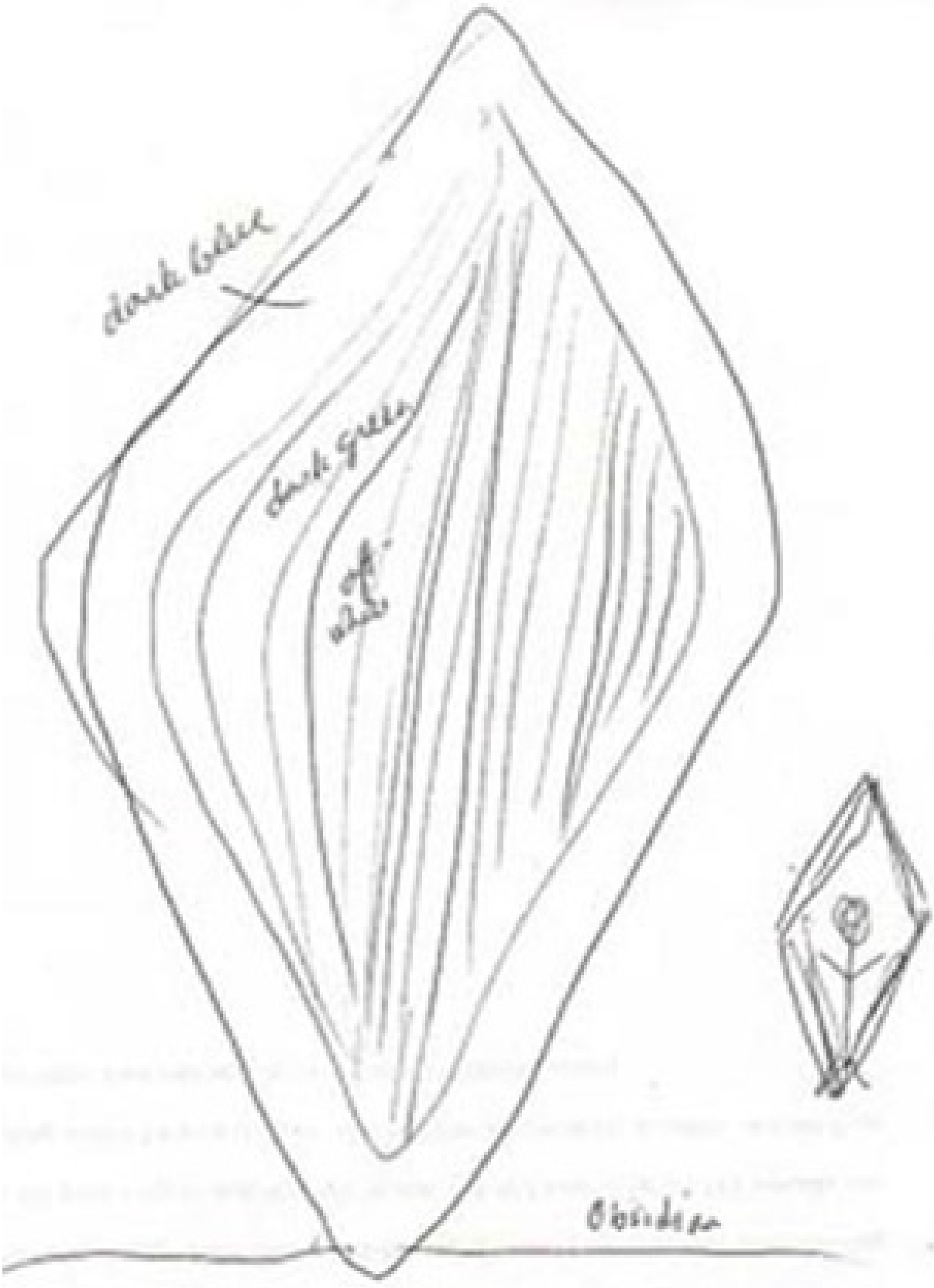
dark color
dark spots

D: Sunt clădiri în jur sau este izolată?

L: Nu există clădiri în jur. Dar dacă tot m-ai întrebat, simt prezenţa unui tunel. Văd tunele de piatră. Întreb. A! Sunt în interiorul pământului.

D: De asta este întuneric?

L: Da. Este altceva.

D: Când pui astfel de întrebări, poţi să obţii răspunsuri? (Da) Asta e bine. Cum ai ajuns în acest loc?

L: M-au lăsat ei aici, mi-au permis să intru. (Are o revelaţie) Am trecut printr-o uşă care în limbajul tău este numită „portal”.

D: E în locul unde locuieşti?

L: În apropiere, în apropierea stâncilor.

D: Ai spus că nu te apropii de nave.

L: Nu m-am apropiat de nave. Am mers aproape dar departe. Nu era nici o navă. M-am apropiat de stânci. Acolo există un pasaj de trecere.

D: Te-au dus ei acolo?

L: El mi-a arătat calea. Am mers singură. Am trecut prin uşa pasajului, o uşă întunecată.

D: Cum arăta portalul când l-ai văzut prima dată?

L: (Surprinsă) Era o umbră. Arăta ca o linie sau că o umbră în piatra roşie. Îţi pui piciorul în el şi păşeşti, apoi ai plecat, eşti luat. Şi văd această piatră în faţa mea, e ca un zeu. Eu cred că este un... Sunt convins că este un zeu.

D: E cineva cu tine?

L: Nu. Nu văd pe nimeni.

D: Ei tocmai te-au lăsat să treci. Ce vei face în continuare? Ce urmează să faci?

L: Mă uit în jur, caut lumina. Îi caut pe ceilalţi. Caut calea de întoarcere.

D: Te poţi întoarce în acelaşi mod în care ai intrat?

L: Nu văd decât întuneric şi puţină lumină, tunele.

D: Nu vezi calea pe care ai intrat?

L: Nu. Păşesc înainte, fac un pas. Sunt aici. Nu ştiu cum am venit.

D: Nu mai poţi găsi pasajul prin care ai intrat?

L: Nu. Nu pot să-l găsesc. Simt că mă aflu langă această stâncă şi să privesc la ea, ca să primesc ceva. Altfel de ce sunt aici? Trebuie să existe un scop. Cunoşti scopul?

D: Nu. Nu sunt familiarizată cu aceste lucruri. Sunt la fel de derutată ca tine.

L: (Surprinsă, are o revelaţie) Cunoaşterea de aici. Primesc cunoaştere din această piatră. Primesc cunoaştere stând în picioare în faţa acestei pietre, stând lângă ea şi aşezându-mi fruntea pe piatră.

Această descriere a unei pietre ciudate care conţinea o mare cunoaştere şi se afla sub pământ, semăna foarte mult cu alte două cazuri despre care am mai scris în alte cărţi. În cartea Custozii, John Johnson a fost dus de la camera sa de hotel din Egipt într-o cameră subterană, unde se afla o piatră mare în mijlocul unei încăperi. Piatra conţinea o mare cunoaştere care i s-a dăruit, dar nu putea să redea sau să repete această cunoaştere. În cartea Moştenire din Stele se menţionează de asemenea o astfel de piatră, care se afla într-un oraş subteran din viitor, într-o perioadă cand Pământul şi-a otrăvit atmosfera până în punctul în care viaţa de la suprafaţa solului a devenit imposibilă. Supravieţuitorii trăiau sub Pământ ca nişte furnici, într-un muşuroi subteran. Într-una din camere se afla o piatră uriaşă unde locuitorii de acolo puteau accesa orice cunoaştere doreau, punându-şi pur şi simplu mâinile pe piatră sau aşezându-şi fruntea pe ea. Fiecare caz relata cum cunoaşterea era depozitată în piatră.

D: E ca o magie?

L: Ca o osmoză.

D: Ce fel de cunoaştere mai poţi primi în acest fel?

L: Ştiinţifică, chestiuni ştiințifice.

D: Şi înţelegi lucrurile astea? (Surprinsă)

L: Da.

D: Deşi diferă de ce ştiai în locul de unde ai venit?

L: Este o modalitate de a călători în timp fără să foloseşti o navă.

D: Înțeleg. Crezi că tot așa au primit învățătură și fiii tăi?

L: (Surprinsă) Nu ştiu. Credeam că ei au învăţat pe navă. Dar asta se simte a fi ceva nou. Nu știu dacă mai are cineva cunoștință despre asta. Pare a fi ceva secret.

D: Dar ei ți-au permis să mergi acolo, nu-i așa?

L: Nu m-au oprit. (Pauză) Nu știu dacă ei mi-au arătat calea, sau fiii mei mi-au arătat-o. Nu știu dacă ei știu că mă aflu aici.

D: Dacă primești informații de la piatră, ce vei face cu ele?

L: Voi călători. Vreau să-i găsesc pe oamenii care au plecat. Vreau să-i aduc înapoi.

D: Pe cei din legendă? (Da) Crezi ca acest lucru este posibil?

L: Da. Simt că pot sa aflu asta de la piatră. Dacă aduc oamenii înapoi, atunci pot să mor în pace.

D: Crezi ca piatra îți va arăta toate astea?

L: Aşa sper... că mă va duce acolo. Am sentimentul ăsta. Nu ştiu cum, dar am sentimentul că lucrând cu piatra, îmi voi găsi oamenii.

D: Crezi că asta poate fi periculos?

L: Nu e mai periculos decât ceea ce am făcut deja, când am coborât aici prin tunel.

D: Dar dacă îi găseşti, cum îi poţi lua cu tine?

L: Aş vrea să încerc. Eu nu gândesc înainte, nu îmi fac planuri, doar încerc.

D: Te-ai gândit la asta mai înainte? Să îţi găseşti oamenii?

L: Nu. Dar acum simt dorinţa de a mă conecta, de a-i găsi. Vreau să-i adun şi să-i iau cu mine.

D: Deci nu îţi faci griji privind modalitatea prin care vei ieşi de aici?

L: Eu merg... înainte. Vreau să intru în piatră.

D: Crezi că te poţi uni cu ea? Poţi intra în ea? (Da) Spune-mi ce se întâmplă. (I-am dat sugestia că este protejată) Cum se simte asta?

L: Eu sunt lumina... Strălucesc. Eu sunt… un Soare etern.

D: Când s-a întâmplat asta?

L: Mă unesc cu piatra. Mi-am apăsat capul şi corpul în piatră şi mă aflu aici, acum. Eu sunt lumină, ca o flacără. Pot merge oriunde.

D: Ai spus că te afli aici. Unde este acest aici?

L: Mă aflam în faţa pietrei în tunel... şi acum nu mă aflu… nicăieri. Eu sunt

lumină. Eu sunt energie.

D: Nu mai ai corp cum aveai înainte? (Nu) Şi cum te simţi dacă nu mai ai corp?

L: Mă simt minunat. Nu vreau să mă întorc. Vreau să-mi găsesc oamenii, dar nu vreau să revin în corpul meu. Este prea mic, prea... Te constrânge.

D: E prea limitativ?

L: Da. Aici sunt foarte mare. Acum cred că ştiu ce cunosc şi fiii mei.

D: Ceea ce nu puteau să-ţi povestească? Ai spus ceva despre Soare.

L: Simt că eu sunt Soarele.

D: Şi străluceşti?

L: Sunt mare.

D: Mare şi strălucitor. Asta e ciudat, nu-i aşa?

L: Nu se simte ciudat. Se simte ca şi cum am mai fost aici înainte.

D: Atunci nu îţi lipseşte trupul?

L: Nu, nu vreau un trup.

Oare asta s-a întâmplat şi cu ceilalţi din trib, care au dispărut? Poate că au trecut accidental peste pragul portalului din apropierea stâncilor. Portalul se găsea în apropierea locurilor unde se află întotdeauna nava spaţială. Poate că oamenii au făcut o legătură între dispariţia lor şi acele fiinţe misterioare. Poate că fiinţele care au folosit acest portal au călătorit înainte şi înapoi, între lumi.

D: Cum te simţi?

Vocea lui Lily s-a schimbat şi a revenit la normal. Nu mai era aborigenul care îşi caută cuvintele corecte şi vorbește cu un efort de concentrare deliberată. Personalitatea aceea părea a fi rămas în urmă şi a ieşit la suprafață personalitatea din viața curentă.

L: Simt strălucirea şi gloria. Se simte... de parcă ar dansa îngerii. Simt toate celelalte fiinţe, simt inteligența care penetrează tot ce este. Nu mai sunt needucat.

Ştiu totul.

D: Atât de repede ai putut să faci schimbarea. Asta vrei să spui?

L: Da. Corpul meu şi viaţa mea când eram acel bărbat needucat, primitiv... El era un om bun dar era... primitiv. Eu credeam că sunt el, aşa credeam. Dar nu mai simt că aş fi bărbat sau femeie. Simt tot ce există. Simt că pot şti orice, doar existând.

D: Este un sentiment minunat, nu-i aşa?

L: Este ceea ce este.

D: Atunci este un loc perfect.

L: Da. Dar nu este un loc, este peste tot. Nu există pereţi. Sunt fără limite. Nu vreau să revin în acel corp şi în acele limitări. Nu mai vreau.

D: În starea în care te afli acum, poţi şti ce se petrece. Înţelegi acum mai mult despre fiinţele albe? Despre ce s-a întâmplat cu oamenii tăi, care au dispărut?

L: Fiinţele albe sunt călători în spaţiul cosmic. Ei călătoresc prin galaxii în

căutarea civilizaţiilor care au potenţial şi pot progresa, care pot să prospere. Este un schimb echitabil. Sunt ființe bune. Fac asta de eoni de timp, parcă dintotdeauna, din afara timpului. Sunt călători în spațiul cosmic.

D: Dar cei care strălucesc? Par a fi diferiți de ființele albe.

L: Ei sunt mai mult ca... nişte ființe din energie, cum suntem noi acum. Sunt conţinuţi într-un săculeţ cu celule şi au o membrană care le permite să călătorească în grup. Altminteri este dificil să conții energia liberă. Este o membrană pentru călătorit, ca un costum de cosmonaut.

D: Deci acestea sunt două feluri separate de ființe?

L: Da. Ei călătoresc împreună. Cei care au membrană spațială, adică noi, avem în jurul nostru nişte săculeţe sau costume şi noi suntem gardienii, suntem comandanţii misiunii.

D: Deci ei nu interacționează cu oamenii?

L: Nu. Noi suntem cei atoateşiutori, suntem navigatorii care văd totul.

D: De asta există două grupuri separate, în funcţie de treaba pe care o fac? Fac asta de eoni de timp. Nu este ceva negativ, fiindcă încearcă să ajute oamenii.

L: Absolut. Așa funcționează universul. Să educi oamenii și să-i ajuți să avanseze. Nu intervii decât dacă acest lucru este dorit de ei. (Pauză) Iar amfibienii despre care ai întrebat...

Mi-a luat-o înainte. Cumva și-a dat seama că vroiam să întreb despre ei.

D: Da, cei cu piele purpurie.

L: Da. Ei au un interior auriu, câmpul lor de energie din interior e făcut din raze aurii. Exteriorul purpuriu amfibian le permite să se adapteze la climat, să respire aerul și alte astfel de lucruri.

D: Sunt lucrurile necesare acolo unde trăiesc. Acest fel de corp este adaptat la locul în care trăiesc.

L: Da. Locul unde trăiesc ei se află pe o planetă roșie cu multe gaze.

D: Iar fiii tăi au fost duși acolo, ca să învețe aceste lucruri.

L: Da. Amfibienii erau curioşi şi doreau să vadă oameni.

D: Erau curioși în ceea ce ne priveşte?

L: Da. Băieţi tineri ca nişte melci sau ca nişte şopârle sau peşti. Astfel de lucruri nu îi speriau.

D: Acestea sunt imaginile pe care le-au sculptat pe stânci oamenii tăi?

L: Nu, despre asta nu se vorbeşte. Ei au sculptat doar discurile de pe cer şi fiinţele albe care se plimbau printre ei. Dar noi nu ştiam că asta este adevărat, nu ne mai aminteam că povestea era adevărată. Dar aceste lucruri chiar s-au petrecut.

D: A trecut mult timp între vizitele pe care le-au făcut pe Pământ?

L: Da, atunci era o altă aşezare aici. Nu este necesar să revii pe Pământ mai des decât odată la 400 sau 500 de ani pământeni ca iei mostre de sol, să faci diferite teste, să investighezi eroziunea solului, să înţelegi condiţiile atmosferice şi să preiei mostre de ADN uman.

D: Pentru că durează mult să se petreacă schimbarea (Da), aşa că ei revin din când în când ca să verifice lucrurile (Da). Nu este nevoie să fii acolo în mod constant (Nu), cel puţin nu aceste fiinţe.

L: Corect.

Am continuat terapia, pentru că la urma urmei acesta era scopul sesiunii. O parte din terapie este la nivel personal şi are de a face cu viaţa privată a lui Lily, aşa

încât nu o voi include în această carte.

D: Ştiu că te afli într-un loc ciudat. Dar pari a avea toată cunoaşterea. O cunoşti pe fiinţa numită Lily? (Da) Ştii că într-o viaţă din viitor vei fi Lily? (Da) Poţi accesa informaţii despre ea?

L: Cred că ne aflăm într-un loc bun pentru accesarea cunoaşterii. De ce să nu încercăm? Dacă nu reuşim să o accesăm, putem chema fiinţele atotştiutoare. Ele ne vor ajuta în această încercare, pentru că întrebările pe care le vom pune se află sub jurisdicţia lor. Toate informaţiile sunt disponibile şi pentru tine, dacă acest lucru este potrivit. Dar numai dacă sufletul doreşte acest lucru. Vei putea avea acces la aceste informaţii, dacă este momentul potrivit.

D: Da. Momentul potrivit este întotdeauna un factor foarte important.

L: Nu vreau să te sperii când spun că suntem „noi”, dar „noi” suntem fațetele multiple ale sufletului.

D: Da. Înţeleg la ce te referi atunci când spui „noi”. Am vorbit cu voi de multe, multe ori.

L: Îţi mulţumim.

D: Acest lucru nu mă deranjează. Atunci ştiu că am ajuns la informaţiile care mă ajută.

Viaţa acestui om din ţara aceea îndepărtată, eu o numesc informaţie pierdută.

L: Hmm... Eşti o exploratoare.

D: Da. Eu sunt reporterul, eu sunt cercetătorul.

L: Ne place să ne gândim la tine ca la un explorator al minţii şi al regatului cerului.

D: Îmi place să pun la un loc piesele separate, pe care nu le-am mai întâlnit.

L: Tu ai auzit multe lucruri.

D: Da, aşa e. Dar întotdeauna caut mai mult.

L: Îmi aminteşti de timpul când mă aflam pe Pământ, când absorbeam toată această cunoaştere şi o înmagazinam în jurul meu ca o aureolă.

D: (Chicoteşte) De asta scriu cărţile. Încerc să transmit aceste informaţii mai

departe către alţi oameni, pentru ca ei să înţeleagă.

L: Faci o treabă bună.

D: Bine. Acum hai să vedem dacă putem găsi nişte răspunsuri pentru problemele pe care le are Lilly. Şi ea are o minte care pune multe întrebări, o minte care explorează. Ce ne poţi spune despre ea?

L: Vor fi schimbări mari şi tranziţia va fi oarecum agitată. Poate fi şi înşelătoare, dar va trebui să treacă prin această schimbare, aşa cum a făcut când era în mine, când am trecut prin uşa către Iad şi prin uşa către Rai. Asta s-a întâmplat ca să-i arate că are acces în toate dimensiunile. Ea ştie acest lucru. Ea are acces către celelalte lumi şi ştie acest lucru. Poate folosi asta în avantajul său. Suntem aici cu toţii, ca să o ajutăm. Ea poate face ceea ce voi numiţi „magie”, dacă renunţă la ideea că nu poate şi crede în asta. Atâta timp cât este reţinută de credinţele sale de pe Pământ că nu există decât cariera sa, ea nu se va expansiona la următorul său nivel, care se bazează pe cariera sa. Este necesar un salt cuantic înainte, ca cel făcut de mine când am păşit în stânca cea mare. Scopul său global este să fie una cu universul. Se va implica într-un mare proiect, similar marelui experiment. Ea deja a fost de acord să facă asta, în alte dimensiuni. Se va cupla la această transformare şi va fi accelerată în cadrul acestui proces.

D: Ce vrei să spui când te referi la „marele experiment”?

L: Va fi o mare testare a voinţei ca un fel de bătălie, pe planeta Pământ. Există multă boală, multă turbulenţă, tulburări civile, multă luptă. Ea este unul din emisarii care au venit să aducă pacea, armonia şi întregul pe planetă, lucrând cu

oamenii cu care vine în contact. Prin iubirea sa, ea atinge o coardă care activează fiinţele care intră în contact cu această lumină. Pe măsură ce lumina continuă să crească pe planetă, forţele planetare vor ajunge la un echilibru mai mare şi la armonie. Există mulţi războinici ai luminii, care luptă pentru obţinerea acestui echilibru, ca să triumfe balanţa dreptăţii.

D: Ce anume este „marele experiment”?

L: Este o metaforă. Nu există un rezultat definitiv. Există doar probabilităţi, după cum ştii. Nu există un final bine definit. Cel Mare ţi-a vorbit. Tu ştii asta, tu ştii cine este. Și ea înţelege asta. Există şi potenţialul ca planeta să se autodistrugă. Acest potenţial este destul de mare, dar există și potenţialul poate chiar mai mare, ca planeta să ajungă într-o stare de echilibru şi pace. De fiecare parte a acestei balanţe există cei care fac ceea ce trebuie să facă, care îşi fac treaba lor. Poate că nu am explicat destul de amănunţit. O parte din aceste informaţii îi sunt transmise ca să existe o anumită obiectivitate din punct de vedere omenesc, ca să îi oferim o perspectivă mai largă, pentru că ea încă se mai află într-un corp uman. Există o mare deschidere spirituală pentru ea. Există și oportunitatea ca ea să plece de pe planeta Pământ, peste aproximativ doi ani. Va fi în totalitate decizia sa. Dar corpul va rămâne pe Pământ.

D: Ce vrei sa spui cu asta... că va rămâne corpul pe Pământ?

L: Ea nu va trece prin procesul morţii. Corpul va rămane pe planetă iar ea, esența sa, va pleca.

D: Corpul va rămane în viață?

L: Da.

D: Cum va fi păstrat în viaţă, dacă esența va pleca?

L: Cu ajutorul esenței altui suflet care va intra în corp, ca să păstreze intactă energia corpului.

Mai multe informaţii despre astfel de suflete care păstrează energia corpului, găsiţi în capitolul 28.

D: Dar va fi decizia sa dacă se întâmplă asta?

L: Da. Va fi în totalitate decizia sa. Corpul va ramâne aici, va fi sănătos şi intact. Nu vedem nici un motiv pentru care ar exista o moarte a acestui corp. S-a lucrat mult pe planetă. Ea este o ființă multidimensională.

D: Da, așa e. Am vorbit și cu alte ființe multidimensionale. Asta nu ma surprinde deloc.

L: Da. Lor le place să lucreze cu tine, pentru că îi înțelegi. Și ea ar dori să afle mai multe, prin intermediul nostru și al altor grupuri cu care lucrăm noi. Ne aflăm aici ca să vă servim, dar numai dacă acest lucru vă ajută, dacă este potrivit și vă face plăcere.

D: Vă apreciez și vă respect pe toate ființele ca voi, care iau legatura cu mine și îmi transmit informații. Eu mă consider un reporter, un acumulator de informații.

L: Ești mult mai mult decât atât. Ești un mare navigator prin timp și spațiu. Ești o ființă din cosmos, știi asta. Ea vede în tine o ființă din cosmos, înrudită cu ea.

D: Mă gândesc la informațiile despre aborigen, primite mai devreme. Am permisiunea de a folosi aceste informații?

L: Absolut! Ți se acordă permisiunea.

D: Eu pun la un loc piesele separate, ca într-un puzzle. Și întotdeauna caut lucruri despre care nu am mai auzit.

L: Dacă vrei să mai adaugi piese la puzzle, ne poți chema oricând. Noi răspândim cunoașterea. Ai ajutat-o să îți acceseze Întregul, să își acceseze cunoașterea, iar acest lucru vă este util la amândouă, nu-i așa? (Da) Am vrea să plantăm acum o sugestie în mintea sa umană, dacă ești de acord. Vrem ca ea să știe că ne poate accesa oricând, ca să își vindece temerile și să primească inspirație și înțelepciune. Dar trebuie să ceară asta, așa cum și noi v-am cerut voie. Să nu se teamă privind cariera sa. Aceasta va progresa în ritmul care îi este confortabil. Nu trebuie să se grăbească, lucrurile se întâmplă în ritmul lor.

Capitolul 21

Portale ale timpului pentru fiinţele din viitor (Călători în timp)

Acest material a fost selectat dintr-o transcriere mult mai lungă. Fiinţele care au venit să comunice cu mine nu erau extratereştri aşa cum îi percepem noi în mod normal, ca extratereştrii cu care mai lucrasem eu. Fiinţa care a vorbit cu mine a vrut să fie clar că era un călător în timp, venit din viitor. Aceşti călători în timp folosesc nave spaţiale similare celor văzute deseori pe cer, despre care se crede că au legătură cu extratereştrii. Ei călătoresc înainte şi înapoi în timp la fel ca extratereştrii, dar vin dintr-o dimensiune asociată cu un viitor probabil al nostru. Adeseori călătoresc înapoi în trecutul lor, ca să facă schimbări care le afectează propria civilizaţie. Aceste schimbări sunt adeseori foarte subtile, abia observabile. Dacă schimbările ar fi dramatice, le-ar schimba lumea şi civilizaţia (aşa cum o cunosc ei). Lumea lor s-ar putea schimba atât de mult încât să nu mai poată fi recunoscută sau să înceteze a exista. Prin urmare atunci când călătoresc în timp, ei urmează nişte reguli stricte. Trebuie să aibă mare grijă privitor la modul cum influenţează evenimentele. Adeseori sunt simpli observatori, din cauza împrejurărilor delicate. Ei spun că folosesc portale sau ferestre. Diferenţa dintre acestea două a fost explicată în capitolele anterioare. O fereastră este folosită doar ca să priveşti prin ea, în timp ce printr-un portal poţi chiar să treci. Ferestrele sunt cel mai sigur mod de a călători în timp, pentru că fiinţele care le folosesc nu pot influenţa sau schimba nimic, rămânând doar simpli observatori. Ei au spus că există multe astfel de portale temporale, conectate cu vortexurile temporale localizate în diverse locuri de pe Pământ. Acestea au legătură cu poziţia liniilor Ley şi sunt localizate acolo unde liniile Ley se intersectează cu vortexurile. Multe din locurile sacre şi din templele străvechi au fost construite în aceste locaţii. Oamenii din antichitate posedau cunoaşterea modului în care se

pot folosi aceste lucruri, dacă nu pentru călătoria propriu-zisă, atunci pentru a aduna informaţii pentru oamenii din acele timpuri. Acesta a fost unul din motivele pentru care locurile sacre aveau secţiuni unde numai iniţiaţii aveau acces. Ei posedau o cunoaştere despre care noi putem doar visa. O mare parte din această cunoaştere pierdută revine acum în cadrul nostru temporal, fiindcă acum se permite acest lucru. A venit timpul ca Pământul să regăsească această cunoaştere pierdută şi să intre într-o nouă eră.

Întâlnirea mea cu una din aceste fiinţe din viitor (sau călător în timp) s-a petrecut pe neaşteptate, aşa cum se întâmplă adeseori în sesiunile mele. Mi s-au dat instrucţiuni explicite să nu spun unde s-a petrecut această conectare. Pot spune doar că aveam prezentări la mai multe conferinţe în regiunea New-York City şi făceam sesiuni private, în timp ce stăteam la o prietenă. Clienta mea a vrut să exploreze ceea ce credea ea că a fost o întâlnire cu OZN-urile şi extratereştrii, o întâlnire soldată cu timp lipsă, în vara anului 1996. Într-o noapte sub lumina lunii, se plimba cu o prietenă pe o plajă singuratică. Plaja era într-o zonă relativ sigură, pentru că în apropiere se aflau case. Luna plină se reflecta frumos în apă. Era o noapte călduroasă. Vroiau să se plimbe câţiva kilometri de-a lungul plajei, înainte de a se retrage la culcare. În timp ce se plimbau, au văzut cum se apropie de ele lumini pe cer, apoi s-au găsit imediat în camera lor de hotel. Episodul de timp lipsă le-a nedumerit şi s-au hotărât să afle ce s-a întâmplat. S-au întors pe plajă. Şi-au văzut urmele din nisip, care la un moment dat se opreau abrupt. Nu se vedeau urme care se întorc la hotel. Era foarte curioasă cum s-a întors la hotel şi în sesiunea cu mine a dorit să se focuseze pe acest incident.

Când am început sesiunea ea a intrat în scena respectivă, a retrăit evenimentul şi a descris împrejurimile şi luna plină. Singurul semn de viaţă era un camion negru cu patru bărbaţi, care a trecut pe lângă ele fără să aibă farurile aprinse. Altminteri plaja era pustie. Mi-a spus că se simţea puţin ciudat. Când a privit în sus, a văzut mai multe lumini albe. Pe cer treceau mai multe avioane, dar aceste lumini erau diferite şi foarte strălucitoare, deşi luna plină lumina cerul.

„Sunt mult mai strălucitoare decât luna!”, spuse ea. „Se fac mai mari când se

apropie de noi. Coboară într-o spirală. Simt cum sunt absorbită în sus, ca şi cum partea mai mică a spiralei te ia de picioare şi te ridică în sus". În mod surprinzător, nu îi era teamă. Deşi ceea ce se petrecea era neobişnuit, ştia că nu i se va face nici un rău.

Apoi s-a văzut plimbându-se într-o zonă de pe o navă spaţială, care era o combinaţie de pătrate şi cercuri. Nu ştiu dacă descria desene de pe perete sau la ce se referea, nu îmi era clar. Ştia doar că trebuia să treacă printr-o uşă luminată. A văzut că prietena sa a fost dusă în altă cameră. „Stă acolo şi nu-i este frică. Ei îi arată ceva. Pentru ea va fi ca un film. Sunt culori, nu este ca un caleidoscop, dar culorile sclipesc şi se amestecă. I se arată informaţii amestecate, culori cu imagini în ele. Informaţiile se transmiteau la nivel subliminal.

În încăperea în care intrase era o lumină albă şi era cineva lângă ea, dar nu putea spune ce sau cine era. „Văd un fel de formă, dar nu arată ca o persoană. Simt că vorbeşte cineva în mintea mea şi ei îmi transmit că nu trebuia să fiu pe plajă în noaptea aceea. Dacă aş fi mers mai departe, ei nu ar mai fi putut să mă protejeze. Era unul dintre punctele lor de intrare, o uşă inter-dimensională, care se activa în noaptea aceea. Este vorba de energie, are ceva de a face cu cristalele."

În acest punct a început să vorbească cu mine prin ea o entitate, care m-a anunţat că făcea parte dintr-un grup care venea din viitor. Eu mă aşteptam să comunic cu un extraterestru, fiindcă asta devenise ceva „normal" pentru mine. Când am întrebat despre dificultatea călătoriei în timp, entitatea a râs sonor şi a spus că de fapt era foarte uşor. Mulţi oameni din alte dimensiuni folosesc aceste intrări ca să călătorească înainte şi înapoi prin timp. Dar pentru oameni era periculos să rătăcească în acea zonă, în timp ce era folosită. Acesta era motivul pentru care cele două femei au fost duse în camera lor din hotel. Ele au fost îndepărtate în mod forţat din acea zonă, pentru a fi protejate.

Se pare că de multe ori când o persoană vede lumini pe cer şi are episoade de timp lipsă, şi se presupune că asta are de-a face cu întâlniri cu extratereştrii, este

posibil ca acest lucru să nu fie adevărat. Poate fi o intervenţie din viitor executată de călători în timp. Cele două categorii, extratereștrii și călătorii în timp, seamănă una cu alta. Într-o altă parte a acestei secţiuni se explică modul în care o întâlnire neașteptată și neprotejată cu un portal, poate fi periculoasă pentru o ființă umană. Poate să producă ruptura matricii centrale a unui om, de aceea ființele care folosesc portalele se asigură că prin preajmă nu se află nici un om căruia să i se facă rău, printr-o expunere accidentală.

O mare parte din informațiile pe care mi le-a dat călătorul în timp, trebuiau să rămână secrete. Mi s-a spus că le pot folosi în munca mea și voi înțelege despre ce este vorba când voi primi informaţii prin alţi clienţi, dar nu pot să le prezint public când țin prelegeri și nu am voie să le includ în cărțile pe care le public. Cu ani în urmă, am învățat să ascult aceste reguli și să mă supun atunci când mi se sugera să păstrez secret un material. Când nu am urmat indicaţiile, mi-au dispărut niște benzi de magnetofon, timp de opt ani. Ele au apărut din nou doar atunci când a venit timpul ca materialul respectiv să fie publicat. Acest incident este relatat în cartea Custozii. Așa încât voi urma sfatul lor și voi păstra secretă o mare parte din materialul care mi s-a oferit. Voi scrie doar despre acele porţiuni din material care au legătură cu un alt material, pe care le-am primit de la alţi clienți.

Ei au spus că multe din aceste portale în timp se află în subteran, ca să poată fi conținute; dacă s-ar afla deasupra Pământului ele s-ar lărgi și era mai bine dacă se aflau în subteran, înconjurate de formațiuni stâncoase naturale sau de pereţi de stâncă. Mi-au oferit o descriere a modului în care ar arăta un astfel de portal, dacă ar fi activat. Spuneau că arată ca un tunel de sfere de lumină. Eu mă gândesc la o sferă de lumină ca la un cerc sau o minge.

Clientul meu a încercat să descrie ce vedea: „Văd două astfel de tunele. Unul e luminos, celalalt e întunecat, cu linii albe întrerupte în el. Cele două sunt conectate. Se pare că e nevoie de amândouă, ca să poți folosi portalul. Se pare că dacă le activezi pe amândouă, se creează această sferă în mijloc. Nu este o minge, este energie. Nu este un loc. Dacă îți poți imagina deschiderea către o

peșteră, e ca ceva prin care treci. Cercul strălucește și se mișcă. Văd două vortexuri: unul este întunecat, celălalt este luminos. Când se întâlnesc, se crează un portal în timp. Sfera de lumină există simultan cu o altă sferă, în spațiul din altă dimensiune. Cele două sfere sunt conectate.”

Entitatea mi-a povestit despre multe astfel de sfere localizate peste tot în lume, dar cea despre care m-am simțit confortabil să scriu este cea din Egipt, probabil din cauză că am descoperit atâtea lucruri neobișnuite în jurul piramidelor. Una în plus nu mi se mai părea ieșită din comun. Cea localizată sub piramidă era pe vremuri principalul „păstrător” și era folosită în mod regulat în trecut de cei care aveau cunoașterea modului cum să călătorească prin diverse dimensiuni. Ea este folosită de călătorii în timp din viitor, fiindcă a fost redescoperită după timpul nostru prezent și a început să fie folosită. Este o ușă interdimensională. „Ei călătoresc cumva pe liniile albe pe care le-am văzut în interiorul tunelului sferic. Le-am văzut cum se ondulau. Ei nu doresc ca alți oameni să descopere și să folosească aceste portale, pentru că pot fi foarte periculoase dacă sunt folosite într-un mod incorect. Tehnologia lor este foarte complexă. Ar fi ca un copil care se joacă cu focul. Depinde din ce cadru temporal vin vizitatorii, ca să știe să folosească portalul fără nici un pericol pentru ei. Oamenii din dimensiunile înalte nu folosesc aceste portale, pentru că ei călătoresc într-un mod diferit.” Când mi s-a spus asta, m-am gândit la posibilitatea ca ei să călătorească ridicându-și sau coborându-și frecvența de vibrație a corpului. Aceasta este o metodă folosită de extratereștri pentru a călători dintr-o dimensiune în alta. Schimbarea vibrației navelor spațiale ar putea fi metoda la care se referea entitatea. Mulți oameni pot simți unde se află vortexul, dar nu pot să intre în el sau să-l influențeze. Universul se protejează. În cunoscutul serial Star Treck, am văzut cum oamenii sunt teleportați printr-o metodă în care moleculele lor se dezasamblează, fiind apoi reasamblate în alt loc.

Experimentul Philadelphia

Această idee a portalelor în timp care duc în trecut și în viitor îmi amintește de

misteriosul experiment din Philadelphia, care se presupune că a fost făcut de guvernul american în timpul celui de Al Doilea Război Mondial. Reprezentanţii guvernului au negat întotdeauna că ar fi avut loc experimentul, dar întrebările despre el au persistat. Se spune că ar fi făcut să dispară un vapor cu echipajul său şi acesta a apărut în altă parte. Unul din motivele pentru care suspectez că au negat acest experiment (a fost un proiect secret), este faptul că el a avut rezultate dezastruoase. O parte din membrii echipajului au dispărut când au încercat să reintre în dimensiunea noastră, iar ceilalţi au fost prinşi pe jumătate în metalul navei şi pe jumătate în afara sa. Am vrut să văd dacă avea ceva de spus despre asta, dacă putea să confirme sau să nege aceste relatări. Părea a fi persoana ideală pe care să o întreb despre asta.

S: S-a făcut un experiment cu unul din aceste portale temporale şi vortexul care a fost folosit în acest experiment încă mai este deschis. Îl mai pot folosi pentru călătoria în timp. Extratereştrii le-au dat tehnologia necesară pentru a face experimentul Philadelphia.

D: Dar nu a funcţionat, nu-i aşa?

S: De fapt a funcţionat, dar nu au ştiut cum să îl controleze. De asta nu au mai repetat experimentul. Nu s-au gândit că vor exista două vortexuri care se conectează. Ei au crezut că nava va trece printr-un vortex şi va reveni exact de unde a plecat. Dar de fapt existau două vortexuri care se conectau, iar nava urma să sosească în celălalt vortex.

D: Am auzit că oamenii care se aflau la bordul navei au fost afectaţi fizic şi mental. De ce s-a întâmplat asta?

S: Pentru că atunci când a avut locul saltul în hiperspaţiu ei au mers în altă parte, într-o altă dimensiune. Şi-au pierdut forma şi trupul. Când s-a întâmplat asta ei

au dispărut, iar atunci când s-a făcut saltul înapoi, din păcate o parte din ei s-au prins în pereții navei, când s-au recreat formele.

D: Nava fizică a rămas solidă, sau s-a spart și ea în molecule?

S: Nava fizică s-a desfăcut și ea în molecule.

D: Deci totul s-a desfăcut în bucăți când au trecut prin vortex, mai ales atunci când s-au conectat cu celălalt vortex. Apoi când a fost adusă înapoi, nava nu a trecut cu totul prin portal, așa cum ar fi trebuit.

S: De fapt a trecut. Problema a fost că atunci când au revenit. Oamenii care au fost transportați din acest punct în alt punct, au fost prinși în materia navei. Cu alte cuvinte, ei nu au știut cum să aducă înapoi o persoană în punctul din care a plecat. Transformarea a fost de așa natură, încât oamenii s-au prins în materia fizică a navei.

D: Te referi la frecvența de vibrație a transformării?

S: Și a retransformării.

D: Nu era aceeași frecvență?

S: Era aceeași frecvență, dar nu era același punct în timp. Nu a fost același loc de unde au plecat. Acest lucru era crucial. Era foarte important ca să fie același loc.

D: Deci materia s-a amestecat. Putem spune așa? (Da) Am mai auzit că o parte din oameni au dispărut.

S: Ei nu s-au mai retransformat. S-au pierdut în spațiu și nu au mai supraviețuit.

D: Acesta a fost unul din primele experimente?

S: Au fost mai multe experimente. Acesta a fost primul experiment pe care l-au făcut cu oameni. Dar mai întâi au făcut experimente cu obiecte, cu animale şi obiecte.

D: Au mai făcut alte experimente după experimentul Philadelphia?

S: Nu. După această încercare ei nu au mai perseverat, fiindcă nu au ştiut cum să controleze elementul uman. Dar au continuat să experimenteze cu tunelul timpului şi cu vortexurile. Nu au mai încercat să trimită oameni şi obiecte împreună. Li s-a oferit mai multă tehnologie şi au reuşit să trimită oameni direct prin tunel. Nu i-au mai trimis în nave.

D: Deci au ocolit problema amestecului de materie a navei cu oamenii.

S: Da. Atunci când ei fac asta, trebuie să aibă grijă să aducă aducă persoana exact în acelaşi loc (cred eu) cu două minute înainte, pentru ca omul să se poată retransforma. S-au perfecţionat în această privinţă şi acum pot face asta bine.

***

Un alt pacient a vorbit și el despre călători în timp din viitor. Iată un fragment din sesiune.

L: Linda a lucrat cu ființe din viitor, din secolul XXIII. Ei au descoperit cum să călătorească în timp. Există anumite puncte pivot în timp, care sunt importante pentru trecut și viitor. Ei au o motivație corectă și sunt mai bine organizați... sunt mai umani. Nu au evoluat complet în lumină. Ei au revenit în trecut. Așa au găsit-o pe Linda, atunci când au detectat punctele pivot din timp și lucrează cu ea și cu alții din prezentul nostru, pentru a facilita crearea unui viitor mai bun decât cel pe care îl au acum.

D: În timpul în care trăiesc ei?

L: Da. Ei încearcă să reducă o parte din problemele care s-au prelins în viitor.

D: Dar asta nu le va modifica viitorul?

L: Deja s-a întâmplat. Ei sunt experţi datorită învăţăturilor primite din mai multe surse, care le arată cum să abordeze diferite elemente variabile din viitor şi cum să controleze situaţia. Sunt foarte atenţi. Cei care călătoresc în timp nu sunt atât de conectaţi la timpul lor, cum sunt ceilalţi membri.

Una din întrebările pe care le pun oamenii de obicei este de exemplu dacă viitorul se poate schimba atât de mult, încât o parte din oameni să nu se mai nască. El mi-a răspuns că vor avea grijă să nu se întâmple aşa ceva.

D: Mă gândeam că ei nu vor mai exista.

L: Da. El a spus că vor fi foarte atenţi şi vor avea grijă să nu apară astfel de transformări negative. Putem verifica faptul că deja au schimbat o mare parte din viitor, într-un mod foarte bun.

***

Am întâlnit şi un alt tip de călător în timp, mai compatibil cu conceptul de vieţi simultane. În 2003 un bărbat a venit cu avionul de la Denver, ca să mă întâlnească pentru o sesiune privată. El avusese mai multe sesiuni în care a fost hipnotizat de diverşi hipnoterapeuţi cunoscuţi. Acest lucru se întâmplă atunci când subconştientul nu este sigur dacă vrea să transmită informaţiile. Subconştientul trebuie să aibă încredere în hipnoterapeut şi să se raporteze bine la el. De abia atunci pot ieşi la suprafaţă informaţiile. Mi-am dat seama că nu era genul de lucruri pe care să le poţi împărtăşi cu oricine. Informaţiile nu m-au

speriat, fiindcă lucrasem multă vreme în acest domeniu şi mai întâlnisem cazuri similare.

El a mers la o scenă din trecut, dar părea a fi un observator, un vizitator aflat în trecere. Mi-a spus că treaba lui era să meargă dintr-un loc în altul şi să adune informaţii. Era un explorator şi nu rămânea multă vreme într-un loc. Mi-a spus că nu dorea să se afle acolo în trecut, fiindcă se plictisea. De fapt vroia să meargă în viitor. Acolo se simţea el cel mai confortabil, acolo era casa lui. Mi-a descris un oraş cu clădiri foarte mari, cu locuinţe private.Totul era perfect. Nu exista aglomerare, poluare sau astfel de lucruri negative, toate astea fuseseră eliminate. În locuinţele lor aveau maşini care le asigurau tot ce le trebuia. Chiar şi mâncarea era produsă astfel. Treaba lui era să acumuleze informaţii şi să-i înveţe pe alţi oameni. Exista o locaţie centralizată în care informaţia era acumulată şi împărtăşită cu alţi oameni. El trebuia să călătorească în diverse perioade din timp, aflate în trecut faţă de timpul în care era el. În aceste perioade diverse îşi crea în mod automat un corp care să se potrivească perioadei respective, ca să nu iasă în evidenţă şi să nu fie observat. Apoi lua cu el informaţiile observate. Se pare că aceste excursii în diferite perioade se efectuau simultan şi nu necesitau efort din partea sa. Treaba lui din această viaţă din prezent era să înveţe cât mai mult şi să adune toate informaţiile posibile. Se pare că aceste informaţii erau preluate de o altă parte din el şi erau duse la centrul de educaţie despre care am vorbit. Îi era dor de casa sa din viitor, care era perfectă şi foarte diferită de această perioadă din timp.

Toată viaţa sa el nu s-a simţit niciodată acasă cu părinţii actuali, s-a simţit ca şi cum nu era cu adevărat copilul lor. Am întâlnit de multe ori astfel de reacţii, însoţite de sentimentul că nu aparţii pe Pământ, ca că asta nu e „casa ta”. Această regresie neobişnuită m-a ajutat să explic acest fenomen, cât mai bine posibil. Era un alt exemplu în care apărea un călător în timp, un observator care adună informaţii, unii l-ar numi un „shape shifter” (o persoană care îşi schimbă forma). Era un observator care nu avea voie să intervină. El nu s-a căsătorit niciodată şi nu a avut copii. Acest gen de persoane nu vor să îşi creeze legături şi karma pe Pământ, în această perioadă din timp. Ei trebuie să fie liberi să adune informaţii, să îşi facă treaba şi apoi să revină la casa lor adevărată.

***

Într-o altă sesiune privată, un bărbat a mers în trecut la o viaţă care părea a fi în Egipt, dar eu cred că era de fapt o civilizaţie mult mai veche (sau poate o viaţă pe altă planetă). A văzut fiinţe cu feţe de câine, fiinţe foarte subţiri, fuziforme (posibil să fi purtat măşti). El făcuse ceva interzis (probabil folosise greşit energia) şi a fost pedepsit. L-au trimis printr-un portal în timp, un spaţiu negru mare, ca o uşă. Era un portal într-un singur sens, nu putea să se întoarcă prin el. S-a pomenit pe o planetă pustie, lipsită de viaţă, cu o lumină crepusculară permanentă. A văzut nişte structuri ciudate (în formă de piramide multiple), care erau goale în interior. Nu avea nevoie să consume nici o hrană şi a trăit acolo tot restul vieţii, în singurătate şi izolare. În cele din urmă i-a amorţit mintea, din cauza izolării. S-a bucurat mult când a părăsit acea viaţă. A fost o alternativă oribilă dar perfectă la închisoarea tradiţională.

În munca mea am descoperit că anumiţi oameni de ştiinţă care trăiau în Atlantida aveau abilitatea de a călători printr-o gaură de vierme sau un portal din spaţiul cosmic, în alte lumi. Fiindcă existau multe tuneluri fără ieşire, pe drum trebuiau să lase markeri pe ambele părţi ale tunelului, ca să găsească drumul înapoi în tunel şi în laborator. Aveau un inel care avea de a face cu abilitatea de a călători în acest mod.

***

O femeie pe care o voi numi „Marie” a început să corespondeze cu mine şi a dorit să vin într-un orăşel din Australia rurală, în următoarea mea călătorie acolo. După ce mi-a citit cărţile, a aflat despre interesul meu în domeniul investigării fenomenului OZN. A spus că orăşelul de aproximativ 2000 de oameni în care locuia părea a fi un coridor OZN. Mereu erau raportate lumini neobişnuite şi apariţii ale unor obiecte ciudate pe cer, observate în ultimii câţiva ani. Am fost de acord să nu dezvălui numele orăşelului, pentru că nu vreau ca oamenii curioşi să tulbure existenţa oamenilor liniştiţi care locuiesc acolo. Marie a vrut să vin la ferma sa de o mie de pogoane, situată în afara oraşului, unde dorea să-mi arate locaţia unui portal. În următoarea mea călătorie în Australia din anul 2001, am făcut aranjamente ca să includ excursia acolo, între expoziţiile la care am participat şi prezentările pe care le-am ţinut în mai multe oraşe. Am zburat până în cel mai apropiat aeroport cu un avion micuţ, apoi am fost conduşi cu maşina timp de o oră, până în orăşelul respectiv. Acesta era foarte izolat şi se afla între dealuri şi copaci, în care zburau papagali coloraţi.

Când am sosit în oraş, a fost ca o călătorie înapoi în timp în anii 1880, pe vremea Vestului Sălbatic. Urma să petrecem două nopţi într-un motel cu camere la comun. Am ţinut o prezentare într-un magazin ca din filmele vechi. Când au venit oamenii din oraş, femeia le-a adus mai multe vase în care s-au pus diferite feluri de mâncare, aduse de ei. Era destul de frig şi m-am îngrămădit lângă o sobă cu burtă rotundă, ca să mă încălzesc. Aici mi-au făcut cunoştinţă cu o femeie de aproximativ 90 de ani, care era istoricul oficial şi păstrătorul înregistrărilor din partea locului. Ea mi-a prezentat un raport detaliat al întâmplărilor neobişnuite şi al OZN-urilor văzute acolo timp de mulţi ani. A fost o seară fascinantă. Treptat oamenii au început să-mi povestească lucrurile pe care le-au observat. S-au lăsat cu greu traşi de limbă, pentru că nu vroiau să pară ridicoli. Mai mulţi oameni au confirmat informaţiile referitoare la portalul aflat pe terenul lui Marie şi ştiau despre o întâmplare neobişnuită, din anul 1997.

Era uşor să vezi de ce s-au observat acolo atâtea nave extraterestre, noaptea. Locul era foarte izolat şi cerul era foarte limpede şi clar, pentru că nu era afectat de luminile oraşului. Erau foarte multe stele mari. M-a surprins să văd o ciudăţenie – constelaţia Orion era cu susul în jos. Presupun că acest lucru era normal, fiindcă mă aflam în emisfera sudică.

Când această carte a ajuns în stadiul final, am sunat-o pe Marie şi am rugat-o să-mi trimită prin e-mail relatarea incidentului. Nu doream să mă bazez doar pe memoria mea. Vroiam să prezint o relatare cât mai corectă posibil, cât mai apropiată de adevăr. Ea mi-a spus că asta nu va fi o problemă, fiindcă şi-a notat tot ce s-a întâmplat, imediat ce s-a petrecut incidentul.

***

Iată relatarea sa despre ceea ce eu consider un portal din zilele noastre care duce în alte dimensiuni, care este activ şi folosit în mod curent de navele extraterestre:

Explozie de lumină la cascada The Drops – iunie sau iulie 1997

La o distanţă de două, trei minute de casă, se află o cascadă frumoasă, pe care am numit-o „The Drop” (Căderea). Plouase vreme de două zile şi cascada avea un debit mare. Chiar înainte de ora cinci după-amiaza ploaia s-a mai potolit şi cascada era acoperită de ceaţă. Am auzit un huruit puternic în josul pârâului şi m-am gândit să merg să văd ce este. Am crezut că a căzut un bolovan mare sau poate s-a dezrădăcinat un copac şi a fost luat de ape, în cascadă. Era un sunet ca de tunet şi venea din josul pârâului, nu din cer.

Înaintasem cam jumătate din drum, când am început să văd cascada. Deodată s-a auzit iar un huruit puternic, apoi am văzut o explozie de lumină aurie, roz şi albă,

care venea de la baza cascadei şi s-a răspândit în sus pe cer, ajungând aproape de mine, cam la 75-100 de metri de cascadă. În clipa aceea am auzit o voce în partea din stânga a capului meu, care-mi spunea: „Stai pe loc! Nu te apropia! Îndepărtează-te!” Eu am răspuns: „E în regulă! Mă îndepărtez!” şi am pornit înapoi către casă. Aerul era încărcat de electricitate şi pârâia de la descărcările electrice. Explozia de lumină a fost cel mai extraordinar lucru pe care l-am văzut vreodată. Era frumoasă, deosebit de frumoasă. Culoarea roz avea o nuanţă moale ca mătasea, iar auriul şi albul străluceau. Întreaga scenă acoperea o zonă cu un diametru de aproximativ 100 de metri, poate chiar mai mult, şi ajungea aproape până în locul în care mă aflam eu. Nu ştiu cât de sus se ridica, fiindcă nu puteam să văd clar din cauza ceţii, care şi-a schimbat culoarea odată cu explozia.

Deşi huruitul şi explozia erau foarte puternice şi oarecum înspăimântătoare, ştiam că am experimentat ceva deosebit. I-am telefonat soţului meu din oraş, ca să-i povestesc ce s-a întâmplat. Dar am reuşit să vorbesc foarte puţin, pentru că se auzeau multe pârâituri din cauza electricităţii statice de pe linia telefonică.

O prietenă care locuia în vale la sud, mi-a telefonat în seara aceea. A spus că s-a uitat pe fereastră către casa mea în jurul orei cinci după-amiaza şi a văzut un nor frumos roşu-auriu deasupra dealurilor, în direcţia noastră. Mi-a descris faptele în următorii termeni: „Parcă era din Biblie, parcă te aşteptai să vezi îngeri în el.”

În ziua următoare, o altă cunoştinţă care locuieşte la nord de noi, mi-a spus: „Ce s-a întâmplat acasă la tine, Marie?” Apoi a continuat să descrie un nor minunat auriu şi roz, care a părut să explodeze într-o coloană de lumină asemănătoare unui fulger. A spus că era diferit de norii de furtună pe care-i mai văzuse în viaţa ei.

Într-o seară m-am culcat şi stăteam în pat, gândindu-mă la ceea ce văzusem cu două seri înainte. M-am hotărât să mă rog lui Isus şi să cer, dacă este posibil, să mi se ofere o înţelegere a ceea ce s-a întâmplat. Imediat am văzut în mintea mea o imagine din cartea Cheile lui Enoch de J.J. Hurtak şi o voce mi-a spus: pagina

221. Stăteam acolo uimită, dar vocea mi-a repetat: „Ești sceptică, Marie. Mergi la pagina 221!” M-am sculat imediat și am deschis cartea la pagina 221. Iată ce am citit acolo:

„Atunci vehiculul de lumină Merkaba a coborât pe planetă și s-a deschis un câmp de lumină. Ființe de lumină au coborât atunci când câmpurile magnetice s-au suprapus, într-un mod controlat.”

Aceste „corpuri de lumină” au coborât prin găurile de vierme artificiale care s-au format în spațiu-timp și au aterizat pe fața Pământului. Asta au văzut oamenii din antichitate când au descris stâlpul de lumină al norului, care s-a ridicat în fața lor.

Experiența de a vedea ceva atât de minunat și mai ales mustrarea delicată care mi-a atras atenția că eram sceptică, mi-au schimbat complet modul de a vedea lucrurile. Acum nu mai sunt sceptică. Aș vrea doar să înțeleg mai mult.

Dolores, sper că am descris evenimentul suficient de clar. Îmi pare rău că nu pot să-ți transmit emoțiile pe care le-am experimentat atunci. Te-ar impresiona cu siguranță.

Când am vizitat casa lui Marie care era deosebit de frumoasă și izolată, m-am dus la locul unde s-a petrecut evenimentul respectiv. Sigur că acum nu mai era nici un semn al portalului de atunci. Am văzut doar o cascadă frumoasă, care se prăvălea pe latura muntelui, într-un defileu aflat sub ea. Dar imaginea se potrivea cu deschiderea unui portal către altă dimensiune. Gardienii erau la datorie în ziua aceea, ca să oprească oamenii imprudenți să se aventureze prea aproape, fiindcă așa cum mi s-a explicat, o energie atât de puternică ar distrus matricea unei ființe umane. Marie a văzut fără îndoială un eveniment straniu și maiestuos, iar experiența sa a fost validată de prietenii săi care locuiau de cealaltă parte a văii, care au văzut același lucru.

***

Când vorbesc la radio, de obicei primesc mesaje atât prin poşta normală cât şi prin e-mail de la ascultători, mai ales dacă vorbesc la emisiunea lui Art Bell, care are milioane de ascultători. De exemplu într-o zi am primit sute de email-uri. Mulţi oameni doresc să-mi spună poveştile lor personale, pe care simt că nu le pot împărtăşi cu alţi oameni, de teama că vor fi consideraţi nebuni. Ei se simt mai bine când află că eu am auzit multe poveşti similare şi că înţeleg lucrurile suficient de mult, ca să încerc să le explic şi lor. Măcar ştiu că nu sunt singurii care au avut astfel de experienţe ciudate. Pentru unii din ei nu am o explicaţie logică, decât poate sugestia că au călătorit probabil în dimensiunile care ne înconjoară şi apoi înapoi în dimensiunea noastră. Aceste lucruri sunt explicate mai detaliat în volumul întâi.

Un bărbat mi-a povestit cum conducea într-o noapte pe o autostradă de pe coasta Floridei. Autostrada fusese deturnată în aşa fel încât să ocolească oraşele mai mici, dar în noaptea aceea s-a văzut deodată (pe aceeaşi autostradă) cum trecea cu maşina printr-un orăşel. Vedea luminile de pe balcoanele din faţa caselor şi diverse magazine închise. Totul părea părăsit, aşa cum este normal într-un oraş în timpul nopţii. După cinci minute, autostrada s-a lărgit din nou şi s-a găsit din nou pe coasta mării, unde era la început. Explicaţia mea a fost că pentru o scurtă vreme, el a alunecat înapoi în timp şi a intrat într-o dimensiune unde încă mai exista drumul care traversa orăşelul.

***

Următoarea poveste o voi cita direct dintr-un email pe care l-am primit în luna ianuarie 2001. Dacă aveţi vreo explicaţie, vă rog să mă contactaţi.

„Am ascultat o parte din prezentarea relatarea dumneavoastră din emisiunea Coast to Coast de dimineaţa şi mi s-a părut foarte interesantă, ceea ce m-a determinat să vă contactez. În ultima săptămână a anului trecut (2000), timp de două sau trei zile, mi s-au întâmplat lucruri foarte ciudate. Totul a început când treceam de un aeroport din zona în care locuiesc. Era ziua în amiaza mare şi am văzut cum decolează un avion din aeroport. Câteva minute mai târziu a decolat şi un avion supersonic Lear, care s-a ridicat de pe pista de decolare încet, apoi a mers înainte şi înapoi de câteva ori, în timp ce decola. Am rămas acolo uimită, pentru că ştiam că este imposibil ca un avion cu reacţie să zboare înapoi. Câteva minute mai târziu, a decolat un alt avion cu reacţie Lear, care a făcut la fel. Sau poate era acelaşi? Apoi am observat că maşinile de pe drum făceau şi ele acelaşi lucru, în loc să meargă înainte pe drum, mergeau înapoi şi înainte, când coborau pe drum. Am observat că şi norii din cer făceau acelaşi lucru, mergeau înapoi şi înainte. Noaptea am mers la plimbare şi am trecut de nişte magazine care erau închise pe timpul nopţii, dar am văzut în clădire oameni care se mişcau, care nu aveau ce căuta acolo, pentru că erau îmbrăcaţi în haine de pe vremea anilor ‘50-‘60. Am văzut şi alte imagini care ştiu că nu erau posibile. Ai idee ce s-a întâmplat? Eu sunt o persoană sceptică şi nu pot crede ceea ce am văzut.”

Răspunsul meu a fost: „Îţi mulţumesc că mi-ai împărtăşit aceste experienţe interesante. Deşi eşti o persoană sceptică, nu poţi nega ceea ce ai văzut cu propriii tăi ochi. Nu am mai auzit de acest fenomen, dar pot veni cu ipoteze bazate pe informaţiile pe care le-am primit în sesiunile mele, pe care le-am prezentat în scris. Există mai multe ciudăţenii decât ne putem noi imagina, şi ştiu că nu le-am investigat nici pe departe pe toate. Se pare că ai intrat într-o buclă temporală, dar nu ai mers până la capăt. De multe ori oamenii merg înainte şi înapoi între dimensiuni fără să îşi dea seama, fiindcă împrejurimile arată într-un mod asemănător. Lucrurile se mişcau înainte şi înapoi, aşa încât probabil că linia dintre dimensiuni nu era încă stabilizată. Am mai auzit despre oameni care s-au

găsit deodată într-o altă epocă, sau de interacţiunea cu oameni îmbrăcaţi diferit, etc. Adesea ei se întorc şi încearcă să găsească aceleaşi locuri, doar ca să descopere că ele nu mai există sau se află într-o stare deteriorată. Un lucru ciudat este că oamenii din altă perioadă de timp nu observă nimic straniu la persoana din viitor cu care interacţionează. Ei par a-şi trăi vieţile lor obişnuite. Nu ştiu dacă asta te ajută sau nu, dar atât pot eu interpreta. Probabil că încercarea de trecere înainte şi înapoi între dimensiuni şi demarcaţia dintre ele nu erau stabilizate. Am întâlnit oameni care mi-au povestit că se aflau în două locuri deodată, iar acest lucru a fost verificat de alţi oameni care i-au văzut şi au vorbit cu ei. Este mai bine să nu ne dăm seama când se întâmplă aceste deformări stranii ale timpului, pentru că atunci nu se mai creează confuzie în bietul nostru creier de muritor.

***

Următorul e-mail este şi mai ciudat, fiindcă în acest caz există o dovadă fizică a faptului că s-a întâmplat ceva neobişnuit.

„Am avut norocul să ascult interviul dumneavoastră extraordinar de seara trecută din emisiunea Coast to Coast, dar s-a întâmplat ceva ciudat care le-a uimit pe trei dintre ascultătoare. Acesta este motivul pentru care vă scriu. Pe scurt, aveam fiecare din noi câte un aparat radio care poate înregistra, numit Reel Talk, care poate fi programat dinainte şi înregistrează la viteza 1-4. Am cumpărat acest dispozitiv special pentru programul Coast to Coast, pentru că nu putem să stăm târziu până la miezul nopţii, ca să ascultăm emisiunea (de obicei emisiunea este transmisă între orele douăsprezece noaptea şi patru dimineaţa). Fiecare din noi ne-am fixat aparatul de radio să înregistreze emisiunea transmisă de postul de radio din Nashwoodville, statul Tennessee. Este singurul post de radio unde se poate recepţiona acest program. Locuim la oarecare distanţă una de alta şi la o distanţă destul de mare de Nashwoodville, dar WWTN este o staţie de 100.000 de waţi. Spre consternarea mea, în dimineaţa următoare, când am ascultat

înregistrarea pe bandă a programului la care ați participat, am constatat că s-a înregistrat un program de sport, care a durat patru ore. Acelaşi lucru i s-a întâmplat şi celei de a doua prietene, care a vrut să înregistreze emisiunea. Am telefonat la postul de radio şi m-au informat că nu vor mai transmite emisiunea Coast to Coast. Doreau să schimbe formatul şi nu-i interesa câte proteste primeau de la ascultători.”

Iar acum urmează MARELE MISTER. Din cele trei prietene, a treia înregistrase pe bandă interviul meu complet! „Știm absolut sigur că toate trei am înregistrat emisiunea emisă de acelaşi post de radio, pentru că am primit de mai multe ori mesaje care anunţau când se va transmite emisiunea. Fiecare din noi a înregistrat emisiunea de la acelaşi post de radio, dar am recepționat emisiuni diferite. Am vorbit cu câțiva oameni care se pricep la transmisiunile radio, oameni care au lucrat în Guvern şi au o pregătire specială în acest domeniu, şi cu toții au spus că este imposibil să se fi întâmplat aşa ceva. Dar s-a întâmplat! Toate trei vrem să aflăm cum crezi că s-ar explica acest fenomen? Ai vreo explicație pentru această întâmplare? Mi-a trecut prin minte că are legătură cu universurile paralele. E singurul lucru care ar avea sens. Dacă ai vreo idee cum s-ar putea explica această întâmplare, am aprecia asta foarte mult.

PS. Dintr-un motiv necunoscut, postul de radio WWTN a început să transmită din nou emisiunea Coast to Coast şi apreciem acest lucru. Această emisiune este contactul nostru cu Universul.”

O parte din răspunsul meu a fost: „În munca mea s-au întâmplat lucruri ciudate cu magnetofonul în timpul sesiunilor, lucruri care nu pot fi explicate: sunete ciudate, energie statică, vocile vorbeau mai repede sau mai încet, suprapuneri de voci, multe lucruri care nu se întâmplă în mod normal cu echipamentul electronic. De mai multe ori au fost pornite mai multe magnetofoane ca să înregistreze o sesiune, şi toate au fost afectate. Deasemenea s-au întâmplat lucruri ciudate şi la telefon, dar e prima oară când aud o poveste ca a voastră. Cred că ai dreptate că are ceva de a face cu dimensiunile. Postul de radio care a emis emisiunea sportivă, cred că exista într-o dimensiune paralelă. Mă bucur că

v-ați implicat trei persoane, pentru că așa au apărut dovezi valabile.

Câteva săptămâni mai târziu am vorbit la Unity Church din Memphis și m-a surprins faptul că cele trei doamne au venit cu mașina tocmai din Nashville, ca să mă întâlnească. Ele vroiau ca eu să recunosc că această întâmplare s-a petrecut cu adevărat și aveau cu ele înregistrările, ca să dovedească fenomenul. Erau trei persoane absolut normale, cel mai normal tip de femeie pe care l-ai fi putut întâlni vreodată. Sunt convinsă că spuneau adevărul. Dacă cineva are alte explicații pentru această întâmplare, mi-ar plăcea să le aud.

***

În cartea mea Iisus și Esenienii, Iisus a oferit următorul exemplu de reîncarnare și s-a referit la dimensiuni prin parabole, pentru ca oamenii să poată înțelege:

„A folosit ca exemplu o plantă cu mai multe straturi (asemănătoare cu o ceapă). A spus că straturile reprezintă diferitele planuri ale existenței și a arătat că în centrul plantei straturile sunt foarte subțiri și apropiate unul de altul. Dacă ai considera fiecare strat ca fiind un plan diferit al realității, ai vedea că în centru, care este cel mai mic și mai limitat, este la fel ca în lumea fizică. Când călătorești în sus și în jos în aceste planuri, orizontul de înțelegere se expansionează și treptat ajungi să vezi și să înțelegi mai mult.”

Mă întreb dacă oamenii cărora Isus le-a oferit această parabolă au reușit să înțeleagă semnificațiile mai adânci pe care încerca să le transmită Învățătorul. Poate că aceste lucruri erau prea complexe pentru discipoli, dar se pare că el era foarte conștient de semnificațiile mai adânci ale vieții și ale Universului.

***

În sesiunile mele s-au mai petrecut şi alte întâmplări ciudate legate de timp şi dimensiuni. Relatările despre aceste întâmplări ciudate apar peste tot, în această carte.

SECȚIUNEA 7

FIINȚELE DIN ENERGIE ȘI FIINȚELE CREATOR

CAPITOLUL 22

Mistere

Această secţiune este o continuare a capitolului despre misterele Pământului, din Volumul 1. Au mai existat lucruri pe care am dorit să le clarific, înainte să le includ într-o carte. Aceste informaţii au fost adunate la sfârşitul anilor 1990. O parte din ele le-am primit prin Phil, un tânăr despre care am scris în multe din cărţile mele. El are abilitatea de a intra într-o transă adâncă închizându-şi mintea conştientă, ca să nu interfereze cu răspunsurile pe care le transmite. Întotdeauna am reuşit să primim informaţii noi, neobişnuite şi valoroase în timpul sesiunilor făcute împreună.

Sistemul nostru solar

D: Mi-ai spus odată că în prezent nu există viaţă ca pe Pământ, pe alte planete din sistemul nostru solar.

Phil: Afirmaţia este corectă. Nu există viaţă umană, ca să nu spunem că nu există viaţă deloc. Pentru că atmosfera de pe alte planete este de o natură care nu poate susţine viaţa umană, aşa cum o cunoaşteţi pe planeta voastră acum. Dar asta nu înseamnă că nu există alte forme de viaţă în formă spirituală sau în alte forme avansate, inclusiv fizice.

D: Mi s-a spus că pe vremuri a existat viață pe planeta Marte. A existat acolo o civilizație de ființe umanoide. Este adevărat?

P: Este adevărat, şi acest lucru se va afla în curând pe planeta voastră. S-a lansat o ipoteză prin examinarea microscopică a meteoriților. Asta va declanşa o schimbare uriaşă în conştiință, care trebuie hrănită cu linguriţa către civilizația voastră. Există strămoşi ai civilizației voastre şi ai vieții de pe Pământ, aşa cum o cunoaşteți acum. Au existat forme de viață care s-au dezvoltat simultan, pe ambele planete. Planeta Marte era stabilă şi a produs viață o perioadă mult mai lungă de timp decât planeta soră, care a evoluat pe o cale ecologică şi geologică diferită. Marte s-a stabilizat şi a devenit locuibilă mult mai repede decât Pământul. Aşa încât procesul de însămânțare a început mai repede pe Marte, decât pe planeta Pământ.

Povestea însămânțării planetei Pământ cu primele forme de viață, este prezentată în cartea Păstrătorii Grădinii şi continuă în cartea Custozii. Informațiile respective arată că Pământul nu a fost singura planetă din sistemul nostru solar care a fost însămânțată, dar în decursul timpului s-a întâmplat ceva care a făcut ca celelalte planete să ajungă din nou fără viață.

D: Ce anume a distrus viața de pe Marte?

P: Au existat mai multe diferențe de opinie pe vremea aceea, privitoare la cine trebuia să controleze guvernul planetei şi s-au folosit mai multe tipuri de tehnologie, care au permis să fie manipulat sistemul meteo. Ei nu s-au înțeles şi au distrus sistemul meteo al planetei. O mare parte din abilitățile care se manifestă acum pe planeta voastră, vă permit să vă distrugeți şi voi planeta, la prima ocazie.

D: Mi s-a spus că mai există rămășițe de viață pe Marte.

P: Există elemente de viață în adâncul planetei. Există forme de viață, dar ele nu sunt „umane” sau umanoide. Ele sunt cumva diferite, pentru că evoluția lor a urmat o cale diferită de cea de pe planeta voastră.

D: Mi s-a spus că există orașe sub suprafața planetei Marte, unde o parte din locuitori au coborât atunci când suprafața planetei a devenit de neînlocuit.

P: Această comparație ne trimite la conceptul de colonie. Dar noi nu am caracteriza orașele din subteran prin ceea ce înțelegeți voi când vă referiți la un oraș. Tehnologic vorbind și în ceea ce privește structura socială, ele seamănă mai mult cu o colonie de termite. Ființele de acolo trăiesc în structuri formate în mod natural, dar de asemenea produse prin manufactură în interiorul planetei.

D: Mi s-a spus că atunci când oamenii de știință vor ajunge într-un final pe Marte, ei nu-și vor da seama că acolo încă există viață. Nu o vor recunoaște.

P: Când oamenii de știință vor ajunge pe Marte, ei vor fi conștienți de multe forme de viață, în afara celor de sub picioarele lor. Va exista o creștere a conștientizării și formele de viață de pe Marte vor fi considerate doar o altă formă de viață.

D: Să vorbim acum despre altă parte a sistemului solar. Mă interesează mult planeta Jupiter. Ce poți să ne spui despre fenomenul numit „Pata Roșie” de pe Jupiter? Este vizibil cu telescopul de pe Pământ.

P: Expresia de „Pată Roşie” se referă la un deranjament meteo. Ceea ce percepeţi voi pe planetă, este un uragan format din gaze. Este un fenomen meteo. Este un fenomen care îşi are nucleul într-un plan superior al realităţii. Expresiile înalte indică faptul că s-a format într-o zonă în care există entităţi individuale diferite, cu o conştiinţă diferită – au formă asemănătoare, dar separată. Este vorba de un oraş care într-un plan superior de exprimare, este ca o formă de viaţă care îşi exprimă elementele componente sub forma unui deranjament atmosferic, perceptibil de la nivelul vostru.

D: Indiferent că este un deranjament atmosferic sau un uragan, se pare că există acolo dintotdeauna, din punctul nostru de vedere. Nu pare a se schimba prea mult. Este de o mărime foarte mare.

P: Există multe forme diferite de exprimare a vieţii în acest univers, pe care conştiinţa umană nu le percepe. Comparaţia cu o colonie de furnici este mai potrivită, pentru că această expresie poate pătrunde în planul vostru de conştiinţă. Condiţiile atmosferice care se suprapun peste această formă de expresie inferioară, sunt vizibile pentru voi. Există mai multe nivele de conştiinţă, care nu au o influenţă corespunzătoare pe alt plan. În acest exemplu există un efect şi asupra unui plan inferior de exprimare, aşa încât această colonie, care este o civilizaţie din planurile superioare ale existenţei, şi-a lăsat amprenta la nivelul vostru, sub forma unei dereglări atmosferice.

D: Cred că te referi la o realitate alternativă, la un grup de oameni care trăiesc într-un oraş fizic de pe Jupiter. Acest lucru aruncă o umbră în planul nostru, care arată ca o condiţie atmosferică deosebită? Este bună această comparaţie?

P: Am putea lărgi conceptul referitor la acest fenomen, privindu-l mai puţin ca un oraş în terminologia voastră, ci mai degrabă ca o colonie de viruşi sau bacterii, care coexistă şi trăiesc împreună, în planul lor. Nu am putea să

caracterizăm această formă de viață ca o civilizație tehnologică.

D: Atunci nu este vorba despre ființe inteligente, pe care să le considerăm astfel.

P: Este vorba de ființe foarte inteligente, dar ele trăiesc într-o formă diferită. Exprimarea lor nu include construirea de structuri și aspecte tehnologice. Sunt evoluați și civilizați, dar nu din punct de vedere tehnologic.

D: Cineva mi-a spus că relația dintre Jupiter și planeta Pământ este vitală. Ai informații privitoare la acest aspect?

P: Există nivele multiple de codependență în sistemul nostru solar și întregul echilibru fizic depinde de elemente individuale, ca să își mențină echilibrul în relația lor. Dar în planul fizic, dispariția neașteptată a unei planete ar distruge echilibrul gravitațional din întregul sistem solar. Există desigur și alte nivele de conștiință, iar transformarea sau pierderea unei planete ar avea implicații și efecte asupra tuturor planurilor.

D: Extratereștrii ne-au spus acest lucru, referitor la Pământ. Au spus că dacă facem ca planeta noastră să explodeze, asta ar produce haos în univers și în alte dimensiuni.

P: Afirmația este corectă.

D: Am auzit că extratereştrii care ne observă nu ar permite să se întâmple acest lucru, fiindcă ar distruge echilibrul galaxiei.

P: Afirmaţia este corectă, în sensul că indivizii care locuiesc în alte planuri ale existenţei au dreptul de a-şi proteja civilizaţiile şi formele lor de viaţă, de intruziuni. S-ar crea un război nedeclarat purtat împotriva unor părţi necunoscute ale realităţii, de către o cultură ignorantă care ar genera distrugere.

D: Ei sunt mai conștienți de aceste lucruri, decât suntem noi.

P: Afirmaţia este corectă. Ei au dreptul să-şi apere civilizaţia de stricăciunile cauzate de ignoranța vecinilor lor nelegiuiți.

D: Poți să ne spui ceva despre proveniența centurii de asteroizi?

P: Aceasta provine de la o planetă care a fost distrusă când s-a produs o coliziune între o stea aflată în trecere şi un meteorit. Ciocnirea a cauzat sfărmarea în bucăţi a acelei planete. Forţele interne ale planetei şi cele ale soarelui şi ale celorlalte planete, au făcut ca bucăţile planetei să fie atrase în această centură, unde au rămas ca fragmente fără formă care orbitează, sau ca asteroizi.

D: Am auzit că a existat o rasă de oameni care a trăit acolo și a făcut planeta să explodeze.

P: Afirmația nu este corectă. Ciocnirea a fost un fenomen natural, care nu a fost produs de greşelile unor oameni. Astfel de poveşti apar uneori şi din cauza informațiilor greşite sau a interpretărilor greşite. Acest caz nu a fost o deformare intenționată a adevărului, ci o interpretare greşită. Canalizările nu conțin întotdeauna adevărul absolut şi asta se aplică şi la acest vehicul, prin care vorbim acum. Există inexactități potențiale în canalizarea de informații, în general. Canalizările sunt corecte în măsura în care vehiculul este capabil să traducă informațiile: este aproape imposibil să canalizezi informații cu acurateţe sută la sută. Există concepte şi idei de care canalizatorul nu este conştient în această viață şi pentru a traduce informațiile, este necesară existența anumitor concepte care nu există aici. De asta sunt necesare comparațiile, care nu pot fi întru totul corecte. Dar poate fi transmisă esența informațiilor.

D: Înțeleg că tot ce vine printr-o ființă umană, poate întâmpina astfel de probleme.

P: Problema apare din cauza mai multor factori. Este vorba despre lipsa unor concepte pe care să te bazezi, atunci când traduci sau interpretezi.

***

Soarele

D: Soarele e cu adevărat fierbinte?

Phil: Este fierbinte. Dar simțim că acest lucru este înțeles greşit din perspectiva voastră fizică. Pentru că voi vă concentraţi pe elementul căldură, care nu este decât un produs secundar. Adevărata energie a soarelui nu este căldura, ci este de o natură mult diferită de ceea ce poate înțelege omul acum. Căldura este doar o manifestare a unui fenomen mult mai complicat decât simpla combustie. Este vorba de o tranziție a energiilor, în care aspectul fizic se limitează la flacără sau combustie. Căldura este un produs secundar. Adevărata realitate a soarelui este un transfer și o transformare de energii manifestate la nivel fizic drept combustie și căldură.

D: Razele și emanațiile pe care nu le putem vedea sunt ultraviolete. La asta te referi?

P: E vorba de mult mai mult decât ceea ce consideraţi voi a fi raze. E vorba mai degrabă de forme elementare de energie. E vorba de o transformare fundamentală a energiilor.

***

Soarele așa cum îl percepe toată lumea, este o planetă gazoasă. Dar unul din clienții mei a spus că de fapt există o cultură sau civilizație sub centura gazoasă, care nu poate fi văzută din exterior.

D: Oamenii de pe Pământ nu pot să o vadă, nu-i așa?

Bob: Nu, nu pot să o vadă. Nu au nici o idee despre asta. Ei doar presupun, ca toată lumea, că soarele este o minge solidă şi gazoasă. Dar toate exploziile care se petrec în centura din exterior, de fapt se petrec în interiorul acestei centuri. Partea din centru a planetei este la fel ca pe Pământ. Ei au ferme, case, oameni. Ei au civilizaţii. Toate acestea sunt încastrate sub centura de energie.

D: Deci nu este cald pe suprafaţa Soarelui?

B: Oh, nu! Nu, nu! Acesta este unul din lucrurile interesante legate de Soare.

D: Ai crede că e mult prea cald ca să poată susţine viaţa.

B: Probabil că aşa ai crede, dar aceste fenomene se petrec în partea de sus a energiei, în aşa-numita „atmosferă”. E ceva similar cu centura Van Allen de pe Pământ. Dar noi călătorim tot timpul înainte şi înapoi, înăuntru şi înafară. Este o civilizaţie foarte frumoasă.

Am mai primit şi alte revelaţii surprinzătoare despre adevăratele proprietăţi ale Soarelui nostru, care vor fi prezentate mai târziu în acest capitol.

***

D: Unii oameni cred că lumea a fost creată prin așa-numita Teorie Big Bang. Este adevărat?

Phil: Dacă te-ai fi aflat în formă fizică atunci cu siguranță ai fi perceput ceea ce voi numiți Big Bang. (Eu am râs.) Desigur, Big Bang este o analogie folosită de oamenii de știință ca să descrie o explozie, spre deosebire de o implozie. Mișcarea în afară a forței a fost creată atunci când universul, sau ca să ne exprimăm mai corect, atunci când legile universului au fost stabilite. Așa încât în acest sens da, ar fi corect să spunem că Teoria Big Bang semnifică începutul acelui punct din timp în care au fost stabilite legile fizice și materiale ale universului vostru.

D: Una din teorii spune că a avut loc o extindere în afară a acestei lumi, până când se va ajunge la un anumit punct în care totul va începe să se întoarcă din nou spre centru. Este adevărat?

P: Acest lucru este adevărat. Punctul în care toată mișcarea în afară încetează se numește „punct de echilibru”. Este punctul de întoarcere în care legile universului se schimbă în opusul polarității lor, în care se află acum. Ceea ce este pozitiv va deveni atunci negativ și ceea ce este negativ va deveni pozitiv. Universul se va retrage din nou într-un vid, în abis. Și povestea creației se va repeta.

D: O va lua de la început. După ce s-a prăbușit în ea însăși va exploda din nou, ca să zicem așa.

P: Exact.

D: Cât timp va dura ca să se petreacă așa ceva?

P: Putem presupune în mod cert că vă veți afla în altă formă când se va întâmpla asta.

D: (Râd.) Nu trebuie să ne facem griji privitor la acest lucru.

Acest concept demonstrează cum conceptele reîncarnării și reciclării se aplică la tot, de la microcosmos la macrocosmos. Nimic nu scapă de acest ciclu.

Când universul ajunge la sfârșitul expansiunii începe să curgă înspre interior, Face implozie, se întoarce la Sursă și apoi explodează iar. Atunci ne întoarcem cu toții acasă la Creator, cu toată cunoașterea pe care am acumulat-o?

D: Există o linie de gândire care spune că această lume se va prăbuși în ea însăși sau va fi distrusă, în următorii 5000 de ani. Se spune că există o altă planetă care este pregătită să primească entitățile care trăiesc acum pe Pământ și și-au ridicat vibrațiile sau înțelegerea spiritului. Aceasta este o teorie adevărată?

P: Încadrarea voastră cronologică este cumva eronată. Dar conceptul în sine este relativ valabil, iar cei care au ales să migreze o vor face, nu doar de pe această planetă dar și de pe altele. Acest proces a început deja. Există un succesor al acestei planete, care se află acum în etapa de copilărie. Încă nu a ajuns în stadiul în care să poată primi forme de viață, nu așa cum le cunoașteți voi acum, dar în curând va fi capabil de așa ceva. Mă refer la formele voastre de viață. Energiile

de pe această planetă de acum se vor muta în masă către planeta care este acum în stadiul de pregătire. Formele voastre de viaţă vor evolua la un nivel diferit decât cel în care se află acum. Ar fi nepotrivit şi prematur să încercăm să transmigrăm acum aceste forme de viaţă pe acea planetă. Pentru că niciuna din ele nu este pregătită pentru asta. Există un cadru temporar de evoluţie care trebuie atins, înainte ca formele de viaţă şi planeta surogat să poată coabita. Asta se va întâmpla la momentul potrivit.

Aceste informaţii le-am primit în anii 1990, dar au fost apoi repetate din ce în ce mai des în sesiunile din anii care au urmat. Această idee a trupurilor care se transformă pentru a putea face o tranziţie la un alt nivel, va fi discutată pe larg în ultima secţiune a cărţii. De asemenea am primit informaţii despre o altă planetă fizică similară Pământului, care este pregătită pentru supravieţuitorii calamităţilor de pe Pământ. S-a subliniat că rasa umană nu trebuie să dispară. Vor exista supravieţuitori, chiar dacă „Ei” vor trebui să recurgă la măsuri drastice. Povestea acestui al doilea Pământ este relatată în cartea Păstrătorii Grădinii.

***

S-au pus multe întrebări privitoare la puţurile din interiorul marilor piramide, care par a fi prea mici pentru un scop util şi se îndreaptă spre cer. Ele sunt înconjurate de mister, la fel ca multe alte lucruri privitoare la piramide.

D: Care este scopul acestor puțuri din interiorul piramidelor?

Carol: Scopul puțurilor din piramide a fost să permită sufletelor ființelor care erau preoți și faraoni să revină în sistemul lor planetar, ca să nu rămână legate în straturile de lumină de pe Pământ. La început s-au manifestat în plan fizic, apoi nu a mai fost necesar să se manifeste acolo. Sufletul călătorește prin aceste puțuri, folosind ceea ce voi ați numi „o poartă stelară”. (Acest cuvânt a fost rostit ca o întrebare. Părea a nu fi sigură că este cuvântul potrivit.) Sunt folosite dispozitive din Camera Regelui.

D: În Camera Regelui există dispozitive?

C: În ceea ce voi numiți Camera Regelui. Aceste dispozitive se foloseau ca să permită sufletelor să revină în sistemul lor stelar de origine.

În cărțile Păstrătorii Grădinii și Custozii, se menționează că extratereștrii au venit adeseori în perioada de formare a civilizațiilor ca să trăiască printre oameni și să îi ajute să evolueze, oferindu-le cunoaștere și instruire. Aceste ființe aveau o durată de viață incredibil de lungă și în cele din urmă au ajuns să fie tratați și respectați ca niște zei. Asta indică faptul că primii faraoni au fost probabil astfel de ființe. (Vezi Capitolul 4, Isis)

Asta mi-a amintit de sesiunile descrise în cartea mea Moștenire din Stele, unde sufletele extratereștrilor s-au prins în lumea noastră, după ce au murit. Se pare că și-au creat karma și nu au mai putut reveni la casa lor inițială, după moarte. În aceste cazuri nimeni de pe planeta lor mamă nu mai știa că ei se aflau aici. Poate că extratereștrii știau că se poate întâmpla așa ceva și nu doreau ca acești vizitatori, care au trăit atât de mult pe Pământ, să rămână prinși astfel.

Un alt mister este existența și locația camerelor ascunse sub Sfinx.

D: Se spune că există camere sub Sfinx, care sunt sigilate. De ce s-a făcut acest lucru?

C: Aceste camere s-au făcut pentru ființele care nu erau de pe această planetă.

Asta arată că o parte din ființele care operau sistemul piramidal în acele zile, nu erau umane. Poate că erau sfătuitorii despre care se vorbește în celelalte cărți ale mele, care au venit să trăiască printre oameni și să aducă daruri, atunci când era nevoie de așa ceva. Asta ar explica utilitatea puțurilor, pentru reîntoarcerea sufletelor lor în sistemul stelar de origine. Ei nu doreau să rămână prinși aici pe Pământ, când urmau să își termine treaba.

C: Omenirea a dorit să le ia puterea și să și-o însușească. Aceste ființe știau că s-ar putea întâmpla așa ceva. Așa încât au sigilat aceste dispozitive tehnologice și informațiile, în așa fel încât să nu cadă în mâini greșite la momentul nepotrivit, pentru că atunci oamenii s-ar fi distrus folosind aceste resurse.

Aceasta pare a fi o referire la întâmplări în care oamenii, prin ignoranța lor, au distrus dispozitivele folosite pentru generarea energiei de la Soare, Lună și stele. (Bartholomew ne-a prezentat aceste informații în Volumul 1 din Universul Convolut.)

D: Deci ființele de pe celelalte planete au fost cele care au sigilat încăperile? Nu au fost sigilate de către oameni.

C: Au existat inițiați, cei care erau pregătiți de către aceste ființe. Piramidele au

fost folosite pentru inițiere și pregătire. Există foarte multe temple antice localizate pe așa numitul „platou”. (Asta se potrivește cu informațiile despre templul Oamenilor Pisică din aceeași zonă, din Capitolul 3) Aceste temple au fost folosite pentru inițierea oamenilor, pentru ridicarea conștiinței și a vibrațiilor. Apoi la rândul lor, oamenii din zonă au folosit aceste dispozitive și tehnologii într-o manieră regulată, pentru a ajuta sistemul planetar. Piramidele au fost construite într-un sistem de rețea. Sistemul de rețea este foarte important, pentru că este un sistem conector major pentru planetă. Unul din ele. Au existat mai multe sisteme, acesta este doar unul din ele. În fiecare din aceste locuri majore, sunt amplasate piramide. Piramidele sunt conductori ai vibrațiilor armonice universale conectate la alte planete, în armonie și vibrație. Se lucrează și cu frecvența sunetului, cu culori și vortexuri, iar la nivel planetar prin sistemul de rețea, ca să fie menținute echilibrul și armonia sistemului planetar.

D: Iar acești oameni știau cum să folosească aceste lucruri.

C: I-au instruit pe pământeni și au pus toate lucrurile la locul lor.

D: Deci sigilarea s-a făcut pentru că veneau alți oameni și nu se dorea ca noii veniți să găsească aceste lucruri și să le fure. Ai spus că asta era periculos pentru cei care nu știau cum să le folosească.

Din nou, asta ne amintește de energia din templul Oamenilor Pisică, periculoasă pentru cei care nu erau în stare să o manipuleze.

C: A intervenit unul din sistemele solare planetare. Au trimis reprezentanți care să influențeze omenirea, ca de obicei. Ca să ia puterea de la grupurile corupte, să o personalizeze.

D: Acești oameni au sigilat camerele ca să ascundă informațiile și să protejeze oamenii de a folosi lucrurile în mod greșit.

C: Să îi protejeze de ei înșiși.

D: Unde sunt localizate aceste încăperi?

C: Există camere împrăștiate sub Sfinx. Sunt interconectate prin tunele mici și sunt păzite de anumite energii și frecvențe.

Din nou, asta ne amintește de povestirea lui Bartholomew din Universul convolut Volumul 1, în care oamenii au crezut că dacă vor pune stăpânire pe dispozitivele energetice secrete, vor putea prelua puterea și nu vor mai avea nevoie de extratereștri sau preoți. Dar nu au făcut decât să distrugă dispozitivele și să se distrugă pe ei înșiși. Se pare că ultimul grup de control de la Sfinx a hotărât să sigileze dispozitivele, ca să nu se întâmple din nou așa ceva. De atunci, ele au rămas îngropate acolo.

În Conversații cu Nostradamus Volumul 3, Nostradamus se referă și la energiile plasate acolo în așa fel încât doar oamenii potriviți să le poată accesa, prin intrările secrete ascunse în tuneluri și camere. Dacă oamenii încearcă să intre acolo în mod incorect sau cu o vibrație negativă, ei sunt uciși. S-a instalat un sistem de protecție, elaborat cu mii de ani în urmă.

În Capitolul 6 găsiți informații despre simbolurile folosite pentru a face ca

informațiile ascunse să devină vizibile.

***

Întotdeauna m-a interesat astrologia, deşi nu sunt astrolog. Cum a apărut astrologia? Se pare că studiul stelelor a fascinat omenirea încă din vremurile de demult. Într-o sesiune de rutină, am dat peste nişte informaţii neaşteptate în timpul regresiei. O femeie s-a întors într-o viaţă anterioară în care era preoteasă în vechiul Babilon. Se ştie că studiul astrologiei a început în Babilonia. În cărţile mele despre Nostradamus, el spune că astrologia se trage din Egiptul antic şi de la babilonieni. Femeia era pe vremea aceea un preot care trăia izolat într-o şcoală de mistere care cultiva o religie secretă. Trăia într-un templu frumos situat pe o movilă, deasupra oraşului. Mi-a descris modul în care grupul din care făcea el parte studia stelele, folosind o cunoaştere transmisă din vremuri străvechi. A spus că acest grup s-a ocupat de înregistrarea mişcării stelelor, încă de la înfiinţarea sa. Acesta era scopul său principal, în timp ce alte grupuri practicau vindecarea şi profeţia. Templul avea o deschizătură în mijloc (nu avea acoperiş) şi avea nişte stâlpi uriaşi, pe toate cele patru laturi. Mi-a spus că preotul stătea aşezat într-un anumit loc în centrul templului şi înregistra poziţia stelelor, când ele se mişcau deasupra deschizăturii dintre stâlpi. Stâlpii creau un punct de referinţă şi ofereau o modalitate de a măsura mişcarea planetelor spre deosebire de stelele staţionare, şi de asemenea aproxima rotaţia pământului. După ce au făcut asta sute de ani, s-au întocmit nişte hărţi stelare foarte precise. Această metodă era folosită şi pentru a determina solstiţiile şi echinocţiile, pentru că într-o ţară tropicală nu existau prea multe schimbări de anotimp care să indice aceste lucruri. Asta explică de ce atâtea clădiri vechi au fost construite în această manieră, pe un deal cu stâlpi aşezaţi la intervale egale. În general se ştie că multe din aceste clădiri au fost temple în antichitate, dar se pare că stâlpii aveau un scop practic de înregistrare şi măsurare a mişcării stelelor.

***

O altă clientă de-a mea a trecut printr-o viaţă trecută şi a ajuns în lumea spiritului, unde a fost dusă la consiliul bătrânilor, pentru ca aceştia să analizeze viaţa pe care ea tocmai o părăsise. S-a constatat că se comportase admirabil şi absolvise lecţiile pe care trebuia să le înveţe. Acum era gata pentru următoarea sa misiune. Aceasta a fost stabilită şi discutată cu ajutorul consiliului bătrânilor. Ei îi puteau sugera diverse linii de acţiune, dar nu o puteau obliga să îşi asume această misiune. A trebuit să decidă cine vor fi părinţii săi, unde se va naşte, etc, genul de informaţie pe care am mai primit-o de multe ori în sesiunile mele de lucru. Dar de data aceasta i s-a spus că trebuie să decidă ziua, luna şi anul naşterii; de asemenea avea importanţă şi în ce fază se afla luna pe cer, în momentul naşterii sale. Aşa încât i-am pus întrebarea pe care mi-a pus-o şi mie multă lume: „Astrologia are de a face cu procesul de decizie al unui suflet care vine pe Pământ?” Ea a răspuns că în mod cert, aşa stau lucrurile. Momentul naşterii trebuie calculat cu foarte mare precizie. Naşterile premature sunt şi ele programate dinainte, pentru că influenţele astrologice joacă un rol important în formarea personalităţii sufletului care coboară în trup. Probabil mai sunt şi alte implicaţii, fiindcă eu nu înțelegeam toate complexităţile astrologiei şi numerologiei.

***

Păstrătorii întregii cunoașteri

Această sesiune a luat o întorsătură ciudată şi neobişnuită. Phil participa la o

conferinţă despre OZN-uri din Eureka Springs, Arkansas în luna Aprilie 2001, când am decis să facem o sesiune, fiindcă trecuse multă vreme de când lucrasem ultima dată.

Vechea mea prietenă Harriet, stătea cu mine în cameră. Ea mi-a oferit suport moral şi m-a ajutat încă de la începutul muncii mele, în urmă cu 25 de ani. În anul 2001, Centrul de Convenţii a luat foc în Eureka Springs, iar Lou Farish, bărbatul care organiza conferinţa, a trebuit să găsească altă locaţie. Am rezervat o cameră la Hanul Ozarks, ca să susţinem motelul (care avea probleme financiare). Mulţi oameni au crezut că această conferinţă va fi anulată din cauza incendiului. Ann a venit la conferinţă în ultima zi şi am lăsat-o să stea în camera noastră, în loc să se întoarcă la Fayetteville. A dormit pe o saltea aşezată pe jos. Când am început sesiunea, Ann a întrebat dacă poate să privească, fiindcă deşi făcusem o sesiune cu ea, nu fusese niciodată de faţă la o sesiune cu altcineva. Phil nu a avut obiecţii, fiindcă acest lucru s-a întâmplat de mai multe ori în trecut.

Aproape imediat au început să se întâmple lucruri ciudate. După ce i-am dat lui Phil cuvântul său cheie, el a intrat în transă şi eu am observat că Ann (aşezată într-un scaun de cealaltă parte a patului) intra şi ea în transă. I-am făcut semn lui Harriet, care a observat şi ea ce se întâmplă. Nu aveam ce face decât să continui, dar i-am făcut semn lui Harriet să fie cu ochii pe ea. Poate fiindcă am lucrat şi cu ea altă dată, vocea mea a avut acelaşi efect şi asupra ei şi a adus-o în transă, deşi nu aceasta a fost intenţia mea. Ann părea să se topească pe scaun ca un om care doarme, scufundat în lumea sa. Am condus sesiunea normal, până când Ann a început să răspundă şi ea la întrebări. Atunci mi-am dat seama că mă aflu în dificultate. Eu folosesc un microfon de mână şi îl ţin la gura clientului. Dar acum era o problemă, fiindcă ea a început să vorbească cu o voce şoptită şi se afla la o distanţă mare de microfon. Vom mai vorbi despre acest amănunt.

Când lucrez cu Phil folosesc metoda liftului, cu care el s-a obişnuit. I-am cerut să îmi spună care este primul lucru pe care l-a văzut, când s-a deschis uşa liftului.

P: Mă așteaptă cineva. Este într-o lumină albă pură. Suntem vechi prieteni. El mă duce în altă cameră, unde se arată informațiile. Acolo se află mai multe persoane, care au rolul de a asista la această comunicare. Ei spun că mai sunt mulți alții care asistă, aflați în alte dimensiuni. Ei au abilitatea de a influența lumea materială din perspectiva lor, astfel încât informațiile să fie prezentate din perspectiva noastră. Întotdeauna există informații care nu ni se prezintă, fiindcă se află la un nivel deasupra celui perceput de noi. Noi ne aflăm într-un proces de creștere și pe măsură ce creștem în înțelegere, ni se deschid treptat noi nivele de informație. În acest proces de deschidere continuă, se permite examinarea și înțelegerea unor noi informații. Dacă ni s-ar prezenta toate informațiile deodată, nu ar mai avea nici un înțeles și ne-ar copleși.

D: Facem asta de foarte mulți ani. Informațiile pe care le obținem acum, nu le-am fi înțeles la început. Nu ar fi avut nici un sens sau o valoare pentru noi, pe vremea aceea.

P: A venit momentul să accesăm următorul nivel de informații. Informațiile necesare pentru a răspunde la întrebările voastre, vor deveni disponibile.

D: Cu mulți ani în urmă, s-a vorbit despre Soarele din sistemul nostru solar. Pe vremea aceea, mi s-a spus că nu este așa cum îl percepem noi și că nu puteam atunci să înțelegem aceste lucruri. Poți să explici mai multe? Care este natura a ceea ce numim „Soare”, din sistemul nostru solar?

P: Te rugăm să-ți definești întrebarea în termenii realității tale. Te referi la Realitatea fizică, sau la aspectele ultradimensionale?

D: Presupun că putem vorbi despre amândouă. În realitatea fizică, noi vedem

Soarele ca o sferă strălucitoare de pe cer, care dăruieşte viaţă Pământului şi face ca totul să funcţioneze. Soarele pare a fi format din gaze care explodează. Acesta este conceptul nostru fizic despre Soare. Este corect?

P: Am putea spune aşa. Într-adevăr, împărtăşeşti o experienţă cu un corp fizic care nu este deosebit de al tău. Manifestările fizice pe care le percepi prin simţurile fizice se limitează la acest lucru. Sunt manifestări desemnate să permită o prezenţă în planul realităţii din care vorbiţi.

D: Noi putem vedea soarele cu telescopul şi putem vedea cum explodează gazele care se întind în afară.

P: Nu e foarte diferit de cum se manifestă politicienii voştri, ale căror influenţe ca nişte tentacule, radiază din baza lor de putere. Influenţa soarelui este intenţionată şi este afectată de interacţiunea dintre elemente şi energii contingente, care se află în manifestările solare şi planetare. În soare se observă reacţii care sunt rezultatul direct al acţiunilor de pe planeta voastră. Asta nu înseamnă că toate reacţiile de pe soare sunt influenţate de acţiunile de pe planeta voastră. Fiindcă există fiinţe în jurul sistemului solar, care au şi ele o influenţă. Dar influenţa cea mai imediată şi dramatică asupra a ceea ce voi numiţi „Soarele", este acţiunea fiinţelor de pe planeta voastră de acum. Acestea atrag pe planeta voastră ajustări şi corectări, care să compenseze dezechilibrele de pe planetă din prezent.

D: Ai spus că vedem fizic doar o parte din Soare, doar o manifestare, dar calitatea reală a Soarelui este interdimensională?

În acest punct s-a întâmplat un fenomen ciudat şi neaşteptat. Deodată Ann a început să răspundă la întrebări din scaunul său. Stătea prăbuşită în scaun cu capul lăsat într-o parte, dar răspundea la întrebări. Mă aflam prea departe ca

microfonul să înregistreze bine cuvintele. Pe banda de magnetofon s-a auzit: „Înregistrează.” Știam că dacă sesiunea va continua astfel, va trebui să mă apropii de ea, fiindcă Ann se afla de cealaltă parte a patului pe care stătea întins Phil. La început am crezut că este vorba doar despre o izbucnire neașteptată și probabil nu va mai vorbi. Am continuat să îi pun întrebări lui Phil.

D: Poți să ne spui ce înțelegi prin interdimensional?

P: Rugăm cealaltă persoană să se alinieze la energiile noastre, ca să poată participa amândouă persoanele.

În mod normal, Phil nu era conștient de celelalte lucruri din cameră, când se afla în transă. Dar de data aceasta entitățile care comunicau prin el au știut ce se întâmpla și au dorit ca Ann să se mute mai aproape. Asta îmi ușura și mie munca.

Am închis reportofonul și am ocolit patul. Harriet m-a ajutat să o ridic pe Ann din scaun. Era o femeie înaltă și grea. Am ridicat-o împreună în picioare, dar fără prea mare succes. Am reușit să o pivotăm și a căzut în pat lângă Phil. De-a lungul sesiunii, a rămas mereu acolo în poziția ciudată în care a căzut și nu a încercat să își miște trupul într-o poziție mai confortabilă. Măcar îi aveam pe amândoi în același pat. Dar a trebuit să stau suspendată deasupra lor și să mut microfonul dintr-o parte în cealaltă, în timp ce ei vorbeau pe rând. Interesant este că de-a lungul sesiunii în timp ce ei îmi răspundeau la întrebări, nu s-au întrerupt niciodată unul pe celălalt. Păreau a ști când vorbește celălalt și permiteau vorbitorului să își termine cuvintele, înainte de a-și prezenta propria lor opinie. Uneori chiar continuau frazele unul pentru celălalt, adăugând informații suplimentare. A fost prima dată când mi s-a întâmplat așa ceva. De multe ori, alți observatori aflați în cameră au părut să adoarmă, probabil din cauza vocii mele hipnotice, dar nu au răspuns la întrebări și nu au participat la sesiune. După ce am așezat-o pe Ann în pat, am dat drumul la reportofon și sesiunea a continuat.

D: Ești conștient că mai există o persoană în cameră, care se află în această stare?

P: Suntem conştienţi de nivelele de energie. Afirmaţia este corectă.

D: Dacă ea are ceva de adăugat la conversație, este în regulă să facă asta?

P: Am putea spune că această comunicare se produce simultan. Folosim acum două vehicule.

D: Deci dacă ea vorbește, voi comunicați prin amândoi? (Ann a răspuns: „Da”)

Mi-am dat seama că va fi un experiment interesant. A fost prima dată când am avut doi pacienţi conectaţi astfel. Mă întrebam dacă vor vorbi ca o singură persoană. Nu știam ce se va întâmpla.

D: În regulă. Noi vrem să aflăm care sunt adevăratele aspecte ale Soarelui, care nu sunt perceptibile din planul nostru fizic. Ai spus că Soarele este interdimensional.

Ann: Ca o înregistrare.

D: Ce vrei să spui?

Ann: (Și-a dres vocea ca să poată vorbi.) Soarele înregistrează. Este o sursă de energie formată prin emiterea gândurilor. Acest gând înregistrează gânduri pentru universul în care trăiți acum. Aceste gânduri înregistrate în el, sunt proiectate apoi în univers și sunt folosite simultan de mai multe ființe.

D: Acest dispozitiv de înregistrare se întâlnește numai în sistemul nostru solar?

Ann: Nu. Este o copie a multor alți Sori.

D: Vrei să spui că toți Sorii din univers sunt dispozitive de înregistrare?

Ann: Da. Este o sursă de energie. Este sursa principală din care veniți voi. Dar este o dublură, o versiune inferioară, un simbol pe care l-ați ales ca să vă amintească de sursa de energie din care veniți.

D: Atunci sursa de energie din care venim este manifestarea mai mare a Soarelui pe care îl vedem pe cer?

Ann: Da. Mult mai mare.

Se pare că ea se referea la Sursă sau la Dumnezeu, care a fost numit și Marele Soare Central în unele din sesiunile mele, când oamenii vorbeau despre locul din care venim cu toții.

D: Dar Soarele dă viață planetelor. Ne dă viață și nouă.

Ann: Aceasta este alegerea voastră.

D: Dar Sorii se pot stinge. Pot exploda. Am auzit despre supernove. (Da) Ce se întâmplă atunci?

Ann: Se creează din nou.

D: Ce se întâmplă cu informațiile, dacă Soarele este un dispozitiv de înregistrare?

Ann: Informațiile nu pleacă niciodată.

D: Unde merg ele?

Ann: Rămân întotdeauna.

D: Unde?

Ann: Informațiile au existat întotdeauna.

Phil: Mai există şi alte nivele de conştientizare, care nu sunt fizice. Informaţiile sunt transmise pur şi simplu simultan către alte nivele, care nu conţin în ele un element fizic distructiv. Informaţiile rezidă pur şi simplu pe alte nivele şi sunt disponibile pentru a fi transmise sau retrase către un soare nou aflat în expansiune, oricând.

D: În munca noastră ni s-a spus că multe dintre planete înregistrează informaţii. Unii oameni cu care lucrez numesc aceste planete „acasă”. Întreaga planetă este un depozit de cunoaştere. Acesta este un concept diferit?

Phil: Este acelaşi. Există doar o diferenţă de manifestare a aparatelor. Voi aveţi diferite mijloace în domeniul vostru de experienţă, cu care puteţi face înregistrări. Dar aceste dispozitive în sine, nu constituie esenţa înregistrării. Ele sunt doar o modalitate de a înmagazina şi proiecta înregistrarea. În această manieră definiţiile sunt schimbate, pe baza a cât de potrivite sunt pentru a fi înmagazinate sau livrate undeva.

Phil a fost primul meu pacient care să descrie un astfel de loc. Această descriere apare în cartea Păstrătorii Grădinii sub forma Planetei cu Trei Turle. Am mai primit informaţii suplimentare în cartea Custozii şi în Volumul 1 din Universul

convolut. De atunci am mai auzit și despre alte planete care înregistrează informații și sunt considerate depozite de informații. În lumea spiritului există o minunată bibliotecă, unde se păstrează toate informațiile știute și neștiute. Acumularea de informații pare a avea o mare importanță în modul în care sunt construite universurile.

Am început să pun o întrebare, dar am observat că Ann vroia să intervină.

Ann: Îți voi da un exemplu. Primul Soare radiază în interior, pentru că vă aflați în interiorul care radiază de la Soare. Nu există o diferență între raze. Toate sunt o singură rază. Este aceeași rază care penetrează toată cunoașterea și toată știința. Voi creați intensitatea pură. Aceasta este intensitatea pe care o creați împreună la nivel colectiv, care face ca puterea din Sursă să radieze mai strălucitor. Când Soarele slăbește, intensitatea voastră slăbește.

D: Atunci noi controlăm Soarele?

Ann: Corect.

D: Ei bine, poate că noi controlăm totul, dar nu ne dăm seama de acest lucru. Chiar este adevărat?

Ann: Este adevărat. Planeta voastră se află acum într-un proces de transformare. Voi ați cerut să se întâmple acest lucru. Știați că se va întâmpla. (Ann ridică mâna cu palma către mine.) E ca palma mea întoarsă către tine acum. În acest moment, sunt ca Soarele. Transmit energie către tine. Redirecționez această

energie către tine. O vei simți într-o clipă.

D: Să-ți dau un exemplu despre lucrurile pe care le-am descoperit și să vedem dacă au sens. E ca și cum sufletul nostru, sau spiritul nostru – subconștientul sau cum vrei să-i spui – acumulează toate informațiile la care a fost expus și este ca un dispozitiv de înregistrare la un nivel mai mic. Asta înseamnă că planetele sunt depozite de cunoaștere sau de înregistrări, la un alt nivel. Iar acum spui că Soarele este și el o modalitate de înregistrare a informațiilor. Asta înseamnă că există diferite nivele de la mic la mare?

Phil: Există multe forme diferite de expresie. Noi vrem doar să prezentăm o ilustrare simplă a faptului că totul este într-un fel sau altul o expresie sau o înregistrare a realității. Nu există un mod de înregistrare care să nu exprime. Cum s-ar putea face o înregistrare care să nu exprime ceva? Nu ar avea sens să existe un dispozitiv de înregistrare care să nu poată reproduce ceea ce a fost înregistrat.

D: Atunci la un nivel simplu pe care majoritatea ființelor să îl poată înțelege, tot ce se întâmplă în viața noastră este pur și simplu o sumă de experiențe care sunt înregistrate.

Phil: Planetele sunt modalități de înregistrare ale oamenilor. Sorii sunt modalități de înregistrare ale planetelor. Există un lanț de înregistrări, de exemplu ale experiențelor personale ale oamenilor și apoi ale experiențelor colective înregistrate de către planetă. Experiențele individuale ale fiecărei planete sunt apoi înregistrate de către Soare. Înregistrările individuale ale fiecărui Soare care înregistrează fiecare planetă individuală, care înregistrează fiecăre ființă individuală, sunt apoi înregistrate într-o galaxie. Fiecare galaxie este apoi înregistrată într-un univers. Și fiecare univers este apoi înregistrat, astfel încât nici o experiență individuală nu se pierde vreodată. Vom ilustra acest lucru cu un citat din Biblia voastră, care spune că „nici o vrabie nu cade din pom, fără ca Dumnezeu să știe.” Acest lucru este literalmente adevărat. Fiecare eveniment de

pe fiecare planetă este în cele din urmă înregistrat și cunoscut la nivel planetar, solar, galactic și universal. Nu există nici un eveniment sau idee care să treacă neobservate.

D: Dacă oamenii ar înțelege acest lucru, ar vedea că nu există negativitate sau pozitivitate. Există doar experiențe care sunt înregistrate. Există doar lecții pe care oamenii le învață și care sunt puse apoi într-o bancă de memorii completă. Presupun că așa îi spuneți voi?

Atât Ann cât și Phil au spus în același timp: „Colectivă.”

D: Bancă de memorie colectivă sau ce?

Phil: La nivel de Dumnezeu. (Ann a fost de acord)

D: Mulți oameni cu care lucrez au mers în aceste depozite planetare de cunoaștere, unde nu există nimic altceva decât spirite. Au fost duși acolo pentru a descărca informații, ca să zicem așa. Este corect?

Ann: Corect.

D: Se pare că singurii oameni de acolo erau păstrătorii înregistrărilor.

Ann: Ei sunt ființe care trăiesc la alte nivele, diferite de nivelul vostru planetar.

D: Aceştia sunt capabil să ajute la acumularea cunoaşterii?

Ann: Corect. Şi la dispersarea cunoaşterii.

D: Dispersarea cunoaşterii. Mă gândesc că se face ca printr-un calculator uriaş.

Ann: Ai mai vorbit despre asta. Este vorba despre imprimări („imprinturi”).

D: Am mai vorbit despre asta, cu mulţi ani în urmă. Era ca o bibliotecă în care se află înregistrările tuturor vieţilor care au fost trăite.

Teoria din spatele fenomenului de Imprimare (Imprinting) este că un spirit poate alege din bibliotecă o viaţă care să fie întipărită în sufletul său, înainte de a intra într-o încarnare. Acest lucru se petrece de obicei dacă sufletul intră într-o viaţă unde este nevoie de o anumită experienţă, pe care nu a acumulat-o în vieţile sale trecute. Decât să trăiască acea viaţă, este mai uşor să o întipărească. Mi s-a spus că imprimările conţin tot ce s-a întâmplat în viaţa luată din bibliotecă, inclusiv emoţiile. Este imposibil să spui dacă persoana a trăit sau nu acea viaţă. Acest lucru prezintă o dificultate pentru terapeutul prin regresie. Acest fenomen oferă un răspuns şi la întrebările scepticilor: „De ce există atât de mulţi oameni care spun că au fost Napoleon, Cleopatra, etc.” Scepticii cred că dacă mai mulţi oameni spun că ei au fost reîncarnarea unei anumite persoane, aceste afirmaţii nu validează reîncarnarea. Dar lucrurile nu stau aşa. Pur şi simplu mai mulţi oameni au ales să îşi imprime în suflet aceeaşi viaţă, înainte de a intra în lumea noastră fizică. Imprimarea (Imprinting) poate fi comparată cu o cercetare, cu o pregătire pentru viaţa în care vor intra.

Ann: Aceste spirite sunt păstrătorii a ceea ce voi numiți „imprimări”. Sunt factorii de dispersie în noua creație, care se va manifesta foarte curând.

D: Te referi la faptul că Pământul se transformă? (Da) Dar tot așa, ni s-a spus că și ADN-ul din corpurile noastre se transformă.

Ann: Așa e.

D: Poți să-mi spui mai multe despre asta?

Ann: Da. Pune întrebarea ta.

D: Mi s-a spus că acest lucru se întâmplă încet. Șuvițele de ADN se transformă? (Da) Se spune că în cele din urmă vom avea 12 șuvițe de ADN?

Ann: Veți avea 14.

D: Dar mi s-a spus că dacă ajungem la 12 șuvițe, ne vom activa corpurile de lumină și nu vom mai fi vizibili la acest nivel fizic.

Ann: Veți putea rămâne vizibili la acest nivel, dacă alegeți asta. Dacă ați alege asta la nivel colectiv.

D: Mi s-a spus că ADN-ul nostru se schimbă treptat.

Ann: Acest lucru se întâmplă chiar acum. Chiar în această secundă.

D: Pentru că dacă asta s-ar întâmpla subit, nu am putea face față schimbării.

Ann: De asta se transformă sistemul de energie din jurul planetei. Își mărește vibrația. Pe planeta voastră există ființe conștiente de acest lucru, care vă aduc cunoașterea. În prezent energia din jurul planetei voastre se schimbă și se rotește, pentru a putea susține această sursă.

Phil: Întotdeauna vor exista oameni care se pot acorda la nivele mai înalte de energie, cu o vibrație accelerată. E ca și conceptul bătrânilor care îi îndrumă pe cei tineri. Ajutorul oferit celor care au abilitatea de a înțelege, este sporit de cei care deja înțeleg. Transformările din ADN-ul vostru sunt necesare pentru expresia fizică a corpului vostru și generează mai multe posibilități de expresie. Au loc îmbunătățiri ale structurii de bază, pentru exprimări mai avansate și mai înalte din punct de vedere energetic. Se face o actualizare a versiunii corpului vostru, care să se poată acomoda la energiile înalte care sunt pregătite pentru exprimarea voastră la nivel fizic. Până în acest punct, nu a fost posibilă atingerea anumitor nivele de energie care să se exprime fizic. Nu a existat o modalitate de comunicare cu trupul fizic uman. Dar cu această îmbunătățire, trupul fizic va putea comunica la un nivel mai înalt și va putea activa anumite energii, care acum nu sunt capabile să se exprime.

D: Mi s-a spus că odată ce se face această activare gradată a ADN-ului, a şuviţelor ADN, vom putea avea o imunitate mai bună la boală.

Ann: Îţi voi arăta cum funcţionează asta. Aveţi şuviţe activate chiar acum, dar se adaugă mai multe şuviţe în vârful celor activate deja. În prezent credeţi că ele se află la pragul scării. Dar nu-i aşa; ele se află în vârf. Ele se vor uni împreună într-o formaţiune de cerc, care în prezent vă lipseşte. Când vor fi unite în această formaţiune circulară, ele îşi vor spori intensitatea. Prin intermediul acestei intensităţi, se vor produce schimbări în nivelul vostru de vibraţie. Veţi putea să vă transferaţi dintr-un loc de existenţă în altul.

D: Te referi la dizolvarea în molecule a corpului?

Aşa ceva se întâmplă în serialul SF Star Trek, când oamenii sunt transportaţi dintr-un loc în altul.

Ann: Corpul nu se dizolvă în molecule. Felul cum înţelegeţi voi această separare moleculară, este diferit de înţelegerea noastră.

D: Este diferit de disoluţia sau transferul de molecule?

Ann: Este o chestiune referitoare la energia gândurilor. Voi vă redirecţionaţi energia, dar aţi ales să nu înţelegeţi asta acum.

D: Dar vom putea să înțelegem asta atunci când se vor face schimbările de ADN?

Ann: Corect. Va fi o şuviţă care va face o buclă.

D: Mi s-a spus că această modificare va face ca trupul să fie mai rezistent la boli?

Ann: Asta nu e atât de important. Nu se va mai interesa nimeni de aceste lucruri.

D: Mi s-a spus că va crește durata de viață.

Ann: Va fi pentru totdeauna, o eternitate.

D: Dar încă va mai exista un corp fizic, ca cel pe care îl avem acum?

Ann: Dacă alegeţi asta.

Am vrut să clarific diferența dintre trup şi existența în starea de spirit, când nu mai e nevoie de trup. Presupun că în calitate de fiinţe umane, noi vrem să ne păstrăm trupul fizic cât mai mult posibil. Se pare că ne atașăm de corp şi vrem să

rămânem cu ceea ce ne este familiar.

Harriet: (Ea ascultase totul, dar a fost prima dată când a început să vorbească.) Există vreun avantaj în folosirea corpului fizic?

Eu stăteam aplecată deasupra patului, în loc să stau aşezată pe scaun cum făceam de obicei, pentru că trebuia să mut microfonul de la Phil la Ann şi era nevoie să mă întind peste pat. Stăteam într-o poziţie foarte incomodă, dar nu aveam altă modalitate de a înregistra ambele voci. Am direcţionat microfonul către Harriet. Speram că magnetofonul va putea înregistra toată conversaţia. Mai târziu când am transcris înregistrarea, am descoperit că magnetofonul meu negru micuţ, nu m-a trădat. Înregistrarea era perfectă şi se auzea clar.

Ann: Da. Va fi în avantajul tău să-ţi poţi accesa resursele şi să le oferi apoi altor sisteme planetare.

D: Deci vom avea trupuri ca acum.

Ann: Dacă asta alegeţi.

D: Doar că se vor transforma. Dar nu vor fi transformate astfel corpurile tuturor oamenilor. Am dreptate?

Ann: Va fi ceea ce există în gândirea colectivă şi în deciziile colective. Tu deja ai ales să faci asta.

D: Dar cei care nu înţeleg sau nu cred în astfel de lucruri?

Ann: Ei înţeleg. Nu le înţeleg acum la acest nivel, dar le vor înţelege atunci când se vor muta în altă parte.

Harriet: Ne poţi spune durata acestui proces, într-un cadru temporal?

Ann: Cadrul vostru temporal este extrem de limitat. Aceste lucruri s-au întâmplat deja. Acum rămâne doar o chestiune de manifestare în realitatea voastră.

Harriet: Vom face asta în cadrul nostru temporal, pe care îl cunoaştem acum? (Da)

D: Ea se gândea la o perioadă de 5, 10 sau 20 de ani, până se vor manifesta aceste lucruri.

Ann: În sistemul vostru matematic, 22 de ani.

D: Transformările vor fi finalizate atunci?

Ann: Tu le vei iniția. Vor trece 22 de ani până când șuvițele voastre de ADN se vor schimba şi vei începe să îţi iniţiezi procesul de transformare.

Harriet: Oamenii care se află acum în corp, vor putea progresa până în acel punct?

Ann: Ei vor reveni.

D: Dar aceia din noi care fac parte din generația mai veche?

Ann: Veți alege să reveniți, dacă vreți. Și veți reveni cu tot cu memorie.

D: Dar trupurile noastre vor reuși să se transforme până în punctul în care să rămână aici în timpul acestui proces?

Ann: Veți putea să vă modificați pielea, ca să faceți față transformărilor nivelului de energie de pe suprafața Pământului.

D: Mi s-a spus că nu se va mai vedea vârsta oamenilor, ca acum.

Ann: Nu se va mai vedea.

Harriet: Nivelul de energie va crește?

Ann: Corect.

Harriet: Cei care nu pot menține acest nivel de energie, vor alege să plece și să revină mai târziu. Așa este?

Ann: Vei pleca dacă alegi. Dacă alegi să nu revii, asta va fi alegerea ta. Deja această alegere a fost făcută la nivel colectiv. Pari a nu înțelege asta.

D: Nu înțelegem, pentru că noi încă mai gândim din punct de vedere individual.

Ann: Nu, asta a încetat. Asta este problema voastră.

Mi-am direcționat întrebarea către Phil care până acum păstrase tăcerea, permițându-i Annei să răspundă la majoritatea întrebărilor.

D: Ai ceva de adăugat despre ADN?

Phil: Trebuie să spunem că vor apare mai multe explicații, din alte zone. Aceste informații vor fi confirmate prin alte surse. Te rugăm să te concentrezi în continuare pe acest subiect. Când vor apare elemente noi, îți vor fi prezentate într-un format nou sau într-unul convențional. Atunci vei putea spori înțelegerea altor oameni care la fel ca tine, au acum doar o înțelegere de bază a procesului care urmează să se desfășoare.

D: Transformarea ADN-ului și adăugarea mai multor șuvițe, va fi vizibilă pentru oamenii de știință și doctori? (Ann: Da)

Phil: Ei doar acum încep să înțeleagă, prin cercetările lor, implicațiile a ceea ce am exprimat astăzi aici. Proiectul genomului uman abia a început să se apropie de posibilitățile diverse care nu s-au exprimat încă în trup fizic. Există mult mai multe segmente în lanțul ADN care au fost clasificate ca „Junk DNA” (ADN Gunoi), pentru că nu i s-a înțeles funcția. Cu toate astea, o parte din așa numitul ADN Gunoi este de fapt folosit pentru exprimare. Există anumite secțiuni care încă nu s-au activat. Aceste secțiuni adiționale vor funcționa concertate cu alte segmente, care sunt deja la locul lor. Va fi o îmbunătățire care va activa multe segmente care au existat și până acum, dar au fost inerte.

Harriet: Știu că te interesează foarte mult valul de copii indigo.

Ann: Corect. Ei sunt învățătorii voștri. Are loc o transformare a energiei. Trupurile lor se reconstruiesc chiar acum, odată cu transformarea energiei. Nivelul lor de ADN crește.

H: Există un mod mai bun de a te ocupa de aceste noi energii? (Da) Cum putem găsi cea mai bună cale pentru a face asta?

A: Chiar acum ai resurse lângă tine. Apa este o resursă de bază pentru copii.

D: Apă? Pentru a face baie sau pentru a fi băută?

Ann: Să îi ducem lângă apă. Digestia internă. Am spus corect? Apa îi echilibrează. Datorită reconstrucției care se petrece acum în câmpul vostru de energie. (Întâmpina dificultăți în găsirea cuvântul potrivit. Părea că încearcă să spună ceva care suna ca: cir... cir...).

D: (I-am sugerat) Circuite? (Nu)

H: Circulație?

A: Circulația în jurul planetei voastre. Acum există multă confuzie, la acești indivizi în special. Ei au venit aici, așa cum le-ați cerut, cu o conștiință înaltă și o înțelegere înaltă. Energia lor de vibrație este mult mai înaltă. Dar datorită construcției din jurul planetei, le-a venit greu să se conecteze acum. Dar ei știau că se va întâmpla acest lucru.

D: Mulți din educatori, din învățători, nu-i înțeleg pe acești copii.

A: Nu te poți aștepta să îi înțeleagă. Ei nu au o înțelegere fizică și emoțională a acestor copii. Sunt foarte limitați.

D: Problema este că acești copii sunt forțați să ia medicamente și droguri, care credem noi că îi împiedică să își dezvolte abilitățile.

A: Cei care iau aceste medicamente, înțeleg că le pot contracara.

D: Oh, asta este bine! Pentru că nu vrem să li se facă rău.

A: Nu le puteți face rău. Este alegerea lor individuală, a acestor indivizi care au venit cu iluminarea lor. (Pauză) Întrebările tale sunt foarte limitate. Observăm că în decursul timpului ai venit cu multe întrebări. Dar acum întrebările tale sunt foarte simple.

D: Asta pentru că nu eram pregătiți să facem asta și am încercat să ne concentrăm treptat pe câte elemente.

A: Atunci vei primi doar puține informații, simțim că acest lucru este necesar în acest stadiu din viața ta. Nu putem să îți schimbăm cursul vieții. Tu singură îți schimbi acest curs. Te putem ajuta referitor la întrebările pe care le ai. Nu îți vom refuza aceste informații.

Phil: Se vor oferi ocazii pentru a continua aceste sesiuni de cercetare, așa cum le spunem noi, pentru că ele sunt de fapt o oportunitate prin care nu doar tu ci și alții, puteți accesa înțelegerea noastră, așa cum și noi o să o accesăm pe a voastră. Am putea spune că aceste experiențe învață una de la cealaltă. Nu contează ce metodă folosiți ca să ne contactați și să ne puneți întrebări. Vibrația sunetului vă afectează trupul. Nu contează doar cuvintele.

D: Te referi la vocea mea?

A: Corect. Nu contează doar cuvintele. Este vibraţia sunetului, care este conectată la voce.

D: Deci trebuie doar să le vorbesc cu intenţia de a ne conecta şi acest lucru se va produce?

A: Corect.

P: Vreau să-ţi mulţumesc pentru munca ta de diseminare a informaţiilor şi de transformare a conştiinţei. Vedem ce efect are munca ta asupra locuitorilor planetei. S-au concentrat asupra înţelegerii înalte şi au descoperit în scrierile tale o manieră captivantă şi uşor de înţeles de a discuta aceste chestiuni, care sunt, „cu mult deasupra capului lor”. Îţi mulţumim. Nu ai idee care este efectul tău asupra energiei care înconjoară planeta. Schimbarea se poate observa, ca un rezultat direct al străduniilor tale. Cei care observă planeta de la distanţă au remarcat această transformare a energiei, care este invizibilă pentru cei dotaţi numai cu simţuri fizice. Fiinţele care privesc lucrurile de la depărtare, observă progresul şi schimbarea. Îţi mulţumim nu doar din partea lor, a acelor fiinţe care nu pot să-şi exprime aprecierea către tine. Îţi mulţumim şi din partea fiinţelor de pe planeta pe care te afli. Creşterea conştiinţei se află pe calea dorinţei lui Dumnezeu. Vi se vor oferi mai multe ocazii fiecăruia din voi din această cameră, care veţi avea experienţa finală (cu alte cuvinte tranziţia) şi veţi reveni acasă. Fiecare din cei aflaţi în această cameră, aveţi multe lucruri de făcut. Nu trebuie să vă faceţi griji privind tranziţia, fiindcă de cadrele temporale şi de maniera plecării, se ocupă o autoritate competentă.

D: Mi s-a spus că voi mai fi aici, ca să văd aceste lucruri întâmplându-se.

A: Vei fi aici.

P: Se vor petrece multe lucruri uimitoare pe care le veţi experimenta fiecare din voi, înainte de a vă termina treaba. Vă mulţumesc din nou din partea celor care ne aflăm aici şi din partea celor care nu au putut fi aici.

Când s-a trezit, Ann era confuză şi ameţită. Nu-şi amintea nimic din ce se întâmplase. Phil a mai avut câteva lucruri de adăugat, înainte de a se termina banda. Am repornit reportofonul, ca să înregistrez şi aceste lucruri.

D: Ai spus că ai simţit că erau două canale separate şi că nu este vorba de acelaşi grup.

P: Probabil din cauza surselor noastre înalte. La un anumit nivel suntem cu toţii uniţi. Sursa ultimă este aceeaşi, dar la nivelul nostru suntem individualizaţi. Simţeam când Ann se pregătea să spună ceva şi nu puteam vorbi în acelaşi timp cu ea.

D: M-am temut că veţi începe să vorbiţi amândoi deodată, fără să vă daţi seama că şi celălalt vorbeşte. Dar voi v-aţi continuat gândurile unul altuia şi aţi mai adăugat la ele.

Ann a spus că atunci când mi-a auzit vocea nu a putut să rămână trează, deşi vorbeam cu Phil. Totul s-a sfârşit cu bine, deşi am fost luată prin surprindere. Mai multe informaţii apar în textul sesiunii, care a fost incorporat în alte capitole.

Capitolul 23

O altă fiinţă din energie

Această sesiune am ţinut-o la un retreat ascuns în nordul Minnesotei în luna octombrie 2001, cu un grup de clarvăzători care scanau lucruri aflate la depărtare. Membrii acestui grup lucrau cu alţii asemenea lor răspândiţi în SUA, adunând informaţii prin scanarea la distanţă. Ei ştiau că sunt supravegheaţi de agenţi ai guvernului, care încercau mereu să afle cât cunoaşte şi ce anume cunoaşte acest grup. Ştiau că telefoanele lor se află sub supraveghere. Şi noi ştiam asta atunci când ne-au sunat şi au stabilit această întâlnire cu grupul lor. O dată pe an grupul se întâlnea undeva într-un loc izolat, ca să îşi compare notiţele şi să plănuiască strategia pentru anul care urma. Întâlnirea se ţinea de obicei într-o staţiune aflată lângă un lac, o staţiune care era închisă în timpul iernii. Eram singuri acolo, cu excepţia proprietarilor care aveau şi un bar pe terenul lor. În ziua dinaintea întâlnirii, când încă se mai aduceau proviziile, au apărut nişte indivizi suspecţi care au pus întrebări neobişnuite, aşa încât membrii grupului au suspectat că probabil guvernul aflase că urma să se ţină această întâlnire, dar au luat lucrurile ca atare şi nu le-au lăsat să îi deranjeze. Ei au spus că au încercat să lucreze cu agenţii guvernamentali oferindu-le informaţii, atunci când ştiau că se va întâmpla ceva. Asta e tot ce îmi permit să spun despre ei. Minnesota are 10.000 de lacuri, aşa încât ar fi greu să se afle locaţia retreat-ului. Încerc să protejez cât mai mult posibil identitatea clienţilor mei.

Locul era pustiu. După ce am ţinut o prezentare la grupul Move On în luna octombrie 2001, am zburat spre nord de la Minneapolis cu un avion micuţ, apoi am condus cu maşina peste o oră, până am ajuns la staţiunea de la malul lacului. Era frig. Cât am stat acolo, a fost frig şi a nins. După întâlnire am zburat înapoi cu avionul la Minneapolis, la conferinţa Walk-in pentru evoluţie (WE).

Asta a fost la câteva săptămâni după atacul de la New York şi de la Washington DC, de pe 11 septembrie. În timpul conferinţei WE, SUA a atacat Afganistanul sub pretextul că încearcă să-l omoare pe Bin Laden. Erau săptămâni tensionate şi exista multă suspiciune. Înţeleg de ce grupul era atât de prudent. Liderul lor m-a sunat de câteva ori după aceea, ca să-mi vorbească despre evenimentele care credeau ei că se vor întâmpla, ca să fiu la curent cu ele în munca mea. Filozofia lor sau abordarea lor este să încerce să schimbe evenimentele negative prezise sau să le împiedice a se petrece, prin influenţa minţii lor de grup.

Am făcut sesiunea cu unul din membrii grupului, în staţiunea unde se ţinea întâlnirea. Am folosit tehnica norului, cu Laura. Când a coborât de pe nor nu ştia unde se află, dar nu părea a fi o viaţă trecută, cel puţin nu pe Pământ. Primea impresii ciudate, mai degrabă decât să vadă scene.

L: Soarele pare a străluci pe un obiect. Văd nuanţe de lumini şi forme. E ca şi cum un soare s-ar reflecta într-o oglindă dintr-un anumit unghi şi privesc suprafaţa plană dintr-o parte. Acum s-a întunecat totul.

I-am pus câteva întrebări ca să o orientez şi a permis imaginilor să se formeze. A presupus că se afla acum mai degrabă în interior decât în exterior, pentru că simţea cum este închisă în ceva. Vedea porţiuni din mai multe obiecte care nu îi erau familiare, linii drepte şi în zig-zag, raze de lumină, jocuri de lumină, imagini suprapuse una peste alta, ca la o expunere dublă. Laura a continuat timp de câteva minute să vadă diverse forme geometrice şi culori ca faţetele unor diamante, dar nu vedea nimic care să explice unde se afla. Apoi pe neașteptate a anunţat: „Cred că mă aflu într-o maşinărie. Văd ceva ca o fereastră, dar nu pot privi prin ea. Are în spate o lumină albă, dar lumina nu îmi face rău la ochi”.

D: Ce formă are fereastra?

L: Este foarte rotundă, are ca nişte gheare care o fixează, pe care le-am observat înainte când am văzut marginea ferestrei. Lumina pe care am văzut-o intră prin fereastră, e lumina din interiorul maşinăriei. Acum mă aflu în maşinărie şi sunt înconjurată de această lumină. Pare a fi în exterior şi în jurul meu, ca un halou. Este peste tot pe pereţi şi uneori lumina intră şi mă înconjoară complet, alteori e ca un cerc sau un cilindru în jurul meu. Mă mişc în interiorul maşinăriei. Lumina are acum culoarea lavandă.

Vroiam să primesc informaţii despre corpul ei, aşa încât am pus-o să îşi privească picioarele. „Pot să îmi simt picioarele, dar nu le văd. Nu cred că am un corp. (Confuză) Mă aflu aici dar… Nu am picioare, nici braţe. Doar sunt aici. Nu cred că am un corp. Sunt doar eu.”

Aşa ceva s-a întâmplat de multe ori în sesiunile mele, aşa încât nu m-a surprins. Trebuia doar să mă gândesc la întrebările potrivite pentru o astfel de fiinţă.

D: Cum arată restul maşinăriei? Ce alte impresii mai primeşti?

L: Pereţii au o anumită textură. Știu că este metalică, dar nu arată aşa şi nu se simt de parcă ar fi metalici. Pereţii au o formă ca de diamant şi faţete care se fixează una în alta, în sus şi în jos.

Acestea erau probabil formele de diamant pe care le-a văzut mai înainte, dar nu putea explica la ce folosesc. Nu avea nici o explicaţie pentru ele.

D: Te simţi confortabil în acest loc? Simţi că aparţii aici?

L: Da, aşa mă simt. E o maşinărie micuţă, iar eu mă aflu în ea şi văd lumea în culori. Văd lumină colorată şi sunt şi eu lumină colorată. Culorile se schimbă pe măsură ce reacţionez la mediul înconjurător, la lumină şi întuneric. Acum este întuneric apoi vine o lumină albă, o lumină lavandă şi o lumină galbenă.

D: Aş vrea să aflăm mai multe despre acest loc şi unde se află el. Vrei să ieşi din această maşinărie şi să o priveşti din afară?

L: Da, mi-ar plăcea să o văd din afară.

D: Cum arată dinafară?

L: Știu că e din metal, dar nu arată ca şi cum ar fi din metal. Arată ca un plastic închis la culoare, dar ştiu că este din metal. Are formă cilindrică şi un vârf ascuţit ca un con. E montată strâns. Te simţi constrâns când eşti în ea sau ca şi cum ai umple-o până la refuz, nu mai ai spaţiu în care să te mişti.

D: Care este locaţia sa? Unde se află?

L: Nu ştiu ce văd acum. Văd... o stea în jurul ei, în afara ei. Eu sunt deasupra ei. Simt că este o navă spaţială sau un dispozitiv de transport. Acum că o văd mai bine, ştiu că asta e.

D: Dacă e o navă spaţială, unde te transportă?

L: Oriunde vreau, oriunde îmi vine în minte, oriunde. (Râde) Se află într-un loc mult mai mare, simt că e într-o zonă plată şi încăpătoare, într-un fel de punte de andocare, pe care e mişcare şi agitaţie dar nu foarte multă, nu e un loc aglomerat. Văd cum urcă ceva în sus.

D: Sunt oameni în jur?

L: Da, dar nu sunt mulţi. Le văd forma. Simt că poartă uniformă. Nu e o formă umană. Văd doar forme. Văd diverse forme, dar nu sunt umane.

D: Au colori diferite?

L: În general au o culoare gri, o culoare întunecată, un amestec de gri şi de alte culori întunecate, dar cred că e din cauză că sunt îmbrăcaţi cu ceva.

D: Ce fac aceşti oameni?

L: O, îşi văd de treabă. E o zonă de andocare, unde ei sunt lucrători.

D: Care e treaba ta?

L: Eu pilotez nava. Se simte de parcă ar fi acasă.

D: Cum arată partea navei de unde o pilotezi?

L: E toată nava. Nava face ce vreau eu să facă.

D: Nu există un panou de control sau ceva de genul ăsta?

L: O pilotez cu mintea.

Era prima dată când întâlneam acest concept. În cartea mea Moştenire din stele, am întâlnit exemple de extratereştri care erau conectaţi prin nişte sârme sau cabluri, la navă. Controlau nava cu mintea lor şi prin reacţii musculare. Entităţile respective nu aveau o natură fizică, păreau a fi mai degrabă fiinţe formate din energie. Nu păreau a avea substanţă corporală. Mulţi extratereştri îşi controlează navele cu mintea. Mintea de grup are o putere deosebită.

L: Nava este uşoară, nu transportă încărcături grele ca pe Pământ. Este un con care aproape nu are greutate. Arată ca un creion, e rotundă şi alungită, cu un vârf ascuţit.

D: Eşti singurul pilot de pe navă?

L: Simt că da. Când pilotez, sunt doar eu. Depinde ce misiune am. De multe ori nu sunt chiar misiuni, în sensul că nu transport încărcături grele ca tirurile de pe pământ sau lucruri de genul ăsta. Nu simt clar ce anume fac atunci când călătoresc, dar întotdeauna am un scop pentru călătorie. Se pare că transmit mesaje sau aşa ceva. Iau nava şi plec cu ea.

D: Transporţi un mesaj cuiva? Asta vrei să spui?

L: Simt că pur şi simplu călătoria mea este un mesaj. E greu de explicat. Nici eu nu înţeleg foarte bine ce înseamnă asta.

D: Priveşte-te cum faci asta. Doar intri în navă şi te gândeşti unde trebuie să mergi?

L: Da, aşa funcţionează nava. Locul unde o văd andocată nu e o bază, e doar un loc unde vin frecvent. Mai sunt şi alţii ca mine care fac asta, de aceea există o punte de andocare, în care nava se potriveşte perfect. Există un loc de andocare în care se potriveşte nava intrând într-un inel şi există şi o platformă în jurul ei. Fiinţele ca nişte forme îmbrăcate nu se uitau la mine, pentru că asta nu este casa mea. Eu doar vin aici din când în când.

D: Să vedem cum arată locul de unde vii. Poţi merge acolo foarte uşor. Cum arată locul care este „acasă” pentru tine?

L: E lumină, multă lumină, o lumină moale, dulce, o lumină delicată, o lumină de toate culorile.

D: Mergi acolo cu nava?

L: De data asta nu am mers acolo cu nava. Pur şi simplu am mers.

D: Acolo nu e nimic solid său fizic?

L: Nu văd aşa ceva. Suntem cu toţii lumină.

D: Sunt şi alte fiinţe în preajmă?

L: Se simte ca şi cum tot ce este aici sunt eu. Dar există şi o parte din mine care pleacă. (Râde) Când sunt aici sunt întreagă, sunt acasă. Sunt totul. E un sentiment bun, un sentiment de fericire. Sunt acasă.

D: Atunci de ce trebuie să mai călătoreşti cu o navă? Ai spus că nu simţi că ai avea un corp.

L: Ei au nevoie de nava spaţială, acolo unde merg. Ei au nevoie să o vadă.

Atminteri, eu pot să călătoresc şi fără ea. Dar ei au nevoie să vadă nava.

D: De ce au nevoie să o vadă?

L: Ei nu au ajuns încă la nivelul de fiinţe de lumină, deşi înţeleg oarecum acest concept. Pentru confortul lor, eu folosesc această navă spaţială când merg în locul acela şi în alte altfel de locuri, iar ei se simt confortabil când vine o navă spaţială. Pentru mine asta nu are sens, dar aşa se simt ei confortabil şi e bine pentru ei.

D: Deci ei vă văd sub formă de lumini colorate.

L: Ei mă văd pe mine ca o fiinţă de lumină. Vor să vadă şi nava, dar eu nu am nevoie de ea. De exemplu eu m-am întors singur acasă, iar acum m-am dus la nava spaţială. Când am mers acasă, asta s-a simţit foarte bine. Casa mea era o lumină mare în care am revenit, dar am avut apoi nevoie de nava spaţială, ca să vin aici.

D: În lumina asta mare pe care tu o consideri a fi „acasă”, exista ceva de natură fizică? Există case sau lucruri de acest fel?

L: Nu. Simt doar că există această lumină care pluteşte şi am sentimentul că aici suntem „noi”. „Noi” suntem lumina.

D: Adică vrei să spui că sunteţi mai mulţi decât unul în acest loc?

L: Da. Suntem o masă de fiinţe, iar eu plec şi apoi revin aici. Când plec sunt eu, când revin suntem noi.

D: Toţi faceţi parte din acelaşi lucru? (Da)

M-am hotărât să o duc înainte într-o zi importantă când se întâmplă ceva, deşi nu puteam să-mi imaginez ce era important, pentru o fiinţă din energie. Dar a trebuit să urmez procedura care a funcţionat atât de bine pentru mine, de-a lungul anilor.

D: Ce se întâmplă? Ce vezi?

L: E vorba de „noi” care se transformă în „eu” şi de „eu” care mă transformă în „noi”. Are de-a face cu nava asta spaţială care este necesară pentru oameni, pentru confortul lor, pentru binele lor. Este nevoie de această navă, dar eu sunt doar „eu” şi nu mai sunt „noi”, apoi sunt „noi” şi nu mai sunt „eu”. Înţeleg că asta nu se referă la un moment special, ci e vorba de întregul concept.

D: Dar ai spus că eşti trimisă ca să transmiţi mesaje.

L: Da şi uneori lipsesc multă vreme, când merg acolo unde se presupune că trebuie să transmit un mesaj. Asta încercau ei să îmi spună. Asta încerc eu să văd.

D: Ce vrei să spui?

L: Corpul acesta este acum nava mea şi sunt aici ca să aduc un mesaj. Am venit aici cu un scop.

D: Pe Pământ, vrei să spui?

L: Da. În corpul Laurei, iar pentru confortul oamenilor din acest timp şi din acest loc trebuie să mă aflu în acest loc, trebuie să fiu „eu” şi nu mai pot să fiu „noi”. E în regulă aşa. Îmi place să fiu „eu”, dar îmi lipseşte să fiu „noi”.

D: Dacă asta ţi se arată. Altă dată ai fost „noi”?

L: Mi se spune că aici e ca la grădiniţă. Este o modalitate de a-mi explica de ce mă aflu aici, care a fost motivul, cum s-a întâmplat.

D: Cum s-a întâmplat?

L: Am fost chemată aici. Am fost aici de mai multe ori, dar de data asta am fost chemată aici.

D: Ce vrei să spui?

L: Era nevoie de mine şi a trebuit să vin. Ei aveau nevoie de mine. Ei au dorit ca eu să vin şi este o treabă foarte importantă de făcut. Va fi o treabă de durată. Nu puteam doar să vin şi să plec imediat. A trebuit să iau acest vehicul şi să vin aici.

D: Vrei să spui că ai venit aici pe Pământ, ca să faci ceva care va dura multă vreme?

L: Da. Știam că va fi greu, dar puteam să o fac. Ei au simţit că numai eu pot să o fac, să schimb lucrurile. Este ceva subtil, ceva complicat. Entitatea planetei are nevoie de ajutor şi planeta m-a chemat. Entitatea planetei este rănită, aşa încât eu lucrez cu planeta şi cu oamenii de pe planetă, care suferă. Am venit să ajut. Eu ştiu cum să schimb aceste lucruri, ştiu cum să lucrez cu ei.

D: Ai mai făcut această treabă şi în alte vieţi?

L: O fac oriunde este nevoie de mine.

D: Deci şi în alte vieţi ai făcut aceeaşi treabă, încercând să ajuţi planete?

L: Da, dar de data asta e serios, e ceva foarte serios.

D: Cum ajuţi planeta?

L: Echilibrez energiile. Eu încerc sa dau formă şi să modelez energiile de pe Pământ şi energiile oamenilor. E ca şi cum ai sculpta atmosfera. E ca o imagine mare cu multe părţi, e ca şi cum ai face imagini din pilitură de fier cu un magnet, nişte imagini ca pentru copii. Încerci să creezi o imagine frumoasă cu aceste pilituri de fier, cu ajutorul unui magnet. Eu încerc să ţin la un loc aceste fragmenţele de metal (chicoteşte). Încerc să le fac să păstreze imaginea frumoasă. Aceasta este o planetă atât de frumoasă, dar aceste bucăţele încep să se împrăştie şi să meargă în toate direcţiile, dând de bucluc. Este o treabă grea.

D: Dar se pare că te-ai oferit ca voluntar ca să ajuți planeta, nu-i aşa?

L: Da. Această persoană, acest trup a dorit să ştie de ce a fost chemată aici. De asta a fost chemată ea aici, ca să ajute Pământul, să ajute oamenii, să ajute atmosfera.

Devenise foarte obiectivă, foarte serioasă şi la obiect. De obicei asta înseamnă că am contactat subconştientul sau sinele înalt. Nu-l chemasem încă, dar adeseori preia de la sine lucrurile şi îşi face singur apariţia într-o sesiune. Întotdeauna mă bucur când se întâmplă asta, pentru că ştiu că pot obţine răspunsuri la întrebările clientului şi la întrebările mele.

D: Locul acesta din care a venit ea, poţi să-mi spui ce loc era? Este locul numit „acasă”?

L: Este Unicul, este locul unde este Totul.

D: Dar ea a venit aici ca să ajute Pământul.

L: Întotdeauna ea echilibrează energiile şi va dura mult timp, da. E foarte pricepută la asta şi Universul a ştiut că era cea care putea să ajute. Majoritatea oamenilor vin aici ca să înveţe lecţii, vin din diferite motive, dar ea a venit ca să ajute. A chemat-o planeta, a chemat-o Universul.

D: Dar în această viaţă învaţă şi ea lecţii, nu-i aşa? Asta face parte din experienţa de a fi om.

L: Da. Învață lecţia de a-i ajuta pe alţii să-şi înveţe lecţiile. Întotdeauna îi ajută.

D: Când trăim pe Pământ, avem tendinţa să ne creăm probleme şi atunci generăm karma.

L: Da, oamenii fac asta. (Chicoteşte) Există suflete care au făcut asta multă vreme, au făcut asta prea mult, iar ea a fost de acord să ajute aceste suflete să-şi echilibreze karma într-o singură viaţă. Ea nu se prinde în Karma, ca într-o capcană. Se descurcă bine, îşi aminteşte lucruri. Indiferent ce se întâmplă, ea îşi poate echilibra karma. A făcut asta chiar înainte să îşi amintească faptul că ştie cum să facă asta. Ea păstrează bine această amintire. Este un suflet bătrân şi a făcut asta de multe ori.

D: Este dificil să trăieşti printre oameni şi să nu îţi creezi karma.

L: Este foarte respectată de noi, pentru ceea ce face. Este una dintre puţinele fiinţe care nu îşi creează karma. Această viaţă a fost foarte grea pentru ea, dar şi-a amintit de timpuriu ce trebuia să ştie, iar acum îşi aminteşte multe lucruri.

Simţim că a venit vremea. Ea a dorit să afle mai multe lucruri, şi-a amintit mai mult decât dorea să recunoască. Dar toată lumea i-a spus că lucrurile nu stau aşa.Noi vrem ca ea să ştie că lucrurile sunt aşa, că amintirile sale sunt corecte.

Laura vroia să afle mai multe despre îngeri, dar se pare că aceştia sunt un gen diferit de entităţi.

D: Laura, trupul de aici, dorea să ştie mai multe despre îngeri. Poţi să-i spui dacă există astfel de fiinţe?

L: Există îngeri. Ea a lucrat cu ei sute de mii de ani, a lucrat mult cu ei. Are anumiţi îngeri cu care lucrează.

D: Aceştia sunt ghizii şi gardienii ei?

L: Are şi astfel de fiinţe, dar acestea sunt altceva. Ghizii sau gardienii sunt oameni pe care i-a cunoscut în alte vieţi, care revin acum ca să o ajute în această viaţă. Îngerii au fost şi ei alături de ea de-a lungul întregii sale existenţe, au fost alături de ea în toate vieţile sale pe această planetă şi pe alte planete.

D: Ea credea că îngerii sunt ataşaţi la Pământ, dar nu cred că asta este corect, nu-i aşa?

L: Cred că face o confuzie între îngeri şi o parte din entităţile protectoare ale Pământului, care trăiesc în partea de sus a atmosferei. Ei stau lângă Pământ,

fiindcă asta e treaba lor. Ea lucrează îndeaproape cu o parte din ei în munca sa de echilibrare planetară, lucrează cu entităţile din atmosferă. Pentru asta a venit, dar există şi alţi îngeri, care merg oriunde merg sufletele umane şi alte entităţi. Ea se întreba dacă îngerii pot intra în trup uman. Nu, ei nu pot face asta. Sunt doar nişte entităţi numite îngeri. Există anumite fiinţe din această categorie care lucrează cu ea. Unul în special a lucrat cu ea sute de mii de ani de când a început ea să se încarneze, până în prezent. Ei sunt foarte încântaţi de munca sa de colaborare cu ei, dar ea trebuie să îşi amintească faptul că există mai mult decât îngerii pe care ea îi numeşte „îngeri păzitori”. Trebuie să îşi amintească şi de ceilalţi îngeri în munca sa „de preotească”, cum îi spune ea. Trebuie să îşi amintească de aceste fiinţe, să le laude, să le mulţumească pentru contribuţia lor, să se roage ca ele să aibă energie şi o stare de bine, ca ele să aibă putere.

D: Asta era una din întrebările ei. Ce ar trebui să facă pentru ele?

L: Trebuie să-şi amintească chemarea mai mare. Ea ştie despre chemarea de a ajuta oamenii, de a ajuta sufletele care îi sunt aduse, ca să treacă prin diverse experienţe. Trebuie să îşi amintească faptul că lucrează cu toate aceste energii din atmosferă şi din armonica umană, cu energiile cu care contribuie toţi aceşti oameni şi cu energiile planetei. Există îngeri care o ajută să facă asta, care ajută şi alţi oameni care fac lucruri oarecum similare. Mai există şi alţii care lucrează cu energiile Pământului şi alţii care lucrează cu energiile umane, iar alţii lucrează cu energiile din atmosferă, dar ea este unica fiinţă care lucrează cu toate trei.

D: Misiunea asta este mai grea decât să lucrezi cu un singur fel de energie.

L: Aşa e, asta îi cere multă dăruire şi energie. De multe ori se întreabă de ce nu doarme bine. Asta e dintr-un singur motiv. E prea ocupată la un anumit nivel, iar asta o ţine trează. Dar nu se simte obosită şi asta e din cauză că noi încercăm să o ajutăm să rămână activă şi să aibă o stare bună de sănătate.

D: Deci ea face multe lucruri, atunci când crede că doarme?

L: Face multe lucruri tot timpul. Asta se resimte în viaţa sa pentru că are un metabolism foarte lent, are un nivel de energie scăzut şi se mişcă mai încet, vorbeşte mai încet, doarme până târziu fiindcă este atât de ocupată la alt nivel, ceea ce îi afectează astfel corpul.

În munca mea din ultimii ani am dat peste tot mai mulţi oameni care devin conştienţi de originea sufletului lor și de scopul pentru care trăiesc acum pe Pământ. Se pare că a venit timpul când li se va revela totul, a venit timpul ca ei să devină conştienţi.

CAPITOLUL 24

Dacă gândești, creezi

Richard, un învățător la școală, a coborât de pe nor și a văzut oameni care îl salutau la sol. Îi urau bun venit acasă. El a crezut că se află pe altă planetă. În mod cert nu era Pământul. „Se simte diferit. Este un loc foarte pașnic. Oamenii sunt foarte drăguți. Pare a fi familia mea.” Oamenii aveau aspect umanoid și erau îmbrăcați în robe curgătoare. El era îmbrăcat într-o robă purpurie. Nu comunicau verbal. „Comunicăm telepatic.”

D: Simți că ai un trup fizic solid?

R: Într-o anumită măsură, dar este și foarte ușor.

Deodată a fost copleșit de emoții și a început să plângă, fiindcă simțea că fusese plecat multă vreme.

R: Ei mă întreabă cum a fost, ce fel de experiențe am avut. E ca și cum aș fi preluat o misiune. Am avut o sarcină de îndeplinit. Am fost plecat într-o lungă călătorie.

D: De ce te-ai hotărât să te întorci acasă?

R: Pentru că a venit vremea să mă întorc. Ca să-mi reîncarc bateriile şi să îmi amintesc de unde am venit.

D: Unde ai fost?

R: În mare parte pe planeta Pământ. Aceasta a fost sarcina mea, cel puțin în ultimii o sută de mii de ani.

D: Deci ai fost pe Pământ multă vreme.

R: Da, multe vieți. Întotdeauna am revenit.

D: De ce trebuie să revii?

R: Face parte din slujba mea.

D: Și spui că acum ai venit ca să faci schimb de informații?

R: Da, ca să le reîmprospătez, așa cred. (Plânge)

D: Când te afli acolo, corpul fizic încetează să existe?

R: Nu. Doar îşi schimbă frecvenţa.

D: Acesta este corpul fizic al lui Richard?

R: Da, dar la o frecvenţă mult mai înaltă.

D: Deci poţi să mergi în acest loc, ori de câte ori îţi schimbi frecvenţa? (Da) Asta se întâmplă în mod firesc?

R: Probabil că se întâmplă câteodată în timpul nopţii, când dorm.

D: Deci Richard nu este conştient de aceste lucruri? (Nu) Este vorba de un loc fizic?

R: Da. Într-un anumit sens este, dar se află într-o dimensiune diferită. În unele cazuri se simte ca și cum ar fi aproape fizic, dar există anumite aspecte care sunt diferite. E mai ușor, e ca și cum ar curge. E mai liber, e mai ușor să te miști. Pot crea mai ușor, cu ajutorul vizualizării.

D: Ce anume creezi?

R: Forme, energii, muzică, culori.

D: Creezi aceste lucruri pentru dimensiunea în care te afli?

R: Parţial. O parte din ele, dar cealaltă parte constă în a crea experienţe la nivelele inferioare. Când îţi cobori vibraţia, atunci ea devine formă.

D: Ceea ce crezi rămâne acolo, sau se disipă?

R: Nu, rămâne şi ia formă. Nu ştiu cum să-ţi explic. Nu cunosc o altă modalitate de a-ţi explica.

D: Când creezi ceva, cum o faci?

R: Doar mă gândesc la asta. Apoi menţin gândul. Apoi îl cobor din planurile înalte în cele de jos. Când faci asta îţi menţii intenţia, apoi deodată apare. Şi acum se află acolo!

D: Mă întreb dacă există o modalitate pentru oamenii care se află într-un corp fizic pe Pământ, prin care să se poată accesa această abilitate.

R: Da, ar fi frumos. Ar putea să facă asta lucrând împreună și armonizându-se ca grup. Dedicându-se unei sarcini. Asumându-și angajamente. Fiind disciplinați și atenți. Dacă vor dori să se dedice unei sarcini, este mai ușor ca grup, dar e un lucru cu două fațete. Pe de o parte este ceva individual și atunci nu ai toate complexitățile grupului. Dar pe de altă parte, ca grup ai mai multă energie și poți realiza ceva mai mare. Ambele variante au și plusuri și minusuri.

D: Mă gândeam că dacă creezi ceva și îl aduci în manifestare, acel ceva va dispărea când se va lua energia din el. Când nu te mai gândești la el.

R: Nu, trebuie să te gândești mereu la el. Te poți gândi la mai multe lucruri simultan, ca să menții energia. Există o mulțime de lucruri la care te poți gândi. Te poți gândi la mai multe sisteme stelare.

D: Faci asta la nivel individual, sau este nevoie de un grup?

R: Cred că e vorba de fapt de amândouă. Unele lucruri le poți face la nivel individual, dar pentru proiectele mai mari ai nevoie de un grup.

D: Celelalte ființe rămân acolo tot timpul?

R: Unele din ele rămân aici tot timpul, da. Când plec în misiuni, ele susţin energia pentru mine.

Aceste fiinţe l-au ajutat pe Richard din dimensiunea lor fără ca el să fie conştient, fiindcă uneori uită aceste lucruri, când se află în planul fizic. Este mult mai greu să creezi pe planeta Pământ, din cauza densităţii. Lui i s-a permis să ştie aceste lucruri acum, ca să nu le mai uite atât de uşor.

D: Cum ai numi acest loc, dacă ai putea să îl descrii?

R: Cartierul general al navelor stelare. Nu știu care sunt coordonatele. Se află la câțiva ani lumină de aici, bănuiesc. Dar durează doar câteva minute ca să călătorești până acolo, dacă folosești corpul de lumină.

D: E ceva diferit de lumea spiritului, sau există asemănări?

R: Există o asemănare.

D: Mă gândesc că atunci când trupul moare, spiritul merge în lumea spiritului. E ceva asemănător?

R: Da şi nu. Cred că dacă îţi pierzi trupul eşti în... Se produce o oarecare deconectare. Eu descriu asta mai mult ca fiind faza următoare. Aşa se face pentru

a reuși să iei toate viețile și să le integrezi într-un singur trup. Pot să le iau cu mine, prin ridicarea frecvenței. E ca un proces de ascensiune, cum îl numiți voi. Tot îți ridici și îți ridici în continuare frecvența. Moartea este oarecum distructivă fiindcă este ca o ruptură, dar acest proces are o continuitate.

D: Deci spui că moartea este ca o ruptură care creează dezordine?

R: Da, se întâmpla asta puțin. Fiindcă te atrage dintr-o experiență în alta, iar oamenii se pierd puțin. Dar celălalt proces are o latură conștientă continuă, curge ușor și ridicarea vibrației nu duce la o ruptură a conștiinței.

D: Când mergi în lumea spiritului, revii în mod ciclic. Acest proces de care vorbeai nu este ciclic?

R: Cred că ar putea fi explicat ca o eliberare din ceea ce este ciclic. Ți se oferă mai multe alegeri, privitoare la momentul când vrei să te întorci acasă.

D: De ce ai dori să experimentezi asta pe Pământ, când ai putea să rămâi acolo, unde este atât de frumos?

R: Cred că uneori vreau să preiau misiuni mai dificile.

D: Pământul este o misiune dificilă?

R: Da, așa cred.

D: Ce vor face ei cu aceste informații pe care tu le aduci înapoi?

R: Le vor studia. Le vor compila. Cred că mai există un alt nivel de experiență, cu care s-au familiarizat o parte din ei. Mulți din ei nu s-au hotărât încă să experimenteze vieți fizice.

D: Știi ce vor face ei cu aceste informații, când le vor acumula?

R: Cred că asta face parte dintr-un proiect de cercetare, ca să afle dacă experimentul funcționează cu adevărat. Sau dacă ar trebui create alte experimente.

D: Cum ai explica acest experiment de cercetare?

R: (Face o pauză, încercând să găsească cuvintele care să îl descrie) Cum se desfășoară Divinul, apoi cum revine? Se extinde și apoi revine în cicluri. Se lansează în diferite direcții, în vastitatea diferitelor experiențe.

D: E vorba de experiențele tuturor oamenilor?

R: Nu, e vorba de grupuri, de mulțimi de oameni... Mai întâi te extinzi și te individualizezi și te descompui în părți iar apoi... Cum revii la ceea ce ai fost

înainte?

D: E vorba despre un așa-numit experiment de cercetare? Să devii toate aceste părți separate. Iar ele acumulează informații apoi le aduc înapoi. (Da) Pământul este singura planetă implicată într-un astfel de experiment?

R: Nu, nu, nu. Cred că sunt mai multe.

D: Asta se petrece de multă vreme?

R: Nu, cred că omenirea are între 100 de mii și 200 de mii de ani vechime. Alte experimente au durat mai multă vreme. Când toate formele de viață erau foarte vechi. Nu mai exista o limită de timp.

D: De asta este greu pentru mine să pun întrebări despre cât durează ceva, fiindcă nu are sens. (Nu) Ei cred că experimentul funcționează?

R: Cred că facem progrese. Există speranța că va funcționa.

D: Ce se întâmplă dacă ei vor crede că experimentul nu funcționează?

R: (Râde) Atunci reciclezi. Amesteci totul, apoi creezi ceva nou.

D: Atunci ce se va întâmpla cu toate experiențele și toate informațiile acumulate?

R: O parte se vor pierde, dar în marele ciclu al lucrurilor, va fi doar o parte din acumularea informațiilor. Întotdeauna se fac experimente. Unele vor funcţiona, altele nu. Întotdeauna informațiile sunt valoroase. Așa încât schimbi puțin condițiile, faci un acord fin, dar nu le schimbi în mod drastic. Înveți din experiențe, faci unele schimbări și apoi încerci din nou.

D: Asta este una din reguli, că nu poți să schimbi lucrurile în mod drastic?

R: Da. Fiindcă dacă schimbi prea multe variabile în același timp, nu mai știi ce se întâmplă. Este foarte, foarte dificil să știi exact ce funcționează și ce nu funcționează.

D: Deci există regulamente. (Da) Am auzit că Pământul este o planetă dificilă.

R: Da, este unul din locurile cele mai dense. Din cauza asta există oportunități, dar și provocări. Fiindcă este o planetă a liberului arbitru, multe aspecte sunt uneori imprevizibile. Apar multe surprize.

D: Când Richard își părăsește trupul, când moare, el revine în acest loc sau merge în lumea spiritului?

R: Nu cred că trebuie să meargă înapoi, în ceea ce tu numeşti lumea spiritului. Pentru că de data asta, este probabil că eu îmi voi ridica vibraţia la o frecvenţă mai înaltă, aşa cum am spus. Voi reveni pe planeta mamă, bineînțeles.

D: Mulţi oameni trebuie să meargă la nivelele inferioare. Ei ar putea să sară deodată la nivelul unde te afli tu? (Nu) Există reguli cu privire la acest lucru?

R: Cuvântul reguli nu este cel mai potrivit, dar mulţi oameni se află într-o condiţie care nu le va permite să sară la acest nivel atât de repede. Deşi există libertate, ar fi foarte dificil.

D: Ştiu că multor oameni le-ar plăcea să ocolească lumea spiritului deşi este frumoasă, ca să meargă direct acolo unde pot crea.

R: Da. Dar trebuie să munceşti mult cu tine, ca să reuşeşti să faci asta. De asemenea, cred că trebuie să ai dorinţa de a dărui, de a servi, de a contribui.

D: Acesta este ţelul tău, să revii în acel loc şi să rămâi acolo?

R: Nu numaidecât să rămân acolo, dar ştiu că vreau să revin. Dacă mai e disponibilă o altă misiune, după ce o studiez o vreme, probabil voi dori să o preiau.

D: Ai spus că unii oameni nu au primit niciodată o misiune.

R: Da, ei au roluri diferite. Doar unii din ei preiau astfel de misiuni.

D: Cred că unii din ei sunt ca niște acumulatori de informații și de înregistrări. (Da) Iar tu ești cel care se aventurează și aduce înapoi informațiile. (Da) Mă gândesc întotdeauna la mașinării. Este nevoie de așa ceva ca să acumulezi informații și să le înregistrezi?

R: Ei au calculatoare și diferite dispozitive, dar pe de altă parte este nevoie de conștiința entităților, sau cum vrei sau numești. Când vorbeai despre a crea, pot apărea probleme din cauza liberului arbitru. Să zicem că aveți energie liberă. Dar dacă folosiți energia liberă pentru a crea lucruri greșite cu ea, asta va fi o folosire greșită a energiei libere. Sufletul lui a mai făcut asta înainte, într-un trecut îndepărtat. E ciudat să vorbești despre trecut. Mă gândesc la Atlantida și Lemuria. El știa lucrurile astea, într-o anumită măsură.

D: Ce a făcut în acele vieți cu energia?

R: Tot felul de lucruri. Se folosea la încălzirea din locuințe, la transportul oamenilor, la construirea a diverse lucruri, la vindecarea și menținerea corpului... Energia poate fi folosită pentru multe lucruri.

D: Și ce s-a întâmplat? Și-a folosit greșit abilitățile?

R: Nu. Nu le-a folosit greșit, dar a pierdut controlul. Au ajuns în mâini greșite. Nu a fost suficient de atent cu ele. Uneori este greșit să ai prea mare încredere și

să crezi că toată lumea are intenţii bune. Uneori trebuie să avem mai mult discernământ.

D: Cum poate accesa cunoaşterea pe care avut-o în acele vieţi?

R: Prin meditaţie, vorbind cu oamenii, făcând lucruri. Apoi când lucrează cu mâinile sale şi deodată reuşeşte să creeze ceva, îi va veni un fragment de amintire, care îl va face să spună: „O, asta pare familiar.” Cred că uneori trebuie doar să ai încredere şi să faci ceea ce simţi că trebuie să faci. Pentru că de multe ori el caută perfecţiunea şi vrea să perfecţioneze ceea ce face, dar el trebuie să facă doar ceea ce simte. „Cred că vederea acestui loc îmi aminteşte de unde vin, ca să nu uit. Îmi aminteşte că ei mă susţin, că se gândesc la mine şi se suprapun peste mine, ca să mă îndrume.”

D: Există o modalitate prin care poate să comunice cu ei în stare conştientă?

R: Primul pas este prin meditaţie. Apoi canalizarea îl va deschide cel mai mult. Îl va deschide în aşa fel, încât va putea face asta aproape oricând.

D: Astăzi căutam o viaţă potrivită pe care să o examineze Richard. De ce ai ales să îl duci în locul de baştină de unde a venit? L-ai dus direct acolo, în loc să mai treci printr-o viaţă trecută.

R: Cred că e mult mai important decât orice informaţie dintr-o viaţă trecută, pentru că acolo se află baza lui. Cred că diferitele roluri pe care le jucăm sunt doar o parte din experienţa totală. Ceea ce este mult mai important este esenţa originii şi locul de unde venim. Cred că uneori nu este atât de folositor să studiem lucrurile care deja s-au întâmplat în trecut. Este mai important să te

concentrezi pe viitor și să faci ceea ce este necesar în acel moment, apoi vei primi informațiile necesare. Asta te va ajuta în acest proces.

D: Atunci crezi că studierea lucrurilor care s-au întâmplat în trecut, ne ține pe loc?

R: Într-o anumită măsură, da.

D: Trecutul are importanța sa și nu dorim ca tot ce s-a întâmplat să fi fost în van. Pentru că învățăm din lecțiile noastre, nu-i așa?

R: Da. Învățăm, dar uneori e mai bine să le dai drumul, pur și simplu. Să te eliberezi de ele, chiar dacă e greu. Pur și simplu lasă-le. Dă-le drumul! Aceste lucruri fac parte din experiența umană la un anumit nivel, dar pe de altă parte există mult mai mult.

***

Am întâlnit o altă ființă capabilă de a crea, când am avut o sesiune cu Nicole, care era supervizor într-o mare corporație. Ea a mers imediat într-un loc de pe altă planetă, când i s-a cerut să descrie locul său frumos. S-a văzut într-o peșteră, dar nu părea a fi un loc obișnuit de pe Pământ, pentru că acolo se aflau spirite cu care comunica. „Văd aceste spirite când am întrebări, sau când ele au informații pe care vor să mi le transmită. Le pot chema. Uneori fac alte lucruri. Dacă le chem, ele vin. Majoritatea timpului le găsesc acolo.” A descris aceste spirite ca

fiind nişte lumini albe strălucitoare. „Ele arată cum vreau eu să arate. Pot să arate ca nişte oameni. Eu îi numesc oamenii în robe albe. De multe ori nu mă uit îndeaproape la feţele lor. Îi recunosc după vibraţia lor energetică.”

Am întrebat despre peştera în care se află. „Este un loc pe care l-am creat. Pot veni aici oricând vreau. L-am creat cu mintea mea, dar l-am creat la nivel fizic. Există în ceea ce voi numiţi planul astral. Este un loc real. Ceilalţi îl vor recunoaşte.”

D: Dar spiritele despre care vorbeşti există în planul astral?

N: Ele există dincolo de planul astral. Sunt prieteni de-ai mei. Sunt ghizi şi colegi. Îi folosesc când vreau să aflu informaţii şi pentru prietenie. (Chicoteşte) Doar ca să petrecem timp împreună. Ei pot accesa informaţii care sunt greu de accesat pentru mine, în această încarnare. Nu mai trebuie să merg în peşteră. Îi pot contacta de oriunde.

D: Dar îţi place acest loc din planul astral, fiindcă este liniştit?

N: Este un loc în care te odihneşti.

Era evident că Nicole nu se afla într-o viaţă trecută. Vorbea despre ghizii săi spirituali, care o ajutau în încarnarea prezentă. „I-am contactat şi în alte vieţi. Mi-au fost colegi, mai degrabă decât ghizi.”

Am continuat apoi cu tehnica mea de regresie și am folosit metoda norului.

N: Plutesc în jos, printre brazi ascuțiți. Nu cred că sunt pe Pământ, pentru că brazii ăștia sunt foarte, foarte înalți. Coroana lor are un diametru de trei metri și e foarte rotundă. Pământul se mișcă. Nu este solid.

D: Cum se simte când stai pe el?

N: Eu nu sunt în planul fizic. Nu am un corp fizic. Așa încât nu trebuie neapărat să stau în picioare pe pământ. Pământul se mișcă. E ca și cum ai sta pe un nor, doar că este energie, în loc să fie format din particule de apă.

D: Copacii sunt solizi?

N: Nu, nu sunt solizi. Nimic nu este solid, așa cum te aștepți să fie lucrurile pe Pământ. Copacii au o formă, dar poți să treci cu mâna prin ei. Sunt tridimensionali, dacă îți poți imagina niște molecule care creează un copac, care nu sunt atât de legate între ele cum sunt moleculele de pe Pământ.

D: De asta poți să treci cu mâna prin ei. Iar pământul se mișcă fiindcă nici el nu este solid? (Corect) Iar corpul tău este ca...

N: Este un corp format din energie. Pot lua orice formă vreau. Pot să creez o formă. Pot să-mi strâng moleculele. Am puțină materie în corp, este extinsă în spațiu.

D: Dacă s-ar uita cineva la tine, ce ar vedea?

N: (Chicotește) Depinde cine se uită la mine. Poate că unii oameni mă vor vedea ca o pată gri. Alți oameni vor vedea scântei de toate culorile. Depinde cât de conștienți sunt. Dacă îmi strâng moleculele, se creează o formă.

D: Dacă ai vrea să creezi o formă, ce formă ai crea?

N: Orice vreau să creez. Pot crea orice. Pot crea de exemplu o felină mare. Mă pot crea ca să arăt ca în încarnarea prezentă. M-aș putea crea ca bărbat. Aș putea să iau orice formă vreau. E foarte ușor să fac asta.

D: Atunci orice vei crea, va arăta solid?

N: Nu atât de solid ca pe Pământ, dar ar fi la fel de solid ca acești copaci.

D: Și oamenii ar putea trece cu mâna prin ea?

N: Dacă aleg să facă asta.

D: Interesant. Așa arată tot timpul corpul tău, în acest loc?

N: Majoritatea timpului îl las să fie sub formă de scântei.

D: Pare a fi frumos. Lumea asta în care te afli nu are formă?

N: Nu e fără formă. Există anumite reguli și în această lume. Dar parametrii din această realitate sunt diferiți față de cei de pe Pământ. Parametrii fizici au o scară mai largă. Alți parametri sunt mai înguști. Iertarea nu e la fel de permisivă. Cred că am folosit greșit acest termen. Există mai puțină permisiune în ceea ce privește gândurile. Fiindcă atunci când gândești, creezi.

D: Ai spus că acest loc, această lume, nu se află pe Pământ?

N: Acest loc se poate suprapune cu Pământul. Spațiul pe care îl ocupă poate fi ocupat și de către Pământ.

D: Amândouă planetele ar putea ocupa același loc?

N: Sigur că da. Dar e vorba de planuri. Ai putea spune că acest loc se află într-un plan diferit, la un nivel de vibrație diferit. O parte din el se suprapune peste părți

din Pământ.

D: De asta ele pot să existe în aceeaşi locaţie, fiindcă vibrează la frecvenţe diferite?

N: Da. Ele pot să ocupe ceea ce, văzut din încarnarea de pe Pământ, pare a ocupa acelaşi loc. Dar spaţiul este de fapt infinit. Prin ocuparea unui alt nivel de vibraţie, ar fi invizibile pentru Pământ, existând în alt plan, în spaţiul ocupat de Pământ.

D: Există şi alţii ca tine acolo?

N: Există câţiva. Nu ne contactăm prea mult între noi. Eu vin aici ca să fiu singură. Nu exist aici tot timpul. Este un loc potrivit pentru practica de control a gândului. Fără consecințe importante.

D: Ce vrei să spui prin consecințe importante?

N: În multe zone sau planuri sau nivele de vibraţie, gândul este mai dificil de controlat de către o entitate. Gândul poate genera adeseori consecinţe neprevăzute şi dezordine în tiparele existente.

D: Vrei să spui că oamenii pot crea lucruri și apoi...

N: Se fac greșeli. Se pot crea lucruri incomplete.

D: Asta se întâmplă când ceva este creat instantaneu?

N: Nu. Tot ce gândești este creat instant. În acest plan pe care îl vizitez, creațiile apar instant. Este un loc excelent în care să îți antrenezi tiparele de gândire. Pentru că te gândești la ceva și apare instant, apoi poți rafina ceea ce ai creat.

D: Vrei să spui că este mai ușor de controlat procesul acolo.

N: Da. Pe când în planul pământean, totul este atât de dens. Creezi ceva și apoi există interferența anumitor energii, care sunt atât de dense. Și durează atât de mult timp! E atât de încet! Pământul este atât de lent. Este dens. Gândul creează ceva, apoi acel ceva iese în afară și durează o vreme, până când revine înapoi. Iar când se întoarce, tu deja ai creat alte lucruri. A trecut deja prea multă vreme. Această creație revine și tu spui, „Pff, nu e ceea ce doream. Nu e ceea ce îmi trebuia.” Așa încât trebuie să distrugi totul și să o iei de la capăt.

D: Dar dacă ar dura mai mult să se fructifice, nu vei putea schimba lucrurile mai ușor?

N: Uneori vei putea. Alteori nu vei putea să urmărești asta până la capăt. Pentru că este așa de dens. Nu îl poți controla tot timpul. Energiile altora oameni se atașează la ceea ce ai creat și influențează totul.

D: Asta produce modificări. Nu m-am gândit niciodată la asta. Creația nu

rămâne pură, pentru că există alte influențe.

N: Da. Ar trebui să creezi la un nivel foarte înalt, ca să păstrezi totul curat. E mult mai ușor să practicăm aici. Și mult mai distractiv. E mult mai ușor să creezi lucruri frumoase.

D: Poți să cobori ceea ce ai creat, în planul terestru?

N: (Chicotește) Asta ar crea haos. E ca și cum ai da drumul la un tigru, să alerge pe străzi. Deși nu e exact la fel.

D: Nu ar fi mai rapid, dacă ai putea face asta?

N: Nu. Există o vibrație diferită cu care să creezi lucrurile pe Pământ, care funcționează mai bine.

D: Credeam că există o modalitate de a ocoli încetineala.

N: Încetineala face parte din reguli, din legi.

D: Dar poți vedea persoana care ești pe Pământ. Vrei să spui că te afli în două locuri în același timp?

N: Da, am putea spune asta. Eu mă pot focusa în anumite locuri. Dar lucrurile sunt mai complexe decât atât. Eu exist întotdeauna în mai multe locuri. În sensul cel mai înalt, exist peste tot, în același timp. Nu există timp sau spațiu.

D: Care ar fi scopul existenței în același timp, peste tot?

N: În punctul acela, scopul ar fi să cunoști tot ceea ce trebuie să cunoști. Să ai acces la orice informație.

D: Tu ai existat dintotdeauna? Sau ai un început undeva?

N: Am un început. Nu cred că există un mod de a explica. De fapt a fost un efort comun. Cum să-ți explic? A mai existat o altă jumătate. Eu eram jumătate și mai exista încă o energie masculină, care era jumătate.

D: Adică vrei să spui că energiile feminine și masculine erau împreună, nu-i așa?

N: (Respiră adânc) Am nevoie de un nivel mai mare de energie, te rog. (Respiră adânc, ca și cum s-ar ajusta la ceva) Mă ridic cu câteva nivele, ca să pot accesa mai multe informații.

D: Unii oameni îmi prezintă analogii, dacă nu pot găsi cuvintele potrivite.

N: Da, dar este dificil de găsit o analogie pe Pământ. Pe Pământ nu există înțelegerea faptului că ceva poate fi creat aparent din nimic, dar așa stau lucrurile. Așa m-am născut eu, ca să zic așa, din punct de vedere spiritual. Eu m-am născut dintr-un gând. Printr-un gând. Și știu că voi pe Pământ, vă întrebați cum poți să te creezi pe tine însuți, printr-un gând. Trebuie să te afli deja în existență, ca să ai un gând.

D: Sau poate că altceva trebuie să se gândească la tine, pentru a te crea.

N: Posibil.

D: Dacă este prea complicat...

N: Nu, nu este complicat. Pur și simplu aceste informații nu sunt disponibile în planul terestru.

D: Vrei să spui că aceste informații nu pot fi descărcate în mințile noastre umane.

N: Nu în acest punct. Nu ar avea sens.

D: Poate că este suficient să ne dăm seama că există unele lucruri pe care noi

nu le putem înţelege. (Da) Eşti conştientă de entitatea numită Nicole? Cea prin care comunicăm acum?

N: Da, suntem una. Eu fac parte din ea.

D: Tu faci parte din ea, dar totuşi eşti separată. (Da) Îi influenţezi viaţa de acum în vreun mod?

N: Da. Prin transferul de gânduri.

D: Te interesează ce se întâmplă cu ea, sau eşti complet separată?

N: Mă interesează mai mult ce se întâmplă cu mine.

D: Atunci de ce exişti şi ca o entitate pe Pământ?

N: Pentru că pe Pământ sunt disponibile anumite experienţe.

În acest punct s-a întâmplat ceva neaşteptat. Entitatea a încetat să răspundă la întrebările mele, ca să poată lucra asupra lui Nicole. Corpul lui Nicole respira adânc. Entitatea a spus: „O duc pe Nicole la nivelul următor. Acolo se află acea parte din ea, care ştie mai multe.”

D: Următorul nivel de deasupra sau de dedesubt?

N: De deasupra. E puţin mai uşor decât celălalt. Asta o ajută să conştientizeze diferitele nivele de conştiinţă din interiorul fiinţei sale, pentru că acesta va fi următorul pas al integrării. Creşterea este pentru a integra toate aceste lucruri la cel mai înalt nivel. În prezent, ea preferă adeseori să amorţească, pentru a se putea relaţiona la oamenii din jurul său. De îndată ce ea spune ceva la nivel fizic privitor la ce se petrece la nivel spiritual, oamenii din jurul ei reacţionează cu dispreţ. De aceea este mult mai plăcut pentru ea să stea singură. Oamenii nu ar înţelege dacă ea şi-ar schimba forma în public, sau dacă ar transforma un ceas într-o broască. Este frustrant şi iritant. (Respiră adânc) Trebuie să închidă totul în ea. Ea foloseşte aceste energii şi ştie de unde provin, dar nu are încredere că le poate controla în această încarnare fizică, deocamdată. Acest lucru produce o ruptură în pereţii energetici. Ea nu face astfel de lucruri, ca să nu sperie oamenii. Nu vrea să treacă prin zid cu piciorul. Să-şi pună mâna prin zid. Să creeze lucruri. Să deschidă pumnul şi să-i zboare fluturi din palmă.

D: Poate să facă aşa ceva?

N: Este capabilă să facă asta, da. Ştie asta şi este speriată. Aceste lucruri nu sunt contrare legilor fizice din locul unde trăiţi. Ea îşi dă seama în mod conştient că poate să facă aceste lucruri. Dar nu le face, pentru că nu are încredere în oameni. Nu are încredere în puterea lor de înţelegere şi în reacţiile lor. Întotdeauna a putut să facă asta, încă din copilărie. Îşi schimba forma, încă de când era copil.

D: În ce își schimba forma?

N: În orice vroia. Copaci. Apă. Veverițe. Orice.

Aceste informaţii seamănă cu informaţiile din alte capitole din această carte, în care oamenii puteau să facă lucruri pe care noi le considerăm imposibile. De când am început să scriu această carte, am întâlnit oameni care au abilitatea de a-şi schimba forma, adesea fără a fi conştienţi de asta. Pur şi simplu deodată arată diferit, pentru oamenii care îi observă. Mai multe informaţii despre acest lucru vor fi prezentate în Volumul 3. Aşa cum a spus Nicole, astfel de lucruri nu contrazic legile naturale de pe această planetă şi din această dimensiune. Noi am fost condiţionaţi din copilărie că există anumite lucruri pe care le facem şi altele pe care nu le putem face. Dar de mulţi ani, eu ţin prezentări pubice în care vorbesc despre faptul că nu cunoaştem puterea propriilor noastre minţi. Odată ce puterea minţii (care s-a împrăştiat) este din nou organizată şi concentrată (mai ales în grupuri), nu rămân prea multe lucruri pe care nu le putem face. Miracolele devin posibile. Trebuie doar să recunoaştem şi să contactăm fiinţa care creează din interiorul nostru.

CAPITOLUL 25

O fiinţă din energie creează

Atacurile de pe 11 septembrie 2001 asupra Turnurilor Gemene de la New York şi a Pentagonului de la Washinghton au fost puncte de cotitură în lumea noastră, dar au adus o transformare şi în munca mea de atunci. S-a produs o schimbare în informaţiile pe care le primeam, mai precis în genul de informaţii obţinute. De-a lungul anului 2001, entităţile (sau ce erau ele) au început să îmi prezinte concepte tot mai complicate. Se pare că lumea era gata să primească aceste informaţii. Uneori îmi era dor de zilele mai simple, când mă concentram doar pe vieţi trecute şi pe explorarea istoriei. Dar se pare că nu mai aveam parte de aşa ceva. Trebuia să progresez plonjând din ce în ce mai profund în necunoscut, în explorarea metafizicii.

Fiica mea Nancy şi cu mine am fost prinse în dezordinea de la aeroport de pe 11 septembrie, după atacurile teroriste. Tocmai terminasem de ţinut o prezentare la o expoziţie din Carolina de Nord şi petrecusem noaptea într-o locuinţă privată. Ne-am sculat dimineaţa şi ne făceam bagajele ca să plecăm la aeroport pentru a reveni acasă pentru câteva zile, când doamna la care stăteam a primit un apel telefonic disperat de la un prieten, care i-a spus să deschidă televizorul. I-a spus că tocmai fusese bombardat Pentagonul. Am exclamat surprinsă: „Informaţia aceasta apare şi în cărţile mele. Nostradamus a spus că va exploda o bombă la New York.”

Gazda noastră a strigat din camera cealaltă: „Veniţi aici. Au fost bombardate

două locații”. Priveam oripilaţi la televizor şi imaginile alternau între cele două atacuri teroriste, care se petreceau simultan. Nu-mi venea să cred când am văzut cum se prăbușesc Turnurile Gemene, transformându-se într-o grămadă de moloz. În cei zece ani în care am ţinut prezentări despre profeţiile lui Nostradamus, întotdeauna acesta a fost un scenariu „posibil” care sperasem din toată inima că va fi evitat, dar acum prezicerile sale se adevereau în faţa mea, ceea ce m-a mişcat până în adâncul fiinţei mele. Aceste lucruri existaseră până atunci pe tărâmul posibilităţilor, dar acum intraseră în realitatea mea.

După ce fiica mea Nancy şi cu mine am reuşit să ne desprindem de televizor, ne-am grăbim să mergem la aeroport, fiindcă trebuia să prindem avionul către casă. Am mers la aeroport cu o maşină închiriată urmărind ştirile de la radio, când s-a anunţat că zborurile de avion de peste tot din Statele Unite au fost oprite. Avioanelor care zburau, li s-a cerut să aterizeze imediat. Avioanele din străinătate au fost întoarse înapoi către aeroporturile de plecare sau au aterizat în Canada. Era prima dată când s-a întâmplat aşa ceva în Statele Unite şi implicaţiile erau cutremurătoare. Am mers totuşi la aeroport, ca să aflăm concret ce trebuie să facem. Când ne-am apropiat de aeroportul Greensborough, acesta arată ca o tabăra militară. Drumul către aeroport arăta era blocat şi se făcea un control al poliţiei. Se instalaseră bariere şi vedeam maşini de poliţie şi ofiţeri de poliţie peste tot. Intrările fuseseră sigilate. Am fost oprite imediat şi mi-am dat seama că poliţistul care ne-a oprit era nervos şi agitat. Nu ştia mai multe decât noi, despre ceea se întâmplă. Numeni nu cunoştea mărimea catastrofei. Ne-au spus că toate zborurile fuseseră anulate şi că trebuia să plecăm imediat de la aeroport. Dar trebuia să aflăm ce să facem cu maşina închiriată, așa încât ne-au permis recalcitranţi să parcăm şi să intrăm în aeroport. Atmosfera era ciudată, aeroportul părea părăsit. Femeia de la biroul de maşini închiriate a spus că dacă predăm maşina, nu mai putem să luăm alta. Toate închirierile de maşini fuseseră sistate şi toate autobuzurile Greyhound fuseseră oprite. Toată ţara se oprise, cu un scârţâit abrupt de frâne. M-am uitat la Nancy şi am spus: „Mai am cheia maşinii. Să mergem acasă”. Le-am spus că vom preda maşina când ajungem acasă în Arkansas. Nu au argumentat, fiindcă părea singura soluţie logică a problemei. Am condus două zile maşina, ca să ajungem acasă în Arkansas. Tot drumul atmosfera a fost ciudată şi ascultam fără încetare transmisiunile radio.

Când am ajuns acasă eram epuizată. Mă aşteptau mesaje de la câteva staţii de radio care mă invitau în emisiuni în direct, ca să vorbesc despre profeţiile lui Nostradamus privitoare la evenimentele recente, fiindcă în cărţile mele Conversaţii cu Nostradamus, prezentasem aceste evenimente detaliat. În ziua următoare am primit un telefon de la Bob Brown, care organiza conferinţa despre OZN-uri din Laughlin, Nevada, unde trebuia să vorbesc în week-endul acela. Ei s-au hotărât să nu anuleze conferinţa şi vroiau să vină din Colorado, ca să organizeze conferința. Au spus că o parte din cei care aveau programate prezentări și veneau din Europa au fost întorşi înapoi la mijlocul zborului şi avioanele au revenit la punctul de plecare, aşa încât nu vor putea participa la conferinţă. Nimeni nu ştia ce fel de conferinţă va rezulta, dar mi-a cerut să schimb subiectul prezentării mele de la OZN-uri la Profeţiile lui Nostradamus. I-am spus că puteam ajunge acolo numai cu maşina, ceea ce îmi displăcea, fiindcă tocmai mersesem cu maşina două zile, ca să ajung acasă. Trebuia să plecăm sâmbăta. Am reuşit să urcăm în singurul avion care mergea la Las Vegas, când liniile aeriene au reluat câteva zboruri.

Conferinţa nu a avut audienţa la care se aşteptau organizatorii, dar toţi participanţii au spus că se bucură că familia Brown a sosit acolo ca să organizeze lucrurile, altfel am fi rămas acasă cu ochii lipiţi de televizorul care repeta mereu aceleaşi ştiri oribile, despre evenimentele recente. Măcar conferinţa ne făcea să ne desprindem de aceste lucruri şi să ne concentrăm atenţia pe altceva. Prezentarea mea a fost cea mai grea pe care am ţinut-o vreodată, pentru că vorbeam despre o realitate care până de curând fuseseră doar o posibilitate. Dacă această prezicere s-a adeverit, oare se vor adeveri şi celelalte, care preziceau un război oribil?

A fost o săptămână ciudată, în mai multe feluri. Interesant a fost că atunci când am ţinut o sesiune cu Mary cu câteva săptămâni înainte la Memphis, „Ei” mi-au spus că voi primi altfel de informaţii, şi se va deschise o uşă care înainte fusese închisă pentru mine. În săptămâna petrecută la Laughlin am făcut 12 sesiuni private. 10 din ele conţineau informaţii pe care le folosesc în cărţile mele viitoare şi un mesaj pentru mine, referitor la sănătatea mea. De obicei primeam aceste mesaje la sfârşitul sesiunii, când întrebam subconştientul dacă avea un mesaj pentru clientul meu. Dar în afară de mesajele pentru client, uneori mi se spunea

ceva ce trebuia să ştiu eu personal. Se pare că „Ei” începeau să folosească din ce în ce mai mult starea de transă a clientului, ca să-mi trimită informaţii. Multe din sesiunile mele au început să evolueze într-un mod interesant. Se pare că îmi arătau că focusarea pe vieţile trecute nu mai era atât de importantă ca înainte. Explorarea vieţilor trecute avea valoarea sa când era vorba de aflarea cauzei problemelor fizice ale clienţilor, a cauzei fobiilor, alergiilor şi a altor probleme karmice, dar cred că entităţile care controlau o mare parte din aceste sesiuni, încercau să mă facă să înţeleg că a venit vremea să trec la un alt nivel de înţelegere, care depăşea explorarea vieţilor trecute din această dimensiune. „Ei” încercau să îmi arate că suntem mult mai mult decât un spirit care are o experienţă într-un corp fizic. Suntem ceva mult mai înalt şi mai complicat, iar această viaţă este doar o treaptă din călătoria noastră, nu numaidecât cea mai importantă. Se pare că „Ei” credeau că persoana cu care lucram era gata să primească această cunoaştere, ca să-şi înţeleagă viaţă dintr-o perspectivă diferită. Unii oameni sunt gata pentru asta, dar pentru alţii este prea dificil, din cauză că sistemul lor de credinţe nu poate suporta aceste informaţii. Întotdeauna îmi amintesc atunci când fac o sesiune, că un client nu primește informaţii pentru care nu este pregătit. Dacă mintea subconştientă (monitorul) nu crede că omul este pregătit, informaţiile nu se transmit. Altfel ecranul ar rămâne alb. Eu nu mă opun niciodată acestui lucru, fiindcă ştiu că „Ei” au mult mai multă înţelepciune decât mine.

Când am început să lucrez cu Jerry, un om de afaceri care participa la conferinţa despre OZN-uri de la Laughlin, mintea lui subconştientă a cenzurat informaţiile la început, ca şi cum nu era sigură că acest om era gata să primească informaţiile. M-am străduit pe diferite căi să obţin aceste informaţii şi în final am reuşit. În împrejurări normale, atunci când îmi folosesc tehnica standard, persoana coboară de pe un nor într-o scenă (adesea afară) şi începe să descrie ce vede în jur. Dar această sesiune a fost diferită. Jerry s-a văzut cum umbla printr-un tunel. La sfârşit a văzut că acesta era blocat la capăt de o uşă foarte mare, pe care a descris-o ca fiind o uşă din energie (deşi nu ştia de ce o numea astfel). Era curios să descopere ce se afla pe partea cealaltă şi am întrebat cum putem deschide o uşă din energie. A spus că poţi face asta cu mintea. „Încerc să o dizolv, dar funcţionează doar parţial. Colţul de jos se dizolvă, dar gaura nu e destul de mare ca să trec prin ea”. Apoi a renunțat, frustrat: „Nu pot să trec. Simt că nu sunt gata. Elementele nu îmi permit să trec.” Când a spus asta, uşa a dispărut. Am presupus că nu era gata să vadă ce se afla în spatele uşii.

Subconştientul ne protejează de noi înşine şi nu ne permite să vedem lucruri cărora nu le putem face faţă. Aşa am crezut, dar se pare că am greşit.

Fiindcă uşa dispăruse, trebuie să mergem în altă parte ca să găsim un loc potrivit pentru Jerry, din care să vadă ce se afla acolo. I-am dat instrucţiuni să caute ceva care să îl ajute să-şi înţeleagă viaţa prezentă. „Nu trebuie să trecem prin uşa aceea, dacă nu vor să intrăm. Putem merge în altă parte, ca să găsim alt lucru la care te poţi uita în siguranţă, ceva care să aibă sens pentru tine şi să fie important”. Am numărat ca să îl duc la o altă scenă şi l-am întrebat ce vede. În mod surprinzător, s-a găsit pe o navă spaţială mare.

J: Sunt pe o navă spaţială mare, care simt că este vie. Nu este făcută din oţel sau metal.

D: Este vie?

În investigaţiile OZN pe care le-am făcut, mulţi oameni au raportat că simt că nava pe care se află este vie sau este cumva conştientă de prezenţa lor acolo.

J: Nava e vie. Are conştiinţă. Are o formă, dar nu mă lasă să o văd. Văd doar această încăpere uriaşă, în care se afla o grădină.

D: În încăpere se află o grădină?

J: (Uimit) Da. E ca o junglă. E ca junglele de pe Pământ. Are vegetaţie şi apă. (I

se păreau fascinante aceste lucruri).

D: E ca o seră mare?

J: Da. Are şi cascade. Acest loc este uriaş. Ha! E ca pe Pământ, dar se află pe navă. Au şi apă, vegetaţie şi animale. Îţi permite să călătoreşti într-un loc liniştit.

D: Tavanul trebuie să fie foarte înalt, dacă încap cascade acolo.

J: Poţi să vezi prin tavan, este transparent. Poţi să vezi stelele, dar este închis şi are propria sa atmosfera.

D: Animalele sunt la fel ca cele de pe Pământ?

J: Putem crea orice animale dorim. Sunt create de mintea de grup, de grupul care călătoreşte pe navă. Ce interesant!

D: Dar ai spus că nava pare a fi făcută din ceva care este viu?

J: Da, da. Are propria sa conştiinţă. Am creat această navă, cu mintea de grup. Putem călători cu gândul şi am creat un mediu înconjurător în care să ne simţim confortabil. Aşa se face asta.

D: Ca şi cum ar lua cu ei o parte dintr-o planetă?

J: Da, luăm cu noi cele mai frumoase amintiri. Aşa se face. Aşa facem noi şi astfel călătoria este mai plăcută.

D: E doar o parte a navei?

J: Creăm şi partea navei în care locuim. Putem vorbi cu ea şi ne permite să călătorim.

D: Comunicaţi cu partea din navă în care locuiţi?

J: Da, cu energia sa. Nava este vie. Încerc să văd cum arătăm noi. (Toate aceste lucruri i se păreau uimitoare şi amuzante. Se distra) În regulă. Suntem formaţi din energie, cu toţii suntem fiinţe din energie şi putem lua orice formă dorim. Putem să ne creăm corpul de orice mărime sau formă. Facem asta cu mintea.

D: Cum arătaţi, dacă sunteţi formaţi din energie pură?

J: (Pauză ca şi cum se studia, să vadă cum arată) Ne putem schimba culorile. Acum suntem cu toţii purpurii. (Râde) E ca un joc. Ne schimbăm culorile şi energiile, ca să jucăm un joc.

D: Aveţi o formă?

J: Putem avea formă, dacă alegem asta (surprins). Ha! Putem avea formă de minge, de pătrat, de triunghi, putem lua forma unor animale... E ca un joc uriaş. Avem conştiinţe separate, dar suntem cu toţii conectaţi.

D: Iar tu cum arăţi în forma ta obişnuită, în forma ta normală?

J: Sunt doar energie, o energie conştientă care arată ca un fel de ţesătură, o energie ondulată, cu valuri.

D: Care poate lua orice formă doreşte, ca să joace acest joc?

J: Da. (Râde) Să fiu al naibii!

D: Atunci de ce aţi creat nava?

J: Cred că este o iluzie care ne face plăcere. Noi călătorim într-un grup şi creăm nava. Putem să avem şi cascade pe ea, sau lacuri în care punem peşti, putem transforma totul… Acum peisajul străluceşte. Culorile sunt strălucitoare şi fosforescente.

D: Culorile animalelelor şi ale fiinţelor?

J: Da. Văd o strălucire care înconjoară animalele. Am pus aici şi fluturi, libelule, păsări. E uimitor! Am creat o replică a Pământului cu mintea noastră, dar este pe navă.

D: Făceați astfel de lucruri şi în locul de unde veniţi?

J: Noi am călătorit în multe locuri şi am adus aici cu mintea noastră de grup, lucrurile care ne-au plăcut, ca să le împărtăşim cu ceilalţi. Ca să ne distrăm. Am adus cu noi diferite lucruri şi amintirile locurilor unde am călătorit.

D: Acestea sunt de natură fizică solidă?

Nu mi-a răspuns. Era captivat de ceea ce vedea şi admira.

J: În regulă. Văd şi nişte piramide. (A început să-şi mişte mâinile prin aer, ritmic şi graţios)

D: Ce faci?

A urmat o pauză lungă, în timp ce continua să facă mişcări cu mâinile, prin aer.

J: Creez lucruri.

Acest lucru îi făcea plăcere, avea o expresie de încântare pe faţă. A urmat o altă pauză lungă, în timp ce se bucura de ceea ce face.

D: Ce creaţi?

J: Creăm lumi, planete, dimensiuni, sisteme stelare (râde). Mergem afară şi creăm. (Avea o expresie a feței de încântare absolută).

D: Dar cum e pe planeta ta de baştină?

Nu avea chef să vorbească. Se distra. În cele din urmă a răspuns: „Facem diverse lucruri acolo cu mintea de grup, nu individual. Se face cu mintea de grup.”

D: Acţionaţi cu toţii împreună?

J: Da. Suntem ca o familie de suflete, care creăm împreună. Ne folosim mintea, e ca un joc prin care creăm acest universuri frumoase, cu stele. Facem asta împreună. (Începu să-şi mişte din nou mâinile, graţios).

D: Planeta ta de baştină este o lume fizică, o lume solidă? Am destulă experienţă în discuţiile cu fiinţe de energie, ca să ştiu că nu toate lumile sunt de natură solidă, ca a noastră. Există multe posibilităţi care sfidează imaginaţia.

J: Nu, nu este solidă. Este într-o altă dimensiune, nu în dimensiunea voastră. Are diferite forme şi culori, nu este solidă şi se schimbă constant. Are diferite figuri, simboluri, forme şi culori.

D: Acolo unde trăiţi, fie că vă aflaţi pe navă sau pe planeta de baştină, consumaţi hrană ca să rămâneţi în viaţă? (Nu, nu) Cu ce vă hrăniţi?

J: Doar cu energie. Puteam crea şi putem să avem şi un trup, dacă alegem asta. Călătorim cu gândul, ca să explorăm şi să creăm. Mergem cu mintea în diferite locuri şi este un joc. Suntem ca nişte copii care se joacă.

D: Dar ce creați? Ceea ce creaţi rămâne şi după ce plecaţi de acolo?

J: În unele dimensiuni creaţia noastră se dizolvă, în alte dimensiuni se manifestă în planul fizic. Suntem capabili să creăm lucruri fizice, în dimensiunile inferioare. În alte dimensiuni sunt doar simboluri, dar energiile brute iau diverse

forme.

D: Nu rămân solide?

J: Nu. Dar le putem face şi solide.

D: Mă gândeam că totul e ca o hologramă care se dizolvă şi păleşte, când nu vă mai jucaţi cu ea.

J: Putem merge pe planetele pe care le-am format deja. Putem să coborâm, putem să ne unim cu ce vrem, cu arborii sau animalele, le putem exprimenta cu mintea. Putem să ne introducem energiile în aceste creaturi, în aceste forme solide. E ca un joc, iar noi suntem ca nişte copii.

D: Dar nu rămâneţi acolo. Doar experimentaţi lucruri?

J: Da. Doar experimentăm, apoi călătorim mai departe ca grup.

D: Vi se permite să intraţi în diverse obiecte şi lucruri (da). Mă gândesc că animalele şi oamenii au suflet.

J: Noi avem suflet. Da, noi avem suflet.

D: Dar vi se permite să intraţi într-un corp unde există deja un alt suflet?

J: Da, intrăm cu permisiunea sa.

D: Pentru că ştie că nu veţi rămâne acolo şi nu îl veţi invada. Asta vrei să spui?

J: Corect, este doar o experienţă. Facem asta doar pentru a experimenta. Noi nu invadăm. Noi onorăm sufletul existent acolo şi trebuie să avem permisiunea sa, pentru a intra.

D: Doar experimentați și apoi plecaţi.

J: Da, este ceva interdimensional. Putem merge în toate dimensiunile.

D: Asta înseamnă că sunteţi foarte avansaţi?

J: Nu există un cuvânt sau un concept pentru asta. Pur şi simplu ştim lucruri.

D: Aţi experimentat vieţi în dimensiunile de jos, apoi aţi evoluat până în această stare? (Pauză lungă) Aţi avut încarnări în trup fizic?

J: Putem avea. Da. Dacă alegem asta, putem avea.

D: Încerc să înţeleg cum faceţi asta. Aţi evoluat până în această stare după ce aţi trăit diverse vieţi şi v-aţi rezolvat karma, sau cum merg lucrurile?

J: Aceasta este o planetă specială.

D: Planeta de pe care proveniţi voi?

J: Planeta pe care ne aflăm acum. (Chicoteşte) Pământul. Este o planetă specială, un loc de intâlnire pentru suflete din alte zone, din alte dimensiuni. E ca un loc de vacanţă în care venim ca să ne întâlnim şi să ne unim cu alte grupuri de suflete din alte zone şi dimensiuni.

D: E diferit faţă de alte locuri unde aţi mai fost?

J: Da. Este un loc special, un loc de întâlnire al sufletelor. Este cel mai bun loc pentru a experimenta. Toată lumea a auzit de acest loc.

D: Ce anume este diferit pe Pământ faţă de alte locuri?

J: Energia iubirii.

D: Iubirea nu se găseşte şi în alte locuri?

J: Nu ca aici. Aici este portalul către Creator, conexiunea. El experimentează totul.

D: Aşa ceva nu este posibil în alte locuri?

J: Este posibil, dar nu ca aici. E ca un fel de Shangri La de pe Pământ (râde). Așa este Pământul.

D: Mă gândeam că poate trebuie să veţi o anumită permisiune, ca să creaţi.

J: Avem permisiunea. Sursa, Marele Creator... experienţele… El experimentează prin noi.

D: Aţi putea fi numiţi cocreatori?

J: Da, bineînţeles.

D: Vi se permite să creaţi, dar aţi spus că o parte din ceea ce creaţi se dizolvă.

J: E că atunci când ai pictat ceva, apoi pictezi altceva deasupra. Ștergi pictura mai veche sau pictezi deasupra ei, o reformatezi, o recreezi.

D: Deci este o transformare constantă. Asta vrei să spui?

J: Am putea spune că da.

D: Iar pe Pământ dacă creezi ceva, rămâne?

J: Pe Pământ rămâne, dar se transformă şi acolo. Pământul este o conştiinţă de grup. (Face din nou mişcări graţioase cu mâinile)

D: Când faci aceste mişcări cu mâinile creezi ceva, în timp ce îmi vorbeşti?

J: Încerc să îmi amintesc.

D: Cum să o faci?

J: Încerc să îmi amintesc ce înseamnă.

D: (Priveam cum face mişcări graţioase cu mâinile) Mişcările cu mâinile sunt necesare ca să creezi lucruri?

J: Totul se transmite prin corp şi trezeşte corpul, trezeşte amintirea. Dar nu cred că trebuia să-mi amintesc asta. Uşa era închisă.

Se referea la uşa de energie de la începutul sesiunii, pe care n-a putut să o dizolve. El a crezut atunci că informaţiile erau blocate şi că nu i se permitea să intre, dar se pare că subconştientul a găsit o altă cale de a-i transmite această cunoaştere.

D: Înseamnă că a venit timpul pentru asta, altfel nu ţi s-ar fi permis să îţi aminteşti. (Da) Înseamnă că este ceva important. Dar dacă îţi aminteşti cum se face asta ai nevoie de grup, nu-i aşa?

J: Da, grupul este important.

D: Nu poţi să o faci singur?

J: Nici n-aş vrea să o fac singur, pentru că o parte din experienţă constă din a crea împreună cu ceilalalţi. Ne bucurăm când suntem împreună. Dacă eşti doar tu, te simţi singur. Noi am sosit aici aici ca grup şi ne bucurăm de compania celarlalţi. (Chicoteşte) Ne distrăm între noi. Asta face parte din conştiinţa de grup, să ne distrăm şi să ne susţinem unul pe altul. Nu există plictiseală. Există o transformare continuă şi un process de creaţie neîntrerupt. Admirăm munca

celarlalţi, a altor suflete, a altor creatori. Mergem în locuri care au fost create ca un tablou de care te bucuri. Ne bucurăm să vedem ce au creat alţi oameni, alte suflete.

D: Astfel nu vă mai prindeţi în planul fizic şi în karma, nu-i aşa?

J: Poţi să te prinzi acolo dacă vrei. Face parte din joc, face parte din distracţie. Poţi experimenta cât mai multe lucruri diferite. Este posibil.

D: Dar acolo unde te afli acum, nu eşti prins în karma, nu-i aşa?

J: Pe nava spaţială nu sunt, dar aş putea fi. Există mai multe moduri de a experimenta diverse lucruri. Poţi să iei diferite forme şi să le experimentezi.

D: Karma se creează atunci când interacţionezi cu alţi oameni? (Da) Încerc să înţeleg cum funcţionează.

J: Au mai venit şi alte grupuri în această zonă şi au interacţionat. Au ales să îşi creeze o formă şi să participe la joc. Jocul este o iluzie dar este important să-l joci, pentru că astfel putem experimenta iubirea şi emoţiile. Experimentăm vizual prin gust şi prin toate senzaţiile care nu se găsesc în alte locuri. Este ceva unic.

D: Vrei să spui că în alte locuri şi în special pe planeta ta de baştină, nu există emoţii?

J: Unii le experimentează, da. O parte din noi le experimentează, alţii nu. Unii din noi sunt doar energie, forme şi simboluri. Pământul este unic pentru că aici există o mare varietate şi este un loc de întâlnire a sufletelor care nu provin dintr-un singur grup. Aici au fost multe grupuri care au creat, și asta face ca Pământul să fie unic. El este suma contribuţiilor multor grupuri. (Chicoteşte). E ca o pictură de grup.

D: Fiecare grup a contribuit cu ceva (da, da), dar ca să vii aici a trebuit să călătoreşti cu o navă spaţială, să fii inclus în ea, ca să te afli în ea.

J: Da, pentru a păstra grupul la un loc.

D: Nu aţi putea pur şi simplu să călătoriţi ca o energie?

J: Da. Putem să ne separăm de grup dacă alegem asta şi putem călători singuri, apoi ne putem reconecta cu grupul, pentru că ţinem întotdeauna legătura cu el. Putem călători ca mingi de lumină și să mergem așa în diverse locuri, uneori singuri, alteori cu suflete apropiate nouă.

D: Dar dacă nu te afli într-o navă care să te protejeze şi să te înconjoare, poţi păstra grupul la un loc?

J: Da. Acesta este conceptul nostru de grup.

D: Dar energia nu se dizolvă, dacă nu este conţinută într-o navă?

J: Da, s-ar dizolva. Am ales să venim împreună ca grup şi să călătorim împreună.

Când am vorbit cu alte fiinţe din energie, mi s-a spus acelaşi lucru. Eu credeam că dacă aceste ființe sunt formate din energie pură pot călători oriunde şi m-am întrebat de ce mai au nevoie de o navă? Mi-au răspuns că nava le conţine energia şi o ţine la un loc, altfel energia lor s-ar dispersa şi s-ar amesteca cu energia altor fiinţe din jur. Mi-au mai spus că Pământul este considerat un loc de vacanţă unde vin diferite entităţi pentru a experimenta diverse emoţii, pentru a avea diferite experienţe. Multe fiinţe vin aici pentru a avea această aventură, apoi se întorc acasă. Dar trebuie să aibă grijă să nu se prindă în karma, pentru că altfel ar rămâne aici. Observatorii trebuie să rămână obiectivi şi să nu se implice emoţional, ceea ce este dificil.

D: Va distrați cum vreți, atunci când călătoriţi cu nava?

J: Da. E ca şi cum te-ai uita la un televizor uriaş dintr-un centru de distracţii, doar că noi am creat totul. Acesta este jocul, să creezi diverse lucruri. Uneori le creezi chiar tu, alteori te bucuri de creaţia celorlalţi. Dar Pământul este foarte special, are o conectare puternică la Sursă.

D: De ce crezi că are această conectare puternică?

J: Într-un fel e ca inima lui Dumnezeu. Aşa aş putea explica cel mai bine. Mă refer la ceea ce noi umanoizii considerăm a fi Dumnezeu sau Creatorul, în planul fizic. Cred că în mintea noastră asta am creat, legătură cu Sursa.

D: Cum percepeţi voi Sursa?

J: Noi suntem Sursa, suntem o parte din Sursă. Ea este energie, este gând. Ea poate lua orice formă şi se poate conecta la noi.

D: Şi puteţi percepe asta mai bine, pentru că nu aveţi un corp fizic?

J: Da. Noi suntem conştienţi. Noi ştim. Simţim prezenţa Sursei şi ne putem acorda la ea.

D: Pământul se află mai aproape de Sursă, din cauza varietăţii sale?

J: Din cauză că este un loc de întâlnire al sufletelor. Sursa este punctul de conectare. E ca şi cum o întreagă familie galactică s-ar aduna aici la un loc. (A continuat să facă mişcări graţioase cu mâinile, pe parcursul sesiunii)

D: (Chicoteşte) Se pare că îţi face mare plăcere să creezi, nu-i aşa?

J: Da.

D: Călătoreşti mult departe de planeta ta?

J: Nu simt că aş avea o planetă de baştină. Doar că am fost în multe locuri.

D: Nu ai un loc în care ai vrea să revii? Îţi place să călătoreşti din loc în loc.

J: Da, dar nu simt că aş avea un loc de unde am pornit. (Pauză) Încerc să văd dacă există un astfel de loc.

D: Din care te tragi?

J: Da. S-a creat forma. Dar la început nu exista formă. Exista doar energie.

Aşa sunt descrise lucrurile şi în Biblie: La început Dumnezeu a creat Cerul şi Pământul, iar Pământul era fără formă şi era gol. Întunericul domnea peste adâncuri, iar Dumnezeu a spus: „Să fie lumină”. Şi s-a făcut lumină. (Geneza 1:1-3)

D: Dar ai spus că ai un suflet individual?

J: Da. Este o cunoaştere. Este o conectare. Este şi o separare, dar faci parte din el. Este un punct de conectare. Este o separare, dar este conştiinţă. Este conectare la Sursă, dar e şi separare de ea.

D: Este ceva care vrea să experimenteze.

J: Da, da. Nu pot să o văd, dar este peste tot. Face parte din noi.

Încă mai făcea mişcări cu mâinile. Presupun că am fi putut să mai stăm să explorăm această scenă, dar nu mai aveam întrebări pe care să le pun unei fiinţe din energie ocupată cu procesul de creaţie, aşa încât am hotărât să fac ceea ce fac de obicei. L-am dus mai departe în acea viaţă până într-o zi importantă, când se întâmplă ceva. Nu aveam nici o idee ce ar putea constitui o zi importantă pentru o fiinţă din energie, care nu este fizică.

D: Ce vezi? Ce se întâmplă?

J: Se naşte Isus.

D: O, spune-mi despre asta. Eşti de faţă la naşterea sa?

J: Privesc totul de deasupra.

D: Ce vezi?

J: (Pauză) Este un sentiment. Văd, dar mai mult simt. E o simţire minunată. Nu ştiu de ce, dar este un eveniment foarte special şi privesc totul de deasupra.

D: Mai sunt şi alţii cu tine?

J: Da, grupul este aici. E un moment minunat. Suntem aici pentru a observa. Încerc să înţeleg. Nu ştiu de ce ce este atât de important sau special. În regulă. Este energia iubirii, care se creează într-un mod special şi o poţi experimenta. Este foarte specială. Este interdimensională şi este nevoie de ea în multe dimensiuni. Suntem cu toţii aici, ne-am adunat ca să o putem experimenta prin sufletele fiinţelor de pe planetă, sau o putem observa de deasupra. Este foarte specială.

D: Spuneai că e iubirea care se manifestă?

J: Da, în modul dual de pe Pământ, în care există bărbat şi femeie, separaţi. Dumnezeu coboară în bărbat/femeie, coboară de la Sursă. E ceva foarte special văzut din această perspectivă de deasupra şi este foarte important.

D: De ce este foarte important?

J: Nu ştiu. Pentru planetă cred, nu pentru noi. Suntem separaţi şi noi, dar este pentru planetă. Ce este special este această iubire. Isus aduce iubirea pe planetă într-un mod în care nu a mai fost experimentată în formă umană. Transcede multe dimensiuni şi afectează multe dimensiuni de pe planetă. Este ca un portal.

D: Un portal? Ce vrei să spui?

J: Încerc să înţeleg. Nu ştiu de ce, dar este un punct de conectare pentru suflete, pentru fiinţe, pentru îngeri. Atrage acolo toate fiinţele, toată creaţia. Este un loc în care să experimentezi iubirea, creată într-un mod special.

D: De asta atrage fiinţele ca să privească. Ele vor să experimenteze acest sentiment, această trăire?

J: Da. Fiinţele angelice, extratereştrii şi diferite rase, cu toţii experimentează. Este… (Copleşit de emoţie) Nu există un cuvânt ca să descrii asta. Este ceva special.

D: Şi cu toţii vor să fie acolo, ca să experimenteze această trăire şi aceste emoţii?

J: Da. Emoţiile.

D: Este ceva special şi diferit. Îţi voi spune acum să pleci din această zi deosebită, deşi este foarte importantă, deşi este un eveniment deosebit. Vreau să

mergi... nu ştiu cât de departe va fi, dar vreau să mergi până într-un punct în care ai încetat a fi o fiinţă din energie.

În mod normal îmi duc clientul în ultima zi din viaţă când moare, dar nu am crezut că acest lucru va fi posibil acum şi mă gândeam cum să exprim asta în cuvinte, fiindcă o fiinţă din energie nu încetează să existe, aşa cum se întâmplă cu un corp fizic.

D: Ai ajuns în punctul în care simţi nevoia de a înceta să fii o fiinţă din energie şi devii o altfel de fiinţă (Era o exprimare complicată, care putea crea probleme)

J: Eu am trăit multe vieţi.

D: Mă gândeam că o fiinţă din energie nu moare, doar evoluează. Această exprimare este corectă?

J: Este mai mult o experimentare a diferite concepte.

D: Să mergem atunci în punctul în care tu ca fiinţă din energie, te-ai hotărât să intri în domeniul fizic şi să rămâi acolo. Putem merge într-un astfel de punct, să vedem cum s-a întâmplat? Cum este? Ce se întâmplă atunci?

J: Aleg o fiinţă.

D: Şi te hotărăşti că vrei să intri în planul fizic, în loc să rămâi o formă de energie. (Da) S-a întâmplat ceva care te-a făcut să renunţi la forma de energie?

J: Doream să am o experienţă nouă, ceva ce am ales să experimentez. Altcineva a creat aceste forme şi putem alege să le experimentăm. Nu le-am creat noi, dar ni se păreau interesante.

D: V-aţi gândit că ar fi interesant să deveniţi fiinţe fizice?

J: Puteam face asta dacă doream, da. Dar mai existau şi alţii care supraveghează sufletele, care ne-au acordat această permisiune.

Asta vroiam să aflu. În anii mei de lucru în care am investigat reîncarnarea lucrând cu mii de oameni, am descoperit că există anumite reguli în vigoare. Există un consiliu de bătrâni, maeştri şi ghizi în lumea spiritului, care supraveghează şi controlează încarnarea în trup uman. Nimic nu este lăsat la întâmplare. Mă bucur că cineva supraveghează ceea ce se întâmplă. Trebuie să fie o sarcină uriaşă.

D: Deci n-aţi făcut asta la întâmplare. Aveţi o permisiune pentru această încarnare, pentru această transformare.

J: Da, da. Ca să putem să ieşim, dacă vrem. (Râde) Este posibil să vrei să rămâi acolo, dar există şi un mod de a elibera sufletul, un mod prin care sufletul poate

ieşi din joc, ca să nu rămână prins acolo prea mult timp. Există un anumit proces de intrare şi ieşire.

D: Crezi că e uşor să te laşi prins?

J: Ar putea fi. Trebuie să putem ieşi din nou afară din joc, pentru că sunt multe lucruri de experimentat. Mai avem şi alte lucruri de făcut şi de experimentat, alte lucruri de creat. Nu vrem să rămânem prinşi la nivel fizic.

D: Dar au existat acele fiinţe care v-au acordat permisiunea?

J: Da. Există anumite fiinţe care răspund de acest process şi îl supraveghează. Da, există supraveghetori.

D: Există fiinţe care controlează totul, ca să spunem aşa.

J: Da, da. Încerc să văd cum arată. Au propria lor navă. Sunt interconectaţi. Totul face parte din Sursă. Ei au grijă de această planetă.

D: Şi trebuie să cadă de acord când vin anumite energii şi anumite suflete.

J: Da, altfel s-ar crea haos. Totul se petrece în ordine şi este controlat. Are un scop, trebuie să existe un scop.

D: Cum este când intri în corp fizic pentru prima dată?

J: Sunt toate aceste sentimente noi, aceste emoţii noi. Văd multe forme diferite, multe corpuri diferite.

D: De bebeluşi sau cum? Forme noi, corpuri noi?

J: La început am experimentat intrând în diferite plante şi animale.

Aceste informaţii corespund celor pe care le-am prezentat în cartea mea Între viaţă şi moarte, când un suflet experimentează pentru prima dată viaţa de pe Pământ. De obicei nu intră imediat într-un corp uman (deşi presupun că s-ar putea întâmpla şi asta). De obicei se începe la nivel de bază, ca să înţeleagă cum este să fii totul. Odată ce ai experimentat starea de gaz, de piatră şi animal, înţelegi interconectarea întregii vieţi, înţelegi că totul este viu, că totul este una. Apoi când sufletul este gata să experimenteze un trup uman, această înţelegere este transportată la nivel de suflet. Este necesar să readucem aceste amintiri la nivel conştient în lumea noastră de azi şi să începem să onorăm Pământul ca fiinţă vie.

J: Asta face parte din procesul naşterii, al intrării într-o formă. Se alege o formă care este creată.

D: Iar supraveghetorii decid în care formă puteţi intra?

J: Da, hotărâm asta împreună. Se decide înainte ce anume doreşti să experimentezi, ce fel de formă de viaţă. Problema este că rămâi prins într-o singură formă şi este foarte dificil pentru un suflet să fie prins într-o singură formă. Asta te restricţionează. Unii aleg să nu facă asta, fiindcă nu vor să renunţe la libertate. Acest lucru poate fi înspăimântător. Este ceva necunoscut şi are o vibraţie joasă. E vorba de lucruri pe care nu le-am mai experimentat, de energii întunecate, pentru că există şi o parte întunecată a lucrurilor, care ne permite să experimentăm ceva nou şi diferit, ceva unic, care ne permite să intrăm în contact cu energiile întunecate şi cu vibraţiile joase. Şi poate fi riscant pentru unii din noi, să experimentăm aşa ceva.

D: Ai intrat în forma unui bebeluş, a unei fiinţe noi care abia se dezvoltă?

J: Nu pot să văd cum arată forma repectivă.

Părea a se simţi incomod ca şi cum experimenta ceva nefamiliar, care îl deruta şi îl deprima. A trebuit să-i amintesc că s-a oferit voluntar ca să trăiască această experienţă. Supraveghetorii nu ar fi permis să se întâmple aşa ceva, dacă el nu ar fi urmat procedura corectă.

J: Era ceva ce aşteptam cu nerăbdare.

D: Şi este aşa cum te aşteptai să fie?

J: Da, încă mai avem un anumit grad de control. În această formă mai avem voinţa personală, deci nu e chiar aşa de rău. E şi oarecum distractiv. E ceva ce aşteptam cu nerăbdare, o provocare, un alt tip de creaţie cu care nu eram familiarizaţi.

D: Aveţi control, odată ce vă aflaţi în trup?

J: Încă mai avem abilităţi telepatice. Ne mai putem conecta cu lumea cealaltă, mai suntem conştienţi, dar am venit aici ca să experimentăm împreună cu alţii, care au venit în acelaşi timp cu noi.

D: Puteţi influenţa conştiinţa planului fizic în care vă aflaţi acum?

J: Da. Dar nu avem o conştiinţă mare şi nici nu avem abilitatea de a crea. Există anumite legi în acţiune, pe care trebuie să le urmăm.

D: Anumite reguli?

J: Da, în procesul de naştere şi de creştere. Trebuie să acceptăm aceste regulamente de intrare în trup, să respectăm acest proces. Energia de grup este cea care ţine forma la un loc. Nu este o experienţă a sufletului, ci este o experienţă de grup.

Aceste informaţii se potrivesc cu conceptul de „suflet de grup”, mai degrabă decât cu sufletul ca o entitate singulară. Se potrivesc şi cu ideea experimentării mai multor lucruri sau a mai multor vieţi deodată (vedeţi capitolele următoare).

D: Cu ce reguli trebuie să fii de acord atunci când intri în trup fizic?

J: Trebuie să te sincronizezi cu dezvoltarea speciei respective, să iei o formă de animal, dar animalele nu au această conştiinţă. O mare parte din conştiinţa noastră s-a blocat. Eram mai conştienţi unul de altul.

D: La alt nivel?

J: Da. Eram mai conştienţi de alţi oameni şi de sufletele lor, înainte ca ei să coboare în planul fizic. Acum este mai greu să comunicăm cu ei. Este ciudat. Când te afli în formă fizică, este atât de restrictiv. E ca şi cum ai juca un joc nou. E vorba şi de manipularea corpului, a formei.

D: Veţi reuşi să ieşiţi la fel de uşor şi să reveniţi mai târziu? (Da) Există reguli în această privinţă?

J: Da, există o anumită cale temporală permanentă. La început nu aveam idee ce vom face, dar vom experimenta acest lucru acum, fără lecţii.

D: Fără karma, fără lecţii? O luaţi de la zero?

J: Exact. Parcă am fi tabula rasa şi ne-am scrie propriul plan a ceea ce dorim să experimentăm.

D: Dar în final acumulaţi karma? Este unul din lucrurile care se întâmplă când intraţi în corp fizic?

J: Am încercat să înţeleg, dar nu înţeleg. Încerc să înţeleg ce anume este karma sau ce... Dar nu înţeleg, nu simt asta.

D: Probabil că asta se va întâmpla în decursul timpului.

J: Nu pot să înţeleg.

D: Oricum ai fost de acord să te afli aici în formă fizică o anumită perioadă de timp (Da) şi să urmezi anumite reguli. Este o experienţă diferită, nu-i aşa?

J: Da. E foarte restrictivă. Are de a face cu toate emoţiile, cu sentimentele, dar există şi iubire, ea se afla acolo. Energia iubirii te reconfortează şi te conectează la Sursă.

Credeam că am descoperit tot ce se putea din perspectiva limitată a energiei unui spirit care cocreează, care a coborât în corp fizic uman pentru a experimenta acolo viaţa, pentru prima dată. Cea mai mare problemă părea a fi să nu îţi faci karma care să-ţi lege spiritul pe Pământ şi să-l împiedice să revină la starea de a fi nelimitată şi creatoare. Poate că asta este cea mai mare problemă pentru noi toţi. Am venit aici să experimentăm ceva care credeam noi că va fi nou şi antrenant, apoi viaţa ne-a luat pe sus şi ne-am prins în trup prin legea Karmei, apoi a trebuit să revenim, pentru a repara lucrurile. Primii paşi de eliberare a sufletului ca să revenim la Sursă, este să înţelegi de ce a venit sufletul aici în primul rând şi să tai legăturile. Acest lucru poate fi făcut prin repararea karmei vechi şi prin a încerca să nu creezi karma nouă. O dată cu înţelegerea, vine şi eliberarea.

I-am cerut energiei celuilalt spirit să plece de unde venea şi am cerut conştiinţei lui Jerry să o înlocuiască. Apoi am cerut să vorbesc cu mintea subconştientă a lui Jerry, fiindcă ştiu că acolo se află toate răspunsurile şi de acolo pot face terapie şi pot găsi soluţii la problemele fiecărui om. O dată obţinut accesul la subconştient, l-am întrebat de ce i-a arătat lui Jerry această viaţă ciudată, când existau atâtea vieţi care ar fi putut fi alese.

J: Ca să înţeleagă totul, să vadă imaginea completă.

D: Este un concept diferit pe care să-l exploreze, nu-i aşa?

J: D. Există ceva în interiorul său, ceva ce înţelegea la alt nivel. Nu înţelegea aceste lucruri la nivel conştient, dar acum ştie.

D: La început a crezut că nu i se vor arăta aceste lucruri. Simţea că informaţiile

sunt blocate.

J: Da. Putea să vadă doar o parte din tablou, apoi s-a hotărât să fie eliberate toate informaţiile.

D: Ce legătură au aceste lucruri cu viaţa sa prezentă?

J: E vorba de înţelegere şi de a regăsi încrederea, scopul, conectarea, de a înţelege această planetă şi de ce este ea atât de specială, de a înţelege cum poate fi manipulată, de a înţelege mintea de grup. Are de a face cu mintea de grup. Jerry manipulează energia fără să înţeleagă de ce face asta şi la ce poate fi folosit acest dar.

D: Încercaţi să-i explicaţi cum să facă asta şi de unde vine acest lucru?

J: Da. Se face cu inima. Inima este importantă.

D: Ce a încercat subconştientul să-i arate?

J: Totul este energie care ia diferite forme în scopuri diferite, pentru a experimenta diferite lucruri. Nu există bine sau rău, există doar experienţe, doar creaţie fără judecată, doar să te bucuri de ceea ce creezi. Este vorba de bucuria creaţiei, de manipularea energiilor în grup şi în colaborare cu întregul. Întregul este creaţie.

D: Subconştientul i-a arătat acest lucru lui Jerry, ca să îl poată folosi în viaţa sa de acum?

J: Da. El este conştient.

D: El dorea să afle ce trebuie să facă în viaţa sa de acum. Puteţi să-i spuneţi?

Aceasta este întrebarea cea mai des întâlnită, pe care o pun oamenii când au o sesiune cu mine – care este scopul lor în viaţă, de ce se află aici, ce trebuie să facă ei.

J: (Chicoteşte) I s-a dat o foaie albă, o pensulă şi o paletă. Are toate culorile la îndemână. (Râde)

D: Vrei să spui că totul porneşte de aici? (Chicoteşte)

J: Îl aşteaptă o aventură.

D: Are toate culorile la îndemână.

J: A fost important ca el să afle astăzi toate aceste lucruri.

D: Vieţile trecute nu erau atât de importante comparativ cu a învăţa prin această conectare energetică.

J: Da. Interesant este că e vorba de un tablou creat de grup şi mai există şi alţii care au pensulă. (Râde)

D: O, pe Jerry îl aşteaptă aventuri ciudate, când va explora aceste lucruri. A fost foarte important ca el să afle aceste informaţii, pe care va încerca să le înţeleagă.

Apoi l-am readus pe Jerry la conştiinţa diurnă. Când s-a trezit, am discutat această sesiune neobişnuită şi el a fost de acord că are multe lucruri de înţeles. Va fi interesant să vadă cum poate aplica acest concept al manipulării energiei, în afacerile sale. Se pare că totul este posibil, odată ce a înţeles cum să folosească energia.

Multe din sesiunile mele se centrează pe oameni care doresc să afle despre conectarea reală a sufletului lor, în loc să exploreze vieţi trecute. Înţelegerea vieţilor trecute este importantă pentru rezolvarea problemelor din viaţa prezentă, dar se pare că subconştientul împreună cu ghizii şi maeştrii din lumea spiritului, au hotărât că a venit vremea să aflăm mai multe lucruri despre originea noastră. În mod cert, originea noastră nu este doar pe Pământ ci provine dintr-o locaţie mai vastă în care eram una cu Sursa, pe care o ajutăm să creeze. Într-o sesiune descrisă într-una din cărţile mele, mi s-a spus că cea mai importantă lecţie pe care trebuie să o învăţăm când trăim în trup fizic, este cum să manipulăm energia. Odată ce am înţeles acest lucru, putem crea ce dorim în viaţa noastră. Presupun că un mod de a accesa această abilitate este să ne amintim perioada din existenţa noastră de dinainte de a veni pe Pământ, când aveam această abilitate

de a manipula energia şi de a crea.

***

Sufletul se fragmentează, ca să experimenteze viaţa în trup fizic. Când devine conştient de totalitatea sa, se concentrează ca o fiinţă de energie, capabilă de a crea orice doreşte. Când evoluează dincolo de acest punct, poate fi în multe locuri în acelaşi timp. Deşi fiecare din noi are această abilitate, nu putem fi conştienţi de asta cât ne aflăm în planul fizic, din cauza limitărilor acestui plan. Dar în starea de a fi avansată, suntem conştienţi de tot ce e.

În munca mea am văzut că sufletele au uneori nevoie să se fragmenteze şi să părăsească starea de a fi dorită, pentru a se focusa pe o singură experienţă. E ca un ciclu constant al căutării a mai multă cunoaştere. Aşa cum am văzut, dacă sufletul are numai o amintire parţială a Sinelui mai mare, acest lucru duce la frustrare, singurătate şi la sentimentul de separare. Subconştientul înţelege de ce se întâmplă acest lucru dar mintea conştientă nu înţelege, pentru că trebuie să-şi menţină concentrarea asupra vieţii pe care o trăieşte. Ar fi prea derutant pentru mintea noastră, dacă lucrurile ar sta altfel.

Capitolul 26

O fiinţă creator se întoarce acasă

Această sesiune am făcut-o în luna octombrie 2002 la Minneapolis, unde ţineam o serie de lecturi publice şi ateliere. George era un om de afaceri de succes, care a venit în locuinţa privată unde stăteam. În mod surprinzător, sesiunea făcută cu el a scos la iveală un alt aspect al unei fiinţe creator, la fel ca la Jerry.

Când a coborât de pe nor, a văzut doar nisip. Ştia că pe partea cealaltă a dealului erau oameni care-l aşteptau, pentru că trebuia să le aducă nişte răspunsuri. El era un fel de sfătuitor. Se simţea nesigur pe el, ca şi cum nu ştia dacă are răspunsurile potrivite. S-a descris ca fiind un bărbat cu păr negru şi piele de culoarea bronzului, îmbrăcat într-un material subţire, care părea a fi de in. Era împodobit cu mult aur: un medalion cu cruce Ankh, o brăţară şi un inel uriaş, în mod cert semne de putere. Când am încercat să-i pun întrebări a devenit foarte suspicios şi nu a vrut să îmi răspundă. În mod normal eu reuşesc să câştig repede încrederea unei entităţi, dar el era foarte agitat şi prudent. Tot spunea că toată lumea vrea ceva de la el, aşa încât de ce aş fi eu o excepţie.

Mi-a spus că trăia în vremuri grele. Era supărat pentru că sora lui fusese luată de lângă el şi îi ducea dorul foarte mult. Mi-a spus că se simţea pierdut şi singur, pentru că ea fusese mereu cu el şi acum nu mai era. Nu ştia de ce fuseseră separaţi şi unde au dus-o. Toate aceste lucruri m-au derutat şi am încercat să mă lămuresc. L-am întrebat cine i-a separat. El a spus că oamenii din altă lume făcuseră asta, nu oamenii din cealaltă parte a dealului; aceia erau doar oameni obişnuiţi, pe când aceştia veneau din altă parte. Nu ştia de ce s-a întâmplat asta şi

unde a fost dusă sora sa.

G: Când ne vom reuni, va fi minunat. Când eram împreună, aveam o putere enormă şi mari abilităţi. Am creat un Shangri La frumos, într-un mediu înconjurător magnific. Când eram împreună trăiam într-o lume perfectă, dar ei ne-au separat. Au luat-o de lângă mine şi lumea nu a mai fost perfectă. Viața a devenit grea și a dispărut iertarea. Ea şi cu mine eram capabili să ancorăm o energie magnifică. Eram capabili să aducem toată frumuseţea şi liniştea, împreună. Noi eram una, dar ei şi-au dat seama de asta şi ne-au separat. Totul va fi diferit de acum înainte, au dreptate.

D: De ce au vrut ei că lucrurile să fie diferite?

G: Ca să experimenteze.

D: Cum au luat-o?

G: Pur şi simplu au ridicat-o, ca şi cum zeii ar fi ridicat-o. Au luat-o de lângă mine.

D: Vrei să spui că într-un minut era acolo şi în minutul următor nu mai era?

G: Da. Noi am trăit în mai multe locuri, în multe lumi diferite. Oriunde mergeam împreună, era perfect.

D: De ce călătoreaţi din loc în loc?

G: Ca să ajutăm. Ca să aducem... cuvântul este „Nirvana”. Ca să aducem Nirvana. Noi făceam asta, apoi mergeam mai departe.

D: Ce se întâmpla după ce plecaţi? Rămânea totul frumos în urmă?

G: Unele lucruri rămâneau, altele nu. Altele evoluau în direcţii diferite. Locul unde mă aflu acum este important.

D: De ce este important?

G: (Respiră adânc) Binele, răul, întunericul, lumina. Nu e învăţat cu toate astea.

D: Există varietăți diferite? Polarităţi opuse, vrei să spui? (Da)? Celelalalte locuri în care ai adus lucruri frumoase, nu aveau această varietate?

G: Așa este. (E gata să plângă, copleșit de emoții)

D: Ştiu că simţi aceste emoţii dar dacă tot vorbim despre asta, poate o putem găsi pe sora ta. Se pare că ea era ca o parte din tine, nu-i aşa?

G: Întotdeauna.

D: Cum aţi călătorit din lume în lume?

G: Doar mergeam. Călătoream cu un fel de barcă uriaşă, care ne putea transporta când vroiam noi.

D: Era un obiect fizic, vrei să spui?

G: Da, dacă doream să fie.

D: Spuneaţi cuiva unde mergeţi?

G: Îi spuneam tatălui nostru. Tatăl ne spunea unde să mergem.

D: Cum îl percepi pe tatăl tău?

G: Este înţelept. Este înţelepciune.

D: El este o persoană fizică? (Da) Cum comunică el cu tine?

G: A fost cu multă vreme în urmă. El ne dă lecţii.

Asta este tot ce am reuşit să aflu despre tată. Era foarte necăjit şi deprimat; obiectivul său principal era să îşi găsească sora. Plângea când a vorbit despre ea şi a spus: „Trebuie să îmi găsesc sora. Asta vreau să fac. Trebuie să o găsesc. Ea este o parte din mine”.

Toate astea nu păreau să ducă nicăieri şi eram din ce în ce mai derutată, aşa încât m-am hotărât să-l duc pe George înainte în timp, să văd dacă va reuşi să își găsească sora.

G: Ea este cu tatăl. Oamenii din cealaltă lume au dus-o înapoi. Cred că au vrut ca eu să mă dezvolt de unul singur.

D: Poate au dorit să nu mai depinzi de ea atât de mult.

G: Da. Dar nu mai am aceeaşi putere (copleşit de emoţii) ca atunci când eram împreună.

D: V-au separat ca să vadă dacă te descurci singur?

G: Probabil este așa (emoţii), dar cred că nu le plăcea nici puterea pe care o

aveam când eram împreună.

D: Făceaţi lucruri minunate, lucruri perfecte?

G: Da. Aşa făceam şi lor nu le-a plăcut. Era prea uşor, nu aveam suficiente greutăţi de învins. Lucrurile erau prea bune şi nu poţi avea lecţii fără încercări. (Emoţii) Noi deja ştiam totul, dar ei au vrut să fie mai greu. (Da, da)

Când am pus secţiunile selectate în capitole diferite, mi-am dat seama cât de mult semăna această sesiune cu cea a lui Jerry. Amândoi păreau a fi ființe creator. Jerry a spus că era mai distractiv să creezi cu cineva, de obicei cu un grup. Lui George îi plăcea să facă asta cu sora sa. Când au fost separaţi, creaţia nu a mai fost la fel de eficientă. Aşa cum a spus el, totul devenise prea uşor. Nu mai erau destule provocări. L-am dus înainte, la o zi importantă.

G: Hmm, îmbătrânesc. Se pare că sunt mai înţelept. Sunt multe tulburări în jur.

D: Ai rămas în locul acela frumos?

G: Am plecat de acolo. Aici sunt un învăţător. Am părul lung, port aceste robe stupide şi am barbă.

Se pare că atunci când l-am dus pe George înainte, a intrat în altă viaţă.

G: Nu pot să-mi facă rău. Aşa ceva nu se poate întâmpla.

D: Vrei să spui că eşti protejat? Nu ai mai creat locuri frumoase?

G: Mă aflu aici doar ca să împărtăşesc informaţii cu aceşti oameni. Asta a fost următoarea mea misiune.

D: Ai spus că erau tulburări în jur. Ce vroiai să spui?

G: Încă mai sunt tulburări. Oamenii încearcă să facă ordine. Eu mă aflu aici ca să le dau sfaturi, dacă vor. Sunt o persoană destul de ciudată.

D: De ce?

G: Pentru că ei ştiu că eu sunt aici şi că nu pot să-mi facă rău. Acest lucru este important. Ei sunt persoane din carne şi oase dar… Asta este interesant. (Are o revelaţie). Stau aşezat într-o oază, lângă un oraş. Văd apa, copaci verzi şi un deşert. Oamenii din oraş vin şi îmi vorbesc. Sunt singur. Absolut singur. Întotdeauna am fost aşa.

D: Cum adică ei erau din carne şi oase?Ai spus că asta era interesant.

G: Da. Erau oameni „din topor”, ca să zic aşa.

D: Vrei să spui că sunt diferiţi faţă de tine?

G: O, da! Sunt o rasă tânără.

D: Te afli pe aceeaşi planetă pe care ai fost înainte?

G: Este o planetă diferită. Este distractiv. Îmbătrânesc. Acum sunt foarte bătrân şi nu mi se poate face rău.

D: Dar dacă eşti o persoană fizică, atunci ar trebui să ţi se poată întâmpla diverse lucruri.

G: Mie nu mi se poata întâmpla nimic.

D: Mă gândesc la perioada când te apropii de sfârşitul vieţii.

G: Voi pleca când vreau. Când sunt gata.

D: Dar acum ai o altfel de misiune, decât atunci când erai cu sora ta.

G: Da. Atunci eram tânăr, atunci era distractiv. Era o joacă de copil. Mă jucam ca un copil. Era uşor.

D: Dar nu mai ai puterea pe care o aveaţi când voi doi eraţi împreună.

G: Asta e adevărat. Îmi pare rău că m-am separat de ea.

L-am dus pe George în ultima zi a acestei vieţi, ca să aflu ce i s-a întâmplat.

G: Stau pe un scaun şi privesc în jur. A venit timpul să plec. Mi-am terminat treaba aici. Am făcut ce am venit să fac, iar acum simt nevoia de a pleca. Stau aşezat în acest scaun şi aştept să plec. Am numărat totul, toate foile cu înscrisuri, toate tabletele. Sunt gata să plec.

D: Ce se întâmplă când pleci?

G: (Cu un ton pragmatic) Plec pur şi simplu.

D: Ce se întâmplă cu trupul?

G: Trupul rămâne. Îl las în urmă, mă lepăd de el.

D: Ce vezi când pleci?

G: Hmm, mă uit ca la o piesă de pe o scenă, parcă aş fi într-un studio de cinema sau aşa ceva. Văd toate lucrurile astea şi toate lucrurile de dincolo de scenă. Aşa e atunci când plec.

D: Vrei să spui că ceea ce laşi în urmă este ca o scenă pe care se joacă piese de teatru?

G: Da. Sunt deasupra. Mă uit în jos şi văd trupul ăsta care stă pe scaun, apoi mă întorc şi a dispărut.

D: Cum arată locul în care mergi?

G: E ca un vid. Plutesc prin vid. Sunt singur. Sunt eu, sunt iarăşi eu.

D: Ştii unde mergi?

G: Nu. Mă las purtat.

D: Mai e cineva cu tine, care te ajută să mergi acolo unde trebuie să mergi?

G: Nu. Eu ştiu unde să merg.

D: Atunci să mergem în punctul în care ai traversat întunericul şi ai ajuns la destinație. Cum arată locul în care ai ajuns?

G: Este imens. E uriaş, e pur şi simplu uriaş.

D: Ce vezi?

G: Totul. Nu se poate descrie. E uriaş, uriaş.

D: Este acolo ceva ce poţi recunoaşte?

G: Totul. Am mai fost acolo înainte. (Un geamăt de încântare). Diferite alegeri şi direcţii, diferite opţiuni. Prieteni vechi, suflete vechi (scoate sunete de încântare). Poţi să vezi sufletele vechi şi mlădiţe de suflete tinere. Aproape că poţi să-i miroşi pe cei tineri. Au un miros diferit. Ei miros… nu ca ceva proapat, miros cum e carnea proaspătă. Au un miros ciudat şi diferit. Sunt suflete tinere şi miros de parcă s-ar coace.

D: Vrei să spui că ei miros şi ceilalţi nu miros?

G: Probabil nu ştiu cum să facă mai bine. Ei sunt la început. Cu adevărat poţi să-ţi dai seama care este tânăr şi care este bătrân. Deşi cuvântul „bătrân” nu este potrivit. E vorba de cei care au mai multă experienţă, de sufletele cu experienţă.

D: Deci sufletele cu experienţă nu au un miros?

G: Nu. E ciudat, fiindcă aici nu există vârstă. Diferenţa constă în miros. Deşi aici nu poţi vorbi de simţuri. Este ciudat, dar există această modalitate de a face diferenţa între suflete.

În cartea Între viaţă şi moarte, mi s-a spus că există multe nivele diferite în lumea spiritului, că spiritul lasă în urma corpul şi revine la nivelul la care se simte cel mai confortabil, la nivelul la care vibrează. Spiritele nu pot merge la nivele superioare, decât atunci când sunt gata pentru asta. Frecvenţa de vibraţie acţionează ca o barieră şi pot merge doar la nivelul la care au ajuns prin experienţă. Mi s-a spus că nu poţi să mergi de la grădiniţă direct la universitate. Sufletele mai avansate sau aşa cum le spune George, „sufletele cu experienţă”, pot să meargă imediat la nivelele înalte şi pot să meargă şi la nivelele de mai jos dacă e nevoie, dar sufletele tinere nu pot să meargă la nivele înalte până ce nu au ajuns la acea frecvenţa de vibraţie sau de maturitate. Se pare că George a trebuit să treacă în călătoria sa prin nivelele joase, ca să ajungă la nivelul cu care rezona şi de care aparţinea.

D: Există un anumit loc unde trebuie să mergi, acum că

ai ajuns acolo?

G: Da, sigur că da. Voi merge acolo.

D: Cum faci asta?

G: Bună întrebare.

D: Pentru că ai spus că e un loc foarte mare.

G: Eu am o cheie. E ca o cheie de fier, care intră într-o gaură de cheie. Trebuie să merg acolo. (Mormăie) Acum simt că sunt mai uşor. E fiindcă... ă... mă obişnuiesc să fiu din nou lumină. Găsesc deschizătura. (Pauză) Măi, măi! Trebuie să îmi reamintesc cum să mă orientez aici (o serie de mormăituri).

D: Ei te-au adus aici ca să-ţi arate unde să mergi?

G: Nu vreau să-mi arate ei.

D: Dar poţi cere ajutor. Ştii asta.

G: Ei nu ştiu cum să ajung acolo. (Pauză) Dar eu ştiu unde este. Trebuie să merg mai sus şi mai profund. Există diferite straturi, diferite nivele. Intri în nivelul cel mai de jos unde există mirosuri, apoi mergi mai profund şi dispar acele mirosuri. Pe măsură ce urci mai sus, nu mai sunt suflete tinere. Oamenii mă salută, mă recunosc. Ei dau din cap în semn de recunoaştere şi ştiu că se pregătește ceva.

Toate explicaţiile astea durau prea mult şi m-am hotărât să accelerez povestea.

D: Să mergem înainte, când ai ajuns deja acolo. Îţi găseşti drumul uşor şi accesezi alte nivele? Cum este acolo?

G: Este extraordinar, e lumina adevărată, lumina strălucitoare. E absolut magnific!

D: Mai sunt oameni acolo?

G: Da, mai sunt alţii strălucitori, foarte strălucitori. Se face o mică adunare ca să mă întâmpine, ca să mă onoreze. Sunt poate 12, 24, 48… Ha ha… 96. Cunosc pe toată lumea. Eu sunt ultimul care am revenit acasă, ultimul din grup. Se adună cu toţii în jurul meu. O văd pe sora mea. Este aici. Am găsit-o! Grupul e vechi şi se completează… Eu sunt ultimul care a revenit acasă.

D: Ce anume se completează?

G: (Oftat prelung) Acesta este consiliul sau ce-o fi el. Eu sunt a 96-a persoană. Trebuie să discutăm ce se petrece. E prima dată când s-a întors toată lumea acasă şi există un motiv pentru asta.

D: Care este motivul?

G: Asta vom descoperi acum. Trebuie să merg mai sus şi mai sus, tot mai profund. Din cei 96, opt formează consiliul . Aceştia s-au adunat la un loc şi examinează lucrurile.

D: Opt fiinţe separate de cei 96?

G: Ei provin din cei 96.

D: Şi ce vor face ei?

G: Discută despre locul de unde tocmai am sosit, despre locul de unde au venit ei, despre tot ce am făcut eu, despre tot ce au făcut ei şi despre ce au făcut toți cei 96.

D: Ce veți face după ce se discută toate astea?

G: Vom face ajustări şi schimbări referitoare la locurile unde am fost şi referitoare la ce am văzut şi la ce se va face.

D: De ce trebuie să faceţi asta?

G: Face parte din joc, despre asta e vorba. Tiparul 1, tiparul 2, tiparul 3, tiparul 4. Nu este o ierarhie. Dar ceea ce se face aici este filtrat prin cei opt, apoi prin cei 96 şi ajunge jos, unde sunt suflete tinere care miros. Apoi se merge şi mai jos şi se trece printr-o gaură, e ca un fel de topogan şi oriunde mergi trebuie să cobori prin topogan. Poţi să mergi în multe locuri diferite. Extraordinar!

D: Dar dacă faceţi aceste ajustări, asta nu schimbă lucrurile?

G: Aşa trebuie să se facă.

D: În lumea fizică?

G: Corect. Ai înţeles.

D: De ce fac ei aceste lucruri? Ca să schimbe tiparele?

G: Este necesar să ajustezi sufletele. Dacă ajustezi sufletele, atunci se rezolvă şi alte lucruri, nu mai trebuie să treci prin anumite situaţii. Ajustezi sufletele.

D: Vrei să spui că le faci să se schimbe?

G: Da, le ajustezi, dar nu le schimbi tu. Se schimbă singure, tu doar le ajustezi. Înţelegi ce înseamnă asta? Doar le faci mici ajustări şi le imprimi nişte informaţii.

D: Cum faci asta?

G: Este uşor, e simplu. Dacă ele se uită în interior şi văd ce s-a întâmplat, cu puţină îndrumare pot face singure ajustările. Dacă nu fac ajustările, nu se mai întorc acolo unde… Interesant… Cei opt nu mai sunt suflete, când ajungi acolo sus. Asta e curios. Când eşti acolo sus nu mai ai nici o obligaţie, doar când cobori ai obligaţii. Dar când eşti acolo cu cei opt, nu mai ai nici o obligaţie. Eu nu mai am nevoie de nici una.

D: Ai terminat toată treaba, când ai ajuns acolo.

G: Corect. Doar când cobori apar obligaţia şi plata, apoi se face loc ajustarea care face parte din obligaţie. Ha! E o nebunie.

D: Deci dacă încerci să influenţezi oamenii… Eu nu ştiam că ai dreptul să intervii.

G: Nu este o intervenţie, este o obligaţie. Ei ştiu, sufletul ştie că pe măsură ce îmbătrâneşte, are obligaţii. Apoi nu va mai fi un suflet, nu va mai avea nevoie de lecţii, la ce i-ar mai trebui? Ei ştiu că există o obligaţie şi o ajustează. E un proces delicat şi un ţel.

D: Să cobori fără obligaţii? Este posibil aşa ceva?

G: Tu decizi.

D: De ce să mai cobori, dacă nu ai obligaţii sau karma?

G: Asta e distracţie, fără obligaţie.

D: Atunci dacă ai ajuns în punctul în care nu mai ai obligaţii şi nu mai este nevoie să cobori pe o planetă fizică precum Pământul, de ce să mai cobori în trupul lui George?

G: Pentru ca sora mea şi cu mine să completăm ceea ce nu am terminat cu mult timp în urmă. A mai rămas ceva de făcut. Nu este karma. Nu este obligaţie. Este o completare.

D: Ce nu aţi completat atunci?

G: Uniunea, cred. Nu am completat uniunea dintre ea şi mine.

D: Deşi aţi fost împreună multă vreme.

G: Da. Acest dor mi-a rămas în suflet.

I-am dat instrucţiuni subconştientului lui George să vină ca să-i punem întrebări, în speranţa că vom primi răspunsuri referitoare la această chestiune.

D: Cred că lui George i s-au arătat mai multe vieţi diferite. De ce i-ai arătat această viaţă? Ce încerci să-i arăţi?

G: Smerenia. Smerenia absolută.

D: Este necesar ca el să înveţe asta?

G: El ştie asta, deja a învăţa smerenia.

D: Şi de ce i-ai arătat-o acum?

G: Totul revine la cei opt, care uneori uită smerenia. Ei uită templul în care se cultivă smerenia, uită sacralitatea sa, care e ca un templu. Ea nu mai există acolo unde sunt ei.

D: Ei nu mai au obligaţii.

G: Este smerenia a ceea ce se întâmplă aici.

D: De ce trebuie să cunoască George aceste lucruri acum? (Pauză) Pentru că această viaţă fizică e cea care ne interesează acum.

G: Poate că asta e ceea ce nu cunoaşte el.

D: El a spus că lipsea o piesă.

G: Da. Este ceea ce nu cunoaşte acum. E o nebunie, dar are legătură cu sora lui. Despre asta e vorba.

D: Încearcă să-i explici, chiar dacă pare o nebunie.

Eu suspectam ce înseamnă sora pierdută. Nu era o persoană fizică, ci partea feminină a lui. Dar vroiam să văd ce va spune subconştientul. Subconştientul i-a vorbit încet şi deliberat: „Este partea sa feminină care îi va îmbogăţi viaţa şi starea de bine, smerenia lui. A fost o vreme când era complet, când avea atât partea feminină cât şi partea masculină. De asta putea crea acele lucruri minunate.”

Am întrebat cum putea George să-şi găsească partea sa feminină. Subconştientul lui a răspuns că trebuie să înveţe să fie mai feminin şi mai blând. Acest lucru va fi greu, fiindcă George era în mod cert foarte masculin şi aspectul respectiv nu făcea parte din personalitatea sa normală, iar smerenia nu o mai regăseai deloc la el.

Subconştientul a insistat că George trebuia să permită părţii sale feminine să iasă la suprafaţă şi să înveţe să fie mai blând, să nu mai fie atât de sever şi să permită părţii delicate şi blânde a naturii sale, să iasă la suprafaţă. Am pus apoi întrebări despre problemele lui de sănătate şi am primit acelaşi răspuns care mi s-a dat de multe ori. Dacă o fiinţă a fost o entitate de evoluţie înaltă din alte dimensiuni şi a coborât pe Pământ din diverse motive, nu i se mai permite ca aici să fie perfectă, ci trebuie să fie ca oamenii obişnuiţi. Un mod de a face asta este să i se dea un defect, ca să nu iasă în evidenţă. De exemplu George avea gâtul ţeapăn şi o flexibilitate limitată a coloanei vertebrale. „El şi-a ales acest defect, fiindcă a vrut să arate că este uman.” Subconştientul a permis acestui discomfort să rămână ca o aducere aminte a faptului că el a venit pe Pământ cu un motiv clar. „Este vorba de sistemul nervos din corp, de factorii de control. Dacă nu mai ai sistemul nervos, nu mai ai viaţă”.

***

George mai avea de pus întrebări. Una dintre ele se referea la o întâmplare din anul 1972, când a căzut pe scări şi şi-a fracturat craniul. A fost un accident atât de grav încât aproape a murit. Dorea să ştie mai multe despre ce s-a întâmplat atunci.

G: Încercam să-i spunem că trebuie să se schimbe. Ajunsese într-o fundătură.

D: Această întâmplare i-a schimbat viaţa. El a spus că aproape a murit.

G: El a murit atunci.

D: (Surprinsă) A murit? (Da) Ce poţi să-i spui despre această întâmplare?

G: El a murit atunci. O parte din el a revenit şi a venit şi o parte din altcineva. Au revenit atunci în trup două părţi.

D: Poţi să explicit mai bine, ca să putem înţelege?

G: (Oftează adânc) Au venit doi în el. El a venit înapoi şi de asemenea a venit o parte puţin diferită din el, care e tot el; un alt aspect al lui.

D: De ce a trebuit să revină această parte?

G: Pentru că a vrut asta. Era ocazia potrivită, momentul potrivit şi locul potrivit. Trebuia să se producă o schimbare care să îl conducă în direcţia diferită în care trebuia să meargă. Acest lucru era imposibil, dacă te uiţi cum era el atunci. Avea nevoie de ajutor de la această parte diferită a lui. Această parte a sa a avut ocazia să vină şi a venit.

D: Este ceva diferit de fenomenul Walk-in (Cel ce intră)?

G: Este ceva diferit. Este un aspect diferit din acelaşi suflet.

D: Ai spus că îi lipseşte aspectul feminin.

G: Acesta nu făcea parte din aspectul care a intrat atunci în el. Aspectul feminin nu a mai fost cu el de foarte mulţi ani, de secole şi milenii. Întotdeauna i-a lipsit această parte. Ea va reveni încet.

George a mai avut o experienţă traumatică în anul 1998, când a revenit acasă după un tur în Egipt. Au avut probleme să îl aducă înapoi în SUA pentru că era ca un zombie, aproape îşi pierduse controlul asupra corpului. Când a ajuns acasă a durat multe săptămâni, înainte să-şi revină la normal.

D: Ce s-a întâmplat atunci?

G: A vrut să plece. A vrut să revină la cei opt.

D: S-a întâmplat ceva în Egipt, care să declanşeze asta?

G: Se pare că partea aceea a planetei nu e întotdeauna sănătoasă. El a dorit să se întoarcă în lumea spiritului (ca să facă anumite ajustări în acea parte a lumii) dar nu a reuşit Și uite ce se întâmplă acolo acum. Ce dezordine este acolo.

D: A crezut că nu poate face asta din planul fizic?

G: Nu a putut. Nu avea poziţia din care să poată să facă ajustările.

D: Dar el a crezut că din lumea spiritului lucrurile ar sta altfel?

G: Da. Mai există şi alte lucruri în subteran. Aici, acolo, peste tot. El a dorit să se întoarcă acasă. Era pe moarte, deja plecase. Rămăsese doar coaja lui, ca să zicem așa.

D: Apoi ce s-a întâmplat? I-au spus că nu poate să plece?

G: Ei nu pot să-i spună nimic. El își termină treaba. Cealaltă parte va trebui să aştepte. Dar iată ce s-a întâmplat. Acolo e o nebunie acum.

D: S-a hotărât să se întoarcă, să termine treaba.

G: El a plecat să-şi termine treaba, de data asta.

D:Altminteri dacă lasă treabă neterminată, va trebui să revină pe Pământ.

G: Să revină pe Pământ, da.

D: Ar fi creat karma şi obligaţii. (Da) Deci ideea era să revină în corp, ca să-şi termine treaba.

G: El a revenit aici. Doar cei opt pot face acea treabă.

D: Asta demonstrează că nu ştim întotdeauna ce se întâmplă cu trupul nostru fizic, nu-i aşa?

G: Din păcate afirmaţia este corectă.

D: Există părţi din noi de care nu suntem conştienţi.

G: Afirmaţia este corectă.

D: Dar din fericire mai există şi alte forţe care se ocupă de ceea ce se întâmplă şi ne ajută.

G: E vorba de ghizii noştri. Ei sunt aici şi ne mustră puţin. „Încerc să îţi spun lucrurile astea zi şi noapte, dar nu vrei să mă asculţi!” Unul din ghizii mei are de a face cu aspectul feminin.

D: Vor să-i transmită ceva lui George, vreun mesaj sau sfat?

G: E acelaşi mesaj pe care mi-l dau întotdeauna. Ei ne transmit că atunci când avem nevoie de ei, ei sunt aici ca să ne ajute. Trebuie doar să ceri, fiindcă altfel ei nu pot să intervină. E ciudat ce spun... Ei spun că a fost interesant să mă ţină în viaţă. Mă întreb ce înseamnă asta. (Mormăit)

D: Ce vrei să spui?

G: Dacă ascult, totul e în regulă. Dacă nu ascult, lucrurile nu mai sunt în regulă. Îţi mulţumim, George. Te iubim.

D: Pentru ce îi mulţumiţi?

G: Pentru că este el. Are o treabă de făcut.

***

Am mai accesat şi alte dovezi referitoare la părţi din noi care există, la părţi din noi care interacţionează simultan, în două sesiuni pe care le-am făcut la Memphis, în anul 2001. Cele două femei cu care am lucrat atunci se cunoşteau şi lucraseră împreună. Ele au înfiinţat un centru de vindecare. Era un proiect minuțios care necesita o planificare detaliată. Nu ştiau cum să facă asta, dar au avut un vis şi au venit la mine ca să îl desluşească.

Prima femeie, pe care o voi numi „Mary”, nu a mers într-o viaţă trecută ca să găsească răspunsul la problemele din această viaţă. A mers imediat în lumea spiritului, în locul pe care-l vizitezi normal în starea de viaţă dintre vieți, numită și „starea morţii”. A fost întâmpinată şi condusă într-o încăpere mare unde se aflau multe spirite, aşezate în jurul unei mese. Au recunoascut-o imediat şi o energie masculină a spus: „Bun, în sfârşit ne-am adunat. Te aşteptam”. În loc să discute chestiunile pentru care solicitase această sesiune (lucruri care au fost discutate mai târziu) au plonjat într-o discuţie despre proiectul de construire a

unui centru mare de vindecare. Au explicat modul în care trebuia construit acest centru, au vorbit despre locaţia lui şi despre fondurile pentru proiect. Părea a fi un centru mult mai mare decât se gândise Mary când mi l-a descris. I-au explicat că în final se va realiza proiectul mai mare, care va fi mai eficient. I s-au dat multe detalii privitoare la planul centrului de vindecare, etc. Energia masculină s-a prezentat ca fiind un fragment din Mary, o parte a sa de evoluţie înaltă, care nu a dorit să se încarneze. El a ales să rămână în lumea spiritului, pentru a o ajuta mai bine în ceea ce face. El a rămas acolo ca membru al acestui comitet de consiliere şi va continua să rămână acolo. Dar era o parte din ea, deşi ea nu ştia în mod conştient acest lucru

Acest lucru a fost subliniat de multe ori în munca mea din ultimii ani – există părţi din noi care fac altceva şi trăiesc vieţi diferite, simultan cu noi. Noi nu suntem conştienţi de ele, pentru că ne-ar deruta mintea conştientă. Noi continuăm să ne concentrăm pe evenimentele care se petrec în viaţa noastră de zi cu zi, fără a cunoaşte acest tablou mai larg.

A doua femeie, pe care o voi numi „June”, a fost a doua clientă cu care am lucrat în aceeaşi zi. Cele două femei nu au reuşit să vorbească una cu alta. June a prezentat problemele pe care dorea să le exploreze în interviul dinaintea sesiunii, dar când a coborât în transă adâncă nu a mers într-o viaţă trecută, ci a fost dusă imediat în camera de consiliere. Aici erau iarăşi adunate multe spirite care o aşteptau, aşezate în jurul unei mese. A fost întâmpinată de o energie feminină care i-a dat instrucţiuni privitoare la implicarea sa alături de Mary, în proiectul de construire a centrului de vindecare. I-au explicat că acest proiect va deveni realitate pentru că deja a fost creat în lumea spiritului şi aşteptau doar să fie descărcat în planul fizic. I-au explicat că aşa se creează realitatea pe Pământ. Întâi trebuie să existe visul și dorința, pentru ca ceva să devină realitate. Trebuie să vedem detaliat rezultatele. Proiectul se creează în lumea eterică, apoi intră în realitatea fizică şi se solidifică. Aceasta este legea universului. De asta trebuie să fie atenţi oamenii privitor la ceea ce vor să creeze. În lumea spiritului lucrurile se întâmplă instantaneu, apoi aşteptă momentul potrivit pentru a deveni realitate în planul fizic. Gândurile sunt foarte puternice, gândurile pot crea. Centrul de vindecare la care se gândiseră cele două femei era mai mic decât cel care li s-a descris din lumea spiritului. Se pare că acea parte din ele care rămâne

întotdeauna în lumea spiritului, poate înfrumuseţa şi lărgi un proiect creat de o fiinţă conştientă din planul fizic. Proiectul înainta cu paşi rapizi. Cele două femei au primit toate informaţiile de care aveau nevoie. Dacă un proiect nu se concretizează în dimensiunea noastră, acest lucru poate fi din cauză că nu avem suficientă credinţă, ca să ne urmăm visul. Fiindcă în final, aceasta este o planetă a liberului arbitru.

Aceste sesiuni au demonstrat că există o parte din noi care rămâne în lumea spiritului şi ne ajută să organizăm, să conducem jocul sau piesa de teatru, am putea spune. Am putea numi această parte din noi ghidul nostru, sau îngerul nostru păzitor. Din ceea ce mi s-a spus, eu cred că este altceva, dar această chestiune rămâne deschisă pentru dezbatere. Cred că această parte e un fel de sine înalt. Este interesant. Când iau contact cu această parte, eu mă refer la ea cu termenul de „subconştient”, dar nu pare a fi o entitate separată sau o parte separată a unei persoane. Întotdeauna subconştientul se prezintă ca „noi”. Noi facem asta, noi sugerăm asta, ca şi cum ar fi vorba de un grup, mai degrabă decât de un individ. Întotdeauna vorbeşte despre client la persoana a treia cu „el”sau „ea”. „El” sau „ea” ar trebui să facă anumite lucruri, ca şi cum entitatea fizică e separată de grup, cel puţin atunci când se află în dimensiunea fizică. În mod invariabil, când personalitatea fizică trece prin experienţa morţii şi ajunge în lumea spiritului, punctul de vedere se schimbă. Imediat devine conştient de faptul că a ajuns „acasă” şi îşi dă seama că viaţa fizică a fost doar un joc, a fost doar o şcoală în care se învaţă lecţii. Lumea spiritului devine mai reală şi spiritele primesc mai multe răspunsuri, iar dacă sunt gata se reunesc cu grupul, ceea ce le aduce o mare bucurie.

Munca mea demonstrează că există o parte mai înaltă din noi care este conştientă de un tablou mai cuprinzător al lucrurilor, de marele plan. Dacă devenim conştienţi de acest lucru, putem folosi această cunoaştere ca să ne creăm realitatea din această viaţă, într-o măsură mai vastă şi mai împlinitoare. Ştim acum că putem comunica direct cu acea parte din noi, care ne ascultă şi doreşte să ne ajute. Diferă oare aceasta de comunicarea noastră cu conceptul de Dumnezeu? Poate că Dumnezeu nu este complet separat de noi ci este o parte din noi toţi, fiind astfel mult mai accesibil.

SECȚIUNEA 8

NE SCUFUNDĂM ÎN PROFUNZIME

Capitolul 27

Visătorul visează visul

Am făcut această sesiune într-o săptamână de sesiuni private la un motel din Eureka Springs, Arkansas, în luna februarie 2002. Charles era un asistent medical care lucra la un spital dintr-un oraș din apropiere. Avea probleme de natură fizică, asociate cu obezitatea. Aceasta era problema sa principală. Dar una din întrebările pe care a vrut să le pună s-a referit și la scopul său în această viață. Aceasta este cea mai des întâlnită întrebare pe care o pun oamenii, atunci când vin să mă întâlnească. Acum câțiva ani, USA Today a făcut un sondaj printre oamenii „obișnuiți", nu doar printre cei interesați de metafizică. Li s-a pus întrebarea: „Dacă ați avea acces la o putere supremă, ce întrebare ați pune?" Sondajul a arătat că cea mai des întâlnită întrebare a fost: „De ce mă aflu aici? Ce trebuie să fac în această viață?" Se pare că toată lumea este preocupată de această chestiune.

În timpul sesiunii, Charles a accesat două vieți trecute care l-au ajutat să explice anumite probleme din viața prezentă. În prima viață accesată, era un soldat roman în armata lui Alexandru cel Mare, care a invadat Egiptul și a cucerit Cairo. Au intrat cu forța în Marea Piramidă, printr-o ușă secretă. Aveau ordin să caute o comoară. N-au descoperit nimic de acest gen. Au presupus că dacă a fost vreodată acolo o comoară, aceasta fusese deja prădară și dusă în altă parte. Mi s-a părut interesantă această informație, pentru că mi-a arătat că oamenii asociau piramidele cu o comoară, chiar și cu mult timp în urmă. Orice lucru important fusese luat de acolo cu mult înaintea vremurilor noastre moderne. Câțiva ani a făcut parte din forța de ocupație, apoi s-a înecat pe mare într-o furtună, în timp ce traversa Mediterana pe drumul înapoi spre Roma.

Și a doua viață a fost interesantă, dar nu ne-a oferit atât de multe informații cum ne-am fi dorit. De această dată era un bărbat care studia cunoașterea secretă în Munții Himalaya, în Tibet. A rămas acolo câțiva ani, adunând cât de multe informații putea de la maeștri, apoi a revenit în Franța, unde a împărtășit ceea ce a aflat cu organizația secretă din care făcea parte, probabil Francmasonii, deși el a spus că era o organizație mai veche. Ei erau cei aflați în spatele scenei care conduceau guvernele, chiar dacă aceste evenimente se petreceau pe vremea Renașterii. Populația de rând era foarte oprimată, iar atunci când el a devenit conducătorul acestui ordin, a vrut să aducă învățătură oamenilor de rând, pentru ca aceștia să aibă o viață mai bună. Acesta a fost scopul original al ordinului pe care îl conducea, să îmbunătățească viața oamenilor, dar de-a lungul timpului scopul a fost deturnat și organizația a balansat de partea întunericului, devenind obsedată de putere. Apoi puterea a fost copleșită de lăcomie. A trăit peste o sută de ani și a împărtășit o mare parte din cunoașterea sa cu alți oameni. După ce a murit, i-am rugat personalitatea să plece și am integrat înapoi în corp personalitatea lui Charles, chemând subconștientul ca să răspundă la întrebările lui Charles. De această dată subconștientul a intrat într-o discuție argumentativă, ceea ce era neobișnuit, fiindcă de obicei subconștientul este foarte cooperant.

D: Pot să vorbesc cu subconștientul lui Charles?

C: Vrei să spui cu partea care visează?

D: (Eram derutată) Partea care visează? Tu care parte ești?

C: Sunt Suprasufletul, ai putea spune. Sunt și Suprasufletul tău, în aceeași măsură. Noi suntem. Noi suntem, da.

D: Dar sunteți separați de conștiința persoanei.

C: Bineînțeles că nu. Nu, nu.

D: Partea cu care vorbesc de obicei are răspunsurile referitoare la problemele fizice și de obicei este subconștientul. Numești asta partea care visează? Ce înseamnă asta?

C: Chiar acum tu visezi. Chiar acum tu ești visătorul. Chiar acum tu ești. Dar trebuie să te întorci la noi, pentru că noi suntem „eu, noi, totul”. Apoi ne scurgem ca plasticul într-o matrice, ca să folosim un exemplu cunoscut ție. Aceasta este Dolores. Dar nu este plastic. Este un fluid, care pare să se întărească. Asta se întâmplă doar când cobori în timp. Apoi curge înapoi la originea sa, apoi curge din nou într-o matrice. Se împinge și își forțează în afară ieșirea printr-o deschizătură mică (definiția cuvântului „extrude” din limba engleză, în dicționar).

C: Această matrice ar putea fi numită „Dolores”. În fiecare moment, tu curgi între matricea aceasta și altă matrice și intri în diverse părți fără formă, care suntem „noi”. Tu știi asta. Da, știi asta.

D: Acestea sunt concepte dificil de înțeles pentru mințile noastre umane.

C: Dar acum tu nu vorbești cu o minte umană, deci nu trebuie să îți faci griji.

D: Ei bine, cred că îmi fac griji.

C: O parte din tine își face.

Toate acestea deveneau foarte derutante. Nu eram obișnuită să vorbesc cu o parte a persoanei atât de contradictorie. M-am hotărât să îmi redirecționez întrebările către ceea ce dorea Charles să descopere, în speranța că voi putea câștiga cooperarea acelei părți din el.

D: Care este scopul lui Charles în viața curentă?

C: Să schimbe visul.

D: Ce vrei să spui?

C: Visătorul visează visul. El poate să schimbe visul. Îl poate îmbunătăți.

D: Cine este visătorul care visează visul?

C: Cel care visează visul în această realitate.

D: Și crezi că visul ar trebui schimbat?

C: A venit vremea. Cum a mai fost și înainte.

D: Vrei să spui să fie schimbat de către visător, adică de conștiința de masă sau ce anume? Încerc să înțeleg ce spui. Visătorul care visează visul.

C: Există un visător care visează acest vis. Este doar unul.

D: Este o persoană sau ce este?

C: Mai degrabă o conștiință. Nu este personificat. Este... un fel de conștiință. Cu toții visăm visul.

D: Ca parte a conștiinței?

C: Da. Cu toții credem că soarele răsare și apune. Visătorul visează acest vis.

D: În realitatea în care ne aflăm. vrei să spui?

C: Da. Visul acestei realităţi.

D: Dar ea devine reală, pentru că suntem cu toţii în ea.

C: Afirmația este corectă, dar fiecare individ își poate visa și propriul său vis individual. Visează de exemplu că este un om de afaceri sau un doctor sau un avocat. Acesta este visul din interiorul visului.

D: Aceasta este realitatea sa.

C: Corect.

D: Dar visătorul care visează visul cel mare, acesta este o conștiință mult mai mare? Este o conștiință mult mai puternică?

C: Afirmația este corectă.

D: Dar ar fi greu de schimbat lucrurile, dacă este ceva atât de mare.

C: Asta este adevărat.

D: Această conștiință, visătorul care visează visul, este asemenea conceptului nostru de Dumnezeu? (Pauză) Sau este diferit?

C: Adevărul este că Dumnezeu nu e... Este doar unul, există doar... Visătorul face să fie real ceea ce toți ceilalți cred că este real. Visătorul face ca piatra să se întărească, face ca Soarele să răsară și să apună. Acesta este visul său. Visele altor oameni de asemenea creează lucruri: de exemplu creează războaie, creează transformări la nivel general, aduc fericire sau tristețe.

D: Aceștia sunt oamenii care creează aceste părți din interiorul visului?

C: Corect. Așa e.

D: Dar nu transformă visul în realitate când fac asta?

C: Afirmația este corectă. Da.

D: Așa cum visătorul visează visul și asta îl transformă în realitate?

C: Corect. Este visul cel mare.

D: Și asta creează noi realități?

C: Afirmația este corectă. Dar există o singură realitate. Există doar una.

D: Am auzit că ne putem crea propriile noastre realități. (Da) Asta vrei să spui când... Mă gândeam că visătorul este ca o conștiință mai mare.

C: Afirmația este corectă.

D: Mă tot gândesc la Dumnezeu. Poate conceptul nostru de Dumnezeu nu este corect.

C: Noi suntem Dumnezeu. Cu toții suntem Unul.

D: Asta e adevărat. Am mai auzit asta. Dar dacă conștiința, visătorul, visează visul și îl creează, atunci ceea ce se creează rămâne, nu-i așa? Se solidifică și devine fizic?

C: Afirmația este corectă. Da.

D: Mă gândeam că visătorul se trezește în final.

C: Afirmația este corectă.

D: (Râs nervos) Și apoi ce se întâmplă?

C: Ce se întâmplă când dormi?

D: Vreau să spun, ce se întâmplă cu ceea ce a creat în visul său?

C: Când adormi, nu mergi în altă realitate?

D: Asta e adevărat, dar apoi te trezești și acea realitate există în continuare?

C: Este la fel de reală ca şi cealaltă realitate. Este o formă diferită de visare. Tu numeşti asta realitate? Aceasta unde te afli acum? Este un vis sau o realitate?

D: Ei bine, noi credem că este realitatea noastră și ființăm în ea.

C: Dar oare nu visezi aici, aşa cum visezi şi în locul celălalt?

D: (Râde) Noi nu știm asta. Întotdeauna suntem prinşi într-o enigmă. Oricum, visătorul care a visat tot ce se întâmplă acum... Când el se trezeşte, realitatea noastră încetează să existe sau continuă să existe?

C: Continuă să existe.

D: Pentru că el i-a dat viață?

C: Cu toții i-am dat viață.

D: Și celelalte scântei și suflete i-au dat putere și au creat această realitate. Asta vrei să spui?

C: Corect, apoi te întorci la întreg. Dar de fapt nu l-ai părăsit niciodată.

D: Deci îl ajutăm să devină o realitate și fiecare din noi își aduce propria sa contribuție. (Da) Dar la o scară mai mare, visătorul visează și alte vise?

C: Vise mai mici, în lipsa unui termen mai bun, care sunt suficiente și care pot schimba visul cel mare al visătorului. Atunci se poate schimba. Când conștiința face un salt. Un salt înainte, sau poate fi o cădere înapoi. Depinde de locul în care te afli în timp. De exemplu în Evul Mediu, visătorul a schimbat visul.

D: Deci este vorba de o conștiință uriașă. Este mai mult decât putem înțelege noi?

C: Oh nu, este doar visătorul.

D: Care a creat toate astea.

C: Da, cu toții suntem visători.

D: Atunci cu toții facem parte din el. (Da) Încerc să înțeleg. Dacă este atât de mare, atunci n-ar trebui să fim capabili să-l înțelegem.

C: Putem înțelege orice.

D: Aceasta este conștiința din care facem cu toții parte? (Da) Și revenim la ea.

C: Da, este doar una.

Asta părea a fi precum conceptul despre care am mai vorbit și în altă parte în această carte, care spune că provenim cu toții din Sursă și ne-am separat de ea ca să îndeplinim diferite misiuni care ne-au fost atribuite. Avem multe aventuri și lecții de învățat de-a lungul drumului, înainte de a reveni acasă. Această creare a realității prin mintea de grup este similară activității lui Jerry (Capitolul 25). Seamănă cu ce a creat el în grupul său. Pare a fi vorba de același concept, prezentat în termeni diferiți.

Asta face parte și din ceea ce se va întâmpla când vom ascensiona în Noul Pământ? Conștiința de masă hotărăște când a venit timpul să schimbăm visul?

D: Realitatea pe care am creat-o cu toții continuă să existe. (Da) Pentru că am făcut-o să fie solidă, i-am dat formă? (Da) Și atunci când revenim cu toții acasă, ai spus că are loc un salt al conștiinței. (Da) Care transformă visul în alt vis. (Da) Și când facem asta, creăm altă realitate, un alt vis. Și toată lumea este implicată?

C: Da. Nu atât de mult în crearea sa, cât în ducerea sa mai departe.

D: Este vorba de a duce mai departe și a transforma visul?

C: Da, acesta crește ca o plantă.

D: Am auzit că ne pregătim să facem un salt al conștiinței. Atunci se va întâmpla asta? (Da) Dacă destui oameni doresc să schimbe visul în care suntem prinși acum cu războaie și negativitate? (Da) Atunci vom face un salt al conștiinței. (Da) Simt că nu descriu lucrurile foarte bine, pentru că mă gândesc la visător ca fiind asemenea lui Dumnezeu, ca o conștiință de masă.

C: Afirmația este corectă.

D: Atunci în final toată lumea abandonează visul și se întoarce la a fi visător? Se întoarce la conștiința care a creat totul?

C: Afirmația este corectă, da. O ia de la început. Un alt vis. Este ciclic. Ca atunci când te trezești în fiecare dimineață. Atunci ce se întâmplă cu visul tău? Tu ce crezi? Crezi că a dispărut?

D: Da. Când te culci noaptea următoare, este alt vis. Foarte rar te întorci la același vis.

C: Afirmația este corectă.

D: Dar multe din visele noastre nu au nici un sens.

C: Încearcă să le înțelegi. (Râde)

D: Sunt pline de un simbolism pe care noi nu înțelegem cum să îl aplicăm la viața noastră de zi cu zi.

C: Este o lume diferită.

O lume diferită cu reguli diferite, care guvernează ce se petrece acolo. Lumea noastră fizică de pe Pământ este un loc unde regulile și limitările se aplică în mod strict. De asta alegem să trăim aici într-un corp fizic, pentru ca să învățăm lecţiile din cadrul acestor limitări. Pentru că nu avem amintirea vieţilor noastre trecute din alte dimensiuni spirituale şi fizice, ne-am obişnuit să credem că totul are limitări. Astfel încât nu putem percepe lumile lipsite de limitări. Aşa cum s-a văzut în această carte, există multe alte dimensiuni şi realităţi pe care le putem experimenta (când am adunat suficientă cunoaştere), unde fiinţele sunt făcute din energie pură. Unde nu mai avem limitarea unui corp fizic. Aceste fiinţe pot crea orice doresc, dintr-un corp care cuprinde mediul înconjurător. Ele au un control complet asupra mediului înconjurător. Chiar şi aşa, multe fiinţe au ales (sau au fost trimise) să experimenteze viaţa în lumea noastră limitată şi plină de constrângeri. Aceşti oameni sunt adesea nefericiţi şi tânjesc să revină la viaţa lor de libertate deplină. La fel este şi atunci când intri în lumea visului. Cât te afli în stare de visare nu mai există reguli, nu mai există limitări. Poţi crea orice, se poate întâmpla orice. Avem controlul a tot ce este şi putem crea ceea ce dorim să experimentăm. Oamenii care au vise lucide îşi dau seama repede că visează şi

pot să schimbe visul, dacă doresc. Ei înțeleg că au control asupra celeilalte lumi în care intrăm în fiecare noapte, atunci când dormim. Mi s-a spus de multe ori că nu vom fi niciodată capabili să înțelegem toate astea, atâta timp cât suntem încă închiși într-un corp fizic. Se pare că starea de visare nu este o simplă stare de fantezie, care se evaporează atunci când te trezești. Fără să știm, am creat o lume care rămâne undeva și continuă să existe acolo. Acest lucru corespunde ideii că gândurile noastre sunt foarte puternice; ele sunt de fapt ca niște lucruri propriu-zise. Odată gândite, ele există pentru totdeauna. Acesta este modul prin care creăm realitatea, ghidându-ne și organizându-ne gândurile, dorințele și visele, apoi focusându-le și direcționându-le, până când devin realitate.

D: O altfel de lume, vrei să spui? (Da) De asta avem probleme cu întelegerea viselor noastre. Ne creăm propria noastră lume individuală în fiecare noapte, când dormim?

C: Da, așa facem.

D: Dar lumea viselor este adesea plină de simboluri care nu au nici un sens pentru mintea noastră din starea de veghe.

C: Ele trebuiesc doar înțelese. Dacă te focusezi pe ele, le vei înțelege.

D: Noi credem că visele încearcă să ne spună ceva, prin intermediul simbolurilor.

C: Așa este. Concentrează-te asupra lor și vei înțelege.

D: Dar când ne trezim şi revenim în această realitate, doar ea are sens pentru noi. (Da) Dar în fiecare noapte intrăm într-o lume diferită, pe care am creat-o. (Da) Această lume din starea de vis continuă să existe?

C: Sigur că da! Este doar diferită... Când adormi noaptea, ce garanţie ai că te vei trezi în dimineaţa următoare?

D: Noi așa credem că vom face.

C: Dar dacă îți moare corpul în somn?

D: Ei, asta s-a mai întâmplat cu unii oameni.

C: Da. Ce este în cer, așa este și pe pământ.

D: Atunci dacă îți moare trupul mergi în lumea spiritului, nu-i așa? (Da) Care este diferită de lumea visului. Nu-i așa?

C: Adevărat.

D: Și atunci vei înțelege că nu mai visezi. Că ai intrat în lumea spiritului.

C: Ești sigură că vei înțelege?

D: Cred că vei înțelege. (Charles râde) Oamenii mi-au povestit cum este în lumea spiritului. Pare a fi un loc diferit.

C: În comparație cu acesta.

D: Da. Toți o descriu în același fel și comparată cu lumea visului pe care o vizităm noaptea, pare a fi altceva. (Da) Poate fi destul de derutantă. Pentru mințile noastre, oricum. Dar eu întotdeauna caut să aflu mai multe informații. Este în regulă dacă împărtășesc cu alți oameni aceste informații, prin munca mea?

C: Da, da.

D: Întotdeauna caut să explorez lucruri diferite la care nu ne-am mai gândit, deși îmi dau seama că probabil nu le vom înțelege. Poate că mai târziu, cineva va reuși să ducă mai departe aceste idei și să le exploreze.

C: Sunetul este modul prin care Dumnezeu a rostit visul, dându-i realitate prin creaţie. Lumea a început prin sunete.

Aşa se spune şi în Biblie. Se spune că Dumnezeu a rostit cuvântul şi aşa a apărut lumea. „Şi Dumnezeu a spus: Să fie lumină. Şi s-a făcut lumină.” (Geneza 1:3) Fiecare pas al procesului de creaţie devine realitate, când vorbeşte Dumnezeu.

***

În altă sesiune, o femeie pe care vreau să o numesc „Barbara”, a dorit să exploreze unele evenimente care crede ea că s-au produs când a experimentat ieşirea din corp. A experimentat cum a trecut prin tunele şi astfel de lucruri. Într-una din aceste experienţe, a ajuns într-o altă perioadă de timp. Părea a fi mai degrabă o intrare în alte dimensiuni prin portale temporale, ceea ce s-a dovedit a fi parţial adevărat. Subconştientul a spus: „Este vorba de o amintire. Este o amintire a spațiilor care se interconectează.”

D: Pare destul de derutant. Pare a fi ceva din trecutul nostru, aşa cum îl cunoaştem noi.

B: Nu există trecut.

D: Aşa a crezut şi ea, iar când a revenit, a fost derutată. Oamenii din cealaltă experienţă au avut senzaţia că ea nu trebuia să se fie acolo.

B: Este doar o conectare la un loc diferit. Nu i-a făcut nici un rău, doar i-a stârnit curiozitatea.

Într-o altă experiență de-a Barbarei legată de ieșirea din corp, s-a regăsit într-un parc unde ținea o prezentare în fața oamenilor. Unul din ei a spus că îi plăcea să vină în parc, pentru că în celălalt loc era într-un scaun cu rotile. Am întrebat-o ce s-a întâmplat în celălalt timp.

B: Ei au luat-o.

D: Cine a luat-o?

B: Mințile lor. Mințile lor au preluat controlul asupra ei. Mintea ei este în mințile lor. Mințile tuturor celor care gândesc.

D: Dar unde se află aceștia?

B: În altă parte.

D: Mințile din parc au adus-o aici? (Da) Ea face deseori astfel de călătorii? (Nu) Pentru că totul i s-a părut familiar.

B: Întotdeauna este același lucru. Mințile creează.

D: Mințile lor creează acest loc și merg cu toții acolo?

B: Da. Este o comunicare prin conectarea cu celălalt spațiu.

Acestea nu erau minţile oamenilor pe care îi cunoştea Barbara în viaţa sa prezentă, dar îi cunoştea la un alt nivel. De asta îi păreau cunoscuți.

D: La fel se petrec lucrurile și în lumea spiritului, când mergem acolo după ce murim, după ce părăsim corpul fizic?

B: Nu, acolo este diferit. Ceilalţi creează realitatea. Este mijlocul unui tunel, unde unii oameni intră printr-un capăt și alții intră prin celălalt capăt. Se întâlnesc, își creează mediul înconjurător și stau acolo o vreme.

D: Dar ea a spus când a revenit, că totul era foarte puternic. Ce s-a întâmplat acolo?

B: Ea este foarte încăpățânată.

D: (Râde) Și asta a făcut-o să revină în acest corp, în această realitate? (Da)

Asta se întâmplă când cineva visează noaptea? Mergem în locurile pe care le creează minţile noastre?

B: Mergem în locurile create de minţile asemănătoare nouă. Da.

D: Dar întotdeauna revenim în acest corp, nu-i aşa?

B: Da. Există o comunicare, dar nu la un nivel conştient. La un alt nivel. Sunt multe case, cu multe nivele. Şi uneori mergi în cele care sunt create de minţi asemănătoare cu a ta.

D: Asta se întâmplă des?

B: Nu prea des.

D: Dar de obicei nu ne mai amintim, cum a făcut ea. Ea şi-a amintit multe lucruri, nu-i aşa?

B: Şi-a amintit prea multe. Are o memorie foarte bună.

Această întâmplare seamănă cu grupul care îşi crea realitatea, despre care vorbea

Charles. Visătorul care visează visul.

***

Băştinaşii nu au probleme ca să accepte aceste chestiuni metafizice, în comparaţie cu oamenii din civilizaţiile moderne. De exemplu aborigienii din Australia au credinţe care explică problema creaţiei, spunând că visătorul a visat lumea şi a făcut-o astfel să existe. Ei spun că primul vis al visătorului a creat elementele: focul, pământul, aerul şi apa. Apoi a mers mai departe din acel punct. El s-a plictisit de noua sa creaţie şi a continuat să creeze alte lumi. De asemenea ei cred că lumea adevărată nu este pe Pământ, ci în lumea spiritului. Ei numesc această viaţă pe Pământ „Timpul Visării”, ca şi cum nu ar fi „real”. Aşa încât ei se bucură când moare cineva, pentru că ştiu că părăseşte Timpul Visării şi se întoarce acasă. Conceptele care pe noi ne derutează total, sunt acceptate de ei cu mare uşurinţă.

***

Uimitorul concept că nimic din vieţile noastre nu este real, că totul este doar o iluzie, a apărut iar şi iar pe parcursul muncii mele. Această idee mă deranjează, fiindcă îmi pune la îndoială conceptul meu de realitate. Totul în viaţa noastră pare a fi real şi solid, de la mediul înconjurător în care trăim, la obiectele din jur pe care le putem atinge şi simţi, la fiinţele pe care le iubim. Dar dacă lucrurile cele mai preţioase şi mai dragi din viaţa noastră sunt doar o iluzie, atunci cum putem percepe realitatea? Mă simt mai bine când mă gândesc la aceste concepte ca la un fel de „acadele”. Ceva la care să ne gândim, care consider că este o provocare pentru sistemul nostru de credinţă şi ne împinge mintea până la limita înţelegerii, ceva la care să cugetăm. Dar la sfârşitul zilei este mai bine să punem aceste lucruri la o parte pe un raft şi să spunem: „Interesant. Mi-a pus la

încercare sistemul de credinţă. M-a făcut să privesc într-o direcţie nouă. Dar acum vreau să revin la lumea reală.” Chiar dacă realitatea noastră este doar o iluzie, este singura realitate pe care o cunoaștem și trebuie să trăim în ea.

Pentru prima dată după multe vieţi, ne confruntăm acum cu informaţii noi și diferite. Nimic de genul ăsta nu s-a întâmplat la începutul muncii mele de cercetare. Poate că „Ei” îmi prezintă aceste idei pentru că a venit timpul ca omenirea să-și expansioneze mintea și să accepte idei radicale. Poate că a venit vremea și pentru că noi trecem în masă într-o nouă realitate de o nouă frecvenţă și vibraţie, iar minţile noastre trebuie să se expansioneze și să se transforme, ca să accepte lumea nouă și diferită în care intrăm. Poate că acesta este motivul pentru care ni se oferă aceste provocări, ca să ne transferăm gândirea de la realitatea din jur în care am fost prinși ca într-o capcană, timp de multe milenii. Dar noua paradigmă și noul mod de a gândi, vin însoţite de o anumită responsabilitate. Ar fi mult prea uşor să recădem într-o stare pasivă. Am putea spune: „Am să mă las să plutesc prin viaţă și n-am să-mi fac griji pentru nimic, pentru că nimic nu este real. Totul este o iluzie. Totul este doar un vis. Nu mai contează ce fac, pentru că oricum nu am nici o influenţă asupra lucrurilor.” Atunci ar fi uşor să te relaxezi și să-ţi contempli buricul, ca în vechile zicători. Ar fi uşor să laşi viaţa să treacă pe lângă tine, fiindcă te-ai retras din ea.

Eu cred că noi am ales să ne aflăm aici în această lume, acum. Odată cu noua înţelegere, vine și o nouă responsabilitate. Acesta este unul din motivele pentru care ne-am reîncarnat de atâtea ori. Pentru că a durat atât de mult să ajungem să facem lucrurile corect. Ne-am prins în lumea materială atât de multă vreme, încât am uitat de ce am venit aici la început. Acesta este motivul pentru care multe suflete avansate au ales să se reîncarneze aici, ca să ne ajute să trecem în dimensiunea superioară. Într-una din cărţile mele, mi s-a spus că motivul principal al reîncarnării pe Pământ este să învăţăm să folosim și să manipulăm energia. Aşa încât viaţa poate fi o iluzie. Viaţa poate fi doar un vis. Dar este visul nostru, este iluzia noastră. Putem schimba lumea, putem schimba împrejurările din ea, odată ce ne dăm seama ce putere avem. Putem produce miracole, cu adevărat. Putem transfera lumea într-o dimensiunea superioară, realizând un adevărat rai pe Pământ. Acest lucru ar fi de o sută de ori mai productiv, decât să ne relaxăm și să lăsăm viaţa să treacă pe lângă noi. Folosirea și controlul

energiilor vor avea o mare importanţă în lumea nouă. Ne recuperăm puteri şi talente de mult uitate, pentru că lumea este în sfârşit pregătită pentru asta. Altfel când vom trece în lumea spiritului, ni se va spune că am avut şansa să schimbăm lumea, dar nu am făcut-o. Asta se va transforma în karma şi va trebui să o luăm iar de la capăt, până când în final vom înţelege ce avem de făcut. Acum se dă drumul în conştiinţa de masă la concepte noi din ce în ce mai complicate, care să pregătească minţile oamenilor să accepte lumea nouă care se apropie. Nu putem rămâne într-o stare de pasivitate dacă dorim să intrăm în noua realitate, în noul vis, în noua iluzie.

***

Mi s-a spus de multe ori pe parcursul muncii mele, că atunci când ieşim din corp noaptea când dormim sau când ieşim intenţionat îndrumaţi de ghizii noştri, mergem în lumi diferite, aşa cum călătorim şi în planul fizic pe planeta noastră. O persoană poate reveni în lumea spiritelor pentru a conversa cu ghizii şi a primi mai multe instrucţiuni privitoare la modul în care să abordeze evenimentele din această viaţă. Sau poate accesa sfaturi despre crearea unor evenimente viitoare, pe care a făcut un contract de suflet să le experimenteze. Sau poate fi doar o verificare printr-o vizită „acasă”, pentru a lua contact cu oameni de care nu ne amintim în starea de veghe. (S-a explicat în altă parte din această carte că ieşim din corpul fizic noaptea, când dormim.) Acesta este unul din motivele pentru care bebeluşii nou-născuţi dorm atât de mult. Ei se ajustează la corpul fizic şi se trezesc doar atunci când corpul fizic are nevoie de ceva. Ei mai sunt conectaţi la lumea spiritului şi călătoresc acolo şi înapoi aici, pentru a primi îndrumări. Spiritul nu este complet ataşat la corp, până la vârsta de doi ani. La această vârstă, copiii nu mai dorm atât de mult. Aceasta este şi o explicaţie pentru sindromul morţii subite a bebeluşilor, pe care doctorii nu pot să-l înţeleagă. Uneori când spiritul se află în excursiile sale din lumea spiritului, el hotărăşte (din diverse motive) că nu mai vrea să revină în corp. Poate ajunge la concluzia că împrejurările în care s-a născut nu sunt potrivite pentru ceea ce dorea să facă şi să experimenteze în această viaţă şi poate că un alt corp în alt mediu, ar fi mai

potrivit. Poate că moartea sa va fi o lecție pentru părinți. Poate fi ceva ce trebuiau ei să învețe, din cauza experiențelor din vieți trecute și a conectării lor cu sufletul bebelușului. Poate că spiritul bebelușului a rămas prea mult pe partea cealaltă. Poate fi și un simplu accident, poate nu a revenit la timp. (Deși mi s-a spus că nu există accidente.) Spiritul trebuie să revină în corp după o anumită perioadă de timp, sau corpul moare. Corpul nu poate trăi fără spirit (sau fără scânteia vieții).

De asemenea se știe că bătrânii dorm mai mult dacă sunt bolnavi sau incapacitați de boală. Ei călătoresc în lumea spiritului, conversează cu ghizii și maeștrii și se pregătesc pentru tranziția lor acolo. Când spiritul consideră că totul este gata, se hotărăște să rămână acolo și nu mai este nevoie de corpul fizic, care oricum s-a uzat până în punctul în care nu mai are rost să fie păstrat în viață. În astfel de cazuri persoana moare de obicei în somn, când spiritul se află în călătorie în lumea cealaltă.

Dacă noi suntem doar visători care visează ceea ce percepem ca fiind realitatea noastră, asta ar explica ce spun mulți din clienții mei, când își retrăiesc viețile trecute. Când trec prin experiența morții și ajung în lumea spiritului, ei privesc înapoi și spun: „A fost doar un joc, sunt doar roluri pe o scenă. Când mă aflam acolo totul părea atât de complicat și părea să dureze foarte mult timp, dar văzut de aici, e cât o clipire de pleoape.” Ei consideră că lumea spiritului „este adevărata realitate” și viața din care au plecat este doar o iluzie. Eu personal, prefer să cred că este mai mult decât atât. Noi experimentăm atâta durere fizică și emoțională în viața noastră pe Pământ, încât aș vrea să cred că asta are un sens care rămâne înscris undeva. Mi s-a spus că asta este adevărat, că experimentăm și învățăm diverse lecții, pentru ca informațiile și cunoașterea adunate să fie returnate apoi lui Dumnezeu. Viețile noastre bune sau rele, sunt apoi înregistrate într-o arhivă uriașă sau o bibliotecă, unde rămân pe veci. Oare ne-am trăi viețile în alt mod dacă am ști că totul este înregistrat, că este literalmente sculptat în piatră pentru eternitate?

Una din fiicele mele a lucrat ca asistentă într-un spital, apoi într-o clinică

particulară de îngrijire a bolnavilor, timp de mulţi ani. Ea a relatat povestea unui bătrân ţintuit la pat, care avea multe dureri fizice. Familia sa ştia că el este pe moarte şi au privit moartea sa ca binecuvântare, când s-a întâmplat. Bătrânul îşi petrecea cea mai mare parte a timpului dormind. I-a spus fiicei mele că de fapt călătorea în afara trupului şi nu mai simţea atunci nici o durere. Călătorea literalmente, atunci când dormea. Îşi construia o casă frumoasă în lumea spiritului. El ştia că atunci când casa va fi gata va rămâne acolo, şi viaţa sa din planul fizic va înceta. A murit liniştit în somn într-o noapte, iar fiica mea mi-a spus; „Cred că şi-a terminat casa şi s-a mutat în ea.”

Am presupus că îşi construia casa în lumea spiritului, pentru că acolo putem crea orice dorim. Dar poate că o construia în lumea visului, unde spiritul poate să existe de asemenea. În această sesiune mi s-a arătat că cele două lumi sunt diferite, deşi seamănă în multe privinţe. Dacă totul este doar o iluzie, cum ne vom da seama? Oare ce este realitatea? Dacă noi suntem doar personaje care joacă roluri pe o scenă dintr-un vis al unui visător mai mare, ce se întâmplă când „el” sau „ea” se trezeşte? Sunt teorii interesante la care să cugeţi, dar îmi dau dureri de cap. Prefer să le las la o parte pentru „gânditorii” care doresc să exploreze aceste teorii complexe. În ceea ce mă priveşte, mi-am făcut datoria mea de reporter şi am înregistrat în scris ceea ce am descoperit. Acum vreau să revin la iluzia mea. Corpul meu are necesităţi fizice şi în acest moment aceasta este realitatea mea. Pot să opresc durerile de cap ale bietului meu creier orientându-mă spre lucruri mai concrete şi mai practice decât cele de care se ocupă filozofii şi sihaştrii din peşteri.

Capitolul 28

O altă alternativă pentru fenomenul Walk-in

(Cel ce intră)

Sesiunile mele conţin multe lucruri şi uneori este dificil de ştiut în ce secţiune să pui informaţiile. Am încercat să identific tema principală a informaţiilor, mai degrabă decât să le desfac în bucăţi. iată un astfel de exemplu. Capitolul de faţă conţine informaţii despre extratereştri, dar este vorba despre un concept diferit. Conţine informaţii despre o versiune diferită de Walk-in (Cel ce intră). Am hotărât să includ acest fragment în această secţiune despre diferite faţete ale sufletului. Există referiri şi în alte capitole, unde pot fi găsite informaţii similare. Totul în această carte face referiri în text, înainte şi înapoi.

Această sesiune privată s-a făcut în luna februarie 2002, când am stat într-un motel din Eureka Springs, Arkansas. Am dedicat atunci o perioadă de timp unor sesiuni private, lucrând cu oameni din zonă: din Arkansas, Missouri, Kansas şi Oklahoma.

De multe ori în ultimii ani mi s-a aruncat câte o informaţie sau un concept nou printr-unul din clienţii mei. Apoi apărea un alt client şi conceptul cel nou era extins. Era ca şi cum cineva sau ceva din partea cealaltă a realităţii îmi monitoriza sesiunile şi hotăra ce fel de informaţii să mi se mai ofere data

viitoare. „Ei” par a fi conştienţi de ce mi se oferă în fiecare sesiune, pentru că „Ei” ştiu întotdeauna ce fac eu, mă cunosc foarte bine. De câteva ori către sfârşitul unei sesiuni mi-au spus: „Iată următoarea informaţie de care ai nevoie în carte” sau „Ai spus că eşti gata să primeşti următorul concept. Iată-l!” Asta nu este întâmplător şi tot ce fac eu intenţionat, de asemenea nu este la întâmplare. Totul este ca piesele dintr-un puzzle. Informaţiile vin prin oameni de pe toată planeta care nu se cunosc între ei şi nu ştiu ce informaţii am adunat eu de la alte persoane. Uneori mi se oferă un fragment de la cineva din Statele Unite, apoi apare cineva din Anglia sau Australia, care extinde aceste informaţii. Aşa încât am senzaţia că aş fi monitorizată de cineva care se află într-o poziţie înaltă, de unde vede tot ce fac eu şi cunoaşte toţi oamenii cu care lucrez. Asta s-a întâmplat atât de des încât nu mă mai surprinde şi mă simt confortabil cu oricine ar conduce spectacolul.

Următorul caz este un exemplu care demonstrează ceea ce spun. Făceam sesiuni private la Eureka Springs, când am primit un fragment de informaţie despre „Copiii Stelari” sau “Voluntarii Speciali”, care sunt protejaţi de acumularea de karma. Am primit aceste informaţii de la Aaron, inginerul de la NASA. Apoi Bobbi a venit să facă şi ea o sesiune cu mine şi această idee a fost atunci extinsă. Apreciez foarte mult ajutorul oricui supraveghează operaţiunea şi îmi oferă informaţii. „Ei” înţeleg, la fel ca şi mine, că a venit timpul ca oamenilor de pe Pământ să li se prezinte anumite informaţii. Desigur, „Ei” mi-au spus de multe ori că nu voi putea niciodată să primesc toate informaţiile, pentru că mintea noastră nu ar putea să le facă faţă. Aşa încât ni se prezintă comparaţii şi exemple care să ilustreze lucrurile cât mai bine posibil, ţinând seama de constrângerile minţilor noastre limitate.

După ce Bobbi a intrat în transă, a coborât de pe nor şi a văzut că se află într-un peisaj de deşert dezolant. Era un băştinaş aproape gol care căuta cu disperare mâncare pentru familia sa. Grupul său de băştinaşi trăia în peşteri după ce fusese alungat de pe pământul său de către omul alb. “Ei vor să controleze totul. Vor să cucerească totul şi cred că noi nu valorăm nimic.” Băştinaşii îşi cultivau hrana pe câmp, dar acum au fost obligaţi să devină căutători de mâncare (de animale micuţe, salamandre şi insecte). Pur şi simplu mureau de foame şi el simţea că are o mare responsabilitate să găsească mâncare pentru ai săi. „Preocuparea noastră

principală este supraviețuirea. Ne este foame. Simt foamea în stomac.” Bărbatul simțea că își asumase o responsabilitate atât de mare încât prefera să nu mănânce el, ca să mănânce ceilalți. „Simt cum mă doare burta de foame.”

În cele din urmă a murit, din cauza lipsei de hrană. Deși s-a sacrificat pentru ceilalți, simțea că i-a dezamăgit. Simțea cum îl copleșește responsabilitatea și de asemenea îi părea rău că moare, pentru că îi părăsea fără sprijin pe ceilalți și nu mai putea să îi ajute să găsească de mâncare. A trebuit să îl conving că a făcut tot ce era omenește posibil.

El a spus: „Este vorba despre hrană, despre faptul că nu primesc destule substanțe nutritive pentru corpul meu. Simțeam că trebuie să mă sacrific pentru ceilalți. Dar dacă mi-aș fi păstrat puterea, aș fi putut să îi ajut să găsească hrană. I-am dezamăgit. Îmi dau seama acum că în primul rând ar fi trebuit să am grijă de mine însumi, dar n-am făcut asta. Aș fi fost mai valoros pentru ei dacă aș fi avut grijă de mine și m-aș fi hrănit. A fost o viață foarte grea, cu provocări mari.”

D: Ce ai învățat din această viață?

B: Am învățat că nu trebuie să mă sacrific neapărat pentru ceilalți. Am greșit făcând asta. Mă simțeam responsabil pentru călătoria lor și nu mi-am dat seama că ar fi trebuit să-i las să-și asume propriile lor responsabilități. Este vorba despre co-dependență. Sistemul meu digestiv a fost dat peste cap, din cauză că nu am primit hrana necesară. Întotdeauna simțeam că nu este destulă mâncare.

I s-a explicat lui Bobbi că i s-a arătat această viață, ca să o ajute să își explice problemele de sănătate cu care se confruntă în viața prezentă, legate de sistemul său digestiv.

Pentru că acea viaţă a fost atât de scurtă, am avut timp să explorăm încă una. I-am spus să meargă înainte sau înapoi în alt timp şi loc, unde se află ceva ce avea nevoie să vadă.

B: Tot revin la o perioadă din această viaţă, când eram fetiţă.

Uneori clientul alege să meargă la un eveniment care s-a petrecut în viaţa prezentă, fiindcă acolo este ceva ce trebuie explorat. De obicei este ceva ce mintea conştientă a uitat, sau nu a cunoscut niciodată. Subconştientul aduce la suprafaţă aceste lucruri, dintr-un anumit motiv. Poate că era ceva ce Bobbi avea nevoie să descopere, aşa că am hotărât să o las să meargă acolo, mai degrabă decât să meargă într-o viaţă trecută.

B: Simt o oarecare rezistenţă în a merge acolo. Mă simt singură. Sunt speriată.

D: Dar nu erai singură, nu-i aşa? Aveai o familie mare.

Bobbi avea doisprezece fraţi şi surori, dar era tratată urât, la fel ca şi ceilalţi membri din familie, de părinţii lor care erau copleşiţi de muncă şi nu mai erau capabili să arate afecţiune. Bobbi avea o soră geamănă, singura persoană cu care crease o legătură de afecţiune în copilărie.

B: Simt că nu le pasă de mine. Sora mea este acolo. Şi ea se simte la fel. Mă simt singură, foarte singură.

D: Ce perioadă a vieții vezi?

B: Când eram foarte mică. Ne aflăm pe uliţa pe care locuiam. Suntem doar sora mea și cu mine... și câinele nostru.

D: Deși aveai o familie mare și pe sora ta alături, te simțeai singură.

B: Aha! Unii din ei au dispărut când m-am născut. Era o familie atât de mare! Iar eu eram atât de mică. Văd această casă în care locuiam și mai văd și cealaltă casă. Sunt două case. (Pauză) Văd ceva pe cer. De asta sunt speriată. Este o lumină pe cer.

D: Ai spus că sora ta se află cu tine și este și un câine?

B: Nu o văd cu mine acum. Sunt singură. Este o lumină pe cer, care mă sperie. Nu știu ce este. (Vorbește în șoaptă) Nu știu ce este, e doar o lumină strălucitoare. (Vorbește în șoaptă) Nu știu ce este.

D: Simți că trebuie să te închizi în casă?

B: (Cu o voce emfatică) Nu! Nu-mi place casa aia! Nu vreau să merg acolo. Acolo mă simt singură. Nu-mi place acolo. Vreau să stau afară. Mă simt mai în siguranță afară.

D: Ce se întâmplă când te uiţi la lumina aceea?

B: (Vorbește în șoaptă) Ea se apropie. Nu mai este atât de înspăimântătoare, este altfel. Nu mai sunt speriată, sunt doar curioasă, fiindcă lumina se simte mai bine acum. (Vorbește atât de șoptit, încât abia se aude. Abia se disting sunetele pe banda de magnetofon). Fac un salt înapoi! (Vorbește mai tare) Văd ceva în lumină. Este cineva în lumină. Mă simt ca și cum m-ar trage în sus. Deodată văd această ființă în lumină. Și următorul lucru pe care îl știu este că nu mai sunt pe pământ.

Încercam să o calmez ca și când aș fi vorbit cu o fetiță, fiindcă așa se exprima, ca un copil. Preluase toate caracteristicile unui copil, ceea ce înseamnă că retrăia evenimentul exact așa cum s-a întâmplat.

B: Țin ochii închiși. E ca și cum nu aș vrea să văd ce se întâmplă. Simt că mă atinge cineva. Încă mai sunt speriată. Stomacul meu... O simt în stomac.

D: Vrei să deschizi ochii și să vezi ce se întâmplă?

B: Da, așa cred. Atingerea nu este neplăcută. Văd ființa asta în fața mea. E ființa pe care am văzut-o înainte, cu păr blond ca o pată de lumină. Dar în mintea mea conștientă, avea mai mult păr. Nu era atât de peticit. Este mama mea. Mama mea. (Este copleșită de emoții)

D: De unde știi asta?

B: (Cu indignare) Întotdeauna îţi cunoşti propria mamă!

D: Ce sentimente ai?

B: (Copleșită de emoții, e gata să plângă) Da, da!

D: Sora ta este cu tine, sau ești singură?

B: (Încearcă să nu plângă) Sunt singură acum.

D: Poţi să vezi unde ești?

B: (Vorbește ca și cum și-ar acoperi gura cu mâna, ca să nu se audă ce spune.) Pare a fi o cameră. Eu sunt întinsă pe o masă. (Repetă ultimele două propoziţii) Și mă ridic.

Mai târziu după această sesiune, Bobbi mi-a trimis o scrisoare în care a încercat să explice unele din lucrurile care s-au petrecut în timpul acestei sesiuni. „Tocmai fusesem luată pe navă și îmi amintesc cum stăteam întinsă și aşteptam să o văd pe Mama. Avea petice blonde de păr. Visasem despre această femeie, dar nu știam cine este. M-ai întrebat de unde știu că era Mama mea. Îmi amintesc că m-am indignat, fiindcă toată lumea își cunoaște propria Mamă și

întrebarea mi s-a părut prostească atunci. Cum să nu știi cine este mama ta? Acum îmi vine să râd de această reacție puternică, care a validat acea experiență pentru mine.”

Experţii ar putea spune că fetița avea o fantezie despre o altă mamă cu care să o înlocuiască pe mama sa, care avea un comportament foarte rece fiindcă era copleşită de muncă şi nu mai avea timp pentru ea. Dar dacă ea ar fi creat o fantezie în care să inventeze o altă mamă, de ce ar fi pus-o la bordul unei nave spațiale?

Acest caz este similar cu un alt caz din cartea Custozii, unde o fetiţă este vizitată de tatăl său „adevărat”. Când acest lucru a început să creeze probleme în copilăria ei, extratereştrii i-au spus că el nu mai poate veni şi i-au fost şterse aceste amintiri, din memoria sa conştientă. Oare acesta era un caz similar, în care amintirile rămâneau doar sub forma unor vise ciudate?

B: (Copleşită de emoţii) Mă simt atât de bine să fiu cu ea. Unde ai fost?! Iar ea îmi răspunde: „Ai o misiune de îndeplinit. Eşti aici cu o misiune, Bobbi. Ştii asta.” Ea spune: „Tu ştii ce este Pământul. Ştii că nu este real. Ştii că este plin de iluzii. Ştii cine eşti. Ştii că eşti copilul meu. Ştii că eşti separată cu ei, dar în acelaşi timp eşti şi întregul. Ştii că nu eşti limitată. Ştii toate aceste lucruri. Am venit aici să te ajut să-ţi aminteşti aceste lucruri. Sunt alături de tine.” Ea spune: „Sunt întotdeauna alături de tine”. Nu este vorba numai despre mine, este vorba despre noi. Iar noi, cred eu, suntem ea. Ea este aici. Ea mă ajută. Ea spune: „Noi suntem cu tine. Noi suntem cu tine. Noi suntem întotdeauna cu tine.” Ea spune: „Ce te face să crezi că nu te vom ajuta? Întotdeauna te ajutăm.” Mă simţeam atât de singură. Văd nişte foarfece. Ea spune: „A trebuit să tăiem coarda, ca să-ţi trăieşti viaţa pe Pământ. A trebuit să tăiem corzile, ca să poţi fi o fiinţă umană. Dar tu nu eşti om. Doar ai această experienţă umană, fiindcă înveţi prin ea. Eşti la şcoală şi înveţi, iar noi te ajutăm.”

D: Ai spus că ea este mama ta adevărată. Nu te-ai născut într-un corp uman, ca

bebeluș?

B: Nu, nu am venit așa. Nu eram eu acolo.

D: Nu erai bebeluș, cu sora ta geamănă?

B: Nu. Aici există o deosebire.

D: Îți poate explica această deosebire?

B: Are de a face cu momentul în care gemenii s-au rătăcit.

Acest incident s-a întâmplat când Bobbi era foarte mică și familia sa a considerat că această întâmplare a fost foarte ciudată. A cerut să exploreze această întâmplare în sesiunea de regresii. Ea și sora sa geamănă s-au rătăcit o vreme și nimeni nu le-a putut găsi. Apoi au apărut în mod neașteptat, în fața curții casei lor.

Personalitatea lui Bobbi s-a dat la o parte și ființa care a spus că era mama sa i-a răspuns lui Bobbi.

B: S-a făcut un schimb. Este un mod prin care lucrăm noi. Încerc să văd cum pot să explic în termeni umani. Avem o modalitate prin care... Este ca un schimb de personalități, cumva. Un schimb, s-a făcut un schimb. Nu te-ai născut în bebeluș.

Tu îl observai, dar nu erai bebelușul. Nu erai tu cea care ești acum. S-a făcut un schimb. Și nu este ca o experiență de Walk-in (Cel ce intră). Ai avut dreptate în această privință. Bobbi are această amintire a unui sine din viitor de pe o navă spațială, o ființă cu păr blond. Este amintirea a cine ești cu adevărat.

D: Vrei să spui că este amintirea a cine este ea cu adevărat, nu este vorba de o viață din viitor?

B: Este amintirea a ceea ce este ea cu adevărat. Uneori asta vine și din viitor, pentru că aici nu există timp. Nu există timp. Tu trăiești într-o dimensiune unde gândești prin intermediul timpului, dar timpul nu este important.

D: Așa e. Dar vrei să spui că oamenii de pe navă au ales acest bebeluș, acest corp, ca să facă ce...?

B: Corpul respectiv urma să experimenteze multe lucruri pe care noi doream să le cunoaștem. Doream să cunoaștem experiența umană. Bobbi, întotdeauna te-a interesat psihologia umană de pe Pământ. Nu te-au interesat învățăturile tradiționale. Nu te-a interesat să mergi la școală, ca să înveți psihologie. Nu de asta ai venit aici. Te interesau semnificațiile mult mai adânci. Doreai un adevăr mai profund și trebuia să trăiești experiențe umane, ca să hotărăști ce era real și ce nu era real. Iar noi am fost mereu alături de tine ca să îți arătăm. Este ca și cum am spune: „Relaxează-te, fiindcă drumul se va prezenta atunci mai clar. Dă drumul la ceea ce te apasă.

D: Poți să-mi explici cum s-au petrecut toate astea? Spuneai că nu este vorba despre fenomenul Walk-in. Spuneai că este ceva diferit.

B: Este diferit. În regulă. Iată, văd doi gemeni într-o cameră. Gemenii sunt împreună întinşi pe o masă. Este un fel de... am probleme în a explica ce văd.

D: Fă cum poți mai bine.

B: Văd un fel de maşină, care introduce un fel de „implant”. Se face un schimb sau se montează un implant. Cum se face acest schimb? Nu este un schimb de suflete. Gemenii nu doreau să treacă prin toate astea. Ei ştiau cum va fi viaţa lor. Ştiau deprimarea care îi aşteaptă. Familia aceea avea o energie deprimantă. Gemenii, gemenii iniţiali, nu doreau să facă asta. (Întâmpină dificultăţi în a-şi găsi cuvintele) Trans... Nu este transmigraţie. Transmutaţie? Ceva... Se schimbă părţi din noi. Ea spune: „Te străduieşti prea tare.”

D: Lasă lucrurile să curgă. Foloseşte cuvintele care îţi vin, într-un mod relaxat.

B: Ea spune: „Gemenii au fost încântaţi să facă asta. Ei au fost de acord”. Ea spune: „Aţi fost de acord să veniţi să învăţaţi aceste lucruri.” Întotdeauna m-am întrebat de ce între mine şi sora mea nu există acea legătură specială a gemenilor, în care unul ştie ce face celălalt. Nu există această conexiune între noi. Dar ea îmi răspunde: „Viu nu sunteţi la fel ca gemenii obişnuiţi de pe Pământ. Aţi ştiut întotdeauna că nu există această conexiune între voi. Sunteţi gemeni, dar aveţi personalităţi diferite. Sunteţi fiinţe diferite şi aveţi misiuni diferite.”

D: Ați căzut de acord să faceți asta. (O, da!) Și ce s-a întâmplat cu spiritele care au locuit la început în trup?

B: Ele sunt fericite. (Râde) Ele se vindecă.

D: Deci ele nu au mai rămas în corp. Nu au mai existat două spirite în corp, în același timp.

B: Au existat o vreme, pentru că Bobbi avea nevoie de ajutor, ca să știe cum să funcționeze. Așa încât o vreme gemenii au mai rămas acolo. Uneori exista un fel de uniune între ei, la început. A! Bobbi nu își amintește prea multe din copilăria sa. Uneori intra și ieșea din conștiință. Nu știu cum. Pendula înainte și înapoi, fiindcă învăța mai multe fiind în copil, în corp și integra această învățătură. Nu aveam de gând să te abandonăm complet. A, cât este de trist!

D: Atunci spiritele care au fost în trup inițial, au mers în altă parte?

B: Da, spiritul de la început a fost acolo. Existau anumite lucruri la care spiritul care a locuit la început în trup, nu putea face față. Fetițele erau atât de triste.

D: Ce s-a întâmplat cu spiritul care a locuit la început în corp? Ai spus că au locuit împreună o vreme acolo.

B: Ele vroiau să meargă acasă. Vroiau să se odihnească. Ea spune: „Ele sunt bine. Au mers într-un loc de odihnă. De acolo puteau să vadă o parte din ce se întâmpla și astfel puteau să învețe.” Ea spune: „Bobbi, ele învățau privind

experiențele prin care treceai tu. Erau cumva detașate, dar totuși mai făceau parte din ceea ce se petrecea. Învățau când tu ai trecut prin atâtea experiențe. Ele nu aveau curajul să o facă. Nu aveau tăria. Nu vroiau să treacă prin toate astea.”

D: De ce diferă această experiență de fenomenul Walk-in?

B: Este un proces diferit.

D: Poți să-mi explici diferența?

B: Să o întreb. Ea răspunde că de multe ori spiritul de la început traversează o parte din viața de pe Pământ, până ajunge într-un punct critic, în care nu mai poate să continue. Nu mai poate rezista. Personalitatea, ego-ul, ajunge într-un punct în care renunță, în care dă drumul la viață și atunci are loc schimbul. Se ajunge într-un punct în care spiritul de la început simte că nu mai poate să continue. Dar măcar a încercat. A făcut tot ce a putut. Văd hotărâre. Chiar a făcut tot ce a putut și a fost greu. A fost greu. Și atunci are loc schimbul. E ca o respirație sau ca o pauză de o nanosecundă, între respirații. Inspiră și expiră. Și se întâmplă. Acolo îl găsești pe Dumnezeu. În astfel de momente apare ocazia să se întâmple astfel de lucruri.

D: Acesta este fenomenul Walk-in. Dar ceea ce i s-a întâmplat lui Bobbi nu este același lucru?

B: Nu. A fost un proces de natură mecanică, am putea spune. Nu înțeleg de ce...

Acesta nu este cuvânul potrivit. E un fel de transformare moleculară... Văd maşinării în jur. Văd conexiuni. Cum se conectează la spirit... (vorbeşte în şoaptă) Cum se face asta?

D: Ei pot să facă asta cu ajutorul maşinilor?

B: Nu sunt maşini obişnuite. Este vorba despre energia lor, pe care o văd în mâinile lor. Ei au ceva în mână. (Şopteşte) Cum fac asta? Nu înţeleg. Este un fel de transfer. Când eram o fetiţă, le-am văzut cum intră în corp, dar este mai mult decât atât. Are loc acest transfer. Continui să o întreb cum are loc transferul. (Pauză) Este ca un proces ştiinţific. Sunt maşini în jur şi aceste maşini lucrează cu undele de energie din creier. Au ceva de a face cu frecvenţele creierului, pe care le ajustează. Când se ajunge la o anumită frecvenţă, are loc un transfer. Se foloseşte tehnologie din altă dimensiune. Uneori Bobbi vede un fel de linii de energie, care sunt de fapt frecvenţe. Când se ajunge la frecvenţa corectă, are loc un transfer de personalitate sau un transfer de gânduri, de conştiinţă. Şi asta are de a face cu frecvenţele.

D: Mi-a venit în minte o explicaţie. Fenomenul Walk-in (Cel ce intră) se referă la cazul în care are loc un schimb de spirite într-un corp. Locuitorul iniţial al corpului moare şi intră în trup un spirit nou. Dar în acest caz se pare că Bobbi era o fiinţă cu trup fizic care locuia pe o navă spaţială, nu era un spirit. (Da) Dar totuşi s-a transferat în acest mod. (Da) Spiritele care au locuit iniţial în corp au trecut în lumea de apoi şi au făcut un schimb de locuri.

B: Da, asta are sens. Pentru că în momentul transferului... Văd cele două corpuri micuţe, întinse pe masă. Dar mai sunt şi două fiinţe adulte, care vor fi transferate. Sunt cei transferaţi, care intră în corp. Văd o capsulă a timpului. Îşi aminteşte mai bine cine este cu adevărat. Această capsulă a timpului se referă la faptul că ai dormit mulţi ani. Când ajungi la vârsta de 40 de ani, acţionează ca un declanşator. Când a ajuns la vârsta de 40 de ani, ea a ştiut că trebuie să îşi

înfrunte fricile. A fost vârsta când s-a trezit.

D: Atunci a revenit cunoașterea. (Da) Atunci cei care au fost transferați duceau o viață fizică la bordul navei, nu erau spirite decedate.

B: Nu, nu erau. Aceasta este o deosebire.

D: Iar pe navă, voi aveți mijloacele de a face acest transfer. (Da) Și acest transfer s-a făcut cu permisiunea sufletului care trăia inițial în corp.

B: Oh, da.

D: Apoi au fost de acord să meargă înapoi.

B: Cei transferați urmau să meargă înapoi.

D: Deci este un schimb care se face cu altă ființă vie.

B: Văd ființa care este Bobbi. Și văd că energia care intră. Este o energie masculină. Nu înțeleg de ce este o energie masculină, pentru că aceste ființe nu sunt nici masculine, nici feminine.

D: Ei sunt androgini?

B: Da. Dar hai să abandonăm acest subiect.

D: Mai am o întrebare. Ce s-a întâmplat cu trupul celui transferat? A rămas pe navă? Dacă sufletul părăsește trupul ca să intre în corpul lui Bobbi, ce s-a întâmplat cu corpul de pe navă?

B: Corpul de pe navă a rămas într-o stare de stază (întâmpină dificultăți de pronunțare a acestui cuvânt). Are loc o suspendare? Da, este ca un fel de suspendare. Ca un fel de somn? Da, este ca un fel de somn. Când ai pus această întrebare, răspunsul a venit instant. Este ca somnul, pentru că acolo este o dimensiune în care nu există timp. Este ca și cum viața de pe Pământ nu contează pentru cei de pe navă, din punct de vedere al timpului. Așa încât corpul rămâne acolo într-o stare... de stază.

Potrivit dicționarului Thesaurus: Stază = imobilitate, lipsă de acțiune, stagnare. Stază = a sta, a te opri. 1. Este o încetinire sau oprire a curgerii normale a fluidelor sau a semi-fluidelor din corp, ca încetinirea circulației sângelui. 2. Este o stare de echilibrare sau de stagnare.

B: Corpul intră în această stare un timp, pentru a învăța. El învață despre oameni. Bobbi vorbește despre oameni la persoana a treia. Vorbește despre orașele și casele oamenilor de pe Pământ, la persoana a treia. Își amintește că am întrebat-o ce făcea pe nave. (Bobbi simte că noaptea când visează, vizitează o navă și îi învață pe cei de pe navă despre Pământ, îi învață despre viața umană.)

D: Deci acest fenomen este oarecum diferit de fenomenul Walk-in, pentru că întâlnim un corp care așteaptă într-o stare de animare suspendată pe navă, ca să revină sufletul. Corpul nu moare. (Corect) Iar sufletul pleacă cu o misiune pe Pământ, dar nu vrea să treacă prin procesul nașterii. (Nu) Fiindcă prin naștere se produce și uitarea, nu-i așa?

B: (Entuziasmată) O! Naşterea îţi strânge capul. Tocmai mi-a venit ideea asta. Procesul naşterii, când ieşi prin canalul naşterii, atunci ţi se opresc amintirile. Procesul naşterii are de-a face cu voalul uitării. Dacă vii pe lume aşa, se îngroaşă voalul şi uiţi. Da. Asta are sens.

În munca mea cu cei care sunt Walk-in, am presupus acest lucru. Oamenii capătă capacităţi paranormale deosebite după o experienţă în apropierea morţii (Near Death experience / NDE) sau după o experienţă de Walk-in, când are loc un schimb de suflete. În munca mea, am descoperit că procesul naşterii şterge amintirile. De asemenea durata de timp petrecută ca bebeluş (în care te focusezi pe a face corpul să funcţioneze şi înveţi să te târăşti, să mergi de-a buşilea şi în final să vorbeşti) face să se estompeze amintirile din viaţa dintre vieţi şi din locul de unde vine sufletul. Un Walk-in, pe de altă parte, nu trece prin aceste experienţe care şterg amintirile. El coboară cu memoria şi cunoaşterea completă, din locul de unde vine. Prin urmare, un Walk-in va şti cum să îşi folosească abilităţile psihice, deşi aceste abilităţi pot să rămână o vreme latente, ca la majoritatea oamenilor.

D: De asta a fost de acord cu această modalitate de a veni pe Pământ. Acest lucru s-a petrecut atunci când părinţii săi au crezut că ea s-a rătăcit.

B: Ea știe cum se face asta.

D: Iar sufletul care a intrat în corp atunci, a putut să facă faţă mai bine evenimentelor? (Da) A fost de acord că facă faţă la toate aceste lucruri grele și complicate, prin care a trecut.

B: Da. Și să fie mai împământată.

D: Mama sa adevărată și oamenii de pe navă, sunt mereu cu ea. (Da) O ajută prin mintea sa subconștientă?

B: Ei sunt acei „noi” din interiorul său, da.

D: Oamenii de pe navă au o casă fizică undeva, sau locuiesc pe navă?

B: Ei locuiesc pe navă, undeva departe.

D: Cu ce se ocupa Bobbi când locuia pe navă, înainte să facă transferul?

B: Era o aventurieră.

D: (Chicotește) Așa se pare.

B: Ea iubea stelele. Era un fel de astronaut, am putea spune. (Râde) Ca în Star Trek. Ea iubea galaxiile. O, acum înțeleg! De asta îi plac lui Bobbi atât de mult galaxiile. De asta se simte ca acasă când vede nebuloasele și astfel de lucruri. Se ocupă de ceea ce iubește. Uneori Bobbi are momente când știe că a mai fost printre stele. Când vede stele. Noi suntem exploratori ai spațiului cosmic. Suntem exploratori dimensionali.

D: Asta este o altă aventură. (O, da!) Dar nu există pericolul de a rămâne prinși aici, în corpul fizic de pe Pământ?

B: Știm ce să facem ca să evităm asta.

D: Mă gândesc la karma.

B: Știm totul despre asta. Suntem conștienți de toate aceste lucruri.

D: Întotdeauna există pericol de a crea karma, când vii pe Pământ. Pare a fi ceva ce nu poate fi evitat.

B: Văd un fel de peliculă fixată între... Nu pot explica asta foarte bine. Este un fel de peliculă între... Este o protecție.

Asta mi-a amintit de ce a spus Aaron, că s-a pus un fel de protecție în jurul lui. Poate că pelicula de care vorbea ea, era același lucru.

B: Noi înțelege atracția. Înțelegem cum te prinde. Înțelegem mecanismul care te atrage. Văd un fel de cadrane. Putem calibra lucrurile. Cadranele au de a face cu frecvențele. Pe Bobbi o interesează frecvențele și le înțelege. Ea învață cum să se acordeze la diferite frecvențe. Noi știm cum să folosim frecvențele. Știm cât de departe putem merge, fără să ne prindem. Putem vedea asta. Putem vedea o imagine mult mai cuprinzătoare. Da, există ceva lipicios. Ei îmi arată ceva ca un lipici, din care nu te poți elibera. Vedem pericolul. Văd ceva ca un fel de hârtie de muște. Ca acele dispozitive oribile pe care oamenii le folosesc pentru a prinde animale micuțe, care nu se mai pot elibera. Iar noi nu vrem să se întâmple așa ceva. Este ceva uman. Ca și cum voi oamenii ați fi prinși într-o hârtie pentru muște. Încercați să ocoliți hârtia. Dar este atât de greu! Este atât de greu pentru voi.

D: De asta este nevoie de un aventurier curajos care să fie de acord să facă așa ceva, pentru că te poți prinde atât de ușor.

B: Noi înțelegem cum funcționează frecvențele vibratorii. Înțelegem mecanismul acordului fin. Văd cadrane. Știm cum să evităm, cum să ne menținem. Karma este hârtia voastră pentru muște.

D: Dar voi știți cum să o evitați, ca să nu vă prindeți în ea.

B: Da, știm. Este aici un bărbat care se pricepe la asta. El supraveghează procesul. Este și mama lui Bobbi, mai sunt și eu... este și Bobbi. E greu să explic toate astea.

D: Da, să fii în două locuri în același timp.

B: Da, în două locuri în același timp. Mai există și o altă ființă aici. O prezență care știe mai multe, care ne ajută. Noi știm cum să evităm să ne prindem în hârtia de muște. Asta e tot ce pot să spun. Karma voastră este ca o hârtie de muște în care te-ai prins și de care încerci să te desprinzi.

D: Acesta este unul din motivele pentru care Bobbi nu a avut copii?

Am vorbit deja despre asta în Capitolul 9, Copiii creează karma.

B: O, da. Copiii creează karma. A vrut să evite asta, pentru că avea destule lucruri de făcut.

D: Pentru că atunci când ai copii, te atașezi la Pământ.

B: Misiunea sa avea de a face cu studiul, cu ceea ce doream să învățăm în această dimensiune. Noi vrem să învățăm despre experiențele umane.

D: Doar trăind experiențele, fără a fi prinși în karma.

B: Corect.

În scrisoarea pe care mi-a trimis-o Bobbi după ce am ținut sesiunea, a vrut să-mi explice amintirile ei despre karma: „Karma arată ca o hârtie de muște, în care se prind insectele. Mi s-a arătat o imagine cu o gumă de mestecat prinsă pe talpa pantofului, din care nu te poți elibera. Tot așa era și hârtia de muște. Era foarte greu pentru oameni, să se desprindă din ea. Mi s-a explicat cum reușea persoana de pe navă să se ferească de karma. Nu părea a fi atât de dificil cum credeam, pentru că ei cunoșteau frecvențele precise ale atracției karmice și ale prinderii în capcană. Asta nu era o problemă pentru ei.

Ființa respectivă a explicat că Pământul este ca un dom format din frecvențe vibratorii. Acest dom arată ca o membrană subțire plasată deasupra Pământului și îmi amintește de filmul Truman Show, în care Jim Carrey și-a trăit toată viața sub un dom, fără a fi conștient că toți cei din jurul său erau actori și că totul era filmat, iar el juca un rol într-un film. Exact așa este și Pământul.”

D: Dar când în final ea va părăsi această viață, va reveni pe navă, unde o așteaptă trupul?

B: Da, așa va face.

D: În loc să meargă în lumea spiritului? Pentru că noi așa spunem, că atunci

când mori îți lepezi trupul, iar sufletul merge în lumea spiritului. Așa e, sau vezi lucrurile diferit?

B: Nu este o deosebire așa de mare. Va fi o tranziție obișnuită. Va trece prin experiența morții și va ajunge în lumea spiritului. Noi facem parte din lumea spiritului. Facem parte din Unicul. Facem parte din Prezența Divină. Facem parte din întreg. Suntem cu toții vehicule. Este ca la domino. Eu fac parte dintr-o ființă mai mare, Bobbi face parte din mine, dar în final este vorba despre Spirit. Totul este Unicul. Totul este Prezența. Este complicat, pentru că ea va fi în mine, dar facem parte din Unicul.

D: Viața băștinașului care era mereu flămând este conectată cu Bobbi, sau cu entitatea care a intrat în corp? Situația e oarecum derutantă, fiindcă sunt două ființe în trup.

B: Sunt amintirile sufletului care a locuit inițial în corpul fetiței, al micuței Bobbi. Au fost folosite pentru a înțelege viața umană.

D: Este un reziduu care încă se află acolo.

B: O da, da. Înainte de a intra în această viață, am găsit acolo această amintire.

D: Sufletul care a venit, care a fost transferat, nu avea aceste amintiri. (Corect) Ele nu aparțin personalității lui Bobbi de acum. (Nu) Aparțin celei care a plecat

la odihnă.

B: Da, așa este.

D: Așa încât nu ar trebui să o mai influențeze acum. (Corect) Asta pune lucrurile la loc, unde trebuie să fie.

B: O vom ajuta să își rezolve toate problemele de natură fizică. Suntem ființe integre. Scopul pentru care ne găsim aici a fost îndeplinit și este vorba doar de o sincronizare în timp. Ea are abilități de vindecare. Ea nu știa cine suntem noi, dar acum știe cine suntem. Iar partea aceasta care suntem „noi”, face parte din Creator. Ea poate să descarce o energie a luminii. Văd o rază de lumină care coboară și are mesaje încriptate în ea. Este un fel de cod cu tonuri. Într-una din urechile sale, ea va auzi un ton. Va fi în stare să-l descifreze. Ea trebuie să se conecteze cu mine în meditație, ceea ce face deja și să ceară ajutor. Va începe să descifreze aceste mesaje. Văd raze de lumină. Nu sunt hieroglife, seamănă mai mult cu ebraica veche.

Știam despre ce vorbește, pentru că am primit mostre de scris (sau simboluri) din toată lumea. Pare a fi vorba despre același lucru. Multor oameni li s-a spus că pot primi mesaje, care sosesc prin raze de lumină.

B: Îi utilizăm corpul fizic. Este foarte bine înpământată. Este suficient de sceptică, ca să discearnă ce primește. Este un vehicul bun pentru ceea ce dorim să facem. Noi vrem să aducem adevărul. Întotdeauna a dorit să aducă adevărul pe această planetă. De asta se află aici. Corpul meu se află într-o stare de stază, dar am venit aici în spirit, ca să o ajut. Corpul meu are nevoie să rămână în această stare, ca să îi pot oferi atenția mea deplină, ca să o ajut și să fiu cu ea. Există o anumită disciplinare a informațiilor care sosesc. Această lumină care

vine trebuie să fie apoi răspândită. Va ajunge la mai mulţi oameni decât îşi poate ea imagina.

D: Ea a mai încercat să acceseze aceste informații, dar nu a reușit.

B: Pentru că le-a blocat. Nu era gata să le primească. Încă nu avusese experienţele umane de care aveam noi nevoie, ca să atingă claritatea. Întotdeauna a simţit că această dimensiune este foarte lentă.

D: Am voie să folosesc aceste informații în munca mea?

B: O, da. De asta suntem aici.

D: Sunt informații pe care le pun cap la cap cu altele pe care le-am primit, ca un puzzle.

B: Prezentăm aici concepte care ar putea ajuta oamenii să înțeleagă mai bine realitatea. Conceptul hârtiei pentru muște poate ajuta oamenii. Este ca televizorul vostru. Oamenii sunt lipiţi de televizor şi devin dependenţi de el. Oamenii sunt hipnotizaţi şi a venit vremea să iasă din această stare. A venit vremea să se trezească.

D: Cred că nimic nu se întâmplă accidental. Voi îmi oferiţi următorul fragment

de informație de care am nevoie. Probabil că știți, omul cu care am lucrat ieri mi-a oferit aceeași informație, despre hârtia pentru muște și karma. (Vedeți ce spune Aaron în Capitolul 11)

B: A vorbit despre hârtia pentru muște și karma?

D: A vorbit despre ele într-un mod diferit. Vorbea despre un fel de peliculă de protecție montată în jurul său, care îl ajuta să nu se prindă în karma. Iar Bobbi a vorbit și ea despre un voal și o peliculă care o protejează de karma.

B: Este ca un fel de dom, o frecvență. Voalul este ca o frecvență. Așa pot explica eu lucrurile, în limbajul vostru. Este o frecvență ca un voal, care înconjoară această dimensiune.

D: El mi-a explicat și mai clar. A spus că poți să înveți lecțiile, dar nu trebuie să te prinzi numaidecât în karma. El a descris asta ca un mod de a evita karma, ca să nu se prindă de el.

B: Exact. Lumea este o iluzie. Te afli aici ca să înveți lecții, nu să te prinzi în ele. Bobbi știa că a venit aici ca să învețe detașarea, pentru că este atât de atașată, de dependentă. A trebuit să învețe să nu mai fie dependentă. S-a prins în hârtia pentru muște. Aceasta este cea mai mare provocare cu care se confruntă oamenii. Este ca și cum ai fi aplatizat și prins pe hârtia pentru muște. Dar ea s-a eliberat.

D: Dacă spiritul de la început ar fi rămas în trup, acest lucru ar fi fost foarte dificil.

B: Nici nu ar fi dorit să rămână.

D: Deci asta ținea corpul în viață. Spiritul care a locuit inițial în trup s-a întors în Iubire și a renunțat la trup.

B: O, da. Ei au primit o răsplată, cum spun oamenii. Au primit o răsplată, fiindcă au permis să se întâmple acest lucru. Gemenii au plecat şi acest lucru i-a ajutat, pentru că au putut să continue să învețe din experiența celui care a intrat în trup, în locul lor. Ei continuă să învețe, datorită conectării cu Marele Suflet. Conexiunea cu marele Creator.

D: Sora sa Linda, cunoaște aceste lucruri?

B: Le cunoaşte la un anumit nivel. Fiindcă acelaşi lucru s-a întâmplat şi cu ea. Ea a trebuit să aibă alte experiențe. (Râde) Ea are o altă hârtie de muște, fiindcă a venit să învețe alte lucruri. S-a căsătorit cu un preot protestant homosexual, așa încât are şi ea propriile sale încercări cu care se confruntă. Experimentează o diversitate de experiențe care sunt altfel, dar amândouă surorile au încercări grele de traversat. Nu au vrut să facă singure această călătorie, fiindcă era prea mult pentru ele.

Mă pregăteam să închei sesiunea şi să o aduc pe Bobbi înapoi la conştiința diurnă, dar entitatea care vorbea prin ea a vrut să îmi adreseze câteva cuvinte, înainte de a pleca.

B: Îţi mulţumesc că ne-ai oferit această ocazie de a comunica şi ai orchestrat această întâlnire, pentru toată lumea. Știm că aceste firele se vor interconecta.

D: Eu mă confrunt cu astfel de lucruri mai mult decât omul obişnuit. M-am învăţat cu ele. (Râdem împreună)

B: Asta e misiunea ta.

D: Fac parte din rețea, presupun.

B: Oh, da. Oh, da. Ești conectată la un fir gros de rețea. (Râde)

Am dat instrucţiuni entităţilor să se îndepărteze. Bobbi a respirat adânc când au plecat şi am adus-o în starea de conştiinţă diurnă.

***

În anul 2004 am ţinut o sesiune cu Jesse la New York, în care a menţionat un altfel de Walk-in: sufletul care deţine controlul.

În loc să meargă într-o viaţă trecută, a accesat o fiinţă din energie care călătorea

prin diferite locuri din cosmos. Unele din aceste locuri erau fizice şi solide, altele nu. Această fiinţă nu era fixată într-un corp anume.

D: Tu intri vreodată într-un corp?

J: Poţi intra într-un corp în diferite momente din viaţă, dacă vrei.

D: Nu este nevoie să intri într-un corp când este bebeluş?

J: Nu. Poate că un om are nevoie de ajutor şi mergi să-l ajuţi. Şi faci parte din viaţa sa pentru o scurtă perioadă de timp, dacă are nevoie de asta.

D: Nu rămâi toată viaţa în acel trup?

J: Uneori da, alteori nu. Nu trebuie să fie un trup, neapărat. Pot fi şi alte forme, pe diferite planete sau în regiuni diferite.

D: La ce altfel de forme te referi, dacă nu este vorba de un trup?

J: Unele din ele nu sunt solide. (Respiră adânc) Este greu să explic în termenii voștri.

D: Da! Îmi dau seama de asta. Ai spus că de obicei nu rămâi toată viaţa într-un trup sau în altă formă. Intri doar ca să ajuți pentru o perioadă scurtă de timp, dar nu există deja un suflet sau un spirit în acel corp?

J: Da, dar are nevoie de ajutor.

D: Deci ți se permite să îi ajuți, când există deja un suflet în corp? (Da) Mă gândeam că nu se permite să existe două suflete în același corp, în același timp.

J: Nu cred că celălalt suflet preia controlul. Cred că se află acolo doar ca să ajute. Nu pot explica. Este atât de greu.

D: Deci după ce ai făcut tot ce ai putut ca să ajuți, părăsești corpul?

J: Da. Cred că de fapt nici nu trebuie să intri în corp. Poți doar să stai cu persoana respectivă. Să comunici cu ea și să îi trimiți energia de care are nevoie. Se poate face și așa.

D: Iar persoana este conștientă de tine?

J: Ce vrei să spui prin „persoana”?

D: Corpul fizic, partea conștientă a persoanei. Știe că ești acolo?

J: Se simte diferit. Face lucrurile altfel decât în mod normal. Dar sufletul ştie totul. Faci doar ceea ce se presupune că trebuie să faci, ca să îi ajuți. Nu este nimic invaziv.

D: Deci sufletul știe ce faci. Știe că ești acolo? (Da) Și îți permite să oferi ajutor pentru o perioadă scurtă de timp, sau cât durează asta. (Da) Apoi călătorești din loc în loc.

J: Uneori da, alteori rămâi. Este posibil ca sufletul care stăpânește trupul să părăsească corpul, pentru o scurtă perioadă de timp. Să meargă în lumea spiritului ca să se repare, să se vindece sau ceva de genul ăsta. El pleacă, tu preiei controlul. Și practic devii tot ce au fost ei înainte, ai puterea și conectarea pe care au avut-o ei înainte. Și îi ajuți o vreme, până când sufletul revine înapoi în corp.

D: Tu păstrezi corpul, vehiculul, în viață, îl păstrezi în stare de funcționare. (Da) De ce are nevoie sufletul să meargă în lumea spiritului, ca să se repare?

J: Pentru că nu cred că poate fi reparat pe Pământ. Trebuie să treacă dincolo de cortină, dincolo de voal, ca să se odihnească și să primească alte acorduri vibraționale.

D: Se întâmplă ceva în viaţa persoanei, în viaţă vehiculului, care cauzează o traumă care face necesar ca el să meargă în lumea spiritului, pentru a fi reparat?

J: Da. E vorba de lucruri teribile, de tragedii care uzează sufletul, astfel încât el nu mai poate continua să trăiască.

Se pare că cei de pe partea cealaltă, din lumea spiritului, au soluţii pentru orice. Mai degrabă decât să lase trupul să moară, sufletul merge în lumea spiritului pentru reparaţii şi alt suflet vine în corp o vreme pentru a-l păstra în viaţă, până când sufletul iniţial simte că poate să revină. Acest fenomen diferă de fenomenul Walk-in, care este un schimb permanent.

D: Ai trăit vreodată într-un corp fizic toată viaţa?

J: Cred că de câteva ori. Acum sunt prins aici şi nu îmi place asta. E greu să fii într-un loc, atât de mult timp.

D: Tu nu eşti locuitorul iniţial?

J: Nu mai sunt sigur. Cred că sunt, dar nu ştiu sigur.

D: Crezi că ai intrat în corp când s-a născut ca bebeluş?

J: (Oftează) Nu mai știu. S-a întâmplat cu multă vreme în urmă.

D: Eram curioasă dacă ai fost în corpul ei, de când s-a născut.

J: Am amintiri despre asta, dar nu cred. Cred că sufletul care a locuit inițial în corp nu a mai putut face față și s-a făcut o înțelegere. El a plecat o vreme și altcineva a preluat trupul. Cred că astfel de lucruri se întâmplă mult mai frecvent decât știu oamenii. Sufletele împart trupul pentru o scurtă perioadă de timp, apoi pleacă mai departe. Poate că sufletul inițial era un suflet nou venit, care nu a mai experimentat viața pe Pământ. Era prima dată, prima sa experiență de acest fel, și a fost o încercare care l-a copleșit. Nu a mai putut să continue. Oricum, încă două suflete stăteau la coadă în așteptare, în caz că se va întâmpla asta.

D: Vrei să spui – în caz că sufletul care a ocupat trupul nu își mai poate continua treaba?

J: Nu știu dacă este vorba atât de mult despre a face o treabă, sau pur și simplu de a fi acolo. Important este ca vehiculul să rămână în viață, așa încât cineva îl preia.

Am chemat subconștientul, ca să obțin mai multe informații. Jesse spusese că nu se simte acasă pe Pământ. Se simțea singură și vroia să știe de ce se simte astfel.

J: Se simte astfel pentru că asta nu este casa ei. Casa ei adevărată nu se află în planul fizic. Se află în altă dimensiune. Acolo este doar lumină și frumusețe și nu sunt corpuri, nu sunt oameni. Este doar energie. Mai există și un alt loc care este semisolid, este mai fizic. Cu munți mari, animale și copaci. Și îi place mult să stea acolo. Se află într-o altă dimensiune.

Jesse nu avea trup, când se afla în aceste locuri. Subconștientul a spus că ea nu avut multe vieți pe Pământ. A trăit mai mult în alte dimensiuni, când nu era un suflet care să preia controlul asupra corpurilor umane.

D: Iar partea cu care vorbesc... Este partea care călătorește înainte și înapoi între lumi? Sau este altceva?

J: Da. Este cel care călătorește între lumi. Care a venit aici să ajute, dar nu rămâne aici toată viața persoanei.

D: Și se află aici, acum?

J: Este greu de explicat. Nu poți să spui că atunci când o parte începe, cealaltă parte se termină.

D: Vrei să spui că este ca un fel de combinare, de unire cu sufletul inițial din trup?

J: Da, dar are de a face cu energia, pentru că putem spune că nu există început și nici sfârșit. Când vii să ajuți aceste suflete pe Pământ în trup uman, o parte din tine știe ce se întâmplă și prin ce trece cealaltă parte. Pentru că în acest fel, toți învățăm. Pur și simplu știi lucruri, știi că ele fac parte din tine.

D: Casa adevărată a lui Jesse se află în acele locuri frumoase. I se va permite să revină acolo la un moment dat?

J: Da, dar este atât de greu de explicat. Este frumos să fii acolo, dar nu creşti. Nu contribui. Nu ajuți. Nu-i serveşti pe ceilalți. Pe când aici treci prin aceste experienţe variate şi bogate, care te ajută să creşti şi să contribui la ce se petrece în jurul tău. Nu te ajută doar pe tine, pentru că tu nu exişti ca un suflet separat. Este foarte greu de explicat.

A fost o sesiune foarte grea, pentru că nici măcar subconştientul nu ştia cum să explice acea parte din Jesse, pe care de-abia mi s-a permis să o întrevăd. Se pare că aceasta se unise cu personalitatea lui Jesse atât de bine, încât ea nu mai ştia unde începe şi unde se termină, ceea ce este un lucru bun, fiindcă se pare că aşa poate funcţiona mai uşor. Un suflet care preia controlul trupului este un spirit separat, care a căzut de acord să vină şi să păstreze trupul în stare de funcţionare, câtă vreme spiritul care locuia iniţial în trup stă în lumea spiritului, la vindecare. Acest fenomen este diferit de fenomenul Walk-in, fiindcă spiritul iniţial a plănuit să revină şi să-şi reia atribuţiile la un moment dat. Sufletul care a avut grijă de trup rămâne doar atâta timp cât este nevoie de el, apoi părăseşte trupul pentru a-şi vedea de alte treburi. Atunci când nu era prins pe Pământ, acest spirit putea să călătorească în cosmos şi putea avea tot felul de aventuri. În capitolul următor vom discuta despre faţetele sufletului. Sufletul care preia controlul trupului poate fi una din aceste faţete, dar aşa cum a spus Jesse, este complicat de explicat.

Capitolul 29

Sufletul cu multe faţete

În Volumul 1 am scris despre fragmentarea sufletului. Mi s-a prezentat conceptul că noi facem parte dintr-un suflet mult mai mare şi fiecare fragment se poate diviza şi poate trăi simultan mai multe existenţe. Noi nu suntem conştienţi de acest fenomen pentru că ne-ar deruta şi mintea noastră umană nu ar putea să cuprindă aceste lucruri. Această perspectivă nouă se potriveşte cu conceptul sau teoria prezentată în Volumul 1 despre realităţile paralele, care există în acelaşi timp. S-a spus că pe măsură ce sufletul continuă să se dividă, sunt create în mod constant mai multe realităţi. Mi s-a spus că mintea noastră umană nu va putea să înţeleagă niciodată acest lucru în totalitatea sa. Nu este vorba de creier, ci de mintea umană. Mi s-au oferit exemple şi comparaţii care aduc informaţii cărora să le putem face faţă. Îmi place să mă gândesc la aceste lucruri ca la nişte exerciţii interesante ale minţii. Ne este pusă mintea la încercare dar dacă nu vrem să credem în ele sau să le studiem, le putem aborda ca pe nişte curiozităţi. Când mi s-au prezentat aceste comparaţii am avut o puternică impresie că era doar vârful iceberg-ului. Restul iceberg-ului, partea cea mai mare din informaţii, va rămâne ascuns pentru totdeauna, cât existăm în trup muritor. Poate că într-o zi vom înţelege, dar acum trebuie să fim satisfăcuţi de faptul că „Ei” consideră că putem primi măcar baza sau elementele fundamentale, care să ne ajute să ne extindem capacitatea de înţelegere a minţii noastre.

În anul 2002 am primit informaţii despre faţetele sufletului din părţi opuse ale planetei, în sesiunile de terapie pe care le-am făcut. Poate fi doar o chestiune de semantică, care se referă la acelaşi fenomen al fragmentării, deşi se foloseşte un termen diferit. Voi încerca să explorez acest concept şi să văd dacă este vorba de acelaşi proces, sau de două procese separate.

***

Prima sesiune am făcut-o în Minneapolis în luna octombrie din anul 2002, când ţineam prelegeri pentru Garry Backman la expoziţia Edge. Michelle a venit în locuinţa privată unde stăteam, ca să facă o sesiune de terapie. Când a intrat în transă a coborât de pe nor şi s-a văzut în locuri ciudate, într-un corp ciudat. Era întuneric şi dificil să vezi în jur, dar şi-a dat seama că se afla pe un teren sterp unde nu exista vegetaţie. Solul era maroniu, cu o nuanţă portocalie. De multe ori când clientul vede astfel de împrejurări care par a fi de pe altă planetă chiar aşa este cazul, se află pe o altă planetă. Eu trebuie să fiu pregătită să continui să pun întrebări, să fiu pregătită pentru orice fel de răspuns.

Când Michelle a devenit conştientă de corpul său, şi-a dat seama că era îmbrăcată într-o jachetă şi în pantaloni făcuţi dintr-un material argintiu asemănător foliei de aluminiu. „Mă uit la mâna mea. Pielea are o culoare verzuie.” Am întrebat-o câte degete are. A răspuns: „Trei degete pe care le folosesc de obicei şi degetul mic e minuscul. Am degete mari dar pe cel din stânga nu-l folosesc, fiindcă nu funcţionează cum trebuie. În schimb degetul mare de la mâna dreaptă funcţionează bine. Simţea că trupul său este de bărbat, dar ştia că este androgin. Avea doar câteva şuviţe de păr negru pe scalp. I-am redirecţionat atenţia în afara corpului şi a văzut că avea pe spate un echipament special. „E un pachet alb micuţ ca un fel de ramă, în care port un aparat. Scanez terenul, caut ceva. Nu cred că pot să plantez ceva în locul ăsta. Stratul de sol este prea subţire”.

D: Ştii ce anume cauţi?

M: Un loc pentru plantat. Mi s-a spus că acesta ar fi un loc bun, dar nu cred că este. Pare atât de sterp. Nu ştiu dacă mă aflu în locul potrivit. Nu cresc multe lucruri pe aici. Doar nişte tufişuri mici turcoaz. Cum să le descriu... frunzele parcă ar fi de cauciuc. Am spus că am să reuşesc, dar am supraestimat situaţia. Simt că nu fac ce ar trebui să fac.

D: De ce ai ales locul ăsta?

M: Am fost îndrumat aici de către bătrâni. Le-am spus că voi putea găsi un loc potrivit, dar nu cred că voi reuşi. Oare mă aflu acolo unde trebuie? Poate m-am rătăcit. Cred că nu fac ce trebuia să fac. Simt că m-am rătăcit.

D: Aici locuieşti tu?

M: (Cu o voce emfatică) Nu. Nu sunt acasă. Eu locuiesc într-un alt loc.

D: Cum ai ajuns aici?

M: Prin puterea gândului. M-am teleportat aici.

D: Nu ai venit într-un vehicul?

M: Nu.

D: Te poţi teleporta instant unde vrei? (Da) A mai venit cineva cu tine?

M: Da. Se află în spatele meu şi mă privesc. Cred că sunt furioşi. Şi ei se simt la fel ca mine. Nu înţelegem de ce ne aflăm aici. Credeam că sunt corecte coordonatele, dar cred că acest loc nu poate susţine nici un fel de plante care să fie hrană pentru oameni.

D: Trebuie să cultivi hrană pentru ai tăi?

M: Ai mei sunt în regulă. Familia sufletului este... Suntem cu toţii una. Dar o parte din familie nu are suficientă mâncare şi nici adăpost.

Este copleşită de emoţii şi începe să plângă. Îmi venea greu să o înțeleg.

M: O parte de familia noastră se rănesc între ei. (Plânge) Unii oameni nu împart mâncarea între ei. Unii au mâncare, alţii nu. (Oftează adânc)

D: E vorba de o familie care locuieşte unde locuieşti şi tu?

M: Nu, am aflat aceste lucruri de la ai mei.

D: Deci aceasta nu este o planetă unde locuieşti? Ce ştii despre locuitori? Cum ai aflat aceste lucruri despre ei?

M: Pentru că noi călătorim în diferite locuri... (Încă mai plângea copleşită de emoţie, dar încerca să se liniștească). Ar trebui să existe o unitate. Asta vrem noi. Despre unii ştim, despre alţii nu ştim. Ne-am implicat în diferite locuri de pe planetă ca să aducem unitatea şi oamenii să devină conştienți. Încercăm să creăm o conexiune şi să punem capăt la o parte din aceste practici iraționale.

D: Acolo unde trăieşti există unitate, dar vreţi să ajutaţi şi alte planete?

M: Da. Am vizitat deja două planete. Una din ele este planeta unde oamenii nu-şi împart mâncarea unii cu ceilalţi. Este nevoie de un nou mediu înconjurător. Aceste planete sunt prea aglomerate. Îți poți da seama că aglomerarea aceasta va continua să se dezvolte în viitor, până într-un punct în care va deveni o adevarată problemă. Se va ajunge într-un punct în care chiar dacă vor dori să împartă hrana cu semenii lor, nu vor mai putea să o facă.

D: Și care ar fi soluția? Să mergi pe o altă planetă și să cultivi acolo mâncare?

M: (Oftează adânc) Soluția ar fi să mai avem şi alte locuri unde să ducem învățăturile noastre. Nu trebuie sa fie doar pe aceste planete.

D: Ce se va întâmpla după ce veți începe să cultivați hrană?

M: Atunci oamenii vor putea alege să se încarneze pe aceste planete.

D: Atunci nu veţi muta fizic oamenii de pe planetele aglomerate?

M: Nu, dar văd ce se întâmplă pe aceste planete şi mă întristează. Prevăd că ajutorul va rezolva parţial această problemă şi va exista posibilitatea alegerii unui loc unde să mergi.

D: Vrei să spui că te încarnezi ca să îţi rezolvi karma? Nu mai trebuie să mergi în aceste locuri aglomerate? (Corect) Dar nu încerci să-i ajuți pe cei care se află deja aici?

M: Nu, nu putem interveni.

D: Dacă nu poți să-i muți în altă parte, singura alternativă este să le oferi un loc unde să cultive mâncare. Este treaba ta să găsești un loc unde se poate cultiva hrană. Pentru că oamenii nu se vor încarna acolo dacă nu există hrană și nu pot supraviețui acolo. (Da) Cum vei face asta?

M: Asta este problema. Nu ştiu ce să fac. Ar trebui să mă întorc acolo şi să încerc să iau tot procesul de la capăt. Să iau totul de la capăt. Nu ştiu ce s-a întâmplat aici. Trebuie să existe o sursă de hrană. Locul acesta nu pare a avea cele necesare, aşa cum s-a crezut. Trebuie să existe o posibilitate de a începe să plantăm. Dar nu pare a fi un loc potrivit. Poate că am făcut o greşeală. Credeam că am coordonatele corecte... Poate nu am fost destul de atent. Numerele sunt foarte importante. Şi formele sunt foarte importante.

D: Te referi la coordonate?

M: Da. Numerele şi formele mă îndruma în direcţia corectă. Ele mă pot transporta acolo. Tot primesc secvența numerică (6244).

Deodată i s-a smuncit trupul şi a început să râdă: „Tocmai am plecat”.

D: Ţi s-a smuncit corpul. Ai plecat atât de repede doar gândindu-te la aceste numere?

M: Da. M-am întors pe planeta mea. Până să îmi dau seama, am şi ajuns. (Râde)

D: Deci sunt necesare aceste numere şi forme, care te ajută să călătorești? (Da) Ce fel de forme?

M: Există una în special, pe care o folosesc de obicei. Când se ajunge într-un punct de formă… Se trece dincolo. Nu pot să explic în termeni pe care să îi înțelegi. Dar spațiul se curbează puţin, ca flacăra de la o lumânare.

D: Că o flacără?

M: (Cu un ton emfatic) Se ridică precum un triunghi, dar nu are exact acea formă.

D: Desenezi această formă?

M: Nu. Mă gândesc la ea, în mintea mea. E vorba de intenţie. Intenţia îţi permite să faci ceea ce ai nevoie să faci. Dar simt că am greşit ceva. Am ajuns într-un loc unde nu ar fi trebuit să ajung. Credeam că am coordonatele corecte.

D: Te gândeşti la o formă, la un desen, la numărul 6244 şi asta te aduce în locul de unde provii?

M: Da. Mă aduce acasă, la baza de acasă.

În capitolul 17, o altă fiinţă extraterestră călătorea pe alte planete şi pe asteroizi, colectând mostre de sol. Acestea erau analizate ca să se vadă dacă planeta era capabilă să susţină viaţa. Deosebirea este că atunci se călătorea într-o navă pentru o singură persoană.

D: Şi trebuie să te gândeşti la acest desen oricând vrei să pleci din nou?

M: Numărul este diferit, în funcţie de unde vrei să mergi.

D: Ei bine, acum ai revenit în locul de unde te tragi. Cum este acest loc?

M: Simt acolo o mare pace şi seninătate. Înainte mă simţeam atât de departe de zona mea de confort. Energia de pe planeta aceea nu era armonioasă, era tensionată. Mă simţeam tensionat şi îngrijorat.

D: Cum arată acest loc care este casa ta?

M: E greu de explicat în cuvinte.

D: E de natură fizică? Este solid?

M: Da. Este, dar nu este ca multe alte planete. Poţi vedea acest loc, dar nu are densitatea pe care o au alte planete.

D: Are clădiri şi oraşe?

M: Are un anumit sentiment. Aici ai un anumit sentiment de conectare.

D: În acest loc se consumă hrană? (Nu) (Spuse asta ca şi cum era luată prin surprindere de răspuns). Atunci ce hrană folosiţi, ca să vă păstraţi în viaţă?

M: Lumina. Lumina soarelui.

D: Şi cum introduceţi această lumină în corp?

M: O luăm de la soare. Totul e format din ea. Se regăseşte în cea mai mică particulă. Nu e o particulă, este o undă. Are formă de undă şi o absorbim cu toţii. Există acolo pentru noi toţi.

D: Dar când ai mers pe cealaltă planetă, te-ai îndepărtat de ea.

M: A trebuit să mă focusez cu adevărat pe ea. E ca şi cum aş călători în două lumi. A fost foarte greu.

D: Poţi să stai multă vreme departe de lumină?

M: Nu, nu. Nu pentru multă vreme.

D: Deci ai nevoie de ea ca să rămâi în viaţă?

M: Da, am nevoie de ea. Ea este cine sunt eu. Eu sunt ea. Ea este în mine şi eu sunt în ea.

O astfel de situaţie a mai fost raportată şi alte dăţi în munca mea. Există anumiţi extratereştri care trăiesc cu lumină şi au dispozitive la bordul navelor spaţiale, care generează lumina de care au nevoie. În cartea Moştenirea din stele, fiinţele din viitor care trăiau în oraşul subteran făceau băi de lumină. Toate aceste fiinţe au spus că lumina care îi ţinea în viaţa provenea de la Sursă.

D: Dar ai descris un corp fizic de pe acea planetă.

M: O, da. Este necesar să luăm diferite forme atunci când mergem în diferite locuri, ca să putem exista acolo. Ca să ne potrivim la mediul înconjurător.

D: Dar voi cum arătaţi de fapt?

M: Este greu să mă vezi. Hmm... Of, nu pot să explic. E mai mult un sentiment decât o înfăţişare. E ca... e ca şi cum nu e nevoie de cuvinte.

D: Vroiam să mă asigur că nu e vorba de lumea spiritului. E un alt fel de corp de lumină? (Da) Vei merge la Bătrâni şi le vei spune că nu ai avut coordonatele corecte?

M: Da, pot să-l văd. El are – dacă pot spune că e vorba de un „el” – are un cap rotund. Are un gât lung şi subţire şi braţe lungi şi subţiri. Își schimbă forma. La început arăta cum am spus, apoi a devenit mai ușor și luminos. Forma variază în funcţie de ce gânduri ai. Îi spun ce s-a întâmplat și el râde. Îmi spune că totul s-a întâmplat din cauza mândriei mele. Eram atât de sigur că știu totul, încât nu am mai fost atent la detalii. Nu e supărat.

D: Şi ce crezi? Are dreptate?

M: Da. Credeam că ştiu ce fac. Părea a fi o călătorie obişnuită, dar nu a fost aşa. Nu eram pregătit. Hmm. Încerc să ascult. (Pauză) Am aterizat prea repede. Nu reuşesc să exprim în cuvinte. E ca şi cum ai trage cu un pistol dincolo de ţintă. Am trecut dincolo de ţintă.

D: Dincolo de coordonate?

M: Da. Nu pot explica totul. Trebuie să fii foarte precis. Nu e vorba numai de coordonate, de numere. E importantă şi intenţia pe care o pui alături de numere.

D: Ai să mai încerci odată?

M: Nu. El îmi spune că m-am implicat prea tare în ceea ce urma să se întâmple, ca să ajut, încât am pierdut din vedere planul, misiunea. Uneori se mai întâmplă astfel de lucruri.

D: Care a fost acest plan, această misiune?

M: Planul era să găsim locuri alternative de încarnare, care să reducă aglomerarea populaţiei pe această planetă. Eu trebuia să fiu doar un obervator, să

nu mă implic emoţional în situaţia oamenilor de pe planetă. Asta a intervenit. Există un plan. Planul este mai important. Asta nu înseamnă că oamenii şi fiinţele de pe planetă nu sunt importanţi. Dar totul e trecător şi trebuie să păstrezi lucrurile în perspectiva corectă. Iar eu nu am făcut față.

D: Nu trebuia să te implici emoțional alături de oamenii de pe planetă?

M: Nu. Trebuia să păstrez perspectiva mai largă şi să înţeleg că alegem aceste experienţe ca să învăţăm din ele. Dar eu m-am lăsat prins în emoţii şi am pierdut perspectiva mai largă.

D: Oamenii aceia au ales să experimenteze situația în care se aflau.

M: Nu am încredere în ei, dar ei fac ce au nevoie să facă. E foarte complicat. Există o combinaţie între a avea încredere în ei şi a avea încredere în plan, dar în acelaşi timp trebuie să dezvolţi şi alte alternative.

D: Dacă dezvolți pe o altă planetă o sursă de hrană care poate fi folosită, asta nu constituie o intervenție?

M: Nu. Dar dacă te laşi prins în dramă şi în emoţii, nu mai poţi implementa planul. Iar eu m-am lăsat prins.

D: E greu să nu te prinzi în emoții, nu-i așa?

M: E foarte, foarte greu.

D: Nu poţi rămâne fără emoţii.

M: Eu nu am reușit să păstrez viziunea de ansamblu. Dacă păstrezi perspectiva de ansamblu, poți îndeplini planul. Dar eu nu am reușit să fac asta. A fost prea greu.

Am mai întâlnit această situaţie şi în alte cazuri, prezentate în cartea Moștenire din stele, unde entităţile din alt sistem stelar veniseră pe Pământ cu o misiune, dar s-au lăsat prinse în emoțiile oamenilor de pe planetă. Când s-a întâmplat acest lucru, au trebuit să se încarneze pe Pământ și nu au mai putut reveni pe planeta lor. S-a creat karma.

D: Deci s-a luat hotărârea să nu te mai lase să te întorci pe planeta aceea?

M: Da. Nu eram capabil să fac asta. S-au gândit că poate mă voi descurca mai bine într-o poziţie diferită, fiindcă nu eram capabil să cobor şi să observi lucrurile, pur şi simplu.

D: În ce poziţie vrea sfătuitorul tău să mergi?

M: Eu sunt… Eu trebuie să… Simt că devin palid... Se întâmplă ceva şi eu pălesc… Nu ştiu ce este. Nu e înspăimântător dar... Mă detaşez de mine însumi ca şi cum aş pluti. Merg în altă parte.

Corpul i s-a smuncit deodată şi a izbucnit într-un râs sonor. Nu puteam să înţeleg ce spune, fiidca râdea.

M: Ce smuncitură! (Râde tare).

D: Da, am văzut cum ai sărit. Ce s-a întâmplat?

M: Trec printr-un fel de vacuum. (I se părea foarte nostim)

D: Ce vezi? Unde te afli?

M: Este comitetul de planificare. Nu sunt cuvintele potrivite, dar în lipsa unor termeni mai buni… Vor hotărî ce trebuie să fac eu acum. Este greu să implementezi planul, atunci cand te implici emoţional. Nu mi-am dat seama că va fi atât de greu.

D: Ei se uită la fişa ta?

M: Da, ca să vadă ce ar fi potrivit să fac eu în continuare. Sunt consultat şi eu,

dar este nevoie de un grup, pentru că lucrăm împreună. Mi se arată diverse aspecte din viața în care voi coborî.

D: Vei merge în altă viață?

M: Da, îmi arată o viață în care sunt Michelle. (Oftează adânc) Va fi o viață grea, nu sunt nerăbdătoare să intru în ea. El îmi spune că aceste experiențe mă vor ajuta să înțeleg alte segmente ale acestei vieți, dacă e să mă exprim așa. Pot să o simt, mai degrabă să o văd. Toate aceste experiențe diferite sunt necesare, ca să pot ajuta într-un mod mai eficient.

D: Aceasta va fi prima ta viață ca ființă umană pe Pământ?

M: Această parte din mine, da. E mult mai complicat. E ca un diamant și aceste părți diferite fac parte din diamante, sunt fațete diferite. Această fațetă nu a mai fost aici înainte, dar alte două fațete au fost. Cred că sufletul meu are mai mult decât o fațetă. Există părți diferite și fațete diferite.

D: O fațetă poate ști despre celelalte fațete?

M: (Surprinsă) Da, pot ști. Vor ști, vor veni pe rând în această viață, fiindcă nu pot să se descurce singure. Prima fațetă va fi aici până la varsta de 10 ani, a doua fațetă va intra la vârsta de 21 de ani, a treia fațetă va fi aici tot restul vieții.

D: De ce trebuie să fie mai multe fațete, pentru diferite părți din viață?

M: Pentru că doar astfel acest experiment poate avea succes.

D: Ar fi prea greu ca o fațetă să meargă mai departe de la o parte a vieții la alta. Asta vrei să spui, nu? Nu ar face față.

A început să plângă, copleşită de emoţii. Nu a răspuns şi a continuat să plângă şi mai tare. Uneori este bine să laşi clientul să-şi exprime emoţiile, aşa încât am lăsat-o să plângă şi apoi am încercat cu blândeţe să o fac să îmi vorbească din nou.

D: Vei accepta să faci asta? (Da) Dar îţi dai seama că va fi greu... (Da) Atunci de ce accepţi?

M: (Oftează adânc. Începea să se controleze) Poți ajuta mai târziu (Oftat adânc).

D: Dar cel puţin vei şti cum este. Nimeni nu te obligă.

M: Nu, dar este necesar să fac acest lucru.

D: Deci corpul conştient ştie că aceste faţete diferite intră şi ies din el?

M: Nu, iniţial nu. Noi suntem conştienţi de această înţelegere, dar nu pe deplin. Aceasta este prima dată când înţelegem pe deplin prin ce trecem.

D: Dar nu e vorba de fenomenul Cel ce intră (fenomenul Walk-in)?

M: Nu. Este diferit, pentru că nu suntem separaţi. Un walk-in este un suflet separat. Dar noi facem parte din întreg.

D: Cu toţii faceţi parte din acelaşi suflet. Dar Michelle a spus că atunci când avea aproximativ zece ani, a simţit că a murit.

Michelle avea o amintire parţială privitoare la ceva ce i s-a întâmplat la vârsta de 10 ani. Mama ei a murit când Michelle era foarte mică. Mătuşa a preluat rolul mamei şi au locuit la bunica. Amândouă femeile aveau probleme psihice şi erau sadice, iar aceste porniri s-au manifestat în felul cum o tratau pe micuţa Michelle. Asta a cauzat mai târziu în viaţa sa multe probleme pe care Michelle a reuşit să le blocheze cu succes în adâncul său, fără a mai accesa amintirile respective. Femeile făceau parte dintr-un grup satanist şi organizau întâlniri ale grupului acasă la ele, dar Michelle nu îşi dădea seama ce se petrece. A văzut multe lucruri îngrozitoare, pe care mintea sa de copil le-a refulat.

Un incident pe care nu l-a uitat niciodată este când a fost pusă într-o cutie de lemn. Se sufoca şi simţea că îşi părăseşte trupul, că iese din el. A crezut că a murit atunci, pentru că simţea asta intens, dar se pare că nu a murit. Evident că nu a murit. Nimeni din familia să nu a vorbit vreodată despre ce s-a întâmplat în acea noapte. Timp de mulţi ani, ea a crezut că evenimentele pe care şi le amintea pe jumătate erau scornite de imaginaţia să bolnavă. Nimeni din familie nu i-a dat vreodată vreun indiciu că s-ar fi petrecut ceva de această intensitate. Toate amintirile, mai ales ritualurile în care fusese implicată personal, au fost refulate în adâncul subconştientului. Aceasta a fost probabil o strategie a minţii sale de a-

şi păstra sănătatea mintală, de a-şi păstra integritatea. Înainte de sesiune mi-a spus că doreşte să exploreze acest lucru. Dorea să ştie dacă întâmplarea cu acea cutie de lemn a fost reală, sau provenea din imaginaţia bolnăvicioasă a unui copil.

D: Ce s-a întâmplat atunci? Ea chiar a ieşit din corp? (Da) Este în regulă că ea să afle despre asta acum?

M: Da, a venit timpul că ea să ştie.

D: Ce s-a întâmplat când avea 10 ani?

M: A fost pusă într-o cutie de lemn. Familia sa avea o viaţă secretă, de care nu vorbea nicicum.

D: Atunci aceste amintiri sunt adevărate?

M: (Exprimare emfatică) Da! Erau nişte oameni perverşi, s-ar putea spune. Foarte, foarte perverşi.

D: De asta acea faţetă a sufletului a putut rămâne doar până la vârsta de 10 ani?

M: Da. Altminteri ar fi fost prea mult de îndurat. Sufletul nu ar fi făcut faţă.

D: Ea a murit atunci când au pus-o în cutia de lemn?

M: Nu în sens fizic. A trecut prin tunelul de lumină, dar a păstrat cordonul de argint conectat la corp. Cu această ocazie s-a făcut un schimb de informaţii şi o înţelegere a vieţii sale pe Pământ, de până atunci. Atunci şi-a făcut intrarea o faţetă nouă. Era necesar. (Oftat adânc). Prima faţetă era foarte obosită. Primii 10 ani au fost foarte grei.

D: Noua faţetă a făcut schimb de informaţii cu a doua faţetă şi a înţeles ce s-a întâmplat?

M: Da. Deşi există o înţelegere, trebuie să aibă loc şi un schimb energetic. A fost necesar să se facă şi un schimb energetic, astfel încât durerea… impactul deplin a ceea ce s-a întâmplat... să dispară. Noua faţetă a coborât în corp, pentru că altminteri Michelle nu ar fi supravieţuit, ca să-i poată ajuta pe alţii mai târziu.

D: De asta Michelle are doar nişte flash-uri din primii ani din viaţă, pentru că amintirile au rămas cu prima faţetă? E ca şi cum ar fi privit un film, deşi simţea multă tristeţe faţă de prima faţetă, mai mult decât pentru ceilalţi oameni implicaţi. (Vorbeşte în şoaptă) O, sărmana fată! Când a revenit în trup a fost mai uşor să facă faţă, fiindcă Michelle devenise acum a doua faţetă. (Da) A fost unicul mod în care a putut supravieţui.

M: Nici a doua jumătate a vieţii nu a fost mai uşoară.

D: A doua faţetă a rămas până la vârsta de 21 ani. (Da) Ce s-a întâmplat la vârsta de 21 de ani?

M: S-a măritat cu Jerry. Nu erau conectaţi îndeaproape. Era mai degrabă o alegere care să pună capăt unui tipar, decât o conectare de suflete. Era o modalitate de a scăpa din viaţa cu mătuşa şi bunica. Schimbul de faţete a ajutat la formarea unui nou tipar pentru că… Nu pot exprima asta în cuvinte. Nu exista o conectare emoțională cu Jerry. Deşi era trist că nu exista această conectare, acest fel de căsătorie era de dorit, pentru că i-a oferit timpul de a reflecta. Nici măcar nu era nevoie să fie cu el. Pare ciudat, dar a fost o perioadă de odihnă.

D: El a fost doar instrumentul care să spargă tiparul şi să o facă să evadeze din acea situaţie (Da) Ce s-a întâmplat la vârsta de 21 ani, când a sosit a treia faţetă?

M: S-a întâmplat în dormitor. Mă văd zăcând în pat. Îmi amintesc cum treceau maşinile pe stradă, îmi amintesc sunetele. Eram foarte deprimată, nu ştiam dacă trebuia să mă căsătoresc cu Jerry. Oamenii îmi spuneau că este o loterie să te căsătoreşti. Eram foarte întoarsă pe dos. Știu că nu am adormit, eram mai degrabă într-o stare de transă. Simţeam că plutesc şi în timpul transei… Am plecat. (Vorbeşte în şoaptă, e greu de auzit) Simt că plec chiar acum.

D: Poţi privi din afară. Nu trebuie să experimentezi asta. S-a întâmplat în stare de transă, vrei să spui?

M: Pentru mine a fost mai uşor aşa. Existau atâtea secrete în casa în care locuiam. Mătuşa şi alţii ştiau ce se întâmplă cu adevărat, dar nu aveau voie să

îmi spună. Ei au crezut că este mai bine să nu-mi amintesc, dar întotdeauna am ştiut că ceva nu este în regulă. Acum ştiu că acopereau totul. Încercau să bage secretul sub preş.

D: S-a făcut un schimb cu a treia faţetă, în starea de transă? (Da) S-a făcut şi un transfer de amintiri?

M: Da. Când a plecat a doua faţetă, a luat cu ea amintirile, dar a rămas multă durere. O parte din durere a rămas, pentru că făcea parte din procesul de învăţare despre cum să curăţi.

D: Deci a doua faţetă nu a putut lua totul cu ea?

M: Nu, fiindcă s-ar fi destrămat sau fragmentat personalitatea.

D: Este posibil să se întâmple aşa ceva?

M: Să se fragmenteze? Da. Acest fenomen se numeşte personalitate multiplă. Atunci ar fi fost prea greu pentru ei ca să mă mai ajute. Ar fi fost prea greu pentru ghizi ca să ajungă la mine, să treacă prin personalităţile multiple. Trebuia să fiu mai limpede, mai clară.

D: De asta s-a făcut schimbul, ca să îţi dea putere să faci faţă la ceea ce urma? (Da) A trebuit să se facă un schimb de amintiri dar au rămas unele sentimente, pentru că altfel lucrurile nu ar mai fi avut nici un sens. (Corect) Nu poţi şterge

totul. Oricum, nu la vârsta aceea.

M: Nu, aşa este.

D: Atunci când Michelle s-a trezit, ea s-a simţit diferit?

M: Mă simţeam aşa: „De ce mă mărit cu bărbatul ăsta”? (Râde) Dar am făcut-o oricum.

D: Te simţeai ca şi cum erai altă persoană?

M: Da, aşa mă simţeam. Ştiam că era greşit să fac asta atunci, dar eram derutată.

D: Atunci a treia faţetă este cea care a rămas? (Da) Şi va rămâne în continuare? (Da) E mai stabilă decât celelalte şi poate face faţă la mai multe traume.

M: Ea caută să se conecteze mai mult la cunoaşterea care ajută la curățare.

D: Ai spus că înainte de a coborî în această viaţă erau două faţete, două părţi ale ei care au mai avut vieţi pe Pământ.

M: Da, sunt faţetele 1 şi 2.

D: A treia faţetă este cea care nu a avut vieţi trecute? (Corect) Este cea care a venit direct din fiinţa de lumină? (Da) Deci atunci când ea şi-a amintit vieţile trecute, este vorba de vieţi care fac parte din celelalte două faţete. (Da) Iar fațeta de acum e mai pură, dacă este un termen potrivit. Mai directă?

M: Da, este capabilă să acceseze în mod direct mai multă cunoaştere.

D: De asta este ea capabilă să facă munca pe care o face lucrând cu energia?

Michelle începuse recent să facă vindecări, folosind energia prin punerea mâinilor.

M: Da. A început să facă asta, ca să ajute oamenii. Ea ajută oamenii să-și vadă problemele. Nu poţi să faci vindecarea pentru ei, eşti doar o unealtă. Ea poate sa direcţioneze multă lumină ca să le ajute corpul să își amintească uniunea pe care a avut-o acum o mie de ani, ca să se poată reconecta la această uniune. Ea nu trebuie să facă toată vindecarea. Nu e treaba ei să facă toată vindecarea, pentru ca aceasta este o planetă a liberului arbitru și oamenii trebuie să fie de acord să se vindece. Ea vrea ca oamenii să fie stăpânii propriului lor destin. Ei trebuie să devină propriii lor stăpâni, propriii lor vindecători. Este nevoie ca oamenii să se trezească și să își amintească. Ea îi ajută să își amintească. Îi ajută să își lepede durerea, ca să se mute înapoi în lumină.

D: Ce vroiai să spui când ai zis că oamenii au uitat aceste lucruri, atunci când s-au separat în urmă cu un mileniu?

M: Suntem cu toţii o familie mare, suntem cu toţii egali în lumină.

În acest punct s-a petrecut un eveniment ciudat, care a fost înregistrat de magnetofon. S-a produs o distorsiune electrică sonoră, un zgomot static constant. Sonorul nu fluctua ca energia statică, era doar o interferenţă constantă, electrică. A durat zece secunde şi a stricat înregistrarea. Apoi s-a oprit la fel de brusc cum a început. Eu nu mi-am dat seama că se întâmplă ceva ciudat, dar magnetofonul a înregistrat bruiajul. Am continuat să transcriu, când sunetele înregistrării au revenit la normal.

M: Ei cred că sunt răi. Au trăit în planul fizic atât de multă vreme, încât au uitat despre lumina lor. Au fost îndocrinaţi cu ceva care nu este adevărat.

D: De asta uneori oamenii cred că sunt răi sau păcătoşi?

M: Da. Ea le reaminteşte oamenilor că nu sunt una cu experienţa lor, că există doar experienţe pe care le au, ca să-i ajute să înveţe.

D: Dacă ei învaţă ceva, asta este important. (Da) Dar de ce ne-am separat acum un mileniu, dacă facem parte din aceeaşi familie?

M: Am văzut această scenă la începutul sesiunii de astăzi dar nu am înţeles despre ce este vorba, aşa încât am blocat informaţiile. Este ceva simbolic şi am

nevoie să înțeleg ce înseamnă. Văd această minge de lumină și oameni care cad din mingea de lumină. Mă întreb de ce coboară ca niște parașute. Noi ne-am fragmentat ca să trăim aceste experiențe și facem cu toții parte din asta. Cu toții suntem una.

D: În final, ce vom face cu aceste experiențe?

M: Într-o zi ne vom întoarce și ne vom uni din nou, și vom avea mai multă satisfacție. Să vedem dacă pot accesa acest sentiment. Îmi vine greu să exprim asta în cuvinte. (Pauză) Așa ceva se întamplă și cu oamenii care au luptat într-un război. Am auzit despre oameni care au participat împreună la o luptă. Ei au un simț diferit al conectării, fiindcă s-au ajutat cu adevărat unii pe alții și au trecut prin multe lucruri împreună. Iar când războiul s-a sfârșit, a rămas această legatură între ei, care nu este distrusă niciodată. Noi am avut și înainte o legatură între noi, dar nu am avut această experiență.

D: E ca o camaraderie, vrei sa spui?

M: Da, este o conexiune mai apropiată. Cu toții suntem importanți în această uniune, fiecare din noi, fiecare persoană este o parte din ea. Sufletul lor o va regăsi. Sunteți conectați la toate părțile din voi, iar eu simt această reunire a tuturor oamenilor care mi-a lipsit, reunirea cu toate sufletele pe care le-am cunoscut înainte. E ca și cum ne-am uni din nou și am fi din nou împreună.

Viața lui Michelle a fost plină de provocări și continuă să fie astfel. Ea credea că nu va dori niciodată să aibă copii, apoi s-a hotărât deodată să adopte o fetiță foarte mică. Pe măsură ce fetița creștea, a devenit evident că ceva nu era în regulă. Când a ajuns la nouă anișori, a fost diagnosticată cu afecțiune bipolară la creier. Uneori fetița avea momente de luciditate, dar în cea mai mare parte a

timpului era violentă şi avea tendinţa de suicid. Michelle o iubea dar se simţea neajutorată, fiindcă nu putea să o ajute. Soţul său nu a putut face faţă provocării şi a divorţat, lăsând-o să aibă grijă singură de fetiţă. Subconştientul lui Michelle a spus ca aceasta a fost o provocare pe care ea a acceptat-o înainte de a se încarna în această viaţă. I s-au arătat toate acestea când s-a făcut revizia acestei vieţi în faţa Consiliului Bătrânilor din lumea spiritului, iar ea a fost de acord că va învăţa aceste lecţii dificile în această viaţă, ca să înţeleagă mai bine ce înseamnă să fii om şi uman. În mod cert Michelle nu a ales o viaţă uşoară. Este admirabil felul în care îşi dedică timpul şi abilităţile pentru vindecarea oamenilor.

***

Conceptul de suflet cu multe faţete a apărut iar la o lună dupa sesiunea de mai sus, când am lucrat cu cineva pe partea cealaltă a planetei. Aşa cum mi s-a mai întâmplat în munca mea, când mi se prezintă un concept care este nou pentru mine, de obicei primesc în continuare, prin alţi clienţi, informaţii noi care extind teoria respectivă. Mi se pare fascinant faptul că cei care îmi îndrumă munca hotărăsc ce subiect să mi se dea, în fiecare etapă a creşterii mele. Ei folosesc starea de transă a clienţilor mei, ca să-mi transmită informaţii. Nu poate exista o altă explicaţie, fiindcă clientul nu ştie că am mai auzit şi de la alţi oameni aceste idei. În fiecare sesiune eu mă concentrez pe client şi problemele sale. Nu vorbesc despre problemele altor clienţi sau despre sesiunile făcute cu ei. Omul cu care lucrez pare a fi folosit ca un simplu vehicul, pentru a mi se transmite informaţii. Eu par a atrage la mine oamenii potriviţi, care deţin informaţiile de care am nevoie. Dar acest lucru nu se petrece la nivel conştient şi în mod intenţionat.

Am făcut această sesiune în Australia, când mă aflam la Sydney ca să ţin o prezentare publică la expoziţia Trup, Minte, Spirit, în luna noiembrie din anul 2002. Tocmai sosisem după ce ţinusem o altă prezentare la expoziţia Conscious Living Lab, din Perth. Am primit un apartament comod cu două dormitoare, în loc să am acces la o cameră obişnuită de hotel. Apartamentul avea vedere spre portul Darling şi era foarte plăcut să stai acolo. Se afla în apropierea Centrului de

Convenţii (Convention Center) unde se ţinea expoziţia Trup, Minte, Spirit. Ca de obicei mi-am chemat clienţii din lunga mea listă de aşteptare. Eu nu ştiu niciodată ce probleme au oamenii sau motivul pentru care solicită o sesiune, până nu vorbesc cu ei.

Cathie era o femeie atrăgătoare şi inteligentă, cu o vârstă de aproximativ 40 de ani. Pregătise multe întrebări, dar chestiunea care o intriga cel mai mult se referea la o întâmplare petrecută cu câţiva ani în urmă. Trecea printr-o perioadă traumatică în viaţă, când totul părea a fi greşit şi era afectată în mod deosebit de moartea soţului său. Lovitura finală a venit atunci când a descoperit că are cancer la sân. Îşi pierdea puterile din cauza tratamentului de chimioterapie şi radioterapie, care îi afecta negativ dorinţa de a trăi. Se săturase să mai trăiască aşa şi s-a hotărât să se sinucidă, dar înainte să facă asta, a vrut să-şi mai vadă odată toţi prietenii.

A plănuit totul cu mare grijă. A organizat o petrecere de Crăciun acasă la ea şi a invitat pe toată lumea. Nimeni nu cunoştea motivul real al petrecerii şi nu a spus nimănui că organizase petrecerea ca să-şi ia rămas bun de la toată lumea. Invitaţii s-au simţit bine. S-a distrat şi ea, şi a reuşit să-şi ascundă cu succes emoţiile adevărate. Nimeni nu a suspectat când au plecat, că ea intenţiona să se sinucidă. După plecarea ultimului oaspete şi-a dus la îndeplinire în mod deliberat restul planului, dar s-a întâmplat ceva extraordinar care a dat totul peste cap. Credea că a reuşit să nu mai aibă emoţii, dar după plecarea ultimului oaspete a început să plangă fără să se poată controla. Avea intenţia fermă de a părăsi această viaţă nefericită, de a pleca în lumea spiritului. Îşi făcuse planurile cu mare grijă privind modul în care să se sinucidă, dar acum se simţea golită emoţional şi fizic, şi nu putea să mai ducă la îndeplinire planul. S-a hotărât că în definitiv sinuciderea mai putea aştepta până a doua zi şi s-a dus la culcare.

Citesc acest fragment din notiţele lui Cathie. „M-am trezit la ora 3 noaptea. Stăteam întinsă pe pat cu ochii închişi, când printre pleoapele întredeschise am văzut o lumină albă strălucitoare. Dar când am deschis ochii, camera era în întuneric. Zăceam acolo întrebându-mă ce s-a întâmplat, când deodată am văzut

cum o lumină a plonjat în mine, intrându-mi în corp. A trecut prin picioarele mele şi s-a ridicat în cap, umplându-mă cu lumină. Încă mai ţineam ochii închişi, dar puteam să văd că tot corpul meu este lumină. Am simţit cum un val de electricitate îmi străbate corpul din nou, de la picioare spre cap.”

În dimineața următoare s-a simţit complet altfel. Totul părea nou și dorința de a se sinucide dispăruse complet. Nu a înțeles ce s-a întâmplat, dar viața i s-a schimbat complet în noaptea aceea. De asemenea cancerul a intrat în remisie și nu a mai avut nevoie de tratamente dureroase. S-a gândit că poate s-a produs o experienţă gen Walk-in (Cel ce intră) dar în experiența mea am văzut că în mod normal o persoană nu este conştientă de transformare, atunci când se petrece fenomenul Walk-in. Cred că exista un alt motiv pentru care Cathie a conştientizat că s-a întâmplat ceva ciudat și neobișnuit.

Intenția sa din sesiunea cu mine era să descopere ce s-a întâmplat în noaptea aceea, așa încât în loc să coboare într-o viaţă trecută, am dus-o în regresie în noaptea când a fost petrecerea. Am pus-o să coboare de pe nor pe 17 decembrie 2000 și am pregătit scena, ca să mă asigur că va merge în ziua potrivită. „Tocmai ai organizat această petrecere, la care au venit prietenii tăi.”

M-a întrerupt deodată strigând: „Eu nu am fost acolo.”

D: Nu ai fost acolo?

C: Nu. Nu eram eu.

D: Poți să îmi spui ce zi era?

C: Nu pot vedea asta.

Nu am lăsat niciodată ca astfel de incidente să mă impiedice să obţin informaţii, fiindcă ştiam că subconştientul păstrează înregistrările a tot ce se întâmplă unui om. L-am rugat să îmi ofere informaţiile dorite şi deodată Cathie a început să plângă, fără să se poată controla. Știam că trebuie să o fac să vorbească, pentru a o scoate din aceste emoţii dureroase. „Poți să îmi spui de ce plângi și de ce ai aceste emoții?”

C: (Încearca să vorbească printre hohotele de plâns) Da. A fost foarte mare… foarte mare.

D: Ce anume a fost foarte mare?

C: Ziua aceea.

D: Ai organizat o petrecere frumoasă, nu-i aşa? Cu toţi prietenii tăi.

C: (Se calmează. Încă mai plânge, dar începe să se controleze) Da, a fost o petrecere. (Plânge) Eram foarte tristă. (Plânge) Era atâta tristeţe. (Plânge) A fost o petrecere tristă. Era sfârşitul. (Hohote de plâns) O petrecere de rămas bun. (Plânsete)

D: Cathie a avut emoţii în ziua aceea?

C: Ea îşi lua rămas bun de la Lucinda. (Hohote de plâns)

D: Cine este Lucinda?

O parte din vorbele ei nu se auzeau, din cauza plânsetelor. Încercam să înțeleg ce spune.

C: Lucinda este sufletul care a intrat la naștere și care s-a străduit din greu, a încercat atât de mult (plânge), care a suferit atâta durere, fiindcă viața este atât de tristă.

Toate astea erau dificil de înțeles din cauza plânsului neîntrerupt și a emoțiilor.

D: De ce a trebuit să se zbată atât de mult?

C: (În sfârşit s-a calmat suficient ca să pot înțelege ce spune) A ales drumul cel greu, întotdeauna a ales drumul greu.

D: Dar ea l-a ales, nu-i așa?

C: Da. L-a ales și a fost atât de greu. (Plânsete). Ea nu știa altă cale. Credea ca

asta e singura cale. Era dificil pentru ea, dar s-a comportat de aşa manieră încât a fost greu şi pentru ceilalţi oameni. Dar ea nu vedea asta, îşi vedea doar propria sa durere. Ea nu vedea durerea pe care o cauza altor oameni. I-a adus şi mamei sale multă durere. Le-a adus durere oamenilor din viața sa, inclusiv lui Stephen cu care a crescut și copilărit împreună. Apoi au fost iubiți și ea l-a părăsit și i-a produs și lui multă durere. Era atât de egoistă. Îi păsa doar de ea însăși. (Oftează adanc. Dar măcar plânsul încetase)

D: Ei nu-i păsa că le face rău altor oameni?

C: Nu. Făcea asta ca să se simtă bine. Era egoistă. Lucinda era foarte egoistă. Dorea să meargă acasă, pentru că și-a dat seama că nu obținea ce vroia. Și-a dat seama că viața sa era o simplă risipă de timp.

D: Să fii într-un corp, vrei sa spui? Să trăiască într-un corp, pe Pământ?

C: (Are o revelație) O! În regulă. Ce s-a întâmplat atunci este că a venit în ea altcineva numit „Yanie”. A venit să o ajute, să o instruiască. Yanie a fost cu ea în ultima lună. Yanie a ajutat-o să învețe, fiindcă Yanie era mai informată, era o ființă superioară. Nu avea un ego și a ajutat-o pe Lucinda să poată pleca și să învețe niște lucruri, înainte de a pleca.

Părea a fi vorba de părți din suflet cărora Cathie le-a dat nume, poate fiindcă așa putea să înțeleagă și să explice totul mai bine.

D: Dar Lucinda nu și-a dat seama că își creează karma prin modul în care tratează oamenii?

C: Nu, nu știa nimic despre asta.

D: Era un suflet foarte egoist. (Da) Lucinda a vorbit cu Yanie înainte să se încarneze?

C: Lucinda şi Yanie au căzut de acord că vor lucra împreună. Lucinda vroia sa meargă acasă. Și-a creat cancerul ca un mod de a evada și de a se întoarce acasă. Își dădea seama că și-a irosit viața, și-a irosit oportunitățile din acest corp și detesta acest lucru, detesta asta! (E copleșită iarăși de emoții). Și-a dat seama ca și-a irosit toți acești ani și nu a învățat lecția (spune toate astea cu emoție). Yanie a spus că va veni să lucreze cu Lucinda o vreme înainte ca ea să plece, să o ajute să învețe o parte din lecții. Apoi când ea se va întoarce acasă va fi realizat ceva, va fi făcut ceva măcar. Yanie a ajutat-o să renunțe la multă frică, a ajutat-o să fie mult mai echilibrată. Yanie a ajutat-o să se pregătească de plecare.

D: Nu exista nici o modalitate prin care Lucinda să rămână aici?

C: Ea nu dorea să mai stea.

D: Credeam că odată ce începe să învețe aceste lucruri de la Yanie...

C: Nu, pentru că s-a făcut această înțelegere. Yanie dorea să vină o vreme și Lucinda a fost de acord cu asta. Acest lucru nu era o problemă. Era în regulă pentru ea să se respecte această promisiune.

D: Pentru ca Lucinda să poată progresa în lumea spiritului? (Da) Se pare că nu era gata să traiască o viață în planul fizic.

C: Nu era conștientă. Era condusă de egou și s-a prins în planul fizic și în plăcerile trupului, s-a prins în chestiuni legate de bani, de lăcomie, egou, sex și dependența de alcool.

D: Deci ea a experimentat toate părțile negative ale unei ființe umane?

C: Da. Nu dorea să fie aici și altcineva dorea să vină. A fost de acord să facă transferul. Înțelegerea a fost ca Yanie să lucreze cu ea în ultima sa lună petrecută pe Pământ, ca să o ajute să învețe anumite lucruri ca să poată merge undeva mai sus, iar Lucinda a fost de acord să plece în decembrie. Au stabilit data. Termenul era luna decembrie, în anul 2000.

D: Ea a crezut că își ia rămas bun de la prieteni, pentru că se gândea că va muri oricum, din cauza cancerului.

C: Când a plecat și-a dat seama că trupul nu va muri. Cathie știa că a venit vremea să își ia rămas bun, dar nu înțelegea în mod conștient ce se petrece.

D: De asta a organizat petrecerea, cu toţi prietenii şi rudele. (Da, da) Apoi când a venit Yanie, nu mai era nevoie ca trupul său să dezvolte o boală, nu-i aşa?

C: Nu. A venit Yanie, care are o energie atât de diferită. Este unul din primii oameni, din primele energii de pe Pământ.

D: Înseamnă că este o energie foarte veche, nu-i aşa?

C: O, da. Era o pionieră. A venit un grup format din astfel de fiinţe cu această formă energetică, pe Pământ. Ei erau ceea ce oamenii considerau a fi zeul Horus. Ei au venit în această formă şi când au ajuns aici au trebuit să găsească trupuri. Au plecat în căutare şi au găsit trupuri. Aşa a fost la început. Apoi a revenit în anul 2000, pentru că era nevoie să readucă energia de pionierat pe planetă. Pamântul avea nevoie să fie injectat cu această energie, provenită din timpuri străvechi. Asta a adus Yanie.

Pare a fi ceva similar cu energia lui Ingrid şi Isis, care au revenit pe Pământ ca să ajute (vezi capitolul 4). Nu au mai avut vieţi pe Pământ, din vechime până acum. Au revenit datorită evenimentelor mondiale, care necesitau această energie atunci.

D: Poţi să îmi spui ce s-a întâmplat în noaptea în care s-a făcut schimbul? Cathie doreşte să afle răspunsul la această întrebare.

C: A venit Yanie. Era deja acolo de câteva luni şi împleteau...

D: Ce împleteau?

C: Împletirea… (Face mișcări cu mâinile)

D: Ca și cum ai întreține ceva?

C: Da. De exemplu două suflete lucrează împreună și uneori una ia rolul de conducător, altă dată cealaltă preia acest rol. Așa încât Cathie simțea uneori că e condusă de egou, alteori era Yanie, alteori era Lucinda și în alte zile simțea că este o ființă spirituală minunată. Mai existau și zile când Yanie părea că dorește să domine scena. Lucrau bine împreună, era ca un dans. Învățau împreună, studiau și s-au simțit minunat, pentru că Lucinda simțea că are o prietenă. A fost frumos.

D: O altfel de prietenă?

C: Da. A învățat atât de mult de la ea.

D: Deci este posibil ca două suflete să locuiască în același corp, în același timp?

C: Da. A fost o mare ușurare când Lucinda a plecat. Deși nu erau două suflete separate. Erau doar părți din același suflet.

D: Știm că este dificil ca același spațiu să fie ocupat de două ființe.

C: Erau ființe foarte diferite, dar Yanie putea străluci și se putea exprima.

D: Poți să ne explici ce s-a întâmplat în noaptea aceea?

C: Cathie a avut un sentiment copleșitor că s-a întâmplat ceva foarte puternic, după ce s-a culcat. Da, a fost dansul final. Aceea a fost noaptea pe care Lucinda a petrecut-o cu prietenii. Yanie statea undeva în fundal și Lucinda se simțea ciudat, se simțea amorțită în noaptea aceea.

D: Vrei să spui insensibilă sau cum?

C: Amorțită ca și cum nu ai multe emoții, amorțită din punct de vedere emoțional.

D: Deși se afla cu prietenii?

C: Da. Știa că trebuie să își ia rămas bun și trebuie să rămână fără emoții, pentru că dacă emoțiile ar fi ieșit la suprafață, toată lumea s-ar fi alertat, iar ea nu dorea așa ceva. Ei nu știau că ea urma să plece. Nu era necesar să știe, pentru că nu era o înmormântare. (Râde) Sinuciderea trebuia să ramână un secret. Știa că va pleca, dar nimeni nu trebuia să afle acest lucru în noaptea aceea.

D: Intenţiona să moară, dar nu trebuia să se afle?

C: Ea s-a răzgândit fiindcă Yanie s-a hotărât să intre în ea. A fost de acord ca Yanie să îi preia corpul şi în noaptea aceea şi-a luat rămas bun de la toată lumea, apoi s-a culcat. Apoi la ora trei noaptea ea şi cu Yanie şi-au dansat împreună dansul final, ca un vals. Apoi Lucinda a plecat de aici.

D: Unde a plecat?

C: (Plânge) Ea a plecat şi s-a întâlnit cu prietenii săi (plânge). S-a dus acasă. Ce uşurare! (Plânge)

D: Şi nu a fost judecată că ar fi făcut ceva nepotrivit?

C: (Plânge copleşită de emoţii) A fost întâmpinată cu drag. (Plânge) A fost primită acasă, cu multă bunătate şi blândeţe.

D: Probabil nu şi-au dat seama că nu era pregătită, când a intrat în corp.

C: Da. Ea a ales o viaţă grea şi a fost apreciată pentru o alegere atât de grea.

D: Deci nu contează că și-a creat karma cu oamenii de pe Pământ.

C: A trebuit să facă asta. (Pauză, în timp ce încearcă să înțeleagă ce spune). Și-a echilibrat karma fiindcă... Aflu ca Stephen era… (Este șocată de ce vede. Scoate gemete îngrozite) O! Stephen, băiatul pe care îl cunoștea, pe care ea l-a rănit sufletește atât de rău… El… El a decapitat-o în altă viață. O! Câtă cruzime! (Plânge)

D: Deci ce a făcut ea a fost doar o reparare a karmei, când l-a rănit sufletește.

Cathie geme sonor, copleșită de emoții. Era evident că ceea ce vedea o afecta foarte mult. Mai târziu și-a amintit această scenă și a spus că i-a văzut fața foarte clar. El nu mai putea de încântare, în timp ce privea cum este omorâtă. A fost șocată să vadă asta.

Cu mintea sa rațională, ea a crezut că și-a creat karma cand l-a rănit sufletește pe tânărul Stephen, dar privind din lumea de apoi unde ai imaginea completă a faptelor, a devenit evident că situația era mai complexă. Stephen și-a creat o karmă extraordinar de negativă în altă viață, când a poruncit ca ea să fie decapitată, așa încât a fost un act de justiție ca ea să îl rănească în viața prezentă. Dar ea a ales ca retribuția să nu fie atât de dură ca execuția din viața trecută.

D: Ea a făcut mult rău și mamei sale, nu-i așa?

C: (Șocată) O! Mama sa a fost o altă plată karmică. Mama sa a greșit, s-a comportat ca și cum copiii săi erau perfecți și a făcut rău multor oameni fiind

rigidă şi criticând atât de mult. Credea că sunt perfecţi copiii săi, iar treaba Lucindei a fost să îi arate ca nu avea copii perfecţi.

D: Fiindcă Lucinda în mod clar nu era perfectă, nu-i așa?

C: Nu. A fost o echilibrare a energiei, o lecţie pentru mama sa. A învățat-o pe mama sa să nu-i mai critice atât de mult pe ceilalți, să fie mai puțin rigidă și să se deschidă. A ajutat-o să vadă lucrurile şi dintr-o altă perspectivă, nu doar cu ochii fizici ci şi cu alți ochi (se referea la al treilea ochi).

D: Deci ceea ce la suprafață părea să creeze multă karma negativă, a fost de fapt ceva ce trebuia să se întâmple, pentru un motiv bine definit. Lucrurile erau mai complexe. (Da) De obicei este așa, dar noi nu vedem cum stau lucrurile, atunci când ne încarnăm. (Da) Yanie a venit și a preluat corpul (un oftat adânc de ușurare), iar Cathie și-a dat seama că s-a întâmplat ceva în noaptea aceea.

C: (Are o revelaţie) O! Trebuia să se întâmple. Cathie trebuia să ştie, pentru că trebuie să ajute oamenii. (Plânge din nou) Ea trebuie să ajute oamenii să înţeleagă asta. Ea a trebuit să afle şi să devină conştientă, pentru că mulţi oameni au astfel de experienţe şi nu sunt conştienţi de ele. Asta trebuia să facă această nouă faţetă. Cathie trebuia să deschidă această cale. Aşa cum tu înveţi oamenii atât de multe lucruri despre ce există în lumea spiritului, ea are misiunea de a învăţa oamenii despre asta, despre suflet, despre felul în care acest corp nu îţi aparţine. El este un dar oferit Pământului. Fiecare corp este un dar oferit universului, iar sufletele care coboară în aceste trupuri au acest drept. Noi credem că noi suntem trupul. Egoul nostru este legat de trup şi credem că suntem trupul. Eu sunt Cathie. Cine este Cathie? Dar Cathie este de fapt o sumă de energii care se adună ca să preia această viaţă şi să o extindă într-o dimensiune de neimaginat. Această viaţă poate impacta multe vieţi ca să ajute oamenii să

evolueze în mod conştient, ca să ajute oamenii să îmbrăţişeze acest program în care sufletele pot să vină şi să plece, pentru ca oamenii să nu se mai simtă închişi în corp și să nu mai fie atât de egoişti, pentru că acest corp le aparţine. Acest corp nu ne aparţine, acest corp există pentru a servi omenirea. De exemplu corpul lui Gandhi nu i-a aparţinut. Corpul lui a fost doar un vehicul. Atât de multe suflete s-au implicat în munca pe care a făcut-o Gandhi. Atât de multe suflete au venit şi au plecat din acel corp, iar el a ştiut asta, a îmbrăţişat asta. Un alt exemplu este Martin Luther King. El nu a fost un suflet ci mai multe suflete, care au adus în el diferite talente, care au adus un nou fel de a gândi care a dus acel vehicul la nivele înalte de iubire, de armonizare şi iubire (vorbeşte încet). El a ştiut. El a ştiut ce a venit să facă aici.

D: Dar partea conştientă a persoanei nu știe ce se petrece, nu-i aşa?

C: Unii oameni pot fi conştienţi, unii oameni îşi pot deschide mintea către asta, dar trebuie să existe un declanşator care să deschidă mintea. Odată ce acel declanşator a fost activat, mintea poate adopta o gamă mai largă de înţelegeri.

Asta este treaba lui Cathie. Ea este declanşatorul care face oamenii să îşi deschidă mintea.

Ni s-a spus că nu doar Cathie a primit o nouă faţetă în suflet pentru a continua aceasta viață şi corpul său a fost și el transformat într-unul nou. Deşi se pare că aceste transformări nu sunt vizibile în exterior, pentru cei din jur.

C: Noua Cathie este foarte diferită. Vechea Cathie se afla pe o cale accelerată şi a avut o viaţă dificilă, dar faţetele noi care au venit au lucrat și au rezolvat această karmă pentru toate vieţile. Au renunţat la durerea din celulele corpului. Tot ce era prins acolo, toate rămăşiţele şi mizeriile de la sufletele vechi. Iar faţetele noi care au venit, energiile noi care au venit, au ajutat-o să elibereze aceste lucruri

din celulele corpului şi l-au dus într-o stare de echilibru frumos, de armonie şi iubire.

D: Deci ea nu mai e aceeaşi persoană care a pornit la drum în această viaţă?

C: Este atât de diferită, atât de diferită. A fost nevoie de mai multe suflete care să lucreze cu această viaţă, ca să o aducă la nivelul la care se află acum.

D: Dar un astfel de proces nu se întâmplă atunci când un om ajunge la maturitate, când creşte şi îşi învaţă lecţiile?

C: Nu astfel, nu. Pe Pământ trăiesc mulţi oameni, care mor fără să îşi fi învăţat lecţiile. Mulţi oameni când se maturizează, devin din ce în ce mai egocentrici, din ce în ce mai înspăimântaţi. Există multă frică pe această planetă. Ei îmbătrânesc şi se înspăimântă din ce în ce mai mult. Aşa încât nu se poate spune că este ceva normal ca oamenii să ajungă la înţelepciune pe măsură ce îmbătrânesc. Mulţi oameni nu ajung la înţelepciune.

D: De ce nu a putut Yanie, această faţetă a sufletului, să rămână în trup?

C: O, el ar fi vrut să rămână, dar asta ar fi împiedicat creşterea.

D: De ce? Doar era un suflet foarte avansat.

C: (Are o revelaţie) O! Misiunea sa era limitată la ce făcea ea – trebuia doar să aducă noua energie, să susţină spaţiul pentru noul program. Era un suflet care „susţinea” trupul şi energia, era un suflet de tranziţie. Pe vremea aceea programul încă era în desfăşurare. Yanie poate să revină în trup, dacă vrea. Poate să facă parte din acest program. Dar dacă ar fi rămas atunci, programul nu ar mai fi putut fi implementat. Este un program la un nivel înalt, de creştere accelerată. Este o creştere aproape instantanee. Acest program duce oamenii mult mai departe de ceea ce s-a plănuit iniţial.

***

Acest concept al sufletului ca fiind compus din multiple faţete a apărut din nou într-o altă sesiune. Voi include aici doar partea relevantă. Ţineam o sesiune la o conferinţă despre Walk-in la Las Vegas. Vorbeam cu subconştientul şi puneam întrebările pregătite de Lucy.

D: Ea vrea să ştie dacă este un walk-in în viaţa prezentă a lui Lucy. Este important ca ea să ştie? Voi hotărâţi.

O interesa acest lucru, pentru că se afla în comitetul de organizare care studiază fenomenul Walk-in (Cel ce intră).

L: Nu am putea spune că este un Walk-in. Am spune că este mai degrabă o fiinţă din spaţiul cosmic, care a avut multe încarnări diferite, pe care le-a adus într-o singură încarnare. Echivalentul uman ar fi conceptul de „walk-in” (Cel ce intră), dar nu este o terminologie pe care am folosit-o. Aş spune mai degrabă că pe

parcursul vieţii sale a fost vizitată de multe suflete, care au coborât în sufletul său. Pentru că ea oferă orientare pentru cei din spaţiul cosmic. Multe fiinţe din spaţiul cosmic se află în raza sa de acţiune.

D: Este vorba de fragmente de suflet?

L: Este ceva mai mare decât fragmente de suflet. Noi le considerăm mai degrabă a fi faţete sau secţiuni. Aşa cum te gândeşti la configuraţia unei case sau a unei clădiri. Există mai multe case şi fiecare cameră face parte din casa întreagă. Aşa este aranjat şi sufletul său. Fiecare din aceste camere sau fragmente de suflet are diferite amintiri şi relaţii paralele în spaţiu. De asta a avut ea aceste experienţe variate.

D: Deci nu este vorba de un schimb de suflete? Nu este ceea ce înţelegem noi printr-un Walk-in (Cel ce intră).

L: Nu. Este un schimb de suflete în care un suflet poate pleca şi nu mai poate să revină, dar asta nu se petrece prin procesul morţii. Primul suflet din corp nu este sechestrat sau predat unei entităţi complet diferite. Rămâne în stare de suspendare şi nu va mai fi folosit.

D: Când vorbim de fenomenul Walk-in, noi ştim că sufletul iniţial pleacă şi este înlocuit de cel care va duce mai departe viaţa sa pe acest pământ, care îşi va face misiunea şi va continua viaţa în acelaşi trup.

L: Este un concept valabil, dar conceptul pe care ţi-l aduc acum este mai complex, pentru că această entitate a sufletului are acces la multiple structuri ale

sufletului, care sunt diferite. Are acces la 13 şi toate se află în sufletul său. Nu este vorba de personaje străine sau nearmonioase.

***

De la un alt client:

D: Ea mai are de pus o întrebare, care i s-a părut ciudată. Eu cred că înţeleg despre ce e vorba, dar vreau să văd ce veţi spune. Uneori are sentimentul că interacţionează cu două femei din New York. Este adevărat? (Da) Ce se petrece în astfel de momente?

Linda: Sunt suflete alternative. Sunt bucăţi din ea care trăiesc şi lucrează în alte dimensiuni.

D: Aşa m-am gândit şi eu, pentru că am mai întâlnit acest fenomen în munca mea. E puţin complicat de înţeles pentru unii oameni. Am crezut că o altă parte din ea a mers într-o altă direcţie. Asta vrei să spui?

L: Trebuie să vindecăm toate nivelele în toate dimensiunile, ca să realizăm ceea ce este necesar să realizăm. Primim ajutor. Acestea sunt părţi din ea, dar există mult mai multe.

D: Au creat o viaţă diferită decât viaţa pe care o trăieşte ea. (Da, în anumite momente)

Uneori se conectează la ele.

L: Da, merge acolo ca să le reajusteze.

D: Probabil că ele nu ştiu despre ea, mai mult decât ştie ea despre ele. Ele nu sunt conştiente de frecvenţa sa. Ea le priveşte. Au treaba lor de făcut. În anul acesta mi s-a oferit acest concept despre fragmentarea sufletului. Toată lumea este aşa? (Da) Dar nu suntem conştienţi de aceste faţete. Aşa trebuie să fie.

L: Nu. Dar în curând vă veţi reuni.

D: Atunci vom şti ce se întâmplă cu adevărat?

L: Da, cu toţii ne unificăm. Atunci timpul va merge înainte.

D: Am auzit despre ridicarea conştiinţei şi transformările de vibraţie şi energie. La asta te referi?

L: Da. Vom înainta împreună ca o planetă unită, atunci când conştiinţa noastră va

fi una. Forţele negative vor rămâne în urmă. Îi vom lua cu noi pe cei care vor veni. Este datoria noastră să ridicăm nivelul de conştiinţă al fiecărui om pe care îl întâlnim şi să ne vindecăm. Ştii asta. Ai întâlnit asta de multe, multe ori. Conştiinţa oamenilor trebuie să evolueze într-o flacără pozitivă. Oamenii se aliniază. Devin conştienţi de ei înşişi în alte dimensiuni. Oamenii se vor trezi, se vor unifica şi vor merge înainte împreună. Va fi ceea ce trebuie să fie. Iar ceea ce este negativ va rămâne în urmă. Îşi vor croi vieţi noi, unificate.

***

D: În cartea la care lucrez acum, explorez conceptul că noi ca ființe umane, nu suntem un suflet sau spirit individual, ci suntem fragmente.

Anne: Corect.

D: Poţi să-mi explici ce înseamnă asta?

A: Da. Tu şi mulţi alţii proveniţi din universuri diferite. Există mai multe Surse Dumnezeu, care sunt considerate de fapt a fi o singură sursă. Fiecare din aceste universuri are propria sa Sursă Dumnezeu individuală, care se referă la nivelele din Universuri. Fiecare din aceste surse se divide în surse individuale, care provin dintr-o sursă principală. Fiecare dintre voi vă creaţi propriile surse individuale în interiorul vostru, pentru că alegeţi să faceţi asta. Ca să înţelegeţi nivelul de conştiinţă de care este nevoie la nivel fizic, nivelul vostru de vibraţie este foarte limitat, fiindcă aţi ales asta. Aţi făcut o decizie conştientă de a trăi ca o sursă separată, deşi încă mai sunteţi conectaţi de un fir, de o şuviţă practic, la

Sursa Principală.

D: Cum percepem această sursă principală? Această Sursă Dumnezeu?

A: Ea se află întotdeauna în interiorul vostru. Am să explic în modul cel mai uşor de înţeles pentru tine. Mă pot conecta la lobul frontal al creierului din capul tău, la ceea ce voi numiţi „frunte”. În această frunte există un element care secretă un fluid. Când este secretat acest fluid, el se transmite prin corp şi va energiza restul corpului până la un nivel înalt, ca să vă puteţi conecta la sursa voastră. Acolo rămâne sursa. Este în lobul frontal al capului. Aici se face conectarea, aici e firul – „coarda”, aţi putea să-i spuneţi.

D: În ceea ce noi numim al treilea ochi. (Da) Încercam să înţeleg această fragmentare, pentru că lucrez cu oameni care spun că au fragmente din ei peste tot.

A: Da, asta este adevărat. Face parte din procesul de gândire. Vi se permite să creaţi o realitate, în această realitate puteţi crea alta şi în acea realitate puteţi crea o nouă sursă de energie care face parte din cea pe care voi o numiţi „Dumnezeu Sursa”.

D: De asta e atât de greu să înţelegem, pentru că suntem atât de focusați…

A: (Mă întrerupe) Nu e aşa de greu. Întotdeauna vor exista oameni care înţeleg în mod natural aceste concepte. Aceştia le pot traduce în termeni care pot fi înţeleşi, sunt capabili să facă asta mai uşor. Trebuie doar să vă conectaţi la oamenii care pot traduce aceste concepte într-o formă pe înţelesul vostru. Dacă cereţi să apară în viaţa voastră astfel de oameni, ei vor apărea în mod natural, ca

o briză marină.

D: Aşa mi s-a spus, că avem fragmente de suflet peste tot, dar nu suntem conştienţi de ele.

A: Noi suntem îngemănaţi cu ceilalţi.

D: Fiecare e o parte din celălalt, vrei să spui?

A: Aşa este. Tu provii dintr-o sursă. De ce crezi că nu provenim din aceeaşi sursă?

D: Iar perspectiva noastră umană, în care ne privim ca fiind individualizaţi? (Chicoteşte)

A: Este foarte limitată.

D: Noi suntem foarte limitaţi.

A: Aşa aţi ales să fiţi. Nu e rău că sunteţi limitaţi. Aţi ales să faceţi asta, pentru că aţi dorit să învăţaţi anumite lecţii. Noi înţelegem acest lucru. Acum când vorbim prin intermediul acestei persoane, a acestui trup, îi înţelegem

personalitatea individuală care face asta. Noi ştim aceste lucruri, le înţelegem şi este în regulă.

D: Da. Acesta este singurul mod în care noi, oamenii, putem percepe realitatea. O mare parte din ea se află dincolo de conceptele normale ale unei fiinţe umane şi o mare parte din ceea ce ai spus depăşeşte conceptele obişnuite ale unei fiinţe umane normale.

A: Afirmaţia este corectă.

***

Această viaţă se poate compara cu un instrument care cântă într-o orchestră mare. Ai putea să cânţi la toate instrumentele în acelaşi timp în mod normal, dar te poţi concentra doar pe partea ta din această frumoasă simfonie, iar orchestra şi muzica acoperă totalitatea a ceea ce eşti cu adevărat.

***

La prezentările mele am fost întrebată adeseori care este diferenţa dintre suflet şi spirit. „Sunt acelaşi lucru? Sau se referă la două lucruri diferite?” La început nu am putut prezenta un răspuns adecvat, fiindcă întrebările m-au luat pe nepregătite. Pe vremea aceea credeam că cei doi termeni se referă la acelaşi lucru. Credeam că sunt două cuvinte diferite, care se referă la forţa vieţii care intră în trup la naştere şi pleacă la moartea fizică. Presupuneam că este vorba de partea eternă din noi începând din momentul în care a fost creată de Dumnezeu

şi la partea din noi care părăseşte trupul la moarte şi apoi revine în ciclul încarnărilor, se transformă pe măsură ce adună mai multe informaţii şi îşi plăteşte karma. În scrierile mele de început am scris din acest punct de vedere, care considera că cele două cuvinte pot fi schimbate între ele, pentru că se referă la acelaşi lucru. Credeam că este doar o chestiune de semantică şi dacă doreai puteai să foloseşti alternativ primul sau al doilea cuvânt.

Dar cunoaşterea şi înţelegerea mea s-au lărgit şi au crescut, ceea ce mă face să privesc această chestiune dintr-un punct de vedere diferit. În munca mea mi s-a spus că atunci când Dumnezeu a creat sufletele, a fost ceva asemănător teoriei Big Bang. Am ieşit din Sursă ca scântei minuscule de lumină. O parte din aceste scântei au devenit suflete umane, altele au devenit galaxii, planete, luni şi asteroizi. Creaţia a continuat de atunci şi se extinde. Mulţi din clienţii mei s-au văzut ca scântei individualizate sau mingi de lumină, atunci când au întrebat de unde provin. În orice trup s-ar găsi, în nenumăratele lor vieţi pe această planetă şi pe alte planete, trupul e doar ca un costum de haine, este un instrument care serveşte un scop şi ajută la îndeplinirea unei misiuni. Întotdeauna am spus: „Nu eşti un trup. Tu ai un trup.” Tindem să uităm acest lucru, pentru că suntem atât de ataşaţi de trupul nostru. Dar ca orice costum, el se uzează şi trebuie la un moment dat să renunţi la el. Sinele tău „adevărat” este acea scânteie micuţă de lumină. Înţeleg acum că acesta este echivalentul „spiritului” care trece din trup în trup. Spiritul este reprezentarea individualizată a sufletului într-o încarnare, prin urmare are anumite limitări. Este constrâns şi separat de „sufletul mai mare”. Ne focusăm pe el când ne aflăm în trup fizic şi ne închidem faţă de înţelepciunea extraordinară a sinelui nostru mai mare. Trebuie să fie astfel, altfel nu am putea trăi aici. Am fi absolut incapabili să supravieţuim, dacă ne-am da seama că există mai mult, că ne-am închis faţă de gloriosul sine mai mare.

Am întâlnit cazuri (aşa cum am arătat în Volumul 1) când clientul dorea să revină în trecut, la momentul când simţise cea mai mare iubire, acolo unde se simţea acasă. Când am mers în acest loc, am fost luată prin surprindere. Acest loc nu se află în lumea spiritului, acolo unde mergem după moartea fizică. Este un loc mult mai mare şi mai expansiv. Oamenii au intrat într-o lumină strălucitoare şi reconfortantă, caldă şi frumoasă. Aceasta era „acasă” pentru ei. Mi-au spus că atunci când se aflau acolo aveau un sentiment minunat de

apartenenţă şi de a face parte dintr-un întreg, şi nu doreau să mai plece de acolo. Au numit acest loc „Dumnezeu”, în lipsa unei definiţii mai clare. A mai fost numit şi „Marele Soare Central”, din care izvorăşte toată viaţa. Clienţii mei simt întotdeauna o mare bucurie când se reunesc acolo cu întregul, chiar dacă acest lucru se întâmplă doar pentru scurt timp, în sesiune. Când au fost expulzaţi din Sursă ca să îşi înveţe lecţiile şi să adune cunoaştere, au simţit o mare pierdere, au simţit că această separare este insuportabilă. Dacă înainte făceau parte din Unicul, acum erau separaţi. De asta fiecare din noi vrea în adâncul lui, în secret, să revină la Sursă, chiar dacă nu înţelegem acest lucru la nivel conştient, dar potrivit informaţiilor pe care le-am descoperit, nu ne putem întoarce şi nu ne putem reuni cu Dumnezeu până nu ne-am terminat toate lecţiile şi nu am adunat toată cunoaşterea pe care suntem capabili să o adunăm. În final va fi destinul nostru să revenim şi să împărtăşim lui Dumnezeu tot ce am adunat şi am învăţat. În acest sens, s-ar putea spune că suntem literalmente celule din trupul lui Dumnezeu.

Dar să încerc să duc mai departe definiţiile sufletului şi spiritului. Cred că există un sistem în care cobori ca pe o scară, există Dumnezeu Unicul, tot ce este omnipotent, Sursa, Creatorul care se fragmentează în părţi componente, există suprasuflete, grupuri de suflete şi conglomerate mai mari de energii compozite, care conţin ceea ce este viu şi experimentează viaţa într-un mod străin de felul nostru de a gândi. Totalitatea a ceea ce există cuprinde atât de multă energie, încât ar fi imposibil ca aceasta să fie conţinută într-un trup. În Volumul 1 s-a spus că dacă energia totală a unui om ar coborî în cameră ca să converseze cu noi, ar exploda casa. Atât de mare este puterea acestei energii!

Sufletul este un conglomerat, o combinaţie a nenumărate spirite individualizate, care toate sunt „tu”. Noi facem parte din acest „suflet” mai mare şi suntem o manifestare în trup a lui Dumnezeu. Și ca lucrurile să fie și mai complicate, există mai multe grupuri de suflete.

Apoi sufletul se fragmentează iar şi se transformă în spirite individualizate. Acesta este fragmentul mai mic pe care îl experimentăm în prezent, pe care ne

focusăm acum şi care are propria sa personalitate. Aceasta este partea care revine în lumea spiritului la moartea corpului fizic şi se pare că rămâne individualizată până când a adunat suficientă cunoaştere ca să revină la Suprasuflet (Oversoul). Aceste lucruri depăşesc capacitatea de cuprindere a minţii omeneşti la majoritatea oamenilor şi ne mulţumim să credem că experienţa pe care o trăim constituie tot ce există. De aceea încercăm să oferim explicaţii simplificate, pentru ceea ce nu poate fi explicat.

Din informaţiile din acest capitol, se pare că în cazuri de urgenţă, Suprasufletul (Oversoul) se despică şi trimite faţete din el, pentru ca părţi ale sufletului să fie înlocuite. Din ceea ce am reuşit să înţeleg, acesta este un aranjament plin de iubire şi protecţie. Un om nu primeşte mai mult decât poate duce într-o viaţă sau mai mult decât a fost de acord să încerce să ducă într-o viaţă. Acest concept constituie un exemplu bun de gândire, fie că îl înţelegem pe deplin sau nu. Nu m-aş fi gândit niciodată la aceste concepte, dacă nu mi-ar fi fost prezentate prin mai mulţi clienţi. Se pare că „Ei ” cred că acum suntem gata să sondăm înţelesul mai profund al vieţii.

Încă odată vreau să spun că există Dumnezeu, există diferite Suprasuflete (Oversouls), există compuşi din suflete mai mici şi există şi spirite individualizate.

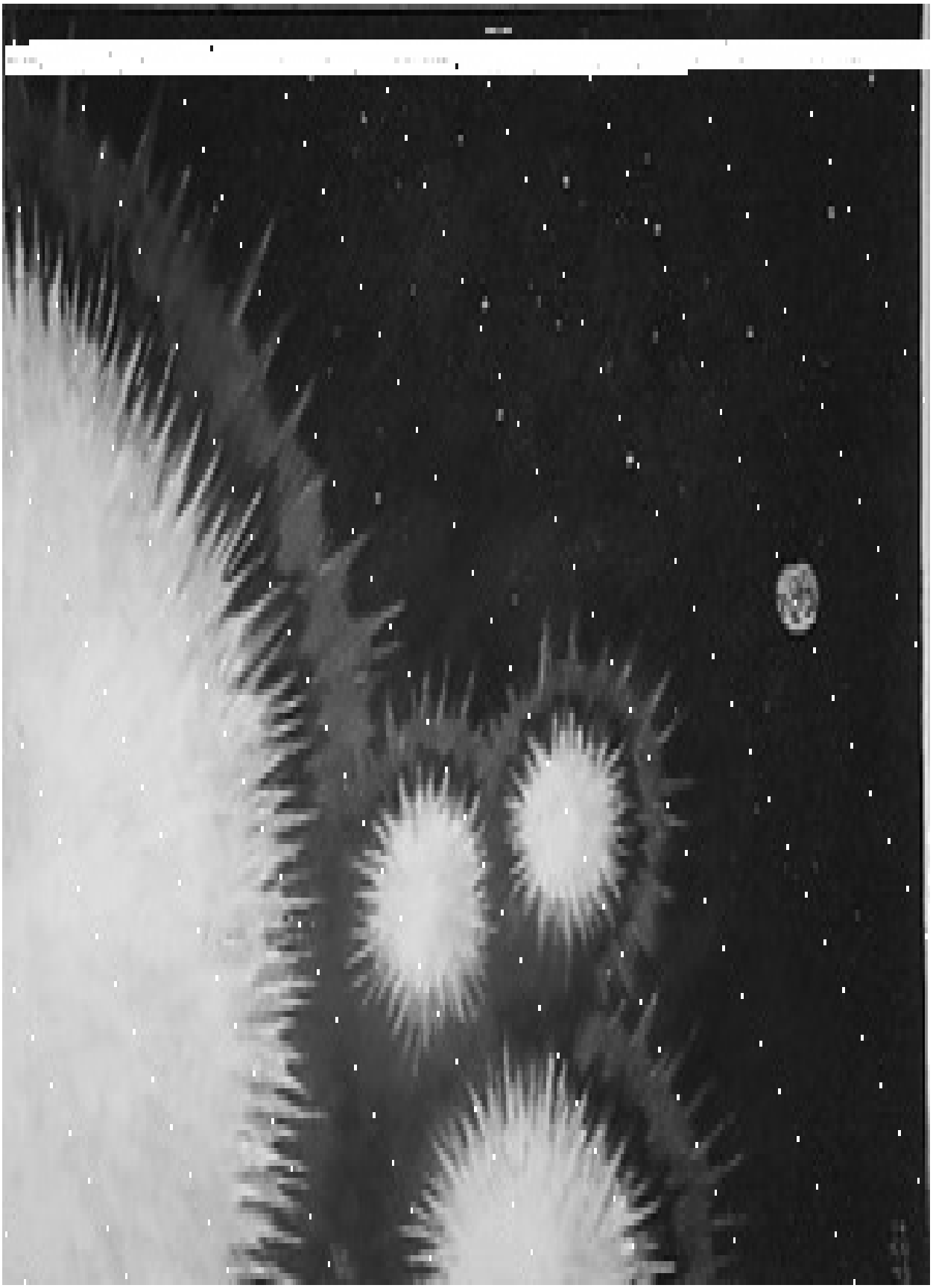

Capitolul 30

Noul Pământ

Toată viața noastră când am mers la biserică, am auzit următoarele versuri din Biblie: „Și am văzut un nou cer și un nou pământ; pentru că primul cer și primul pământ au trecut deja... Iar eu, Ion, am văzut Orașul Sfânt, noul Ierusalim, coborând de la Dumnezeu din ceruri. Și am auzit o voce puternică din cer, care spunea: Iată, tabernacolul lui Dumnezeu este cu oamenii, el va locui printre ei și vor fi oamenii săi și Dumnezeu va fi cu ei și el va fi Dumnezeul lor. Și Dumnezeu va șterge toate lacrimile din ochi. Nu va mai fi moarte, nici durere, nici plânsete. Toate acestea vor trece. Totul este nou. Iar el mi-a spus: Scrie următoarele cuvinte, pentru că aceste cuvinte sunt adevărate și pline de credință. Noul oraș nu va mai avea nevoie de soare nici de lună care să strălucească deasupra, pentru că este luminat de gloria lui Dumnezeu... Și nu va intra în el nimic care să-l murdărească, nimic urât, nimic fals, nici o minciună... Și nu va fi noapte aici, nu va fi nevoie de făclii nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu va dărui lumină și va domni pentru totdeauna deasupra oamenilor.” (Revelații: 21-22)

Biserica a oferit diverse explicații ale acestui citat din Biblie. Cartea Revelațiilor a rămas enigmatică. Dar explicațiile aduse de mai mulți oameni în starea de transă adâncă, par să aducă un răspuns. Ei au descris Împărăția lui Dumnezeu ca un loc de lumină unde va fi o mare bucurie prin reunirea cu Creatorul, cu Sursa. Oamenii vor deveni ființe de lumină și atunci nu vor mai dori să revină în forma fizică, pe Pământ. Asta pare a explica anumite semnificații ale versurilor, dar ce legătură are asta cu profeția Noului Pământ? Se pare că am primit răspunsul prin mai mulți clienți, în timpul sesiunilor pe care le-am făcut cu ei. Când am început să pun la un loc materialul din această carte, a devenit evidentă asemănarea cu

Biblia. Cu toţii vorbim despre aceleaşi lucruri. Ion, care a scris Cartea Revelaţiilor, a prezentat viziunea prin vocabularul din perioada de timp în care a trăit. La fel stau lucrurile şi astăzi. Clienţii mei folosesc termeni care le sunt familiari. Ştiu că au întrezărit doar o mică parte din imaginea completă a lumii noi care va veni, dar asta este tot ce au putut ei să facă. Măcar au văzut un fragment din acel loc minunat.

Pe parcursul muncii mele, am auzit că totul este format din energie şi forma este determinată de frecvenţa şi vibraţia fiecărui lucru în parte. Energia nu moare niciodată, doar îşi schimbă forma. Mi s-a spus că Pământul în sine îşi schimbă vibraţia şi frecvenţa, pregătindu-se să se ridice într-o nouă dimensiune. Tot timpul suntem înconjuraţi de nenumărate dimensiuni. Nu le putem vedea pentru că pe măsură ce vibraţia se accelerează, ele devin invizibile pentru ochii noştri, dar ele există. În cartea Custozii, am explicat cum extratereştrii folosesc aceste lucruri şi călătoresc prin ridicarea şi coborârea vibraţiei navelor spaţiale. Uneori mergem în alte dimensiuni, apoi revenim, dar nu suntem conştienţi de acest lucru. Am scris despre asta în cartea Legenda lui Starcrash. Am atins acest subiect de mai multe ori pe parcursul anilor care au trecut, dar nu am ajuns la o înţelegere deplină. Acum am început să primesc din ce în ce mai multe informaţii pe această temă. „Ei” doresc ca noi să ştim mai multe despre aceste lucruri, fiindcă transformările se apropie şi va fi un eveniment colosal. Desigur, chiar şi în Biblie se spunea că acest lucru care se va întâmpla „în curând”. Dar acum putem să vedem şi să simţim efectele în jurul nostru, în timp ce lumea se pregăteşte să intre într-o nouă dimensiune.

„Ei” au spus că vom observa efectele fizice mai bine, pe măsură ce frecvenţele şi vibraţiile vor creşte. Mulţi din noi pot simţi la un anumit nivel al fiinţei, că se întâmplă ceva. Cu schimbările subtile care au loc în jurul nostru, corpurile noastre fizice trebuie să se modifice, ca să se poată ajusta. O parte din aceste simptome fizice sunt neplăcute şi ne îngrijorează. „Veţi vedea că pe măsură ce frecvenţa planetei continuă să se ridice, veţi întâmpina mai puţine probleme legate de blocajele de energie.”

De-a lungul muncii mele, clienților mei li s-a spus că trebuie să își schimbe dieta, ca să facă ajustările necesare trecerii în lumea nouă. Corpurile noastre trebuie să devină mai ușoare și asta înseamnă că trebuiesc eliminate alimentele greu de digerat. În timpul sesiunilor, clienții mei au fost avertizați în mod repetat să nu mai mănânce carne, din cauza aditivilor și chimicalelor cu care sunt hrănite animalele. Acestea se transferă în corpurile noastre și se depozitează în organe, pentru multă vreme. Este foarte greu să elimini aceste toxine din corp. Am fost avertizați mai ales să nu consumăm proteine animale și prăjeli, care irită corpul. „Acestea fac rău sistemului vostru biologic, după mai mulți ani de abuz. Nu vrem să vă judecăm, dar corpul a fost făcut ca să funcționeze în anumiți parametri. Corpul nu poate să-și ridice frecvența în dimensiunile înalte, dacă toxinele îl poluează și are o energie densă.” Ni s-a spus să evităm în special carnea de vită și cea de porc, din cauza aditivilor din hrana oferită animalelor. Dacă aveți norocul de a găsi carne organică care nu conține toxine, atunci consumul cărnii nu va cauza probleme, dar și în acest caz este necesară moderația. Ei au spus că peștele și carnea de pui sunt mai bune, dar cele mai bune sunt legumele „vii”. Asta înseamnă că este preferabil să mâncați legume crude, mai degrabă decât gătite. Ni s-a atras atenția de asemenea să eliminăm zahărul și să consumăm apă pură, preferabil îmbuteliată și sucuri de fructe care nu conțin zahăr. În cele din urmă pe măsură ce frecvența de vibrație va continua să crească, ne vom adapta la consumul unei diete lichide. Trupul trebuie să devină mai ușor, ca să facă ascensiunea. „Pe măsură ce energiile planetei cresc și se rarefiază, corpurile noastre trebuie să se adapteze”. Aceste informații nu sunt noi. De ani de zile ni s-a tot atras atenția asupra acestor fapte legate de nutriție. Dar se pare că în prezent este necesar să fim foarte atenți la dieta noastră, pentru că totul începe să se transforme.

În anul 2001, „Ei” mi-au atras atenția în mod drastic, în ceea ce privește dieta mea personală și stilul meu de viață. În timpul sesiunilor, au început pur și simplu să țipe la mine, ca să mă facă să înțeleg. În anul 2001 am avut probleme legate de deshidratare când mă aflam în Florida și am experimentat efecte fizice neplăcute. “Ei” m-au certat și m-au făcut să renunț la băutura mea standard – Pepsi, un obicei în care m-am complăcut mulți ani. Mi-au schimbat complet dieta și băuturile, ceea ce a avut efecte pozitive. În anul 2002 deja reușisem să curăț o mare parte din toxine din sistemul meu biologic și am observat diferența. A durat mai multe luni până m-am „detoxifiat”, ca să zicem așa. De câte ori au ocazia, ei îmi spun că mă monitorizează și sunt certată dacă ei văd că mi-am

reluat vechile obiceiuri. În timpul unei sesiuni din Anglia, ei mi-au spus: „Înțelege că trupul tău va trebui să facă față la noile energii cu care vei lucra. Aceste energii nu se vor schimba, ca să se ajusteze la tine. Nu vei mai putea evita aceste energii. Pentru că nu ești obișnuită cu ele, probabil că te gândești că „nu sunt bune”. Dar ele sunt atrase în interiorul tău. Dacă te întrebi: „Ce sunt astea?”, trebuie să înțelegi că sunt noile energii. Probabil că ele îți reajustează corpul și când fac asta, îndepărtează toxinele. În special rinichii lucrează cu energia neacceptată a trecutului. Trebuie doar să accepți că procesul de curățare are loc, iar el se va petrece în continuare.”

Apoi mi s-a oferit o procedură de energizare a apei pe care o bem, care să ajute la procesul de detoxifiere. „Corpul tău este format 70% din apă, iar planeta este și ea formată tot din apă în procent de 70%, prin urmare importanța apei este enormă. Rezonanța apei pe care o introduci în corpul tău este foarte importantă. Când bei apă, energizeaz-o cu cunoștințele pe care le ai. Trimite în apă această cunoaștere. Vizualizeaz-o sub formă de spirală. Imaginează-ți cum apa se învârte într-o spirală și se face un vortex, atât în direcția acelor de ceasornic cât și în sens antiorar, atât în sens pozitiv cât și negativ. Imaginează-ți cum se mișcă și iese din starea de echilibru. Imaginează-ți cum intră o energie în apă sub formă de spirală și se face un vortex. Asta e tot ce trebuie să se întâmple. Gândul va energiza apa și forța vieții va fi reintrodusă în apă. Este acceptarea forței vieții pe această planetă. Tot ce este lichid pe această planetă, fie că este vorba de pietre sau alte solide lichefiate, se mișcă și curge mai repede sau mai încet. Totul păstrează rezonanța și amintirea a ceea ce este. Omenirea și-a pierdut rezonanța și amintirea a ceea ce este, dar apa o poate reenergiza. Gândurile umane pot fi procesate ca să lucreze în rezonanță. Reține ideea că energizarea unei sticle de apă are efect doar câteva ore. Va trebui să refaci procedura. Înainte să bei un lichid, trebuie să refaci procedura. La fel stau lucrurile și cu mâncarea. Gândește-te la mâncare ca la un lichid care se mișcă mai încet. Asta îți va ajuta corpul. Te va ajuta să te clarifici, să îți creezi un „loc de claritate” în interiorul minții, pentru că ai început să pierzi o parte din claritate. Dar această claritate va reveni”.

***

Într-un e-mail primit dintr-o sursă necunoscută, am aflat următoarele: Timpul se accelerează (sau se prăbușește). Timp de mii de ani, Rezonanța Schumann sau pulsul (bătaia de inimă) a Pământului a fost 7,83 de cicluri pe secundă. Militarii au folosit acest punct de referință. Dar din anul 1980, această rezonanță a început să crească puțin câte puțin. S-a ajuns în prezent la 12 cicluri pe secundă, echivalentul a 16 ore pe zi în loc de 24 de ore, cum era înainte. Asta duce la accelerarea și scurtarea timpului.

***

Un client mi-a transmis că începând din anul 2003, va veni un influx de energie care va propulsa realmente Pământul. Va apărea o prăpastie mai mare între grupul de oameni care vor merge înainte și cei care vor rămâne în urmă. Rezultatul va fi o creștere a vibrației a Pământului, care va afecta tot universul. Nu este vorba doar de Pământ. Este un fenomen galactic.

***

Mai multe informații privitoare la corpurile noastre și la transformările dimensionale prin care va trece planeta (transformări care nu vor fi observate de cei din jurul nostru, care nu vor face și ei trecerea și nu se vor transforma):

„Corpurile noastre şi totul din jurul nostru îşi creşte frecvenţa vibratoare şi se ajustează la o nouă frecvenţă. Fiecare celulă din corp începe să vibreze mai repede şi se transformă în lumină. Când începe acest proces, temperatura corpului creşte şi corpul începe să strălucească. Când fiecare celulă vibrează la o frecvenţă mai ridicată, veţi dispărea din spectrul normal al vederii şi vă veţi muta într-o realitate dintr-o dimensiune mai înaltă. Aceasta este pentru că trupul s-a mutat într-o vibraţie care se află dincolo de dimensiunea a treia şi vibrează acum la un nivel dimensional mult mai înalt. Asta înseamnă că nu veţi mai trece prin procesul morţii, fiindcă veţi avea un Corp de Lumină. Nu veţi mai îmbătrâni şi veţi intra în realitatea din următoarea dimensiune. Veți putea atunci să accesați următoarea etapă a evoluției spirituale”.

„Ei” au subliniat că acest lucru s-a mai întâmplat de-a lungul timpului cu anumiți oameni și cu grupuri mici de oameni. Dar ceea ce face ca de data aceasta să fie un fenomen unic, este faptul că pentru prima dată o întreagă planetă va face saltul într-o altă dimensiune. Acesta va fi Noul Pământ și noua lume. Acest lucru este descris în Biblie ca „un nou cer și un nou pământ”. Cei care nu vor fi gata, vor rămâne în urmă (așa cum se spune în Biblie) și vor continua să-și trăiască karma. Ei nici măcar nu vor fi conștienți că s-a întâmplat ceva. Cei care nu s-au luminat vor merge pe altă planetă mai densă care mai este implicată negativitate, ca să-și lucreze karma care le-a mai rămas. Nu li se va permite să vină pe „Noul Pământ”, pentru că vibraţia lor nu se va potrivi cu această realitate.

***

Cu câțiva ani în urmă mă aflam în comitetul de organizare a unei conferințe, alături de Annie Kirkwood, autoarea cărții Mesajul Mariei către lume. Ea a povestit o viziune pe care a avut-o, care pare a descrie evoluția Noului Pământ. Ea a văzut Pământul din spațiul cosmic, dar a văzut două Pământuri suprapuse unul peste altul. Între cele două versiuni ale Pământului circulau linii micuțe de lumină, ca niște fleșuri. Apoi pe măsură ce privea, a văzut cum cele două

versiuni ale planetei încep să se îndepărteze una de alta, ca o celulă care se divide pentru a produce o altă celulă. O versiune a Pământului a plecat într-o direcţie, cealaltă în altă direcţie. Pe una din ele a văzut cum ea şi alţi oameni exclamau; „Da, în sfârşit s-a întâmplat! Am reuşit!” Iar pe celălalt Pământ a auzit vocea surorii sale: „Fata asta a înnebunit! Povesteşte toate aceste nebunii, dar nu s-a întâmplat nimic. Ea a murit pur şi simplu!” Se pare că atunci când se va produce evenimentul final, o parte din omenire nu va fi conştientă că s-a întâmplat ceva. Se va face o separare a celor care merg pe Noul Pământ, faţă de cei care sunt lăsaţi în urmă pe vechiul Pământ, care va rămâne adâncit în negativitate.

După o prezentare în care am povestit publicului această viziune, am coborât de pe scenă şi am fost înconjurată de oameni, când am mers să semnez cărţile. Un bărbat şi-a croit drum prin mulţime şi a cerut să-mi vorbească. Cu o faţă serioasă, el a spus: „Mi s-a întâmplat ceva foarte neobişnuit.” A făcut o pauză ezitând, neştiind cum voi reacţiona. „Trebuie să ştiţi că eu sunt inginer, sunt un om foarte pragmatic şi mie nu mi se întâmplă astfel de lucruri. Când aţi descris viziunea celor două Pământuri care se despart, deodată a dispărut sala şi m-am văzut în spaţiul cosmic. Priveam şi am văzut cum se întâmplă exact ce aţi descris. Am văzut cum s-au separat cele două versiuni ale Pământului şi Noul Pământ era suprapus peste vechiul Pământ”. Mi-am dat seama că omul era foarte emoţionat. El a spus că va merge acasă şi va încerca să reproducă pe computer ceea ce a văzut. O săptămână mai târziu mi-a trimis prin e-mail această imagine, pe care o reproduc aici. Este mult mai frumoasă colorată şi culorile sunt mult mai vibrante. Dar arată cum străluceşte Noul Pământ, care se separă de vechiul Pământ. Mi-a dat permisiunea să folosesc această imagine.

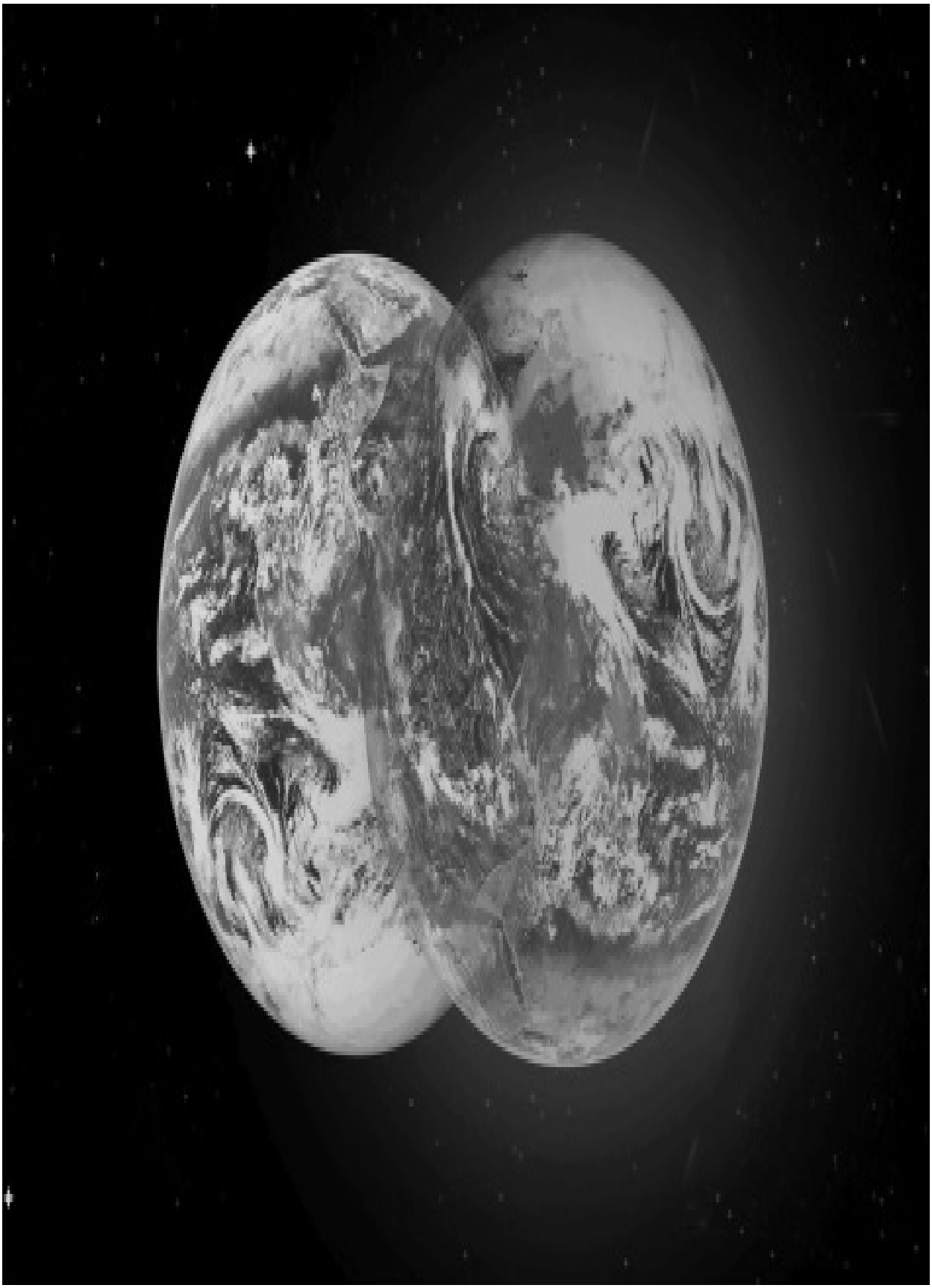

Realizată de Michael R. Taylor (MT)

Iată o parte din informațiile pe care le-am primit de la diferiți clienți, privitoare la Noul Pământ:

Entitatea care a vorbit prin V. avea o voce profundă și aspră:

D: Am primit multe informații de la mulți oameni, care spun că Pământul trece printr-o transformare. Ei spun că se va ridica într-o altă dimensiune. Se va schimba vibrația.

V: Ideea este că trebuie să facem oamenii să se extindă. Trebuie să ajungă la un nivel la care vibrația lor să se ridice. Când vom reuși asta, vor putea face saltul, va fi mai ușor pentru ei. Cei care nu vor reuși să se transforme, vor fi lăsați în urmă. Va fi îngrozitor pentru cei pe care nu-i putem ajuta să se schimbe. Nu-i putem ajuta să vadă. Nu-i putem ajuta să iubească.

D: Dar ceilalți (cei care se vor schimba și vor iubi) vor merge în altă lume? Pe alt Pământ?

V: Se vor extinde în altă dimensiune. Să văd cum pot să-ți explic. Este ca un fel de înălțare, dacă poți înțelege asta, este ca și cum s-ar ridica într-o vibrație diferită. Noi vom putea să vedem ce se petrece, dar nu-i vom putea ajuta.

D: Va fi ca o separare? Ca două versiuni ale Pământului, vrei să spui?

V: Oh nu, nu. Este o transformare a dimensiunilor. Vom merge de aici, acolo. Iar cei care nu se pot schimba, vor fi lăsaţi în urmă.

D: Când mergem în altă dimensiune, aceasta va fi un Pământ fizic?

V: Va fi exact cum suntem noi acum.

D: De asta mă refeream la două versiuni ale Pământului.

V: Da, da. Dar cei care vor fi lăsaţi în urmă nu vor fi conştienţi de ce facem noi. Dumnezeu să-i ajute, Dumnezeu să-i ajute. Va fi îngrozitor pentru ei.

D: Ei nu vor ști ce s-a întâmplat?

V: Ei vor afla. Asta este toată ideea. Ei vor afla, dar va

fi prea târziu.

D: Dar ai spus că vor fi lăsaţi în urmă, că nu vor putea intra în altă lume.

V: Nu, va fi prea târziu pentru ei ca să-şi schimbe vibraţia. Nu se pot schimba într-o clipă. Schimbarea necesită o perioadă de timp. Noi lucrăm la asta de ceva vreme. Este necesar să se lucreze cu corpul, pentru ca vibraţia să pătrundă în el. Corpul se va schimba încet şi îşi va ridica vibraţia. Când se va face saltul, va fi prea târziu pentru ei. Dar vor vedea ce se întâmplă. Ei vor muri, dar vor vedea ce se întâmplă şi vor învăţa din asta.

D: Lumea lor va continua să existe, dar va fi diferită?

V: Nu va rămâne mare lucru din lumea lor. Nu va rămâne mult din ea.

D: Va muri multă lume atunci?

V: Da. Dar cred că o mare parte din moartea lor va fi lipsită de durere. Cred că vor trăi suficient de mult, ca să vadă ce se întâmplă. Şi cred că Dumnezeu îi va scuti de durerea aceea îngrozitoare. Mă rog să se întâmple acest lucru.

D: Dar cei care se vor transforma şi vor intra în noua vibraţie, vor fi într-o lume fizică identică...

V: (Mă întrerupe) Da, dar o parte din ei nu vor fi conștienți că s-a făcut schimbarea. Alții vor înțelege. Cei care au lucrat pentru asta, vor ști.

D: Ei vor ști ce s-a întâmplat cu cei lăsați în urmă?

V: Nu cred. Vor fi conștienți că s-a produs o schimbare. Dar nu știu cât vor fi de conștienți. Stai să mă gândesc la asta. (Pauză) Vom intra în această dimensiune și vom ști. Dar o parte nu vor ști. Vor simți ceva. Vor simți o diferență. Ca un fel de claritate, de curățare, de limpezime. O diferență. Știu despre ce este vorba. Ei vor simți diferența. Ei vor simți iubirea.

D: Deci chiar dacă n-au lucrat pentru asta, vor fi luați de val.

V: Da, pentru că sunt gata pentru asta.

D: Iar cei care nu vor fi gata...

V: Aceștia nu vor trece, nu vor trece.

D: Vor fi lăsați în negativitate? Ai spus că întreaga planetă se va schimba atunci.

V: Da. Cei care pot să înainteze, care pot intra în lumea nouă, vor înainta. Iar cei care nu pot, nu o vor face. Și va fi îngrozitor pentru ei.

D: Vor fi două lumi separate, într-un fel.

V: Da, două lumi care există în același timp, dar care nu sunt întotdeauna conștiente una de alta.

D: Știu că atunci când te afli într-o dimensiune, nu ești întotdeauna conștient de cealaltă dimensiune. Ăsta este mesajul pe care vrei să îl transmiți, că ar fi bine să răspândim aceste informații despre iubire cât încă mai putem face asta, ca să convingem cât mai mulți oameni să treacă dincolo?

V: Iubirea este cheia. Pentru că Dumnezeu este iubire. Iubirea este Dumnezeu. Iubirea este puterea supremă. Asta trebuie să simțim în viețile noastre. Ceea ce este necesar să ne dăruim unul altuia și să simțim unul pentru celălalt.

D: Da, iubirea a fost întotdeauna cheia. „Ei” încearcă să spună asta la cât mai mulți oameni, ca să-i influențeze și să-i facă să se schimbe. Este urgent.

V: Este urgent, pentru că nu mai avem timp. Pregătiți-vă. A, ce anume? Ce să-i spun?

Părea că ascultă ce îi spunea cineva. Am auzit niște mormăieli, apoi a revenit vocea aspră.

V: Trebuie să-ți spun... Să fii gata. Să fii gata, pentru că schimbarea se va face în curând. Nu mai este multă vreme. Să fii gata... Ea nu este un vehicul foarte bun. Nu a mai transmis astfel de informații. Nu reușesc să îmi transmit ideile prin ea. Trebuie să mai lucrez cu ea. Să curățăm acest vehicul. O, da! Aș, e mai bine.

D: Ce vrei să-mi transmiți?

V: Trebuie să ajuți întreaga omenire. Spune că transformarea se va produce în curând. Vor fi schimbări, va fi o transformare a dimensiunilor. Cei care sunt gata să te audă, te vor auzi. Ei vor fi gata pentru această transformare a dimensiunii. (I-a revenit vocea normală) Cei care nu pot face asta, oricum nu vor accepta schimbarea, vor crede că suntem nebuni. (Râde) Vor mai fi și alții care vor fi atinși de aceste informații, fără să-și dea seama. Când se va întâmpla, ei vor fi gata și vor fi luați și ei. Poate că ei nu știu că se apropie, dar ceva din interiorul lor va fi gata și vor putea face saltul. Este vorba despre cei care nu știu că se apropie schimbarea, dar dacă le spunem asta, informația va exista în interiorul lor. Și când se va petrece saltul, ei vor fi gata și vor fi luați și ei.

D: Vreau să-ți mai pun o întrebare. Aceia din noi care vom face saltul, ne vom trăi viața la fel ca aici?

V: Nu, nu, va fi mult mai bună. Va fi altfel. Va fi o viață mai lungă.

D: Vom continua să trăim o viață fizică?

V: Fizică în dimensiunea aceea, da. Dar fizică în această dimensiune, nu.

D: Ceea ce vreau să spun este că dacă facem saltul, noi vom continua să...

V: (Mă întrerupe) Vrei să spui, dacă vei trăi sau vei muri?

D: Vreau să întreb dacă ne vom continua viața, așa cum o facem aici.

V: Da. Unii nici nu își vor da seama. Pentru că vezi tu, această idee pe care o plantăm în capul lor îi va ajuta să facă schimbarea dimensiunii, uneori fără să-și dea seama. Vor vedea distrugerea. Vor vedea ce se petrece și vor vedea cadavrele, dar nu își vor da seama că motivul pentru care nu sunt și ei morți, este că au făcut schimbarea și de aceea transformările planetare nu i-au afectat.

D: Ai spus ceva despre niște idei pe care le pui în capul oamenilor. Este vorba despre implanturi?

V: Nu, nu. E vorba despre o sămânță, un gând. Poate că nu vor ști aceste lucruri la un nivel conștient, dar în interior această informație îi va ajuta. Este ca o scânteie care atunci când vine timpul, va fi acceptată la modul subconștient. E vorba despre o sămânță, un gând. Poate că nu vor ști aceste lucruri la un nivel conștient, dar în interior această informație îi va ajuta. Este ca o scânteie care atunci când vine timpul va acționa, pentru că a fost deja acceptată la nivel subconștient.

D: Dar când facem saltul, vom continua să ne trăim viața. Ai spus că vom trăi mai mult timp?

V: Da, veți avea o viață mai lungă. Veți învăța. Totul va fi mai bine. Oamenii vor cunoaște mai mult, în scurt timp vor învăța multe lucruri. Vor ști mai multe lucruri. Vor fi mai conștienți de felul cum decurg lucrurile. Poate că nu își vor da seama că au făcut saltul, dar vor afla despre asta. Își vor da seama după o vreme ce s-a întâmplat.

D: Iar cei care nu sunt gata, vor rămâne pe celălalt Pământ.

V: Da. Vor fi distruși.

D: Și mulți din ambele locuri nu își vor da seama că s-a întâmplat ceva dramatic.

V: Cei care vor fi lăsați în urmă își vor da seama. Vor muri cu toții dar vor ști ce s-a întâmplat, pentru că aceasta este lecția pe care o vor învăța. Când vor muri, vor ști. Vor vedea adevărul. Vor vedea că și-au ratat șansa și vor învăța din asta.

D: Mi s-a spus că dacă oamenii au negativitate și karma de plătit atunci când se reîncarnează, ei nu vor mai reveni pe Pământ, fiindcă Pământul se va transforma foarte mult.

V: Nu li se va permite să revină aici până când nu vor face și ei schimbarea.

D: Am auzit că vor fi expediaţi în altă parte unde să-şi lucreze Karma, fiindcă şi-au ratat oportunitatea.

V: Da. O parte din ei. Altă parte din ei vor avea ocazia de a reveni, dar asta va fi după foarte multă vreme.

D: Dar între timp noi vom înainta, vom învăţa lucruri noi şi vom progresa într-o lume complet nouă.

V: Ce lume frumoasă! O lume de lumină şi pace, unde oamenii pot trăi împreună şi se pot iubi unul pe altul.

D: Dar va continua să fie o lume fizică, în care vom fi alături de familiile noastre şi vom locui în case la fel ca cele pe care le avem acum.

V: Va fi doar o lume mai bună.

D: (Râde) Da, îmi dau seama de asta.

***

Un alt client care a trăit simptome fizice inexplicabile, și-a descris astfel noul corp:

S: Începe să se identifice din ce în ce mai mult cu corpul său din viitor. Încă nu s-a așezat pe deplin, dar este aici. În acest corp din viitor ea își trăiește esența sau părți din esența sa. Se unește cu ea și ea o ridică, ca să se obișnuiască cu acest corp din viitor.

D: Trupul se va schimba din punct de vedere fizic?

S: Parțial da. Va fi mai puternic și va întineri. Corpul acesta în care se află ea acum se va vindeca și reface, dar ea are nevoie de corpul din viitor. Acesta va fi mai ușor, mai capabil de a face unele lucruri. Deja simte asta. Esența ei s-a unit cu corpul din viitor, care începe să se înalțe.

D: Deci corpul în care se află ea acum se va transforma?

S: Esențial vorbind, va fi lăsat în urmă. Se va transforma și părțile din el care nu mai sunt necesare, vor fi aruncate.

D: Deci nu e ca și cum ai ieși dintr-un corp și ai intra în altul.

S: Nu. Treptat, corpul mai nou și corpul mai vechi se vor uni în mare parte. Dar anumite părți din corpul vechi care nu vor fi necesare, vor fi lăsate în urmă. Se

vor dezintegra pur și simplu.

Probabil că acest proces va fi gradat și nu vom simți diferența, cu excepția simptomelor fizice trăite de unele persoane, atunci când trupul își face ajustările. Mi s-a spus că generația mai veche este posibil să fie mai conștientă că se întâmplă ceva în corp. Dar nu are nici un sens să te îngrijorezi, fiindcă este un proces natural care se petrece acum cu fiecare om care face parte din evoluția Noului Pământ.

***

Fragmentul de mai jos face parte dintr-o sesiune mai lungă pe care am făcut-o în anul 2002, în care clientul meu s-a conectat cu extratereștrii. Aceștia ne-au oferit informații despre multe lucruri, inclusiv despre ce pot face ei (sau ce au permisiunea să facă) pentru a corecta stricăciunile pe care le-a făcut omenirea pe Pământ.

P: Ei mă duc... înainte. Îmi transportă corpul. O, Doamne! Amețesc.

I-am dat sugestii de calmare și indicații ca să nu aibă efecte fizice. S-a calmat și s-a stabilizat. A dispărut senzația de mișcare. Această experiență am mai întâlnit-o și la alți clienți cu care am lucrat, când au fost duși înainte prea repede în timp și spațiu.

D: Ce îți arată acum?

P: Văd doar lumina. O explozie strălucitoare de lumină, chiar acum. Cu diferite culori. Planeta este bombardată cu o lumină specială, care conține diferite culori. Aceste culori afectează conștiința oamenilor în diferite moduri, dar nu afectează numai oamenii. Afectează și plantele, animalele, apa, totul. Este un anumit fel de lumină albă, care conține în ea toate culorile. Aceastea se mișcă și se schimbă și pătrund planeta până în interiorul său. Văd cum această energie vine din nucleul planetei. Ei o trimit de pe navele lor spațiale și atinge nucleul planetei, apoi ricoșează de la nucleu și afectează totul dinăuntru în afară. Dacă te-ai afla pe planetă, ai simți cum aceste energii îți intră prin picioare și îți ies prin vârful capului.

D: Este opusul acțiunii pe care o face energia de obicei...

P: Da, este ceva diferit. Energia vine de la navele spațiale către nucleul planetei și apoi ricoșează înapoi în sus. Și afectează toată planeta. Ei nu vor ca noi să ne autodistrugem.

D: Asta se întâmplă în anul 2002 sau în viitor?

P: Asta este în viitor. Ei vor face asta! Ca să corecteze alinierea planetei, ca să împiedice lucrurile rele să se întâmple. În 2006.

D: 2006. Până la această dată, omenirea va scoate planeta din aliniere?

P: Da, da. O, sunt oameni pe această planetă care se roagă, dar nu este destul și totul este dat peste cap. Planeta va ieși de pe orbită. Iar dacă se întâmplă asta, va afecta tot restul cosmosului. Așa încât atunci când ei direcționează aceste energii

către nucleul planetei, energia va ricoșa în sus și asta va corecta alinierea. Când alinierea va fi corectată, se vor îndrepta multe lucruri pe planetă. Acest lucru va avea efect asupra inundațiilor și a altor dereglări pe care omul le-a atras pe această planetă. Nu se va produce o distrugere a planetei. Consiliul s-a asigurat că așa ceva nu se va întâmpla. Aceste ființe supraveghează planeta și știu ce se petrece pe ea, știu cine o afectează și pot interveni asupra acestor oameni. Nu este vorba de faptul că noi nu putem interveni, este vorba despre faptul că nu ni se permite să intervenim.

D: Pentru că există lucruri pe care nu le puteți face.

P: Corect, dar putem supraveghea. Noi știm cine face stricăciunile.

D: Dar atunci când planeta ajunge în punctul în care omul a făcut mai multe stricăciuni, atunci puteți interveni ca să ajutați?

P: Atunci noi vom trimite aceste... Văd lumini cu multe culori. Văd ca niște fulgere de energie multicolore, care sunt trimise în jos către nucleul planetei, apoi ricoșează înapoi în sus și afectează întreaga planetă. Acest lucru va readuce planeta în aliniere.

D: Acest lucru este făcut de mai multe nave spațiale?

P: Este o confederație. Văd multe nave. Văd diferite nivele sau clasificări de ființe care afectează Planeta. Noi suntem implicați în asta. Sunt multe, multe ființe.

D: Deci este o lucrare masivă.

P: O confederație. Da, da.

D: Dar nu este periculos să trimiți astfel de proiectile către nucleul planetei? Altă dată când s-a făcut asta s-au întâmplat lucruri rele, nu-i așa?

Mă gândeam la distrugerea Atlantidei. Aceasta a fost cauzată parțial de oamenii de știință care au focusat energie din cristale uriașe, către centrul Pământului. S-a generat prea multă energie, iar asta a contribuit la apariția unor cutremure și valuri uriașe.

P: Nu e ce crezi. Este o lumină de energie pură. Singurul efect pe care îl va avea asupra planetei este bun. Nu va face rău planetei.

D: Mă gândeam la ce s-a întâmplat cu Atlantida.

P: Nu e același lucru. Îmi vine greu să-ți explic. Asta se petrece la nivelul sufletului. Este ca o energie divină pură. Nu este energia din Atlantida. Energia din Atlantida s-a făcut printr-o putere atomică. Pe când aceasta energie este divină și a fost creată ca să funcționeze prin intermediul luminii. Nu este făcută prin separarea structurilor moleculare. Această energie a fost creată de noi și o trimitem direct din Sursă. Tot ceea ce provine din Sursă este bun și nu va face rău planetei. Va face ceea ce vrem noi să facă. Ni s-a permis să facem acest lucru, din cauză că planeta a cerut ajutor și avem voie să acționăm, fiindcă este necesar.

D: Aceasta nu este o interferență?

P: Nu! Nu putem interveni în ceea ce privește oamenii de aici. Nu putem coborî să-i terorizăm și să le spunem ce să facă. Dar ne putem aduce navele și putem direcționa această energie către nucleul Pământului. Putem să facem astfel de lucruri. Se lucrează de fapt la nivelul sufletului. Așa încât nu intervenim în structura karmică a oamenilor de pe Pământ. Fiecare om de pe Pământ are o evoluție karmică, iar noi nu intervenim în ea. Nu avem voie, așa încât nu o facem.

D: Oamenii de pe Pământ își vor da seama când se va întâmpla asta?

P: Vor simți. Cu alte cuvinte vor trece prin transformare, dar nu își vor da seama ce s-a întâmplat cu ei. Doar o parte din ei vor înțelege. Cei care sunt sensitivi, care au capacități paranormale, vor ști că s-a întâmplat ceva. Dar restul de pe planetă își vor continua viețile obișnuite și vor fi înălțați și transformați, odată cu Pământul. Pietrele și apa vor continua să existe, fiindcă noi nu afectăm tiparul karmic. Nu putem face asta. Noi lucrăm doar la nivelul sufletului, care nu afectează viețile de pe Pământ în ceea ce privește tiparele karmice. Noi nu ne ocupăm cu așa ceva.

D: Dar Pământul trebuie să ajungă într-un anumit punct, înainte de a vi se acorda permisiunea de a face asta.

P: În anul 2006, lucrurile se vor înrăutăți. Deja sunt foarte rele acum. Dacă se permite să se continue în acest fel, aerul va deveni nociv și va face rău multor oameni. Motivul pentru care ne-am implicat este că oamenii aflați în trup fizic

respiră această atmosferă poluată și asta le modifică moștenirea genetică. Nu putem lăsa să se întâmple asta. Nu vom lăsa să se întâmple! Noi le-am dăruit oamenilor de pe această planetă moștenirea genetică. Dar acum au stricat totul consumând apă și hrană poluată și distrugându-și planeta. Totul este poluat aici. Omul și-a distrus moștenirea genetică iar noi o vom repara. Nu vor reuși să ne strice experimentul! Este un experiment divin și ei nu pot să-l strice. Ceea ce facem noi va schimba lucrurile.

Ca să aflați mai multe despre acest mare experiment în care a fost implicată omenirea de la începuturile sale, puteți citi cărțile mele Păstrătorii Grădinii și Custozii.

P: Trebuie să facem asta. Întreaga planetă a fost distrusă de multe ori. Știi despre Atlantida. Acolo au avut loc multe explozii și inundații. De data asta nu putem permite să se întâmple așa ceva, pentru că va afecta restul cosmosului. Pământul iese din ce în ce mai mult din aliniere. Vom repune planeta în aliniere și o vom curăța, dar vom curăța și structura genetică a tuturor formelor de viață de pe planetă. S-a convenit că se va întâmpla așa și așa va fi. Fiindcă omenirea a ajuns într-un punct în care dacă nu va fi curățată, în curând va distruge baza genetică pe care am creat-o noi.

D: Dacă mai iese puțin din aliniere va afecta...

P: Deja a afectat alte... Nu doar civilizații din tărâmul fizic pe care îl cunoașteți, ci și din dimensiunile înalte. De asta vom face aceste lucruri.

Diferitele universuri sunt întrețesute și interconectate și dacă este deranjată traiectoria sau rotația uneia din ele, sunt afectate și celelalte. Într-un caz extrem, asta ar putea face ca toate universurile să se prăbușească în interiorul lor și să se dezintegreze. Acesta este unul din motivele pentru care extratereștrii

monitorizează planeta Pământ, ca să detecteze orice probleme cauzate de influenţele noastre negative şi să alerteze alte galaxii şi universuri, ca să ia măsuri. Ei trebuie să fie la curent cu ce se întâmplă pe Pământ, pentru ca restul universului, galaxiilor şi dimensiunilor să se poată proteja şi să supravieţuiască.

D: Credeam că puneţi la cale un proiect masiv pe Pământ, în care oamenii vor putea să vă vadă navele spaţiale.

P: Oh, Eşti o pământeancă tipică! Nu, nu puteţi să ne vedeţi navele, pentru că noi ne aflăm în alte dimensiuni, la alte frecvenţe de vibraţie. Nu veţi putea să vedeţi lumina noastră, deşi ea se află acolo. La un moment dat în viitor, oamenii voştri de ştiinţă vor reuşi să măsoare acest fel de energie. La un moment dat în viitor, oamenii voştri de ştiinţă vor reuşi să determine că ne aflăm în atmosferă şi ne vor vedea navele spaţiale. Vor inventa maşini şi dispozitive, ca să determine unde se află navele noastre. Dar acum nu au această tehnologie, pentru că noi am trecut dincolo de voal şi ne aflăm în tărâmul astral, ca să-i spunem aşa. De fapt ne aflăm la un nivel mai înalt decât acela, dar este o distincţie de mare finețe. Ochii voştri nu ne pot vedea, dar în viitor veţi avea maşinării care ne vor putea vedea.

D: Dar îşi vor da seama că se întâmplă ceva la nivel energetic, că se schimbă ceva.

P: Lucrurile se vor schimba, oamenii se vor schimba, dar nu vor fi conştienţi de ce s-a întâmplat. Va fi un mare eveniment, dar nu vor putea să-l discearnă la nivel fizic. Dar la nivelul sufletului, îşi vor da seama. La nivel subconştient vor şti, dar nu la cel conştient, pentru că ei se gândesc la o energie fizică. Dar nu este o energie fizică, este energia care vine din Dumnezeu. Este energia sufletului. Şi operează într-o dimensiune diferită decât cea în care crezi tu. Este foarte diferită.

D: Deci oamenii vor simți, dar nu o vor vedea. Vor ști doar că se întâmplă ceva în corpurile lor.

P: O parte din ei vor ști. Cei care au capacități de percepție vor ști că s-a întâmplat ceva, dar nu vor ști ce. Și asta ne convine. Nu vrem să facem stricăciuni.

D: Cum vor afecta toate astea corpul uman?

P: Se va preveni degradarea materialului genetic de ADN din corp. Așa cum am spus, el se deteriorează și nu putem permite să se întâmple asta. Nu putem permite să se distrugă omenirea. Energia va transforma structura genetică a ADN-ului oamenilor, care se va perfecționa. Asta vrem noi de fapt. Vrem ca oamenii de pe planetă să trăiască într-o armonie perfectă nu doar cu ei înșiși, ci și cu restul cosmosului. În prezent omenirea nu se află în această stare.

D: Atunci când structura ADN-ului se transformă, cum se va schimba trupul uman?

P: Când se va transforma ADN-ul, corpul uman va fi așa cum am vrut noi să fie, cu milenii în urmă. Am încercat să facem asta în Atlantida, dar experimentul a eșuat! Motivul pentru care experimentul a eșuat a fost folosirea energiilor într-un mod negativ, de către oamenii din Atlantida. În acea vreme noi am încercat să aducem o energie mai feminină, care să ridice omenirea și să ducă la uniunea Masculinului Divin și a Femininului Divin. Dar încercarea a eșuat. Prin urmare planeta Pământ a trecut prin mii de ani în care femeile au fost subjugate și energiile feminine au fost suprimate. Acum a venit vremea ca cele două energii să fie egale. Energiile Masculinului Divin și ale Femininului Divin se vor uni și această uniune va duce la apariția unei ființe perfecte... La fel ca Cristos. Toată lumea își va da seama că poate fi un Cristos perfecționat, când aceste energii se

află în echilibru.

Aceste energii nu au mai fost în echilibru de mii de ani, de asta există atât de multe probleme pe planetă. Când structura ADN se schimbă, energiile divine masculin și feminin, Yin și Yang, se vor uni și din nou va exista perfecțiune pe această planetă. Perfecțiunea din interiorul corpurilor. Atunci această planetă se va transforma atât de mult, încât o vom putea arăta întregului cosmos. Pentru că acesta va fi experimentul nostru, va fi ceea ce am făcut noi și am reușit. Lumina va ieși învingătoare pentru că va fi perfecționată așa cum am dorit-o noi de mii de ani. Când am sosit aici prima dată, era perfectă. Probabil că ți s-a spus asta. Apoi a fost modificată. A venit un meteorit și odată cu el au venit bolile. Totul s-a dat peste cap. Dar o vom perfecționa din nou. Alinierea va fi din nou perfectă, ceea ce este normal. Asta face parte din genetică. Motivul pentru care s-a întâmplat, a fost că oamenii nu au fost în echilibru. Energiile divine nu erau echilibrate în psihicul și mintea fizică a omului, fiindcă psihicul care intră în trup se manifestă fizic. Aceste părți ale noastre au ieșit din aliniere, ceea ce a produs boală în corpul fizic. Când a aterizat acel meteorit, avea bacterii pe el și atunci trupurile de pe planetă se aflau într-o aliniere perfectă, și poate că nu a contat că au apărut bolile, fiindcă oricum boala nu ar fi putut penetra. Dar trupurile pământenilor deja începuseră să se schimbe când meteoritul a lovit planeta, așa încât în cele din urmă nu s-a mai putut face mare lucru.

Ea vorbea despre același fenomen pe care l-am menționat în cartea mea, Păstrătorii Grădinii, care explică felul în care a apărut boala pe Pământ și a alterat Marele Experiment prin intermediul meteoritului care a lovit Pământul, când abia începuseră să se dezvolte anumite specii. Această întâmplare a întristat Consiliul care supraveghea dezvoltarea vieții pe Pământ, fiindcă și-au dat seama că experimentul lor de a crea o ființă umană perfecționată nu mai putea avea loc, în aceste împrejurări. Aveau de ales dacă să oprească experimentul și să o ia de la început, sau să permită omenirii să continue în condițiile de atunci, știind că nu vor mai avea niciodată specia perfecționată pe care au dorit să o creeze inițial. S-a luat hotărârea că s-a investit prea mult timp și efort în crearea oamenilor, așa încât vor trebui să fie lăsați să continue așa, în speranța că la un anumit punct din viitor omul va putea deveni o ființă umană perfecționată, fără boală. Acesta este principalul motiv pentru care extratereștrii fac teste, dar aceste teste sunt

interpretate de oameni ca fiind ceva negativ. Extratereștrii își fac griji privitor la efectele agenților de poluare din aer și la efectele contaminării chimice din interiorul hranei, asupra corpurilor noastre. Ei încearcă să modifice aceste efecte.

Extraterestrul a continuat: „Nu am vrut să oprim experimentul. Nu puteam arunca planeta la gunoi. Nu puteam lăsa ca toate aceste forme de viață, toate aceste suflete să fie stricate pentru totdeauna. A trebuit să intervenim și am venit aici în diverse perioade de timp, pentru că omenirea reprezintă rezultatul a mulți ani de muncă. Milioane de ani de muncă. Transformarea se va petrece în curând. Ne bucurăm că omenirea a ajuns în punctul în care se poate întâmpla asta pe această planetă. Așa cum am spus, cu multe mii de ani în urmă am mai încercat să facem transformarea, dar a eșuat. Dar ne așteptăm ca de data asta să fie o reușită. Deja începe să reușească și noi ne bucurăm”.

D: Toți oamenii de pe Pământ vor trece prin această transformare?

P: Așa cum am mai arătat, toată lumea va fi afectată. Există oameni care sunt senzitivi, care vor înțelege ce s-a întâmplat. Dar alți oameni nu vor realiza asta la nivel conștient. Vor înțelege doar la nivelul sufletului. Dacă reușești să-i aduci într-o stare de transă cum ai făcut cu această persoană acum, ei vor înțelege că au fost afectați și vor putea explica ce s-a întâmplat la nivel genetic. Dar la nivel conștient nu au nici o idee despre asta, pur și simplu nu-și seama. Și este în regulă așa.

D: Eu mă gândeam la oamenii negativi (criminali, violatori, ființe de acest fel). Vor fi afectați și ei într-un anumit mod?

P: Toată lumea va fi afectată. La nivel subconștient, vor ști ce s-a întâmplat. Pe măsură ce se modifică subconștientul și se trezește, oamenii devin conștienți de această schimbare care se activează în ei, da.

D: Ei încă mai au karma.

P: Și acest lucru va fi afectat, fiindcă planeta din viitor nu va mai avea karma. Așa ceva nu se va mai permite aici. Va fi o planetă de lumină și pace. Marele Experiment va reuși atunci.

D: Mi s-a spus că multe ființe din univers supraveghează Pământul din acest motiv.

P: Da, afirmația este corectă. Ne aflăm aici în acest scop. Și experimentul se va petrece în siguranță.

***

În toamna anului 2006 am primit un apel telefonic la biroul nostru de la un cititor care întreba: „Nu ați spus în carte că se va întâmpla ceva în anul 2006?” Fiica mea Julia și-a amintit ceva și a căutat un pasaj. Ca o coincidență (dacă se poate spune că mai există coincidențe) câteva săptămâni mai târziu, am primit mai multe e-mailuri trimise de oameni de pe toată planeta, care mă alertau privitor la un eveniment cosmic, care trebuia să se petreacă pe 17 octombrie 2006.

Un eveniment cosmic se va petrece pe 17 octombrie 2006, la aproximativ ora

10:17 dimineaţa şi va continua până la ora 1:17 în dimineaţa zilei următoare, pe 18 octombrie. Punctul culminant va fi la ora 5:10 după-amiază, pe data de 17 octombrie. O rază pulsatorie ultravioletă (UV) va radia din dimensiunile înalte şi va traversa calea Pământului. Pământul va rămâne în această rază ultravioletă timp de aproximativ 17 ore din timpul vostru şi va penetra fiecare electron cu preţioasa energie a vieţii. Această rază emite fluorescent în culoarea albastru/magenta. Ea rezonează în această bandă de frecvenţă şi se află deasupra spectrului de culori din universul vostru, aşa încât nu va fi văzută. Dar dată fiind natura sufletului vostru, va avea un efect puternic asupra voastră. Va afecta fiecare gând şi emoţie, care îşi vor amplifica intensitatea de un milion de ori. Fiecare gând, fiecare emoţie, fiecare intenţie, fiecare dorinţă, indiferent că este bună, rea, bolnavă, sănătoasă, pozitivă sau negativă, vor fi amplificate de un milion de ori. Fiindcă manifestarea materiei se bazează pe gândurile voastre, adică pe lucrurile pe care vă concentraţi, această rază va accelera aceste gânduri şi le va solidifica într-un ritm accelerat, astfel încât lucrurile vor putea să se manifeste de un milion de ori mai repede decât în mod normal. Raza ultravioletă va scălda fiecare persoană de pe planetă. Ea are potenţialul de a transforma modul în care gândeşte şi simte omenirea. Se va crea o cale nouă mai uşoară, pentru ascensiunea Pământului în dimensiunea următoare. Acesta este începutul unor influenţe extraordinare ale luminii, care vor propulsa planeta pe spirala de evoluţie, printr-un salt cuantic.

Se pare că procesul a şi început. Când am ţinut această sesiune şi am scris această parte din carte, am crezut că raza vine de la extratereştri şi va fi direcţionată din navele spaţiale. Dar se pare că raza a fost trimisă din alte dimensiuni, care sunt invizibile pentru noi. Suspectez că extratereştrii au şi ei un rol în toate astea şi au ajutat la direcţionarea razei. Deci se pare că procesul deja a început, iar mulţi din cei care sunt conştienţi de trupurile lor şi de lumea din jurul lor, vor observa efectele după această dată.

***

O altă parte dintr-o sesiune cu Phil și Ann (raportată în Capitolul 22) vorbește probabil despre același fel de energie, dar este posibil să se refere și la altceva.

Ann: În jurul planetei există o sursă de energie. Când veți vedea culoarea pe care voi o numiți „roșie”, atunci veți ști că s-a produs schimbarea.

D: Când va apărea culoarea roșie?

A: Va trimite razele din planeta voastră către sorii universali. Veți vedea cum se ridică această energie.

D: O vom vedea în spectrul nostru vizual? Asta vrei să spui?

A: Există un tipar în jurul planetei voastre, care în prezent se reconstruiește și va schimba felul cum arată energia care radiază din această planetă. Va fi culoarea pe care voi o numiți „roșu”.

D: Ca o aurora boreală?

A: Corect.

D: Vom începe să vedem această energie cum țâșnește în spațiu, în locuri în care nu apare în mod normal?

A: Corect. Această energie este echivalentul arterelor din corpul uman. Puteţi vizualiza organe cu multe artere care transportă sângele, care aduc substanțe nutritive şi îndepărtează reziduurile. Astfel funcţionează în ambele sensuri. Această planetă a avut întotdeauna această funcție, inclusă în sistemul său. Dar în prezent abilităţile locuitorilor de pe această planetă se vor deschide şi veți putea percepe fizic aceste aspecte. De asemenea nivelul de comunicare va fi sporit în acest mod şi veți reuși să participați mai îndeaproape la ceea ce se petrece în restul universului.

D: Această strălucire despre care vorbești... înseamnă că nivelul de energie al planetei se transformă?

A: Afirmația este corectă.

D: Când vom vedea că încep să apară aceste fenomene, vom şti că transformările se petrec?

A: Corect. Veți vedea ceea ce voi numiți „hot spots” (puncte fierbinți), care radiază în schema voastră de culori, emite culoarea albastră.

D: Acest fenomen nu este vizibil pentru noi?

A: Ba da, este vizibil. Apare la nivelul scoarţei Pământului. Veţi vedea cum ricoşează de la scoarța Pământului.

D: Nu vorbești despre culoarea cerului?

A: Nu. Vorbesc despre câmpul de energie. Din depărtare, când folosești telescopul Hubble, sau dintr-un punct de observare situat deasupra atmosferei, se va vedea că aceste raze se extind din planetă în multe direcţii. Nu va fi o strălucire generală difuză, dar va avea un diametru şi o direcţie. Este o conexiune singulară.

D: Va semăna cu modul în care soarele emite raze?

A: Nu. Nu în acest sens, pentru că emisiile din soare au un caracter „uniform”. Ele sunt transmise peste tot în același timp. Fenomenul va fi mai mult ca eea ce voi numiți „orgă de lumini” (sau „minge disco”) în terminologia voastră, care emite raze singulare de energie în direcţii diferite. Sunt raze individuale de lumină, nu o strălucire uniformă de lumină, emanată de toată suprafața sferei.

D: Deci emisiile de lumină se văd acum albastre prin telescopul Hubble şi vor începe să se vadă roşii?

A: Va fi o transformare a mai multor culori din spectrul vostru, pe care le puteţi vedea. Veți putea vedea spectrul care va include această nuanță de roşu, în următorii 22 de ani. Este vorba despre o anumită „nuanță”, cum îi spuneți voi.

D: Aceasta este și perioada de timp în care se va petrece activarea ADN-ului. (Am vorbit despre asta în Capitolul 22)

A: Afirmația este corectă. Toate se petrec împreună. Sunt simultane.

Harriet: Ce se va întâmpla cu cei care sunt expuși la această emisie de pe planetă? Va avea vreun efect asupra corpului lor fizic?

A: Deja are efect.

D: Deci este ca și cum ai trece dintr-o dimensiune în alta. Se spune că uneori intri și ieși dintr-o dimensiune în alta, fără să-ți dai seama.

A: Trăiți în mai multe dimensiuni, în prezent.

D: Și la fel intrăm și ieșim din ele, fără să ne dăm seama că se întâmplă asta.

***

Mai multe informații am primit de la un client din Australia:

C: E ca o mașină. Imaginează-ți o mașină cu o caroserie veche. Este aceeași mașină veche, pe care ai condus-o multă vreme. Apoi pui în ea un motor nou și deodată mașina începe să se comporte diferit, deși arată la fel. Apoi înlocuiești și motorul ăsta, pui alt motor nou. Mașina merge din ce în ce mai repede și se comportă mai bine, mai performant. Înainte să-ți dai seama, mașina face lucruri uimitoare și corpul va începe să se schimbe. E ca și cum energia din motorul cel nou începe să reformeze corpul. Înainte să-ți dai seama, s-a transformat într-o mașină sport, un vehicul frumos, strălucitor și atrăgător. Așa merg lucrurile. Energiile care intră au abilitatea de a transforma vehiculul. El va începe să fie diferit. Va arăta diferit. El va arăta ca... va arăta ca o mașină mai tânără. Va arăta mai performantă și mai tânără. Celulele din corp, vibrația corpului se transformă, ca să se acordeze la vibrația energiei care sosește. Iar transformările fizice vor urma.

D: Cum vor fi aceste transformări fizice?

C: O! Corpul va deveni mai ușor. Va arăta mai înalt. Nu va fi cu adevărat mai înalt. Dar energia din interior va deveni cumva vizibilă din exterior și va face ca trupul să arate mai înalt și mai slab. Și mai transparent.

D: Transparent?

C: Da. Este un fenomen de pionierat.

D: Așa vor evolua oamenii de pe Pământ? (Da) Toată lumea se va schimba astfel?

C: Da, pentru că tuturor oamenilor li s-a oferit această opțiune. Dacă doresc să evolueze odată cu Pământul și să rămână aici, vor evolua și se vor transforma în acest nou tip de ființă umană. Vor arăta diferit. La asta se referă acest experiment. De asta Christine și alții îi mută în altă parte pe cei care nu doresc să evolueze odată cu Pământul. Aceștia vor pleca. (E gata să plângă) Asta va aduce multă durere familiilor lor. Dar oamenii care rămân, trebuie să fie capabili să mențină lumina. Este o sarcină importantă. Ei trebuie să se separe de lucrurile care se petrec acum. Aceste lucruri vor continua să se întâmple, până când curățarea va fi completă. Cei care vor rămâne aici, vor transforma omenirea într-o civilizație nouă și complet diferită. Acești oameni sunt testați chiar acum, ca să vedem dacă pot susține lumina când se va produce un dezastru, fără a fi absorbiți în el. Aceștia sunt oamenii care vor merge înainte cu planeta.

D: Este ca un ultim test, vrei să spui?

C: Da. Testarea se face chiar acum. Sunt teste diferite pentru fiecare ființă, ca să vedem dacă pot să țină pasul cu acest program, să vedem cât de evoluați sunt. Cât de mult vor să servească. Acest lucru este testat chiar acum.

D: Deci fiecare om este supus unui test individual?

C: Da. Cei cărora li se pare că este foarte greu acum, sunt cei care vor rămâne. Sunt cei care trec prin aceste teste. Dar unii din ei nu vor reuși.

D: Nu vor trece testul.

C: Nu. Există și oameni care nu vor trece.

D: Așa mi s-a mai spus de către alți clienți, că o parte din oameni vor fi lăsați în urmă. (Da) Mi s-a părut ceva foarte dur.

C: Nu. Nu este dur, pentru că fiecare suflet a avut posibilitatea de a alege. Dacă ei nu vor să meargă mai departe și să evolueze, este fiindcă au ales să nu o facă. Ei se vor reîncarna în alt loc, pe care l-au ales. Și este în regulă. Pentru că totul este doar un joc.

D: Așa mi s-a spus, că vor fi trimiși într-un loc unde încă mai există karma negativă, care trebuie rezolvată. Iar această planetă nu va mai avea atunci negativitate pe ea. Așa vezi și tu?

C: Da. Ei vor rămâne pe vechiul Pământ. Noul Pământ este atât de frumos. Vei vedea culori, animale și flori pe care nu ai fi crezut niciodată că le vei vedea. Vei vedea fructe și o hrană perfecționată, care nu va trebui să fie gătită. Este consumată ca atare. Va exista tot ce are nevoie o ființă, pentru a fi hrănită. Aceste fructe noi sunt dezvoltate acum cu ajutorul Oamenilor din Stele.

D: Aceste fructe și legume nu există acum pe Pământ?

C: Nu le avem acum. Ele vor suferi mutații, în mai multe feluri. Văd de exemplu un măr special care nici nu arată ca un măr, are coaja aspră în exterior și mărimea a două portocale puse împreună. Apoi îl desfaci și înăuntru e o cremă ca de ou. Este doar un exemplu al modului cum va fi hrana din viitor. Aceste varietăți de hrană din viitor vor fi o încântare pentru simțuri. Vor fi nutritive și vor susține foarte bine... Mi se tot spune să mă opresc și să nu folosesc cuvântul

„corp”. Mi se spune că termenul corect este „ființă”. Fructele vor fi foarte nutritive pentru ființă. Și ceea ce trebuie să gătim acum – de exemplu cum prepari prăjitura cu cremă de ou – aceste elemente nutritive vor fi încorporate în fructe. Astfel vom ajuta planeta și vom reduce folosirea electricității și a energiei. Pentru că fructele ne vor oferi tot ce avem nevoie.

D: Am auzit că oamenii au modificat hrana, în moduri în care nu sunt sănătoase pentru trup.

C: Afirmația este corectă. Dar din fericire pe Pământ au apărut și mâncăruri organice și fermieri care au culturi organice, care fac parte din programul de evoluție al Pământului. De asta au apărut ei. În prezent se lucrează la trezirea conștiinței în această privință, pentru că oamenii trebuie să știe cum să se hrănească într-un mod sănătos. Există și școlile Rudolph Steiner, care îi învață pe copii cum să facă asta. Copiii care vor fi pe Noul Pământ vor cunoaște aceste lucruri. Acești copii împrăștie acum aceste informații în diverse universități și instituții, iar atunci când va avea loc curățarea Pământului, o mare parte din toxicitate va fi îndepărtată. Pentru că vedeți voi, Noul Pământ nu se află în această dimensiune. Noul Pământ se află în altă dimensiune. Și ne vom muta în acea nouă dimensiune, în care vor exista copaci cu trunchiuri portocalii și purpurii, vor exista râuri frumoase și cascade, iar energia va reveni. Va exista energia din apele curgătoare și din apa care curge peste stânci, peste pietre și nisip. Energia lovește Pământul. Astfel se creează o energie care se va răspândi în această lume. Multe din aceste ape curgătoare au fost îndreptate, ca să devină navigabile și civilizate, iar acest lucru a distrus o parte din energia Pământului. Pământul va fi curățat. Văd apă.

D: Acest lucru se va petrece înainte de a avea loc transformările planetare și înainte de intrarea în noua dimensiune?

C: Văd cum trecem un prag. (Uimită) O! Văd că

oamenii care merg în noua dimensiune vor păși pur și simplu în această lume nouă.

D: În timp ce cealaltă dimensiune este curățată?

C: Da, da.

D: Ce legătură are apa cu această curățare? Ce vezi referitor la asta?

C: (Oftează adânc) Nu mi se arată.

D: Ei nu vor ca tu să vezi asta?

C: Nu îmi arată asta. Ei îmi arată doar o... Deschizătură? Iar noi păşim prin ea. Păşim în ceea ce arată că Pământul, dar are culori diferite. Şi texturi diferite. La început arată la fel. Dar numai la început. Apoi când privim în jur, începem să vedem că este altfel. Se transformă sub privirea noastră. Şi este atât de frumos.

D: Dar nu este lumea spiritului? Pentru că lumea spiritului mi-a fost descrisă ca fiind şi ea foarte frumoasă.

C: Nu, este vorba despre Noul Pământ. Nu este lumea spiritului. Este Noul Pământ pentadimensional. Unii oameni vor trece pragul înaintea altora. Ei îmi spun să-ți arăt că Christine a fost acolo de mai multe ori. Chiar acum există un grup de oameni care vor trece pragul. Ea va aduce mai mulți oameni acolo. Ei vor circula între cele două lumi, până când vor merge acolo pentru totdeauna.

D: Iar ceilalți vor fi lăsați pe vechiul Pământ?

C: Da, cei care au ales să rămână, vor rămâne.

D: Și vor trece prin multe greutăți, nu-i așa?

C: Da, toată planeta. (Șocată) Tocmai am văzut cum a explodat întreaga planetă. Este îngrozitor, nu-i așa?

D: Ce crezi că înseamnă asta?

C: Nu știu, doar am văzut-o cum a explodat. Dar am văzut și Noul Pământ. Există acest loc frumos pentadimensional, în care domnesc armonia și pacea.

D: Ei ți-au arătat cum a explodat planeta. Este doar ceva simbolic? Ca și cum planeta Pământ nu ar mai exista pentru cei care trec pragul?

C: Cei care trec pragul, privesc la ce se întâmplă. Pot să vadă. Deci planeta va exploda? Ei îmi spun: „Nu te atașa de ceea ce se va întâmpla. Trebuie să te concentrezi pe lumină”. Aceasta este provocarea, pentru oamenii care vor merge în Noul Pământ. Provocarea lor este să nu se lase prinși de ceea ce se va întâmpla, pentru că acest lucru îi va trage înapoi în dimensiunea a treia. Asta s-a întâmplat cu mulți oameni care se aflau pe calea progresului. Au fost trași înapoi fiindcă s-au lăsat prinși de teamă, tristețe, regret și alte astfel de lucruri întunecate. Deci ei îmi spun: „Nu e nevoie ca să știi, pentru că nu va folosi nimănui dacă se știe asta”. Ceea ce vrea să spună este de fapt: „Concentrează-te pe lucrurile bune”. Concentrează-te pe faptul că va apărea această nouă existență minunată în această dimensiune nouă și mulți oameni de pe Pământ se vor muta în ea. Ei deja se mută acolo.

D: Mi s-a spus că atunci când treci pragul, vei face asta în același corp fizic în care te afli acum, doar că vei fi transformat.

C: Da, vă veți afla în același corp, dar corpul se va transforma.

D: Deci asta se poate face și fără să mori sau fără să-ți părăsești corpul. Este ceva diferit de procesul morții.

C: Da, doar trecem pragul dincolo. Christine a mai făcut asta înainte și știe cum să o facă. A mai făcut-o și înțelege procesul.

D: Dar va fi trist, fiindcă mulți oameni nu vor înțelege ce se întâmplă. E greu cu atât de mulți oameni (mă refer la oamenii „obișnuiți”), care nu au nici o idee despre astfel de lucruri, în afara religiei pe care am învățat-o. Nu știu când se va petrece așa ceva.

C: Da. Dar ei nu sunt obișnuiți. Ei doar par obișnuiți. Este o mască pe care o poartă. Și ei se transformă.

D: Dar încă mai există mulți oameni care nu s-au gândit niciodată la aceste lucruri.

C: Da. Ei vor alege să nu se trezească. Asta este alegerea lor. Trebuie să o respectăm. Li s-a oferit și lor ocazia de a alege să meargă pe Noul Pământ la fel ca ceilalți, dar au făcut altă alegere. Și este în regulă. Este bine așa. Totul este bine.

D: Deci dacă ei trebuie să meargă în alt loc în care să-și lucreze karma negativă, asta face parte din evoluția lor. (Da) Vedeți că majoritatea oamenilor vor evolua și vor trece în următoarea dimensiune?

C: Nu. Nu majoritatea oamenilor. Într-o anumită măsură am putea spune că cifrele nu contează, pentru că ceea ce trebuie să fie, va fi. Dacă e nevoie ca mai mulți oameni să se trezească și să facă această călătorie, atunci se vor trezi mai mulți oameni. De asta lucrați atât de mulți din voi pentru trezire. Ca să ajutați oameni să se deschidă către această călătorie și să renunțe la frică. Să pășească în prăpastia în care totul este posibil. În locul unde se află întunericul. Asta faceți voi cu toții. Este nevoie să faceți asta. Fiecare om căruia îi vorbești va merge și va face asta. Poate că nu ești conștientă de asta, dar tu acționezi precum Cristos. Fiecare ființă căreia îi vorbești devine un discipol, apoi merge mai departe și trezește alți oameni. Așa că procesul funcționează. Schimbarea se va petrece în curând.

D: Ai vreo idee privitoare la perioada de timp?

C: În următorii ani se va ajunge la – mi se transmite termenul „punct de decizie”. Va fi punctul de „schimbare”. Cred că asta înseamnă că cei care nu s-au hotărât, vor fi lăsaţi în urmă. Se va ajunge la punctul critic.

D: Dar există ţări întregi pe lumea asta, care nu sunt pregătite. De asta mă gândesc că foarte mulţi oameni nu vor putea să treacă pragul.

C: Se întâmplă mai multe lucruri decât ştiu oameni. Văd ţări în care oamenii sunt persecutaţi. Motivul pentru care se întâmplă asta este ca ei să se trezească spiritual, din cauza persecuţiei. Când oamenii sunt persecutaţi sau când se confruntă cu moartea, sau cu realizări umane eroice, aceste lucruri acţionează ca un declanşator, care trezeşte oameni. Acesta este scopul pentru o mare parte din persecuţia care se petrece acum, e pentru a trezi oamenii. Aceasta este partea pozitivă.

D: Există ceva anume care declanşează sau precipită lucrurile?

C: E ca şi cum ar cădea o cortina şi nu mi se permite să văd. Mi se spune doar că va fi sfârşitul unei faze şi începutul altei etape.

D: Ei încearcă să pornească un război. (Era anul 2002) Crezi că are ceva de a face cu asta?

C: (Oftează adânc) Mă tem că acesta este testul. Am spus că mulţi oameni vor fi

testați și nu mi-am dat seama atunci, dar acum înțeleg că toate astea fac parte din test, pentru a se vedea dacă putem să ne separăm de aceste lucruri. E ca și cum trebuie să ne creăm propria noastră... Ca și cum fiecare din noi este universul. Toate părțile universului sunt ținute aici (își pune mâna pe trup). Și dacă păstrăm asta în noi, acest univers...

D: În acest trup?

C: Da. Dacă rămânem în pace și în echilibru, atunci trecem testul. Dacă putem rezista la orice. Lucrurile care se întâmplă pe planetă sunt ca să ne testeze pe toți. Întregul.

D: Vrei să spui că nu trebuie să ne lăsăm prinși în frică.

C: Închideți televizoarele. Nu ascultați știrile. Nu citiți ziarele. Nu vă lăsați prinși în negativitate. Lumea voastră este ceea ce creați voi aici. (Își atinge iar corpul)

D: În corpul nostru.

C: Da. În spațiul vostru de aici. Acesta este universul vostru. Dacă fiecare persoană creează pace și armonie în universul personal, atunci universul pe care îl creează va fi Pământul pentadimensional. Cu cât reușesc mai multe persoane să creeze pace și armonie în acest univers al corpului, cu atât mai mulți oameni vor trece în Noul Pământ pentadimensional. Cei care nu creează pace și armonie în universul din corp, nu vor trece testul. Acesta este testul.

D: Încercăm să facem asta ca să prevenim începutul războiului, sau să îi scădem amploarea.

C: Mi se spune că nu contează ce se întâmplă, pentru că e doar un joc. Lucrurile se petrec cu un motiv, anume să testeze fiecare ființă umană, ca să se vadă în ce punct au ajuns în evoluția lor. Dar dacă reușim să menținem pacea și lumina aici (în corp), nu trebuie să ne mai facem griji dacă va exista sau nu un război. Oricum este doar o iluzie.

D: Dar acum pare foarte real și ar putea să aibă multe consecințe dezastruoase.

C: Da, este frica în care se poate prinde fiecare om. Treaba noastră este să ajutăm fiecare individ să găsească pacea aici (în corp). Apoi desigur, când adunăm mai mulți oameni la un loc, care au pace și armonie în universul din corpul lor, atunci în loc să se răspândească întunericul, se vor răspândi pacea și armonia. Și asta va creea o lume nouă. Dacă ți s-ar fi dat aceste informații mai demult, ele te-ar fi supraîncărcat. Din acest motiv nu vă vom spune exact ce se va întâmpla. Nici nu știm exact ce se va întâmpla. Nu vă vom spune tot ce știm, pentru că nu aveți nevoie să știți. Tot ce trebuie să faceți este să vă concentrați aici (asupra corpului) și să vă creați raiul vostru pe pământ. Fiecare ființă umană își creează propriul său rai pe pământ. Asta e tot ce trebuie să faceți. Și să vă întâlniți cu alții care își creează propriul rai pe pământ. Apoi să extindeți în afară această energie. Dacă faceți asta, înainte să vă dați seama, veți schimba planeta. Nici nu e nevoie să vă gândiți la planetă. Voi creați lucrurile pe care vă concentrați. Gândiți-vă la pace. Cel mai important lucru pe care trebuie să îl înțeleagă oamenii este că lucrurile pe care se concentrează ei, se extind. Deci dacă ei se concentrează pe preziceri minunate pe care le doresc, ei vor extinde acest lucru. Oamenii își pot creea propriul rai pe pământ. În cartea ta Universul Convolut (Volumul I), ai descris acest lucru. Mi se spune să-ți reamintesc asta. Vorbești despre o minge de energie de mărimea unui grapefruit. Această minge are niște fâșii de energie care se transformă. Fâșiile de energie trec una peste alta și se

traversează, să străpung între ele. Aceste fâșii de energie pot face orice vor. Pot să se despice, se pot multiplica, se pot întrețese, pot merge înapoi sau în sus. Pot face absolut orice. Aceasta este sfera posibilităţilor. Când te gândești la ceva, gândul nu dispare pur și simplu. Se transformă într-o fâșie de energie. Devine energie și intră în această sferă a posibilităților. Imaginează-ți cum gândul tău devine energie. Și cu cât îi dăruiești mai multă energie, cu atât devine mai puternică. Apoi se manifestă și devine real. Devine fizic. Dacă trimiţi afară un gând de pace, va fi pace. Apoi dacă te gândești, „O, războiul se înrăutățește”, sau „Politicienii ăștia greșesc”, slăbești energia și șuvița de gând pozitivă, pe care ai extins-o în afară. De aceea trebuie să învățăm oamenii să trimită în afară gânduri pozitive și apoi să le întărească cu mai multe gânduri pozitive, cu tot cu mai multe gânduri pozitive. Trebuie să-i învățăm că atunci când unul din gândurile negative revine în minte, trebuie să îi dea drumul și să îl înlocuiască cu un gând pozitiv. Atunci vor adăuga energie bună la sfera posibilităţilor. Vor contribui la ea. Trebuie să îi învățăm să facă asta.

Ei nu știu cum să facă asta. Și mi s-a spus să vă sfătuiesc să întăriţi „iluzia” – nu știu de ce mi se spune să vă transmit acest lucru. Dar ei spun că dacă putem face oamenii să se gândească la conflictul din Orientul Mijlociu ca la un film, asta ar ajuta oamenii. Un alt lucru pe care mi-au spus să vi-l comunic este că pentru fiecare acțiune pe care o faci, există o reacție opusă. Unde există naștere, există și moarte. Lumea trebuie să renunțe la orice lăcomie, la orice dorință de dominare și control și la materialism. Aceste lucruri care îi opresc din a-și îndeplini misiunea, trebuie să fie date la o parte. Astfel de lucruri nu vor servi pe nimeni, în Noul Pământ. Pentru că în primul rând lumea nu va mai avea nevoie de bani. Așa încât de ce să te mai străduiești să-i obții? Cei care lucrează pentru Noul Pământ, pentru univers, primesc tot ce le trebuie și așa va fi mereu. Vei primi ceea ce ai nevoie. A venit vremea să renunțăm la ideea de a munci din greu, pentru a face bani. Voi lucraţi ca să transformaţi Pământul. Voi lucraţi ca să salvaţi situația. Acolo trebuie îndreptată forța voastră. Ea trebuie să provină din iubire și din serviciu. Doar astfel vom obține rezultate maxime, pentru efortul depus. Acționați din iubire și pentru servirea celorlalți, nu din lăcomie.

D: Mi s-a spus că iubirea este cea mai puternică emoție.

C: Da, iubirea vindecă.

***

Ultima piesă din puzzle care conţine informaţiile finale, a venit printr-un client cu care am lucrat la biroul meu în anul 2004. Părerea mea este că o parte din toate aceste informaţii rămăsese neclară: Cum vor conştientiza oamenii că au făcut saltul în Noul Pământ când vor vedea că mulţi cunoscuţi ai lor nu sunt acolo? Cum va fi posibil să muţi o întreagă populaţie, din care doar o minoritate va şti că s-a întâmplat ceva? „Ei” au fost probabil conştienţi că încă mă mai luptam cu acest gând nelămurit, aşa încât mi-au trimis răspunsul. La urma urmei, cum puteam să scriu despre aceste lucruri şi să ţin prelegeri publice despre ele, dacă nu aveam toate piesele din puzzle.

Bob: Majoritatea planetelor, dar în special aceasta, au fost făcute iniţial pentru 550.000 de oameni. Pentru jumătate de milion de oameni. Aceasta era populaţia care se presupunea că se va dezvolta. O mare parte din oamenii încarnaţi acum pe planetă, au venit ca să experimenteze aceste transformări majore. Pământul a fost deteriorat până s-a depăşit limita capacităţii sale de a se repara. Această planetă a fost din păcate transformată în aşa fel, încât nu mai poate reveni la starea sa iniţială. Iar acum datorită primei directive primite de la Creator, transformarea se accelerează. Fiindcă a durat prea mult. Există două modalităţi prin care se poate face asta. Planeta se poate da peste cap şi crusta pământului se va mişca. Literalmente, când se întâmplă asta, porniţi de la zero. Asta a declanşat Era Glaciară şi a omorât toţi dinozaurii. Nu contează cum s-a întâmplat, dar fundamental vorbind rezultatul a fost acelaşi. O civilizaţie dispare şi porneşti de la zero, de la Epoca de Gheaţă şi omul din Neanderthal. Ciclul se repetă. Pierzi complet controlul civilizaţie tale şi totul se sfârşeşte ca legenda Atlantidei şi a

Lemuriei. Asta s-a mai întâmplat de multe ori pe această planetă. Dar nu se va întâmpla așa de data asta. De data asta întreaga planetă se va ridica într-o dimensiune superioară. Și fundamental vorbind, același lucru se va întâmpla și cu universul. Veți schimba dimensiunea. Dimensiunea voastră se transformă. Veți trece din 3,6 D unde vă aflați acum, la 5 D. Probabil veți întreba: „Ce s-a întâmplat cu dimensiunea a patra?” Ei bine, dimensiunea a patra încă există, dar planeta va sări peste ea și va ajunge în dimensiunea a cincea. Când se va produce această schimbate a dimensiunilor, veți sări literalmente peste dimensiunea a patra. Acest lucru implică multe complicații. De asta este supravegheat totul cu atâta grijă. Mulți oameni care sunt gata din punct de vedere spiritual, vor fi capabili să facă tranziția cu ușurință. Alții vor fi luați de pe planetă, literalmente cât ai clipi din ochi. Ei nu vor ști ce s-a întâmplat, cea mai mare parte din ei. Se vor găsi pe altă planetă virgină, pregătită pentru ei. Abilitățile voastre vor depăși cu mult ceea ce puteți face acum. Acum aveți cinci simțuri de bază. Dar veți avea mult mai multe, când se va face tranziția. Veți deveni în mod automat telepați. Oamenii se vor trezi deodată, din viețile lor mărunte. (Apropo de asta, așa ceva s-a mai întâmplat și altă dată). În timp ce alții se vor „închide” pur și simplu, ca în starea de animare suspendată. Va dura probabil două sau trei zile, ca să transferăm populația.

D: De pe toată planeta sau doar...

B: Da. Toți oamenii care nu sunt pregătiți din punct de vedere spiritual ca să facă această tranziție, vor fi mutați. Iar când se vor trezi pe Noul Pământ, ei nu-și vor da seama ce s-a întâmplat. Acum câțiva ani a avut loc o astfel de operațiune pe această planetă, cu toată omenirea. Și nu mulți oameni și-au dat seama că s-a întâmplat ceva. Dar s-a făcut. E ca și cum ar fi trecut o întreagă săptămână, în cursul unei nopți. Așa a fost.

D: De ce s-a întâmplat asta atunci?

B: Pentru că a fost nevoie să mutăm soarele, tehnic vorbind şi a trebuit să putem să ajustăm toate fenomenele. Şi dacă oamenii ar fi văzut ce se întâmplă, şi-ar fi dat seama. Singura modalitate practică de a rezolva lucrurile, a fost să scoatem din priză pe toată lumea.

D: Ca să nu îşi dea seama ce se întâmplă?

B: Da. Aţi mers la culcare în noaptea aceea şi aţi dormit ca şi cum ar fi fost un somn de douăsprezece ore. Apoi v-aţi trezit şi ceasul vostru mergea normal. Dar de fapt a trecut o săptămână întreagă.

D: Toată lumea a fost pusă în starea de animare suspendată?

B: Da. Am închis totul, în acelaşi timp.

D: În timp ce planeta se rotea?

B: O da! Voi aveţi ciclul de „zile şi nopţi”, produse de rotirea planetei. Dar noi am ajustat-o. A fost un truc interesant de realizat, dar a funcţionat. Această ajustare planetară care urmează, această schimbare a frecvenţelor care se apropie... Nu poţi face asta când toată lumea este trează, fiindcă vor apărea tot felul de reacţii ciudate la populaţie. Aşa încât vom închide oamenii ca şi cum i-am scoate din priză. Este un truc cu multe implicaţii tehnice.

D: Deci ei vor crede că visează, dacă vor vedea ceva.

B: Da, da, exact așa stau lucrurile. Dar nu-şi vor aminti multe lucruri la nivel conştient, fiindcă nu trebuie să uiţi că majoritatea oamenilor oricum nu îşi amintesc conştient ceea ce au visat. Și poți schimba foarte ușor ce se întâmplă în vise.

D: Ai spus că asta s-a făcut acum câțiva ani.

B: Da, s-a făcut. A trebuit să facem ajustări la frecvența soarelui.

Se pare că acesta era răspunsul. Toată populația de pe planetă va fi închisă ca și cum ar fi scoasă din priză și pusă într-o stare de animare suspendată, în timp ce se va face transferul. Așa cum ne-a arătat Annie Kirkwood în viziunea sa când Pământul s-a duplicat și s-au format două planete, oamenii de pe fiecare planetă nu erau conștienți de ce s-a întâmplat cu ceilalți.

Această idee se regăsește și în Biblie: „În ziua aceea, cel care stă pe acoperişul casei în care se află bunurile sale, nu va fi lăsat să coboare să le ia. Și tot așa, cel care va fi la muncă la câmp, nu se va mai întoarce. Eu vă spun că în noaptea aceea vor fi doi oameni într-un pat: unul va fi luat și celălalt va fi lăsat. Două femei vor măcina grânele împreună: una va fi luată și cealaltă va fi lăsată. Doi bărbaţi vor lucra pe câmp și unul va fi luat, celălalt va fi lăsat. Iar ei l-au întrebat: „Unde Doamne?” și El le-a spus: „Acolo unde se află trupul, se vor aduna vulturii flămânzi.” (Luca 17:31-37)

***

Am fost întrebată de multe ori despre calendarul mayaș care prezice sfârșitul lumii în anul 2012. Oamenii cred că aceasta este data sfârșitului lumii, dacă mayaşii nu au putut vedea mai departe de atât. Mie mi s-a spus că mayaşii au evoluat spiritual, până în punctul în care civilizația lor a trecut în masă în dimensiunea următoare. Ei au încheiat calendarul în anul 2012, pentru că au văzut că acesta va fi momentul următorului mare eveniment: trecerea întregii planete într-o dimensiune superioară.

***

Vom ascensiona într-o dimensiune înaltă, ridicându-ne conștiința și frecvența de vibrație a corpului. La început vei continua o vreme să trăiești într-un corp fizic. Apoi oamenii vor descoperi treptat că acest lucru nu mai este necesar. Corpul fizic se va dizolva în lumină și veți trăi într-un corp făcut din lumină sau din energie pură. Asta pare a fi ceva foarte asemănător cu alte cazuri prezentate în această carte, unde clientul care face regresia a văzut o ființă care strălucea și care era compusă din energie pură. Aceste ființe din energie pură au evoluat dincolo de nevoia de a avea un corp fizic limitativ și așa vom face și noi, când vom ajunge în acest stadiu de dezvoltare. Așa încât în multe cazuri atunci când o ființă ascensionează, își ia corpul fizic cu ea, dar este doar o situație temporară și corpul va fi lepădat, în funcție de nivelul de înțelegere la care va ajunge ființa respectivă. Noi avem tendința de a ne agăța de ceea ce ne este familiar, dar în final ne dăm seama că deși am putea să ne luăm corpul cu noi, acest corp este prea limitat pentru noua realitate din noua dimensiune. Când ajungem în această nouă dimensiune, vom avea un corp nou de lumină sau de energie, care nu moare niciodată. Asta vroia să spună Biblia, când a vorbit despre „Viața Eternă”.

Lumea spiritului sau lumea dintre vieți, unde am descoperit că mergem când

murim şi ne încheiem viaţa curentă. Este ca un centru de reciclare. Te conduce înapoi către o altă viaţă pe Pământ, fiindcă mai ai de lucrat la karma sau mai ai anumite lucruri de îndeplinit. Oamenii continuă să revină pentru că nu şi-au terminat lecţiile sau ciclurile. Prin ridicarea conştiinţei şi a frecvenţei de vibraţie, nu mai este necesar să se întoarcă în viaţa dintre vieţi. Acel loc poate fi depăşit şi putem merge în alt loc, unde totul este etern şi nu mai este nevoie de o reciclare. Putem rămâne acolo pentru totdeauna. Probabil că acesta este locul pe care mulţi din clienţii mei îl numesc „acasă”, locul pentru care simt un mare dor şi unde doresc să se întoarcă. Când clienţii mei văd acest loc în timpul regresiei, ei sunt copleşiţi de emoţie, pentru că au simţit prea multă vreme acest dor profund de a reveni acolo, fără a şti în mod conştient că acest loc există cu adevărat.

Capitolul 31

Finalul

De-a lungul muncii mele mi s-a spus de multe ori că noi, fiinţele umane, nu suntem singurele fiinţe simţitoare şi gânditoare de pe această planetă şi de dincolo de ea. Suntem atât de plini de sine încât credem că noi suntem cei mai importanţi şi că totul se roteşte în jurul nostru, în mare parte fiindcă nu înţelegem ce este viaţa cu adevărat. Eu am descoperit că totul conţine spirit şi scânteia vieţii, pentru că totul este energie care vibrează la frecvenţe diferite (mai rapid sau mai încet). În aspiraţia noastră către o formă spirituală mai înaltă, noi am traversat multe din aceste aşa-numite forme de viaţă „inferioare”. Am fost minerale, am fost pământ, pietre, plante şi animale, înainte de a ne încarna în forma umană. Suntem spirite pline de curiozitate şi am avut nevoie să experimentăm aceste stări şi să învăţăm din ele, înainte să fim gata de a experimenta diverse lecţii într-un corp fizic mai complex (dar şi mai dens). Am descoperit că totul este viu, inclusiv planeta Pământ. Ea are sentimente, emoţii şi nevoi, la fel ca noi. În prezent, ea experimentează durere (potrivit surselor mele) din cauza relelor care se fac. Potrivit extratereştrilor, ne apropiem de punctul fără întoarcere, în care stricăciunile nu mai pot fi reparate. Odată ajunşi în acel punct, vom ascensiona într-un Nou Pământ, pentru că Vechiul Pământ nu va mai fi capabil să facă faţă stresului. Dar dacă Pământul este viu, se opreşte aici? Mi s-a spus că va evolua dincolo de această stare, mult mai departe în cosmos. Cu toţii facem parte dintr-o fiinţă mai mare care este vie şi funcţionează, o fiinţă uriaşă numită Univers. Asta înseamnă că Universul este ceva organizat şi uriaş, care este viu şi are sentimente. Poate veţi dori să numiţi acest ceva Dumnezeu, dar este chiar mai complex decât atât.

Tot ce formează Universul (stele, planete, etc.) poate fi considerat a fi celule din

corpul lui Dumnezeu, celule care compun corpul acestui „ceva” uriaș. Noi nu suntem nimic mai mult decât cele mai mici celule, în acest proces circular. Deși suntem atât de mici, nu suntem lipsiți de importanță, pentru că în evoluția și creșterea noastră este posibil să ne ridicăm mereu prin mlaștina vieții.

Mi s-a spus că procesul de reîncarnare nu este de dorit. Prin acest proces călătorim mereu înainte și înapoi, între Pământ și lumea spiritului. Este ca o stație de procesare unde mergem ca să ne judecăm pe noi înșine și să hotărâm apoi cum să revenim pentru a corecta karma. Obiectivul principal ar trebui să fie să ieșim din această capcană și să trecem dincolo de planul fizic. Se spune că putem ajunge acolo dacă ocolim lumea astrală și mergem direct în nivelele spirituale superioare, unde acumularea de karma și corectarea sa nu mai sunt necesare. Atunci vom putea progresa într-un alt mod și nu vom mai fi îngreunați de corpul fizic. Toate acestea fac parte din procesul de ascensiune. Vom merge direct în Noul Pământ ridicându-ne frecvența de vibrație și vom ocoli necesitatea de a muri și de a merge în lumea spiritului.

Universul este un organism cu o organizare complexă care trăiește în același timp în mai multe dimensiuni, formate din straturi și straturi de conștiință, care au legătură cu toate organismele din interiorul său. El are puterea de a crea și de a se relaționa la toate acestea individual, în același timp. Asta ar putea fi ceea ce „Ei” au numit conștiința colectivă. Fiindcă noi am creat în mod colectiv, gândindu-ne la ceva și aducând acest ceva în existență, prin intenția noastră. Într-un anumit moment din trecutul îndepărtat, eram cu toții una. Făceam parte din acest colectiv, din Unicul, din Marele Soare Central, din Sursă, Dumnezeu, sau cum vreți să îi spuneți. Mulți din clienții mei își amintesc de această existență când intră în stare de transă și întotdeauna separarea de această unire (unde toți eram împreună simțind iubire și protecție), aduce după sine o mare nefericire. Ei nu au vrut să plece și au simțit o mare tristețe și un sentiment de separare, când au fost forțați să iasă și să meargă în locuri îndepărtate din cosmos.

Pentru că Sursa a dorit să experimenteze (curiozitatea nu este doar o trăsătură umană și poate de aici provine dorința noastră de a explora), noi toți (ca o parte

din co-creatorii Sursei) am ajutat la începutul creației. Am ajutat la procesul prin care se creează ceva din nimic (sau din praf așa cum se povestește în mai multe legende) și astfel s-au format stelele, planetele, stâncile, pârâurile, animalele și oamenii. Apoi ne-am hotărât (sau ni s-a spus) să mergem și să locuim în aceste lucruri și să raportăm înapoi la Sursă cum a fost. Se spune că totul este doar o iluzie. Dacă această idee este corectă, atunci realitatea este ținută la un loc de perceperea noastră colectivă. Noi am ajutat la crearea sa, la existența sa, prin percepția noastră combinată, care menține această realitate. În cartea mea Între viață și moarte, mi s-a spus că Dumnezeu poate fi un fel de lipici, care ține totul la un loc. Dacă el ar clipi o singură fracțiune de secundă, totul s-ar vaporiza instant. În această carte mi s-a spus că între fiecare inspir și expir, există Dumnezeu. Dacă privim lucrurile din această perspectivă, noi toți priviți colectiv, suntem Dumnezeu.

Ceea ce percepem noi ca fiind corect, poate să nu fie corect când este privit din latura spirituală. Tot ce avem în viețile noastre cu care interacționăm, este adus în realitatea fizică pentru că noi dorim să fie acolo. Acest lucru este posibil fiindcă gândurile sunt reale; gândurile sunt lucruri. Odată formate, gândurile există întotdeauna și cu cât sunt întărite, cu atât devin mai fizice și mai dense (mai reale).

Din acest motiv ne putem schimba viețile și împrejurările, pentru că avem mai multă putere decât ne dăm seama. Noi ne creăm realitatea în mod constant și suntem capabil de a schimba acea realitate. Dar adeseori este nevoie de puterea combinată a mai multor oameni ca să se facă acest lucru, pentru că ceea ce am creat a devenit atât de mare și de puternic încât a căpătat o viață proprie. Poate că acesta este motivul pentru crearea Noului Pământ, pentru că planeta de care suntem conștienți a ajuns într-un punct în care nu mai este capabilă să fie ajutată sau transformată.

În matricea universului se află blocurile de construcție ale realității, toate posibilitățile și probabilitățile din care putem crea. În viața noastră putem să avem raiul sau iadul pentru că suntem destul de puternici încât să creăm acest

lucru, odată ce am înțeles procesul și dacă ne folosim mințile ca să îl creăm. De multe ori câmpurile electrice care conțin aceste posibilități sunt deranjate de intenții discordante, soldate cu rezultate negative. Acest lucru s-a întâmplat de multe ori, în ultima vreme. Când începe negativitatea, ea poate fi întărită de oamenii care acceptă aceste lucruri ca fiind realitate și atunci realitatea ia această formă. La fel de ușor ar putea fi ca pacea și iubirea să devină realitatea noastră, odată ce am înțeles mecanismul și am folosit puterea minții noastre. Așa cum a spus Nostradamus în cărțile în care prezint prezicerile lui: „Voi nu vă dați seama cat de mare este puterea minții voastre. Dacă vă concentrați pe realitatea pe care o doriți, o puteți crea. Energia voastră este împrăștiată. Odată ce ați învățat cum să o concentrați, sunteți capabil să creați miracole. Iar dacă puterea minții unui om este atât de mare, gândiți-vă cât de mare ar fi puterea minților unui grup, odată ce au fost puse la treabă. Puterea concentrării mai multor minți nu este doar multiplicată, este ridicată la pătrat. Atunci se pot produce adevărate miracole.”

***

Se pare că alegem rolurile și scenariul general al piesei în care vom participa în fiecare viață. Dar și ceilalți actori își aleg rolurile din piesă. Este ca și cum ai participa la o piesă în care scenariul este creat pe măsură ce piesa progresează și se poate schimba în orice punct, pentru a face piesa mai dramatică. Asta se datorează liberului arbitru și influențelor acțiunii tuturor asupra acțiunilor altor oameni. În timpul vieții noastre pe Pământ, putem experimenta multe vieți diferite (multe roluri și personaje), după cum dorim: faimă, bogăție sau sărăcie, ucigaș sau victimă, mare iubire sau mare disperare, război sau pace, etc.

William Shakespeare a înțeles acest lucru atunci când a scris: „Lumea e o scenă, iar bărbații și femeile sunt simpli actori. Ei pot intra sau ieși de pe scenă, și un om în viața sa poate juca multe roluri”.

Indiferent ce am realizat, este doar ceva temporar, la fel ca o piesă de teatru şi în final cortina va coborî. Atunci tot ce ne-a mai rămas este să luăm cu noi amintirile experienţelor pe care le-am avut şi sperăm că putem lua şi lecţiile pe care le-am învăţat. Acestea sunt încorporate în sinele nostru adevărat din afara scenei, în sinele observator, în sinele etern (suprasufletul), care înmagazinează aceste amintiri şi experienţe. Ele vor fi în final transferate în banca de date a calculatorului inteligenţei înalte: Sursa Dumnezeu. Nimic din piesă nu s-a irosit, fie că interpretăm rolul eroului sau al răufăcătorului. Toate acestea se adaugă la cunoaşterea universului şi din acel depozit apar noi creaţii.

De fiecare dată când un suflet revine în teatrul de pe Pământ, el îşi ia angajamentul să participe la următoarea piesă sau la următorul joc şi primeşte un nou scenariu cu multe pagini albe care vor fi umplute de către actor, pe măsură ce progresează piesa. Interpretarea piesei va fi lipsită de orice fel de repetiţii şi va fi deschisă tuturor sugestiilor şi posibilităţilor. Nimic nu este corect sau greşit, când actorii îşi joacă rolurile. Totul are de a face cu experienţa, cu învăţarea unor lecţii, cu rezolvarea datoriilor karmice şi cu crearea unor situaţii noi, pentru iluminarea şi învăţarea celorlalţi. Se spune că nici un om nu este o insulă. Tot ce facem sau spunem, afectează pe cineva. Dacă am înţelege asta, am fi mai atenţi la efectele cuvintelor şi faptelor noastre, asupra celorlalţi oameni. Am fi mai conştienţi de modul în care se înregistrează aceste cuvinte şi fapte în Sălile Cunoaşterii.

Cu fiecare viaţă nouă, noi ne hrănim (adeseori inconştient) din depozitul de cunoaştere pe care l-am adunat din alte lecţii. Când aplicăm cunoaşterea din viaţa prezentă (la piesa de teatru) sperăm că vom fi învăţat din greşelile trecute şi nu le vom mai repeta. Apoi când vom obosi să ne mai întoarcem pe scenă şi să încercăm mereu noi scenarii, vom alege să ne retragem şi să revenim la marele director de scenă, lăsând locul unui suflet mai nou (mai încăpăţânat sau care învaţă mai greu) care va juca o vreme aceste roluri. La asta se referă mulţi clienţi ai mei când spun că vor „să meargă acasă”. Aceasta este starea naturală pe care a cunoscut-o sufletul la început la crearea sa, stare pe care a ştiut-o înainte să fie prins în lumea fizică, în lumea scenei, în lumea 3D a iluziilor. Sperăm că până acum am adunat destulă înţelepciune şi înţelegere, care să ne permită să progresăm pe alte căi, în alte domenii ale existenţei. Posibilităţile sunt nesfârşite

şi nu avem nevoie să revenim în acest teatru, decât poate ca observatori sau ghizi.

Trăim în vremuri antrenante. Studierea legilor metafizicii şi a legilor universului nu mai este rezervată doar pentru puţinii oameni care erau consideraţi ciudaţi. Cunoașterea se răspândește în masele de oameni, într-un ritm galopant. E ca și cum a fost păstrată sub suprafața apei, ca să nu poată fi atinsă de mintea noastră logică. Dar acum iese la suprafață la lumina zilei pentru a fi studiată și analizată. Ea nu mai pare a fi ciudată și interzisă, ci arată normal și natural. Prea multă vreme ne-am blocat minţile și nu ne-am permis să urmăm acest mod de a gândi. A venit vremea să deschidem barajele și să lăsăm schimbarea să ne transforme viața către ceva mai bun. Dacă toată lumea și-ar da seama cum gândurile și emoţiile lor le afectează prietenii și vecinii, comunitatea și orașul și în cele din urmă lumea prin efectul de acumulare a energiei, atunci oamenii ar învăța să-și monitorizeze viața zilnică și lumea s-ar schimba. Vor trebui să se schimbe, din cauza efectului acumulării de energie. Noi ne mutăm într-o lume nouă și vechea negativitate va rămâne în urmă. Prin legea cauzei și efectului, care este „Regula de Aur” din Biblie, nu va mai putea exista violenţă sau război. Noi putem schimba lumea, câte o persoană pe rând. Așa a spus Iisus când a încercat să ne învețe, dar oamenii nu l-au înţeles. Iubirea este răspunsul, atât de simple sunt lucrurile.

Pe măsură ce minţile noastre evoluează, suntem hrăniţi cu linguriţa și primim din ce în ce mai multe informații noi și complicate. Niciodată nu vom putea cunoaște totul, fiindcă minţile noastre nu ar putea cuprinde această cunoaștere. Dar se pare că minţile noastre se extind pentru a înţelege teorii mai complicate.

Dacă Alice din Țara Minunilor a reușit să găsească un portal spre altă dimensiune, întrebarea care se pune acum este: „Cât de adânc vrem să coborâm în gaura iepurelui?” Acolo există mai multă cunoaștere decât ne-am putea noi imagina vreodată. Eu sunt un reporter iubitor de aventură și voi continua să acumulez informații și să încerc să le prezint lumii. Nu știu cât de adânc vreau să cobor în acea gaură, nu am nici o idee cât de adâncă este și câte cotituri vor fi pe

drum, dar îmi invit cititorii să mă însoțească atunci când călătoresc în necunoscut și încerc să îl explorez.

***

Aventura și călătoria vor continua. Ele nu pot fi oprite!

Despre autoare

Dolores Cannon, terapeută prin regresie hipnotică şi cercetătoare în domeniul paranormal, lansată în căutarea „Cunoaşterii pierdute”, s-a născut în anul 1931 la St. Louis, Missouri. A fost educată la St. Louis şi a trăit acolo până în anul 1951, când s-a căsătorit cu un militar de carieră din Marina S.U.A.

În următorii 20 de ani l-a urmat pe soţul său, care a lucrat în diferite baze militare şi şi-a crescut copiii, ducând o viaţă tipică de soţie de ofiţer de Marină. În anul 1970, soţul său a ieşit la pensie ca veteran cu dizabilităţi şi familia s-a retras atunci ca să trăiască la ţară, pe dealurile din Arkansas. În această perioadă ea a început să scrie şi să îşi vândă articolele la diverse reviste şi ziare. Începând din anul 1968 s-a implicat în lucrul cu hipnoza, iar din anul 1979 a lucrat exclusiv cu terapia vieţilor trecute şi regresiile. A studiat mai multe metode de hipnoză, după care şi-a dezvoltat propria sa tehnică originală. Această tehnică i-a permis să obţină în modul cel mai eficient, informaţii de la clienţii săi. În continuare, Dolores a predat pe tot globul cursuri bazate pe tehnica sa originală.

În anul 1986 şi-a extins investigaţiile în domeniul OZN. A mers în diferite locuri unde se presupunea că au aterizat OZN-uri şi a făcut investigaţii. Apoi a investigat Cercurile din lanurile de grâu din Anglia. Cea mai mare parte a muncii sale în acest domeniu a constat din adunarea de dovezi privitoare la presupusele răpiri extraterestre, prin metoda hipnozei.

Dolores a ţinut prezentări şi cursuri pe toate continentele. A scris 17 cărţi, care au fost traduse în douăzeci de limbi. Emisiunile sale de la radio şi televizor au fost urmărite pe tot mapamondul. Articolele de/despre Dolores au apărut în diverse reviste şi ziare din Statele Unite şi de pe glob. Dolores a fost primul străin (şi de asemenea primul american) care a primit „Premiul Orfeus” în Bulgaria, pentru cele mai înalte realizări în cercetarea fenomenelor psihice. A primit premiul pentru Contribuţie Remarcabilă şi pentru Realizările din viaţă, de la mai multe organizaţii de cercetare din domeniul hipnozei.

Dolores a avut o familie mare, care a creat un echilibru între lumea „reală” a familiei şi lumea „nevăzută” pe care o explora în munca sa. S-a stins din viaţă pe 18 octombrie 2014.